

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

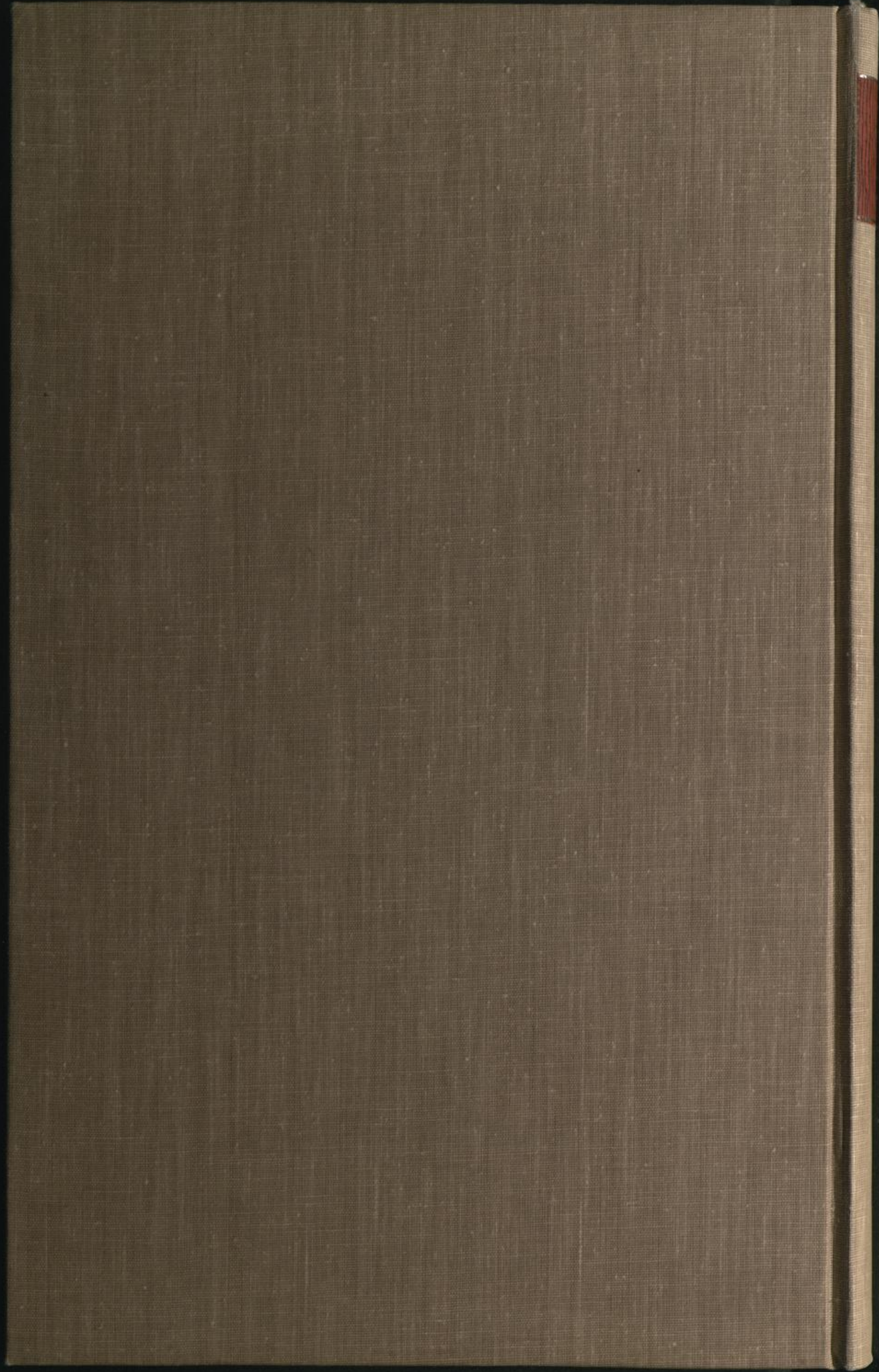
Sefer Sha'ar Gan 'Eden

Jacob Koppel ben Moses <of Mezhirech>

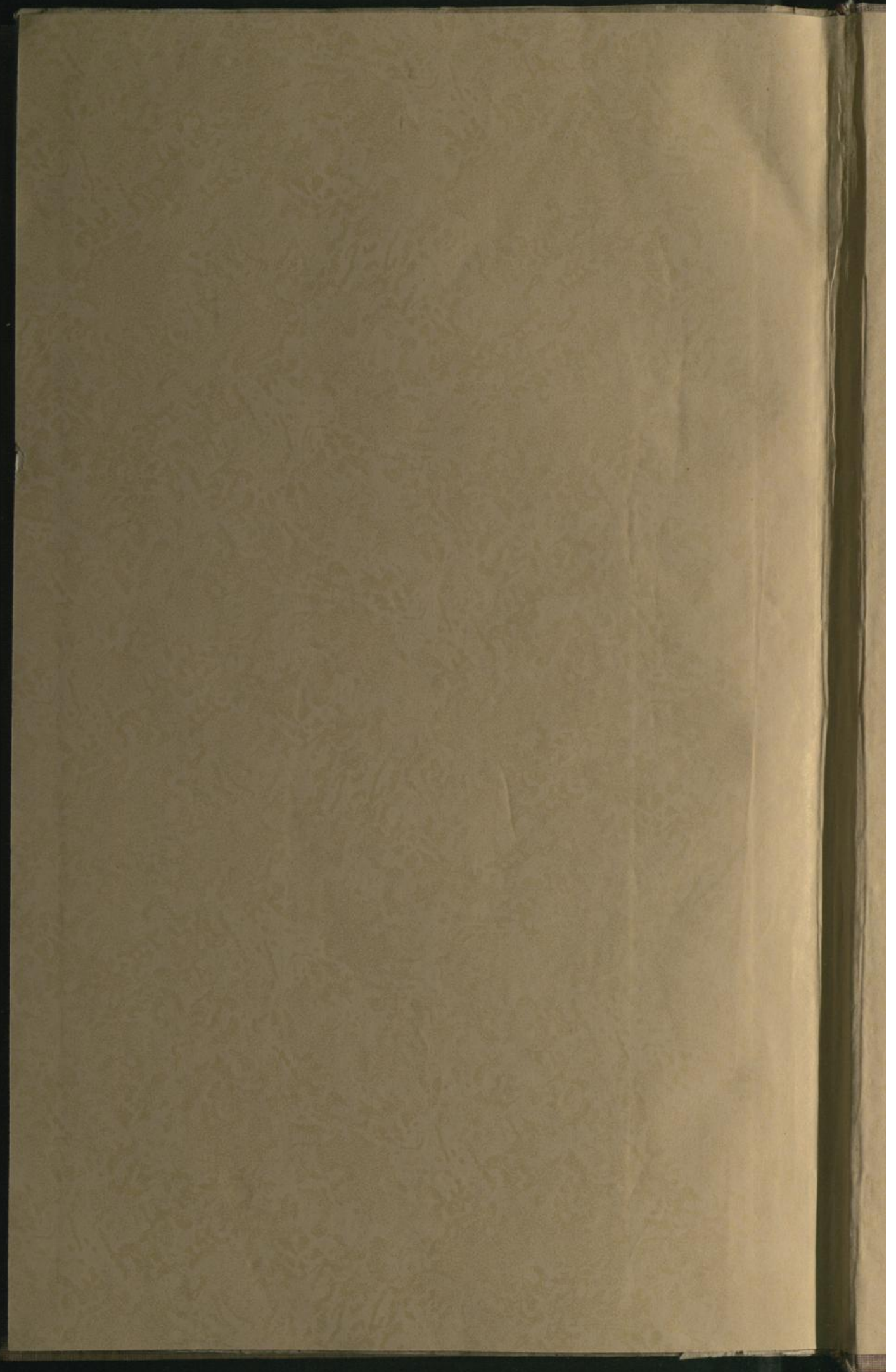
<שטריוזעם ק"קב> ליפאק בקעי

Ḳorets, 1803

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9351](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9351)

10187

III 1972

ספר

שער גן עדן

ווארט תורת האדם הגדול בענין : שפתו שבעתים מוקדס : חנו ממתקין : האדם המתבד את המקום : אור הגנוי למוקדס : זה השער לה' ל"ב שער גנויים אור שבעת ימי הבטן אשר בדברו הקים : דרך טוב מיעקב דרכי יועם בנס החכמה מים עמוקים : אשר הסלול דרך ישרה וסלולה : לשם ולהפארת ופארה : בעמק זמנת החכמה עלאה אשר רדה מגויות ק"ל האר"י ו'ל לא זו מדרכיו חסי' כמלא נימא חלו טרע כל תעלמות החכמה דברי ק"ק האר"י ו'ל מוסידים על חלמי פו עפ"י רובק שאופיע בבית מקדשו של האר"י ו'ל מפי רבו מובקא חליטו ו'ל : כל זאת וכן ויטה חס הרבים כבוד פס קדשו של התהבה בלום הרב הגדול המוכתר בספר ענוה ויראה חס חנקי קדוש המקובל בולמא קדישא המנוח מו' **יעקב קאפיר** ו'ל"ה אשר אור הדרתו היפה וורחת בח"ק **מעזירטש** גדול : וברכות לראש לדוק זה יעקב חס בעינים ברחו ופי שנים שגד דבריו ליעקב חק לישחאל לגלדיק ולתרוך דברי האר"י ו'ל לבנין חמרי בינה : מאנו יחד מוננו פנה : כפי אשר כמעט מפי דובר לנק ואתם שביאות כבוד הרב הקדוש המחיר לתרוך ולדרים בדברי רוס' **הבעש"ט** ו'ל בח"ק הגלל הובא לפינו מערכת האוורה הטובה דברי טפס טפס עליו לתרופה מהחבור הלו כן מספר שער גן : אשר געע בעין מקדס התעלמו' העלמות כן מסתור התפילה אשר חיבר וקרא בהם פה הקדוש הגלל שחיס ובלם דלתות : והבקים ויעקס ונקי דברי קדש הגלל וחס מראשותיו שחלבו חמת לראשו ונימוו תחבקטו ונגעע בראשו אשרי העם שלו ככה : ששורה בכל וערוסה וקום חינו להס"ת נבילה ונשתמה בישועתו : לזכות לביאת דלון ומורה : ונגלה לכל בשר וחד כי פ"ה דבר **צדיק משיחא** ל"ה

והניבא עושה ענוה בעצתו אשר העיר הכס את רוחו הטובה כבוד הרבני המופלג החוק מו' **אהרן** שגורא ערומת' ש"ך דק"ק **מעזירטש** גדול שנודרו לדבר ממה רבא כו בינושית וערוחת לזכות חת אהרן שלא שינה חת תפקידו כבוד ככולת נקי להביאו לבית הדפוס : כלל חלם מישחאל ישימו בחוקי ויהנה בו לגוללו מראשו לכונו וברדחי יבא ע"ו להמתת דבריו קדשו של האר"י ו'ל ותקדשה הדעת בישחאל לעבדו בכל לב או אומה זו תפלה : **ותתם** ברבותו בברכה מליחה ודושה : לכבוד הרבני המופלג הנגיד מו' **יצחק אייזק** בהרבני המופלג הנגיד המפורסם מו' **צבי הירש** ח"ק **בארדיטשוב** כבוד וכן מניכו להולאת הדפוס ויטפל לעשי' מנוה להביאו לבומרה יגמור השם בעדו לעובה **יצחק** ידן במקום רנה שם תהיה תפלה :

וע"י המלטיסים האחד ה"ה סתורי הנגיד מוכרר **אברהם** בכתורי המנוח מו' **יצחק אייזק** ו'ל **השני** כותב לו ה"ס התרמי מו' **אריהו** בהמנוח כהרר **יעקב** ו'ל :

תחת משלת אדוני הקיסר האדור החסיד חובש פריכוויליס' דערהוויטש וילקו האסידה' חומשצראער **אלעזאנדר** פאורוויץ סאמיע דארויטשע חובש ראס' האסידה' חובש' מלעכמוויס' יב"ה :

נשנת וינת ה' כגן עדן נרפס לעבדה ולשמרה לפ"ה

בקארעין

Handwritten text in a decorative box, likely a library or collection stamp, containing names and dates in Hebrew and possibly other languages.

הסכמת סדב המאור הגאון הגדול
המפורסם פטיס החוק
חב"ד דק"ק ראוני י"ו

הסכמת סדב המאור הגאון הגדול
המפורסם פטיס החוק
כבוד מוה"ר אפרים זלמן מרגליו
מק"ק בראד

הסכמת סדב המאור הגאון הגדול
המפורסם פטיס החוק
החוק המסיד המקובל
חב"ד דק"ק שירלוב

היות כי האיר ה' אור הגנוז חתמה
בגוה : מהפכה הקודש של
אבד החסיד המפורסם בולגה קדישא מ"ו
עשה העיר ה' רוח עברה אשר קס
יעקב קאפיל ז"ל מק"ק
מעזריטש
גדול ציון ישראל גדול שמו
באב : לנאחית של פליטין : ועדנה
היה עמוג וגטו צבחה"ד הגדול דק"ק הג"ל :
עשה העיר ה' רוח עברה אשר קס
וקשעלד כבוד המופלג מוה' **אהרן**
במרה"ל מק"ק הג"ל : דין גלי'
רוחא להויה לאור תעלותה להפוך בזכות'
לרצון ונאחית רביה להעלות על מופת
לדשים : למשן ופוט מעיטתו חולף של
בחסיד המחבר ז"ל הטוחן אחרי שפר :
גשון חדרת : מ"ף דבש וחמירי נגמם : ושס
גוה יקרה בכחיה ימי קודש של המחבר
ז"ל שרי **גן העדן** : זה העשר לה'
יבואו למנוח פתח
לפח להיכל פנימה : הפיחה גנו וולו בשמי
ונפנת מפרי מדויו : ובכלו לסייע
למחשבה בקדשים ולחמיר לפעלה טבח וז'
מלילה לשום חלום להרס יודיבמשך עשרה
גמים מיום למטה להדשים כמותו ולחיו'
גמחה בניקון להאי גברתה על שילה
מלכות ספרו קודש של המחבר ז"ל מה
שיעלה בהדפסה זה להיות מדפים ועולה
על שולחן הטהור : עמר גברת : והעבר
על דבריו יקום בארור ולפוח דרבנן :
לכ המסייע יבורך בצרכת שמים מעל :
ל"ד אלה המחבר לכבוד התורה ולחמיה :
היום יום ה' ער"ח מנחם חב תקס"ב לפ"ק
הקטן מ' **מענדל** רונה פה **קק**
ראוני

מורעת זאת לכל כחי עשרי התורה
הקדושה : וטחי לת מורשה
כי בהגלות נגמות היום בחוקי אלקים
ותורתיו : תרבוה פתרותיו : עריבים
מחילו ומלפת : מחוקים מדבש ונפת :
עוד יספן נישרים סוד ה' וחסם שפרים
ינעם כללים לתושים : כאשר היא גמורה
ומנוי' : לחכמי נעשים תמומי דעים :
יבכל דור ודור עוונדים : קדישו עליונים
המטות והעמורים : אשר בית ישראל
שען עליהם : אשר ילכו לפניהם : בעמור
אש דת להאיר : קן כנה היו צמוריו
אור : יעלוו כח לקבץ פורעושת עמודי
קמים : וישמו מעשרם בארץ להאיר
עטים : מי הויש המפן מיום : זה
היום אשר קיונו מלאטו ראינו זה ספר
הולדת חסד הגדול הרב החסיד חיש קדוש
וגורא חכס הרוים מוה"ר **יעקב**
קאפיל חיש ליפסין מתאשבי
ק"ק **מעזריטש** גדול :
וגודע בשערים שמו ספר
שערי גן עדן ימים דתו בחרו קודש
מוריו ורביש אוח
שבעת הימים האלקי האר"י זל"ה :
וישא יעקב חת ככפי רוח תבנותו לשמור
דרך עץ החיים : זה פרישתו לקדושה
לפוח חוטים ולמח דעת : לגבר אשר
דרכו נסתרה ולעסוק חכס בחי התורה :
כאשר נראה מצפנים וסוף לכל נפש
לרבות השוקה מבחר מים חיים רבינו
הקדוש האלקי מו' **היים וויטאל**
זל"ה : וכי ישאל
חיש בדבר האלקי : ובה לשערי גנו ויחלל
פרי מגדו פירות העשרין מעץ החיים :
גיל בפרדם החכמה ולחכס צבינה : ושעתי רבים
ליו ויחוק בעפ ברול ועפרת : ומפרי עץ החיים אשר
גמי כן רחיתי במכתב כבוד הדר מתחילי הרוים : יראה להם וגובה להם כגובה ארזים : לשמחה
ער עמדו בסרי : טודע להם כמה גדולתו ורחיבו עליו פיהם ויגדלו כבודו : ואני לא באתי
וק הסודים : לריות דודים : כי דבר חין בי : ובהדי כבשי דרמנתה למה לי : אפס כי ענו הפנת
אוחיק מוה"ר **אהרן** במו' **יהודא ליב** מתושבי ק"ק הג"ל דאזיבל ואחא כל הני פיסא
בדעת' לארשבי חדרה : ולדדי חוי לי ספרה דחיס
ז מן הארנים וכרתתי רוח קעורת החכמה מבין כולו אחרי רוחי כי במכמה פתח שערים : וסודות
ה לבואים ומביאים לכתובים : ושס אוחותיו אוחיות וכל מה שכתובס מוצר לקודש : חי לוחא חכמי
וס במכמה ובחכמה : עברו וסבו משער לשער ועבר לכס ויפסס לכס : ואיש תבנות ילנה : וככס
ובל וידע מן מולא דבר כי מתקף האמה מקורה : ונאו ונחוק טובה להרבינו ווחיק מוה"ר הג"ל שוכה
ורו לאור באור החיים בדין טח שיעול שכרו ואפילו טובה ליספלו : ואין זקוק לבאר שלא יבואו ארזים וישגו
דעתך שור קרב על גבי המופה הדשים : ולא יתודע לרשות מוה"ר דעובדא דערמ ליה בגושו ומאודו : וכבר
ה דלגתח ושעמו בימים נגד העם משנת חרמים : על משך עשרה שנים : אקפת שוקים ולמנעם מבוא בדמים : ומי
ולתס : ולחישת שרף לחיטתס : פן יסיה במחלתס : והי רק עוה עמה ושאי' : והשומע לדבריו יספן בטח והיה
יסי כחית הרו : ויתברך בגושו ומאודו : וסי ישש לעוב עליו : ויגדור פרטותיו לחוק כל בדק ע"ד סי"י"ה מו"ה
ג פה ק"ק **בראר** דברי זעירא מן חבריה החוים על דבר אמת : הקטן **אפרים זלמן** מרגליות מבראד : . . .

ראה רחמי מלאטי אלקים קדושו
עליו נאחית חרין של כת קודמין
אשר יתנו יקר סגלותה לסמוך חת יהיחם
וי הגדולה וקרמה לססטים בהסכתה עלה
ולסמוך ימי הארץ צנשאח רחש ולהגיד
שבו של החרן אשר נשאו לבו הטור
לקרבה אל האלחכה להדשים מין אחת
עם הכפר ספיר נוסף ויהלום : אולי בלום
אשר היה גנו וספון מקטורת סמים גדוש
והפון : אשר חובר חיש האלקי קדוש הרב
הגדול מו' **יעקב קאפיל** ז"ל הרבין
כארי על
בבית מדרשו של עס הגדול דק"ק
מעזריטש גדול יע"ה חוים לי לפי קס
שכלי לשבח ולפאר חת
כבוד עס קדשו של המהרש"ל אשר לו
דומי' תהלה ויה נס כבר קדונו יושבי
יע"ה הרבני הגדולים דק"ק הג"ל במחבר
וידעי כל זה פעל ועסס והיניה תעלות
מכמה מהכח אל השעל כבוד הרבני
המופלא החוקי מו' **אהרן** ז"ל דק"ק
הג"ל כדו לכות הדור
אלקים חיים ומלך עולם ואני לא באתי רק
כיבוא ושר לתלוח דברי הגאונים
ולחיה סייף לדבריהם לגבור אומר בגזרת
נח"ש לכל גרוס היוקה לשלוח מזה
במשך המחבר בהסכמות בהתנחה לא
תעשו והשומע לדבריו בוחא עליו ברטת
עוב : הג"ד המדבר לכבוד אכמיה של
תורה : יגדיל הורה ויחמיה : עד נוכח
לבני בית הבחירה היום יום ב' י"ג
מר השון תקס"ג לפ"ק פה ק"ק
קארעץ י"ו נחם הקטן **יהודא**
ליב בחמ"ו מו'
יוסף סג"ל זל"ה

הסכמות והרמות מהנאונים

לויים על הדרכים לבוא בדרך כגון לפתוח שער הגדול אשר
 בצואו יבא דרך השער ופנאחו יתן בשלום לה ויבנו בלעתק ובו
 השער לדיקים ובוואו בו ויבנו לפנים מן השער לבוא בהיכל המלך
 לחו' טו' כ' ולבקר בהיכלו גולו חומר כבוד וכבוד חמשים
 יחלו טוב וקרחתי החבור הקטן הוא שער **גנה הערן** והוא
 מפתח לחצרי הגדול בפרושו על חוברה
 בחרתי הכל דרך קרב וחרכי ירידיה סורה ויחננה את חן וואו
 וחן בה חס לא יהיה ביוזו זה המפתח כי הוא הפתח ומשביע
 לכל ח' דל' המחהפך לזור שעי תיוב כטל חמרי טל חורות
 סוד לוח בגנון לדיקים ובו הטל עתקים המתוס להמות בה
 והנה מתחלה הבהר סוד מעשה נחשית סוף סוד השתקנות
 העולמות קודם תיקון השלמות וסוף לקרה כפי הכמי האמת
 סוד עולם המנוה וסוף שער הי חשון ובו כמה פתחים וכל פתח
 ענה דרכים ובהם דברים אשר לא שמו חן סודות גדולות
 וגדולים ולכן קראתי זה השער **אורה צדיקים** כלאות
 בושר מה בין דרך לחורש דרך
 רבים אורה לה חיוו להבהר חתפתה ללא ידעו בה מקדמת
 לנח : ועל פי זה יפתחו ללם שער חורש וחבשו מתוך דבריה
 כמה מחמורים מתמנים בווה ובתיקונים נמה דרשים בכחבי
 הח' ו' ו' והפרו והגרש דבר קבלת ראשית עש האחרוני ותרלו
 נפלאות מתורתו השם יאמר בה עיניו וזה"ל הבהר סוד מעשה
 מרכבה והוא סוד סוד השתקנות העולמות בעולם התיקון ויס
 מרכבה למרכבה כבוד כולו לרכוב בערכות ב"ה שמו לכתוב
 בה"ה הובע על ע"ה ק"ל וכתבי כי נבוא מעל גבוס סומר ונבואו
 עליהם וקרחתי זה השער השני **דרך אמת** כי הוא
 הדרך אשר דרך בה חס האמת
 וחורתי חמת הרב השלם רבינו משה קורדווארה כי הוא נטע גן
 ובהל פרדם ובו כל מיני מדות : והריו הוקס על חר' דבו
 עלה"ל פה קדו מפור מרגליו דל' צ' טינה ס"ה חס החלקי האר' ו'
 ו' סוף יסד הבית על מכוני וכל דרושו מיוסדים על חרטי פו
 גרוב דבריו בעולם התיקון ושי השערים כ"ל משך שיבו אהרדו
 וכללל בשער א' וזה"ל הבהר כל חות וחלו מן ד' ב חותיות החור'
 כלורה ובמטעם ובמנים שהוא מלוחם ובהם כמה שער וקרחתי
 שער החוקיות ובהם יתבחרו כל חות וחלות לחיות מלם הוא רומז
 וגם חיות חובית או שמות וכימוים המחמלין בחיות חות ומתקן
 הדברים ומבחרו כמה פסוקים בהלך ובמה מחמרי ו' ויחלו
 בחוסס גנוי חורות חיים ויחירו עינים לטכח יבשו וישקפו
 מחמשה לכס אשר ירחב לבבם מרוב הטובה ומלחה כל הדרך
 דעה כמים לים חכמים וגובה לחו רוב נסים ופעלה ליון שמחים
 ושמים : כה עתירת חס נבוא דל ורוב :
 החמו **יעקב קאפיר** בהרס' מוהרר **משה** וזה"ל חס
 מתגורר פה ק"ק משורטט גדול ע"ה

במאמר ויהי אור : וחתר שחטה חס"ר הורד עליו
 מעליו שהוא כמות אור שהוא רוח דהאי אור
 שהוא ר"ו וואו רוח דען החיים שהוא רוח דלור ובין שחטה
 להגרם מן העדן ומלכס כחמות עור ונתהק מען החיים
 לכתוב ועמה פן ישלח ידו ואל כל מען החיים ודי ונדבק בצען
 הדעת טוב ורע חיו מיד נעלמו שעריו סגן עין וכענן הפתח
 כפני נויין מפני להט החרב והכרובים ומחלו כל הדרכים בחוקת
 סגנה מפני חיות רעות אריות ורובים ולטטים הארובים על
 הדרכים לכתוב דוב אורב היא לי חר' במסמרים וכתוב כביב
 רשעים יתהלטון : וכתוב וסביבו לשערה מלך וחמרו ו' ו'
 שהק"ס מודקה עה הלדוקים נחשו השערה וסוף בכוד
 שחמרו ו' חן בין ג"ע לנאסס חלה ברוע השערה וסס
 כפחיס הנשמות סרונים לנאסס משערי ג"ע וואו סוד הענרות
 שבין ח' לח' לכתוב וזה ירושלים בתוך גבוים למתי וכביבויה
 חרות : ובהה כל הדורות מחדם ועד נח יתן נח היה ככלל
 חלה שמהל חן ויומנו עד חברה גלסס לה מלכו דרך הכר
 ליכנס בחלו השערים ונחמרו : מתקן על שבה הפרסם חביו ע"ה
 וסתחיל לתקן את הדרכים לחוה פתח שער ככמי והוא סיקל
 כל חביו המכשול נלד ימין כחשם היה כחשם נחמרו וקס בנו
 תחמיו הוא יתקן ותקן את הדרכים מנד שמהל ובין שבה יעקב
 מלך את הדרך אשר בו ישנו חור הלפ"ן ונכנס בדרך האר
 לשערי ג"ן העד"ן שהוא מופון נד יעקב במספר הכס : ויעקב
 משר את המפתח של השער ליוסף כבוד הכתוב חלה תולדות
 יעקב וסף וזה"ל וזה"ל וזה"ל חלה מלך עליות יוסף משה
 ובה ויכה את הרבים בעת קבלת התורה ונפתחו כל השערים
 והיו השערים מלוטט בהל"ס כבוד ורחה עלם חל"ס ובמה חללו
 ליון וויים שמרב הכיס חורו ונעלמו השערים וזה עיד חלה
 שנכבשו בהרן לכתוב נעשו בהרן שעריו חלו נפתחו כל הפתחי
 וילחו כל החגשים לחנה ספתה ומבד' השערים מפני שיבות
 הדרכים וחין מיוסוקל החבנים ויפנה הדרכים וכתוב בדר דרכי
 בגו"ה נקייבומו עום וחין לבה בשער המוך בלבוס ש"ק וחף כי
 כפר קדמוני עמודי עלם והריונו כל התכשולת חין מי שיעמוד
 על חובן דבריהם כי לפי כוחם הגדול היו מוכסים את דבריהם
 בעשרה לבוסים כבוד הכתוב קה ללל"ת חחת ובהם חוהו למשמרת
 לדר' כחרייתתו וחמריהם סגרו חל"ת וסמטעו כל המפתחות
 מי וכל לייכנס לפנים מן השער כבוד וגללו את האבן וזה"ל
 עזריו חותה לנחמיה ועמה כבוד העתים הקשים הם כדמו
 רוב עיניו וחקי חל"ת וימי להרסם ממשל ולסקל החבנים ולפני'
 חרבים ובכוחו יוצים על הדרכים : לחמה דרך יוצאת השערים
 חס וידי ליו חרישת חל"ת ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 עט חת פתח ובהתקנותיו למנחה ששם רלונה שחמתי
 ליוקים נהיות החור שפני מתחון להיה לפני ולפנים ויבתי

פתח ראשון ררך א שאלה על הירוש העולם בזה הזמן

יודעי התורה והבני המחקר איתם המחברים יודעת המסופיה האלקית כולם כאחד יודו ויעידו על הירוש העולם והראו במופה שנתחדש העולם העליון וכלם הניחו הדבר בפשיטות שירוש העולם היה רטני ולא הכרחי ומאחר הכניח מעיד על זה באמרו בסי אמרו כי וני הקדמוני ואשלו לו חי מי מנטי אשר יגש כי מי מנד ההכחה יגיע הם וכלם חסרון ביטולתו חלה שמרטטו הטוב שדרט להטיב חידש עלתו להטיב לברואו כ"ח אין עול' למי ייטיב וזה שאמר האושרר חודק לעולם כי עשיק' ואקוה כי טוב מתך נגד חסיך והוא מוכן :

והנה כאן יש מקום שאלה וקושיא ענומה מה שהרבינו בזה כל המיו הפחדר מה עשם יש לחדש העולם עתה ולא קודם לכן שהיו המחולל העליון הוא היה נמלא קודם זמן חידש העולם ולמה לא נחדש העולם קודם זה הזמן וכי יש חסם ובלוט שמי ברטנו : והא כתיב חני' לא שניתי טוב כאמר על המדות שמתלבש בהם עילת על כל העולות שהוא המחולל העליון וקל וחומר בן בנו של קל וחומר לעילת כל העילת שאין שמי ברטנו : והייתי תירוק על זה הקושיא שמתרטים לפי דרכם באחרם שבעל הרטון שהוא עילת כל העילת ובינת כל הסיבות שיער במחשבתו הקדומה שלמהשבה זו אין לה לא ראשית ולא תכלית שזמן בריאתה עולם יאות לפי רטנו שיהיה דוקא בזה הזמן לא מתקדם ולא מאוחר מאיזה טעם הכתום שהיה במחשבתו ועל מחשבה זו הקדומה מאמר בהדי בפני דרתימא למה לך כי אין יעלה באוס נמלא להשיג טעם המחשבה זו אבל על כל פנים סוף כל סוף אין כאן שמי רטון כי תמיד היה מחשבתו ורטנו לברוא את העולם בזה הזמן אשר הוא יאות לפי מחשבתו ורטנו והוא מוכן :

אך אם קבלה הוא נקבל כי אף שילאנו מירי חובת השאלה הכל עדיין לא ילאנו חובה ביחוד הקושיא העלומה שאם כן קשה ה"חך הוא בעל הרטון בעל ממלכתו קודם בריאת העולם שהרי עיקר בריאת עולם היה כדי להוליד פעולותיו על ידי המדות ולהשגות סמיותו שנקרא רחום וחנון שכל זה יושלם ולא מכה אל השעל על ידי מדותיו ובראיו דמיון הגשמה ששעלצ ע"י חיברי סגוף כמ"ש לקמן וקודם שברא העולם היה בעל ממלכתו מה שלא נאות לתואר זה לבשה"ר והוא מוכן :

רך ב' בויתבאר הנהגת השמיטות עד היובר הגדול

והנה ראיתי בכתבים מתורי האר"י ז"ל שמתרטים זה הקושיא וגם האל' בחלו מחתח באחרם שזו כוונת ח"ל באחרם אין שאליו מה לפניו ומה לאחר שפירשו שאסור לשאלו מה היה קודם בריאת העולם וכן מה יהיה אחר שויכלה זה העולם כמאמר ח"ל שיתא אלפי שנין קיימח עלמח וחד חריב ואחר זה הזמן אשר החקירה ועל זה נאמר במופלא מתך כל תדרגו ובמכוסה מתך אל תחקר' ואחרם שכללו בזה הדבר גם חיבור השאלה והקושיא הכל' וראש דבריהם חמת אך שאין הדברים ככתבם וכלשונם ולומר שאסור לחקור ולתור מה ה'קודם זה הזמן ולמה יתחדש העולם בזה הזמן כי כל הדורך בזה הדרך טח עניו מראות בספר התמונה ששם מבאר כל הנהגות השמיטות היינו שמבאר שם שבשה אלפים נקרא שמיט' ח' ומבאר שם שזה השמיטה אשר חזו בו נקרא שמיטת הפחד רטנו לומר כי יש עשר ספירות והם נקראים צפי חכמי האמת עשר שחוח שהם שמוקו ומדעותיו של עילת כל העילת והם כח"ר חכמ"ה ב"ה וזה השלשה נקראו ג' ראשונות ונקראים ימי קדם ושנים קדמוניות כמ"ש לפנינו ויש עוד למטה מהם שבע ספירות והם נקראים חסד פחד תפארת גלח הוד יסוד מלכות

והם נקראו ימי עולם וטפות עולם : ומבאר שם שקודם שנתחדש זה העולם שהם שבעה אלפי שנין שחזו בו היה גם כן עולם מלא ושימש ג' ב' ו' אלפי שנין והיה נקרא שמיטת ח' שמיטת ההסד נגד ספירה ראשונה מן השבעה ספירות הכל' ובזו השמיטה הוא הכל טוב ולא היה יצר הרע שולט בזה השמיטה ולא היה שער ועונש לכל נבראים האמלאים בזה השמיטה : והשמיטה שהיא בו הוא נגד ספירות הפחד : ולכן היר הרע גובר בזה השמיטה לפי שזו הספירה היא מסתרה דשמאלה כמ"ש לקמן שהוא מדת לפון ומלפון תפחה הרעה : ולכן נקרא היר הרע לפי דכתיב ואת הלפניו חרמיק מעליך והוא ליתן בזה השמיטה להיבדק בזה בני אדם ולכן יש סכר ועונש בזה השמיטה שנקרא שמיטת הנסיון והגידוף והבחרה ויחנה לבני אדם כי הוא עיקר הנסיון והגידוף בסדר ויהי האדם נכשפה חיה **ידי** נטרתיקן "ומי יודע" ההבס "יהיה : כי אף שגלוי לפניו סוף הבחירה וימנה כמאמר רז"ל והלו לדיק ורשע לא קאמר : וכתיב מי יצן ויהי לבבם זה כל היתים ליראה ואמרנו מתאן שהגן בירי שמים חנן מיראת שמים והוא מוכן :

רך ג' בוית סוד השמיטה שנקרא שמיטת הפחד

ועל פי זה אמרתי דבר נאה ומתקבל מה שאמרו ז"ל אם הראשונים כמלאכים חנו ככני אדם והם הראשונים ככני אדם חנו כמאמרים מי נתן ליתן דבריהם בשמיטתם ולפלא בשקל' מאחזים לחמר ככל' ולא לחמו בשמי הקלות מ"הא אל קה ולומר חס הראשונים כמלאכים חנו כמאמרים כי בגבות שמים טעל הדרך נבחו ומשבתם ומחשבתו והוא מוכן אך הוא הדבר שדברנו למעלה פשם התמונה אך הדע שפאר שם בתמונה שמהם יש בשמיטה היותו והם היו גם בשמיטה ששברה והמה כמאמרים שכתוב חלילה ה"ה כמו ויוסף היה ומשם היה ועולא בהם לרמו שחיו כבר בשמיטה הקדומה ושתלפלו בזה השמיטה לתיקון הדור שמימיהם כפי רטנו ומחשבתו של בעל הרטון ומאריך שם בענין זה ולפעל"ר אפסר שמה כיוונת במאמרים ז"ל כל מי שחומר בו היה עולם חסם ראה והוא מוכן : וגם כיוונת ג"כ באחרם חס הראשונים המונה היינו חותן כמות שחיו בשמיטה ששברה שמיטת ההסד שאין כמלאכים שלא היה יצר הרע שולט בהם חנו היינו שסגלנו בזה השמיטה נעשו ככני אדם שיה"ר שולט בהם ע"ש האדם הראשון כמאמר הכתוב חנן כלתם תמותו והם הראשונים היינו חותם שחיו בשמיטה ששברה ולפי שירדו בזה השמיטה נעשו ככני אדם חנו היינו חתם שנשמוכותו מזה השמיטה הקשה כמאמרים שאנו כעכשית הקושיא הקלושה האלושים כזו השמיטה ולכן אמרו כמאמרים שהוא ראש הקליפה כמ"ש לקמן והוא מוכן :

ונחזור אל הענין כי בתמונה הכל מבאר שם כל הנהגת של כל השמיטות חף חותם שיהי אחר שמיטה ומה עד שיכלו' שמיטות נגד' ספירות מן יסוד עד מכות ובעל שמיטת ו' אלפים ו' פמיט' ז' הוא מ"ט אלפים ובהם' שמיטות וחמ"ב יהיה הויבר הגדול שהוא חלק החמשים והוא נגד ספי' הבינה שנקרא ויכל הגדול כמאמר הכתוב בשנת האוב' הואת תשובו חים אל ארצותם שכל ח' יורם מדרגתו וכל הדברים יואזרו אל שרשם שממנה יאחו ואליה ישובו עכ"ל התמונה : והסג עיקר סוד דברי התמונה יבאר מתוך הדברים שלקמן אך עתה עניינם נטבח יביעו כי כבר חקרו ודרשו קודם שנתחדש זה העולם ומה שיהיה אחר שויכלה זאת השמיטה שנקרא עולם וחת הדברים כפשטן : ואבש בנמך שחיו זה מ"ש אין דורשין לפנים ומה לאחר נלמד מקרא דכתיב כי שאל נא לית ראשונים למן היום אשר ברא' חלקים אדם על האדמה ואח"כ מלחן חסד שאל ויין שואליה מה לפנים ומה לאחר : והנה לדקדק בזה התקרא כמעט שם בו ששם יתר דה"ל לפתוח שם נא למן היום וגו' וימים ראשונים למה לי ועוד מתי חינון ית ראשונים מכלל דליתא הארצות ה' ניאו ראשונים ה' ניאו אחריו חל

חל
לו
הס
בת
ע"פ
וכא
מל'
הת
והוא
אשר
אבל
הבי
יבנו
לשמ
מבי
החל
רק
שע
לפ
שית
הש
קדי
ויב
כע
זה
רנו
חם
עול
כן
שם
אל
הש
שי
הש
הח
הח
הח
יה
חל
דג
ל
לט

שפירושו מקום פניו מן הדקן : לפי שתרגום רומן על הדקן :
 כמו שאכתוב לקמן : ואלו היה מעט דין שנסלקו האורות
 למעלה ואף כי זה היה מזה עובד לסיקוב לצדו ע"ז כיון
 שנסתלקו האורות מן המקום לא ימלט ממנו אל הדקן שהיה
 הסד דרטי להתפשט ולהאיר ולא לעלות ולהסתלק וכל עליו
 וסיקוב הוא מזה הדקן המונע מלהתפשט כמ"ש הכל בחר הסיקוב
 וזכור כלל זה :

דרך ב' בו יתכאר למה ניתק האור מעט מעט ולא בפעם אחת

המעם מה שאמרנו שאור ניתק מן הגקודה מעט מעט
 ולא בפעם אחת זה היה כדי שיארו רובם של
 האור שניתק במקום פניו שלא יעלה הרושם עם האור : והמשל
 למים אם תשפך מים על חוזה דבר המושפע ברדיפה גדולה
 אף שיהיה חוזה גומא מעט באותו דבר או חוזה מקום נמוך
 לא יארו בהם שום טפת מים מזה הרדיפה אבל אם המים
 נשפכים לאט לאט או יארו הרבה מים בכל מקומות הגומאים
 כן היה בדבר הזה באור הגדול שהוא ממש מאור אין סוף
 וניתק מן הגקודה מעט מעט כדי שיארו אחריו ברכה והוא
 רובם אורות מה שנסתלקו שרשימו נשאר במקומו במקום
 פניו כדי שלא יארו המקום רק תכל וכל בסוד לא זהו שבינה
 עד שעתה רושם כמו שאמרנו למעלה שזה האור שהוא
 מנקודת העלכות הוא סוד שבינה ובכל מקום ששפכים
 עם מקומה אף שעתה למעלה נשאר רשימה במקומה כדי
 שתוכל לשב למקומה הראשון כי אין השכינה שורה על דבר
 רק בסוד הכתוב אם רוח המושל תעלה עלך מקומך אל
 תחז : וכה"א ונתתי חכמה בלב כל חכם לב יתיב חכמה
 לתבואין : ואל היתה כבדה להשיב הרו המושל חוזה דומה
 לנחש כי מי יעצב ע"י כי זה המושל הוא רק שייך לגבי דיין
 אבל לגבי קודשא בריך הוא אחר המים הלויים במחזרו ועמידים
 ברוח פיו לא שייך זה והיה לנתק האור בפעם אחד ועל כל זה
 יאשר הרושם במקומו ויגזור אומר ויקום זה חוזה קופי כי
 כבר הקדמנו שחידש העולם בזה השמטה הורגה להיות נכבד
 הכל מה שיאיר קרוב לדרך הטבע לקרב אל הטבע בכל מה
 דאפשר וזה יהיה שורש ודוגמה נאהגת השמטה שמיטה הנסיון
 והבחינה כמ"ש לעיל כי כל מ"ב מה שאנו עתידין לבאר אף
 שלא נתקיימו בקיומם ולכן נק' עולם הקומו כמ"ש לקמן
 ע"ז לא למוחו ברה"א ואף שאמרנו ו"ל בסוד זונה עלמית
 ומחזרין ואמר דין לא הטיף לי ח"ו להשוב והת בעל הממשכה
 העליונה אשר למחשבתו אין סוף ואין תכלית שלא יקויים ח"ו
 מחשבתו או שיהיה ח"ו שיתו רצון ברצונו אלא הכל היה שורש
 ודוגמה להנהגת העולמות אף אחר התקין בשמטה האחת
 להיות נוהג ע"י הטבע כמו שהיה בתהלת מ"ב כמ"ש הכל לקמן
 המשל בזה בטעם ורצו' של הדם לא ילוח לעשות פרי להיות
 הולך נלח ממנו אם לא תפסיד החלה מטרתה כידוע לחכמי
 העובד וכן אם מלך לטע חוזה חילן וטעם הגרעין בהרץ אז
 לא יוכל הגרעין לעשות שורש וענף אם לא יתבקע הגרעין
 מתחילה ויפסד ולעוררו אז הוא טעם אורם ולבוב אורם אחרת
 ונעשה מונח חילן רב ותקוף וזונו דכולא ב' על כל זה נרדף
 שיהיה גדולו מן הארץ ושימער עליה מעט מן השמים וכן ע"י
 טל המטה אותו : וכן הוא בכל התבואות ובכל מיני ורעים ואין
 לך שום נמלא בשלם שלא יהא לו שום מלאך ושר בעולם
 שבטרו הוא מתגדל וגבוה מעל גבוה שומר וגבוהם עליהם עד
 עלית כל העיול' וסיב' כל הסיב' שהוא מנציח בעליוני' ונתחננו'
 והוא מקור הברכה החיים והחסד והוא מנציח התחננו' ע"י
 העליונים ע"י אורו המתפשט בהם ע"י שמוחו ומדותיו שם נק'
 כיום אל האור המתפשט בהם זאם ח"ו ומנע מהם אורו חפ"י רנב
 קצן או יארוו מלם יבשים כמב' מתוך דברי הוואר וכמ"ש הכל
 לקמן ולכן יזכר לא נבד עינך כל הדברים שנב' סדר השלשלות
 סוד מ"ב כי זה תליתו וזה תשיל' וזבין גס הדברי' שיתבאר
 בסוד עולם התקין שהוא סוד מ"מ : כי כל סדר מ"ב הוא דוגמה
 וארש לעולם התקין כמ"ש הכל בס"ד : ולכן

לא היה מקום פניו לעמידת העולמות וכפעלה ברצונו להם
 ולמו שיצר במחשבתו הקדומה שבקודה המל' שהיה שורשם
 אמה ב"ח"ם כי היא היתה אורו מקום לעמידת העולמות כמ"ש
 עיל : ומיד מחשבתו עשה רושם ועלמה התעוררה מתחת
 עינל : הכונה כי הוא לורך הנהגת העולם בזה השמטה להיות
 תמיד התעוררה מתחת לעילא והוא כי ע"י עסקו בתורה
 במעשים טובים וכונת המלטה וההפלה חנו מעלים מ"ג מתחת
 לעילא להתעורר יהוד עליון וסוד מ"ן יתבאר לקמן : וע"ז מהלש
 דמתחבה וכמ"ש יתבאר מהם יור קודש כמ"ש לקמן : והוא עיקר עבוד'
 האדם שע"י נכבד כמ"ד ח' ויניחו בגן ערן לעבדה ולשמרה כמ"ש
 בכל יום המקום מ"ן הים תהלת התעוררה מתחת לעילא שכל אורות
 המל' שהיה בטוח ב"ח"ם עלו האורות שלה מן נקודה אמצעית
 נסתלקו ללדין כמ"ש לפטנו : ועל התעוררה זו נאמר למעט
 מתחבתו עשה זה התעוררה למוען שמו שישלם שמוחו וידויו
 ג"ל : ואף שאמרנו שבקודה האחת היו בה כל ערשי על נשמות
 ארזל ולמה לא היה פעולה זאת ע"י זה היה שורש להנהגת
 העולם אחר החיות : וטעם לפי שעדיין לא ילאו מזה אל
 הבעל ועדיין לא נבגלו שום מעשים כדי לעורר יהוד רק
 מתחבתו של צה"ר שהשם שבקודה זאת הוא יארות להעמדת
 העולמות ובה גטויים שורש כל נשמות של ארזל ואחר שיתפשט
 העולם ויקבלו ישר אל את האורה ויסגלו נשמות : זה העולה
 במקום התעוררה לתתא זה היה שורש ודוגמה להנהגת העולם
 אחר תיקון העולם : והוא רומם התורה בשפת אמריה הנעמיים
בראשית רוממו על ראשית העיולו ורמנו כי סוד
 התעוררה זה שאמרנו שמתל בראשית הוא נוטריקון
בראשונה ראש אלקים ושיקבלו ישראל תורה והוא טובן :
 והנה כמו שעתה עורש פעולות הדיק שיעורר יהוד עליון היינו
 שמעלה את מדת המל' שמקומה למטה תהת כל הספ' והיא עלה
 ע"ז התעוררה למעלה ומחמתת באורות עליונים של ספרות
 העליונים שהיה סוד יהוד קב"ה וסבימתיים כמ"ש הכל לקמן וכשאר
 מקומו מקום פניו שהוא סוד תורם שבת בסוד מהללה מות
 יומת : מזה דעיל להלל דלה למחן דלה אלתוך למעל עות
 וזאת כמבואר מתוך דברי הוואר ומ"ש לקמן כן עתה שעתה
 מחשבתו של צה"ר פעולה זאת שנקודת המל' שהיה גבוה
 באורו כמ"ש לעיל עלתה למעלה היינו שניתק אזור מן נקודה
 האמצעית שבאמצעית וכסתלקו ללדין ונתתיקדה עם שורש האורות
 של הספ' שלמעלה המקיפים אותה כמ"ש לעיל : ושאר מקומה
 פניו והוא מקום לכל עמידת העולמות שנאלצו ונבראו ונארו
 ונעשו הכל הוא במקום זה שהיה מתלה שורש קודת המל' :
 והנה זה שאמרנו נקודה אמצעית שבאמצעית הכונה כי לעולם
 דבר שבקדושה אין פחות מעשרה ח"כ כל נקודה כולה מעשר
 ונ' חלקים ממנה נסתלקו ללדין סביב בעיולו והלק העשירי
 שהיה סוד חלכות שבמלכות והוא כמו רושם אור מאור הגדול
 זה נשאר בזה המקום פניו ובכל מקום שנסתלקו האורות
 ללדין נחשב עלי' גב' באשר כי ח"ם מקיף אותה בזה מכל
 לך : הרי לפניך ארך נעשה המקום פניו בסוד נקודה האמצעית
 באור ח"ם כדי לעמידת העולמות : וזה האור שנסתלק וניתק
 מן הנקודה אל הדין נעשה כמו שפה סביב בעיולו אל המקום
 פניו ונעם לקריאת שפ"ה שהיא סוד סטג"ה פמספר השוק לפי
 שזה נעשה מאורות נקודת המל' שהיא נקודת שכינה בכל מקום
 כמ"ש לקמן : וכל זה המקום פניו הוא רק מה שהיה תהלה
 שורש נקודת המל' כמ"ש לעיל ולכן נק' מדת המל' מקום בסוד
 לדרך המקום כי היא מקומה של עולם ואין יוצא מן המקום
 והיא נק' שמו של הקב"ה כמ"ש לקמן בסוד שאמרנו ק"ף זה שמו
 של הקב"ה כי ק"ף הוא מקום פמספר השוק ולפיכך קראו
 חכמי האמת לזה המקום פניו בשם טויוח עלאה כמ"ש לעיל
 בשם מתאר הוואר גליף גליפו בטהירו עילאה כי טויוח עילאה
 הוא שמו' בפמספר השוק : וזה המקום מקיחד עם אור אין סוף
 גם כן ביחוד גמור ואלוה הוא למר ג"כ הוא וקצו אחד : אך
 שמתקיים כוחם התרגום עם לשון הקודש : ולכן נקרא עתה
 עילאה לשון תרגום שפירושו מקום פניו כמו פהרו של מנח
 ג

והיא
 לעמוד
 שפירת
 של
 לפטנו
 לחוד
 בריש
 הרכבה
 היינו
 א שבה
 יבן
 לדעת
 ברהם
 חס
 וזה
 משלה
 ונהיה
 עיניו
 כוד
 עלתה
 תירו'
 ברוח
 ס חיו
 ע פניו
 ינק
 ביוס
 יבן
 בריס
 נקדה
 חדם
 ומק'
 שחיה
 דרוס
 שפט
 ידות
 הכל
 לכות
 שהיה
 יפה
 קדוש
 קשים
 ימן
 ונהת
 מוכר
 תבין
 חס
 ג' ח
 בע'
 ראו
 חסר
 וד'
 לם
 שוד
 ובה
 יס

ורבן

אבותי אחי ורועי דעו נאמנה וחדו זה ויהי הקול
 בלבבכם הטוהר שלם הרחו לו תשמעו לזה הקדמה
 מן האחרונים שבמניע בהקמה הנפלאה היתה וחדו זה הדש
 שבה ה' לשלמות והוא הרק מן השכל ורשק מן הטבע רק שאמר
 שכן הוא מקבל מרבותו לא קבלו ולא תשמעו אליו ואל דבריו :
 כמו שזה חלקים מקרבו בלו וישקבחו בעיר להמר רק בלא דבר
 ה' וחתו יטבון חור הכהמה ויענו בטרמה לאמר שחורה חמשה
 נתגלה להם ופי משיחיהם חכם הרזים ועשין להם זמירות
 וברזים ובהם מברכרים ומפזים ואת הקדושים המה מביאים
 ובעש' הרנה נהפך נאות יק' בלקנה וזלי **יעקב** הקטן
 עמתי על דבריהם ומשפתי את כל כליהם והנה כלים
 ריקים מלאחי רק שבזים הקדמות מלבס שאינו לא מקבלת
 ראלוים ולא מקבלת חרותם ואין להם שום ידיעה לא בקבלת
 סרס השלם מו' **משה** קדוהורח ולא בכתבי **הארי** ז' ל'
 פופה רוקס של מחשבי קליים והם לכרם **יראל**
 בקליים ברוך ה' אשר הנתי בדרך אמת אשר מעשיו לא ריתו
 ללמוד זו החכמה הנפלאה כ"ח מספרי הקדמונים אשר כל דבריהם
 ברבטות ועובדים על חזי פו . ומפי רוח הקודש נאמרו ונתי
 מתרת ונפה לברר את כל דבריהם ויהי שעלה בידי עמתי בספר
 הארזון ועיקר לימודי היה בכתבי קודש של הארי ז' ל' ט' טלנו
 קימנו לו שרין כי מיניו מן המקדש המה ונאלים ועליוהו לרופס
 ומפיו חט חיון וכל האפן חיים ישלח ידו ואלך מעד חיים ואזרות
 חיים וחיים הם למואלים ח' נחמת חריטות הדורשים אין כל עוח
 חרם שנה בזה להבין את כל דבריו על מכוו ולהבין ממנו סדר
 השתלשלות כל העולמות ומקורה האנושית עד קבלת המעשה והם
 קדומים במקום ח' ומפורשים במקום אחר . ולכן אחרתי בגבר
 חלני לעסוק במלאכת שמים לברר כל דבריו ולסדר סדר נטון
 ש"ח אשר הגו ה' בלב נכון בקל יוכל לבוא ולעמוד על הסדר
 כמשי"ח הכל לפעט : וגשש ועזור לנו .

דרך גבו ית' סוד קיפל האורות סביב הטהור

הנה אחרו מהיכן נברא העולם תלמד שחלבש הק"ה באור
 לבשו ונברא העולם . הה ח"ל רמזו בזה על תחלת
 הגלוי שאמרנו שאורו היה מתפשט לא"ס ולא היה מקום לעמידת
 העולמות ח"ס מהיכן נברא העולם הואיל ואורו היה מתפשט לא"ס
 ומאיכן נעלה מקום לעמידת העולמות . ואחרו תלמד שחלבש
 באור לבשו הכוונה כמו שהקדמנו בפתח דבריו בשם חכמי
 האחר שאמרנו שהאור נתקבל סביב הטטירו ומתמלא . אורו כהדין
 קאנה לבשו מני' ר"ל שספירת היסוד שהיתה גנוה באין סוף
 ויהי נק' קב"ה ואחר שנתמלא אורו של ספי' הול' ונתקבל סביב
 הטטירו ותייחד עם היסוד בטהו מתחבב מקף אוקה ועשה
 הלבישה אותו וסרו כי נתעטף באור לבשו כי לעולם ספי'
 הקב"ה נקרא לבשו של הקב"ה שהוא כוד יסוד ות"ת שנק' קב"ה
 כפי"ש הכל לקמן ובכ"ז : ודרך לבין הארץ נשאר זה האור
 שנתמלא סביב הטטירו ולא חור להפשט בתוך הטטירו כמו
 עדיה בזהלה סכרו דרך טבע האור להאור ולהפשט למטה ומי
 יעבב על ידו : ואין לומר שעתד בגזרות בעל קרלון שכן גזר
 חלמתו סוף מתכנתו כדי שהיה התקום פנו לעמוד העולמות
 זה אינו טענה שהרי אמרנו למעלה שיעקף חידוש העולם היה
 הכל בדרך טבע ולא בדרך גזירה ונס' : לכן אודיעך כלל גדול
 שקרי כבר אמרנו שכל הנקודות אשר הו כמוסות באור א"ס כ"ח
 היה כלול מעשה : והנה זה הנקודה האתלעית שאמרנו שעלהה
 ונסתלקה למעלה ורשומה נשאר במקומה ובה היו כלולים כל
 השגה שהם כח' גב"ת נה"ס : והנה בזה העשר זה בסס ג' ספי'
 שחס שורש אל הגבורות שחס ספי' הבינה שהיא עומה החמים
 אך שמינה דימן מתעברין כמ"ס לקמן : ולכן סודה היו"ס בנקודת
 חקב"ס יו"ה רומע על מהותה במקומה ונקודתה אלכיס רומע
 על התפשטותה למטה שמינה דימן מתעברין כמ"ס לקמן :
 ולכן תמלא לפעמים שחס אלכיס רומע אל הבינה
 חז' ספי' בח' גבורה בהתפשטותה למטה חלל במקומה עו
 וחדוה כמ"ס לקמן : הרי לך בח' גבורה ח' שתיקה . כללה בתוך

נקודת המל' : והנה בח' גבורה עומה שמינה עולה
 בוחת הנקודה הוא בחינת ספירת הגבורה עומה סוד
 דין החוק כוד סוד יתק כמ"ס הרי ב' ברינות גבורות : ומה
 בבורות היסוד שהיה כלול ג"כ בוחת הנקודה היא בח' גבורה
 שלטית אך שהוא גבורה ממוחקת ומשולעת בין שני הגבורות
 הכל' והוא נקרא בלשון חכמים חור נערב . מלשון עירוב כוחות
 שצ"ח מתערבין השני כחות שחס מרוקקים זה מזה מבחינתם ולא
 קרב זה אל זה הנה ע"י מדה הנמוגעת שחו יגיע קבס אל קבס
 ויתחברו כולם יחד בסוד רוע המושג לא במהרה ונתק : הרי
 לפיכך שהיו כלולים בוחת הנקודה שלשה גבורות שכל אחד הוא
 בח' בפני עצמה ומתחילים יחד על ידו מדה היסוד שהוא המכריע
 ועשה שטב ביניהם ולכן מדה היסוד נקרא שלום ויתבאר כל זה
 היטב במקומו . ואל יקשה לך לומר שאין חט מוגין בבינת היסוד
 לבריות גבורה וברי היסוד הוא ענין התפארת וגוף ובריית
 משבין הד והוא מטה כלפי חסד ודף חט מוגין אותו לבינית
 גבורה . השופט כ מה שחנן אחרים שגוף ובריית השבין חז'
 והיסוד גם כן טוטס ללד האסד כמו התפארת כמ"ס לקמן . היסוד
 אחר תיקון העולמות שנתקט כל העולמות בסוד פרטף חרם כמו
 שיתבאר לקמן זה הוא טטה אל האסד לפי שגוף ובריית השבין חז'
 הכל בסוד מעשה בראשית שיהי האורות בסוד נקודות . כל אחד
 בפני עצמו כמו שיתבאר לקמן זה היסוד היה בבחינת גבורה ששדי
 כשאלוהות בסוד נקודות חס נרמזים בסוד עשר הנשמות של ימים
 שחס חמס בימין ונקראים חמס הסודים ומחם בשמחל ונקראים
 חמס גבורות וכנגדם עשרה מאמרות ועשרה דברות שחס חמס
 עג חמס והנה חמס הסודים הם ידועים שחס כתר חמס חסד
 ס' ת נח . הרי לפיכך ה"ח והתקפה גבורות חס בינה גבורה הוד
 יסוד מלכות . הרי כי היסוד הוא בשיבת גבורה . והנה כאן חט
 חשבין שלשה גבורות שחס בינה גבורה יסוד כ"ל ולא יחור לפי
 שסוד הוא עקף הגבורה וכלל כן . והמלכות כבר אמרנו שהמלכות
 למלכות שהיא נקודה אתלעית החמעיית גשחית בתוך המקום
 סטוי ועשמו ויתבאר לקמן הרי לפיכך שגאורו שפי' שנקבל סביב
 העטירו היה ככללים בו שלשה גבורות בינה יסוד . ובכ"ז
 ידעה שלעולם דרך האסד להזיך ולהפשט ודרך הגבורה לעבב
 ולחטט האור ולהתפשט ומלמס אותו . כי מלד חסדו היה תלמד
 לעולם טלו כבודו חף בתקום שאינו ראוי להתפשט סוף האור
 בסוד והנתי את אשר אחון חף על פי שאינו כדאי והדין מעבס
 שנה להאיר רק שמקום הראוי עפ' הדין . והנה כל השפע הורד
 מלמעלה מן כתר עליון הוא חונן חף בתתת חנס חפי' שאינו
 כדאי וכיון שטבע זה השפע לרד המדות ומגיע למדת הגבורה
 אזי חס חין הדין טון שאינו חרס או אהו נח' בעליוהו ובהחמתי
 חוט ראוי לאותו חמס והשפע הוא מעבב אוקה בטובה ואינו
 מניחה לירד למטה : ולכן נקראת מדה הגבורה נפון שהוא טפן
 ומטמין כפוטו כל השפע ולא מניחה לירד למטה כ"ח למי שראוי
 עפ' הדין בסוד מה רב טונך אשר לפנת ליריח כיגל החמסת
 שורדים מלמעלה ואם חין העולם כדאי הוא נשאר ועמון במדת
 הגבורה וחס חס גנוזים עד לע"ל ועתידין חס למיין כל חיון
 המתנו לירחי ח' בסוד הכתוב לפון אומר חני : והנה אמרנו שהיה
 כל"ס כס ג' גבורות שבחיטותיהם שונות והנה גבורה ח' שגלד
 הכיבס היא היתה תחת הגרם לעבב האור שלשתיק ונמלמס
 ונתקבל סביב הטטירו שלא יתפשט בתוך הטטירו ויחור הדבר
 לכמות שהי מתחלה עפ"י הגבורה נשאר האור בתו נמדו כמו
 שנתקבל ולא נתפשט למטה : והנה נקודת האול' שחמ"ס שאמרנו
 ששארית בתוך הטטירו ככ"ל ורלוגה תמיד להדבק בשמינה ולאחז
 ג"כ ומרפו הטטירו אל הגלדיים כדי לירבב בשרשק חיה הולך
 גבורה חוק לאסור אותו בעבותות חוקים שלא ילא ויזפשט חז'
 מתקופו וזה נעשה ע"י גבורה חב' שהוא מדה הגבורה עומה דין
 החוק שהיה כלול גם כן באותו מקום . ועל ידו זה הגבורה נשאר
 זה האור בתוך הטטירו ולא ילא מנטוט בסוד מלך חסוד כו' חטיס :
 והנה גבורה חג' שאמרנו שהוא בחינת מדה היסוד שהוא בוח חור
 נערב מזה האור נעשה החקיקה סביב הטטירו . והוא נותן גבול
 וקצה לאור התקף שהוא הבינה שנעשה גם כן כמו חקיקה סביב
 הטטירו לעבב האור שלא יתפשט בתוך הטטירו כמו שנתבאר לעיל
 ובין חור התיקף שהוא האור ה"ח חסד בתוך הטטירו . כללה בתוך

ליו אור בני לשלם כח הדין מעבד האור שלמעלה להאחר למטה
 כמ"ס לעיל לפי שאור אין סוף הוא פשוט בהכליות הפשוטות
 סגרי אמרו שבכתר שבטסרו חף מחשבה אין חופסה בה וקל
 וחומר באור ח"ס עליו ואך יטוב לבוא לידי נזר כי כל ליו
 מוכרח להיות בעל קלות ובעל נלעות וזהו שאמרו שבעש
 בטסירו הדבש בחינות זה לא נחשב ליוור רק בכל אחד היה
 בכור הור עומד במ"ע בסוד כדור עגול ואין זה רגונו של בעל
 הרגן רק רגונו לבוא לידי חיות העולם ואין עולם פחות מן ר"ק
 שהוא מעלה מטה וארבע ריות העולם : וזה לא יתואר בדבר
 העגול ככדור והוא מוכן : לכן עשמה הבינה בתחלה בטיס
 ששמה עוד קו ח' כביב הטסירו היינו קו מרובע בתוך העגול
 של הטסירו : וזו נעשה שורש לחידוש השלם כי כל דבר מרובע
 הוא בעל ר"ק כנ"ל וכן החיול להגלות סוד ר' שבסס חו"ס
 אך שלא נחלה עדיין על חו"ס כמ"ס פטיט : והיה עדיין בכח
 וגם בטעל : ומה נהווו כוד ר' מטיף חו"ס ככה כעולם
 וכעגמו בקולו הקרטה העוד פון מן העגול על המרובע כזה
 וקנו כל מילואים הם כוד

לרמזים ומסתרים בסתר
 עליון כמו שגיל לנו האר"ל
 בסוד ההוב יושב בסתר
 עליון בגל דעי יתלוט :
 פסוקה כי אור ח"ס לא
 יתואר בו לא ראש ולא חוף
 ולא סוף : ואחר שעשמה זה
 הטסירו נחמדת בו סוד
 סתר שהוא סוד סוד
 ראש והוא נק' סתר עליון

המחצת שהוא חלקים ככל' ובה תבין מה שאמרו ו'ל בספסוף
 תורו ובה וירוק המקיף את העולם כגון הבינים
 תפולמו שמהם הימים ונאום : והוא מיוסד ע"ז הסוד : כמובן
 כי קו המרובע המקיף את הטסירו שנעשה בעל ר"ק שכל ריו זה
 יהאחר בשם עולם שהוא בעל ר"ק : והוא נעשה מגבורת הבינים
 שנקרא קו ירוק לפי שהוא דין חקועג שהוא בא תבחינת הבינה
 היא יותר ממותקת מן שאר הדימים שלמטה חומנה ולכן הוא
 גוון ירוק הרותו לדין ממותק כמו שאכתוב לקמן ואקרא תורו
 שכל דין הוא בסוד תורו שפירשה את הכריות כמבואר בספר
 הכסוד וכמ"ס לקמן ובהו הם הבינים כ' ר"ל שהאורות שהיו
 בטסירו שהיו למטה מן הבינה והיו נכללים טולם בבחינת ה'ל'
 שהוא סוד המלכות כמו שכתבתי לעיל והם סוד הימים כי האורות
 אחר התפשטותם מיד מדרגה ראשונה שלהם נקרא עינים כמ"ס
 לקמן ואמרו שהסגופים שהיו כפיסירו ככבו את השומע : והם
 הימים הזדונים ומרוב הדימים הקשים שהיו בהם ורוח ספרות
 כבחה מן הלפון שיד הקרירות היו הימים שבוכה נקראים ומגלג'
 בסוד חבני קרה : ואחר שבגב עליהם רוח קדים וורה עליהם
 השמש כמ"ס לפטיט נפסרו וילאו מהם היום כמ"ס הכל לפטיט
 ומן אלו האורות נחגלו אחר כך בחינות כו"ק סוד ר' של חו"ס
 וגם המלכות סוד ר' של חו"ס כמ"ס לקמן והוא בזה טו
 ס"ו והבן זה :

אמר הקטן יעקב אחר שערתי את מעברי י"ק שהוא
 סוד חו"ס חלסי בספסוף הזה חורתי על
 פכים קטנים שבכתתי ליתן טעם לבח פתח דבריו שאמרו
 שהמקום פניו נעשה לעמידה העולמות על ידי שיתק האור
 ח"ס מגדלה חלשייה שהוא נקודת המלכות דמלכות אשר היתה
 בגוה בדין סוף והוא שיתק כחלקו ללדדים : ודרך לבין האור
 כחלקו ללדדים אחר שבגדדים כבר היו גם כן מלאים חור-אין
 סוף ולא היה שום מקום פניו והוא מוכן : אך העליון הוא
 שהיו זה כבר נודע כי לעולם האור הוא יותר דק מן האור
 כמו שאכתוב לקמן : והמקל בזה שהיו ידוע כי כל העולם מלא
 אור בידוע לחכמי החכום והנה כל נמצא שהוק' ממק' למק' הוא
 בוקע בתוך האור והאור מתחלק ממנו ללדדים ומתמזג חלק
 אל חלקו ואם האור שהוא יותר גס ועב מן האור הוא מתמזג
 חלק בחלקו ק' בחור חלק שיכול להתמזג : ועד הגאמן ועשו
 לי משכן ושכנתי בתוכם והלא השמים ושמי השמים לא יכללו
 ובתב' את השמים והם הארץ אזי מלא וזהו כי הבנה : ולא
 עוד אלא שמימם שביטרו בין שני כדי ארון לכתוב ועשיתי לך
 ונמר והיוב בין הכפוי שכן כי שם מקום מושבה למעשה כמו
 שאכתוב הכל לקמן : וקל ותור לאור אין סוף שהוא בתכלית
 הקדוה שיכול להתמזג חלק אל חלקו והוא מוכן : והנה
 זה עוד טעם אחר ולגד עילאה ומלל : שהיו כבר אמרו שזו
 הטסירו נעשה במקום שורש של נקודת המלכות שיהיה נשוא
 בחין כוף וכבר אמרו שהוא סוד ירושלים של מעלה ויפיק
 האור מן נקודת חלשייה שחלשייה ששם סוד פתחי עולם
 ששם פתח פתוח לעלי רגלים ומשם לשערי ליון כמו
 שאכתוב בחקונו בשער החותיות ומשם תבין כל' : והנה
 שלמה שבכנה הבית היו השערים נדבקים זה בזה ואחר שאו
 שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם : ואחר כך יתרחב
 הפתח בסוד הרחיבי מקום אהלך : והעד הגאמן הרחבת
 הפתח של כרסה בשעת הליכה שהוא דוגמתו : ואם
 תשכיל הושיב תבין : ומבין בזה גם כן טעם מספיק להיות
 הפניות מקום לעמידה העולמות וזוהא בזה הנקודה וכבוד
 חלסי הסוד דבר : ועשה תחיל לבאר הפעולות והבנינים
 מה ששעשו בו הטסירו :

**פתח ד'א בויתבאר טעם לגידוד
 בחינות ולא יותר ואך הג' בחי פועלים
 בבחינה הד'**

כה אמר ה' בעבר הסוד יספו לחיובים מעולי ירח אבי אברהם
 ואבי נחור ואקם את אשכ' את אברהם מעבר הנגר וחוק'
 חוקו

וגלה
 וגלו
 האור
 יתנה
 שרט
 פורו
 נעוק
 והם
 כתר
 עלה
 שוט
 חו"ן
 לא
 חתיו
 שבו
 יורח
 נלס
 דחו
 זמנו
 שם
 דים
 ל מן
 זמר
 הוא
 שית
 וסף
 והרי
 וסף
 מכה
 זדשו
 מו :
 בת
 זכה
 הוא
 גו'
 הוא
 זכה
 זכו
 גיון
 זמר
 תוך
 גס
 ז'ס
 זרו
 זור
 זל
 זיר
 שס
 זאו
 זר
 זר
 זר
 זר
 זר

אורח בכל ארץ כמעט וגו' בסמוך הוא נהגו סוד כפולת סוד בירוש
האורות במעשה בראשית עד שבה לכלל תיקון העולמות. כמו
עבדך הכל בחריטות וזאת עשה חוקר נאפרכת ושמע חמרי :
דע נאמנה שמה שאמרנו למעלה מהאור ששאר בתוך השמיים
נחלק לד' בחי' לא פחות ולא יותר ואף שיש בויה האור
רשם מן כל העשר שהיו כלולים בנקודת המל' כמ"ש לעיל ולא
במגלו טלס רק ארבע בחינות העצם לפי שכל חלל הטעורו ככה
אמרנו שזה נעשה רק בנקודת המל' סביבה נטוה בלין סוף והיה
היה מתחלה כליור עגול שהוא סוד ו' דגולה. שהוא סוד גולם
המובן לקבל כל האורות : והנה לקמן יתבאר שלעולם סוד ו' ד'
הוא רוח למחשבה כי טען היה סוד המחשבה עליונה שהוא רצון
במו שנתבאר לעיל להיות עמידת עולמות במקום הזה וכאן היה
תחלת השורש להיות המיד רוח למחשבה דבוקה בנקודת המלכות
ונעולם החכמה שלמעלה שסחכמה הוא רוח למחשבה המיד
מהלכת בנקודת המלכות ועל ידי זו המחשבה היא נכנית בסוד
במחנה יסוד ארץ וכתיב בחכמה יבנה בית ויחבאר ב"ו לקמן
חזר כלל זה : והנה אמרנו שטען היה תחלת הגילוי בסוד
חמה סת"ר כי מתחלה היה הכל אור ח"ס ועפה שנעשית העורו
בסוד ' הרי כי יש בנקודת ' סוף עך ראש : הרי נרגלו שלשה
בחינות שהם שורש נב' יסודות חמ"ס שהם אור מים חס' :
והמקום הסובל אותם שהוא סוד הטיור הנכתב עליו אותה נקוד'
הוא בחינה ד' : כי כשדורש חס' לכתוב אותה נקודה מתחלה
הוא חושב בדעתו ככתוב אותה נקודה והוא בחי' ח' והאחר כך
משים הקולמס לכתוב הוא בחינה ב' : וכשתסיר ידו מלכתוב
ונשארת הנקודה קבוע בנייר הוא בחינה ג' והם נגד ג' בחינות
חמ"ס : והגייר הסובל הנקודה הוא בחינה ד' והוא בחי' יסוד
העפר : והנה ראה והבין כי הן בחינות ראשונות כולם קם בחי'
שונות שכל ח' פועל פעולתו מה שלא תפעול השני ב"ח לפי
פניו : אבל בחינה ה' הוא בחי' עומדת בפ"ע ואינה פועלת
שום פעול' רק שהיא כולל' כל הבחי' שעלי' וכל הבחי' שעלי' טעמי'
זה וע"י וולתה ח"ח לשום בחינה לפעול פעולתו ב"ח לה יהיה
לחדש מקום מיוחד בנייר כדי לכתוב עליו אותה נקודה. אז לא
יכלו כל ה' בחינות ראשונות לנחת מכה חל הפועל : וכמו כן
השגשג יסודות חמ"ס כל אחד פועל פעולה לפי ענינו ביסוד
העפר להמליח כל נמלח : ויסוד העפר הוא עומדת בפ"ע ולא
תפעול שום פעולה רק שהיא יסודות חמ"ס פועלים בה פעולתם
קדוה לחמתי הטבע : בסוד זור הולך וזור בה וארץ נעולם
עומדת : כמ"ס במקומו ובהו תבין מה שאמרנו חכמי האמת שספי'
המלכות נקרא' אספקלריה שאינה מחירה : כי לוח לה מגרמה
קלוס רק מה שמקבלת מן האורות עליונים דמיון הירח המקבלת
אור מן השמש בסוד עולמותא שפירתה דלית לה עיינין כמ"ס
הכל במקומו : כי כבר אמרנו שספי' המלכות היא בחינה ד'
שהיא סוד יסוד העפר ולכן קראו אותה חכמי האמת גופא קדישא'
קמבואר מתוך כוונה : והכוונה כי כמו שצריך פעולות חס' על
ידו נפש רוח וכמה שבגוף והיא פועלת כל הפעולות בחיברים
המיוחדים לאיזה פעול' כי הם אף שכל ח' יש לו מקום מושב מיוחד
כמ"ס לקמן : הארץ מתפשטת בכל הגוף ובכל החיברים
ובמחלקה הנפש והרוח מתייחד אבר מיד נקרא אבר מת ואינו יכול
לפעול שום פעולה : אבל עכ"פ גם הנפש לא תפעול וזאת הגוף
וע"י אחרו חין אומן בלא כלים כי ע"י הגוף יולא פעולת הנפש
לנח חל הפועל ולכן ספי' המלכות שהיא סוד יסוד העפר שעל
ידו פועלים הן בחינות חמ"ס פעולתם לכן נקרא' גופא קדישא' :
והנה כבר אמרנו שסוד העפר היה עדיין מוכסה ולא נתגלית
על ידי מים הזדוטים שבברו עליה כמ"ס לעיל : והאורות
שכתובה היו בסוד הזדוטים שאינם ראויי' לרועיה לכן גם הן
יסודות חמ"ס ב"ח לא יכלו להאיר שום פעולה מכה חל הפועל
עד אחר שנתקנה מעט יסוד העפר כמ"ס לקמן :

חך כ"בו ית' איך נתתקן יסוד העפר

והנה השכינה הבינה שבה סוד האור שאי אפשר להעביר
שום יור עד שיתקן מתחלה סוד יסוד העפר לכן
שלקה ממנה שלהוביתח' דאשח' מכה שורש הדין הוקו הגנוה בחוכה

למענה שעל ידי שלהוביתח' זה יעטרנו האורות שלמעלה בדרך אף
הכסף וכחון אף הוזה וכל הכינים שהיו בחוכה נפטרנו מן
האורות בסוד החוכה דמספח' והרובל דלחב' : הכוונה כי בחינת'
הללו היו כלולים בה חסדים וגבורות והגבורות הם זינים
קדושים והם יותר מעולים מן החסדים אך בתשר שבגבורות
כל זמן שהינם מבוררים לגמרי יש בהם חיזוק סגור עד שיפטרנו
מהם הכינים וזה יהיה לעתיד לבוא דכתיב בלע המות ואז יהיו
הגבורות יותר למעלה במדרגה מן החסדים ובהו הבין חכמות
הוזה יותר מתעלה מן הכסף וקח חסוי ליה ברישא דכתיב וזה
כסף נחשת : וזהו שבין מה שהתירו חכמי האמת שפירת המל'
תהיה לעתיד במעלה העליונה בסוד הכתוב לכוין יהיה הר בית
ה' בראש ההר' ויהיה נקרא' עמרת תפאר' לפי שהתפארות נבנה
מן החסדים והמלכות מן הגבורות כיוו שאכתוב הכל בחריטות
לקמן והחסדים הם מעשים בשי' כסף גון לבן : וגם כסף הוא
סוד הו"ה כמו שאכתוב לקמן והנה הוא סוד הגבורות גון חסדים :
וגם זהו הו"ה סוד חלקים כמ"ס ג"כ לקמן וכיון שהיו בהם סגורים
הרבה הולך להסוח שלהוביתח' דאשח' לנרפס : וידע כי בזה
המקום שהוא חלל העטירו כי היה סוד רוח למחשבה שאמרנו
שמתחבתו הקדושים ה' שיהי' בזה המקום כל צדן העולמות והם
בכל מקום שהי' מתבטו חיי בחינתו רשם ששאר מהור חין סוף
שלטם בו רוח למחשבה וחי' מוכן לליד ממנו חיזוק יסוד קדוש
שיח לכלל תיקון העולמות : קח שמו חלו אורות שבעבו בלתיור
הרבה אורות אשר לא שלעיה בהם מתבטו הכוונה כי לא עלה
במתבטו שיהי' מהם חיה בנין הם לא נלמחו ולא עשו פרי וגוף
בא כלל לכלל התיקון והאשורו בסוד מים חודמי' ובעת שהיו מבוררי'
נקדשו נללו בסוד חכמי קרה : ועתה מתוך האור שלהוביתח'
דאשח' נחפשו וירדו למטה בסוף קרה העטירו : והאורות שהיו
בהם ר"ח למחשבה עלו למעלה קחת חו' ב' שעומדים תחת הכתר
זה נבדל זה : וידע שחלל העטירו בחי' עליונה הם נבטו ח"ח
אחר תיקון עולמות ארבע עולמות שהם חיליות בריחה יורה עשוי'
כמו שאכתוב לקמן ומלי טעירו התחזקה שם לא נבנה שום עולמות
זש הוא מזור הקליפות כמ"ס לקמן : והנה בזה האורות חיה
שהם נעשו ח"ח קליפות עלו למעלה בחי' העטירו העליונה : ועל
זה היה בהם מעט חיזוק סגור שמהם נעשו הקליפות שבעולם
חיליות שהם מתוקנים והינם קליפות עמ"ס כמ"ס הכל במקומו
והאורות שלא היו כל כך מבוררים נשארו למטה בחי' טעירו
תחזקה היינו סוף לחי' טעירו העליונה : והכניסם שיהו בהם
מהם נעשו ח"ח קליפות שיש בלשמה עולמות בריחה יורה עשוי'
כמ"ס לקמן : והיותם סגורים עלה עמה במחשבה לבנות מכה ח' חיה
בנין ירדו למטה ונשארו בסוד מים חודמי' וזה כשאררים המיד
למעט בחי' טעירו תחזקה ועל כל זה נבצעו בחינה ח' ח' ח' ח'
קדושות והם מבוררים ועליונים עד עת קך כמו שאכתוב הכל
לקמן : אבל ח' האורות שהיו מבוררים מעט ועלו למעלה קחת
חיי טעירו עליונה אחר התיקון עלו ג"כ למעלה ובעט מהם שלשה
עולמות ב"ע כמ"ס לקמן וסוד כלל זה :

והנה

אחר שנתבררו האורות ועלו למעלה חיד שלתהזה
השלהוביתח' דאשח' שהוא סוד הדין החוק ונעשה ממש
קו מפקח ברוחב העטירו והוא מפק עב וגם להבדיל
בין הטעור ובין הטעמה ובין הקודש והחל' : כי האורות הדומים
נקראו טעור והם הזדוטים בסוד הטעמה : גם עולם האשור'
שהם האורות האחר מבוררים שעלו למעלה בחי' טעירו
עליונה שמהם נבנה שלם החיליות הוא בסוד קודש ושלמה
עולמות בריחה יורה עשוי' הם בסוד חולין של טערה כמו
שאכתוב הכל לקמן : וזה הקו הפסיק ביניהם : ומלי טעירו
תחזקה נקרא עטרה דתחזקה רבה בכלל כמו שאכתוב
לקמן וכדי שלא יעלו המים הזדוטים מן ההר"ם
שהם החיות הטוה סוד הקליפה שתחזקתם לעלות
וליהדבק בקדושה ולכן זה הקו הפסיק ביניהם : והיותם אורות
שמהם עתיד להבנות ג' עולמות ב"ע נדבקו למטה ברוחב
היזו בשמאל העטירו וסם נפתח להם פתח קטן בשמאל הקו
ברוחב להפיר להם מעט חיזוק האיר' ומלי טעירו עליונה
והם הסככים חת הפתח ומכסים : ולמענה מהם נקרא' מקום
חושך

הדרך והלמות: ושם יתיב ורעיש בדרך ידמו: וכתבי ויהי
 ממחך משישם ויתבחר זה לקמן: ואל תהיה נכסל לסיב חך
 הואר כזו הטעיהו מני ענין ותחתון אחר שאור ח"ס מקיפו
 נכלל כד בשם הרי כל הגדלים שום: כבר תירצו זה למעלה
 גמל שחמרו שאור הכתר עלה למעלה והתמו ח"ס ישיין
 חס: והנה עתה ראה והבן בתבנית אשר חזי יוראם אותך
 תבנית זו הטהירו אחר שכעסו קו המרובע בתוך העיגול היה
 בתבנית מס סתומה כזה **□** ואחרי שכעסו זה הקו הרחב הרי
 לפסק ה"ס לשנים ומעשה כמו שני חתין השוכי לפי שבו
 קו המרובע היה בו חריזית מרחבו כי כן היה לך לדרך
 בין העלמות מדריגה תחת מדריגה כנ"ש הכל לקמן מש"ל
 ברוחב הוא מובן: והוא בתבנית זו **□** והנה חותן אורות
 אשר עתיד להיבנות מהם ג"ע ב"ע **□** שאמרט שנכדקו
 גמטה בקו הרחב בשמאלו נעשה **□** למעל בשרת ח"ו
 למטה בשרת ח"ו כזה **□** ואף שבתבנית זו יהיה
 ורת ה"ו רגלה מהפסל **□** כזה **□** חין בך כלום כי
 לפני זה לא תפסל **□** ח"ו: הרי לפניך חך נתגלו
 חן יתגב בה מנהג **□** ח"ו: הרי לפניך חך נתגלו
 זמן האקירו דוגמה לשני חותיות ת"ח הינו ת"ו - בחני טהירו
 עליולה וח"ו ת בחני טהירו תחתיה: חך שהח' היה מואפת
 במד כי דור הספוטות תה: ויתבחר כ"ו לקמן בחר היטב: **□**
 והנה חותן אורות שהיו יתבררין יותר שאמרטו שעלו למעלה מן
 הקו ה"חב נעשה מתחלה מהם יור חך דוגמה לחז"ר **□** כזה **□**
 שרא לזר כלי שיכונ לקבל בתוכו חור מלמעלה שהוא כמו חל
 כדור חך שאל הפכה פניה למעלה לקבל האור מלמעלה בפנים
 דך לך חמוריים לפי שעדיין לא נתקנו חיקון גמור ולא נראה
 עדיין מהם שום פעולה שהוא תכלית כוונת בעל הרצון ובמ"ש
 לפניו: וכל האילן דלאו דולו ביהת לאסתכלי באש" כמ"ש לקמן
 בשערי חותיות וכן הפכה פניה למטה: ועד כי מתחלת מעשה
 בראשית לא היה שום הפכה בין האורות עד אחר זה שאל האור
 מוא"ם לחך הטהירו מן יסוד בגנוו בה"ס ששם הוא סוד האכנה
 למ"ש לקמן: לכן כל האורות לא ראו חס פני חזירו כי הכל
 היה בסוד האחר פנים כי ח"ו ח"ב שצנודו זה נגד זה כמ"ש לעיל
 היו ג"כ בסוד האור באחר פמ"ש הכל לקמן: ולכן גם הוא
 הפכה פניה למטה: הרי לפניך דוגמת חותיות **תרח** ככלל
 חלל סטהירו הינו דוגמת חותיות **תר** בחני טהירו
 עליונה ודוגמת חות **□** בחני טהירו תחתיה: וזוהו נעשה
 שורש לת"ר חלף נשמות שהיו גנויים בחלו האורות שלמעלה בחני
 פטהירו עליונה כמ"ש לפניו: והרמז שיש בחותיות **תרח**
 יבאחר לקמן:

דרך ג' ביה סוד נלות השכינה וישראל

ראיתי בני עלי' והם מוענים: הכוונה כי כבר נתבאר
 ששורש כל המוחים היה הכל בזה יסוד העפר שהוא
 בח' ה' מן ה' בחותי סהיו בטטהרו והוא סוד המל' כמ"ש
 לעיל: והוא עלמה עם כל מה שבתוכה יהיה מתחלה לתנה
 בתוך ענין הקליפות כמ"ש חס שה שורש לגלות השכינה וישראל
 בין העמים כי הוא זורך גמול בשמטה הוחת: כנ"ש לקמן
 בחדויות: והנה כל שורש הנשמות שחס מוחות מבוררים על
 ג"ס חס חותן האורות שעלו בחני טטהירו על מעלה: והם חותם
 הנשמות שאחר תיקון העולם וירדו מן עולם החצלות והם נק'
 גנים לקב"ה ושכינתו' דקטיב גנים חתם לה' חלקים: והשאר
 על עם האורות שנשאר למטה בנ"ע ב"ע כל ח' לפי שרשו:
 הם ירדו' עבדים דמתים כי לי בני ישראל עבדים וכל שורש ג'
 נשמות ישראל כולם היו מתחלה למטה תחת הקו ביסוד העפר
 יהיה סוד ספי' המל' שבה סוד כל הנשמות נורות צדור
 חיים הדבוק בה תמיד כמ"ש לקמן ועלו עמה למעלה כ"ח לפי
 גרשו בסוד ואחני אעך גם עלה: וגמטה העט"ס מה שסו
 נעט מבוררי' שם שורש נשמת חסדו עב"ס עלו ג"כ מעט
 כשחזרו תחת רגל ה"ו ה' ל הינו למטה בשש' ובגין מן האור
 שמוע לעולם העש' ערוחן והשאר נשאר למטה: וכולם ירדו
 מעל בני ח' ר"ל שם חותם שם שארם למטה בחני טטהירו

מתחלה ששם הוא דוגמה חות ח' כנ"ל:
והנה מלחתי כחוב בשם חס' ח' שנתן טעם לשלח על
 עספי המל' נק' בשם רחל כמ"ש לקמן: ע"ש
 מלאכות בתחלת מ"ב כי בתחלה היה נכללת לחטם בחני טטהירו
 מתחלה ששם דוגמה לורת חות **□** וחל' נבחרה מן הכינים
 ועלתה למעלה ונעשת בורות **□** שהוא חזי קדור הינו נורת
 כלי מוכן כדי לקבל חור מלמעלה ואף שבמחצית זה קדם נורת
□ לך כחן קדמה כך שהיא קדומה במעשה כמו שמינו בסדר
 חיותות בנות ללפחד: ואחר שבה חל' האור מלמעלה כמ"ש
 לקמן קנתה עוד מעלה ממחך חל' קו מלמעלה ונעשה בור'
 למ"ד כזה **□** הרי חותיות **תרח**: ואף שאמרטו בכל מה שהוא
 קדומה במעלה היא קדומה בתוכה אפ"ן הרי הל"ד קודמת
 במעשה מן ב' חותיות ולמה היא מאוחרת בתוכה הן שורש
 בח' מליחות חות **□** זה שאור תמיד בבחי' המל' גם אחר חקון
 השולשית כמ"ש לקמן ובח' חות **□** שהוא מורה על מעלה יתירה
 שיש לבחי' זאת והוא עתה אחר התיקון רק לשמים מיוחדים שהוא
 טרמות בחות **□** כמ"ש בשער החותיות רק לעתיד היתה תמיד
 במדרגה של חות **□** לכן היא נרמזת בסוף החיפה לרמז שום הבחי'
 תהיה תמידת בסוף כמל' ח' והוא באחרית המיום נכון יהיה ה'
 בית ה' בראש הארץ שהוא סוד חות למ"ד כמ"ש הכל במקומו:
 וגם יש עוד רמז לזהו **□** וע"ו וו הדרך ה"ר"ל לסיים בסוף חת בה
 חך שהדברים חרוגים מוא"ד וכן לא הבחתי בחזרו והוא חס
 גם לך לב משתל תבין הדברים מתוך הדקוים שלפניו: **□** גם
 תדע שמלה חברהס רמז לחזרות עליונים המבוררים כמ"ש הכל
 לקמן ובו נרמזים כל שורש הנשמות של ישראל וגם שורש בח'
 נשמות גרים כמ"ש הכל לפניו: ומל"ש נרמזים כב' חותיות **תר**
 ששם למעלה בחני טטהירו עליונה סגולל ת"ר חלף ישראל
 ואף חס הגרים הם נחוספים על ישראל ישראל חין חסדים
 ממינים: ובסו ח' חות: ושאר נשמות העט"ס בכל גלגולם
 הם נשארים למטה בחני טטהירו תחתיה כמ"ש לעיל: והם סיני
 בח' **□** שהוא בח' האחרון הן חותם שראויים לפ"ח ליד חיה יחד
 אף לך הקליפ' הן חותם שאין בהם שום יסוד כולם נכללים
 במלה שם נח"ר הרמזו אל מלת החוריים שבה לורת חות **□** ועל
 בח' חלו וחלו כולם יתאומו: ואלו כלה טטהירו שבה רמזו חותיות
תרח כמ"ש לעיל: הרי לפניך חך תרח הוא חזי חברהס ואפי'
 נחור: ובסו כ"ו היטיב:

דרך ד בו ית עיקר תיקון יסוד העפר

ונחזור אל הענין כי האורות שהיו נכללים בבחי' ד' שבטהירו
 שהוא סוד המל' והוא עלמה סוד יסוד העפר ונתבאר
 מתוך הכיני' ועלו למעלה בחני טטהירו עליון ונעשה קו מפסיק
 ברוחב הטהירו שם נעשה בדוגמה לורת חות **□** כזה **□** שהוא
 כלי מוכן לקבל חור מלמעלה הינו מן ג' יסודות ח"ס שיפעלו
 פעולתם על זה: חך שעדיין לא נתקנה לגמרי כי עדיין הינום
 למה מוא"ד מן המים הטהורים אשר נברו עליה ביותה למטה
 פיניהם והיתה כבוד רפס וטיט במבואר מתוך הבריות דח"ח
 ע"ג: והאחר לה קתייבש מלחלות עבה ב"ח ע"י הרוח המיישב
 אותה בסוד הכתוב ויעבור **□** חלקים רוח על הארץ וישבו המים
 עזה הכת' לה יתפרש עש' הפשט שעדיין היה המים על פני הארץ
 דה"כ כ"ד הל' ל ויעבור רוח על המים חלח הפי' היטבן שגבר
 נראה הארץ והמים ירדו לתהום חך שהיתה כבוד רפס וטיט
 אז ויעבור ו'ו: ולזהו דרך זה בפרו נכון דע חסור מה שאמרטו
 שצוקר יסקת החלונים כסס ב"ח מכור המים סודונים כס מן
 ספי' המל' שהיא סוד יסוד העפר ואינם תתפרשים מונה רק ע"ש
 הארת ה"ח' שטחיר בה וזהו סוד יסוד הרוח כמ"ש לקמן: והוא
 חס מפסיקים דכתיב כוונ' אשר תדפנו רוח כמבואר מתוך דברי
 הוהר וחטו הורשינו למר באורות עליונים דרך משל ומלילה כדי
 לקרב הכל אל השכל וחסה חן לכך ועתה להבין כל דבר ממוח
 הדבר: והנה אמרנו שעד כאן עדיין לא נתגלה סוד חות **□** בששם
 שהוא סוד **□** ג' נה"י שצוקרם הוא חת' הכולל חותם כמ"ש
 לקמן: והעטם שצוקר הארת חת' הוא חותם הארת כמ"ש
 מהבקר אל חת' דרך קו יסוד כמ"ש לקמן: ועדיין לא נתגלה זה
 הארת **□**

חך חל
 ינו מק
 בחורו'
 דונים
 בבורות
 סיפורו
 חו יסו
 גיבות
 ב וב
 המל'
 ד בית
 ג כנס
 חותיות
 חו חו
 דים:
 סיבים
 ג' ביה
 חמרו
 ז והס
 חן סוף
 קדוש
 טטהירו
 ז עלה
 י וגל
 עורב'
 זכית'
 ז שהיו
 הכתה
 חח"ג
 עש'
 זעלם
 זית ה'
 ועל
 זעלם
 תיקונו
 מטהירו
 ז כסס
 עשה
 ז חזיה
 תמיד
 ז נשמת
 ז הכל
 ז חסס
 ז גמטה

הארה לפי שח"ב שגמרו תחת הפתח היו דבוקים זה בזה כבוד
 והתבונן א"כ יבשו רוח לא יבא ביניהם כי הכתר כבוד אחריו
 כבוד סוד יכוד החיור שמתנו בא הרוח לא יוכל להתפשט למטה
 ומחמת ח"ב שהיו דבוקים כבוד א"כ לא יבא רגמיוס במלת אחד
 ואחד כי עדיין לא היה יחוד אמיתי ביניהם וכל א' נחשב לא'
 בפ"ע כי עדיין לא היה סוד האהבה ביניהם כמ"ש בסוד הכתוב
 וחכם בחיור ויבטחה וית' זה לקמן: והל' תקנה לדעת אך חט
 יחארים בחי' אחור כמ"ב שהם ב' בחי' ימין ושמאל ובחי' אחור
 הוא בחי' ד' סוד המל' כמ"ש לעיל: זה איש קאי' שהרי כבר
 בארנו זה שכל בחי' מאלו הד' כ"א כלול מכל הד' בחי' כמו הד'
 ויודות אחי' ע"כ כ"א כלול מכלם היינו חויר שבחור מים שבחור
 בו' וכן כל הד' יבטחה כמדע להכחי הטבע: וזוה תבין מה
 שחממה לפעמים בזהר ובתקוני' ובכתבי החרי' ו'ל שרומן גם
 במדת הכתר כל הד' בחי' חף שחממו שהבקר הוא חור פשוט
 ולא יחולר בו שום בחי' מן הד' וכולו נקרא פנים כמ"ש
 לקמן: אך הענין הוא כי אחר התיקון שיה' לקמן שגששו החורפ
 בסוד פרטשי' לא ימלט כ"א מלתאחר בו הד' בחי' כמ"ש הכל
 באריות: וזה דוקא בחור הכלים שהם שיהם יש רשות
 לתאר הבחי' אבל לא בחור עלמות: ל"ס כי החור עלמות הוא
 בא להס מן חור א"ס עלמו כמ"ש לקמן: והוא חור פשוט
 בתכלית הפשיטות שלא יחולר בו שום בחי' וכל זה באורות עז'
 אלמות ששם חור העלמות הוא מן חור א"ס עלמו: אבל בג'
 עלמות שגמטה יחולר הבחי' גם בחור עלמו' שהם כמ"ש הכל
 באריות וחור כ"ו: והנה כאן בזה הטעמי' שכל האורות שבהם
 כבר ביארנו שגששו מן חור הרשימו של נקודת המל' שהם
 מתחלה מאלו והם המקום ולא מחור א"ס עלמו רק אחר זה בא
 להס חור א"ס כמ"ש לפעמי': לכן הורשינו לתאר בהם כל
 הבחי': ונחזור אל הענין שחממה שח"ב היו דבוקים לא נתגלה
 סוד יסוד הרוח כמ"ש וסוד יסוד העפר עדיין היתה בסוד
 רפף וטיט ולא יכלה הבינה לעיור בה שום יוד לכן הוצרכה
 הבינה לעשות תנועה ומן התנועה ויעיל הרוח כידוע לחממי
 הטבע שכל תנוע' מוליד רוח: ומלאת התנוע' היה באופן זה
 שהבינה נסדרה מן החכמה והולוכה אורותיה לגד שמאל הטהירו
 וגם החכמה בראיות שבוקה נחרקה חמט וגתקרבנה לקו המקיף
 קרוב לחור א"ס גם הוא הולך אורותיו לגד ימין הטהירו ונעשה
 ריח ביניהם: וזוה יש דרושים ארוכים ועמוקים מאוד ולקצר
 אני בא כי לא כל עומ אדם יוכל להשיגו ואין דעתו באן אלא
 לסדר סדר מעשה בראשית בתכלית הקיטור כדי להקל על
 המעיין: והנה כאן למדה החכמה מן הבינה לעשות תנועה כי
 עיקר כל ח"ב היה הכל ע"י הבינה כמ"ש לעיל: וזוה תבין
 סוד גדול מה שלא פירשו הראשונים ולא מלאתי טעם מספיק
 לה: והוא שהחכמה נק' בלשון נקבה חכמה ולא נק' בל' זכר
 קצת שהרי כבר ג"כ שהחכמה נק' חב ובינה נק' חס א"כ יהות
 הוא להיקרא בשם חס: והל' הטעם לפי שגם החכמה הוא
 מקבל הארתו מן הכתר וכל מקבל הוא בסוד טקבה וכל מפשע
 הוא בסוד דוכרה: זה איש שהרי גם הכתר ג"כ מקבל ממה
 שלמעלה: חמט עד עילת כל העולית ועכ"ז נק' בלשון זכר:
 ולא עוד שהרי גם האורות שלמטה כמו חסד ת"ת יסוד ושאר
 מדות שהם עיקר המקבלים ולמעלה ועכ"ז נק' בלשון זכר לפי
 שגם בעת קבלתו הוא מקבל כדי להפשיע ולכן נק' בלשון זכר
 וזוה תבין לתה נק' עזרת הבבורה ומדת המל' בלשון נקבה:
 והבן זה: גם רז"ס ליתן טעם לקריאת החכמה בלשון נקבה
 עפ"י המבואר בזהר ששילץ כל העולות כמותחלבה באויה מדה
 נק' על שמה נקרא חס בחכמה מובן בבינה זה איש מספיק
 ג"כ לפי הל'ל: עכ"ו הוא חות ויזכי עפ"י חכמי הדקדוק: אך
 עפ"י הדברים שחממו למעלה שראשית פעולת החכמה היתה
 חב שגשה תנועה להוליד הרוח זה למד מן הבינה כ"ל וכל
 הלמד מן אחר נק' מקבל וכל מקבל הוא בסוד טקבה וזוה
 תבין מה שאמרנו ו'ל שחמלט מבין יותר מחס: ואמרנו תבין
 זכר הובין חמטו חס שלווה מאחר: והוא עתה עפ"י הדברים
 הל'ל ות"ש הבינה בלשון נקבה ולא נקרא מבין לפי שהיא היתה
 חס כל חי ועיקר שורשה הוא טקבה והוא מובן ונחזור אל ענין
 פי מיד שגשו ח"ב התנועה מיד טולד הרוח כי אחר שגששה

חמט החלל תנועתה נעשה חמט ריח ביניהם נתגלה ביניהם
 הארת הכתר שהוא סוד יסוד החיור דרך קו יסוד החיור למעלה
 ביסוד העפר: ומדוע עפ"י חכמי הטבע כשהחור מלחך בארץ
 ויזיל לחה חיו יזמזם מוגה אידים למעלה וזוה כח המטר שהם
 המים: הרי נספך שמתחלה נתגלה החיור וממנו בא הרוח אל
 הארץ והחילה ליבש וחו עלו ממנה החיור כממנו באים חמי'
 הרי רוח מרוח ואח"כ מים מרוח: ואח"כ בהתרבה התנועה יזיל
 חס כי רבוי התנועה מוליד חס כידוע לחממי הטבע שהוא יסוד
 האש: גם טדע שחוקר לטיסת חס החור במים ולא המזים חס
 וגם יש מפי חבטים שזם בהם כח החס הגדול כמו סיד ובזנת חס
 בו שאם חסן אותו בתוך המים חו יזיל חס מן המים: הרי
 לפיך חוק ולא חס ממים: הנה עד כאן דברנו דרך חסל:
 והכוונה כי חמרו עיל שבוית הסתירו לא נתגלו רק ל' בחי'
 והם שורש ל' יסודות וחמלנו סודות חותן לא נתגלה עדיין
 וסינו כי למעשה חמרו סיו' הורות כמדברים מחוק הסיניס
 וחס כמ"ב ו' הורות חלו הם שורש לג' יסודות אח"ש ולמטה
 נשאר בחי' ד' והוא סוד המל' שורש ליסוד העפר ובה היו
 כלולים ג"כ האורות שנקחו ח"ו מהם ס"ק שהם גג"ת נה"ו
 וחס נקראו לגלג חמה כי חמה הוא סוד ה"ת השלל אורה
 והם מתנועעים ע"י כי הוא הזרזו השלישי האמיתי וזוה סוד ה'
 גע'י נעשה מן גלגל גלגול החור בשולס כי ז"ק נק' עולם כמ"ש
 הכל במקומו ו"ש הכל היה מן העפר אפי' גלגל חס: והנה
 אחר שגשו ח"ב תנועה היינו שנתרחקו זה מזה ככ"ל עשו כל
 כג' פעולות: הסוטה אחר שהאר הכתר דרך קו יסוד חו יזיל
 הארה זו נתבררו האורות ומיד נתגלה לה סוד ה"ת שהוא התקבל
 דרך קו חמלעו והבקר הוא סוד שורש הרוח והוא החיור וממנו
 נולד הרוח שהוא ה"ת הרי רוח מרוח ומ"ב חרי' ג"כ למטה ומן
 הארת חמה נתגלה החסד שהוא קו החכמה והוא סוד המים
 כמ"ש ומן הארת הבינה נתגלה קו הגבורה והוא סוד האש
 הרי נתגלה ג' יסודות אח"ש וית' הטיב לקמן: וכיון שילאו
 ח"ו סג' חס אל השלל ישבו להם בסוד סג"ל כי בג"ד שהם
 כמ"ב יזבו ביסוד סגולתה שהוא סוד הטעמים כוה: וחלו חב'
 הם בסוד סגול כוה"ש ס"ב בסוד
 נקודת כמ"ש כ"ו לקמן:
 והמלכות ושארית למטה כזה הרי
 המלכות שהיתה סוטה תחלה בסוד
 רביעי' נעשה עשה בסוד שביעי':
 והל' ההמה על הקפן מה שנקרא
 ה"ת הוא למטה תחת ח"ו ה' הלה
 הוא היה ראשון לגליו בג' יסודות
 אח"ש שהוא סוד הרוח שנתגלה

קודם מים ואש: הטעם הוא לפי שאור הכתר כבר אמרנו שהוא
 חור פשוט ואף שחמטת חיו חופס בו ופשיטתו שלא יוכל לכה
 לדי יזור ולכן לא יכול ה"ת להפשיט מן החור הכתר עד
 שנתפשט האור למטה רחוק מאוד מן הכתר וידוע כי החור אחר
 שנתפשט הוא נתחבב ומתגבש יותר למטה ולכן נלטייר במקומו
 למטה תחת ח"ו רחוק מן הכתר וכו' יתבאר בשוב טעם עוד
 לקמן כי אף שאני כותב כל הדברים הוא כדי להקל על המעיין
 שלא יעטף לחור לראש לחס ולבקש מביקשו:
דרך ה' בוית' למה נקראו ג' יסודות בשם אמות
ועתה אודיעך ענין אחד שלא התנוס בוה כמה מהראשונים
 דמנה בברייתא דהברסא חביו ג"ס בקראת פטר
 יזרכה לטוט: ג' אמות: ז' כסלות: י"ב פאטופ: ג' אחר
 חמ"ס: א' רוח מרוח: ב' מים מרוח: ג' אש ממים: דקטת
 למה קראן בשם אמות ולא בשם חבות כההי' יסודות חמ"ס
 הם עלמס סוד החבות: אברהם סוד חסד שהוא סוד יסוד
 האוים: יצחק סוד הגבורה שהוא סוד יסוד האש: יעקב סוד
 הרחמים סוד ה"ת שהוא סוד יסוד הרוח הרי לפיך כי ה'
 יסודות הם עלמס סוד החבות ואף בספר יצירה הל'ל חור בעלמו
 לקראס

ויעטרף מהן ארבעות **תר"ח** שהוא סוד רחוקה החוס אש
 הדינים : ואבז זה חודיעך סוד גדול מה שהביא הק"ם
 למלכים בזמנת ר"ע כן עלה במחשבה והוא כי חמרט שהביא
 נשאר למטה בחי' הטוה' התחונת שאין מניע שם חור העליון
 שהוא סוד רוח דמחשבה נ"ש לעיל והנה חמרט שאף בסמ"ח
 אחרת מוגרת להיות חיוס טעון קודם להחיות ולחיות מכוון
 בכל משלה כי הם לריבין גם כן לעורך הנגהת השמטה כי מהם
 בעשה דלעשה להלקות הרשעים בסוד הכקוב רחוקי דמעת
 העשוקים ואין להם מנהס' כמ"ש מתוך כתבי החרי"ל שזה קאי על
 מלואי קדושה שהם עשוקים בין הקליפות והם מחבררים ועולים
 בכל ווס על ידי מעשים טובים ועסק התורה וטובת התפלות
 ואיחודים ועיקר הברור הוא נעשה על ידי מסרות נשמות
 הגדוקים למקום המיחה ומוסרים בופם עלקידוש השם ומושלם
 הענו"ם בגופם ושמחיהם עולים ונכנסים ג"כ בעמקי הקליפות
 מקום המיחה שהיא חגי עזרתו התחונת ומחמת לעקתם כי הם
 לא מעיקים על צר בופם כי בשרם לא יחבב אם נפסס לא החבל
 אלא כוונתם בלעקתם כי קול נעקתם בוקע באויר הטוה' בין
 הקליפות או בציב וישמע הליהם את נעקתם ובקוב אחד להלילו
 כי חלקים זה כמור כהן הוא סוד השכינה וירדת בין הקליפות
 והיא אש חוכלת כל הקוליס והחוחים האוחזי' בהנשמה כי רענס
 להיבקע בנשמה קדושה פי ע"ז יבוא להם שפע מלמעלה ופי
 שהנשמות הם ג"כ בחי' שורש החוריים כמותם יש להם כח לחחו
 בהם : והשכינה כשארדת ביניהם הם לא וכלו לסבול זה החור
 הגדול והו ספר תמו וע"ז גם הגיעך קודם שה' מתחלה משוקע
 בין הקליפות אחר שהכנס' האש הגדולה ונתלבן ונעטרף עם אותם
 הגשמי' של זה הגדוק ונדבק' בשכינה לפי שכלול בחי' מושרם אחד
 והו זה הגיעך עולה עם השכינה בחי' טוה' העליונה והו נעשה
 מוס הגיעך חיוס יצור קדוש והו שהטו חומרים מחדש בעונו בכל
 ונס תמיד מעשה בראשית : כי כבר נתבאר שסוד מעשה
 בראשית הוא חור הרשעון לית בי' רוח דמחשבה ולכן לית בחי' בן
 קיומא כי לעולם מהסדר ביהר חורבנא : ובוה תפין למס תמיד
 הס"א לזונה לפרוס בנינה דקתיב ושא' יוכת' שער ודורויהו
 בנדרבה בחרך לא רועה חרן וירס שסס שולחי' השער המשתלח
 וגם בתיס לפי שסס מן רוח דמח' שלח הקרישו ולא יכול לבוא ליד
 לצור דמקין הכל כיון שכל זה הגיעך קדוש למעלה במקום שיש שם
 רוח דמחשבה חיוס ב"א ליד חיות השלם ונעשה ממנו חיוס יצור
 ובנין ווס חמק דוגמא לחיות מעשה בראשית : והשתא מובאר
 הטעם השומע הקב"ה כד עלה במחשבה : והוא מובן :

לומדים כל האורות שצטטרו לקבל חבור שלמעלה לדרך הפתח
 והף אותם האורות שיו למטה תחת קו הרזקה שדבקו ברגל
 הח' כמו שכתבתי לעיל עתה עלו גם כן למעלה מן קו הרזקה
 כמו שהכתוב לקמן בסוד חייב אלם לקבל מני רבו ברגל וכן חיוס
 נעטרף ה"ך' שלמט' עם האורות שלמעלה לפי שהם מעכבים את
 התיקון ויררבה תמיד מהרסיס הבנין : ולום רמזו בחמורס וימת
 תרה בחר' ט"ן הפוסה לומר עד כאן חרון חף של הקדוש ברוך
 הוא : הכוונה כי כל זמן שהיה תרח קיים - ח"ל כ"ו שהיה לירוק
 חותיות תר' ח בטוה' הוא דתו' שעדיין לא הופיע עליהם חור
 מרוח דמחשבה וזו בסוד הדינים שאין העולם יצב לחתקיים
 בדיון כמו שכתבתי לעיל והכ"ך שמת תרה רנה לומר אחר שלפסע
 זאת הגורה ונפתח הפתח למעלה והו לבקע הטוה' חרה חמרת
 שהוא חר'ן בט"ן הפוסה ככל' שהוא רופו' שהם מוכנים לקבל חור
 מרוח דמחשבה סוד שמוף רחמים בדיון הרי עד כאן חרון חף
 והו לא : והוא מובן :

ואל

יבטוק רעיוןך לחצר הלא כבר נולד חברהם היונו אל
 תיקון העולמות כמ"ש לקמן קודם מיתת ירח' : וזהה
 מתוך דברינו נתבאר שכבר מה תרה קודם שנעשה התיקון : זה
 יתבאר לך על פי הסוד שהמרו נר שנתגיי' קהען שטולד דמיו
 וחברתם אחר וילתו ומת' נתגיי'ר ונתברך שזו הבר'לה רמזו על
 התיקון כי ברלה כבר ביארנו שהוא מלשון הרכבה סוד מעשה
 מרכבה שהוא סוד התיקון כמ"ש לקמן : ובוה תפין סוד גדול
 שהקדוים הטורה מיתה תרה קודם וילת חברהם מתרן ויבן זה :
 פי עתה החליל התיקון מעט בטיהו בחר'ן ונתקנו האורות בסוד
 הגשם שהיא סוד המלכות כמ"ש לקמן כנ' עדיין לא קבמו חור מרוח
 דרוח רק שהיו מוכני' לקבל האור בהשר' שנתפתח הפתח כמ"ש הכ"ל
 בחריכות ו"ס גדול ונורה מה שהמ'ר הכתוב והה הגש"ש אשר עשו
 בחר'ן והבן זה : ובוה תפין גם כן סוד גדול מה שיבואר מתוך
 מהפי החרי"ל שכל האורות שלמעלה הם רק בחי' נפש ורוח מה
 שהיה זה לפעולה בשבבה בעיני כל הקדמונים שהרי מובאר בדבריו
 שהוא בעלמו חובב בחורו' עליונים כל הבחי' שהם נפש רוח שמה
 חיה וחייה : הכל כוונה כי הוא חושב כל הבחי' דרך פרט
 שיש בהם ח' בחיות הכל' היט'לפי שכל בחי' כללה מכל הבחי'
 הכל דרך כלל כבר ביארנו שמהלם היוכל החורות בטוה'רו רק
 בחי' נפש לפי שכל שהטוה' נעשה במקום נקודת המלכו' שהיא
 עלותה בחי' נפש כללי לבד חף שדך רוח דמחשבה לחקן גם כן מכל
 הבחי' : והמ"ס שידך בטוה'רו חור רוח דמחשבה לחקן כל העולמו'
 הוא בחי' רוח כללי לבד כמ"ש לעיל : ואם כן דרך כלל הם רק
 בחי' נפש ורוח : ובדקך פרט יש בהם כל ה' בחי' והוא מובן :

**דרך כ' בו ית' איך יצאו כל הפעולות
בטהירו ע"י אור מרוח דמחשבה**

והחזור אל הענין שהורכבה הבינה לפתוח פתח קיון למעלה
 שיבוא חור מרוח דמחשבה בתוך הטוה'רו כדי שע"ז
 ילאו כל הפעולות מכה אל הפועל כמ"ש : והנה כשנפתח זה הפתח
 למעלה בחי' טוה'רו העליונה שסס הוא נורת חות תי' שיהיה
 כו' כמ"ש לעיל עתה נפסק התי'ו לשנים כו' **ר"ז** : הרי
 נעשה מן חות ח' ב' חותיות ר"ש ור"ן הסוכה
 כאשר עיניך חתונה לנכות והנה עתה נעטרף חורות התולכות שעלו
 גם כן בחגי טוה'רו העליונה ונעשו' בדמיון **ח** כי מהתלה נעשית
 לוח **ך** כמות שכתבתי לעיל וה' חר' שבה חלוס האור מלמעלה
 גיחוסף ליה קו ונעשית בנורת **ח** כמ"ש הכל למעלה הרי לך חותיו'
הר"ן במ"ן הסוכה ממש ככתוב בתורה : ואות **ח** שהוא למטה
 בחגי טוה'רו הפתחונה חיוס מנעטרף עתה עם החוריות
 העליונים לפי שהוא בחי' מחור שאין בו רוח דמחשבה ואין לה
 שייכות למעלה שעתה חיוס קף למעלה חור רוח דמחשבה סוד
 שיתוף רחמים בדיון : והס' נשארנו למטה בסוד הדיון לבד ואין
 כעגס יכול לקיים בדיון לכן נשארנו בסוד החושה והשמעון :
 ואחר הכתוב וימת חר'ח בחר'ן : הכוונה כי ירוע לחכמי המחשבה
 שכל דבר שפושט נורה ומקבל לורה חמרת' נחשב למיתה לנורס
 רחזונה שפסדה מנורה חף שהוא לחיקוה והנה מהתלה היתם
 הטוה'רו בנורת **הר"ח** כמ"ש לעיל עתה שנפתח הפתח והו

**דרך ג' בויתבאר סדר התחלת תיקון
העולמות :**

ועתה נתחיל לבאר התחלת תיקון העולמות מעט מעט עד
 שבאו לכלל תיקון גמור שהו נעשו בסוד מעשה
 מרכבה חבל קודם שנתקנו לגמרי הכל הוא בסוד מעשה בראשית
 ונחזור הג' הענין שביון שנפתח הפתח בטוה'רו למעלה מיד היו
 כל האורות שצטטרו מוכנים לקבל חור מלמעלה ועלו קולם
 מדיונה ח' לקבל מני רבס ויחוסף בהם נח מרוח דמחשבה : כי
 חף שעדיין לא נכנס החור בפניה על כל זה היה דוגמא לר"חית
 השמש קודם לחמו להרה' על החרך עכ"ז החרך הפירה מכוונת :
 והבן זה : והו החילו להויה כל אחד פעולתם מכה אל הפועל
 והסתולו נעשית יוריס ובנינים קיימים מכה רוח דמחשבה כי חף
 שהמרו למעלה שחגלו גם ג' ספי' גדולה גבורה תפארת שהם
 סוד חור מים אש כמ"ש למעלה לא היה בהם כה ירוא דמחשבה
 והיו לחוס ולא היו נקדשים : ועתה מכה וריחם השמש בפניה נקדשו
 ונעשו יוריס קיימים ונתבררו החסדים מן הגבורות ונעשה
 מתקנת ביניהם מאז מתולקת פלוגתא שהחסדים נדבקו בקו
 סימן שהוא החכמה ויאל ספירת החסד מכה אל הפועל
 והגבורות נדבקו בקו השמאל שהיא הכונה ויאל ספירת
 הגבורה : ומן הכתר ילא קו חלעניו שהוא
 התפארת חף שילת בריחוק מקום
 למטה

שערי אורח צדיקים גן העדן ח

למטה מן ג' כ"ג למעלה כמעט: והוא מוכרע בין ג' ועשה בעוס בימים וכן ע"ש חס וחס שהוא נטול שמיים; ולמעלה ממנו הוא הדעת שהוא ג' כ"ק החונקי דך שאין לו כלי מיוחד כמו ה"ת לפי שהוא קרוב אל הכתר שהוא אור פשוט לא היה יבוג להטויר שם כלי כ"ג הכל למענה: והדעת הוא דוגמת נשמה חל הת"ת והיוו נשמה"ת עולה למעלה בין ח' וב הוא מוכרע בין ח' וב בסוד הדעת כ"ג לקמן: וזוה תבין שהירון ע"ש הנ"ת ע"ל ג' ב"ג שאף עמוקו ומעשה מהס יטול נעלות עד הראש לפי שהוא קו"חאמצע ומקבל - האר"ה דרך קו האמצע מן הכתר בלי נעצב חבל ג' ג' ס"ס רק כוד הורעות שחס למטה מן הראש ויש להם מורים שהחס יש לו יגדל והוא הכמה ולא יכול לנלות למעלה מן החמה כי החמה מ"עכב ע' וכן גבורה החל ח"ה ת"ח"ל"ו חמרים: וזוה תבין הפ' שהחלמו והחבלתיך נחלת יעקב חזיק לא כהרסו ויחאק ש"ס כוד ג' אלה כיעקב שהוא כוד ח"ה כ"ג לקמן שהוא נחלה בלי מרים ובוחר כ"ו לקמן:

אורות נה"ס שלו מגולים הדרך הכתר להיכפל חיו בחלו: היינו שנכפלו נה"ס שלו בג"ת שלו: והגה חס נעריך גם זה בדעה מיושבת רדי כ"ת יבוד מלכות של הטוירו שהוא קו האמצעי כלל כ"ת של כתר ושם כלל גם יבוד ומלכות של הכתר אחר שכלל חלו בחליו: והגדולה נללת בגדולה שלו והגבורה בגבורה: ונכללו כלם כ"ת שלו לפי שה"ת הוא כולל לנ"ג: וע"י שה"ת הוא מטב תמיד כלפי חסד הנרוע כל האורות לגד ימין וקבלה חותם החמה דרך ראשו ע"י הדעת דבחר שהוא מטון למעלה מראש החמה וגשרו במח החמה ומש ירדו דוגמת טפ"ז ודע מהמח דרך ח' חוליות השדרה אל הכוד של החמה שרדי גם הוא כלול מעשר: ואפי כי עדיות לא נתקנו האורות בכוד פרנוף חסד עכ"ל היה בהם כל הבחינת של פרנוף חסד בכה חף שלה היו בפועל וזו החכמה קבלה הבניה דרך יבוע שהאז מטון עד יבוע החכמה: ושם בבניה קבלו מורס החמימי כ"ג למעלה שבבניה שם כוד הנור בכוד חין לר כחלקיו חין ליר כחלקיו זזה לחחר על הבניה כ"ג וזו נחסף להם כה והאירו לולתם בדוגמתם: וזוה החכה נכתו עד ג' בחינת הנקרא נ"ג והיינו שהם תולדות החכמה ח"ג ש"ס ג"ת והנה"ס ש"ס הבנים הם דוגמתם ממש: חבל מן המלכות שהוא יבוע עפר לא לתרוו שזם דבר כי כתר נבחר למעלה שתי יבוע הכפר חינו מתחדש שזם דבר רק שהג' יבועות ח"ג"ש הם פועלים בה ומועזין פעולותיהם ע"י: וזוה תבין מה שמבואר מחוד דברי האר"י ז"ל שה"ה הם לעולם כבוד חוספת ולא עיקר ויהבחר במקומו כבוד חוספת שבת וחוספת כחוכה: והנה כ"ג שהיו בבניה לא ילאו הנ"ג מכחאל הפועל רק שהוא כלולים בחי"ת והוא מובן מתוך כתבי האר"י ז"ל שאמר שבני העיבור הוא כוד תלת כלילין בתלת וכן זה:

דרך ה' בוי"ת טעם שהורא לנו יסודות אמש בשם אמות

הנה לפיך שח"ת אחר שנתחדשו הורנו להתעבר מתן הבניה ושם קבלו לורס החמיות וזה היה שזש גם אחר החיקן שהורנו ח"ק עס המלכות להתעבר כ"ג הכל לקמן: בשוד התיקון בחריכות והנה אחר זה נחבררו בבניה כדמיון העבר שמבחר בשבטאמו ובזמן הולדה יולד הולד וזוהר והמותר שם הבאים מחמרים ממנו וולחיס בשעת הלידה כסוד הדעים ומיס עכורים: ובין שילחו מן הבינה ילאו גם הנ"ג מנה אל הפועל חרי נעלמו עשר ספי בטוירו שהם כ"ג ג"ת נה"ס חוף הדעת שלה נחשפ' לבטל לפני שהוא רק הארת אברה שלורך הולח ח"ה שהיה כבכר להקלייר ברמוק מן הכתר חז

דרך ד' בוי"ת ענין התלכשות האורת זה בזה והתגלות נה"י

ונחזור אל הצנין כי מתחלה חף שחבלה ח"ת כ"ג ע"ל לא היה יבוד ביניהם כי לא היה בהם כה תרוא דמתעבה שהוא כוד החכמה: כי חמרו שרוח דמחכמה הוא כוד טפה חסד המתגלה בפומה דחמה וחסד הוא מדת אברהם כבוד האהבה חקבי אברהם חזקיה וכרוב האהבה עולם החבחך ע"כ משכתיך חסד וכן זה: והיו כל האורות כבוד מגולים שה"ח לכס להתיוחד יהוד גמור כי יגיע קלא אל קלא שהם שבעה אורו שכבר נחלנו בשעירי כו"ה ש"ס כ"ג שורש לנ"ג יסודות ח"ת ח"ה ח"ג ח"ד יבועות מוכות ח"ה ח"ג ח"ד מנקודת המנקות הגוזה בח"ס כ"ג לקמן: וזה גרס שלה נחלנו עדיות ג' כפירות נה"י שהם התולדות כי ח"ה ח"ס האבות והה"י ח"ס הבנים כ"ג הנל לקמן וחף וכלין להגוף שזם פעול: חס לא יתייחדו יהוד גמור כי כל הפעולות וולחיס מתוך זיווג המתחיות בביות להם יהוד גמור אז משי אורות שאינם שייכים למתחם חריתחם יולא מביניהם ענין מחודש כידוע להכמו שפע גם כזה עולם השכל דוגמתו הוא למעלה בחירות עליונו וזו ספי האורות כבוד כדורים עגולים לא היה השפר להם להתיוחד יהוד גמור וזה הנור נתגלה לכלה וחכוני קבלה מתהרשפים שתיירים הספיר כבוד כדורים עגולים: וכן כל דברים כבעים החוים שהוא קודם התיקון חכל עיקר כוד התיקון הוא אחר שלעשו האורות כבוד לויקנה לדס שהוא עיקר התיקון והיחוד ח"ת כ"ג לקמן: וזה גילה לנו האר"י ז"ל כי לו קבלה עיקר חין עולמות והנבשבותם שהוא כוד מעשה מרכבה ולכן כל דרשויו לחיטונו על כוד חיקון העולמות רק מעט גועיר חלה טפח ומכסה טפחיים כבוד מ"ג: וגם חויכ עפי הסדר נכונן וזוהי חלינה לפיך כוד כפון שכלל תשוג מבקשקש והט חוקר ושמע חמיתי:

זהו ההנהגות והנהגות החכמה והנהגות החכמה והנהגות החכמה והנהגות החכמה... (Text continues with a list of items and their corresponding letters or symbols, such as 'כתר', 'חכמה', 'חסד', 'ת"ת', 'מלכות', 'בניה', etc., arranged in a structured list with dots and circles.)

הנהגות חכמה

הנהגות חכמה... (Text continues with further instructions or explanations related to the 'wisdom' section.)

אבות ולא בשם אמות היונו אחר התיקון שהוא שר תעשה
מרכבה כמ"ש לקמן : והוא מוכן : ויתבאר לקמן בחריכות :

דרך ו' בו יתבאר סוד רמ"א שערים וה'

מוציאות הפה

ועתה נבא אל הבורח ארך ולא חדרס מחרן : אך נחזור
אל הענין מה שאמרנו למעלה שכללות כל הטהור
עם כל האורות שנתהו בתוכה כולם היו במקום נקודת המלכות
שיהיה נגזר בחין סוף : וכל הטהור עם כל האורות שבתוכו
הוא כוד יסוד העפר הכללי ואף שאמרנו שבי' בטהירו כל הדי
יסודות היינו דרך פרט כי כולם היו דרך כלל רק כוד יסוד
העפר היינו רוח שבפרט מים שבפרט אש שבפרט עפר שבפרט
כי כבוד ביארתו שה' יסודות כל אחד כולו גם כן מד' : ולפי
שכולם היו בכוד יסוד העפר שאין לה נגמרה כלום ולכן לה היה
בהם פעולה קיימת כמ"ש לקמן : הלא חרר שקיבלו חור מאין
סוף מראש דמחשבה שהוא כוד רוח הכללי הכולל גם כן בעצמו
ד' יסודות שביסוד הרוח : והוא נקודת האורות והתחלת העולמות
לתיחתן בכוד מעשה מרכבה כי הגשם נעשה מרכב לרוח כמ"ש
הכל לקמן : וז"ל בזהר כולם במחשבה ה' ברירו : כי עיקר
הביור והתקן נעשה הכל על ידי זה האור שירד מאין סוף
מראש דמחשבה כמ"ש הכל כל אחד במקומו : והאמרנו כבר שלוש
הטעם הארצה הבינה לפתוח פתח קטן בקו המקוף את הטהור
שהוא המנוע את און כוף להאיר בתוך הטהור ועתה נפיה פתח
כדי שירד האור דרך הפתח : כי על ידי שהוא יורד דרך הפתח
אזי יוכל להעירי בטהירו רחש הוך כוף וימין ושמאל וכל הבחי'
ועל ידי זה יוכל לבוא לתכלית בריאת האדם האמתי דרך וידיעה
מיוחדת למדרגה ועולם לעולם עד עולם השלם הזה והוא
תכלית חיות העולם בזה השמטה כמ"ש הכל להעלה גם האדם
שטהירו נחלק לב' חלקים על ידי קו הרוח ולמעלה בחי'
טהירו הצלונה היה שם קו המקוף בדומה לנור אית ה' והיתה
כזה **ק** כמ"ש לעיל ופתח הפתח לנעלה כזה **ק**
ונעשה דומה לב' אורות **ק** ו' השוכה : וזה

הפתח נעשה גם בהשפה שהיה סביב הטהור שאמרנו
שהוא שתיקן מקוהו האמלעי נעשה כמו שפה סביב הטהור
ואמרנו שזו הש"פ היא כוד הע"י ונה במכפר השיה לפי שזה
נעשה מאורות נקודת המלכות כמ"ש הכל למעלה ובכ"מ
המלכות בכוד הגשם ובסוד יסוד העפר : ולכן הורח היה
שיפתח הפתח גם בזה השפה כדי שירד האור מאין סוף מיסוד
הגנו בחין סוף שהוא המקוף הראשון והוא נלבל המקוף המניע
לזו השפה כמ"ש לעיל כי שוש כל יודי הפירות שהיו נטוים
באין סוף היו כגלדי בללים זה בתוך זה : ובסוד זה גנו כח
מראש דמחשבה בכוד חסד עלאה דזיתגלי בשמח דאחיה
ולקמן יתבאר שיסוד נקרא פ"ה שהוא כוד מיליה במספר השיה
והינו יסוד שביסוד שמש יורד הטפה כוד חור ורוב לזיק הוא
לזיק יסוד עולם שמתמ רד האור דרך הפתח של השפה שהם
כוד השפתיים שפתחו לקבל זה האור ולהוריו למטה בכוד
אדלי שפתי הפתח כמ"ש בתקומו וקוא כוד בריה כרותם
לשפתיים כי כמו שיש כוד ערלה ומילה ביסוד כן יש כוד ערלה
ומילה בפה : ואל תחמה על הכפן שאנו מתארי' שם ערלה
ומילה במקום גבוה כזה : הכולנה בזה כי כל חור שהוא חסום
וכתום שאינו יכול להשפיע ולהאיר למטה מהאור טעם שיסה
יתואר בו שם ערלה ואחר שנתפתח ותאיר למטה יתואר בשם
מילה : והנה שיהיה נקרא' בשם פה ואף אחר התיקון כמ"ש
לקמן ומתיחיים שיהיה בכוד נשוקת פה בפה בכוד הנהוב
ישקני מנשיקות פיהו כמו שאכתוב הכל לקמן : ותדע כי הפה
הוא מדה סללת ה' ידיעות שהם ה' כלים המולאים ה' ידיעות
והם חך וגרון ולשון ופתיים וזימים : והם יולאים חמשה
מולאות הפה שהם אח"כ ע"בומ"ג י"ג נ"ח דלג"ה וספר"ן : והם
כוללים כל ה**כ"ב** אומות של ח"ב ובהיות הפה סתום אין
יולא ואין בא' זמין שנגרת בריה לנפתיים אף כל השער'
נפתחים

בין הכתר ובין ה"ת לנטיד הדעת ולא נעשה פתחו כלי תעש
כמו שרר הספי' אבל הגתר אף שהוא יותר חור פשוט עכ"ל
גכס בחשבון הספי' שהוא בערך עילם ועלול אבל הדעת שחשב
אחר ח"ב והוא חייט עלול מהם : וכבן זה הטיוב : וזהו תבין
מ"ש בברייתא דה"א עשר ספירות בלי מה עשר ולא תשע עשר
ולא אחד עשר : ופי' הרמ"בן ו"ל עשר ולא חשע שלא תאמר
שאין הכתר בכלל הספי' : עשר ולא אחד עשר שלא תחשוב
גם השעת במנין הספי' והוא לכוונה ה"ל וואו מוכן : והנה
עשה נעשית המלכות בכוד עשירית החיפה לפי שהוא יסוד
העפר ומוכרחת להיות תמיד למטה מכל היסודות הרי שמתחלת
אלימות היתה ראשונה במחשבה כי שם היה מחשבת בעל הרעון
לבטוח כל העולמות ובהגלות הדי' יסודות נעשית בכוד רביעית
והח"ב בהגלות ח"ה נעשית בכוד שביעית : ובהגלות גם
הח"י נעשית בכוד עשירית והוא כוד סוף מעשה במחשבה
תחלה : ומה נעשה לה שורש גם בעולם התיקון כמ"ש לקמן
הכל בחריבו' : והוא יסוד דברי אלה לעולם ענין שאנו כופל
כמה פעמים בדברים אלו כי כ"ו הוא כדי להקל מענין משא
בעיני' ולפי שכל מ"ב הוא שורש והומחא לעולם התקון ודרך
להיות כל הדברים לחרון כי זולת זה לא יתישבו הדברים על
לכך ולכן אפי' מחריר אף במקום שיש לקצר : עוד לריך לתודעה
רבה שמה שאמרנו למעלה שכל הנשמות היו כלולים בספי' המל'
במ"ש לעיל והנה אחר שכללו כל הנקודות בבניה ונתבררו שם
ויולא תמנה : אבל הנשמות נאחרו בבניה ולא יולא תיקף עם
יולא המלכות לפי שהם היו יולאים תיקף ביולא הנקודות שזה
היה קודם שירד חור מיסוד הגנו בחין סוף מראש דמחשבה היו
לדבקים תולד בולר ארע המהדר בחר חורבנה ולהרוס הבנין כי
כל מ"ב ערס שירד חור און כוף לנוך הטהירו הכל היה בכוד
חורו וזוהו וכל הוה מיד נפסד וכל בני עולם יעברון בדין בני
חילוף והולך כ"ה לפשוט נורה וללבוש מיד נורה אחרת לפי
שכולם נעשה בכה הבינה בכוד שם אלקים שהוא כוד הדין עד
שיסיף עמו מדה"ר שהוא כוד חור מראש דמחשבה שהוא כוד
כח החכמה כמ"ש לקמן : כוד הרוח הכללי כוד כ"ח מ"ה כמ"ש
לעיל וע"י נקטנו כל האורות שבתהירו ששם היו בכוד הגשם
בלבד כמ"ש כבר ואלו האורות שבתהירו נעשו דוגמת כלים לחור
שירד בטהירו מן חור און כוף ועליהם נרמו בברייתא דאברהם
אבינו עשר ספירות בלי מה בלום פך מלדבר וכו' ואם תרוץ לבך
שוב למקום עד כאן לשונו הבוונה כמו שאמרנו שער ספירות
שנתהוו בטהירו קודם שירד עליהם חור און כוף רוא דמחשבה
כוד הרוח שהוא כ"ח מ"ה כמ"ש לעיל היו בלי מ"ה רק שהיו
בכוד הגשם כוד הכלים : עכ"ל ח"ו לתאר בהם בעולם כל
כי הכל היה רחוקות גמור רק שיתואר כלי בכח ולא בשפעל והיינו
לערך האור שירד ח"כ עליהם מאור ח"ם לערנו נקרא בשם
כלי : ואף בזה הוא רק באור החיטן שלהם : שהרי זה יודע כי
לכל אור יש חור פנימי וחור חיטן ואף בכלים ולכן באור פנימי
שלהם ח"ו לתאר בהם תואר כלי רק באור החיטן שלהם וזה
אור החיטן הוא כוד נפש שבנפש שנקרא לשילה בלשון מקום
כמ"ש לעיל וזה שכתוב בלום פך ט' ר"ל לתאר בהם חיות
בחינה ואם תרוץ לבך שהרי מוכרח הוא לתאר בהם חיות בחי'
על ידי חיות התבוננות שהרשינו להתבונן בהם לידע גדולתו
כמ"ש הכל לעיל על זה אחר שוב למקום ר"ל שמתבונן
באור החיטן וזמנו חוכל לידע דוגמתו גם באור הפנימי :
וזכור כלל הגדול הזה כי עיקר גדול הוא בחכמה האחת : ובוה
הוא מוכן מה שקורא אותם ג' יסודות חויר מים אש בברייתא
דאברהם אבינו בלשון אמות ולא בלשון אבות : והוא כמ"ש כבר
כי כ"ו שלא ירד האור מראש דמחשבה שהוא כ"ח מ"ה רוא
דחכמה היו כל הפעולות בטהירו על ידי הבינה ולכן נקרא אמות
על שם אש לבינה נקרא וכמו שפירש הראב"ד ז"ל אבל אחר
שירד חור מראש דמחשבה שעי' נתקנו כל העולמות אז נתעשר
פה החכמה גם בטהירו ונתקנו כולם על ידי החכמה בכוד
טולם בחכמה עשית שיעקר התקון שעל ידו נגמר המעשה היה
על ידי החכמה שהוא אב לאבטן חורו להיקרא בשם אבות :
בכוד שאמרנו האבות הן הן המרכבה : הכולנה מה שקוראים בשם

אמתים ומיד ואל קול ודבר מתוך חלוקה מולות הפה מפה אל
 פה בסוד פה אל פה הדבר זו : כי תמיד השני פיהו הכל הם
 עליהם זה בזה ומשך שיכיו האדדי כמו שכתוב הכל לקמן וברית
 המעור תלוי בברית האמן : וכיון שנתקמו השערים אז
 ירד האור מאין סוף היינו מיוסד בגנוה באין סוף כמו שכתבתי
 בהם סוד כ"ב אותיות כמו שכתבתי לעיל דרך הפתח אל
 תוך הטבירו בחופן זה : כשהגיע האור מיד בטבירו בלתי
 מפתח אהלו מיד טבב האור בתוך חלל הטבירו ונעשה מקף אל
 ראש הכתר שבתבירו ותתקן מרחלתי טלל בו תנענה כי עקר האור
 איננו שהוא סוד הרוח הכללי וממדת התנועה נתעורר כח הרוח
 ופיזר את האור לנקודות ופרטותיו וממם נעשו נורות האותיות
 יתעש נורתם אין כאן מקום ביאורם ויבארו כל אחד במקומו
 לקמן בשער האותיות : וזה גילה לנו האר"ל בסוד הכתוב
 ואחי' ששועים ויס יום ואמרו רבותינו ז"ל שבתורה קדומה
 אלפים שנה שהם ב' ימים של הקדוש ברוך הוא : הכוונה בזה
 שזה התורה שהם הב' האותיות התורה אמרנו שבאו מן יסוד הגנוה
 בא"ס מפיו אל השפה שהוא סוד המלכות שהיתה גם כן גנוה
 באין סוף וזה נקראים ב' ימים כמו שכתוב לקמן : והם קדמו
 אל הטבירו שהוא מתואר בשם עולם לפי שהיה בעל' קלות
 כמו שכתבתי הכל לעיל וסוד השעשוע הוא סוד התנועה אשר
 מכתה נעשו האותיות : והוא סוד שעשוע התקן המבואר בכתבי
 האר"ל ואל' וממם בזה כמו שאחד חסם חשב בכתבתי להמליץ
 אזיה פעולה ונתיב בדעתו סודתי חכונתו עמדה לו ויוליא מחשבתו
 במחשבתו ודומה לו כאלו הוא מיתעשע אנה ואנה : כן זה האור
 שבה מוזין סוף שחמרט שהוא רטנו של בעל הרטון והוא סוד רוח
 דמחשבה כמו שכתבתי לעיל אחר שילאה זה המחשבה מבח אל
 הפעיל מיד שנת במעשיו ונשתעשע במחשבתו ומחמת השעשוע
 נולד התנועה ככל' : וידוע כי אור א"ס הוא אור פשוט ואינו יכול
 להתגלם ולבא לדי עור : אך מחמת התנועה שהוא סוד הדין
 כי כל תנועה מוליד חסם כמו שכתבתי לעיל ומחמת טולד בהם
 כח הדין התגלמו מעשיו ונלשירו האותיות : וזה סוד הכתוב
 ישמח ה' במעשיו המביע לארך יוצרעד : והבין זה :

למטה הוא בחינת החור שבפנים : ובי"א אותיות שלמטה נש
 כן עד המרכז הוא בחינת פנים שבאחור : ומן המרכז למטה
 נקראים החור שבאחור : והמרכז בי"א אותיות שלמעלה הוא
 סוד אל"ב ב"ס ג"ן ד"ם ה"ע ו"ף ז"ן ח"ק ט"ר י"ש כ"ת : והמרכז
 בי"א אותיות שלמטה הוא היקף האל"ב"ס כמו שכתבתי לפניך
 בפנים עולים בסוד מעלין בקודש ולא מורידין רלה לאמר אל"ב
 וט"א הוא מספר קטן ולמ"ד הוא מספר גדול וכן ב"ס וכן טלס
 עד כ"ת שהמספר קטן קודם וחמרי עולה למספר גדול : אבל
 האחור יורד ואינו עולה כזה ל"א מ"ב כ"ו הרי מספר גדול קודם
 למספר קטן : וכן הוא בכל אור ואזה שעד המרכז רוב אור האותיות
 שלהם עולים ומישטן יורדים לכן נק' בחינת פנים : ומן המרכז
 למטה רוב אור האותיות יורדים ומישטן עולים לכן נק' אחור :
 והנה כל אלו האותיות נעשו מקיפים אל האורות שבתבירו וידוע
 כי גם באור מקיף שיק' בו גם כן בחינת פנים והלון והוא
 בחינת פנים ואחור ולכן אלו הכ"ב אותיות שבכל אור יש בו
 רל"א פנים ורל"א אחור הם נעשו מקיפים אל"א אורות
 שבתבירו שכל אור שבתבירו הולך לב' מקיפים שהם בחי' פנים
 ואחור בחופן זה : שאות אל' עם כל ירופי' שהמרכז שלו הוא
 אל' נעשה מקיף אל הכתר שבתבירו בחינת פנים : ואות
 למ"ד עם כל ירופיה שהמרכז שלו הוא ל"א נעשה גם כן מקיף
 אל הכתר בבחי' אחור : וכן טלס עד יסוד ומל' שאות יוד עם כל
 ירופי' שהמרכז שלו הוא י"ש ואות ט"ו עם כל ירופי' שהמרכז שלו
 הוא ט"ו נעשה ב' מקיפים אל היסוד בבחינת פנים ואחור : ואות
 כ"ו ואות ח' שיתוארכו שלהם הוא כ"ת ת"ך נעשו ב' מקיפים אל
 המלכות : גם לר"ך שתדע שגמו שירד האור בטבירו מן אין סוף
 ונעשה אור מקיף אל ה"א אורו שבתבירו קו יורד גם כן אור מאין
 סוף מרוח דמחשבה דרך קו ישר להיות אור פנימי אל האורות
 שבתבירו וזה האור הוא גם כן אורות קדושים שהם ד' מילואי'
 הוי"ה שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ואל' בחופן זה : שכתבתי אותיות
 הפנים עמדי ב' שמות ע"ב ס"ג ונגד האור מ"ה ב"ן : והוא
 נחלק ג"כ לבחינת פנים ואחור : כי ע"ב עמד עד המרכז והוא
 בחינת פנים שבפנים : וס"ג תחת המרכז והוא בחינת אחור
 שבפנים : ובערך כלל שניה נק' פנים ובאותיות האחר ג"כ מ"ה
 למעלה מן המרכז והוא בחינת פנים שבאחור וב"ן תחת המרכז
 והוא בחינת אחור שבאחור לפי שגם באור פנימי הוצרכו שיהיה
 בו גם כן בחינות פנימי וחמון : והנה בכל אור שכתבתי
 התמונה שלו ברל"א אחור ורל"א פנים וש בכל אור ח"א שורות
 ובכל שורה כ"ב אותיות שסך טלס עולה כמנין חמ"ב לא ידעו
 עיט שהם שני פעמים רל"א חס כן בכל אור יש עשר שורות
 למעלה מן המרכז ועשר למטה הר"ך : וגם המרכז שהוא שורה
 האמצעית הוא כ"א ובעמדה עמדי ב' מילואים ע"ב ס"ג שבכל
 מילוי יש גם כן עשר אותיות ועמד הע"ב למעלה מן המרכז ועד
 י' שורות : וס"ג למטה חלל כנגד המרכז עמדי ב' אותיות פשוטו'
 מן הוי"ה היינו י"ך בי"א מרכזים הפנימיים ושני אותיות י"ך
 בי"א מרכזים של אחור : גם עמדי נגד כל מרכז אור אחד של
 מלוי ע"ב ואות ח' של מלוי ס"ג במרכזים הפנימיים וב' אותיות
 מן מ"ה ב"ן נגד י"א מרכזים של אחור כמו שכתבתי מוזיר לפניך
 ותראה בתמונה ב' אורות פנים שהם אור ח' ואות ב' וב' אותיות
 אחור שהם אור למ"ד ואות מ"ס וכן הוא הטיור בכל האותיות רק
 ההפרש ביניהם במרכז כנגד מרכז פנים עמדי ב' אותיות מן
 ע"ב ס"ג וב' אותיות י"ה ובמרכז אחור ב' אותיות מ"ה ב"ן וב'
 אותיות ו"ה ואזירי וזה התמונה בשער הב' כי שם מקומה וממם
 תבין התמונה : והא' תשכיל ובבין הטיוב כל לומר התמונה בעין
 שכלך ותראה כי באותיות הפנים נכתבתי הב' אותיות מן ע"ב
 ס"ג שעומדים נגד מרכז הפנים נגד כל מרכז ב' אותיות וכתבתי
 ביסוד ששם נגד מרכז יסוד : שהוא י"ש שם עומדים ב' יודין מן
 מלוי ה' אחרונה שבע ב' וס"ג ובאותיות אחור עומדי ג"כ נגד כל
 מרכז ב' אחורי מן מ"ה ב"ן ולפי שבמלוי ב"ן אין בו רק באותיות
 הרי אור אחרונה שלו שהוא ה' מלוי ה' אחרון נכתבים בסוד ואז
 אחרונה של מ"ה שהוא ח' מלוי ה' אחרונה נכתבי' ביסוד נגד מרכז
 ש"י חלל נגד מרכז כ"ת ות"ך שהוא מרכז מל' פנים ואחור אינו
 מוגיע שום אור מן ד' מילואי לפי שהוא לי"ה מנרמ' כלו' ובהבין ב"ן

תעשה
 טת :
 הרה
 ד חמור
 הטבירו
 המלכות
 שכתוב
 כל הדי
 ד יסוד
 שכתבתי
 זכ"ת
 לה היה
 ד עוזין
 בעלמנו
 צולמות
 זכ"ת
 י עיקר
 אין סוף
 י שלה
 גוהירו
 ה פתח
 ה הפתח
 הבחי'
 וירידה
 ה והוא
 אחרת
 ה אחרת
 והיתה
 ר
 אחרת
 סוד
 זכ"ת
 ה היה
 יסוד
 מניע
 טוים
 יז כח
 :
 :
 השנה
 ה הוא
 שהם
 בסוד
 דומה
 גרלה
 גרלה
 וסוד
 וסוד
 בשם
 נח"ת
 הוב
 הסה
 שנת
 שנה
 והם
 אין
 גר'

שערי אורה צדיקים גן העדן

והנה לענין לפיך ההמונה של ב' אותיות פנים שהם אות א' ואות ב' ושני אותיות אחר שהם אות ל' ואות מ' וממנו תקרא אל השאר :

תמונת אות א' מקיף כתר בבחינת פנים כו היושר תמונת אות ל' מקיף כתר בבחינת אחר

למ נס עפ לק רש תא בג דה זו חטי יב
 לג סע פל קר שת אב גד בו זח טי כמ
 לס עפ לק רש תא בג דה זו חטי יב וכו
 לע פל קר שת אב גד בו זח טי כמ נס
 לפ לק רש תא בג דה זו חטי יב וכו סע
 לל קר שת אב גד בו זח טי כמ נס עפ
 לק רש תא בג דה זו חטי יב וכו סע פל
 לר שת אב גד בו זח טי כמ נס עפ לק
 לש תא בג דה זו חטי יב וכו סע פל קר
 לת אב גד בו זח טי כמ נס עפ לק רש

מרכו לא בג דה זו חטי יב וכו סע פל קר שת
 לב גד בו זח טי כמ נס עפ לק רש תא
 לג דה זו חטי יב וכו סע פל קר שת אב
 לד בו זח טי כמ נס עפ לק רש תא בג
 לה זו חטי יב וכו סע פל קר שת אב גד
 לו זח טי כמ נס עפ לק רש תא בג דה
 לז חטי יב וכו סע פל קר שת אב גד בו
 לח טי כמ נס עפ לק רש תא בג דה זו
 לט עפ לק רש תא בג דה זו חטי יב וכו
 לו כמ נס עפ לק רש תא בג דה זו חטי
 לב וכו סע פל קר שת אב גד בו זח טי

אב גד בו זח טי כל מנ סע פל קר שת
 אג דה זו חטי יב למ נס עפ לק רש תב
 אד בו זח טי כל מנ סע פל קר שת בג
 אה זו חטי יב למ נס עפ לק רש תב גד
 אז בו זח טי כל מנ סע פל קר שת בג דה
 אז חטי יב למ נס עפ לק רש תב גד בו
 אז חטי יב למ נס עפ לק רש תב בג דה זו
 אז חטי יב למ נס עפ לק רש תב גד בו זח
 אז חטי יב למ נס עפ לק רש תב גד בו זח
 אז חטי יב למ נס עפ לק רש תב גד בו זח
 אז חטי יב למ נס עפ לק רש תב גד בו זח

מרכו אל מנ סע פל קר שת בג דה זו חטי יב
 אז נס עפ לק רש תב גד בו זח טי כל
 אז סע פל קר שת בג דה זו חטי יב למ
 אז עפ לק רש תב גד בו זח טי כל מנ
 אז פל קר שת בג דה זו חטי יב למ נס
 אז לק רש תב גד בו זח טי כל מנ סע
 אז קר שת בג דה זו חטי יב למ נס עפ
 אז קר שת בג דה זו חטי יב למ נס עפ
 אז קר שת בג דה זו חטי יב למ נס עפ
 אז קר שת בג דה זו חטי יב למ נס עפ
 אז קר שת בג דה זו חטי יב למ נס עפ

שערי אורה צדיקים גן העדן
 והנה לענין לפיך ההמונה של ב' אותיות פנים שהם אות א' ואות ב' ושני אותיות אחר שהם אות ל' ואות מ' וממנו תקרא אל השאר :

פנים שבפנים
 פנים פנים
 אורה שבפנים

מרכו
 מרכו
 מרכו

תמונת אות ב' מקיף חמה בבחינת פנים תמונת אות מ' מקיף חמה בבחינת אחר

מנ סע פל קר שת אב גד בו זח טי כל
 מנ עפ לק רש תא בג דה זו חטי יב לג
 מע פל קר שת אב גד בו זח טי כל נס
 מנ עפ לק רש תא בג דה זו חטי יב לג
 מנ עפ לק רש תא בג דה זו חטי יב לג
 מנ עפ לק רש תא בג דה זו חטי יב לג
 מנ עפ לק רש תא בג דה זו חטי יב לג
 מנ עפ לק רש תא בג דה זו חטי יב לג
 מנ עפ לק רש תא בג דה זו חטי יב לג
 מנ עפ לק רש תא בג דה זו חטי יב לג
 מנ עפ לק רש תא בג דה זו חטי יב לג

מרכו מב גה זו חטי יב וכו סע פל קר שת
 מג דה זו חטי יב וכו סע פל קר שת אב
 מד בו זח טי כל נס עפ לק רש תא בג
 מה זו חטי יב וכו סע פל קר שת אב גד
 מו זח טי כל נס עפ לק רש תא בג דה
 מז חטי יב וכו סע פל קר שת אב גד בו
 מח טי כל נס עפ לק רש תא בג דה זו
 מח טי כל נס עפ לק רש תא בג דה זו
 מח טי כל נס עפ לק רש תא בג דה זו
 מח טי כל נס עפ לק רש תא בג דה זו
 מח טי כל נס עפ לק רש תא בג דה זו

בג דה זו חטי יב למ נס עפ לק רש תא
 בד בו זח טי כל מנ סע פל קר שת אג
 בע זו חטי יב למ נס עפ לק רש תא גד
 בג זו חטי יב למ נס עפ לק רש תא גד
 בג זו חטי יב למ נס עפ לק רש תא גד
 בג זו חטי יב למ נס עפ לק רש תא גד
 בג זו חטי יב למ נס עפ לק רש תא גד
 בג זו חטי יב למ נס עפ לק רש תא גד
 בג זו חטי יב למ נס עפ לק רש תא גד
 בג זו חטי יב למ נס עפ לק רש תא גד
 בג זו חטי יב למ נס עפ לק רש תא גד

מרכו כס נס עפ לק רש תא גד בו זח טי כל
 כג סע פל קר שת אג דה זו חטי יב למ
 כד עפ לק רש תא גד בו זח טי כל מנ
 כה עפ לק רש תא גד בו זח טי כל מנ
 כו עפ לק רש תא גד בו זח טי כל מנ
 כז עפ לק רש תא גד בו זח טי כל מנ
 כח עפ לק רש תא גד בו זח טי כל מנ
 כט עפ לק רש תא גד בו זח טי כל מנ
 לו עפ לק רש תא גד בו זח טי כל מנ
 לז עפ לק רש תא גד בו זח טי כל מנ
 לח עפ לק רש תא גד בו זח טי כל מנ

שערי אורה צדיקים גן העדן
 והנה לענין לפיך ההמונה של ב' אותיות פנים שהם אות א' ואות ב' ושני אותיות אחר שהם אות ל' ואות מ' וממנו תקרא אל השאר :

פנים שבפנים
 פנים פנים
 אורה שבפנים

מרכו
 מרכו
 מרכו

דרך ז' בו יתכאר סוד אריגת התורה כפי שהיא עתה מצויה בידינו

והנה קו האור אשר ממנו נעשה אור פנימי להאורות שבפנים
 שמתנו קו עגם החיים ונעשו "בסוד אלהות גמור מ'
 זה האור בא מאור אלוסוף הבא ממקור החיים שהוא עגם אלהות
 גמור וסודו נתיישב זה האור ותיקן כל העולמות זה יתבאר
 לקמן בשער הב' ועתה נבאר מהחלה הביאור בסוד ת'
 קודם שכל ללל תיקון : ודע והבן שאל התמונה שלירט בסוד
 הר"ל א-שערים פנים ואחר נעשו פולס כמו גלגלים זה בתוך זה
 ומלאו כל חלל העיסורו עד קו ברוחב שלמטה מן קו ברוחב ל'
 הגיע

שערי

אורח צדיקים

גן העדן

היה מ

גגיע שם שום אור : וכל אותן הגלגלים מתנועעים תמיד
 מקיפים הגלגל תמיד בתנועתם אך שאין תנועתם שום : לפי
 הם מנעשה אופן בתוך חופן : ואך יתנועע גלגל קטן תנועתו
 זה עם גלגל גדול ולכן אין תנועתם שום ובכן זה : ומחמת זה
 המעשה אורח' של גלגל ה' באות אחר של גלגל השני וגם יפגוש
 בשאר האותיות ושאר גלגלים כפי תנועתם ותכח זה יתחברו
 האותיות ונעשה מהם חיבות כמבואר בזרייתא לזכרתי חביבו
 למבינים בו היטיב : וזהו נארנו ויחלבו כמו לפי ועשה מהם
 זרת התורה כפי רעו בעה"ר לדרך הנהגת השמטה : ותמיד
 העולמים מתנועע' ומסבב' ומתעגלים כ"א לפי תנועתו ומת
 מלטרפים אותיות ובלטות אותם האותיות ונעשה מהם חיבות
 כפי לרוח התנועות שמתורכ המנוגה בידינו שהוא לדרך השמטה
 הזאת : שהוא שמטת נכסיו והבחירה והמנות שבהרה טרך
 גבוהה הם כזו השמטה ולא נתנו המנות אלא להבחין בהם
 בני אדם ועל ידי זה ושלטנו שמתו ומדותיו של בעה"ר כמ"ש
 כבר : והוא נקראת תורת הבריאה ולא חורת הני' כי הבריאה
 הוא כוד הבינה כמ"ש לקמן : ולפי שבשמטה הזאת כל פעולת
 ח"ב נעשו על ידי הבינה עד שנתרפו אותיות התורה לדרך
 השמטה ולכן נקראת תורת הבריאה אצל בשמטה שצברה שהיה
 שונות החסד ולא היה וזה"ל ולא שבר וענוש מפרח הוא שהיה
 לדרך להנהיגה אחרת וכן היה אריגת התנועות בתורה לדרך אותה
 ההנהגה והפעולות שנועשו בחיכות השמטה שצברה היה על ידי
 החכמה והיתה התורה נקראת ע"ש חורת האני' כי האני' הוא כוד
 החכמה כמ"ש לקמן : ובזה תבין כוד גדול בסוד הכתוב עם ככל
 ולא דבס ומתורגם דקבילו אורייתא ולא חכימין הרומו שנקראו
 עם ככל ע"ש היל"ה הגבור בזו השמטה והוא מרומנו בחיבת נב"ל
 שהיה"ב נתיבות הם נעלמים בתוך ל' שערים ועיקר פעולות
 מ"ב היה ע"י הבינה שבה הוא כ' שערים והנה כב"ל וקדמה
 כ"ל ע"ש תבבורת הדינים והתורה היה מלדה ולא מלך החכמה
 ח"ש דקבילו אורייתא ולא חכימין : עד אחר שיכלה זאת השמיטה
 ובסוף חלק הששי לעת ערב יהיה אור כי יענו לללי ערב שאז
 יהגולף אור תוספות שבת דכתיב בלע המות לללח ויעבר רוח
 הטווחה מן הארץ וישבו כמה מנות בטילות כגון פרשיות של
 טומאה וטורה ופרה אדומה ועגלה ערופה וכמה מנות כיוצא
 בהם ויטרך הנהגה אחרת כפי ההגה סוף השמטה כמבואר
 בספר התמונה או אחרו תורה חדשה תלה לא שתייה התורה
 מותפת שא"כ יתבעל העיקר הגדול מן י"ג עיקרים אלא לא
 יוסף ולא יגרע שום אור בתורה רק שילטרש האותיות בחיבות
 כסיגנון אחר כפי לדרך ההנהגת סוף השמטה : ובמה שאמרנו
 בללחל הוא יודע לרף האותיות שבהם נבראו שמים וארץ והוא
 ג"כ לטובה זאת : ובמה שערף הרשב"י תיבת בראשית למה
 לירפוש שטים ועל ידי הירוף ישנתה משמעות הפיכה למשמעות
 אחר : ואז יתוסף הדעת בבני אדם להיות כולם יודעים את ה'
 מגדולה עד קטנס מנח האור שיתגולף תוספות שבת שהוא
 יבוא מאור העליון מרזא למחשבה ע"י היסוד הגטו בחין סוף
 שהוא כוד תוספות שבת ביום הששי ואין להארץ עוד בזה ובספ'
 התמונה שם מבוארים הדברים כולם על מוכנס : יעיון מש :

דרדח' בו יתבארמה תיקן זה האור

שירד לתוך המהירו

זנחור אל הביאור : רק זכור תזכור מה שכתבת למעלה
 שמתחלה קודם שנקפת הפתח היו אורות המלכות
 דוגמת זרת' וח"כ בשמטה הבינה תנועה וטולך הרוח
 ומתוך נשיות הרוח על הארץ נתיבשה מלימותה ומתוסף בה
 קו מכח אור שקיבלה מן הרוח היינו רוח שבעפר כמ"ש : כבר
 ומעשית דוגמת אות' ומשכפל הכתר חזיו בחליו נכללו כל
 האורות בתוך הבינה וגם כל הנשמות שהיו כלולים באורות
 המלכות ואח"כ הולידה אותם הבינה כתר
 וניתוספו גם כה"י וישבו כולם תחת
 הבינה זה תחת זה והמלכות באחרונ'
 כמ"ש כבר 'כוה היינו ראש הכתר
 שאר מגולה וג"ה ויהי'ם נכפלו

ונכללו זה בזה והלבישו אותם החכמ'
 ובינה והי"ק נשארנו למטה ואח"כ
 לשנתפת הפתח אזי מיד בזריחת
 השמש על הארץ הארץ האדם
 מכבודו וקנתה עוד מעלה שקפפה
 מעט פניה למעלה ומעשית דוגמת זרת' כוה' זה נעשה
 נחתת זריחת האור מרזא למחשבה כוד החכמה אז כתיב בחכמה
 וינה בית שע' שקיבלה מעט מאור החכמה תוסף בזריחה השמש
 בפתח נעשית דוגמת אות' כ' שהיתה לה מעט הרמת ראש
 שהפכה פניה מעט למעלה והיה שורש אף אחר התיקון שציקר
 צדן המלכות מן האורות החכמה כמ"ש לקמן : כי זה האור כבר
 ביארנו שהוא כוד יסוד הרוח הכללי אשר על ידו ותתקן הגשם כוד
 המלכות ח"ש אורח' לדרך ישרלה מחכים כי ארץ ישראל הוא כוד
 המלכות כמ"ש הכל לקמן : ואורח' דיליה הוא כוד יסוד האור
 הבא מרזא למחשבה כוד החכמה : וח"ש יבוא יעקב עיר שש
 ויבן לו בית כי יעקב הוא כוד הרוח כמ"ש לקמן וכשנא עיש
 שש כוד המלכות כמ"ש לקמן אז ויבן לו בית שע' קנה זורה
 של אות' וזכור כ"ו כי יטרך לך לקמן :

זהנה אחר שעבר האור מח"ם לדרך הפתח ונכנס בטורו אז
 אותם האורות שהיו בטורו נעשים כלים לקבל זה
 האור וזה האור כבר ביארנו שגשש ממת בחי' מקף ופניו אל
 האורות שבטורו : והנה אור המקף באשר שירד דרך עגוליס
 כמ"ש לעול והיה לו מקום להתפשט תוך הטורו לא הכ' במרזא
 ולא הגיע ממת שום פנס אל האור' שבטורו רק מעט מועיר
 כמ"ש לפניו : אבל אור הפנימי שירד דרך קו ישר בתוך הכלים
 ולא היה לו מקום להתפשט אנה והנה ירד במרזא דגולה ומחמת
 זה הגיע פנס גדול בכלים כמ"ש לפניו : והנה כלי הכתר באשר
 שהיה ובה מאוד היה יכולה לסבול האור הפנימי בתוך הג"ר שלו
 אף שהיו מגוליס באשר שהם וגם מאוד ודומי' קלת לאור ח"ם
 כמ"ש כבר לכן לא הגיע בהם שום פנס : וח"ס אחרים שלו אף
 שאינם וזים כ"כ באשר כי נכפלו זה בזה וגם נחלבו באורות
 ח"ז כ"ש כמ"ש לעול וכלו ג"כ לסבול האור הגדול : ואף שמצונו מבואר
 מתוך כתבי האור'ל שגם בכ"י של הכתר היה בו מעט פנס אינו
 עמד עלמותו רק באשר שנתלבו בו ח"ז ונכללו בהם ובח"ז היה
 בהם פנס כמ"ש לפניו אזי בהדי האור לקו כרצא ומלס יקראו
 בו מעט פנס שהלבושים שלו נעמדו אצל לך הוא נעמד : וח"ז
 מלך אור פנימי של כליהם לא היה בהם פנס באשר שקבלו האור
 לדרך מסך מלך הכתר שהרי כלי הכתר נעשה מסך צמיהם רק
 שהורכו להתרחב כליהם לקבל האור דרך מסך בפנימיות שלהם
 והיה זה כמו עילוף הלכ כמ"ש לקמן : אבל מלך חלון הכלי שלהם
 שהוא כוד אחרים שם הגיע הפנס באשר שחורים שלהם היו
 מגוליס וקבלו אור גדול מן אור המקף ג"כ כלי לבוש נסדקו מעט
 אחרים של הכלים שלהם היינו החכמה בסוד מדינת חנה
 והבינה בסוד מדינת שעירה וכן הוא נבואר מתוך כתבי האור'ל
 ונתן טעם לזה כי מדינת החטה מועטת מן השעורה אף כאלן היה
 מדינת החכמה מועטת מן הבינה כי הכלי של החכמה הוא ובה
 מכלי של הבינה : אבל עיקר טעם שנמשלו לחטה ושעורה לא נת'
 שם ולכן אור'שך זה הסוד : והענין הוא כי החטה הוא מחבל אדם
 והשעורה מחבל בהמה : ויתבאר לקמן כי התי' נקרא אדם
 וציקתו ובטינו מן טבלות החכמה היינו מחלות הטבלות שנעלו מן
 האחרים של החכמה בסדיקתו מזה נתתקן התי' אחר התיקון
 כמ"ש לקמן בסוד שאמרנו ז"ל טבלות חכמה תורה ר"ל מן טבלות
 של חכמה נתתקן התי' שהוא כוד תורה כמ"ש לקמן : והמלכות
 נקרא' בהמה בסוד בהמה הרבולה על אלק הרים והוא כוד שם
 צ"ן שהוא במלכות כי היה הפת שהיתה לחבריהם ובכ"ל שמה כמ"ש
 הכל במקומו והמלכות נתקנת מן טבלת הבינה כמ"ש לקמן בסוף
 שאמרנו ז"ל טבלות בונה שכונה כי המלכות שהוא כוד שבינה יוקנת
 מהשחאל שהוא הבינ' ולכן נמשל החכמ' למטה והבינה לשעור' והבן :
 ועוד ט"א כי אמרנו שה"כ באותיות שירדו בתוך הטהירו היו מבוד
 רזא למחשבה כוד החכמה וכ"כ הוא כוד חט"ה במשפ"ה שבו :
 ותשור' מל' ישער ומדה שהוא כוד הבינ' ששם כוד קו המדה שהיה
 מוחנת מדה לכל האורוס כמ"ש כבר כי בבינה הוא כוד האור ולכן
 מושל החכמה לחטה ובכ"ל לשעורה וזהו הענין הסוד מה שראש

כבר
 ב
 ג

תקיע
 לוח
 זכור
 מ"כ
 כסד
 ד' זה
 לא

כבר למעלה בסוד מנחת קהלות שהיא עומד שערים ע"י הגבורות האורדים מהבונה היא נבדקת והמשפיל יבין :
הנה נתבאר נך הפגם מה שנעשה ב"ר של הפסוקו חבל ה' אחרונות וגם המלכות מאחר שלא היו כליות כ"ג זכיס סיוכלו לסבול האור הגדול וגם שהיו מגולים בלא לבוש וגם קבלו האור בני מסך כי הכתר נפפל מ"ו באליו והם נשארים למטה בני מסך וכשרד האור הגדול דרך מעבר כלי הכתר והגיע אליהם נשברו כליות לגמרי הן יגלד הפנימיות שלהם הן מלד האחרונים שלהם אך זה ההפך היה בין ז' נקודות וצ"ן המלכות כי הו' נשטלם הם בסוד וו"ן כמ"ש לקמן והיו כליות לר"ס מאור ועתה האורכו להרחיב מאור לקבל האור הגדול נתפרקו אבריהם ונשברו לגמרי ומשם ל"ס למיתה גמורה כמ"ש לקמן חבל המלכות נשבר קנתה המעלה שנעשית בבורת אור ב' והיתה משע רחבה וגם שהיה לה גב למעלה המעבב את האור ומבוא לפנים הכלי לכן לא נשברה לגמרי רק הגב העליון נשבר שעליו ירד כל האור ולא יכול לסבול ונשאר שוב בצורה הראשונה שהיא ר' העונה ל' והגב שלמטה לא נשבר לגמרי אף שהגיע האור גם עליו לפי שהיה לה סניכה למטה מחמת קו הרוחב וזה היה שורש לסמיכת נפילתה אחר התקון בסוד סומך ה' לכל הנופלים כי עיקר מלת נפל קאי על המלכות בסוד סומך דוד הנופלת ודוד היה סוד נפל מזה הטעם כמ"ש במקומו וזכור כלל זה : ולכן בח' מלכים הנזכרים בפ' ושלח דכתיב ואלה המלכים אשר מלנו בדרך אדום לפני מנך מלך לבני ישראל שקרא על ה' אורות שבעתירו והמלכות היא השמימי' וגולם הם סוד מלכו' כי כל העתירו כבר ביצרו שקודם התקון היו בולם רק מרישות אור מנקודת המלכות שנסתלק ללדלס כמ"ש למעלה ולכן שם בח' מנכים הג' סוד מיתה ב' מלכים ובמנך ה' לא סוד מיתה בתורה : וית' עוד לקמן בפר' היטיב :

דרך מ' בו ית' טעם השבירה

ואל יקשה צעידך מה שאנו הוחרים מיתה ושבירה ברום גבוהים : שהרי מבואר מתוך כתבי האר"ל שאף באורות שילחו מ"ק שיבאר לקמן בשער השני לא היה שם שבירה רק בעולם הנקודים שהם מנה' ולמטה של ח' קאודף ח' מנכים בעולם זה העליון שקדם כמה אלפים ארבעות עולמות לא"ק כמ"ש לקמן אוד' יחואר שם מיתה ושבירה : אך אם מדקדקן פויטיב בדבריו תראה כי מקרה ח' לכל העולמות אך שאינו רגוע לבאר והכל לפי ערכם וכאן היה שורש לכל העולמות שלמטה ואם תשגיל אז תבין : ונחזור אל הביאור שבאשר ירד האור הגדול מ"ח"ס בתוך העתירו ולא יכלו הו"ס לקבלו ונשברו כליות והמשל בזה שם ידוע שאם יבא אורו בשורה טובה לאדם פתאום או ארזה מלאכה פתאום מתוך הרחבת הלב יקרה לו עולות ולפעמים מיתה לפי כח התקבל כמו שמנינו בבני יעקב שבאשר פתחו שקם ומלאו כספם נרורוה באמתהחיהם יל' לבם וכמעט שלא פרחו כשמתם ובזמנמד הנכבד מתוך רוב שמחה והגאת מוד השטייה שכל להם פתאום פרחו נשמתם וכן מנינו באשתו של ר"ע שבאשר ראתה את ר"ע מתוך רוב שמחה פרחו נשמתה : וכן מנאחי בספר הישר שבאשר ראו בני יעקב להודיע את יעקב אביהם שעלנו יוסף ח' הולדו לשלוח את סרח בת אשר לסבבו בדברים שלא יבא לו הדבר פתאום : וגם ידוע לחכמי הטבע שבבוא פתאום ארזה טובה לאדם חזי יתרחב הלב מאוד ומתוך הרחבת הלב הרבה יולא מן הלב הרות חיוני השוכן תוך הלב ויבא לודי מיתה כן הדבר באורות העליונים כשבא להם אור גדול נלמעלה האורכו להרחיב כליותם ונתפרקו אבריהם : חנה יתבאר היטיב לקמן בשער השני : ומחמת זה ילא רוח חיוני שהיה בדם שאף שחמרטו שאלו האורו' שהיו בעתירו הם סוד הכלים היינו שנעשו כלים לאור הגדול שירד מ"ח"ס חבל עכ"פ גם קודם שבא להם אור גדול למעלה היה בדם אור גדול בסוד אור פנימי וחיוני כי זה לא ימלטו משם אור והיטו שאור היותר מבורר נעשה אור פנימי לאור שאינו מבורר כ"כ וזה האור פנימי הוא סוד רוח חיוני על זה האור שהוא אור החיוני דוממת נפש פתך הגוף :

שהם הכלים כבנו ג"כ מאותיות קדושות ונתפרו האותיות ואלו הרוח חיוני שהוא אור פנימי של הכלים ונדבק באור הגדול שירד עליהם מאור ארץ סוף שהוא שורש לכל האורות והמיד השוקק האור להידבק בשורשו : בסוד מיתה הצדיקים שבהתגלות אליהם אור השכינה קודם ועודו שאז הנשמה שהיא מוארש חור השכינה יולא מן הגוף ונדבק בשורשו ושלוח עם השכינה למעלה ואם ח"ו הגשמה וזה שרדך להחליבן השכינה משהתלקח מיד בנאחם והיא נשארת גלתודה ואז הוא יורדה עם הגוף בקבר : כן הדבר באורות עליונים שאורות הכלים ים בדם רוח חיוני שהוא סוד השמה לגוף חוץ מהאור העליון שירד עליו : והנה כאלו שירד האור מ"ח"ס אל הכלים אז ילאו אורות פנימי' מן הכלים נגד האור ונדבקו באור עליון וכלים שהם דמיון הגוף ירדו למטה כמ"ש לקמן : והנה זה האור הגדול שירד מ"ח"ס אל הכלים דרך קו ישר וירד במורה גדולה כמ"ש לעיל והגיע עד למטה לכלי של המלכות ונשחכה למטה בזופן כלי המלכות ולא יוכל לורד עוד למטה כי היה לו נגבל לומר עד פה הבא והגבול הוא קו הרוחב שבבטי' ומחמת ההבאה שהכה האור בקרקע הטקידו שהוא קו הרוחב חור לאחוריו בסוד חור מור : כי כפי מרולו למטה כי חוירו ועליתו למעלה : ואז בחזירתו עלו עמו גם כל האורות הפנימיות של הכלים שנדבקו עמו ועלו למעלה עד שהגיע לפתח המוקף ולא יכלו לעבור דרך הפתח אל שרשם והידבק באור ח"ס המוקף את הטקידו אחר שנגלס ונתעבה משע האור ביריחו בתוך הטקידו וגם כי נדבקו בזה האור הגדול גם אורות הטקידו כמ"ש לעיל שאין להם שייכות למעלה באור ח"ס עליו ולכן נשארו תלויים ועומדים במחמתו של בעל הרגון כשהם העליון דכתיב והוא יושב פתח האהל המלאכה באברהם אחר שנימוג : כי אברהם מדתו ידוע שהוא חסד עילאה המתגלה ביום חמישי שהוא סוד זה האור שירד מיסוד הגנון בחין סוף אחר שנעשה בו סוד מילס כמ"ש לעיל : ואח"כ כתיב והוא יושב פתח האהל שבאשר בפתח הטקידו ומלת האהל רומז אל הטקידו שהוא סוד אלרים כמ"ש ואלטים היה סוד מלו"י במספר המאה שהוא רומז אל מלו"ע שם החסד שנגלה בו וסתלק ממנו ולא נשאר ממנו רק המלכו' שהוא כ"טו במספר המאה ומלו"ע ז' עולה בתשבהאור"ל במספר המאה וזה סוד גם כן רוח אלרים שמתפשט על פני המ' וחמרו ז"ל וי רוחא דמשיחא : שהוא כמו פילאה שבגבם אך הוא הדבר אשר דברנו כי זה האור חמרטו שבה מיסוד הגנון בחין סוף והוא ממש רוחא דמשיחא כידוע למאן דעילי ונפיק : ונק' רוח אלרים אחר ירדתו בעתירו שהוא סוד אלרים כנ"ל קראו רוח אלרים ונשאר מרחף על פני המים הנוונים כי הכתר הוא על חממה ובינה שנקרא ח' פני המים פנ' הוא חממה צילה במספר המאה : וסנייה סוד החי"ס מ"ה י"ס כמ"ש כבר : וזה הרוח נשאר מרחף בפתח האהל על הכתר שהוא על פני המים : וזה הדרוש הוא ארץ ועמדת מאוד ותבונה מתוך חיבורי הגדול המלת יעקב בפרושי על מה שאמרנו ברום הורמנתא וכו' : ואם יעלוי בענין על מה עשה כן בעה"ר שדרשו להטיב לשלוח מרטו הטוב להיות האור ירד במורה גדולה עד שמתנת זה לא יכלו האורות שבעתירו לסבול זה האור והגיע פגם לכל האורות כל אחד לפי ענינו וזו נעבד על ידו לשלוח את האור בהשגרה לכל אור ואור כפי יכולתו לסבול ולא יגיע פגם לבם והנה רחוקי כמה מהראשונים שר"י לפרך זה הקושי' בפירושים שונים ולא נתייבטו הדברים בלבי אך האמת אמת כי הם אינם מדברים רק שבירה הכלים שמהו בעולם הנקודות ושם מתחייבים הדברים אך בחין במקום שאנו ביאורו ברום גבוהים אין מספיקים התירוים שלהם : ולדעתו אין כאן אף רוח קושי' לפי שביארנו למעלה שהאור ניתק מנקודת החיפוי לאט לאט כדי שישאר הרושום במקומו ושם נבחר כי כל מ"ב היה הכל ע"פ דרך הטבע ח"כ אין כאן קושי' כלל : ועיקר הסוד יתבאר עפ"י סוד הכתוב אור ודוע לדקדק : שזה רומז על זה האור הגדול הבא מן יסוד הגנון בא"ס שהוא סוד לדקדק יסוד עולם כמ"ש לקמן : וזה האור היורד ממש הוא סוד עטת ודע שירד מן היסוד וקיימת לן של זרע שאינו יורה כחץ חזי' מוליד : והנה מיתה זה ילאו כל הפעולות מתח אל השגל שזה האור הוא סוד יסוד הרוח וכל האורות שבעתירו היו בסוד יסוד העפר ולכן אם היה יורד לאט בהשגרה

לא היה יולא חס פעולה מכת אל הפועל : וזה תבין סוד
הכחוש נור ולך חסו ותשבת אל מחולקך והבן זה כי על זה ועל
כיואל בזה נחמר כבוד אליהם הסתר דבר : וגם זה היה לכונה
גדולה כי זה היה כבוד ביה ראשונה שהיא רק לעשות כלי ועל
ידו הסבירה נפרדו הכונים ואור הפנימי עלה למעלה : ומן אור
החלון מה שהיה יותר מבורר נעשו הכלים כמו שכתב לקמן כבוד
היקון העולמות שכל וזן שאור רב מאוד לא יכלו להקפי' ולעשות
כלי כמו שכתוב במקומו : וכאן היה דוגמה ושאר לוח הף
שבמקום גבוה כזה ח'ו' לתאר סיגים אך הכל הוא דוגמה ושאר
לעולם התיקון וכל אחד יתואר לפי צרכו והס סוד דוגמה לרס
פחולים שהם טהורים והבן כל זה מאוד כי אי אפשר להרחיב בלא
הביאור והמשגל יבין וידע :

דרך יוד בוי תכאר סוד רוח הקודש

והנה עתה עת דודים נגלות לך סוד גדול שנתה מהראשונים
לא עמדו עב עומק הסוד והוא שגילה לנו הח'ו' ל
כבוד מיתת המלכים בפרשת ושלח עפי' הוא על דברי הוואר
שאמר משה לזאת ועד לפירו' ללכא' לא כתב מיתת בתורה במלך
השמימי וכו' ופי' הח'ו' ל לפי שבתורה בפרשת ושלח כפי' ואלה
המלכים שבשמה מלכים בכל אחד כתוב וימתך ויתא' אבל במלך
השמימי לא כתוב וימתך לפי ששבעה מלכים ה'ל' הם רמוזים לו'
נקודות שהם דעת חסד גבורה ת'ת' נלח סוד יסוד שכתבו לגמרי
ומלך השמימי רמוז אל המלכות שלא נשברה לגמרי רק נתעלפה
והגיע עד שערי מות כבוד יסוד יסודי והוא על המלכות שכל
כיו הח'ו' ל שם האור שירך ומלמעלה אחר מכתו נעשה הסבירה
היה מראש דמהשגה סוד הכתוב שבו מרומם שם י'ה כמו שכתוב
בשער האותיות : וזה הכחוש יותר דוד על מדתו שהיא סוד המל'
רוח מתה רק שכתבתי מניחה סוד רוח הקודש : וידוע כי סוד
לוח הקודש הוא ענינו סוד הנקובים ולכן בדברי המינים שהוא מן
הכתובים שם נוכח מיתת הא'ח' שאמר שכתבתי מניחה רוח הקודש
שהו ח'ו' ל שייך לגבי גבוה : ועוד אך אמר שכתבתי מניחה רוח
הקודש : שמשמע שרוח הקודש הוא דבר ענינו ענינו והרי
הח'ו' ל' ענינו הבה בדבריו שהמלכות היא עצמה סוד רוח
הקודש כמבואר בדבריו כמה פעמים ואך שייך לומר שכתבתי
מניחה : וגם על זה נפקח עיני שילי על שבואר בתוך דבריו
שהמלכות היא עצמה סוד רוח הקודש הרי לפי חלקי הכתוב שהם
חמשה מדריגות נגד חמשה פרעופים שהם נפש רוח נשמה חים
יודים והם עב מלכות ח'ת ביה הכמה ח'ך כמו שכתבתי הכל
לקמן חס' כן יגיע חלק הגשם למלכות כמו שכתבתי כמה פעמים
שעולם המל' כבוד הגשם ולא כבוד הכוח ואך אמר שהיא
עצמה סוד רוח הקודש לזאת ליה לומר סוד נפש הקודש : גם מלת
קודש לא יתואר על המלכות כי מלת קודש הוא למעלה כבוד או
בת'ת כמ"ש לקמן : והיא מתקדשת אליהם כבוד קודשי אשה
כמו שכתבתי הכל במיקומו : אבל לפי הדרוש שלנו יתואר הכל כבוד
נפש : ומהלכה חלגה לך סוד גדול במאמר ו'ל' על פסוק אל'
אלי למה עזבתני והצרו בין שגבי הסתר לבית הלמים וכתבתי
מניחה רוח הקודש מיד חמדה אלי אלי ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל'
עזבתני : והיא כמו מליצה כשגבי ויתואר הכל על פי הדרוש שלנו
רק נחזור אל הדברים שאמרנו לזעזלה שעל פי הדברים ה'ל' יבא
המאמר על מנונו : והוא כי חמדתו למעלה שאורות המל' בתחלת
היולותה בגבורה היתה משורש האומר והיתה למטה בח'י טהור
החמדה וכל הסיגים היו נחמדים בה והח'ו' ל' נכתבה מתוך
שלהבותה נדורה שולחה מנוניתה דרך דקתה סוד הבינה והוא עלת'
למעלה בח'י טהור עליונה והסיגים נשאר למטה ונעשה קו
ברוחב הפסוקי להפסיק בין ח'י טהור עליון לח'י התחתון : והוא
אורות המל' שעלתה למעלה נעשית דוגמת טרת ארת' ועדיין
היתה כבוד רפז ועיני שאינו רחוי לוריעה : ואחר שעשתה הבינה
התלועזה וכתבתי מן הכמה נולד יסוד האומר שהוא סוד הרוח
כמ"ש למעלה : והוא תקנה מעט מחמת שכיבת הרוח והקנה על
מעלה והתוסף לה מכת אור האומר ונעשית כזאת ארת' : והנה
תארנו שהף שטלג יסוד הרוח ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל'

רוח שבעפר כמ"ש ספר ח"כ זה הקו שגולד אל אור המל' הוא ב'ה
מאוד הרוח שבעפר והוא נק' רוח הקודש שהף שהוא רוח שבעפר
עכ"ו נק' רוח שהוא ב'ה מכת קו חמדי מן הארת הכתר כמ"ש
הכל למעלה ח"כ הוא מעט רוח הקודש והוא תחלקת ממנו כבוד
המאמר כמ"ש ח"ל עשה בה מאמר ו'ל' סוד ק' דוד הקודש' כמ"ש
במקומו : והנה אחר שכתבתי העולמות כמ"ש לקמן זה האור שהוא
סוד רוח הקודש תמיד דבוקה במלכות כמ"ש לקמן והוא סוד יסוד
סוד ו'ל' ועירא שנתוסף לפניהם בעת גמייה ברית שלם כמ"ש
במקומו : וזה היז תמיד דבוקה במלכות סוד ארת' ונעשית כבוד
ל' והף לאחר מרבין הביט שנסתלקו כל האורות מן המל' כתבואר
מהך הוואר עכ"ו זה היז תמיד דבוקה בה והף שחמר הכתוב
מן הפשוטנו ערומה והלמתיים כיום הולדה שהטובה שכתבתי מניחה
כל האורות נעשה בה חסד התקון ותשאר' במליחותה הראשונה שהוא
סוד ארת' ר' שול"ש ח'ו' ל' שטוח סוד יסוד הנק' כ"ל כמ"ש מהר
ח'ו' ל' נקיים זה רק עתה זה היז דבוקה בה כבוד ארת' ל' רק
שהיא כבוד הסתר פנים שה'ו' ל' דבוקה מאחוריה כו' ל' חבל ח'ו' ל'
זה מניחה כי בעת שכתבתי מן המלך והוא כן והיא הלכה
נגולה ושביה חמורה לכתן לכן דרך לה עמות ולומר שלא זה יוד
מהך יוד כבוד עצמות ביוסף שמו בלחתי על ארך מלתי
כמ"ש בעשר האותיות : וזה מבואר מהך דברי הח'ו' ל' סוד
קשר של ו'ל' של תפילין של יד שיהא תמיד דבוקה בבית התפילין
ושלא יזוז ממנה : ועפי' ו'ל' תבין מה שכתבתי פעמים מבואר מהך
הכתב' וגם מהך דברי הוואר שכלות נסתלקה היסוד מן המל'
כמבואר שם בפ' על הפ' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל'
ח'ו' ל' והוא נגד דברי הח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל'
הדברי שאמרנו שיש כ'מני יסוד הח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל'
יסוד הפרטי הוא מה שאמרנו שטלג יסוד הרוח מח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל'
בטיהרו עצמו מן הארת הכתר כמ"ש שהוא סוד רוח הקודש שהוא
רוח שבעפר : והב' הוא ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל'
בח'ו' ל' שהוא יסוד הכללי היינו רוח הכללי החמיתי שמתנו נעש' כל
התיקון כמ"ש לקמן והוא סוד רוח שכתוב כמ"ש והנה זה רוח הכללי
שהוא סוד יסוד החמיתי שמתנו ב'ה כל התיקון בעת שהורבן נסתלק
למעלה שניהם התיקון והחומר העולם להיות טובו וזוהו ובארת המל'
הסירה מאור התיקון כמבואר מהך דברי הח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל'
האור שבה מיוסד הפרטי סוד ו'ל' ועירא סוד ר' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל'
מניחה רק תמיד ללא זה יוד מהך יוד : אבל בלחתי מן ח'ו' ל'
עשוקים כי שהוא קודש התיקון כבר נכתב שכתבתי זה האור שבה
מיוסד הגנו כבוד אור חסד ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל'
שהיו נשאו ר'ו עצמה ח"כ נסתלק מן המל' גם ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל'
ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל'
ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל'
למעלה ונעשית בצורת חות' ב' וכשתה זה האור מיוסד הגנו דרך
מרוחה הנה בנג שעל הב' למעלה וכשתה חמדה למליחותה
שקוף דוגמת ח'ך ו'ל' וחמדתו שזה הין שכתבתי הוא כל לה מיוסד
הפרטי שהוא סוד ר'ו' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל'
ועתה נבא אל הביאור רק נקדים עוד הקדמה מה שכתבתי מהך
הכתב בענין שכתבתי למעלה שכל הנשמות היו מקבלים כלליים
באורות של המל' סוד יסוד העפר פי שיהיה הם שורש ח'ו' ל' ח'ו' ל'
אור האומר וכו' שם חמדיים על שכתבתי הארת ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל'
טלג בבניה כבוד העיבור כמ"ש ואחר שילי ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל'
וגם המל' לא יולא עמם הנשמות רק שכתבתי ביניהם לקבל שם
ג'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל'
וככה נכתב כי בירידת זה האור מראש דמהשגה נעשה פסג גם
בחו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל'
כמ"ש ונפלו היצולות למטה והו' כפילה הבינה גם כל הנשמות שהם
היו נחמדים בהחמדיים שלהם שהיו הם משרש החומר כמ"ש וילאו
למטה ונדבקו באור המל' שגפלה ג'כ למטה כמ"ש כי שיהיה הם
שורש ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל'
להם סוד הקבורה כבוד הכתוב כי עפר הוא ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל'
מהלכה ממה יולא ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל' ח'ו' ל'
רוחם יגועו ואל עפרם יקובו תשלח רוחך

יבראון

א

ז

ות ואלה
ול שירך
תשוקת
חליתם
השכינה
אח ח'ו
והוא
הדבר
אח כמו
אן שירך
ד האור
כמ"ש
דרך קו
כלי של
ד עות
הרוח
והו קו
גבוה כו
האורות
נסתלק
בארת
יריקו
עטרה
גשאר
דכתוב
ברהם
אח סוד
ד מילכ
בפתח
דמ"ש
ד ע"כ
המלכו
נשפך
חמדת
הדבר
ז והוא
לחיים
לחיים
צביה
נפתח
עמך
זו על
ל תה
האור
ו ומו
ולתו
שרו
בלבי
נליס
באן
זלום
עלה
שום
ח"כ
חור
גטו
ירך
זרע
לית
רוח
נכה

ובראון ותחדש פני אדמה : הכוונה כי ביארנו שקודם שירד זה האור הגדול מיסוד הגנון שהוא כבוד רוח הכללי כבר היה בטהירו כבוד רוח הפרטי ואחר שבה עליהם האור הגדול מרוח דמחשבה וזה יכלו לסבול זה האור וגשברו ועלו האורות פימיים מן הכלל שהוא כבוד רוח הפרטי עם זה האור הגדול שהוא העורש שלהם ונדבקו בשרשם ועלו עמו וזו יחשב עליהם מיתה כמ"ש למעלה וז"ל וסוף רוחם ר"ל שנתוסף להם רוח על רוח רוח הכללי אור הגדול מרוח דמחשבה שהוא כבוד רוח הכללי האמיתי על רוח הפרטי שהיה להם כבר אזו יגועין שהוא כבוד הגוייה האמרי חלל הגויים כבוד הגוייה היינו שהרוח עולה למעלה ונדבק בחור הגדול של השכינה שמתראה חל הגויים קודם מותם כבוד הגנון כי לא יראו האדם וזו חבל קודם מותו כוא רוחם חת השכינה ואז נדבק הרוח בשרשו שהוא אור השכינה והגשם יורד בקבר כי עפר יסודם : כן היה המקרה כאן שאורות הפנימיים כבוד רוח הפרטי נדבק בחור הגדול כבוד רוח האמיתי ועלה למעלה ואורות החיצונים כבוד הגשם ירדו למטה ונדבקו בחור הגנון כבוד רוח הפרטי וכך היה קבורתם : עד ששוב חזר האור הגדול והוא פשם שנית לתקן כל העולמות כמ"ש לקמן : אז עלו מן העפר ותחדשו כבוד החיים החיים כמ"ש הכל לקמן : וז"ל תשלח רוחך רנה לומר פשם שנית ואז יבראון ותחדש פני האדמה כבוד חידש הירח כמ"ש הכל לקמן וקודם שנעשה זה התיקון האמיתי בעת שבירת הכלים שהוא שבירת לחות ראשוני כמבואר אחר דברי הוזהר שהאורות פרחו והלגמות נפלו למטה שהם האורות הפנימיים שהם פרחו למעלה עם האור הגדול והכלים נפלו למטה עד המקום שאח"כ אחר התיקון נעשה שם עולם הששים כמ"ש לקמן : וכל הנשמות ירדו ג"כ עד שם ונדבקו בשרשם בחור המלכות כבוד יסוד העפר וזאת פמה כעמות שהם בני עליה שהם מופיעים שנאשרו במקום שנעשה הא"ל עלם הבריאה כי שם הוא כבוד הטיבא : תקיפה כידוע לידעי חן וזאת הנשמות אחר שנעשה התיקון חף שירדו לזה העולם השפל לא שלט בהם יור הרע אבל כל הנשמות שירדו עד מקום עולם העשים שם הוא מדור הקליפות בהם שולט סלר הרע ותדע כי ג' עולמות בריאה יורה עשה הם נקראים ארץ כנען ועיקר ארץ ישראל הוא כבוד עולם אלילי והוא כנען ירושלים ואחר כך נחלקם גם כן כל הג' עולמות ונקראו גם כן לפעמים ארץ ישראל כמ"ש לקמן : והוא כבוד הכתוב הודיעני לא קניו כי כנען הוא בתוספת ק"ן ומיה ק"ן למינה ואיה ק"ן לשמאלא זה נקרא ק"ן הימין כבוד הכתוב לך והנה והעמוד לקן הימין : וזה נקרא ק"ן הימין כבוד הכתוב ק"ן כל בשר בא לפני כתבואר מתוך דברי הוזהר : והכוונה כי עול הבריאה חף שם הוא בכלל ארץ כנען על כל זה נקרא ק"ן הימין ושם הוא כנען טעוריקון כ"ט נ"ע ע"ס נ"ב שם הוא כבוד הגוייה והשירות כמ"ש בשער האותיות הכל עולם הששים הוא כבוד ק"ן הימין ק"ן כל בשר : ושם כנען טעוריקון כ"ט נ"ע ע"ס נ"ב חל כי שם הוא שורש נחש כי עפר נחשו : וזכור כן זה :

ועתה נבא אל ביתור מאמר ז"ל במאמר אחר שהוא כבוד המלכות כמבואר מעוד דברי הוזהר שנקרא אחרת עפי"י כבוד שאמר ז"ל אחר מן התורה מין שאתר והלכו הסחר אחר פני : הכוונה מין שהיה לאורות המלכות גם קודם התיקון כבוד רוח הפרטי שהוא כבוד תורה : ואמר דכתיב והלכו הסחר אחר פני כלל הסתירה לרעו שנכתרו ממנה שם אורות החמד רוח הפרטי כבוד רוח הקודש והשני אור רוח האמיתי כבוד תורת משה כידוע לידעי חן לפי שבחורת האור של רוח הכללי גם אור רוח הפרטי עלה יעלה גם הוא : והוא ירדה פלאים עד עולם עשה שם מקור הקליפות ועל זה רמזו ז"ל באמרו כיון שהיה אחר לבית הללמים היינו המלכות לעולם הגשמי מזור הקליפות ונסתלקה ממנה רוח הקודש כבוד רוח הפרטי שעלה למעלה עם אור רוח האמיתי מיד חמרה חלי חלי למען עזבתו : רק תדע מה שמבואר מתוך דברי האר"י ז"ל בפ' זה חלי והטוה שהסוד נקרא חלי לפי שהוא עליון כבוד יו"ד וכן חלגלה חסד עליונה כבוד חסד חל הרי חלי : והנה כאן שני האור"י אור רוח הפרטי כבוד האמרו שהוא כבוד יסוד הפרטי שנעשה מתקומת הבלה אור העליון מיסוד הגנון בחון סוף שבה מנח

החמרה שהוא כבוד רוח דמחשבה ולכן כפל הלשון חלי חלי לתת עזבתו פי שיהיה עזובה ועלו למעלה והוא כמאמר גלגולה וירחשה חפיו כבוד לורה ר"ש והנה כיסוד הגנון שבה מכת החמרה שם יש הארה מנח החמרה כבוד כ' המכדים כבוד ה' הו"ו"ת שהושבכם ק"ל פנו"ש לקחן בשער האותיות והוא כבוד רוח הכללי ורוח הפרטי שבה מנח תנועת הבינה שם כבוד ל' שערים כבוד יס אר"ק"י"ט כמ"ש ח"ו"ש חלי בים ר"ל חוקו חור שהוא כבוד יסוד הפרטי שבה מחמת תנועת הבינה שנקרא חלי בים : וחלוי בסונו ר"ל כבוד חור יסוד האמיתי שבה מנח החמרה שם כבוד ה' הו"ו"ת במאמר סונו"י שניהם נסתלקו הימנה : והבן כ"ו :

ובאלה הדברים כרתנו ברית לשפתים שפתי דעת דברי האר"י ז"ל על מאמר הוזהר : משה דהוא ידע דפיקו דלבה רק זכור תזכור מנה שאמרנו שכל האורות היינו הו"ו נקודות היה בהם שבירה גמורה שנקראה מיתה בערכם אך אור המלכות לא נשברה לגמרי רק שפער גג הבי"ת שלה שלמעלה שזה הגג אמרו שהוא חקו שנתוסף לה מחמת רוח הפרטי כבוד רוח הקודש והמרוט שזה נעשה מנח תנועת הבינה שהוא כבוד דפיקו דלבה כי כבוד הדפק הוא תנועת הרוח מן הלב כידוע לחכמי הטובע : וכוד הלב הוא כבוד הבינה כבוד שאמרנו ז"ל הלב מנין : ושם כבוד החוריים של ע"ב שהוא כבוד דפ"ק במאמר שיה : וז"ש משה דהוא ידע דפיקו דלבה : הכוונה כי משה הוא מבחנה יסוד האמיתי וידע שמה שנסתלק מזה הוא רק דפיקו דלבה שהוא כבוד תנועת הבינה כבוד רוח הקודש היינו גג עליון של הבי"ת ונסתרה בתולדות הראשונים שהוא חות"ך ולפי שנשחרת בתולדותה לא נחשב מיתה גבה ולכן לא נזכר בתורה שהוא בחי' משה מיתה במלך הח' : אבל עורה שהוא כבוד הפתוח כי הוא לא היה נבויא רק שפר שהוא כבוד המלכות ולפי שנסתלק ממנה זה אור פנימי שהוא כבוד רוח הקודש ונעשה זה הורה שהוא כבוד כ' ששכר הגג לוח הבחי' נחשב גבה מיתה שפעתה שרחה והלבישה הורה אחרת לכן נכתב מיתה כתיבוי' : והבן זה

ועתה יתבאר לך חך נכתבו בטהור דוגמה חוקיות אחרים קודם התיקון האמיתי רק תיפק מחמת תנועות הבינה שכל האויר כמ"ש לעיל והוא כבוד חות"ן מן ח"מ"ש הרי חות"ן של אחרים : ואחר כך שנפתח פתח בתי המקדש של הטעירו והתחיל אור השמש לזרח בטעירו היו אמרו שנקמה המלכות מדרגה ח' יותר ונעשית דוגמת חות"ן כרי"ב של אחרים ואחר שירד האור הגדול בטעירו נשבר הגג של כ' ונעשית בלורת ח' הרי"ה של אחרים : הרי לך חוקיות ח"ב"ר רומזו לאחד הקדושים כבוד יסוד כי זה נעשה מנח חור יסוד הגנון בה"ש כמ"ש הכל למעלה : וזו נפסל צורות חוקיות ח"ק"ן וזה אחרים מתוך ונעשה גר לזק כי עדיין לא פה תיקון ח"ק"ן האמיתי ויסוד הקודש רק פסיו האורות כבוד המלכות לכד כי אורות היסוד הכללי והפרטי עלו למעלה ולכן נק' גר לזק כי ג"ר הוא כבוד אחרים במחשבת הויה אבל עדיין היה בבחי' לזק רומזו אל המלכות כמ"ש בשער האותיות והמ"ש של אחרים שהוא ס' שאומה רומז שעדיין היו האורות סתומי' ולא ילה מס' שום פעולה קיימת עד אחר גמיה התיקון כמ"ש לקמן ונבאר עיקר כבוד חות"ן מ"ס סתומים של אחרים

דרך י"א בו יתבאר היאך הנשמות של ישראל הם בימין ושם עכרם בשמאל הנה אמרו שכל הנשמות שהיו בבינה נפלו ממנה בשבירת חזורים שלה וירדו למטה ונדבקו באורות המלכות שהיא השורש של הנשמות מבחי' החמרה שהוא כבוד יסוד העפר ונכתבו שכל יסוד מן הד' יסודות כ"א כלול גם כן מן הד' חס כן גם בבחינות החמרה יש זו' בחימות היינו פנים החמרה וימין ושמאל רנה לומר פנים שבחמור ט' והוא ע"ד ד' יסודות כי פנים הוא כבוד החמור : ימין כבוד פנים שמאל כבוד חמור כבוד העפר : והנה ככל אחד מן הד' בחינות לא יוכלו שלח ויהא זו עוד כ' בחינות היינו בימין ושמאל אבל בפנים החמור שם כבוד קו האמיתי יש בכל אחד מהם ג' בחינות : היינו שבנימין יש לה' הכוונה לפנים והוא בחי' ימין שבנימין לפי שהפנים הוא לעולם קודש והאור הוא חול

כי כפי רשעים יולכו כמ"ש הכל לקמן בשערים הבאים
 לא כל הפנה לפניו חף על פי ערך הד' רוחות נראה שהוא
 שמה לשמאל על כל זה נקרא ימין שבימין והלך הפונה חוץ הוא
 ולכן הוא בח' שמאל שבימין : וכן הוא בשמאל עלמו שהלך
 הפנה לפניו הוא בחינת ימין שבשמאל : והלך הפונה חוץ הוא
 בחינת שמאל שבשמאל : ובקו האמצעי יש ברג' בחינת ח' לז'
 וזוהו ימין והב' לז' הטובה לשמאל והמלע שבאמצע : אך שכן
 המלע כל השלשה בחינות הוא קודש אך שזה קודש וזה קודש
 שמים : והנה בקו הימין שם הוא שורש נשמתו של אברהם
 יצחק וימין שבימין שהוא לז' הפנה לפניו שמה קודש וממנו יצא
 חסד כו ממים יצא חסד כמ"ש והוא יחזק ששורש נשמתו משמאל
 ימין שבשמאל שהוא גם כן לז' הפונה פנים : שהוא קודש
 ועקב הוא סוד יקו האמצעי סוד האור שכולו קודש : ולכן
 האברהם יצא ששמאל ששורש ג' כן מיומן אך מבחי' שמאל
 שבימין שהוא לז' הפונה חוץ שהוא חול : ועשו יצא שיתח' ששורש
 שמאל אך משמאל שבשמאל שהוא חול : ועקב שהוא
 האמצעי שכולו קודש : לכן היה מטרו עליהם ולא היה פסול
 דשבי' : אך שחין כל בחינה שיה שיש מי ששורש נשמתו מיומין
 שמאלע ויש משמאל שבאמצע ויש מואמצע שבאמצע : והנה יש
 ששורש נשמתו מן בחינת האחר שהוא גם כן יקו האמצעי כגון
 לז' והנה זה הבחינה לפי שהוא למטה חס כן יש בה ג"כ קנה
 שמתון שהוא ג"כ חול מה שאין כן בחינת הפנים שהוא יקו
 האמצעי וזה למעשה שכולו קודש : וכן בורע דוד היה כמה
 חס לניקיון ונמה מהם רשעים אך על כל זה אין בהם בחינת
 האמצעי ומה שהוא שמאל שבשמאל או שמאל שבימין רק שמאל
 שבאמצע : שהוא נקרא ימין לערך שמאל שבימין או שמאל
 שבשמאל : וזוהו תבין מה שבוחר בזה כי לעולם ישראל
 כללים בימין ועבר'ם שבשמאל : והנה חס נעריך זה בבינה יסירה
 כי עוד בזה כמה בחינות הימין שכלל בחינה יש גם כן בחינת
 פנים ואחר : ובחינת פנים חף בחינת שמאל שהוא חול יש בו
 נקרא דעז בעטפי דיעבד וזה סוד שחמרו עבוד החורר להחורר
 ששורש וזה חס חס תדקדק כמה שחמרו להחורר לכשרותו משמע
 יער ורשע מתחלה היה בקופנה ואח"כ נפרד מן הקדושה
 שדוע לודעי חן : ולפי ששורש היה מבחינת הפנים שבשמאל
 שחמרו להחורר ולחורר אל הקדוש : וישמשאל ששורש נשמתו בימין
 הוא עלמנו נחבר כמחמור חול' ובשי"ש טובה תקבר
 שמשאל חור בתשובה ורשע יתבררו גם כן לעתיד : ויחוררו
 ידועים ואיני לרד' לפרעו כי קל וחומר הוא ממשו : ואותן
 הנשמות שהיו בחמור נולד הקנה שלומטה שהוא בחי' החור
 דורות שנקמטו בזה עתה עני פנים שבדור והבן זה מחוד :
והחור אל המוכן שחשך נפשו הגשמות וכן הבינה בשבירת
 האחרים וירדו למטה וכדבקי בחזרות המלכות וקפלו
 למטה במקום ששמיד לאות עולם שחזרות המלכות וקפלו
 חלופות והוא במקום רגל הת' של הטורו שנתבאר לעיל שהוא
 נשמת הפתוח למטה בקו הרחוב של הגהיר' כמו שבחבתי למעל'
 חן מיד רזו : אותם היום חלופים שם למטה בחי' טהור
 בחמתוה שם גם כן מאותו שורש שהוא שורש החמור כמ"ש
 ועל להסיף את העולם שעלה הת"ס אותיות המ"ת למעלה
 וזו להבדיל ולהרום את העולם סוד המלכות שכן עולם בסוד
 המשוב מן העולם ועד העולם כמ"ש בשער האותיות עד שרמו
 כל הרצון לסגור דלת הפתח ההוא וזה סוד ששמה האחר
 שרדן זוית והתפללה היית שחזרות המלכות נסלה למטה במקום
 חל' הת' שהוא בקרן זוית של קו הרחוב כמ"ש כבר לעיל ואורות
 חל' ככה נתבאר שחמור וירדה נשאר' בדוגמת טורת און ר'
 שחמור נכנס הפתח שהיה בקו הרחוב או נעשה מתם דוגמת
 סוד און מ"ס טוהוה כוה : והוא סוד מ"ס מתומה של אברהם
 וכן זה קייב : והוא סוד סגירת החיבה של נח מפני מי המבול
 שחמור ויגורו ה' בעזרו : וזה כל הגשמות שהיו ראויין לפת'

בחי' ולידבק בחזרות הוול' קלטה אותם היום שהוא סוד המ"ס
 מתומה ונכנסו בה עיני שנים שבעה שבעה : כמבואר במדרש
 הגעלם : ואותן שאין ראוי' נשחרו בחוץ ואינו אותן התקע' 7
 דורות שנקמטו בזה עת ששחררו למטה בחי' טהור החחזונה
 בחוץ היום חלופים ועולים בכל דור ודור והן הן עני פנים
 שבדור : כרי נכלס לפניך סוד אהיות אברהם קודם תיקון
 החמישי ויון ששלמו חותיותיו נשעור שורש נשמתו שבו מיומן
 שבימין סוד חסד עלאה המתגלה בשם חסד : וזה חסד לחיות
 האור שיסוד הגנון לחוץ הפהירו על ידי הפעולות שורש נשמתו
 שיתה דוגמת מים נוקבין אל חוהות המלכות כי שם היה לרוד'
 זה גרם גם לעלי' חזרות המלכות מתקדש נפילה למעלה כמו
 שכתוב הכל לקמן בזה היטב וזה נחוקף לו חות' מ' טעמים
 ח' לרמוז על עליית חזרות המלכות שהיא סוד ה' הב' לרמז
 שחור חור גדול שיש בו סוד ה' הסודים כמ"ש לעיל וממנו נקרא
 כל העולמות כמו שכתוב לקמן :

ולא חולל להתפעל מנגלות כך מה הוא ענין מ"ס שהלדיוקים
 עושים במסירת נשמתם אל השכינה בסוד הכתוב הנקד'
 ה' נפשי חסד' : ועל ידי חסידות נשמתם עובין יחד למעלה בין
 ת"ת ומלכות והוא סוד נפלה : והטובה היא כי מניחת ת"ת ומל'
 חסד התיקון יצאו בסוד ד"ז שרלופין : וחס דבוקים חמור בחמור
 בסוד הכתוב חמור וקדש צדקני וכולל ח' חשונה לשכינה כמו
 שכתוב הכל בחריכות בשער ב' והוא סוד כותל מערבי מלשון
 עירוב פחות כמ"ש הכל לקמן : והטעם שנדבקו חמור בחמור הוא
 כדי שלא יהיה מקום לחיות החיובים כי החיובים חין להם
 החיובים בחמוריו ולא שום מקום אחר כמ"ש זה כמה פעמים
 ובוחר כל זה לקמן בשער ב' : ולכן ח' אפשר להיות יחד שם
 בין ת"ת ומלכות להיותם מתקדשים פנים בפנים כי מיד חמור
 שחמור ממנו יגלו האחרים : והוא סוד מוזה וסוד שדי הנכתב
 במוזה שהוא שומר הפתח כמ"ש במקומו : אך כשכדוק'
 וכוהרים את נשמתם אל השכינה סוד המלכות אזו כל חמד נאחז
 בשרשו שהמרטו למעלה ששורש נשמתם הם מן שורש החמור : ויש
 בהם ג' מדריגות היינו ששורש ימין שבימין ויש משו' ימין שבשמאל
 ויש מהמלע שבאמצע שם בני אברהם יחזק יעקב כמ"ש לעיל
 וחס המלימין הנותל על החמוריו' על ת"ת ומל' במקו' ההוא כותל'
 שה' מתחלה : לפי ששורש הוא ג"כ סוד החמוריו' ועשוי' הם שומרי
 הפתח ולא יכלו החיובי' להחזו בחמוריים כי הם חגיגי' עליהם
 לפי שששמתם חמור מסערה דיומנה כמ"ש לעיל בשם חמור : והן
 להם שום חזוהו בימין ורף שגם הם משורש החמוריים עכ"ל והוא
 נשמינת ימין שבחמור כמ"ש וזה הוא ק"ל אל המלך ובהה לפטור
 ואומרת קמ' קב"ה חמי' בחמור ברה חמינה לקמך לקמך דייקא
 והוא סוד הכתוב ויקה חתה מלשנתו ויסגור בשר הפתחה הכוונה
 כי החוריים של חס הו"ה הוא ע"ב והוא סוד ימין שבימין שבחמור
 והחוריים של חס מ"ה הוא ק"ל והוא סוד אמצע שבחמור
 שבחמור כרי ע"ב ק"ל הוא ר"ב ב"ס' הנה ה' רופע על ע"ב ב"ק'ל :
 והבן זה : וזוהו של אלהים הוא במספר ברחמי' ג' ג' : והוא
 סוד ימין שבשמאל שבחמור : כרי ג' שנות חלו הם עינת חזיות
 בש"ר כי חסר של חן חתה סוד המלכות שנק' חתה דעריב חתה
 הוא יונקי חמור ולקחה מלדו שהוא מלשנתו כמ"ש דה' וללעל המסכן
 הכרח לסגור בש"ר תחתנה סוד הגשמות של לדיקים מן שלשה
 שרש' שם סו' בש"ר כמ"ש והבן כ"ו היטי' :

דרך י"ב בוי תבאר סוד שבירת הכלים וירידת המלכות עד עולם העשיה

והחור אל הענין בענין שבורת הכלים שם היו מוש
 דוגמת שבירת כלי חרס ששבירתן זו היא טהרתן אך
 זכור ואל תשכח הכלל הגדול שחמרו למעלה שכל האורות שבו
 בטורו קודם שבה אליהם אור מלמעלה דרך הפתח נולס היו מן
 אור המלכות הייט מן הרשימו ששחרר בטורו אחר שנסתלקה
 אורה אל הכלדים כמ"ש למעלה והמלכות נק' חר"ם בסו"ה האומר
 למרם ולא חרת : כי הוא מקבלת על ידי הסוד סוד ה' סוד מילה
 שנתנה בשמי' ו' הו"ת ששם בני' ס'ר בסו' הו"ה ה' כי ס'ר
 לרחות הרי קר"ם וגם נק' חרס בסוד הכתוב מאתים אונן משמע
 ב' רע

למה
 נודה
 מכת
 ויות
 אבלי
 סוד
 וסוד
 שמי
 ויות
 דברי
 ידע
 היט
 אף
 שלה
 רוח
 בינה
 הלב
 ומרו
 פ"ק
 גשס
 ארק
 גג
 ולפי
 ורה
 ובי'
 לנק'
 היא
 זטה
 זזה
 דס
 ינה
 זחל'
 זחל'
 זור
 של
 יכי
 וחי
 כי
 היו
 גלו
 זיה
 ער
 היו
 מה
 יס
 ל
 ל
 ית
 זר
 כן
 ח'
 י'
 ש'
 ש'
 ח'
 ח'

ברע : לפי שהיה סוד רביעי וסוד שביעי והוא עלמה סוד
ה' סוד רביעי ושישי יבועי הוא סוד הר"ש לפי שמקבלת
גבורות מן המקור ח"ד חן סהס רפויים כשבוים אליה בסוד
מלוי אליהם בידוי סוד בני' ע' כמ"ג סוד הר"ש ועיקר הכוונה
היא עלמה אמרנו לעיל שהיא סוד יסוד העפר הכללי כמ"ג
לעיל ולכן האורות חלו הס סוד כלי חר"ש לפי שהאורות שלמה
נדבקו בהם הסודים וקבלו טומאה האררט לשבירה שבירתן היא
טהרתן : ותדע מה עולה לט האר"ל בסוד שכירת הגלים
שמן הסדרים עלמן נעשו הקליפות ומעט אור שהיה נדבק בשדרים
שהוא סוד שירי שירים כמו שהם יהיה בכלי חרש שמן חף שבשר
ותקוהו מן השמן לא ימלט שלא ישר מעט שמן נדבק בשדרים
ועוד האור שנדבק בגלים הוא סוד גימון קדוש המהיה חת הקליפות
מ"ג לקמן כמ"ג זה לא שייך כלן במקום גבוה כזה שהטו עמוקים
בו כי כאלו כתיב כי לא ידע מנו כזה שחף השדרים עלמן חמר
שנחלבט ולרש חזרו לזאת טהורין וכעשה מהם ברי' חדשה
בסוד תחיית המתים בסוד ביום השלישי יקומו גמי' לפני שהוא
כעשה על ידי הטל העליון שירד עליהם והח' חוסם כמ"ג לקמן
רק מתחלה אודיע ס"ג מ"ג ח"ל עשרה קבין חכמה ירדה לעולם
ט' נטלה ח"י וחלק' נטלה כל העולם : והכוונה כי תדע מ"ג
למעלה שחר שירד אור גדול מיסוד הגנו שסס הוא סוד רוא
דמחשבה סוד החכמה וירד במחלה גדולה עד שהגיע למטה לקו
הרוחב שבטו' שסס היה מקום המלכות של האורות כמ"ג כמ"ג
וזה האור כבר אמרנו שהוא סוד ד' מילואים ע"ב ס"ג מ"ג ב'ן
שהם במספר **יב"ד** והוא סוד הכתוב יב"ד חז"ל במספר
טוה : והחך מרובות הכה בדופן כלי מלכות ומספר חזר
למעלה כמ"ג לעיל והוא סוד ויהי אור מלמד שלא נתקיים רק
שגנו למעלה כמ"ג לעיל ולכן ויהי אור הוא סוד **רחק** במספר
השוא שחשם חזר למעלה : והנה כבר נזכר כל גדול
כי לעולם האורות העלונים חף שמתחלקי ממקום מניחם
רשומם במקום כדי שיקלו לכוז למקום הראשון כמ"ג זס
כבר למעלה ולכן זה האור הגדול שירד למטה וזו היה רוא
דמחשבה כוח החכמה והגיע עד למטה במקום שהיה שס כל
המלכות ושם הניח רישומו ועיקר האור חזר למעלה כמ"ג וע"ז
הרישום נתקשר ברוח דמחשבה ע"י חזרה לזות מתחזקת
כבריה חדשה : ע"י תקופ חוט השני שהיא נקשרת ע"ז חוט
בסוד הכתוב יש תקופ לאחר יקד ושבו במס' לגבול כמ"ג הכל
לקמן : והנה זה הרישום נשאר במקום המלכות וחלק עשירי מינו
שהוא סוד מלכות מזה הרישום ירד למטה במקום ג' עלמות
ז"ע כי לעולם המלכות של עלם העליון הוא יורד ומחיה
בעלמות שלמה כמ"ג בשער ב' שהוא עיקר סוד השתלשלות
העלמות לזות כופה נעון בתחלה כמ"ג הכל בחריכות : והנה
כבר נודע שסוד המלכות הוא סוד ארץ ישראל : והנה זה הרישום
כבר נזכר שהוא ח' מיסוד החוד האמיתי שהוא יסוד הגנו
צוין סוף כמ"ג למעלה וזו רוא דמחשבה סוד החמה : וז"ש ח"ל
חירה דארץ ישראל מחיבים והוא מובן : והשפה נבואר ממילא
מה שאמרנו עשרה קבין חכמה ירדה לעולם : הכוונה כי זה הרישום
שנשאר מאור רוא דמחשבה סוד החמה הוא בסוד קבין שהוא
סוד ק"ב חוביני כמ"ג בשער ב' וזו סוד עשרה ספי' כי כל אור
שלמעלה הוא כלול מעשרה כמ"ג ירדה זה הרישום עד המלכות
שהיא יסוד עלום כדודע וז' חלקים ממנו היינו מזה הרישום
נטלה ארץ ישראל היא סוד המלכות שנשארו שס ט' חלקים כלל
והיא סוד ארץ ישראל כמ"ג וחלק העשירי ירד לכל העולם היינו
לכל השלשה עלמות בריאה יורה עשויה : והוא מובן :

ועתה נבא אל הביאור כי חמר שחזר זה האור למעלה ושאר
רישומו למטה רמו כע"ר אל ספירות הקתר שבטו' ח'
שיחפשט שניה למטה עד מקום המלכות והחמה ובינה יבשו את
הקתר וזו ירד האור שנית לרך הקתר והקתר בחשר שהוא זך
מאור יכול לסובלו וחמה ובינה חמר שהם מקבלים דרך מוסך כלי
הקתר יכלו גם כן לסובלו והגיע האור עד מקום השדרים גלים
עד שהגיע אל כלי המלכות ועל ידי שהיה בה כבר רישום זה האור
ועתה נבא אליה עיקר האור שהוא האור שלו וזה האור כבר אמרנו
שהוא סוד ד' מילואי הויה שס בהם ט' אורות ועל ידי זה הטל
קמו בסוד תחיית המתים בסוד הכתוב הנבא בן חס על עלמות

היבשות הלה לחמר מחדש רוקות כוונת הרוח : כי ד' רוקות הם
סוד ד' מילואי הויה שסס סוד ד' בחינות שבויה הכללי למס'
למעלה וכסס ט' אורות ועל ידי רוקות ה"ל קרבו עולם
אל עולם חול גדול מחוד והכן זה : והנה תדע שסם שאחרת קבין
ירדה עד עולם העשירי הכוונה הוא כדי לעשות בקנה ג' עלמות
בריה יורה עשירי לקדמם לכאמס נכללים בקדשה כי מתחלה
כיו בסוד ארץ נענע כמ"ג למעלה והיו למטה מן הרוחם שהם
הת' כמ"ג למעלה ועתה חמר שירדה שס המלכות נכללים בקדשה
ונק' גם כן בשם ארץ ישראל בסוד שאמרנו ו' שחבריהם הם
למסעיו בכל אשר ידוך דתיב קוס התקף לחירה ולרחה
ואמרנו כדי שיהא טוה לכבוש לבני ובכל מקום אשר התקף קוס
הארץ והנה נכלל בכלל ארץ ישראל : כי ארץ ישראל האמיתי הוא
רק ירושלים בלבד שהיא מטונת נגד ירושלים של מעלה שהיא סוד
המלכות בסוד הכתוב כעיר שחברה לה יהיו כמ"ג בשער
האחרות : ושאר ארץ כיה נכמה בשם ארץ נענע ועתה נקדשה
ונק' בשם ארץ ישראל וה' שמונה בריאה יורה עשירי עלו גם
כן עם אור המלכות חמר מתיקנה ועלתה למעלה בחליטתה הם
עלו גם כן עמה למעלה מן קו הרוחב ושבו הת' קרקע אליהם
כמ"ג בשער ב' ואור המלכות נתקנה בתחלה למטה בעולם עשירי
על ידי אור שירד מיסוד הגנו בלין סוף שהוא סוד י"ד וע"ז
סוד טפת חסד המתחלה בפומ' לחמה שהוא סוד רוא דמחשבה
סוד המכמה סוד י"ד רבתי והוא סוד הכתוב חמר עשירי בסוד
רוקמי בתחית ארץ : כי כבר אמרנו שסוד י"ד הוא סוד
נקודות לכלילין בחד בסוד ט"ז שהוא סוד חלק טיפין דלדודיה
ממוחה שילאה סוד סגולתה וזו אשר עשירי בספר רוקות
בתחית ארץ סוד עלום עשירי שנק' והחמה ארץ כי כל
בעלמות בריאה יורה עשירי כולם הם בשער ארץ נגד עולם
חלילות ועולם עשירי שהוא החחוש מן ה' עלמות הוא נק' תחית
ארץ ושם נקמה ונתיירה בסוד התמי' בסוד הכתוב נבשר
הקפיאלי וגו' במזבח מוקד דברי הושר : והנה כבר אמרנו
שבו האור שירד מיסוד הגנו בלין סוף כי ירושלים ח"ח שסס
סוד ה' הויה' המתקבלים ביסוד : בסו' וילקע יוסף חת כי
הקפ' ה' כסף כמ"ג בשער ב' וע"ז נתקפו לשם הבר' שס
נראו קודם הריקון כמ"ג למעלה עתה נחוסף לו סוד חות ה'
ונעשה חברהס הרומו לאחר מ"ה שהוא סוד אדר סוף שס
יסוד הגנו בלין סוף שבו רוא דמחשבה סוד שס מ"ג כמ"ג במקומו
וזוה תבין סוד מאמרנו ו' ע"פ חס הנה חודות שמים ודרך בהבדלים
חד חמר חל תקרה בהברהם חלח בה' דב' חס : ועד חמר ח'
תקרה בהברהם חלח בהברהם : ומינסם לדבר ח' נחפוטו בתחית
כי קוד' שירד זה האור מיס' הגנו ח"ס כול הוא האור' שבטו' ח'
יסוד העפר קכללי וחיו יכול הויה ח' קוס פעולה רק אר' שבו
עליו סוד אור הגנו שהוא סוד רוח הכללי שבו נכללים כל
יסודות חמ"ג בסוד ג' נקודות הכללים בסוד נקודת י"ד בסוד
ספר' : וזה האור חיו נכללים ח"ח שעי' נוסף חות בהברהם
ועתה מובן כי חר חמר חל חמר חל חל חל חל חל חל חל חל חל חל
גדול מה שאמרנו ו' חס חיו מוליד הברהם מוליד : והוא חו'
עפ' דבריו : ועתה נבא לביאור ח"פ ביאושע שהתחלתו ונכחה
לו פתח בפני עלמו :

**פתחו דרך א' בו יתבאר סוד יציאת
אברהם מארץ**

כתיב לך מתחך וממולדך ומבית אביך אל הארץ ארץ
הארץ והעשך לגו גדול והברכך והגדלם שוך וזה
ברכה : הנה זה הכתוב הוא ששוייכנה שהוא משנה סדר עולם
כי מתחלה היה נרץ לכתוב מבית אביך והח' ממולדך והח' ח'
מארץ : כדרך היוצאים מבית אביסם למדינה אררת שמקפה
יולא מבית אבינו וח' מתרחק יותר ויולא מבית מולדתו שס
משפחתו הדרים בעיר אבינו ובשולח לעירו הוא יולא מבית מולדתו
וח' מתרחק יותר מכל ארנו לארץ חררת ובחן הסך הסדר
חל לפי הדרוש שלו הוא מבוחר בטוב גדול ועתה קדשה
קטנה מתוך כתיבי האר' ו' שפי' ע"פ כי מי גוי ועל ופי' הוא
ז' :

דרך ב' פני' סוד המציאות מן תורת

והנה | הדרך מכללה לכל לפיכך הפ' ביהושע כס אמר ה' צבצר הנגר ויבנו הכותפים מעולם דומן אל שורש כל הגשמות שיש בהם היש מתחלת תולדותם בחי טהירו תחתונה שנק' עבר הנגר כי החור שרד מיוסוד הגנון הנק' נגר הגדול כמו שכתבתי הוא חייו ומגיע ממש שום חור בחי טהירו תחתונה ולכן כל הרשעים בחשך מעשיהם שמשועבדים הם אין ריוק כמו המ' ה' שם בחי טהירו תחתונה ששם חייו ומגיע מזה האור שהוא רוח למחשבה ואמר מעולם הטובה מיד שנתקווה המציאות לסיקור בשם העולם היינו מיד שעשע המרובע בהוך ציגולת שאלו התקווים מציאותו' ק' ואו החל לקרוא בשם עולם כמו שכתבתי ואו נתקוו ד' בחי פנים האחר ימין ושמאל: וכן חכמת האחר ששם היא שורש כל הגשמות ירדה למטה בחי טהירו תחתונה שהוא סוד עבר הנגר ואו מיד לתקווה בחי' תוריות' ת"ר כמ"ש לעיל והוא כולל כל חכמת הגשמות כן הויון שעלו למעלה בחי' טהירו עליונה והם נק' בשם אבר'ס כמו שכתבתי כן אותם שנשארו למטה בחי' טהירו תחתונה בין הקליפות. והם נק' בשם חמד: לפי שנדבקו בשורש האחרונים: וז"ש תרם חכי אברהם ואני נחר כי מציאות תורתם חרם הוא היה לכל מציאות ואחר כך כשירדו הגשמות מן הבינה וירדו עד למטה במקום עולם עש' שהוא פירגל הת' של הטהירו העליונה וזה רגל הת' היא למטה מן הקו שום נק' שגבר הנגר כמ"ש וכשרד פעם שנית האור שהוא סוד הט"ל תורות למחות מתים עליו כל הגשמות עם אור המלכות כמ"ש ונתוסף לו אות ה' ונגשה אברהם: וז"ש והקח את אביס אברהם בחוספות ה': וחמר וחונן: ותובו כל ארץ כנען שעלה דרך ג' ע' ב"ע ששם נק' בשם כנען כמ"ש ועי' לתקד' ארץ כנען להיות מוקדם ו להיות נכלל בשם ארץ ישראל: וכיון שיתוסף לו אות ה' או וזס לבניס כמ"ש וז"ש ותחלו את יחצק שבוין זוכה להיות בסוד הגדלות וששם מוס חיים מן הנגר הגדול נגר פרת און נמתקו כל הדיוין והיו נכניס תחת הסודים והיו ארתן לו את יחצק ששם סוד הדיוין שניתו בידו וברשותו כמ"ש ויקח אברהם את האש ואת התבליט בידו הויו ברשותו: וכל הפ' מובן ל"ח ואל תחמה על החפץ שלי הדוד שלטו היה ראוי להיות כבוד מציאות תרם כבודו קודם כל המציאות ולמה קדם לו כמה דורות: אין זה קוש' כי ידוע שכל הגשמות יש להם שורש למעלה באור המלכות שמשם יצאו כמ"ש וכ"כ כפי מדרגתו כי היה גוללת כל הפורה כולה שהיא שמו של הקב"ה שיש בה קרי' ג' מציאות רמ"מ ע' נגד רמ"ח איברים ושם מנ"ח ע"ב ע"ב גידים כמ"ה את האלמים ירא ואת מיתו שטור כי זה כל החדש: לפי שורש נשתחו של כל אחר שאחחרו בחיזה אבר מן החשק ועד העקביום כך מציאותם צוה העולם כמ"ש כ"ו בקצרי תוריות במקומו: ועד האמת האלקי האר"ל שהוא מפ' סוד לבן ויעקב שהיא רועה אלא על מציאות הראשון סוד לבן העליון ועב"ו כ"כ י"א כפי שורש נשתחו ואין מוקד' ותאחד בתורה וס' מפורז זה עפ"י שחמרו ז"ל משל למרגליות שנאבדו רמ"ה"ס כל הדורות שהיו מעשיו להקב"ה עד שבה אברהם כל הדיס בחיין ע"ז ויעקב היחוס מתחיל מן אברהם וז"ל להודיע וליחשו אחר תרם שמה מוכח שכל המציאות שח' לפניו לא נקשרו לכלום ותמט נחכסם העולם כמ"ש לעיל שעד כאן ה' חרון אף והחמיל עיקר תולדות הדיס מן אברהם כמ"ה אלה תולדות שמים וארץ כבאברהם ח"ת בהבריאה אלה באברהם והבן זה הישוב:

ועתה | תחיל לבאר סדר מעשה מרכבה שהוא סוד עולם התיקון והוא השתלטות העולמות אחר התיקון שנתהפך מעשה מרכבה לאור העליון והוא סוד התלבשות האורות שע"ו יבוליס העולמות לקבל אור העליון אחר שבה מטוסה בסוד הלכיש' וכל אחד מוקבל כפי מדרגתו וכפי יכולתו לקבל האור כמ"ש הכל בשערה הבא לפנינו באריות גזול רק מתחלה נחור לבאר סדר מעשה בראשית בקצור מפלג כי אם יאיו כל הדברים האלו עד עיניך אז בקל תכל להבין סדר עולם התיקון: והוא

דרך ג' בויתבאר בקיצור מופלג סדר

מעשה בראשית

תחלה | הכל ה' אור ה'ס מעלה כל האוקמו' וכל ה' שום מקום

הוא כשעוראל עשום רעונו של מקום או הס שואכיס מוס מן הסדר הגדול נהר פרת סוד יסוד שבו סוד הפריס ורבי': והיסוד הוא סוד אזה גימ'ל בסוד גומל דלום - חיו זס להס יתיקה מן האוקור סוד י"ד סוד החכמה על די אות' סוד התפארת ואו נקרא' גוי גדול שונקיס מן אות' בסוד הגדלות בהתדבקוין בחות יר' ואו נקרא'יס בשם ישראל: שהוא טערוקין לי רחש כי סוד יר' סוד הוא סוד הרשם: אבל כשאין עשיס רעונו או אות הוא הקטן עב"ל בחוספת ביחור: ולדעת זה שאמרו ז"ל כשעשין רעונו או אין חספר כתיב: וכשאין עשין רעונו או כתיב והיה מספר': והגונה שכשעשין רעונו או שואכיס מן הנגר הגדול סוד יסוד שהוא רוח הכללי הכולל ג' יסודות חויר מוס הש' ואו ס' בסוד הגדלות שוכנו להוילד ולכן נקרא'יס גוי גדול וכיון שמתרבים והולכים או כתיב כי אין מספר: אבל כשאין עשין רעונו או הס רק בסוד יסוד העפר שחיס מוניה שום פעולה ואו הס בסוד הקטנות וקטן חלו מוליד או כתיב והיה מספר: וגם זה מוכחם בחומר שכשעשין רעונו נמשל לכוכבים וכשאין עשין רעונו נמשלו לחול ולעפר הארץ כי הכוכבים הם בסוד היסוד שנקרא' רקיע: בסוד הכחוב והמשכילים ויאירו חוכה רקיע ומלידקי הרבים כוכבים כמבואר מתקד' דברי הוהר: ועתה נבא אל הביחור רק חודר זה וחודר זה לכולה בה מ"ס למעלה שכל חלל העירור ותחמה נעשה בסוד נקודת המלכות וכל האורות שבתוכו נעשה מרשימו של אור המלכות ומתקלה כנפלה רק ד' תוריות שהס כח"כ ומלכות והמלכות ירדה למטה בטהירו בחי טהירו תחתונה ובה היו נרורים כל הגשמות ששרשם הוא מבחי' האחר סוד המלכות והס נקרא'יס בשם אברס כמ"ש ואת"כ נבחרה מתוך הסודים ועלתה למעלה בחי טהירו עליונה והשמו' עליו עמה וכללו עמה תוך הבינה כמו שכתבתי למעלה ואחר כך יתנה מתוך הבינה והגשמות נשאר הבינה: ואחר כך בסדיק' האחר והיו טהירו הת הנה: היא נקרא'ת ארע' מתם שמם הוא שורש שלהם ושם נתלו ואחר כך תהך להגחד ולטובחד שהיו כח' וי היה זוכה לבניס שחיו טהירו תחתונה הוא סוד סעידה אחי' להסודים ולא עב"ד חיבין ופירין כי עס אין מגיע חויר משרש רוח למחשבה ותמיד מהדרין בתר חורבנה ואחר כפל לשון כך כך רומן לשני הליכות הא' מן חיי טהירו תחתונה והשני שינאו מן המלכות וכללו בבינה כמו שכתבתי לעיל וזויה' הס סוד ארץ זה ארץ ייה וולמות שהוא חיי טהירו תחתונה חיה ארץ החיים סוד המלכות וזה שאמר חמר כך וממולדתך רומן אל מציאות הגשמות מן המלכות אל הבינה והמלכות נקרא'ת מולדתך כמבואר מוקד' דברי הוהר על פסוק מולדת בית ומולדת חוד: ואחר כך חמר ומבית אביך רומן ליציאתם מן הבינה שנקרא'ת בית אביך וזויה' מונגה בסדיקת האחרונים שלה כמו שכתבתי לעיל: אל הארץ אשר ארצה רומן לירידתם שנית אל המלכות כמו שכתב' הכל לעיל ואחר אשר ארצה כדי להבנה עליו כי מלת ארצה' הוא סוד רכ"ב אלהס בתמספר השוה כי נוסס זכר להיות מרכבה בסוד התלבשות כמ"ש: והעשך לגוי גדול רומן לשחיבת מוס מן הנגר הגדול היויו שרד פעם שנית האור מן יסוד הגנון באין סוף שהוא סוד הט"ל שסחי' תתס' ועל ידיו זה נקרא'ו גוי גדול כמ"ש לעיל ועי' זכר להיות בסוד הגדלו' ולכות לבניס כמ"ש ואמ' אברכה שיה' בסוד מרכבה כ"ל: ואנלה את טיך כפי עי' האור ליחוס' לו אות ה' ונגשה אברהם כמ"ש ואת"כ והיה ברכה משלן אף מרכיבין את האילן אלה כמיט ומלשון בריכת מוס: והבן כ"ו ולפי דעתי הוא קרוב אל המקוון:

פני לעמידת העולמו' וכשעלה בראש השמש על בעל הרצון לחפש
 ואלו השמשות שהיא שמיטת הכסיון והערוף למטה אורו מן נקודת
 השמיטת שהיא סוד מלכו' שכתבנו' מן עשר טפירות שהיו שורש
 שלהם נטו בחי' סוף ונסתלק האור ויתקף מעט מעט מן נקודת
 חמלנות אל הגלדיים ונעשה מקום פני לעמידת העולמות והאור
 נסתלק נתקפל כפי זה המקום פני ונעשה כמו שפה כהדיון
 קנונה לכבושיה מיניה וכו' המקום פני נשאר הרישום מן האור
 נסתלק כמו שכתבתי בסוד לא' וזה שבינה עד שעשתה רושם :

ומה הרשימו של אור נתגלו בזה
 המקום פני ד' בחינת אורות זה המקום פני נקרא טעירו עילאה
 ואותן ד' בחינ' הם סוד כתר חכמה בינה מלכות שהוא סוד פנים
 ואחר ימין ומאל : וזה ה' שורש ל' אותיות הו"ה וד' יסודות
 אש מים רוח עפר : ומה שהיה מעבד את אור אין סוף שלא יכנס
 בטעירו ויחזור הדבר לכמות שהיה וגם אור רשימו שלא יסתלק
 מן הטעירו ועלה גם כן להדבק בשרשו זה נעשה על ידי ג'
 גבורות שהם בגי' שהבינה עשתה מסך מבדיל עגול כפי הטעירו
 שלא יכנס אור אין סוף תוך הטעירו ועל ידי הגבורה נתגלו
 אור רשימו בתוך הטעירו כמ"ס בסוד מלך האסור ברהקים
 והיסוד הוא המערב את אור רשימו עם אור הבינה ושע"י שואכים
 האורות שבטעירו אור מאין סוף זה המקום של הבינה הוא סוד
 אור סמ"ך ואחר כך נעשה מקף מרובע תוך העיגול סוד מ"ס
 שהיה והמ"ך והמ"ס הוא סוד הו"ה אלה"ס : ואור הכתר הוא
 שכתבר מן האורות שבטעירו שהוא סוד בחינת פנים עלה למעלה
 בעיורו במקום שאחר כך נפתח הפתח בטעירו וזה נק' ראש
 הטעירו ואור חו"ב נתישב זה לימין וזה לשמאל שהם ב' בחינ'
 ימין ומאל והם עמדו תחת הכתר בחני טעירו עליונה ואור
 המלכות שהוא סוד בחינת האור ירדה למטה בחני טעירו תחתונה
 לפי שהיא סוד יסוד העפר שהיא למטה מן ג' יסודות אה"ס : וכל
 הכינים היו מערבים באור המלכות והם סוד מים הזדומים שרצו
 לשחת את הארץ עד שגער בהם הקדוש ברוך הוא סוד הכינה על
 ידי ההוא שלהוביתא לחשה הולא מבוזיאל קרדתיא ואו ירדו
 בסגיו ויפרדו מן אור המלכות ועלתה המלכות למעלה גם כן
 בחני טעירו עליונה ובה היו נכללים כל שורש הנשמות ששורשם
 מבחינת האחר ואו נעשה קו ברוח הטעירו להבדיל בין הקודש
 ובין החול ובין הטעור ובין העמא וכל הכינים נשאר למטה תחת
 הקו שש מקום חשך ולמות ובין הכינים היו בהם אלה אורות
 קדושים אך שלא היו מבוררים הם עלה למעלה ונדבקו בשמאל הקו
 בסוד רגל ה' ומשם נעשה ג"ע ב"ע אחר שנבררו ועלו גם כן
 למעלה מן הקו אחר שנעשה התיקון כמו שכתבתי לקחן : וגם
 באלו הכינים נשאר רשימו למטה יש בהם איה נישטת קדושת
 שנשאר במאכזר בגי' רשימו למטה העשוקים ואין להם מנוח כי
 זה היה לנרץ הכבת השמטה שמיטת הכסיון והערוף והם
 מתבררים ועולים מעט מעט על ידי מעשים טובים ולימות התורה
 וטובות תפלות ומתהקנים בכל יום בסוד המחדש בטובו בכל יום
 סוד מעשה בראשית ואחר כך עשתה הבינה תנועה כי אור
 המלכות שהיא סוד יסוד העפר הף שעלתה מן המים הזדומים
 עד דיון היתה בסוד רפס ועיט ואינה ראויה לזריעה לכן עשתה
 הבינה תנועה ומן התנועה נולד הרוח סוד יסוד האור ומן האור
 יצא מים כי סוד האור הוא סוד התגלות אור הכתר שנתגלה מתחת
 תנועת הבינה כמו שכתבתי ואו השמש יצא על הארץ ויאלו מים מן
 האכנים מתגלות סוד אבני בהו כי אחר שורח השמש על הארץ
 התחילה הארץ להשייב מלימותה ואו יוצאים מהם חידים בסוד
 קצוב ואז יעלה מן הארץ הרי מים מרוח : ומן המים יצא אש
 על ידי ריחת השמש במים יצא אש הרי אש ממים הרי נתגלו ג'
 יסודות אה"ס : ואותן שלשה יסודות הוא סוד גדולה גבורה תפארת
 שבטעירו שנתגלו למטה תחת כתר חכמה בינה ואור המלכות שהיא
 סוד יסוד העפר שהיה מתחלה בסוד רביעית עתה ירדה תחת
 אה"ס ונעשה' בסוד שביעית ואחר כך נתפשט הכתר כמו
 קו על לעשה עד קו ברוחב וכלל בחוטו הג' יסודות אה"ס וגם
 אור המלכות היינו איה בנח איהי בסוד ואחר כך נתקפל הכתר
 חזיו בחזיו ונתן איהם האורות לחו"ב והחו"ב נתייחדו יחד ואו
 נחוקק כח בחמ"ס ויאלו מתוך הבינה ונתגלו והולידו דוגמתם
 קצוב סוד כה"ס שבטעירו ואו נתגלה אה"ס של הו"ה שהיא סוד ו"ק

גג"ת ל"ה ואו הארצה אור המלכות שהיא יסוד העפר לירד עד
 למטה תחת נח כוד יסוד כי הם גם כן דוגמת אה"ס ואיה יסוד
 העפר : ולכן לעולם הנח הוא יסוד בחינם בסוד תוכחה כמו
 שכתבתי לקחן בשער ה' הרי עתה המלכות בסוד עשירית והרי
 נשלחו עשר ספירות בטעירו עילאה : ואחר שהת' לא ה' יכול
 לעלות למעלה כמו גדולה גבורה כי לא היה יכול להשייב סודך
 לאור הכתר שהוא אור פשוט פשוט וכול לבוא לידי יסוד והיטך
 ליב רחוק מאור הכתר תחת גדולה גבורה ובין אור הכתר
 והתפארת זה האור נקרא דעת ואיה תנוע דוגה לתפארת שהוא
 מעט עגלס יתקף מאור הכת' עצמו אבל לא בא לידי יסוד גמור :
 וזה תבין מה שאמרנו שהדעת לא נחשב לכפירה בפני עצמה
 רק שהוא התגלות הכתר : אבל כאן בטעירו עילאה נחשב
 גם כן לכפירה שעם הדעת נחשב ל"ה אורות וכלם היו בסוד
 מלכו' כי טולס נעשו מרשימו אור המלכות וכלם הם בחינת
 יסוד העפר הכללי ואף שאמרנו שנתגלו סוד חזיר מים אש היינו
 כי גם כל יסוד הוא כלול מארבע יסודות והם סוד אה"ס שביסוד
 העפר ולפי שכלם היו בסוד יסוד העפר ולית לה גברמה כלום
 הוצרכה הבינה לפתח פתח במקף המקף כדי שיבא בטעירו
 מאור יסוד הגמור שבו טפת חסד מאור רוח למחשבה שהוא סוד
 תלת טיפין דלודריקו מתוחא עילאה סוד התקנה הגמורה בחי'ן
 סוף והוא כולל ג' יסודות אה"ס הכלולים ביסוד האור שהוא
 הראשון שמתנו יוצאים כל השלשה אור מים אש : ואחר שנתקן
 הפתח ירד האור במרוצה גדולה בסוד טפת ורע הורה כחך
 בסוד הכתוב אור ורוע לנדוק ולא יעלו האורות שבטעירו לקבלו
 והכה למעלה ככלי המלכות ומתקף שירד במרוצה חזר לחזירו
 ועמד בפתח הטעירו בסוד והוא יושב פתח האוהל וביעו פנים
 לאורות הטעירו כל אחד לפי ענינו היינו מנע פנים בג' ראשונות
 ומיתה בשבעה מלכים ועילוף באור המלכות והרישום מאור רוח
 למחשבה סוד התקנה נשאר למטה ט' חקים בקרקע אה"ס סוד
 ארץ ישראל חלק עשירי ירד עם אור המלכות למטה עד עולם
 העשיה ועל ידי זה הרישום היכה יסדה המלכות לעלות למעלה
 בסוד חט חקות השני בסוד הכתוב ויש חקות לאחריהן וטבו
 בנים לבבול' וזה השבירה שהיא בשבעה מלכים היא סוד שביעית
 הגמורה פת"ס במקומו : ואחר כך ירד פתח שנית האור שהוא
 סוד ט"ל אורות שהם סוד ד' מילואים ע"ב כ"ג מ"ה ב"ן שיש
 בהם ט"ל אותיות ועל ידי זה העל סוד אה"ס המתים : ונעשו כל
 האורות בסוד מעשה תרכבה היינו זה מרכב לוח זה לוח כיו
 הח"ב הגבשו את הכתר ונגשו לו מרכבה בסוד הכתוב מלכו
 לרוכב בערבות בי"ה שמו והשבעה אורות שהוא סוד ת"ת הכולל
 אותם הלפשו את ח"ב והמלכות הלבושה את הת"ת בסוד נקבה
 הסוכב גבר ונתקף כל האורות על ידי זה האור מרוח למחשבה
 שירד דרך הפתח ונעשה להם בסוד פנימי ומקף היינו אור
 הפנימי הוא סוד הכתר ונגשו לו מרכבה בסוד הכתוב מלכו
 המקף נעשה מן כ"ב אותיות שכלל אות ואות יש בהם רל"א
 פנים ורל"א אחר ונעשה המקף בסוד פנים ואחר היינו י"ה
 אותיות מן אה"ס עד כ"ב וכלל ששס"ה אותיות נעשו מקיפי
 פנימיים ל"ה אורות שבטעירו וי"ה אותיות מן ל' עד ת' נעשו
 מקיפי אחרים גם כן ל"ה אורות שבטעירו ובפנימי' הכתוב
 של רל"א עשרים הם ח"ל ב"ס ובו' סוד אור יסוד וחינוכי' שהם
 קאחרים המרכז שלהם ל"ה ת"ב בסוד אור חזר : ונגד כל
 מרכז יש באור הפנימי שהוא קו הושר סוד ט"ל אורות ניד כל
 מרכז פנימי ב' אותיות י"ה וגם ב' אותיות מן ב' מילואים
 ע"ב ס"ג ונגד כל מרכז אחר עמדו ב' אותיות ו"ה וגם ב' אותיות
 מן ב' מילואים מ"ה ב"ן כמו שהצתי קך היות למעלה ועוד השיב
 ידי לצייר זה האור בקיטור בשער ה' : הרי כי נתמלל
 הטעירו כולו אור גדול מבית ומחוץ תלפז זכב טעור סוד אור
 מרוח למחשבה שיש בו אדמותיה אבל הוא טעור בסוד טלף
 דכזולחח כמו שכתבתי בשער ה' :

ובזה נשלם שער אורח צדיקים : בעזרת גבור ויחיקים : ואיה יוצאים
 לתפשי לאשרים צדיקים : ב"ב אה"ס :

שערי

דרך אמת

גן העדן

כד הורה הר' ... וזו פניו ... ובר' והוא ... למעלה ואחזקו ... במתנה ישראל : כמ' ... אחרי שנפקו ... ב' כי עלה ערכו ...

מרכו פנים	א ל	י י	י י	חורות פנים	י י	י י	י י	חורות תחור	ו ה י	ו ה י	ו ה י	מרכו תחור	ל א
	ב מ	ו ו	ו ו		ו ו	ו ו	ו ו		ו ו	ו ו	ו ו		מ מ
	ג נ	ד ד	ד ד		ה ה	ה ה	ה ה		ו ה	ו ה	ו ה		נ נ
	ד ר	ה ה	ה ה		ו ו	ו ו	ו ו		ז ה	ז ה	ז ה		ס ס
	ה ע	ו ו	ו ו		ז ז	ז ז	ז ז		ח ו	ח ו	ח ו		ש ש
	ו פ	ז ז	ז ז		ח ח	ח ח	ח ח		ט ו	ט ו	ט ו		פ פ
	ז צ	ח ח	ח ח		ט ט	ט ט	ט ט		ק ו	ק ו	ק ו		צ צ
	ח ח	ט ט	ט ט		י י	י י	י י		ק ק	ק ק	ק ק		ר ר
	ט ט	י י	י י		י י	י י	י י		ר ר	ר ר	ר ר		ש ש
	י כ	י י	י י		י י	י י	י י		ש ש	ש ש	ש ש		ת ת

ומראה ביוור שלפניך כי ב' שמות ע' ב' ס' מ' ש' כ' א' תהם ... וזו פניו ... ובר' והוא ... למעלה ואחזקו ... במתנה ישראל : כמ' ... אחרי שנפקו ... ב' כי עלה ערכו ...

בזה האור מבייל בחובו אור הפנימי של יתפוש חון לבבול ... חסור כל זכ : והנה אורות של הטקטורו שגלו למעלה בחצי מהח ... העליון ועמדו זה תחת זה כמ' בשער ה' ח' ספירת המלכות ... שיהיה החרוטה היא למעשה בחצי טהירו העליונה ורגליה יורדות ... למטה בחצי טהירו בתחתונה : הכוונה כי הרי החתונה הכללית ... מבוחר כי מרכז של מקיפו המלכות הוא ב' אותיות ת'ך ו' ב' כלל ... ובאשר שרגליה ה' הם יותר ארוכים מן אות' כ' גשאר ירבוטה ... מנוגלים והן ילאו ממנה הרבה אודות והתפשטו למטה בחצי טהירו ... התחתונה וזוהי האור וגם מרשום הגשאר מאורות עליונים כלל ... כבט העולמות כמו שיתבאר לפנינו : והנה זה המקום פני ... שנעשה בחצי טהירו התחתונה נק' בפי החכמים טהירו סהר ... מתחלה היה נק' טהירו עלאה שחומר מ' ו' ית' ע' שמ' במספר השם ... שחור רגלי' עליון כמ' בשער ה' ו' גנה נק' טהירו סהר ... טהירו ע' ה' הוא במספר רגלי' לפי שכבאר בו רשומיו של רגלי' ... ישערים של האחר כלל וגם קורחין אותו ח' י' קדמון שחור ... במספר ח' ע' : הכוונה כי רשום של רגלי' שערין שש' ...

בזה הטהירו היה עוד אור גדול ואור שירד מהתפשטות החי' ככ"ל
הוא כמו נקודה גדולה האור והפנים הנקודה האור ועצמה החי' :

דרך ג' בויתבאר סוד עשרה גוונים שהם עשר ספירות של הטהירו

והנה עדיין אף שכחלקו אורות עליונים מזה הטהירו ושאר
רק רישומם ככ"ל על כל זה היה אור גדול מאוד ועדיין
לא היה יכול להתבלט לבד לדי נור עלמות ולכן רמו בעה"ר
אל היות של מלוי ס"ג היינו יו"ד של מלוי ה' החדונה של ס"ג
שהיא ביסוד וזה היה לה בן אב"ל שתרד לתוך זו הטהירו ותלכט
האורות שבטהירו כדי שתמטע האור בטהירו כי לעולם היסוד
הוא המלקט כמ"ה ולקט את כל הכסף כמ"ה לקמן : ואחר
שתלקט בתוכה האור של זו הטהירו תשוב טוב למקומה למעשה
ואז ותמטע האור מן הטהירו ויהי כן שניד ירדה היו"ד למטה
בטהירו ויודו בריתתה עם נדבקי בה כל האורות שתפשטו מן
אורות' : כי אלו האורות בלויס תבסקית המלכות כמ"ה לעיל
שתשוקתה תמיד להידבק ביסוד כמ"ה ואל הישך השוקק : זה
האור נעשה בן אב"ל לזאת הו"ד של ס"ג שנשחרה בזו אב"ל
ולכן הו"ד לירד ולקבץ על בן אב"ל : ובה תבין השופת
הקב"ה שהשיב לה כנסת ישראל יח' בן אב"ל : והכוונה היא המלכות
נקרא' כנסת ישראל כמ"ה בשערי אורות וזה האור שתפשט מן
המל' ככ"ל נקבץ בזו הו"ד וזה נעשה לה בן אב"ל והוא מובן :
וגם מן אור הרישומי של ר"ה שערים נדבק ג' עמו כי לעולם
עובד אורות להדבק בהרשם כמ"ה בשערי ח' והנה זאת הו"ד היא
נקרא' בפי החכמים יו"ד האומנותי כמ"ה והיא חללו חשן והאור
אל תקרה חשן אלה חשן : כי זאת הו"ד היא היתה אומנותה של
בעה"ר ש"ע נכחו כל העולמות כמ"ה לפנינו : וכן שבועלם
עליון היינו בטהירו עילה עיקר בינה היה על ידי שרד אור
מיסוד הגנו בזיון סוף כמ"ה בשערי ח' כך כל העולמות לא נבטו
אלא על ידי אור היסוד כמ"ה כ"ה במקומו וזאת הו"ד היא סוד
טפת חסד המתגלה בטוה' דלמה סוד חכמה וכחיה טולס בחכמ'
עשית : וגם טופת הו"ד היא משם ס"ג ככ"ל שביארנו למעלה
שהיא היתה בסוד פנים והאור שפרי כבד ב' ארנו שבכל אור ון
ד"ב אורות היה בהם כ"ה שערים פנים ור"ה אחר ונגד
פני הוא ע"ב ובאחר ס"ג והוא דרך פרט אבל דרך כלל כל המל' ב'
שערים שבכל אור מן אור ח' עד כ"ו בכלל נק' פנים ומן למ' ד'
עד ת' נקרא האור וי"ה אורות מן למ' עד ת' יש בו גם כן
פנים ואחר ע"ד שיש ב"ה אורות מן ח' עד למ' כמבואר הכל
בגור התמונה בשערי ח' ח"כ מלוי ס"ג שהוא עמוד ב"ה אורות
רחשונים היינו מן המרכז ולמעשה שנקרא' האור דרך פרט ופנים
דרך כלל כמבואר בתמונה בשערי ח' : וכבר ידעת שאור הפנים
שהוא סוד אור ישר דרכו לירד ולהתפשט בשל תכלית ואור האחר
שהוא סוד אור חסד דרכו לזחול וליתן גבול לאמר עד פה הבא
והנה הפנים תמונה בשם עיס שדרכו לירד ולהתפשט : והאחר
מטוה בשם אש שדרכו לזחול ולעלות למעלה : וזכור כ"ה :
וזדע מ"ה למעלה ששאר הרישום האורות המלבט בתוך זו
הטהירו היינו רק רישום מכל המלכות של כל האורות כי תמיד
אור המלכות הוא מתגשש בתחוקוים וגם רישום ממלכות קדמה'
שהיא נקודה חמנית שבתוכה נאללו כל העולמות כמ"ה למעלה
ונתבאר כבר בשערי ח' כי סוד המלכות הוא סוד יסוד העפר והיט
יכול לפעול שום פעולה מעצמה כ"ה על ידי שיתדבק עמה יסוד
הרוח ויסוד האש והמים וכבר אמרנו שביסוד סס הוא סוד יו"ד
זערה שיש בו סוד סת"ה הרומו לג' יסודות ח"ה"ש כי טפת חסד
המתגלה בו הוא סוד יסוד המים ובא מן המוח רוח דמחשבה סוד
החכמה כ"ה ו"ה יסוד שהוא סוד יסוד הרוח שעל ידו יורד
כעסה מלמעלה דרך ח' חוליות של השדרה שהוא סוד ד' סוד
הרוח אל היסוד והוא מתבטל על ידי יסוד האש סוד ב' בליות ססס
סוד האופים את הלחם כמ"ה לקמן : ואז זו הו"ד שנבדקת
באור המלכות שהיא יסוד העפר היא מונית פירות בסוד הכתוב
ען פרי עושה פרי כמ"ה במקומו : והנה עתה בירידת זו הו"ד
שבה מן יסוד המלכות לתוך הטהירו ואז אורות הרישום אורות
שהיו בטהירו שטולס הם בסוד המלכות נעשה להם הכנה לעשות
פרי היינו אור העולמות אבל עדיין לא יצאה שום פעולה בשלישן

בסוד שאמרנו אין החסד מתעצרת מניחם הראשונה רק שהיא
עושה אורה כלי בסוד שאמרנו אין אש מתוקה עושה אלה לנו
שעשה כני : ויתבאר סוד זה בשער האורות : ולכן בירידת
יו"ד והתלה האור סוד טפת חסד הו"ד מיי"ד בסוד אור ודוב
לדבק ונדבקה האורות שבטהירו בזו הו"ד ותמטע האור מן
הטהירו רק שנשאר רישום רישומי : וזוהו נעשה כלי כני כדור
עגול ונק' כדור הטהירו וכמעט שמילא את כל הטהירו רק שהיה
מקום חלול בתוכו : ומה שסביב זה הכדור נקרא אור קדמון
ובזה הכדור כלולים בו עשר ספי' היינו עשרה נדורים זה בתוך
זה ונק' בפי חכמי האמת עשרה גוונים והם מבוחרים בספר משיין
הכמה : ואין כוונתם לומר שיש בהם גוונים תמונים שזה הינו
ברוש גבוהים כי ציוונו מתגלים למטה בעולמות שלמטה האנו
רוים לבאר אותם כמו שנבאר מזהך דברי הו"ד : רק כוונתם
היה להאיר שלא נתקב חס' וטולס באמרינו שנעשה כדור והוא
כלו חס וטולס לומר כלי ממש רק כמו שהודעתך למעלה : ולכן
אמרנו שהם אורות מיוחדים רק שיש בהם עשר גוונ' לפי ערך
עלה ועלול וזה הם מחולקים לעשר גוונים והבן זה : והנה זה
היו"ה האומנותי הדר שליקטם האורות מתוך הטהירו עלתה למעלה
לשוב למקומה הרמה ושכך רק רישומי גם מונו בתוך הטהירו
בסוד האור רוח' לשבוק בה בעלה שעל ידו יש י"ה הכנה
להולד כמ"ה ג' בשערי אורות כי זה ב"ה נמח יסוד הרוח כמ"ה
ובאלה הדברים תבין מ"ה בווכר כד אסתלק יו"ד אשתאר חור :
רומו למ"ה שהרישומי שנשאר בטהירו מפל הר"ה שערים היה
אור גדול ואורות אחר' שהיא בחינת המלכות של עולם המלבט
שתפשטה אורה ג' בטהירו היה רק בערך נקודה נעמד אור
הרשימו : ואמרנו שעל ידי זה נעשה אור אחר שירד יו"ד
האומנותי נדבק בה כל אורות חס' ונעשה לה בן אב"ל ואחר
שנכתלקה היו"ד מן הטהירו אזי נסתלקה גם כן הנקודה מן האור
ח"כ נשאר אור : אך עכ"ל קוראין אותו אור מנח שהרישומי ששכך
בה הו"ד האומנותי נעשה ג' כמו נקודה לזכ האור ונעש' שוב חור :

דרך ד' בויתבאר סוד אדם קדמאה סתמאה

הנה חפש שאחד שליקטם היו"ד האורות מן הטהירו ועלמק
למעלה ורמתה לשוב למקומה הראשון שהיא הו"ה בה ב'
בחי' שהיא פנים ואחר שערי' ו זה נח לורד : ואחר' כ' לחזור : אך
מחמת ירידתה בעולם התחתון מודריתתה נחללנה מעט ותעצבה
מעט אורה לכן בשוכה לעקויה ונאציה על מרכו ספי' המלכות
ששם ב' אורות כ"ה חו' אור כ"ה שיהא סוד כתר מלכות של
עולם המלבט שאורה וזה תאוד לה כנהה לה ערך מעבר בפומה
לחוקה יו"ד באשר שתגלמה קלת ויהא נפשה על ראש הו"ד
וגשארם חופפת למטה מן עולם המלבט והאור שבה מה שהיה כ'
מחוד עלה למעלה ומגו- ביסוד של עולם המלבט כמ"ה לקמן
והוא ענינה גשאר' חופפת על כדור הטהירו בסוד הכתוב רוח
אלהים מרחפת על פני המים הכוונה בזה כי זו הו"ד אחרת
שהוא סוד יסוד הרוח וח"כ כשנתגלגלה קלת בטהירו טולד בה דין
שהוא מניעת האור במקום הסו ולכן נקרא' רוח אלקים
ועי' נשאר' מרחפת ע"פ כדור הטהירו והטהירו מטונה בשם
מים כי עדיין לא בא קטיו ויור עלמות עד לח"ה כמ"ה לפנינו
ואמרנו מרחפת היינו נגש ולא נגע הכוונה בזה כי אחרנו שכל
יו"ד הוא בסוד סת"ר שהם ג' קוין קווא לעילה וקווא לתהא
וגי' באמצעות' : וגשאר' היו"ד בתוין זה כי סוד יו"ד כבר ביארנו
שטולל בעלמו עשר כמבואר בבורר ברוח דנקודה חלה ואיזה חלת
ואיין חשע דאיהו עשר : כי קווא לעילה רומו אל הראש שהם
ג' ראשונות כח"ב שהם תמיד נכללים בראש כמ"ה הכל לקמן :
וגי' דאמצעות' רומו לחנ' וקווא דלתת רומו לנח"ס כמ"ה כל
זה במקומו ולכן חושב הו"ד חשע שהם ג' פעמים ג' לפי שמעלה
עדיין לא נתגלה המלכות כעוול רק שהיא בזה ושמלתה לעשר
כמ"ה לקמן : והנה תמיד נב"ס של עולם עליון מתלבט בעולם
שלמטה וממנו כמ"ה לקמן : וה"כ זו הו"ד האומנותי שנשארם
חופפת על כדור הטהירו היה בליון והשארם שראש קו' דלעילה
עליתה למעלה בעולם המלבט לפי שהיא וזה תאוד כנהה לה דבק
טו מקום ודרך מעבר בתוכה ון

רשים השינוי לעיני : כי עתיק ויומן משם מחיל עולם אצילות
 כמ"ש לקמן : ובוה תבין משארול על ספוק ויחי אור ראש אציל
 העולם ראוי להקמתם בזה האור גלגל לדקיקים לעולם הבא :
 הטובה כי ביארנו כבר כי ויחי אור רומן לחורף אור למעלה והוא
 רומן לאורו אור שליטה הוי' ד מתוך הקצירו כדי שיתמצע האור
 בטהירו שלא יכלו העולמות שלמטה לקבלו עד שתמצע : ועלה
 זה האור ונגנו ביסוד על עולם המלכות כמ"ש לעיל ו"ש וגנו
 לדקיקים סוד יסוד עול' המלכות הנקרא לדיק והמרו לדיק' בלשון
 רבים לפי שיש בזה העולם ב' יסודות בבחי' פנים והחור כמ"ש
 לעיל ו"ש לעולם הבא לעולם שכבר בא והוא עולם המלכות
 שכבר בא :

**דרך ה' בויתבאר תחלת אצילות י"ם
 של עולם האציר קודם תיקון הגמור**

והנה אחר שפלטת הוי' ד את האורות ריזו עוד בעה"ר לב'
 אוחיות הייט חות ה' עיקרית של ס"ג הייט ה' הארוכה
 שסמלו שלם שהיא הוי' ד כבר ירדה ונעשה חומן ועתה רמו אל
 ה' הארוכה העיקרית של ס"ג ה' המלוי של ה' הארוכה של ב"ן
 שהם עומדים זה נגד זה כמו שהוא בתמונה הכל' שהמקומים יפנו
 ברחמים וישלחו הארסם להפצש למטה להאר' אל ו"ד האומי'
 להוסיף לה כח כדי שחולל בקבוע כדור הטהירו ולהפצש למטה
 שנית בתוך חלל כדור הטהירו ששם הם האורות של ת' שפלטת
 הוי' ד בקולף דלתתא וגם ריזום ריזומו מאורות הראשונים לקבץ
 אלו האורות ולעשות מהם כדור והוא כלי של כדור כתר
 האצ' ובו יזו כלולים כל העשר ספי' של עולם האצילות : ולכן
 היה לרד לה סיוע מן ב' חזויות הכל' מס"ג וב"ן כי כבר ביארנו
 כי אור הפנים שהוא סוד הוי' ישר דרכו להפצש ואור החור שהוא
 אור האחר דרכו לנמסר לעולות למעלה ולכן באות ה' מס"ג
 שיש בו בחינת פנים והחור כמ"ש ב"ח בחינת פנים נחפצש האור
 וגלגל בחי' האחר היה תחפצש בלתי תכלית אבל בכח בחי' אור
 האחר נתקמם כפי שיצור המוגבל לה מפעל הרצון אבל אין
 הכלי נגמר מלאכתו חלה אחר שיסתלק ממנו אור הגדול המוכן
 מלכות מוגבל ולכן לרד אור ולכן היה לרד ב"ג כיוע מן אור
 ה' מס"ג ב"ן שהוא בחינת אחר ממש ועל ידי זה נסלקת אור
 הוי' ד מן הכלי וזו נגמר מלאכתה : ועוד ויחי בן ונעשה כלי
 הכתר ב"ג כמו כדור עגול בתוך כדור הטהירו ובהו כלולים
 כל העשר ספי' של עולם האצ' כגלגל בלתי זה בתוך זה : והוא
 סוד ספר עילאה הנקרא עתיקה דעתיקן ועילת העולות והוא
 נקרא קד לקדן העולמות שלמטה ממש כמ"ש הכל בחריבות :
 אבל הוא קדן הכמות לערך כדור הטהירו ולכן לא יעלה זה הכתר
 את כל כדור הטהירו רק מעט ממנו ויש לו למעלה כדור
 הטהירו הייט קרוב לאותו מקום ששם נעץ הוי' ד האומינת ושאר
 למטה עוד מקום פניו הרבה בחלל כדור הטהירו ששם נבט כל
 העולמות שלמטה כמ"ש לקמן : הרי לפניך כדור הכתר של
 האצילות נבט בכח ו"ד חומינת וב' ההי"ן מס"ג וב"ן הרי שם
 הגדול **יהה** שהורטו למעלה בשער ה' שזה השם היה חרות
 על מטה הארץ : ויש בוג' צרופים כי אף שהאמר
 בברייתא דאברהם אבינו ג' חזויות ביותו' ביות ר"ל שבג'
 חזויות יש בהם ו' צרופי' כמו שמתאר שם בסוד לרדף ג' חזויות'
יהו ו' חזויות חת"ם אבל בזה השם שהי"ן הם כפולים וזוין
 בתמונתם לבן אין בו רק ג' צרופים ששם **יהה היה**
הדי והם ט' חזויות והי"ן מתמלאו כ"א בג'

וגו דאזנתיא נשאר חופף בין עולט המלכות ובין כדור הטהירו
 וקוף דלתתא נעולה בכדור הטהירו הייט גלגל הוי' יסוד שלו
 והמלכות בקצה הכדור וירדה עד לחלל שהך כדור הטהירו
 וזכר זה : והוא סוד השתלשלות העולמות להיות נעשה נעץ
 בתחלה : ובוה תבין מלת נעץ והכן זה : ובוה תבין סוד
 הכתוב אחר וקדם לרומי ותשת עלי כפכה והוא מחמר זאת הוי'
 האומינת שהיתה בה בחינת פנים ואחר סוד החור וקדם וח"כ
 היה לה כח לרד ולעלות אך שתשת עלי כפכה סוד הכ"ף של
 מרכו כ"ת שלא נתנה לה דרך מעבר ולכן נחוסף בה ה' יתירה
 לרמו על ו' הכ"ף שהיא סוד כתר מלכות הרמות בתוספת ה'
 כדע : ובאלה הדברים כרתנו ברית כרותה לשפתים יצק
 במחמר הוהר שהמר קטורה בגולמת נעץ בעיקה לה חור כ'
 ולא גזו כלל : הכוונה בזה כי כבר ביארנו שהי"ד נל' גולג' כי
 כמו שהגולם אינו צורה אך הוא ראיה לכל צורה וממנו יוצר כל
 הטרות כך חות יוד אינו צורה רק נקודה והיא ראיה לכל הטרות
 כי לא תלייר שם חות אס לא תתחיל בנקודה וממנו תוכל לריר
 חיה חות שפלטת והנה קטורה הוא תרגום של עשן הרומן לרין
 כמ"ש עלה עשן באץ והשחף יופן כונת המחמר על מטט
 קיורה בגולמת ר"ל לפי שגולד מעט דין בואת הוי' ד ולא היה
 יכולה לעלות למקומה ככל' לשיק נעץ בעיקה כי עיקה תרגום
 של צבעת ר"ל הארסם להיות נעשה בכדור וכדי שלא תעשה
 בחיזה כדור מדבר כי כמה כדורים הם בעולם העליון וגם
 בעולמות שלמטה מכדור הטהירו כמ"ש לקמן לכן אמר לה חור
 בו' ולא גזו כלל כמו שאמרנו למעלה שבוה הכדור עדיין לא
 נתגלו הנוגין רק בהפצשותם למטה : וביארתי כ"ו המחמר
 בחבורי הגדול בפי' על הוהר יעוין משם : ונחזור אל העיני
 כי כאשר נשאר זה הוי' ד נעלה בכדור הטהירו ונחרחק משרטה
 אז כביכול תש כחה כנקבה ולא יכלה עוד הנפשו ולסבול בחוכה
 כל האורות שליטה מן הטהירו והפליטה אותם האורות ובאשר
 שרובה היה למעלה מכדור הטהירו ככל' שם פלטת וזר אור
 והלט האורות סביב הטהירו דרך משל אס תשפך מים על כלי
 עגול ה' ילנו המים סביב הכלי החור חור ומה האור נעשו עשר
 עגולים סביב כדור הטהירו והיא בחינת עשר לפי שנעשו מפליטת
 הוי' ד שכללה עשר והם נקראים בפי חכמים עשר עגולים דאדם
 קדמיה שתימאה : וככל עיגול יש בו כליות עשר שטרות הייט
 אותו מקום שנתחיל להתעגל ונדבק בשרטה שם הוא בחינת ראש
 ולמטה במקום שמתחיים להתעגל נקרא בחינת נה"י ובחמ"ע הוא
 בחינת חנ"ת אבל אינם שם בפועל רק בכח ולכן נקרא שתימאה
 שכל סתום בחוטם בהעלם מוחלט : ויש מהחכמים שקורין אותו
 אדם דבריה כי כמו שבד' עולמות אבי"ע שבאר עינים לקמן
 עולם ראשון נק' אצילות והשני עולמות עשר פטרות הייט
 יותר והתעבות האור כן הבא זה האדם ק"ס הוא נקרא אדם
 דבריה לערך עולם העליון עולם המלכות : ותדע שזה חק"ס
 אינו הוא האדם קדמון לכל הקדמו' שמדבר בו בעץ החיים ברחש
 הספר כי כל דרושיו נבט על הקו הישר שמתנו נתקט כל הפרופי'
 ברוח דדיוקנה דאדם כמ"ש כ"ו לקמן : והוא חק"ס הוא בדרך
 עגולים ובין כל עיגול ועיגול הוא חור הטהירו הנק' חור קדמון
 ושם נלטיירו בהעלם מוחלט כמה אלפים רבבות עולמות וכולם
 נקראו בשם אין סוף לרוב העלמם ואין לו השגה בהם כי לא ניתן
 להתבונן בהם כלל רק שהורטו להתבונן את ההשתלשלות מנקד'
 ראשונה הוא דמחשבה על סוף המעשה וגם אין לו אחיזה בהם
 להיות נפשים מהם כי נשמות של ישראל נאחזים רק בקו הישר
 כמ"ש כ"ו לקמן באר היטיב : ולכן חות מדבר בכחבי האר"י רק
 בכדור הפרופים שלמטה שעד שם מגיע מעשה החכמים להרע
 לו לטיב : ונחזור אל העיני מן פליטת הוי' ד שפלטת למעלה מן
 כדור הטהירו מזה נעשה החק"ס : ועוד פלטת מקלת אורות דרך
 קוף דלתתא שהוא בתוך חלל הטהירו ומהם נעשו כלים לעולם
 האצילות שבאר עיני לקמן ואלו אורות היו מהתפשטות חות ת'
 שאמרנו למעלה שבדכו בזה הוי' ד ועלו למעלה עם הוי' ד ואחרת
 שהם היו רק כנקודה בערך הרישום אור מכל הר"ל א שצרים
 ועיקר זה האור עלה למעלה ונגנו ביסוד כמ"ש לעיל ואורות
 ה' היו למטה בקוף דלתתא כפי מדרגתה ועתה
 ירדו מהם למטה לחלל הטהירו : ובוה תבין מ"ש בזה **ה' ת'**

מילוחים שמינסם ועלמ' ה"ה תקום ועם הג' צרופים
 הוא סוד מעבר יב"ק כי הם במספר הוי' ד הדי' ועם הוי' ד שהיא
 עשרים וע"ה הוא סוד ה"ה ה' הוי' הוא סוד יב"ק במספר שהוא
 ע"ה בהעברה של הוי' ד האומי' וב' ההי"ן דרך מעבר כדור
 הטהירו נבטו אלו הכלים והנה אותם ג' מילוחים הוא במספר חלה
 ותפקיד פלי' רומן אל הכתר שנקרא סלא כמ"ש בשער האצויות
 ומגלתי כתוב שבשם זה במילוחיו ומילוי מלוחיו יש בו תר"ך
 צרופי' נגד תר"ך עמודי אור היוצא מן הכתר ונגד תר"ך חזויות
 קש בשערות הדברות ונגד תר"ך מטע' מן ח' מטת בני נח ולא
 פמקויו של חלו הציורפי' : והנה

הנה אחר שנעשה קדור הכתר וכו' וזו כללים כל ה' שם של
עולם האצילות אחר זה רמז בע"ה לב' אותיות ור"ה
הטו"ו מן מילוי וכו' דס"ג וכו' אחרונה העיקרית דב"ן שעומדים
בין כן זה נגד זה כמו שה' בהמונה הכל' שיתקדם בן מאורס
במספר עוף כה ביו"ד האומני' שתקפשו פעם שלישי' גם דרך קדור
הכתר והוליו' ממנו ספרות החכמה שיצא מפה אל הפעלה להיות
קדור וכלו בפני עצמו וכו' יהיו כלולים השאר ספירות ויהי כן
לצד כלי החכמה מן הכתר וכו' יהיו כלולים השאר ספירות ובכח
של מילוי ס"ג שיש בו בחינת פנים ואחור נעשה הכלי ובכח ה'
ל ב"ן נגמר מלאכתה כמ"ש בכלי הכתר וכלי החכמה יבנה לה
תחת כלי הכתר לגד ימין בטארו : ומלאתי שיש בזה גם כן
הד החזרת יעקב על פנים קטנים כי יעקב הוא סוד ו' שמתק
עשה זה הכלי והקד' פנים קטנים שהספירות היו מתחלה רק
בשדה נקודות והיו קרני מנבים כמבואר בימות אלם ובמלאכת
הסם האצילות והן להחריך בזה : ואחר כך רמז עוד בעל
הד' לזן לב' אותיות ח' היות ח' של מילוי וח' דס"ג מן מילוי ו'
ב"ן שעומדים גם כן זה נגד זה ליתן גם כן מאורס להוסף
הד כח אל ו"ד האומני' שתקפשו פעם ד' יותר ותדר דרך
הטארו והכתר אל החכמה להוליו' ממה כלי הבינה מכח אל
הפעל ובה יהיו כלולים גם כן השאר ספירות : ויהי כן ובכח
ה' של מילוי ס"ג נעשה הכלי על הבינה בסוד שאמרו חלף ב"ת
חלף בינה שעל ידי החלף נבנה כלי הבינה ועל ידי ס' של מילוי
מן נעמרה מלאכתה כג"ל בכתר וחכמה וכשילצה הבינה מן
החכמה יבנה לה בגד החכמה גם כן תחת הכתר למתהל בטהי'
הד מן חן החכמה נגד רגלי החכמה : וא"ת למה יבנה החכמה
תחת הכתר ולא יבנה בגד הכתר להיות קרוב אל המאציל עכן
דרך כל האורות לקרב עצמן אל המאציל בכל מה דחפשה ולקבל
לצד מילוי : הסוד בזה כי כלי הכתר היה כל כך גדול בעצמו
היה לאת רשם כדור הטארו ועוד שבזור הטארו באשר שהוא
גדול הוא משופע וקבל למעלה ויכול הכתר להכיל אותו מקום :
עוד שכל שכתר הוא אור ד' ובחור מואד יגול לקבל האור מן
המאציל בלי חמשי : אבל החכמה היה לה מקום לנעות לוימן
ה' שם הוא מקום רחב כדרך הכדור שהוא משופע למעלה ולמטה
ממנו מתרחב וגם כי הוא חס ומכיר מקומו שאינו כדאי לישב
על הכתר כי לא יגול לקבל האור מן המאציל ודו לו בקבלתו
הד הכתר שהוא על ידי מסך אבל הבינה שהיה לה מקום לישב
גד החכמה : וגם כי הבינה קרובה בערכה לערך החכמה שהיה
הס תרון ריעין ללא מתפרשין לכן יכולה לישב בגד החכמה :
הד שלא יהיו בני מלכים ומקדשין בכתר אחד נאמר לה לאו לך
ועקבי האון לכן ותשב לרגליו ועיקר קבלתה מן החכמה חף
המקבלה גם מהכתר היינו הארץ מועצת שהוא בסוד רימון
מקום כנו שאכתוב לקמן אבל עיקר קבלתה מן החכמה אך כל
האון לחטול ללחו דליה בסות לאסתכלי' באפי' לכן סורה
בינה פניה מן החכמה בסוד הכתוב והכס באחור ישמחה : ומלת
הבחינה הוא טעריקון שח בוכס הטוונס כשרונה החכמה להשפיע
הבינה הוא שח חת עצמו שהוא סוד הכרעיות שבדרך כמ"ש בעש'
האותיות והוא בסוד שאמרו ו"ל איתקו גולא נחין ולחיש לה כי
גולס סוד היוונ הוא סוד אמירה שהוא בלישו : והוא מבואר
הואר בהתוון דרב המטנא סבא בסוד התמונה של ארת חות
עיק שהוא כזה צ' סוד ו' דתתא ורכיב על ג' וכו' והפכת
היה מן היו"ד חס תוכה תבין עס : ולפי זה אריך להיות ארת
ה' סוד ד משט גבוה מן הכל' כג"ל וכן מלאתי האור בכתיבי קודש
ה' הרב רבינו משה וטותא בעשרה חוקיו' שתיקן למתנת ספר
תורה וזפלין ומזוה : יענין עס :

דרך ו' בו ית' איך יצאו דת מן הכינה ולמה נק' הבינה אם הבנים

הנה אחר כך רמז בעש"ר לב' אותיות ו"ו היינו ו' העיקרית
על ס"ג וגם ו' העיקרית של ב"ן שעומדים גם כן זה
נגד זה ליתן ב"כ מאורס ולהוסף כח אל היו"ד האומני' שיער
הסם ה' ויחבל לבקוע כל הכדור עך כדור הבינה ולהוליו' ממה

הו"ת שהיו כלולים בתוכה שיצאו גם הם מכח אל הפועל : והבן
גלו סוד האצילות בסוד פעמיים ושלש שהם ה' גילגולים והחבוס
רק לג' והבן זה אך עתה היה לריך להיות שינוי הפעולות הו"ת
ולא כמו שיצאו בג"ר : כי הב"ר יצאו זה מחוך זה בסוד שגלגלתי כי
החכמה יצאה מן הכתר וכו' היו כלולים כל השאר כמ"ש והבינה
יצאה מן החכמה ובה היו כלולים ג"כ כל הו"ת אך כאן בהולאות
ו"ת היו בחופן אחר כי כולם יצאו ח' מן הבינה ולא יצא החסד
ועצו יהיו ככללים גם השאר וזח"ו יצאו מעט גם השאר כג"ל ר"ן
כולס יצאו ח' מן הבינה כמו שבאר לפנינו :
ולכן נקראת הבינה חס הבנים שכל הו' תחתונות שנקראו
בנים כמ"ש בעשר אותיות כולם יצאו ממנה : והעצם הוא כי
אחרת למעלה שאות הו"ד האומני' היתה ויביתה למעלה בכשר
הטארו ח"כ בהולאות ג"ר וגם הו"ת מן הבינה ירדה ג' מדרגות
שהם ג' ראשונות סוד ג' כללים ולא נותרה מדרגה רק ג'
מדרגות וכל ג' הוא כלבוד לכן היה בה סוד לירד ואחור ולעלות :
ובכן : אבל חס היתה מציאה את החסד וכו' יהיו כללים כל השאר
ח"כ היתה צריכה לירד עוד מדרגה ד' לשך החסד עמי להוליו'
השאר וכן בכל ח' שלמטה היתה צריכה לירד עוד להתרחק יותר
מן שרשה וכל יוצר עב' לא היו כלבוד חוץ יצרוס ח'ו כמו פרידה
לשפיע הענף מן השורש ולכן לא ירדה למטה מן הבינה והוצרכה
לנאציל ו"ת ח' ח' הכל מן הבינה : והקרוב יצא ראשון שמתחלה
יצאה פני' המלכות שהיא חמאה שבספי' ובה היו כללים כל
המציאות שיתאו בעלמות של משה כ"ח לפי מדרגתו ותמיד הגדול
מקוץ את הקטן ממנו במדרגה : ובאן תבין האור הגדול בסוד
קדומת הקליפה לשרי כמ"ש בעשר ח' והבן : ורגה כשיצאה המלכות
יבנה לה תחת הבינה : אחר כך יצא ספי' היסוד גמבין מן הבינה
והצרכה המלכות ליתן לו מקום לפי שהוא גדול במדרגה וזו ירדה
המלכות ירדה ח' וישב היסוד תחת הבינה והמלכות תחת ישר :
ואחר כך יצא ההודגוא הוצרכה המלכות לירד עוד מדרגה ח' וגם
היסוד ירד מדרגה ח' וישב במקום המלכות והואו במקום היסוד
ובן עז טלס : בכך עשו טלס זה חסד זה והמלכות למטה והחסד
למעלה תחת הבינה : אבל חין ויקחם זה מזה כי עדיין לא היה
לכס קוואמשה שישפיע ח' לחבירו רק כולם ינקו צבות מן הבינה
חין שינוי במעלתם רק בסוד רימון מקום כי הקרוב קרוב קודם
במדרגה ובאל יצאו בכח ו"ד האומני' מן הבינה רק בכח הארץ
ב' אותיות ו"ו כמ"ש לעיל : כי אחר שלא הוצרכה לירד למטה מן
הבינה לא היה לריך להוסף לה כח : וזה גרס גם כן לשפיעת הכלים
של ו"ת ב"ן עז עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אומללה : שכולס
לא היה להס קווס עז אחר התיוקן כמ"ש הכל באריות וצריך
שתלע שבאשר יצאה מתחלה המלכות מן הבינה לא היתה יכולה
לקבל אור הבינה דרך פנים שלה ולכן הוצרכה להפך פניה למטה :
ואל תרון לבך לומר ארי אמרש שעדיין היו השפי' בסוד נקוד'
ובסוד כהרים עגולים וזך יתואר בכדור עגול בח' פנים ואחור
כבר ביארו זה בעשר ח' שלפי שגולך להיות בכל כלי שורש מד'
יטות המקבלים מד' אותיות הו"ה לא ימלס מלקאר בו בחי'ו'
פנים ואחור ומין דממאל יעוין משס : והנה אחר כך כשרד היסוד
מן הבינה וזו נעשה היסוד כמו מסך מבידל בין מלכות לבינה וזו
יש לה כח לקבל האור מן הבינה דרך הפנים ולכן הפכה פנים טוב'
למעלה עז היסוד כי כל מה דאפשר לקבל דרך הפנים הוא מקבל
אבל היסוד שלא היה לו עדיןקווס מסך קודם שיצא ההוד והגולך היסוד'
לפך פניו למטה נגד פני המלכות : וזו היה למלכות בון הבחי'
בח' פנים בפנים עס היסוד : אבל אחר שיצא גם ההוד ונעשה
מסך בפני היסוד אז היסוד חוד פניו למעלה גם כן לקבל דרך
הפנים : וזו נשאר המלכות בבחי' פנים באחור עס היסוד וכן
נשאר עז ומן התיוקן כמ"ש לקמן : וכן היה בזה הדרך בכל הו"ת
סוד פנים בפנים ופנים באחור ע"ד הכל' : וגם החכמה ובינה כבר
אמרנו שהיו בסוד אחר באחור בסוד ארת לדיק כזה צ' פי
הבינה לא היה בה כח לקבל דרך הפנים מן החכמה
ופשטו מן הכתר אך החכמה שאורו רב מאוד היה יכול
לקבל דרך הפנים מן הכתר בסוד החכמה כי עמך מקור
חיים באורך נראה אור הנאמר על חכמה כמו שאכתוב לקמן
הרילפקך אך עמנו העשר ספירות שנאלא כטארו סתם והס'

הם הדברים שדברנו שמינו רמתו אל המלכות ויהי נמשלה לנר
 שהתקלקל לכמה נרות ומליקין ומענה כמה נרות ויהי לא החסר
 אורה כך ספירת המלכות שכל המלכות נשם מותן מהמלכות
 שכינה גבוה בח' ש: הנחלקים למה נשעו ויהי לא חסר מאורה
 אך כח המלכות מתקבל והמורה שהוא רומי לכללת הו"ק נמשל לאור
 המאורה לעולם כולו כבדורו ואינו מתקבל למשט' רק שמיאר ע"י
 הכבוד: והבן זה: ועתה יתבאר לך שם הוי"ה במיט' ב"ן שהיא
 במלכות כו הוי"ה הנ"ל כל אות מוליד דוגמתו כזה ויד' ה"ס וז' ה"ס
 כי כל המלכות נהאו ממלכות ראשונה הכלולה בח"ס כמו המדליק
 נר מנר מה שחין כן שער הספיר' אכן שער מילוי הו"ת אין
 מולידין דוגמתן והבן זה: וזויה חבין גם כן מה שמתאר בכתבי
 הכ"י ול' שבכל ספ' יש שם הוי"ה ובכל א' יש נקודות והס' כ'
 נקודות בע' ספירות כיוון נקודת הו"ה במק'ן שיהא בכתב' בפתח
 בחכמה וכן כולם ובמלכות הו"ה בלי ניקוד: כי תע' שהאותיות
 מה"ס נבנו הכלים של הספ' והנקודות הם כעו נשמה אל הגוף והוא
 סוד העצמות שבכלים שמינו שיהיו פועל הכל על ידי הגשמה
 שבמטה הכל אשר יחפון כן ניקוד' יטה את התיב לכל אשר יחפון
 כגון הם חס וגם מהפך הו"ה לכולי מצמחיה שיהא סוד
 הדקדוק" ולפי ספ' המלכות יש לה כלי מצמחיה שיהא סוד
 מתיק' נר מנר כמ'ש לכך יש לה"ס הו"ה אבל אין לה נקודות
 הרמות אל אור הפנימי סוד העצמות שבכלי זה לית לה מגרמה
 כלום: והנה חזרנו שכלי של הכתר נבנה מן ט' אותיות שהס' ג'
 צירופ' יה"ס כמ'ש לעיל אם כן הגיע אות' לכל ספירה מן ט'
 ספיר'ו שבכתב' ואל המלכות שבכתב' לא הגיע שום אות שהרי
 הכתר בעצמו כולו גם כן מעשר ומיורן נבנה כלי מלכות שבכתב'
 אלא לדרך לומר שבהה מרישום המלכות של עולם שלמעלה ממנו
 שהיא סוד מדליק נר מנר: וכן חזרנו שער עתה נבטו כל השער
 כלים של עשר ספ' מקוריות שנאלצו בכדור הטי"ו מן ט' אותיות
 של מילוי ס' ג' וצ' שירדו מן עולם המלכות שהיא חסונה שבכל
 מש"ס ג' וד' אותיות מנ"ס כמ'ש למעלה: אם כן מגיע אור
 מות' ה"ס מן ט' אותיות לט' ספ' והמלכות שהיא חסונה שבכל
 לא הגיע לה שום אור לבנין הכלי שלה אלא לדרך לומר כלי וכן
 הוא בכל ספ' ובכל ספיר' ובכל עולם שכל המלכות נבנו מעולם
 היותם של מלכות הראשונה הכלולה בח"ס ואם כן שער אמרו
 שהיא שלמי אמורי ישראל: כי סוד אמונת ישראל הוא סוד המלכות
 הכלולה בח"ס סק' אמונה בסוד אמת ואמנה ויהי בעצמה
 משלמת בכל אמונת ישראל מש"ס כל הספ' והבן זה: ולכן שפיר
 אמרו לפי שהיא לפתח מכל ספיר' א"כ מנחה הוא שלח הגיע
 לה שום אור מן ט' אותיות ומיורן נבנה עולם מהותה אל מנחה
 שהיא כעו מדליק נר מנר והיא נבנה מעולם מהותה של מלכות
 הכלולה בח"ס וה"ס היא התגורר מאחר עליה דה"ס א"כ ולכן
 סליחו דולם לעולם לעולם על כל ספיר' אחר לחצות מהות
 מח"ס שער כל הספ' והבן זה: וזויה יבאר סוד הכתוב אכן
 מחסו הפנימי וכו' על מנרו: והוא מוכן כי הפנימי הם אותיות
 שעל וד' נבנו הכלים כמ'ש בס' ג' אכנים בוים ששה בתיים וזויה
 תבין סוד הכתוב ב' מאת ה' היתה זאת היא כפלאה ביעימי: שמלת
 את הוא מית' דה"ל מה' היתה זאת אלא כן הדברים שנדברו
 לעיל כי נודע שמלת זאת רומי אל המלכות בסוד הטוב לזאת
 יקרא אשה כמ'ש בשער האותיות: גם גולת את רומי גם כן אל
 המלכות שהיא סוללת כל האותיות מה' עד ת"ו אך מלת את רומי
 לרבי החסדים בסוד שיהיו חסונות שש רבו' דינין בסוד הכתוב זאת
 רומי למדרגה תחתונה היתה דברי הוהר והמדרגה התחתונה נאללה
 קצ' הקורה נמבאר מחון דברי הוהר והמדרגה התחתונה נאללה
 מדרגה עליונה בסוד מדליק נר מנר כמ'ש ח"ס מת' ה' היתה
 זאת ע"כ כפלאה וגו' ולעיליק לאחד עליה שש סוד הפלאות
 כמ'ש ב"ו לחנן כמ'ש מקור' בהך כדור הטי"ו והיינו רק בנין
 א"י עשה ספ' מקור' בהך כדור הטי"ו והיינו רק בנין
 הכלים שלהם ולא העצמות כי העצמות שהיא סוד אור פנימי
 יתבאר לקחן באריות: אך חל עליו חובת ביאור עמידת
 הכלים עד היכן הגיע עמידתן בתוך חלל הטי"ו אם עד
 למטה עד קרקע הטי"ו היינו עד קו הרוחב שמשם ומטה אין
 בו שום אור כמ'ש חל' שלח הגיעו אל' עד חמשה הטי"ו
 לח' שמת אוימר עש'ו תבין המתקת הטי"ו לרבע

עולמות אלוהים ביה"א ויהי עשירי תבין כזה יתרון האור ע"י
 עולם אלוהות על קולעה עיניו שלמה ולמה נקרא האלוהות
 חי' וחי' וכמה דברים מה שלא נבחר בדברי הראשונים: וגם
 חבין ענין המתקת הטי"ו למה שיש חן מן קו הרוחב ומטה:
 ובהק' העליון שהא סוד עולם המענוס מתבאר לעיל הו"ס
 הספירות רק בדרך עיגולים וצמחיה זו ששט עמוקים זו הו"ס
 עיקר תיקון העולמות נוק' ע"י פרמפיס שהיא סוד דיוקנה דאדם
 קדש' שהיא סוד קו היושר בסוד הכתיב אלוהים עשה את האדם
 ישר וגו' תבין למה תחתית הטי"ו היינו מן קו הרוחב ולמה לא
 נבנה וטהור מדור ליקיפות והלו הדברים ואלו נתגלה לכמה
 מהראשונים ולכן יש חזיך ושם חזרתי:

הנה

תבאר דברים שער א' כי כל הדברים שנאלצו ונבראו
 וניצרו ועשו כולם מוכרח להיות להם שורש בחין סוף
 והיינו במל' שהיה נשמה בח"ס שמשם הופחת העול' וכל הדברים
 מומנה יצאו חס כו הו"ס כזו המלכות שרש לעיגול' וצריך לך
 האשר: והנה חזרנו שער המענוס החמול מקודה אמנות שהיא
 סוד מלכות המלכות שהיה כללה בח"ס ששם היא
 סוד פתחי עולם ופתיחי הם רביים וספת רביים הם פתחי הייט
 סוד עני פתחים שהיא בסוד העיגול ובסוד היושר והבן היטיב:
 והנה חס תלייר שבכלך דבר עגול והם עשר עיגולים זה בחך זה
 הרי החמ"ץ הוא הקטן שבכלים ובו יש מעט חל הרי כי ספירות
 המלכות היא נקודה חמנית ובה סוד הפתח: ולפי ההחיל
 הפנימי ומקודה החמ"ץ' ממש והיה מרכז העגולה בנקודה חמנית'
 ומרחק העגולה מה מכל הגדלי': ואם תלייר בתוך העגולה
 קו היושר בדיוקנה דאדם הרי סוד ספירת המלכות עומדת בקו
 היושר תחת' ב' ג' ע"י קו היושר ושאר לומטה רק חלק שליש בסוד
 הכתוב וכל בשלים עפר הארץ כמ'ש לקחן בשער האותיות וכן
 עמידתה נבד גמ' דת' שהיא סוד שלי' דת' סוד חס' יש
 כמ'ש לקחן: ועם הכותב גם כן להיות המענוס ששם פתח השמי
 מלך קו היושר ומכרי' אחוה אלוה והבן זה מאלף: והנה בקו
 היושר למטה הוא סוד עקבי' למעלה דתמן חמ"ץ יבני ומוך
 כלל זה לפי זה היה מרכז המענוס רחוק ומלמעלה ב' חלקים
 וחלק שלישי למטה: אם כן הוכרח להיות שני מיני מענוס
 ומתחלה נעשה המענוס מלך העיגולים ואחר כך מלך קו היושר
 והנה נודע כבר באורות עליונים שגל בח' בגול מכל הבחינות
 והיה לך מה בעיגול גם מפיחיות וישר ובושר לך מה מהס' עיגולים
 ונתבאר כבר שנעשה קו ברוחב שהיהו להפקי' בעקבי' דמושיח' וזה כן
 ולמה הוא מקיס מדבר ושמה הוא בעקבי' דמושיח' והס' כן
 מתחלה כשנעשה המענוס מלך העיגולים שהיא סוד לקוד' חמנית'
 שבחינותיו ויקח סוד מוחך נקודה חמנית הלכו האורות מן
 הנקודה כל אחד דרך הלוכו לכל לך נבנה והיה בסיס ששים רוחב
 מתולעים סוד ת"ר אלף אורות שהמלכות כוללת אותם והבן:
 וסולם הלך דרך הלוכם כזה

מכל לך העגולה כזוה:
 בחי' מתקן של תקוע
 בבחי' זו מעלה ומטה והבן

דום שבכות
 וא קוסי הבין
 זכר על כרחה
 מה היא בעול
 ב'נ'ה
 ואל עמדתו
 ג' כן סוד
 שפיר' הנה
 בכל חמין
 ו' ו' עשר
 ה הוה יושר
 זה פעמים
 קהו עב
 הרי חן
 ס' כי תה
 שם בורה
 ונה לשנה
 דרך חס
 צב והדור
 ז' על חס
 שחוק חס
 דת מדי
 בל דת
 ז' חס
 ובל כה
 כך בדרך
 שכל חס
 המתקת
 ר' בתח'
 זה רוב
 זה נכס
 ר' חס
 המלכות
 בשער
 החסו
 וא שם
 ה' הוה
 מוכרח
 ה' יוה
 אורות
 שכל
 שש
 זכר
 ע' יוה
 ל' כו
 ע' כו
 ה' חס
 מלך
 ה' חס

פתח ב' דרך א' בו ית' סוד אורפנימי מהיכן בא וסוד שבירת הכלים

ואלה המלכים אשר מלכו בדרך הדוס לפני מלך מן לבני ישראל : כאלו נרמו סוד שבירת הכלים על הספרות שבטבירו כמ"ש לפניו אך מתחלה נבאר מהיכן בא חור הפנימי אל הכלים והור המקיף שלהם : רק ובור חומר מה שמאריך בשער ה' שמתחלה נתגלו בטבירו יצילתה הרבע הורות והם היו שורש לגויי הרבע הורות הוי"ה ושורש לחד צ"ע ויודות ותולדות קטס עפר מים רוח חם כמ"ס : וכמס' סוד' יסודות כל אחד לגויי מחבירו והיונו שיש ביסוד עפר עמנו כל ה' יסודות כבוד צטר שבצטר חם שבצטר וכן כלום זכר הוא בכל ה' יסודות כבוד ה' מתוך ספרי הכונה כן הוא ב' הורות הוי"ה שכל היות כלל המלך ה' הורות : ונבאר שם שכן חנו ה' הורות ויולאים הרבע מילואים שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שעולים במספר יברך שעל ידי חלו ה' מילואים נעשו החורות ברו הטהירו סתם בסוד מדבקה כמ"ס לקמן ועוד ה' הורות השורשים הוא במספר רל"ו והוא סוד שיעור קומה שלמעלה בסוד הכבוד גדול החומר ב"כ כ"ח במספר הקוא : ואף שה שיעור נאמר במ"ט חבל למעלה קיבו ואלו מן תדמויות ואשוי שח'ו לחשוב שם היות שיעור כי כל שיעור הוא נוגבל שח'ו ליהן נבול בחורות עליונים שפרט בשולח הילות ומעלה שם הוא עלם החיים ושנעשו הילות גמור שנספעים מאור הין סוף שאין לולה ראשית וגם תוליות על כל זה הורשית לחשוב היות מספר ושיעור היינו בעיני החיות והשמות הקודש שהם נשאלים גם השיעור למטה והכן זה : וכחור אל הצמן שכן ה' הורות הוי"ה ויולאים ה' מילואים ה"ל וכל כולו מחבירו היינו שמו"ע ע"ב ש בו כללות ה' מילואים ה"ל היינו ע"ב שבצ"ב ס"ג שבצ"ב מ"ה שבצ"ב ב"ן שבצ"ב כמו ב' יסודות ה"ל : וכן בכל מילוי ומילוי גם תדע שחלו ה' מילואים הם שורש ל' בחיות שסס טעמים נקודות תגין הורות : היינו טעמים הם סוד ע"ב : נקודות סוד ס"ג : תגין סוד מ"ה : הורות ה' היות ב"ן : וכל אחד מהם כולו גם כן מכל ה' ע"ד ה"ל היינו טעמים שבטעמים נקודות שבטעמים תגין שבטעמים הורות שבטעמים וכן כולם על דרך זה : והם כנגד ה' עולמות ה' היות יצירה עשויה כמו שחשוב לקמן : וכל עולם כולו מד' עולמות : והם הטעמים עמים נחלקים לב' בחיות כי יש טעם לעול כגון זרקא כגול וכו' ואלו בים שטעם של היותם למעלה וכן כשהטעם בתחלה היותם נדרה גם כן טעם מלעיל כי ידע מתוך חכמת הקדקודש טעם מלרע : ויש טעם בחלוצ כגון מקף : הרי הטעמים נחלקים לב' חלקים וכן הנקודות נחלקים לב' חלקים יש נקודה למעלה מן האות כגון מולד : ויש למטה רובם כטולים : ויש בחלוצ כגון שורק והוא נקודה בלשונן מלאש"ס כזו ו' ותגין נחלקים גם כן לב' חלקים היינו ב' חלקים לריבין תגין והלק הג' חן דרך הג' : כי שבש הורות שם שטעמ"ג ב"ן דרך לחינם לכל אחד ב' תגין : והורות ב' חן ח"ה לריבין נחיינם כל אחד בתג אחד שהתג דרך להיות בחלוצ האות ושאר האותיות שמינם ונחלק"ת סו"פ חגין לריבין שום תג רק אות' ח"ה היא באב בשם הוי"ה שדרך לחי"ן כל הכת' חן חות' ו' שהוא רומז לכהר מלוכה בסוד הכתוב בעשרה שטעמ"ג לו חנו ביום הנהונו : והטעם לב' חלקות התגין יתבאר לקמן והורות חנין מתלקין : וטעם יתבאר מתוך הדרוש שהתג להארך כאלו חומר כלל זה כי יצטרך לך לקמן :

ועתה נבאר אל הביחור רק ובור חומר מה שמורט למעלה שחלו הכלים נבטו מן ט' הורות היינו ה' הורות מס'ג שירדו לתוך הטבירו וד' הורות דפ"ן ונבאר עוד ה' הורות היינו ה' הורות מס'ג וה' הורות מס'ג : שעדיין לא נתנו מאורם אל סו"ד האותיות לתוך הטבירו : וכן אלו העשר הורות מעשה חור פנימי ומקף אל ה"ס שבטבירו כמ"ס הכל לקמן בחודש : ולפי שאלו ה' הורות הם כלולים ה' נגד ה' שהם סוד פני' וחומר ונחשבים דרך כלל לט' ודרך פרט ל' לכן חמר החיקן נתקטו בכל העולמות ה' פרט' שהם דרך כלל ודרך פרט הם י"ס כמ"ס הכל לקמן : ונתחיל נבאר הרי חמרט שהורו ששאר בטבירו סתם שהוא רישוס חור מאור עולם המלכות שנסתלק למעלה ה' עדין והפתח לוח פתח בפני עמנו והכן זה :

ולקטס כל הספי' שוין לטובה ולחביב ואלו דע אחי כי סביב הטבירו כבר נת' שנעשה כמו שפה שהא נעשה מאור המלכות שנסתלקה ללדון והיתה כלולה מעשר ואף שאמרט שהמלכות דמול' נשאר לנעום הוא בסוד הלקת נר מנר והוא לא תאמר והכן : והם עשר עיגולים שמתגלגלים תמיד סביב הטבי' והינם נחיים לעולם רק תמיד מתגלגלים ומסבבים את הטבי' ובהותם הגלגלים יש בהם חלונות פקוקים שמום החלונות טאבים הספי' שבטבירו האור מן ה"ס וינין חלון וחלון יש הפסק : ולפי שאין תנועה כל הגלגלים שום כמ"ס בשער ה' ח"כ לפעמים שזדמן הפסק נגבל שני נגד פתח החלון של נגבל הראשון וסוהם הפסק ופעמים שזדמן ב' מסכים נגד חלון ה' ולפעמים ב' מסכים וכן כולם : ולפעמים זדמן של החלונות פתוחים בחינם מקומן על שבחים שהן מותרים ומשבחים שהוא עת רגון דכתיב ואני תפילתי לך ה' עת רגון וכתיב צעת רגון עניתיך ותיב ואל יבא בכל עת כי לא כל העתים שוים כי תמיד משתנה מן החלונות והיונו אותי חור שניתק מן הנקודה ונכלל בה"ס כשנפתח חיוה חלון והוא דרום מקומו שניתק משם : ואף כתיב ואל מקומו שהף זורח הוא שם : ואף חם חלון הוא נגד מקום הלוכו שניתק משם מיד חיוה ניוון חור קופץ בקפולה דרך החלון לטוב למקומו שהלך משם זחם כל הגלגלים ידמונה שחלון ה' פתח ומפולש דרך כל הגלגלים ואף מתרבה השפע בעולמות ואף נק' עת רגון והם ידמונה שזדמן שיעה החור אל מקומו יקף חיוה נגבל ויכסה פתח החלון ואף הוא מתעכב בין הגלגלים ומסבב ג"כ את הגלגל עד שיעה לחיוה חלון ואף שרואה מקומו דרך חלון השני עכ"ל דרך להתגלגל ולח' יקפון דרך חלון שני לפי שאינו דרך הלוכו בסוד הכתוב סובב סובב סרוח ואל מקומו שהף זורח הוא שם ליקף : והוא דוקא חותו חור שהי' בבחינת העולמים שניתק מנקודה האמעיית סביב הנקודה שום האור שומר סביב העולה : וכל מקום שהגלגלים מקיפים את העולה שוין לטובה הן למעלה הן למטה כי כמ"ס שנפתח חלון במפולש הרי יש כעודו חור שרואה מקומו דרך הלוכו ואף קופץ דרך החלון ונתרבה השפע : וגם בבחינת היסוד יש בחור עולם העינין כמו עמוד חלון שהור יורד מיסוד הגמון בה"ס אל העולמות דרך חורו עמוד ולמעלה במקום שהאור יורד שם מתחדשים תמיד חלוטות בגלגלים שהף שזדמן חיוה הפסק מכה חיוה נגבל שמכסה פתח החלון עד חיוה עמוד מתחדש שם חלון מחדש ולפיכך חיוה נספך השפע בבחי' הבור שהיא לדרך חיות כל העולמות שום חיוה נספך לעולם : ולכן עולם המלכות שגבנה בחלק העליון שם מרכז הנקודה בחור העולה בשום מכלל לך ולכן לא נתחלק להרבע בחי' כי הוא וישו' ה' כמ"ס בשער ה' חבל למטה שבטבירו סתם שם הוא עיקר מרכז הנקודה מבחי' הבור כמ"ס למעלה ויש נחבאר ששניתק האור מן מרכז נקודת הבור חיוה אותן חורות הורטו ליק' בעקמותיו ומה שמע לו למטה חלכו שלא בדרך הילוכן : יח"כ כשמתעבים הגלגלים חיוה למעלה יכול לקפון האור אל מקומו דרך הלוכו חף שהוא מתחלק עפ"י בחי' עקמומיות והיונו דוקא עד המקום מרכז הנקודה של הבור והוא חותו מקום שאור קד נבנה שם עולם חל' כמ"ס לקמן : ולכן גם בעולם חל' עולמו מתחלק למטה בחי' כפי בחי' העקמומיות כמ"ס הכל לקמן באריות חבל למטה מן המרכז שם חיוה מגיע עולם החיים מאור ח"ס שהף שזדמן שם שיתחם חיוה חלון בגלגלים במפולש חיוה קופץ שם האור דרך חותו חלון לפי שאין שם דרך הלוכו ולכן כס מפלגים רק מן עולם חל' דרך כמה מסכים כמ"ס הכל לקמן : ולכן האליות נק' חיי דחיון שעולמות שלמטה מקבלים החיות שלהם מתנו חבל עולם חל' חיוה וחומר ח' כמ"ס לקמן ואורו עמוד ה"ל מגיע רק עד קרקע האליות שהוא החת מרכז הנקודה מבחינת היסוד ולפי שתרבו בחי' הבור הוא למטה בבחי' הבור שהוא מקום עולם האליות ולכן הורטו הספי' להיתקן דוקא יסוד ולא בבחי' עיגולים כמ"ס הכל לקמן ולמטה במקום סוד העקבים מבחי' הבור נעשה חושך וללמות בסוד הכתוב רגליה יורדות מות : וח"כ העשר ספריות מקורות שנבטו בטבירו ועמדו זה תחת זה כפי שנתבאר חמונתו למעלה נסתוימו במקום שמוסדוים עולם חל' כי לא רע לרד למטה תחת מרכז נקודה של בחי' הבור : ועתה נבאר מהיכן בא העולמות אל הכלים ונפתח לוח פתח בפני עמנו והכן זה :

האור גדול שלל היה יסל להחגלם ולבוא לידו צוה שלמות
 עד שהצרכים יו"ד האומות לירד לתוך המצודות ולקבל את האור
 כמ"ס ועלה זה האור למעלה ובגו ביסוד המלכות כמ"ס לעול
 וכן המותר נבט הכלים על ידי ע' אחיות כמ"ס ואח"כ
 כאשר כבר נבט הכלים ירד שוב האור ומשך אותיות ס"ג וב"ן
 שעדיין לא נתנו מחורס לבין הכלים כי אורם רב מאוד ועתה
 ירד מזה האור ויתלבש באור הרשום שגם למעלה והיה גמז
 באין סוף וירד לתוך הכלים להיות מהם אור פנימי ומקיף אל
 הכלים: וכן שירדו במהירו מיד מהמלאו האותיות במילואם
 ומלוי מלואם וכן השמות הכלל נתרבו עמ' מלוי והיו מלואים
 עד רל"ו אלף רבוא אותיות: וזוה נעשה אור פנימי ומקיף כמ"ס
 לפימנו: ועצם רל"ו לפי שנגעו מן רל"ו שערות ועם כללות
 ה' כ"ה ככלל היו רל"ו: גם כ"ד מילואים הם רל"ב וד' אותיות
 השדרים הם רל"ו: והגם כשירדו אל הרל"ו אלף רבוא אותיות
 וירדו לאור קדשן חיו קיבל אותם האק"ם שבהו ראשון אחד
 שולם המלבוש וקיבל לעצמו מזה אלף רבוא אותיות: לאחר פנימי
 ומקיף: וקל"ו אלף רבוא בקשו את העולות של האק"ם
 וירדו לתוך כדור הטהירו: שהרי אמרנו שגם כדור הטהירו
 עצמו יש בו כ' עשרה עגולים שנק' עשרה גומין: וז"ס קול
 יעקב: הסוגיה שאלו האותיות שבקשו וירדו תוך כדור הטהירו
 הם כמנין ק"ל והכל על ידי ו"ד האומות וחזו יעקב"ב כ"ג ע
 והוא סוד קול יעקב שבקש כל הקיימים ומן אלו הקל"ו אלף
 רבוא נשאר רל"ו אלף רבוא בתוך כדור הטהירו לפימי
 ומקיף: ומ"ה אלף רבוא ירדו לתוך הכדור להצילות וכשאר בתוך
 הכדור כ"ו אלף רבוא לאור מקיף: ומ"ה אלף רבוא ירדו לתוך
 הכדור לאור פנימי והוא שרש לה"י אלף רבוא עלולות שהק"ם
 משתעשע בהן כמבואר: ותוך דברי מאמר אדם האצילות ומאות'
 ח"י אלף רבוא נשאר ששה אלף רבוא לאור פנימי לכדור ו"ב אלף
 רבוא ירדו לתוך הכדור: וזוה הוא שרש ל"ב שבטו ו"ה כי ידוע
 כי עס ו"ה הוא בחכמה כמ"ס לקמן: והוא שרש ל"ב צירופי
 הו"ה: ומאותן הו"ה אלף רבוא נשאר לאור פנימי: וז"ו אלף רבוא
 החכמה ואלף רבוא נשאר בשאר לאור פנימי: וז"ו אלף רבוא
 ירדו אל הבינה: ומאותן הו"ה אלף רבוא נשאר ב' אלף רבוא
 למקיף לבינה ואלף רבוא נשאר בתוכה: ומאותן אלף רבוא
 נשאר בתוכה תח"ם רבוא לאור פנימי שלה כמספר תת"ל
 שם סדר"ם אלהים במספר השוא: וק"ם רבוא ירדו אל הו"ה
 שם חו"ה נהי"ם ועצם כל במספר הכלל לכל ה' מבואר בספר
 שבר יוסף ולא הבאנו כי לא רציתי להאריך ש"ה להעתיק על
 המעיון: ודרך אמת לידע שכל אלו האורות שירדו מיוסוד
 המלכות לתוך הטהירו הוא סוד טפת מוסד שהוא סוד ו"ד שיש
 בו סוד סה"ר דמיון שלת טיפין דלוח דהיקו ממוח עלאה סוד
 ההכמה שיש בו רוח דמחשפה וזו האמת מהלכות שירדו מיוסוד
 והיא ומחלבת בתחומים כבוד אלו ראשון ואלו אחריו כמ"ס כ"ו
 לקמן: וכן הוא בכל עולם ועולם שהחכמה מחלבת במלכות שגו
 שגו וזוה מחלבת בעולם שלמטה כבוד בחכמה ויבנה בית ולא
 אמר חכמה ויבנה בית חלל הפועל שגו החכמה שתלבת במל'
 הכה' בית כמ"ס לקמן ע"ו ויבנה כל הבנינים וכל עולמות והבן
 זה: והגם חלו הק"ם רבוא שירדו אל הו"ה האותיות מן הבינה
 הוה בבכ כדו חלוקה לכל החשים היינו פ' רבוא לאור מקיף
 שלשה היינו י"ב רבוא לכל ה' מן הו"ה החיים שהם חג"ה נה"י
 וח' רבוא אל הכה' למקיף שלה ונשאר ס' רבוא לאור פנימי
 שלשה: וביע לכ"ה מן ס' רבוא לאור פנימי וששה רבוא
 לאור פנימי למלכות וזוה נעשה שרש לנ' תיקוני זעיר הסולל
 ו' קאות ו' תיקוני למלכות כי שם מעלות לבטא כמ"ס כ"ו לקמן:
 והגם חס היו וירדים אלו הק"ם עפ"י החלוקה לכל אחד בשוה
 מן הבינה היו יכולים לקבלם אך באשר שכל הק"ם אורות ירדו
 מחלה כולם אל הגדולה וממנו אל הגבורה וכן כולם לבן לא
 היו כל אחד יכול לקבלם ונשברו כליהם כמ"ס לפימנו: והם
 תאמר והרי אמרנו למעלה שהם תחומות קבלו כל ה' בשוה מן
 הבינה עמם ולא קבלו זה מה זהו כולם שוים במדרגה ולא היה
 הפרש ביניהם רק כבוד ריחוק מקום כמ"ס לעיל: ולמה עתה
 באו כל האורות אל הגדולה וממנו אל הגבורה וכן כולם ולמה
 לא קבלו כל אחד חלק מן הבינה עמם: ששפה אלו כי למעל'

כיוני עסוקים רק באור הכלים שלהם שעדיין לא ירד להם אור
 הפעולות והיו מקבלים רק מן הטויות הבני של הבינה ולפי שכל
 הבינה היתה גדולה הכנות מאוד לערכם לכן היו זמלים כ"ה לקבל
 האור מבלי הבינה כמו שציינו התמונה למעלה: אבל עתה
 שגמו עסוקים באור הפעולות שלהם והוא העצמות יורד דרך הכלי
 דרך גור ולכן באו כל האורות דרך הגור מוד מולם אל הגדולה
 והתחומים לא ראו אור בשר לפי שהגדולה מקבל דרך גמז
 ולכן לא קבלו כולם מן הבינה עמם רק זה הפס כמ"ס לפימנו:

דרך כ"ו יתבאר סוד שבירת הכלים

והנה הו"ה שם כמ"ס באשר שם קרובים אל המלאכי כי
 כל ג' הוא כלבוד דמי וזוה פסם שרש חוק וזוה אורם
 רב וך מאוד ולכן היו יטוים לקבל חף החלק שחיש מגוה אלהים:
 הכל הו"ה בשאר שמעתיקו יותר ע"י מדרגות שהיו כלבוד ולא
 הם שוים שרש חוק והיה אורם מעט ועוד שכל הו"ה תחתונת
 הגדולה והוא קבץ לקבלו ולמנוק על החיים שלמטה ממנו היינו
 שאלו שלמטה זיונו ע"י ולפי שגם נחשב לו למעלה חף שלל היה
 יכול לסובלם וגשבר הכלי שלו כמ"ס לפימנו: ועליו אמר וימנוק
 באורם כלל בן בעור וגו' ואח"כ מיד וימת כלל וגו' וימנוק החיות
 יובב וגו' והוא הגבורה שקיבל ג"כ המלכות לפי שגם והח"כ מיד
 וימת ג"כ וכן כולם: וסוד השפירה הוא סוד החכמה אל ממוק
 השושה שמוה בה לידו עילוף או מיתה כמ"ס בשער ח' הסוגים
 כי גם הכלים נבנו ג"כ מצרופי אותיות שהיו לחשוב ולתאר
 אותם כלי באורות עיוניים רק שכלם ארוק: עליונים הכבדים
 ומירופי אותיות כמבואר בבר"ה תא דאברהם אבינו הנקרא ספר
 וזוה: ולפי שר"ו כל אחד לקבל המלכות למנוק על שר החיים
 וישו לקבל כל האורות חף שאינו מביע לחלקם האחרים להתחכם
 לבס כדי לקבל בתוכם כל האורות ומאות רבוי אורות שכלם
 בתוכם נתרבו יותר מלוי: ומתפורו האותיות שמהם נבנה הכלי
 שהוא סוד פירוק חיצונים ושיכור עצמות כי זולת האור הפנימי
 והעצמות שש עתה היה להכלים אור פנימי גם כן בכלים עליון
 הגמיה אותם וסם סוד העצמות שבגוף ובצירוף תיא טהרות עם
 חושים כי מחלה היו האורות שבעלם רבליים מעורבים עם
 הפנים שם הדינין שילאו מן הבינה שהם סוד הדמים ומים
 עגורים היואים בלידת סולד כי אין מיתה ברחם בלא דמים:
 והוא סוד הכתוב ואלה המלכים אשר מלט בארץ אדום וכתוב
 וימנוק באורם והיו הדינים מעורבים עם האורות בניין
 הכלים: והגם אמרו ככסף ביד הטרף ברצותו מסבאם וברצותו
 חמף שבשטרף רוצה לברר הכסף מתוך הסגים מן אותם
 כבוד המטרף ואח"כ חמף עליו בפנים וילאו הסגים מן הכסף
 כבוד הכתוב הגו סגים מכסף וילאו לטרף כלי כן היה זוגותו
 למעלה שג"י האור הגדול שירד על הכלים תלכטו ומרש ע"י
 הדיון הקדוש שליו גמז בתוך האור שהוא סוד בלינת דקרדוניה
 הזרק נישוית לשך עיבר כמ"ס לקמן ע"ו שפרו הסינים
 שהם הדינים הקים מתוך האורות שכלים וירדו למטה והאורות
 עלו למעלה אל הקודש וחזרו אל התיקון כמ"ס הכל לקמן
 ואם תאמר מאחר שראו הספ"י שלמטה שהיון שלמעלה לא היו
 יכולין לקבל בתוכם כל האורות ונשברו מה ראו הם שר"ו ג"כ כל
 אחד לקבל כל האורות: התשובה כי תדע שאחר שגשבר כלי
 הגדולה נשאר האורות השייכים לגדולה בתוך שהיה עומד כלי
 הגדולה והשאר ירדו למטה כמ"ס לקמן חס כן כל אחד היה
 חושב פדעתו שמתוך שנתמטעו האורות יהיה יכול לקבל השאר
 וגם מאחר שהוא יותר רחוק למטה ויכל לקבל מחמת ריחוק מקום
 כמ"ס לעיל ועכ"ו מאחר שר"ה לקבל מה שלא הביע לחלקו ומי
 שחזר מה שאינו שלו חף שיש לו אינו שלו וזו סוד וימנוק
 תחזיר ר"ל שרש לקבל המלכות מאחר שהוא תחתיו וכבר נהרתיק
 יותר מן הראשון וגם כבר נתמטעו האורות: ואל ירוך לבך
 להרהר בזה כי יקשה חמך הדבר: תשים פניך לשער הקדמוני:
 ויתר הדברים יתבארו מתוך קדוה שלקמן: וזו טעם דעתיק
 וכן זה: ומחזר אל הענין שכתבתי קיבל כלי הגדולה כל האורות
 שהם ק"ם אורות השייכים לכלל הו"ה תחומות ולא לקבל

ונשבר הכלי שלו ונפל הכלי למטה בשאי על אופן שיפחד לקמן
 וירדו האורות אל הגבורה ונשבר גם הוא וכן כולם עד שהגיעו
 האורות אל כלי היסוד : והנה כבר נתבאר כמה פעמים כי
 ספי' המלכות לית לה מברכה כלום והכוונה כי כל האורות יש
 להם אור מיוחד ממנה ספירות שמקבלים השפעות ויש להם אור
 פן אור מיוחד שמקבלים מן המאזל בלי חמצי כמ"ש כל זה
 לקמן אך ספי' המלכות אינו מקבלת רק מנור הזה והוא מנור
 המיוחד אליה מספי' היסוד : ולכן היסוד מקבל ב' חלקים חלקו
 וחלק המלכות מתבאר יתוך דברי הוזהר בסוד הכתוב לדיק
 אויב בלדקו : ולכן ביום הששי שהוא כנגד יסוד כתיב והיה ביום
 הששי לקטו לחם ונסה שני העומר לאחד שיום הששי מכין
 לשבת : וסמך שבת שאר יום הששי הוא רומן נכפי' המלכות
 כמ"ש בשערי ארתיות והוא כוד יוסף פקקח לדיק דכתיב ביה
 והיה האוכל לפקדון לחן : והוא כוד חות ה' שנתוסף ביום
 הששי : ואות ה' שנתוסף ביוםף דכתיב עדות זי'סוף שמו
 בלחיו על ארץ מצרים והבן זה : ולכן כשבאו כל האורות אל
 היסוד לא קיבל חת כולם בבת ה' רק שקיבל תחלה חת חלק
 המגיע אל המלכות וממנו אורו בפקדון בחצי חלק התחתון שבכלי
 שלו : כי בכלי שלו יש בו סוד לחם מסכה וזמנים ורע לית מתחלה
 זה חלק אל המלכות והח"י יקבל שאר האורות והיה בו סוד
 מלכות פלוגה בסוד ירבעם ורבעם כמ"ש בשערי ארתיות : ולפי
 שם נתקיים מלכותו והוא המלך השביעי הנקרא בעל הן
 בסוד הקטוב לדיק חונן ונותן : וגם חזי העליון נתקיים ג"כ מעט
 במלכותו יותר מנאר ה' ספירות שלמעלה : והוא כי תדע כי כל
 ה' ספירות שהם מ"ג ל"ה כולם נותנים שורש אחד אל היסוד
 בסוד הכתוב וילקט יוסף חת כל הכסף ה' כסף כוד ה' חסדים
 וכיון שנשברו אלו ה' נשאר שורש שלהם ביסוד בחצי חלק העליון
 קודם שקיבל אופן האורות שפלו מן ה' ספירות ונשבו לו למלוכה
 והוא המלך השביעי הנק' שאול מרמזות הגור שהמלוכה היה לו דרך
 שאלה ושאלו המלך הגו' בשמואל הנביא היה מזה הבחינה דכתיב
 עליו והוא נחבא אל הכלים : ואחר שקיבל כל האורות בחצי עליון
 קודם שהספיק ליתן חלק המלכות אליה ונשבר וירדו כל האורות
 אל המלכות והמלכות לא קיבלה רק חלק המגיע אליה וחלו היתה
 עוקבת חלקה דרך אור מיוחד המיוחד אליה היתה מתקיימת
 אך באשר שקיבלה דרך כלי שבורה ובאה אליה המלוכה בחימה
 שפוכה נקעלפה והגיעה עד שערי מות אבל לא מתה כי לא נשבר
 הכלי שלה רק נתעכבה ונעשית בסוד פשוטי כלי עץ כמ"ש
 בשער הארתיות : ולפי שלא היה לה מיתה גמורה לא נתחשב
 שמה שזו קליפה כמו שנעשו הקליפות משאר שרי כלים כמ"ש
 לקמן : כ"א היה ח"ו נעשו גם תמנה בהיות הגחש כרוך על
 עקבה כמ"ש במקומו לא היה ח"ו קיום לעולם : ולכן אמרו ו'ל
 פשוטי כלי עץ אינו מקבל עומדה לפי שאין להם שורש בה :
 ולכן כל הבוררים שנעשים תמיד לברר הגלגלות קדושות מתוך
 הקליפה הכל הוא ע"י ספירת המלכות כי היא יורדת תוך עמקו
 הקליפות ומעלה ומס נטות קדושה לתוך הקדושה ואחר כך
 בודקת עצמה ע"י עומר שערים מיתה הקדושה מתבאר מתוך
 דברי הוזהר וכמ"ש בשער ה' ותמיד קיימת בהימנותה ונקחה
 ונורעה ורע ע"י חלו העיונות שנעשים לה דוגמת מ"ן כמ"ש
 בשער ארתיות ובוה בהה אל המלך וכל אשר האמר יתן לה :
 וזהו המלך השמיני שנקרא הד כבוד פרי עץ הד הנאמר על
 המלכות כמ"ש בתקומו וזו המלך היה מבחינה זו ולכן דוד
 המלך עליו נאמר חי וקיים ולכן לא נזכר מיתה במלך הח' והף
 גם היסוד נקרא ג"כ חי דכתיב ובנינו בן יהודע בן איש חי
 כעבאר מתוך דברי הוזהר והוא כוד אל חי ונקרא חי העולמי
 שהוא חי ב' עולמים היינו בעולם החושי קודם התיקון היה לו
 מעט חיות יותר משאר ה"ם שלמעלה וגם בעולם הרוקן כמ"ש
 לקמן : אבל ספי' המלכות נקרא' חי וקיים שנתקיים הכלי שלה
 ולא נשבר כלל וכוד שזירת הכלים הוא היה שורש לקבלת
 יסורים לזדוקים שהוא שזירה לגוף ורפואה לכפס בסוד
 הכתוב מתחתי והני ארפא כן היה דוגמתו למעלה שבורה לכלים
 כוד הגוף ורפואה לכפס היינו אור פנימי שהיה בכלים עצמן כי
 זולת אור עצמות שירד להם עתה לאור פנימי ומקוף היה כבר
 כפס אור פנימי בכלים עצמם המהיה את הגשם סוד הדמים

כגוף ואדם הוא הגשם הנחמה את הגוף אך קהו עס נחש
 בכפיפה אחת שהיו מעורבים עם הסגים : וע"י הסברה נפרדו
 הסגים ממ"ש לעיל : והנה בחלה המלכים ושמות
 אביהם ושם עירם ומש שלח נזכר חשדו אלף במלך הח' רבו
 בהם פירושי' שני' וכדי להבנות כל הדעות לדרך ביאור רחב מתוך
 ולכן לא ביארתים שלא להטריח על המעיין : והבארתי מחליהם
 בשערים הבאים בחייה מקומו השיך לכל אחד כפי הדרוש : והל
 חקקה עצמו דלעת מה זה ועלמה זה אשר סרתי מדך עץ חיים
 שדרכו מפולש לרבים ושם מתבאר בעינו מיתוה המלכים שהמלך
 הראשון הוא הדעת ומשכ לגוף כוד למלך אחד כי הם כוד חרי
 פלני דנפא וכן מתבאר מתוך דברי הוזהר בסוד הכתוב כי לא
 פי שנים ברוך ומבאר שם שהמלך ה' הוא הגוללות ומלך הח'
 הוא אור החדש שפי' נקטו המלכים וזה אור החדש הוא שם מ"ה
 החדש שיצא הוא ובת וזו עמו סוד שם ב"ן ולכן נזכר
 במלך זה שם אשור מהיעבאל כמתבאר קט בחריבות וזה הכל
 מנגד אל דבריו : אכן חס יש לך לפי משכיל השכל והבין
 שכל מה שמבאר שם בדבריו הוא מדבר בעולם הנקודות ש"אלו
 מעינים של אדם קדמון ואינו מדבר ב"ש מקוריות שאלו החלה
 בעהירו קודם שתקן ח"ק כי ח"ק נתקן מן ספי' הקטר מעשר
 ספי' מקוריות כמ"ש לקמן ועולם הנקודים יצאו דרך עינים של
 ח"ק והם כוד המלכות של ח"ק כמ"ש הכל בחר הישב ובוה
 העולם יש בו שינוי הג' כפי אשר יתבאר לקמן : ובחלו ספירות
 מקוריות לא ליבר כלום רק פתח דבריו יאיר מן ח"ק רק בחייה
 מקומן מביא הדברים אלו מתוך הדושים ומכסה אותם בעשרה
 לבושו וסמך עצמו על המבין מדעו וילמוד כמ"ש מן המפורש
 דלפת' הלה יהיו דבריו האחרונים סותרים את הראשונים בכמה
 דברים חס תעיין היטיב וגם יזו עג דברי הרשב"י ו'ל שמבאר
 מדבריו שמתך הח' רומן אל המלכות כמ"ש שאמר משה דהו ידע
 דפיקו לבנה לא כתב מיתה במלך הח' : וכבר הביאנו דבריו
 דברי הארז"ל בשער ח' משם תראה ותבין שכל דבריו מוסדים
 על אדני פו : וסוף דבר הכל נשמע כי לקמן יתבאר הכל בחר
 הישב ולא כמו שהשנים כמה מהדושים וסוף דבר יכונן
 שהחלת דבריו חמת כמ"ש הכל בעוב טעם :

דרך ג' בו יתבאר סוד הרפ"ח נישוצות שנפלו בין הקליפות

והחזור אל העינין רק ידוע תדע כי מיד שבאו כל הק"ס
 אורות אל ספירת החסד וקיבל אותם מיד בחיות
 רגע נבנה מן ספירת החסד עולם מלא וכן בכל מקל ומלך וסכל
 עולם ועולם היו בו ג"כ נשמות מזה העולם השפל : ולפי שאל
 הק"ס אורות כבר נת' שבאו מהארת יו"ד ש' שנשאר מ"ס' וזו
 ה"ה שנשאר מ"ב' וכל ספי' כבר מתבאר שהוא כלול מעשר
 חשב י"פ ו"ה הוא ק"ן והם כן היה בכל עולם נשמות שראוי להיות
 לק"ן דור ובכל דור ששים רבוא נשמות : אך ספירת המלכות
 שעיך בנייה ע"י החכמה דכתיב בהכמה יסד ארץ והחכמה היא
 כוד י' כמ"ש הכל לקמן חשב י"פ ו"ה הוא ק"ן חס כן בעולם שבבני
 עין ספירת המלכות לא היה רק ק' דור : חשב י"פ ק"ן נגד וזה
 שהם רג"ת נכ"י ומאה נגד המלכות הרי אלף דור בסוד הכתוב
 דבר טה אלף דור ונפש הקב"ה שהקט"ד זורות יהו רשעים
 גמורים לפי שגלטו בהם הדגים שהיו הסגים מעורבים באורות
 הכלים ועל ידו היה הולך להיות השפירה והמיתה והשמון רק כמ"ש
 ספירת המלכות שנתקיים בה מעט הויה ולכן נשאר רק ספי'
 דורות כמות הויה והשאר ירדו בקליפה שנעשו מן הסדרי כלים
 וכ"ו ירדו בזה העולם ותקטע"ד נקטעו בלא עת ותמיד עולם
 מעט מעט ושתליון בכל דור ודור : והם העיו פנים שבדור
 וטעם לם' רבוא בכל דור ודור לפי שבאו מן ארתיות ה' וכל עולמי
 כלול מד' ארתיות הויה שהוא שורש לד' יסודות חסוד'
 פעמיים י"ה הרי ס' ובהם תבין כי מחשבת בעל הרצון נתקיימה
 והבן זה :

ותדע כי כל כלי מן אלו הו' כלים היה יכול לקבל חלו
 אורות יותר מחלקו המגיע לו היינו כי כבר נתבאר
 שלפי

עלפי
 שלו
 כל
 ספי'
 למטה
 החסד
 הכבוד
 במקומו
 ולכן
 נק
 נשאר
 לוחות
 נכשבים
 כמו
 שש
 חלק
 וה
 ופגשו
 סג
 הח'
 סג
 בירידת
 הכלים
 כי לא
 שבו
 אורות
 מל'
 מן
 מבורר
 מנוח
 וז
 אל
 הח'
 הבנים
 הנה
 נת
 ונה
 ח'
 כי
 חות
 הוא
 נת
 בבחי'
 ונתקיימו
 שחכמות
 חף
 הח'
 והוא
 כל
 אלהים
 והנה
 כל
 שם
 חלו
 ר"ח
 ו
 זולת
 ה
 לקמן
 וז
 כבר
 נת
 היה
 לב
 ואיני
 ח'
 ע'
 נפש
 אחר
 שג
 עלו
 גם
 שהוא
 כ
 כבלה
 ק
 שלא
 ישא
 שורים
 כ
 כל
 זה
 כ
 שנכלעו
 רפ"ח
 הו'
 שבה
 מן
 מנוחת
 והעשנים
 עשן
 בף
 כל
 זה
 לו
 ביטול
 יש
 בו
 ס'
 ש"ך
 אך

שערי

דרך אמת

גן העדן

יט

מלפי החלוקה יגיע לכל חלק מן הו' קצוות ט' אלף לאור פנימי
 שלו והיה יכול לקבל י' חלק : ולכן כשבראו כל הק"ס אלף אורות
 אל ספירת החסד ואלה הם כי יכולת לקבלם ושכרם הכלי שלו ועל
 למטה עד סוף המהירו נשאר י' אלף במקומם שהיה שם כלי
 החסד מרחפים ע"פ אור קדמון שהוא המהירו ואלה ירדו להוד
 בגבורה רק ק"ל אלף אורות וכן בכל הכלים נשאר י' אלף
 במקומם והשאר ירדו לכלי שלמטה עד שהגיע ליסוד ל' חלק
 ולכן נקרא היסוד מדיקסוד עגום : וכעת נמסרה החלכות היו
 נשאר י' אלף בתקוף וע' אלף חורו ועלו למעלה בסוד
 לוחות נשברות והאורות פרום והבן : חלו ע' אלף אורות
 נחשים בכללם לע' כי כל אלף חורו לא' בסוד חזרת הבלגל
 כמו שכתוב בשער האותיות בסוד הכתוב איש ירדוף אחד
 אלף ורע לחזור לעלות אל שמים לשלם הנזבוס שלחו מהם
 ונשעו מתחלה בבניה ופתחה להם פתח ונתנה להם דרך מעבר
 אל החכמה וכן התנהו נתן להם דרך מעבר אל הכתר והכתר
 סגור ה' בעדו ולא רצה ליתן בחוטו דרך באשר כי כבר נתגלמו
 בירידתן וגבר שלטו בהם הדינים שהיו מעורבים עם אורות
 הכלים : אך מה שהיו מצוררים יותר זה קיבל בתומו ושאריו הם
 כי לא היו יכולים לעלות עוד למעלה וסייגו כי כבר מבואר
 שבאורות עליונים כל בחינה כולל מכל הבחי' : והנה אותם ע'
 אורות שעלו למעלה הם היו מבחי' ס"ג והס"ג עגשו כולל גם כן
 מל' מלחים היו ע"ב שם"ג וכו' ואותם שהיו מבחי' ע"ב שהם
 מצוררים יותר הוקן קיבל ושאר הבחי' חורגו למטה כי לא מצאו
 מנוח ולא היו רוצים לברא מעוליס בלי לבוש שהוא הגלי ומורו
 אל החכמה והחכמה נקנס אל הבינה ושם נתיישבו כי היא היא
 הבנים ושם קבלו יאורם עד בואם אל התיקון כמו שאכתוב לקמן
 הנה נתבאר שער' אורות שהיו מבחי' ס"ג אך נתיישבו בבניה
 וסנה אותם ע' אורות שהם מבחינת ב"ן שהם מבחי' נפש שבגש
 כי הוקנעו אורות שהיו מבחי' ס"ג היה מבחי' נשמה שבגש ובחי' ב"ן
 הוא בחי' נפש שבגש שמימיס ירדו מתחלה אל הכלים וכולם
 בבחי' נפש לבד ואותן שהיו בחי' נשמה שבגש עלו מיד למעלה
 ונתיישבו בבניה היו ע' בבניה שבגש ששם מושב הנשמות כמו
 שאכתוב ואותן שהיו בחי' נפש שבגש נשאר י' חרפ' ע"פ הכלים
 אלף אחר שבירתן בסוד נפש הזכנת בבית הקברות ע"פ המת
 והוא סוד ורוח אלהים מרחפת על פני המים : כי יודע כי שם
 אלהים הוא ג' בבניה שהוא סוד שם ס"ג שבבניה כמ"ש במקומו :
 והנה בחי' ס"ג שבב"ן שהוא בחי' נשמה שבגש שבגש הוא סוד
 שם אלהים במלוי יוד"ן שעולה כמנין ברהמי"ם והמלוי לבד עונה
 ר"ח והוא בחי' רוח נפש שבגש : וזה נשאר מרחק על פני הכלי
 גזולת המים כולל לו' קצוות שהוא סוד שם נ"ה כמו שאכתוב
 לקמן והמלכות הוא סוד י"ס בסוד כל המלכות הולכ' אל הים והנה
 כבר נתבאר שהי' בכלים זולת אותן אורות שבאו להם לאור פנימי
 היה להם אור פנימי בכלים עגומים כמ"ש לעיל : ועל זה כתיב
 ואני אעלך גם עלה כי אלו הם אורות שהם בסוד נפש הם סוד
 ע' נפש לבית יעקב הבאה מלוימה סוד מנר י"ס : וכשעלו למעלה
 אחר שתיישבו מן הכלים אחר קבורתן בארץ כמו שאכתוב לקמן
 עלו גם הם למעלה ואז עלו עמם גם אור פנימי של הכלי' עגומים
 שהוא סוד הבלוי דגמח' וזה גם עלה לרבות זה האור שהוא סוד
 הבלה דגמח' שעלה גם כן למעלה עם ע' אורות : כי לא ימלגו
 עלה ושאריו איזה מיוצ' קדושות בחוד השבדי כלים והם סוד שיהי
 שורים כמו קיתון של שמן שנסבר אלף שנקטף ממנו כל השמן עם
 כל זה נשאר מעט שמן דבוק בשבדים : והם סוד רפ"ג מיוצ' ש
 שנבלעו בין הקליפות והוא סוד מרחפת מת רפ"ח : ועם למספר
 רפ"ח הוא כי האורות שבאו למעלה אל הכלים כבר נאמר
 שבה מרוח נחמה סוד החכמה בסוד תלת טפין דאודרויק
 מנוחת עילאה כמ"ס יודוע כי במוח שם עוליס כל האודים
 והעשנים מן הגוף על ידי החושים למעלה בראש בסוד הכתוב עלה
 עשן בחשו : והוא סוד הדין הגנוז בחכמה עילאה כמו שאכתוב
 כל זה לקמן בסוד עלה דבולחא והם סוד הדין שנחלקים לש"ך
 ביוצאות כמבואר מתוך דברי וזכור וסוד מפרש ש"ך כי בחכמה
 יש בו סוד ל"ב נתיבות וכל אחד כולל מועשר תשוב"ס ל"ב הוא
 ש"ך אך כל הכתיב' שכל נתיב ונתיב אין בו שום דין זה נתקן

מוד ועלו גם כן למעלה עם אלו האורות שעלו למעלה והם ל"ב
 כמרים ונשאר רפ"ח למטה : ומן אותם רפ"ח מיוצ' עוליס
 חמיד ע"י מונת המלכות ולישוד התורה ומתקדשים מהם חמיד
 מעשה בראשית כמו שכחתי ואלו שעוליס חמיד הם חמנין רל"ו
 בסוד הכתוב רכ"ו ליעקב שמחה שאמר שיעלו כל הרג"ו מיוצאות
 והם ליעקב שמחה וכו' מיוצ' שהם סוד המלכות על כל נתיב
 ונתיב הם נקראי' ל"ג האבן וכאשר יסוד את לב האבן שהוא סוד
 החיות של הקליפה וזו ישרו מהם ואז יהיה בל"ע המוח לנח :
 והבן : וייתבאר כ"ו עפ"י הדרוש' בשערי האותיות שאין להאריך
 כאן ע"כ היה דברינו בסוד עולם התוהו כי ל"ו עלה נתקנו אל
 עשר ספי' מורדות שנאלו בטוהרו לא יא' מהם שום פעולה כי
 עדיין היו האורות רק בסוד נפש כמ"ס שהוא סוד יסוד העפר
 שאינו מוילא שום פעולה מעמדת רק ע"ג י' יסודות חמ"ס :
 שעיקרו הוא האור שומעט יאלו חמ"ס והוא סוד הרוח שמתנו בח'
 התיקון בכל העולמות ולכן נתחיל לברא סוד התיקון העולמות
 והוא נקרא בשם החכמים עלמה דמתקלה כמבואר בוזהר דאמר
 דעד מתקלה לא הוה לא היו משגיחין חספין בהנפין חמ"ס הכל
 בחריטות ונשחח לו פתח בפני עגשו רק חודיש' עוד הקדמה קטנה
 השיך לדרוש הכל' כי כבר נאמר אך נתיישבו עם אורות שהם
 בבחי' נשמה שבגש בבניה היו מבחי' ס"ג ואותן שהיו אורות
 שהם בבחי' נפש שבגש היו מבחי' ב"ן שבאור מרחפ' ע"פ
 השבדי כלים היו אור שירדו השבדי כלים וכו' שהיו בעולם דבריה'
 המנוח זה המקום שתיד לבנות שם עולם הבריאה היו האורות
 מאדירים הליים ירחוק כי עדיין לא נתרקבו אלא עולם א' והוא
 סוד הקבון שבאיתו' שעלנו ג' א' שהם ז' אודיו' שטטריקון שט"ן
 ע"ג ג' כמבואר מתוך כתבי האר"י ז"ל ואל הבחתי' כי הדרוש
 ארוך מאוד וחלו הו' הם נגד ז' מלכים שמתו וטעם לג' תיגן
 יתבאר בשערי האותיות ואחר שירדו למטה עד עולם העשיה
 וברו עליהם הדין קשים נעשו משבדי כלים כי מתחלה כשהיו
 מצורבים עם האורות היו בטלים עד האורות ואחר שעלו האורות
 ונשאר ריקים היו גברו עליהם הדין והם עליהם צמות בסוד
 הכתוב נתנו רשעים קברו אוי ועלו כל האורות ומקומם אל הבינה
 לחזור לשרשם וקבל' אותם הבינה ובאשר שכבר נתגלמו ונחשבה
 אור' בהיותם מתקבצ' למטה זה גרם גם מעט פגם בבניה כמ"ס
 ואלו מן הבינה אל החכמה כמ"ס בצ' אורות שבס"ג וזה גרם גם
 כן פגם בחכמה הכל הכתר לא רצה לקבלם כלל לכן לא יגיע שום
 פגם בכתר ומה שכתוב בציור מקומו אחר דברי האר"י ל' גם
 בכתר יס בו פגם היוו בעתיק יומין שנק' כתר האילנות כמ"ס הכל
 לקמן ומה שכת' לו לפגם היוו אחר התלבשותו בחי' ב' כמ"ס הכל
 לקמן וכיון שבגש יש פגם נחשב לו ג' מעט פגם והבן זה : והפגם
 שנעשה בחי' ב' הוא שפגמו נובלות מאחוריים שלהם ונסדקו כליה'
 מעט החכמה בסוד מדיקת חטה והבינה בסוד מדיקת ששורה
 כמ"ס בשער ח' ואלו הנובלות שנפלו מהם לא ירדו למטה כמו
 השבדי בליס על ז' מלכים רק נשאר בעולם האילנות היוו נובלות
 חכמ' נפלה למטה במקום שהיה שם כלי הת"ח וזוהי הדין
 הח"כ אחר שנעשה התיקון בזין הת"ח הנובל וק' כמ"ס לקמן :
 ונובלות חכמה תורה כודע שהת"ח הוא סוד הורה שבכתב כמ"ס
 הכל בתקומו ונובלות הבינה נפלו עוד למטה במקום שהיה כלי
 המלכות וזוהי נכנה הח"כ בזין המלכות כמ"ס לקמן : וז' נובלות
 בינה עכניה כודע שהמלכות היא סוד שבינה : הכל לא ירדו
 למטה מן עולם חזי' וזה שנתנו בהם הקליפות ולכן גם אחר התיקון
 אין שום אזהר לחי' עוליס חלף מן ז"ת ולא בג"ר כי הול' נפלו עוד
 למנ' בקרקע הטהירו וזוהי נעשה הכנה ל' עלמות חבי' שרהי
 כבר נת' שבכל בחי' יס בו שורש מן ד' יסודות והוא סוד ד' בחי'
 פנים אחר ימין ומחלל כמ"ס בשער ח' : והנה מתחלה כשנפלו
 הכלים למטה נתגלגלו תחלה דרך פנים וזוהי נעשה הכנה לעולם
 חזי' ואח"כ ירדו למטה ונתגלגלו דרך ימין וזוהי נעשה הכנה
 לעולם הבריאה : ואחר כך דרך שמאל וזוהי נעשה הכנה
 וזוהי נעשה הכנה לעולם העשיה : ומה שמבואר מדברי האר"י ל'
 שהכלים לא ירדו למטה רק נשאר בעולם הבריאה כבר נאמר
 זה למעלה שבדי

האר"י ז"ל

גם נחש
 ה נפירו
 ומות
 הח' רבו
 זב מור
 מאליהם
 ז : ואל
 גן חיים
 שהתלך
 זד תרי
 זי כי נח
 זך הח'
 זס מ"ה
 זן נוכר
 זזה הכל
 זי ותיק
 זת ש"אלו
 זו תחלה
 זז מעשר
 זיניס על
 זכוב צוה
 זכפירות
 זק בחיזה
 זכשער
 זמפרש
 זכבמה
 זשבוהר
 זזו יקע
 זו דבריו
 זווסדים
 זכל בחר
 זר יכוח

יצוה

ה הק"ס
 ד בחיות
 דך וכת
 ד' שחל
 ד"ג וולד
 דל מתק
 דזי להיה
 דמולדת
 דמה ירו
 דשנכנס
 דגדוה
 דהכתוב
 דרשעים
 דאורות
 דרק שמו
 דרק סו
 דרי כתיב
 דעוליס
 דור
 דל עלות
 דחשוב'
 דתקיים
 דבל חלו
 דכתב

האר"י בענין ז' מלכים דמיתו שאז מדבר בעולם הנקודים
 שינו מעשיהם של ח"ק : ולפי שכבר היו מבוררים כמ"ס לקמן
 לכן לא ירדו למטה בזקם הקליפות אבל חלו השבעה מלכים
 שאז עבדו בהם היו קודם הבורור והיו בהם הרבה סיגים
 לכן נשלו עד עולם העשיה ששם הוא עיקר מדור הקליפות כמו
 שאכתוב לקמן : ובה יבין מה שאמר בוחר על פסוק ואלה
 המלכים וגו' לפני מלך לבני ישראל : ואמר לפני מלך מלך
 מלכה קדומה לבני ישראל קדמאין : הטובים ראו לאמות בזה
 מאזה עבדים מדבר ואמר לפני מלך מלכה קדומה ר"ל
 חכם קדמון שהיא מלכה קדומה לבני ישראל קדמאין ר"ל אותן
 שנחלמו מהנה כמו שאכתוב כל זה באריכות וחס היות המלכים
 שאז עבדו בהם זק וקטנה שהיא מדבריו :

פתח ג' דרך א' בו יתבאר סוד תיקון העולמות שנק' רוא דמתקלא

יקימו מומים וזים השלישי ויקימו ונחיה לפניו : בזה
 הכתוב נרמז כי סוד עולם התיקון כמו שאכתוב
 בכל באריכות כתוב ח"י חמיה וחמיה מחמיה וח"י חרפה : בזה
 הכתוב י' לדרק מה נשקם המיתה מן המוחלם שבמיתה
 אמר ח"י חמיה לשון עתיד ובמחיה אמר מחמיה לשון עבר
 וזהו היות היות הכתוב בלשון ח"י ח"י עבר או עתיד חלה שיה
 הכתוב בה לרמז על תיקון העולמות כיון שבחור ונתקן דברי
 הבורר ע"י הכתוב שהמר ח"י חמיה למ"ה וחמיה לסערה קדומה
 וע"י מה שכבר מחמיה שם השברי כלים חרפה תובתם כמ"ס
 לפניו : והוא כי הנה אחר המחיה ראוי להיות מוכן הרפואה
 ואחר המיתה תהי' כמו שורעין הגרעין בדרך כ"ו היות הגרעין
 קיים ושלם לא יעשה שורש ונקב ופרי ואחר שיבקע הגרעין
 אזי מיד ילא שורש ויוליד ענף ויעשה פרי כן הוא דומתו
 למעלה ברום גבוהים אחר שגשברו הכלים מיד הם מוכנים
 להוציא פעולתם מכת אל השועל כי כל זמן שלא יעשו החומר
 מטרותיו לא ילכד טרם המוכנת אליה : והף שחם ושלם להאר
 שם חומר למעלה עכ"ל הכל הוא לפי ערבו שבכל מקום לדרך
 להיות הוילי שהוא כמו חומר המעשה את העצם כידוע לחמיו
 המחקר : ומה שנחלקו חולל עם הפלסופ' הוא בעולם העליון
 שגבר מ"ה מ"ה מוחלט בני שום הוילי והבנה : ולכונן כשנפשט
 הטורח ראשונה היו מוכני לקבל טרם האמת' המוכנות כפי רטן
 בעל הרעון ולכן רמז בעל הרטן לספירת הכתר של זו ה' ספי'
 שנחלמו מהחלה בטחורו שבו לא נעשה שום פנס ושלם עלו האורו
 המבוררי' ע"י אורות דס"ג כמ"ס וחלו האורות נעשו דוגמת מ"ן
 אל הכתר כי תמיד הבני' הם מ"ג אל החבות כמ"ס כ"ו לקמן ועל
 דיו זה ויהי זיווג מיני' וב' בכתר כי הוא כלול מחסד' וגבורות
 והסודים הם תמיד בחי' דוכרה וגבורות הם בחי' נוקבא וע"י
 יתפשט כמו כחור הרוך ונתעלה למענה היות שכח"ב ש"ו עלו
 למענה בדרך כחור הטחור תחת חכם קדומה סתומה המקור
 את העהירו : ות"ת ש"ו עלו במקום שהיה מתחלה כח"ב ש"ו :
 ונח"ס ש"ו עלו במקום ת' ונתקום נח"ס שלו כח"ב פניו רק
 שנשאר שם השיומו דנח"ס ש"ו במקומם : וה"ת הרי מוחלה היה
 הכתר כמו כחור עגוב ח"כ אף שהיה סולל בעצמו עשר ספירות
 עכ"ל היו זה בדרך זה כמו גלדי בללים ח"כ היה הכתר שבכתר
 מקור את כל השפי' שבתו משיב ובן טולם הגדול מק' את
 הקגן את כן ח"ך נאמר שכח"ב היו למעלה ט' : התשובה כי
 אחר שנעשה הזיווג מיני' ובי' נעשה כמו עמוד חלל נודונו האורו
 וקט' כ"א תיקום האמיתי היות כח"ב למעלה וכו' והבן זה :
 והנה אחר שנעשה זה הכתר כמו עמוד חלל שלח המחיל מאור
 עולם המלבוב האור משם מ"ה שנשאר בעולם המלבוב שעדיין
 לא ירד מאורו חל העהירו ככ"ל שירד דרך יסוד עולם המלבוב אל
 יו"ד האמתית ותמנה יתפשט כמו חוץ ויכנס תוך זה העמוד
 חלל וזוהי האור קנה הכתר עלים החיים האמתיים ונעשה חלכות
 גמור שהיו בו שופע אור ח"ן סוף ממש אבל משם ע"ב של עולם
 המלבוב מזה האור לא ירד למטה כי רב הוא : והנה בזה האור
 קנה משם מ"ה י' בו רוא דמתקלא : הכוונה סוד דיוקנה קדומה

לחלם שהיא סוד מ"ה בזמנא שהיא : ורוא דמתקלא הוא כמו כף
 מאונס ולשון המכריע בחלום כמבואר בדרייתא דאמרהם אביו
 שאמר חמ"ס אור מים חם כף וזת וזף חובב ולשון חק מכריע
 בימים : האסדים שהם סוד מים נתקבטו ורלטו חל הימין :
 והגבורות בגד שמאל : והרחמים הם המכריעים בימים : והוא
 סוד האור שהיא סוד הרוח בחלום קייטו פרטף חכם רוא בחוץ
 זה : כח"ב הוא הראש חסד ורוץ ימין גבורה ורוץ שמאל : ת"ת
 הוא קו חזעני סולל כל הגוף נחם שוק הימין סוד שוק שמאל וחס
 סוד תרין רכי קאט ומחלה היו נכללים ביחד ונחשבי' לספירה ח'
 וחס סוד תרי פלגי דגופה : לכן כהן נחשב גש הדעת לספירה
 אחד לסלילים מנין הגשמה יסוד סוד בריית קודש : מלכות היא
 העטרה שעל הכרית : ומללה לחשוב ולהרהר כח' ח"י חיה דמות
 או ללך רק אורות עניונים בלתי' חיותות ולרופי שמת העומד'
 בדמות וללך ביוקנה קליטה דחלם וע"י נעשה עיקר התיקון
 להיות עומד דרך קיים ימין ושמאל וחק מכריע בנשים : וכלן
 לית ביה בוגי' ח"ו חו בנות ימין ושמאל פנים ואחור רק כולו חו
 פנים רק שורשים בו לפעמים כל הבחי' ע"י התחלוקים
 המקבלים ממנו כמ"ס לקמן : ובו נחלבו הוט אור ח"ה מנכסיה
 מראשו עד סופו ולכן הוא נללל בשם ח"ן סוף וגם חו ח"ה מקיפו
 בסוד ח"י מקיפו עד שמחמיהם ח"י כ"י ס"ו תבית ובחבון ונעשה
 גם הכלי שלו וך ובסור מתם דומה לחור ח"ס והוא עגס החיים
 ואינו וחיובו ח"י ח"י חיים הכלים שלו ומחיה הוא עצמות האור
 המחיה חומו חו והוא נקרא בפי מכני החמת ח"ק לכל הקדומים
 ועל זה נבנו כל הדורות כמ"ס האר"י ו' שמהחיל מה ח"ק
 כמבואר מתוך דבריו : והף שכבר קדם לו ח"ה המקיף את
 העהירו עכ"ל הוא נקרא ח"ק לכל הקדומים : הכוונה שהוא
 קדמון לכל אותה שנחלקו בסוד פרטף חכם נקומו אבל ח"ה
 ח"י נתקן בסוד פרטף חכם רק דרך עניונים לפי שבח חומו
 התיקן ומרוב העגולה דרך עניונים אבל זה ח"ה הוא סוד חו
 הושר כמ"ס כבר ולכן נתקן בסוד פרטף חכם יסד : ולכן נקרא
 בפי החכמים חכם דליותו כי יצר ביוצא שחלם קדומה סתומה'
 נקרא לפעמים חכם דבריהם לפי שהוא שו העולם המלבוב וי"ל
 רק בבחי' נפש כי עדיין לא נתגלה חור האור דמ"ה שהוא סוד
 הרוח : אבל זה החכם בו נחלבו חור גי' ח"ה שהוא סוד
 ח"ה כמ"ס לכן נק' חכם דליותו כי הוא שלישי לעולם המלבוב
 כמו ה' ח"ה שלישי לאמיתו וגם י' בו סוד מ"ה סוד חו ח"ה
 כמו ב' ח"ה שש י' סוד מ"ה סוד הרוח כמ"ס לקמן באר"י
 ונשי שכבר נבחר בסוד הרוח הוא העיקר בני' יסודות ח"ה
 שמתנו יליו גם ה' ח"ה ומים כמ"ס בעשר הוא וע"י בחינת
 הנפש שהוא יסוד העפר מוליד כל הפעולות ולכן מזה החכם בח'
 התיקון לכל העולמות שלמותם כמ"ס הכל לקמן בחר הייב : ובה
 תבין חמק המאמר בספירה דליותו ו' ח"ה ספירה חקל
 במתקלא דע דמתקלא לא טוב לא היו משתקין חנין בחנין
 ומוכן קדמאין מיתו וזיווגין לא השתקו עד רישא דכסופי
 דכל כסופי לבושין דיקר חתקין וואחסין : ואם העינין הטיבו
 בדבריו האמתים למעלה וגם מה שיבוא לפניהם אז תבין כל
 המתאר על מנוט ובן הטיבו : והנה בזה המתאר תמכתי
 יחזיתי שיפאתי נגד כמה מרחשמים שבבו הדברים ככתבם
 וכשפטים בדברי האר"י ו' שפת דבריו ח"י שחלחל הכל נחלל
 זה האדם קדמון לכל הקדומים והוא תחלת מעשה ידי חומות
 של בעה"ר ובלפניו לא טבר כל וזמנו ילחו כל העולמות והעשר
 ספירות מקוריות שהם נבנו כל העולמות ח"י ו' ובסם היה
 ביטול המכסים ותיקונם ולא זולתם : כי עדיין לא שלחו ידם
 לאכול מעץ החיים שהיו זה המתאר עשיר נגד דבריהם וכמו
 שתבואר בדברי האר"י ו' עלמו בצד חיים בפרוש על זה
 המתאר שאמר עד רישא דכסופי פי' קנה קאי על זה האר"י
 וחוט המלבובו מנכסיהם ועליו בסוד המתקלא הוא נקרא רישא
 דכסופי דכל כסופי שהכל נכספים לשהט מאורו : והרי זה
 המתאר מראה באמצע ואמר דע לא היה מתקלא בו מלבן
 קדמאין מיתו הרי מוכה מדבריו שכבר היה ביטול המלכות
 קודם שנתקן זה האדם קדמון ברוח דמתקלא : ואין

ואין לה
 כבר
 דרך
 דע
 עולמות
 והוא ש
 שום דבר
 שום דבר
 שמתק
 אחור :
 בחכמה
 עד-הת
 הגלגלת
 להמשך
 מספרו
 בהם וס
 האר"י
 טעם בד
 שמהר
 חת הפו
 התלבוב
 להיות
 ובאחבה
 במיתו
 וספרו
 דבריהם
 העשות
 אין חוש
 סתום מ
 מיוסוד
 הוא נעו
 ולא יתו
 וימלא ו'
 מו זה
 ה' ח'
 להרהר
 האשקו
 החיובים
 כמו שבו
 על ספ
 שכתוב
 והגדול
 וכל העו
 נפש לבו
 מעמיה
 בעה"ר
 השמיה
 וגם את
 הספירות
 שב' ספ
 וסר רן
 תקורו
 תיקונה
 ח"י ספ
 סוד עול
 עמ"ס לו
 נעמאר

שערי

דרך

אמת

גן העדן

כ

ואין להארי' בראיות: שכבר הם דברי' נפרדים ומכאן ראיות כמ"ש
כבר: וגם יתבאר עוד לקמן הכל בזה הטיב והסג' ידרכנו
בדרך האמת: ועתה נבא לביתו-ההוא המלך דברי' הארי' ל' בזה
הא"י:

דרך ב' ביותבאר מה שנאצל מא"ק

דע אחי כי מזה הא"ק יוצאים ממנו הרבה אורות דרך
האורות שאלו החורות נהלנו ממנו כמה אלפים רבבות
עולמות כמ"ש לפנינו: כי הנה הכתר שבו שהוא סוד הגלגלת
והוא עובד ואין בו בחינת פנים ואחור ויונין ושמאל ואלו ידורו בו
שום בחינה כי הוא עובד ושהו מכל נד ורוב העלמו לא יתואר בו
שום בחינת דרך הבחינות מחילין למטה היינו מן המלך ולמטה
שקמ"ג הוא בחי' פנים: ולעומתו הוא העורף שהוא בחינת
אחור: והאזנים והעינים יש בהם בחינת ימין ושמאל: ואף שהם
בחינת ההעלם ואור פסוק עכ"ו אורשע לתאר בו אלו הבחי'
עד המקבלים ממנו כמ"ש לפנינו: ולכן כל האורות שאלו מן
הגלגלת דרך האורות השערי' ענין הגלגלת שהם הגלגלים האורות
למטה האור מן פניו ואלו נאלמו מהם כמה אלפים עולמות לאין
מספר ואלו בחינת נכללים בשם חין סוף ולחוב העלמם חין לו שהם
בשם וואו בחינת עינים של ע"ב בכל הגלגלות כמבואר בדברי'
הארי' ל': ולא כפי שחשבו כמה מהראשונים בחבוריהם והם
טעו בדרך עין חיים ולא ידעו לעומק הכוונ' כי הם הביטו שמה
שמדבר הארי' ל' בסוד החורות היוצאים מן הא"ק הם העיקר
הת הטהירו שהוא החסון הלאילנות בחלק הטהירו שמהת עולם
המלכות ומרי לך מרן: ואני כמתפלל על חבירי ונרד לחותו דבר
להיות נענה תהלה: ואם שנית אחי תלין כמאמר הכתוב
ובחביתה תשנה תמיד: אבל לדעתי הקלושה רגלה עמדה
בתיקור ובעקבות אברך ה' אשר נתני בדרך אמת והנה כל ספר
וספר וספור היה נגד עיני ונעמתי בקלה המטה בלוק דעם ונתק
דבריהם: והיינו כמשתרת ונפה לברר דבריהם להאמת כל
הדעות והיו העומקים למישר: כי לכאורה נראה כמה קבלות
אין חוברות בלולמות: אבל מה שמכרח כאן יתר כאן: וילמד
מכאן מן המפורש ואם תצוין הטיב בדברינו וכן ותראה כי הם
מיוסדים על אדני פו: והנה כבר נת' כי הא"ק העיקר הטהירו
הוא נעשה דרך עינותיו כי הוא בח' מהארת עינותיו כמ"ש געל
ולא יתואר בו פרוץ אדם לרוח בו כל הבחינות שהם גלגלת
ומלך ואזנים ועינים וכיוצא בו: אלה כל דרושי הארי' ל' ו' מתחילין
מן זה הא"ק שנעשה מהארת קו הישר שבו יתואר כל הבחינות
הא"ל: ואף שם בזה הא"ק הם פהעלם וחתום ומס' ומס'
להרבה לשבח בו דמור וללם כמאמר הכתוב ואל מי תדמינו
ואשוק: עכ"ו אורשע להתבונן בו דרך שלילה לתאר בו אלו
הבחינות לפי שנעשה ברוקחה קדושה אדם שהוא רח' דמתקלה
כמו שביארהו זה הסוד בחריטות בחבורי הגדול בפירושי
על ספרא לנעושהו עמש תראה והבין: ובו ישו כל הדעות
שכמה מהראשונים מניידי את הספירת דרך עינותיו זה בדרך
ואגדול מקף את הקמן: והם רומזים אל העולמות שלעלה
וכל העולמות שאלו מהארת העולמים וכלם הם יאזו רק בסוד
נפש לבד כמ"ש ורח' סוד יסוד העפר' שאינו מוליד שום פעולה
מעצמה וזה נק' עול: והואו הכל לה לקומו בראה רק עיקר טוונת
בעב"ר ה' לבוא לתכלית בחינת האדם כי ממש עיקר הפעולה בו
השמה כמ"ש כבר והוא נחשו בזה הא"ק שנעש' מהאר' קו הישר
וגם אחו מהראשונים שמישרים את
הספירות דרך קיים זה למטה מזה רק
שב' ספי' חו"ב הם זה נגד זה כוה חכמה כתר
הם רומזים לאלו העשר ספירות
נקודות במחלת אילנות קודם
תיקון האמיתי כמ"ש כבר וגם רומזו אל
ה' ספירות שאלו מן הא"ק שיהו
סוד עולם העקודים ועולם הנקודים
כמ"ש לקמן: והנה נקראים לבושה דולכא: כמו שאבא
במאמר לספרא לנעושהו הג' לקמר עד דרושא דכסופא דכל

כסופין לבושין דוקר אהקין ואחסין כמ"ש זה לקמן: אבל
עיקר הפירוש של העשר ספי' אחר התיקון
הוא דרך קיים ברוח דמתקלה שהוא
סוד דיוקנה קדושה קדושה כוה ועל זה
נצטו כל דרושי הארי' ו' לחסם ככולם
דברי הרשב"י ו' ל' ביוהר ובחיקויים וכל
סוד טוונת הוונת וכוונת הקפלות ועסק
התורה הכל נבנה על זה הסוד כי
שורש נשמותו הוא מזה האור שנעשה
מקו הישר ועד שם יגיעו התעוררות
לנתחא שהוא דרך נבואה: כמאמר

הכתו' ויחזוהו ה' בגן עד' לעבדה ולשמר' כמ"ש בשערי האורות:
ומה שנגלה לנו השלמות העולמות לפני זה הוא כדי לידע
גדולתו של בעב"ר ח' ירד מתדרגה לתדרגה כדי להטיב
לברואו ושיש לו כמה חלק אלפים רבבות עולמות. וכלם
מזמרים ומשבחים וזמרים טויה לשמו הגדול וכוה מלך מן
המרכסים ועינים מן האלמות ומתאו' לתפלתן של נדיף' והעוסק'
במורה כמאמר הכתוב האשבה בנגים חכמים מקשיבים לקולך
שמיעיני ולכן כל דרושי הרב' ר' חיים ויגעו ו' מתחילין רק מן
זה הא"ק שנעשה מהארת קו הישר כי טוונתו היה ללמד ולגמד
לשמו ולעשות לבוא לידו מעשה לידע טוונת הוונת והאפנה כי זה
כל האדם: ואף הגבי ונחתי בעקבו וקאר'ו בתיקום שיהו
להארך בדרוש' בסוד מעשה בראשית שיש בהם דרושי ארוכים
ורחבים מני יס' וגם בכל העולמות שאלו מאור העינות וה'
באנו רק לידע ולאודיע דרך השלמות מראש ומאמר עד
תכלית האדם האנושי ולכן כל הדרושים שיתבאר לקמן בשערי'
האורות' נבנו גם כן על סוד קו הישר באשר עיקר תחונת מישר'

דרך ג' ביותבאר סוד העולמות שיצאו

מזה האדם קדמון

ונהזור אל הביאור ונאמר כי על ידי החוט היורד מאין
סוף דרך יסוד עולם המלכות ונגמם בזה הא"ק לכל
הקדומים שבא מהאמת שם מ"ה שיש בו רוח דמתקלה ממנו
נתתקנה הא"ק בדי' קדו' לחסם וזהו האור ח' שהוא בח'
רק מהס' ז' עכ"ו הוא כולו מכלל ה' מילוחים שהם ע"ב ס"ג
מ"ה ב' שיש בו טעמים נקודות חסין חותיות כמ"ש: והנה
סוד ע"ב הוא בגלגלה שלו שהוא סוד הכתר חלדס קדמון שבו
סוד העינים ולכן כל האורות היוצאים מזה האדם קדמון דרך
אורות השערות שבגלגלה שהוא סוד ע"ב סוד העינים שנתקן
ל' חלקים רבבות עולמות ואלו הורשינו להתבונן בהם כיון שהאור
של ע"ב של עולם המלכות נאצר ליועלה ולא ירד ממנו למטה
בוה העי' כן זה האור היוצא מאדם קדמון מאסד ע"ב שבגלג'
שלו הוא נעלם ג' מלמד וכן' בשם ח"ס לרוב העלמו הק'
הרשינו להתבונן קצת מן האורות היוצאים מזה הא"ק מאסד כ"ג
מ"ה וב"ן כמ"ש לפנינו: והוא כי מזה האדם קדמון יוצאים
האורות לחון דרך אורות היט מן אזנים ועינים ומחטם ופה וגם
דרך ערוי היינו דרך גופו בסוד הכתוב אחר ערוי לקפו' אחת
כמ"ש לפנינו אף ההפכים שביניהם' שדרך האורות שיש בהם לומר
שיוצא ממנו הכל ואלו ממנו אור גדול יוצר מן האור שיוצא דרך
גופו ודרך גוף שאינו מוליד הכל: ונתחיל מן האורות היוצאים
מן האזנים של זה האדם קדמון:

דע אחי שבאחזן יש בו נטר שערות הגל וזה בחכמו בחיות
נחורי נקבי האזנים היטב אז הרגיש קול הכר' בחזונים
זה האות והמופת שמן האותיות הכל נראה מורה על זה האור
היוצא מזה האדם קדמון מן האזנים שלו שהוא בחי' שם ס"ג שבו
שמעו ס"ג הוא סוד הכל' במספר השוה וזה האור מבחינת ס"ג
הוא יוצא מזה הא"ק דרך פניו ומחלק לנ' חלקים שהיו כבר נתבאר'
שם בשם ס"ג יש בו ג' כללות טעמ' א' והטעמים נחלקים לנ'
בחי' שיש טעם מלעיל וטעם מלרע וטעם בחלע: ולכן זה
האור

כמו כף
אז אבינו
ז' מרביע
זין:
ז' והוא
ז' באופן
ז' ת"ת
ז' אל והם
ז' צורה א'
ז' לספירה
ז' בות סוף
ז' זה דמות
ז' העומדי'
ז' התיקון
ז' וכן
ז' כונו אור
ז' החיות
ז' תכפלים
ז' מתיקו
ז' ונעשה
ז' התיים
ז' האור
ז' הקדומים
ז' הא"ק
ז' ח' ה'
ז' שהוא
ז' הא"ק
ז' האותיות
ז' הן קדוה
ז' ויצי'
ז' הוא סוד
ז' הוא סוד
ז' המלכות
ז' זה האור
ז' באריות
ז' את חמ"ס
ז' בחינת
ז' האדם כן
ז' ובוה
ז' האתק'
ז' באופן
ז' דכסופא
ז' יין הטיב
ז' הבין כל
ז' תוכחו
ז' ובכחם
ז' הכל נחא
ז' האומנות
ז' והעשר
ז' הים
ז' גלות וכו'
ז' הם וכתו
ז' על זה
ז' הא"ק
ז' אריות
ז' והיו זה
ז' מלכו
ז' המלכות
ז' אלו

האור הואל מן האונים על זה הא"ק הוא בחי' עמיים עליונים
 כסב"ג ויהא בחי' ע"ב שס"ג : וזה האור עצמו מתחלק לשני
 חלקים היינו האור שיוצא מחוץ ימין ממנו נעשה עשר עיגולים
 והוא בחינת אור ימין והוא שיוצא מחוץ שמאל ממנו נעשה ג"כ
 עשר עיגולים והוא בחינת אור שמאל וכל בחינת מתחלק לה'
 בחינת שהוא ה' חלקי נשמה שס"ג כ"ח כי כבר נתבאר שיעקר
 אור על זה האדם קדמון שממנו נתפשט יוצאו כל ה"ס שלו מבח
 אל השעל וזאת זה האור שבה משם ע"ה מתחלק נתפשט ע"י
 ה' חיות שגשגהו מס"ג וה' חיות מב"ן כמ"ש כבר : ולכן
 כל בחינת מתחלק לה' בחינות אבל טולס הם רק בחינת נפש
 הכללי לבד : שהרי כבר נתבאר שכל בחינת כלול מכל הבחינות
 וה' חלקי נשמה הכלל כולם הם בחינת נפש לבד היינו נפש
 שבנפש וכן כולם : ולפי שיהו בחינת נפש לכן נחלקו בחינות
 עיגולים כי קו יוצא הוא בחינת רוח הכללי המגל בעצמו ג"כ
 כל הבחינות הכלל : וזכור כלל זה שלא נחזר לנפול הדברים בכל
 פעם והבן כל הבחינות : והנה כשיצאו חלו האורות מן האונים
 על זה האדם קדמון מתחלק יוצא אור בחי' המיכות בסוד נפש
 לבד היינו נפש שבנפש : ויצאו ג' בחינות מן ג' חיות כ"ל
 היינו בחי' אור פנימי מחוץ שמהל ובחי' אור מקיף מחוץ ימין :
 והחן כד יצא אור הסוד גם כן ג' בחינות הכלל ויצאו גם כן
 בחי' נפש שבנפש לעצמו ונתוסף גם אל המולכות אור גדול
 ונתוסף לה בחינת קצה ה' מרשימו של רוח : הכולנו כי תדע
 ש' ספירות ת"ת ג"ה בהם יש בכל אחד קצה אחד מבחינת רוח
 מולד עצמו וחיון נשום אחד יתרון על חבירו יק בסוד ריחוק מקום
 כמ"ש כבר אבל היסוד חיון לו בחינת קצה אחד מולד עצמו רק
 ש' ספירות הכלל כל אחד נותן בו מרשימו שלו : ולכן הוא נקרא
 כללות כל הקצוות בסוד הכתוב וילקט יוסף את כל הכסף ה' כסף
 כמ"ש זה כמה פעמים לכן עתה שיצא היסוד נתוסף אל המל'
 כללות הרחוק שבנפש : ואחר כך יצא האור בבחינת נפש שבנפש
 לעצמו ונתוסף אל היסוד קצה אחד מכללות הרחוק שבנפש : ואל
 המלכות נתוסף חלק אחד מכללות הרחוק היינו קצה נשמה ולא
 כללות ואחר כך יצא הנפש בבחינת נפש שבנפש לעצמו ולא נתוסף
 אל היסוד שום חוספת רק שנתוסף אל היסוד רשימו מקצה ה'
 עוד מבחינת כללות הרחוק ואל המלכות נתוסף עוד קצה אחד
 ממש מבחינת הרחוק וכן פולס עד שיצאה הגדולה חיו' נשום
 היסוד מכללות הרחוק והמלכות נשלמת בכל ה' קצוות מכללות
 ה' ספירות הכלל ומכללות בחי' נפש ורוח והכל בבחינת נפש :
 ואח"כ יצאה הבינה בבחינת נפש לעצמה ונתוסף בחינת הרחוק אל
 כו"ב ובחי' נשמה אל המלכות ואח"כ יצא החכמה בבחינת נפש
 לעצמו ונתוסף בחינת רוח אל הבינה ובחינת נשמה אל הו"ק
 ובחינת חיה אל המלכות ואחר כך יצא הכתר בבחי' נפש לעצמו
 ובחינת רוח אל החכמה ובחינת נשמה אל הבינה ובחינת חיה אל
 הו"ק ובחינת יחידה אל המלכות : הרי כי בשנמה המלכות בכל
 ה' בחינות חלקי נשמה והכל בבחינת נפש לבד וכל זה הוא בחי'
 אור פנימי לבד ולא בבחינת אור מקיף כמ"ש לקמן והבן כלל זה :
 ולקמן נפרש איזה אור מקיף שלא יצא תיכף שהרי כבר נתבאר
 שיוצא גם המקיפים מחוץ ימין וס' הפרש : והנה חלו האורות
 שיוצאו מן האונים הם מתפשטים דרך גדר הפנים של זה הא"ק
 עד הגרון ששם מקום שבלות הוקן ושם מתחברים הפנימיים
 והמקיפים אבל לא חיבור גזר רק שמתקברים שם יותר כי
 למעלה יש הפסק גדול שמה סוד הפנים תרון הפחין קדישין
 אבל למטה במקום שבלות הוקן חיון שיש הפסק בין חלו הב'
 אורות אבל חיון מתחברים חיבור גזר ולפי שלא נתחברו חיבור
 גזר לכן לא נתחברו שם בחינת כלים כי עיקר התחברות בחינת
 הכלים באים מחיבור שני אורות הפניות שהא' הוא חסד פשוט
 והשני חיון כל כך וכשמתחברים יחד נותנים זה בזה מאהר שהם
 מנגדים זה לזה ויוצאים מהם נלוות אורות ומאלו נלוות נקרא'
 בחי' כלים ולכונם כאן הם היו מתחברים חלו האורות שמתחל
 ומיון שמה ויצאש מן ג' בחינות ס"ג שהרי אחריו שסב"ג יש בו
 בחינת פנים ואחר כמ"ש כבר שהם שני מיני אורות הפניות
 הים נתחברו מהם גם כן בחינת כלים : ומאחר שלא קרבו זה אל
 זה לא נתחברו בחינת כלים ובבאר אותם עוד לקמן שיוצאו לחזור
 ולשוב אל שרשם לקנות כ"א בשלימות להשלים החסרון של כל ה'

וה' : ועתה נבאר האורות שיוצאו מקבי חוטים של חסד קדמון
 והם בחינת העמיים האזוניים שסב"ג ויצאו גם כן על דרך הכלל
 והם מתפשטים יותר למטה עד מקום חוה של חסד קדמון והם
 מנביטים לאורות חוטים : היינו שאורות חוטים נעשו סוד אור
 פנימי לאורות החוטים : ולפי שקבי החוטים קרובים יותר מקבי
 האזונים היה בהם מעט גמי יותר וקרוב להתחברות בחי' כלים :
 אבל לא נתחברו מהם בחי' כלים כי עדיין לא מתחברו חיבור
 גזר : והרינו לזה כי חיון הוא רמו אל ס"ג רק חסר ה' כי ה'
 חלקי נשמה הם שם בהעלם גדול אבל חוטים הוא ס"ג ממש
 במשפ' כמ"ש לרמו כי ה' חלקי נשמה שס"ג נעלמים למעלה עתה נחבנו
 וחף שטולס יצאו מן זה האדם קדמון עם כל זה כל ומקום ויוצאים
 יותר למטה הם מתחברים יותר : כי כל חוץ שהם מתפשטים למטה
 הם מתעבים קצה במחזור מתוך דברי הרשב"א ז"ל שאמר דלא
 למי דבני דמלכת לרישא דמלכת וחף דכולא גופא דמלכת חויהו
 והנה ח"כ יצאו האורות שהם בחינת עמיים התחברים ד' ס"ג והם
 האורות שיוצאו דרך הפה דלחם קדמון ויצאו גם כן על דרך האור'
 קדמון ולפי שיוצאו ממוץ ה' שהוא הפה מתחברו שני הבחי'
 היינו עמיים עם מקיפים חיבור גזר וכן נחבנו בחוץ כל ה' חלקי
 נשמה גילוי גזר ויוצאים מן הפה דרך ה' מולאות שהם חס"ה ע'
 גיכ"ק כו' שהוא סוד כ"ב חיות שמהם נעשה בחינת הכלים
 כמבואר מתוך דברי הר"י ז"ל שבחינת כלים נתמו מן הכ"ב
 חיות : והלו האורות הפה מנביטים לאורות החוטים בחוץ שכלנו
 שנעשה נבחי' בחיותות הוא דמיון הגוף ואורות כפה דמיון הנפש
 חוץ הגוף ואורות החוטים דמיון הרוח המתלבש בנפש ואורות חוטים
 הם דמיון הגשמה המתלבש ברוח : וכיון שטולס כלולים זה בזה
 וקשרים בכלי ה' לכן קראו חבתי חמת לזו העולם עולם העקרוד'
 מלשון ויעקוד את יצחק במו שהוא לזון קשר : וסיומן להחששות
 חלו האורות של חוץ חוטים פה עד היכן החששות הם
 שח"ט שכל"ת חו"ט עב"ר : חסר זה :

דרך בו יתבאר חזרת האורות אל המאציל

זרנה תדע מה שאמרנו שיוצאו האורות פנימיים וגם מקיפים
 לא יצאו שניהם בפעם ה' מתחלה רק שמתחלה יצאו
 הפנימיים לבד ואח"כ המקיפים : והנה נב' כבר שאלו האורות לא
 יצאו טולס בשלימות כי המלכות חף שנשלמה בכל חלקי ה' בחי'
 נשמה כמ"ש על כל זה עדיין לא באו לה המקיפים וה' קצוות חסרו
 מהם בחינת יחידה חף בבחינת אור פנימי והבינה חסרה מתנה
 בחינת חיה יחידה והכמה חסר מפניו בחינת נשמה ומה יחידה
 והכתר חסר לו רק בחינת נפש בלבד : לכן יאמרנו האורות לחזור
 ולשוב אל מקומם לקבל תשלומם וחיון לשלום למה לא יצאו האורות
 מתחלה בשלימות שלא יעורטו לשוב אל מקורם : זה יתבאר עפ"י
 הקדמה ה' שחלע שאורות הפנימיים מוכנים את הכלי מבפנים
 עד חיו דופן הכלי ואורות המקיפים מוכנים ג"כ את הכלי מבחוץ
 ג"כ עד חיו דופן הכלי כמ"ש זה לקמן : עד שהחברים הפנימיים
 והמקיפים ביחד גזר : והם היו יורדים מתחלה אורות הפנימיים
 וגם המקיפים בשלימותם היה הכלי מודבק עמוד והיה חוזר נה
 הכלי לאור פשוט ויסלק ממנו חומר כלי וזה היו יטולים העולמות
 שנמשט שעתידין להחלל לקבל את האור כי עיקר קבלת התקנות
 הוא ע"י מנך מבידיל שאלו מתפשט האור ויכולים לקבלו ולכן לא
 באו האורות מתחלה בשלימותם וזה נעשה בחי' הכלי מאור העם
 והגם ואחר שבו אל מקורם נתעבה עוד אור הכלים מתחת
 חזרת אור למעלה ונתחזקו הכלים וכל אור הניח רשומו בכלי של
 ואחר שחזרו האורות אל מקומם לא נתעלו הכלים מיתרות כפי
 כי כבר נתחזקו מעטם הא' עפ"י שיוצאו שלא בשלימות לכן
 נודכבו הכלים מאורם עמוד ועוד כי על ידי חזרת האורות אל
 מקורם וכל חזרה הוא בסוד הדיו חף שהיו רשומם בתקנות
 עכ"ז הדיו נותן שיהעבה עוד אור הכלי ונתחזק הכלי : ושם כי
 בחזרתם אל הכלים לא חזרו האורות כ"א אל הכלי שלו רק שחזרו
 האורות אל הכלים מכלים שונים דרך משל אור החכמה חזר אל
 כלי

מתחלה
 ראשון
 האורות
 לוולתו
 נתקדש
 דף תדע
 הופך פ'
 הארה
 והתחבר
 ומקבל
 וכל הע'
 עם מ'
 עולי ל'
 השמחה
 להחיותו
 פני' בפ'
 העליון
 ההתרה
 ידו תקב'
 האהרה
 שהתחת
 וכל חס'
 עסקים
 חסרונו
 התחנות
 שנעשה
 מעלה ה'
 עון החס'
 יחידה
 שכל'
 חיו ש'
 אהרה
 וברחמי
 הכתר

למטה : והוא סוד הכתוב הפה נשבר הכונה כי הו' תחזקות
 בהשר של קבלו רק ינה"פ שר"ת שלם פ"ח זה נשבר : והנה בזה
 עולם הנקודים היה בהם שבורה גמורה וכבר נכתב שאלו
 הנקודות הם סוד ס"ג שבס"ג כח"ש לעיל וז"ל ס"ג יחדיו
 נהגו חין עושה טוב חין גם אחד וזה הכתוב רומז כל עמך
 הפסם שהגיע לכל אחד כפי ענינו וחס תשיל הבין :

דרך ה' בוי תבאר תיקון עולם הנקודות

והנה אחר השבירה והשמון שהיה בזה עולם הנקודים כתוב
 פקח עיניך ורצה שיעתיתו כי עד עתה היה בסוד
 סגורו דעיינין : והח"כ נעשה בסוד פתחו דעיינין וזה רומז כי
 נקודות ראשונות שהם קמן פתח : והבן זה : והנה תיקון זה
 העולם הנקודים היה בחפז זה כי כבר נכתב שזה הח"ק הוא
 כולל בעלמ' ל' מילואים והמרת שהם בד' מקומות היינו ע"כ
 בגלגל ס"ג בגרון מ"ה בקו האמצעי ב"ן בנה"ג שלו : והמרת
 שכל אלו האורות ילאו רק משם ס"ג היינו ב' בחינות שבס"ג שהם
 טעמים ונקודות : וכתב מ"ה עוד הגין והאותיות שהם מ"ה
 שבס"ג וב"ן שבס"ג ומחלו ה"ב בחינות נעשה התיקון כח"ש לקמן :
 חבל אור מ"ה וב"ן השדשי זה ילא חו"כ לטרך בגין עולם
 הא"י כח"ש לקמן ומה שאנו חומרים קמן מ"ה וב"ן נעשה התיקון
 עולם הנקודים הוא מ"ה וב"ן על ס"ג והבן זה : והנה כשרה
 התולל לתקן את הנקודות רמז לזה הח"ק שיעלה האור שנמשך
 מהי פ"ת ונה"י שלו למעלה בראשו ומהי ת"ת העליון למעלה מן
 הפרסא : כידוע שיש חד פרסא בחלוציותא דבר זה הוא סוד
 השרפא דלכא והוא מתחיל לפנים מהתת החוה ומשפץ לחורו
 עד הכליות והוא מקטוף בין הלב והריאה ובין הכבד ובני מעיים
 וכל היצור האנושי ויש בזה סודות גדולים ומבורחים מן דבר
 הוהר לנפשים : והנה כשעלה האור שהיה למטה שהוא מ"ה וב"ן
 למעלה מן הפרסא שם סוד ע"כ וב"ג או נעשו האורות על מ"ה
 וב"ן דמיון מ"ה על ע"כ וב"ג כי תמיד והערתה הוא בחלוציות
 והבנים הם מ"ה חל החיות : ואז נודונו האורות על ע"כ ס"ג
 מניה וביה בערך האדם קדמון וילא מהם אור חדש ונחרכה האור
 דחור הדק קדמון וילא דרך המנה שנק' רטון המתקן נטר והוא
 דחור בוהר כד בליק ברשעה כי תרגום של רטון הוא רעותה :
 והבן : והנה זה האור החדש נק' בשם מ"ה זה המ"ה בירר מן
 אורות הנקודי' על הביוריים כי אורות הנקודים אף שהיו נבחינת
 ס"ג שהם גדולים מבחינת מ"ה על כל זה נעשו עתה טפל אל זה
 האור החדש לפי שזה החדש ילא מיווג ע"כ וב"ג ח"כ יש בגם
 בחינת ע"כ שהוא רב מאוד : ולכן זה האור החדש נעשה עיקר
 ואורות הנקודות שילאו תחלה שהיו בחינת ס"ג נעשה טפל אליו
 וקנה עתה שם אחר ויאה ב"ן לאורות על שנעשה דמיון נקבא אל
 אור הודש שהוא מ"ה והוא בערך עוכר לפי שכל משפיע
 הוא בסוד דוכרה וכל מקבל בסוד נקבא וזהו השני אורות
 מתקנו הנקודים והוא סוד מלך הח' שזכר בחלם המלכים אשר
 מלכו ונ' שג' כו' בו מיתא לפי שלא היה ביעול בזה האור והדרכה
 ממנו נתקנו באשר שהיו בסוד דבר ונקבא אז נכללו בכלל האדם
 ויהיה לו עור כנגדו ונתקנו בסוד קיים ולא זה תחת זה כמו שילאו
 מתחלה הנקודים כמ"ה וימנך תתיו וימת שזה היה גרם אל
 המיקה כמ"ש כבר : ולכן בונך השמיני מטר שם אשמו
 ומיעב' אל והוא כולל למ"ה וב"ן : ויש בזה העולם דרושים ארוטים
 ולא ריטי להאריך בהם : הרי נכתב לפנך השלמות שילאו מן
 האורות מן האדם קדמון דרך הנקבים והתוללים והם הלבבו לזה
 האדם קדמון מראשו לרגלו והוא עיקר תקון העולמות שמתך
 ההעלם בה ליד גלוי שאחר שנעשו הלבבושים אל זה האדם קדמון
 שכתוב הוא אור חין סוף מתש ואין יגלה בתחתונים לקבלו וגם
 לא יוכל האור הולא ממנו להתגלם ולבא ליד בין העולמות עד
 אחר שנעשו אלו הלבבושים אז האור יוצא דרך מקד יוכלו העולמות
 לקבלו : והוא האמר הנ"ל עד רישא דכסופא דכל כסופין לבושין
 דיקר תקין ואחסין ר"ל אהקין לעלמו ואחסין לתחתונים כי זה
 התיקון נעשה בכל העולמות כח"ש לקמן :

נכתב שכל בחינה כולל מטעמים נקודות תגין אופיות חס כן
 גם באל הנקודות חף שהם מבחינת ס"ג שהם סוד נקודות
 שבנקודות על כל זה גם הם נעלמים מטעמ"ה : והנה הם מתפשטין
 מן העינים דרך הפנים דרך הג' אורות של הח"ש וגם
 מתחיים מאלו הנקודות ג' בחינות שהם טנ"ה ח"כ ממקום
 שמתחיל עולם הנקודות שהוא מקום העבור אחר שממקיימים
 הג' אורות חוץ חוטם פה שם הוא בחינת
 האופיות שהוא בחינה ד' מד' בחינות ששאלו הנקודות וכבר נת'
 שמן החיות הוא בגין הכלים כמבאר ברייתא מאברהם אבינו
 ואל זה רומזים הב' נקודות קמן ופתח שהם במספר כ"ב נרמזו
 כי מאורות עינים ילאו בגין הכלים שהם סוד הכ"ב חיות :
 ואל' למה שני נקודות העליונים רומזים אל בגין הכלים והשאר
 רומזים אל הנקודות עלמון שהם האורות שבכלים כמ"ש זה יכתב
 לקמן מתוך הדקות ויש בזה כמה רמזים ולא הבאתי' ענה להטריח
 על המעיין : הרי נת' לך כי מן אורות העינים ילאו האורות של
 עולם הנקודי' היינו לטרך בגין הכלים שלהם כ"ל : ולכן בזה
 עולם הנקודי' היה בהם שני מן עולם העקודים כי בעולם
 העקודים כבר נת' שמתחלה ילאו האורות והח"כ מצטיינה חמור'
 נתחווה הכלים : אבל טאן בעולם הנקודים ילאו מתחלה הכלים
 והח"כ האורות כמ"ש לפנינו : וגם בעולם העקודים יתה מתחלה
 אור המלכות והח"כ היסוד עד שהכתר ילא בחירונו עד
 שהורנו לחור במלל ואז המלכות שילא בראשונה נפסקה
 החירונו בס"ה אפי רחשן ואפי חמרון כידוע שכלת חמי רומז אל
 המלכות : אבל כאן ילא מתחלה הכתר ובו היו כ' ונים כל השאר
 והח"כ ילא אחמה מן הכתר ובו היו כלולים כל השאר עד שיאחז
 המלכות בחירונו מן היסוד : ואם תשכל בדכרית שיתבאר
 לקמן תבין טעמים וימוקם והנה כבר אמרנו שהנקודות נמלקים
 ג"כ לג' חלקים : ואמרנו שאלו האורות שילאו מן העינים הוא
 חלק העליון מן הנקודות וב' חלקי השמיני הם יולאים דרך הטבור
 ודרך היסוד ומטרקעמה גם אורות היולאים דרך פטרי הרגלי'
 ודרך ערו מבחי' מ"ה וב"ן : והנה חלק האמצעי מן הנקודות
 יולא מן היסוד כי שם יש למר ממש ולכן יולא ממנו אור גדול
 יותר מן הטבור אף שהוא למטה מן העבור כמ"ש באורות עינים
 שהם מועטים מח"ש אף שהם למעלה מח"ש : ולכן מן האורות
 שילאו מן הטבור מנה נעשה אור עיניו אל הכלים ומן האורות
 שילאו מן היסוד נעשה אור התק"ף והנה אור שילאו חלו האורות
 ונכנסו אל הכלים ולא יכלו לסבול את האור ונעשה בהם ניסול
 כמ"ש לפנינו : אך מתחלה אודיע לך הקדמה : היה חמור
 שהכלים נבנו מן האורות היולאים מן העינים ודרך ההפשטותם
 למטה כשעברים דרך אורות של הח"ש שואבים מן אורות
 הח"ש והוא רק למטה במקום שבות הקולומטה כי האור שילאו
 הוא גדול וך תאוד והינו מתערב עם אור הגם ונעב שהם
 האורות המתפשטים מן העינים ולמטה : והנה כפי הכתר האור
 שילאו לו מעט שאיבד גם תאוד הארון עלמון ואף שואב מכוני
 במקום שבות הזקן עכ"ו הוא שואב מאור עלמון של אור הארון
 והחכמה לוקח הארה נחמת שאיבד מהסתכלות עין למטה ולוקח
 גם כן במקום שבות האקן אך שאינו שואב רק מאורות של ח"ש
 וקנת הארה בעלמ' מאור הארון בריהוק מקום : והבינה תקבלת
 הארה לטרך כלי שלה רק מאור הפה בלבד ואף שהוא גם כן
 במקום שבות הוקוואי' תקבלת מאורות של ח"ש רק קנת הארה
 בעלמ' : והוא חין לוקחים כלל הארה מאור הארון רק שמתחילין
 לוקח הארה לטרך הכלים שלהן מן אורות חוטם פה למטה משבול'
 זקן במקום שכבר נסתימו אורות הארון : וע"פ דרך קבלתן
 הגיע הפנס לכל א' כי כלי הנתר באשר שמקבל הארה מאורות
 הארון עלמ' שהוא אור גדול היה יכולת כלי של לסבול כל האורות
 שנכנסו כלי ולא נשבר כלל : אך באשר שקיבל רק מטופו לכן
 הגיע מעט פנס בנה"ג שלו וח"כ שלא קיבלו מאור הארון רק
 הארה בעלמ' לכן נשברו החמוריים שלהם היינו שנשדקו החמוריים
 שלהם ונפלו מהם נטלות למטה : אבל נתקיימו בקיומם
 במקומם : ו' שחתושת שלא קבלו הארה לכליין רק למטה אחר
 נסתתים אור האון לכן נשברו לגמרי הפנים והאחוריים ונפלו

אמצע
 ה כי אף
 לין כולל
 השלשה
 ש קדמון
 סהוא
 ות האדם
 חי' דרך
 לחי' דרך
 ומתפשט
 רגליו של
 י"ס הכס
 כן עולם
 אן חוטם
 זע למטה
 העברה
 זה כלים
 והרי כמ'
 גלים והם
 יתי שהוא
 זה פניו
 שלא יכלו
 הגדול :
 ב' בחי'
 יתי וימין
 בו גם כן
 שהוא תן
 דגוף ארבע
 ע לחכמי
 שבכלים
 הסתכלת
 ד' ממה
 העין זה
 ואז מועט
 מין שזה
 הוא דרך
 ד' ביוצר
 זלד תת'
 זה נעשה
 והסברת
 בקינה
 פן הפני'
 ו והידיק
 ען החילון
 עט סביב
 זיתו אור
 ומר הוא
 זוטם פה
 יס מאוד
 ת שהם
 התשובה
 אור ולכן
 י' שהם
 ה מעט
 טן שהוא
 לת עין'
 וח סגל
 ה - ה'
 ל חיות
 ג' יודין
 עין'
 ו' ו'
 כי ככה

פתח דרך א' בויתבאר תיקון עולם האצילות

ויש תקוה לאחריה וכו' בעיני לבולס : צוה הכתוב תמכתי יתדותי וקבעתי יחד במקום נאמן לדרך דרך אמת ולכר' מכשול מדרך הרב' אשר המכשלה הזאת תחת ידיה והס' בעל בדעתה כי עולם הנקודים מה שביארנו חוקו למעלה הוא עולמו עולם האצ' : אמנם כן הוא ג' כ' משמעות דברי הרב ר' חיים ויעל ו' ל' חבל לא ירדו לעמק הסוד סודי מו' שענין פקוחת יראה ויבין דבר מתוך דבר והוא מפורש בדברי הרב ו' ל' וכפל צוה הלשון כמה פעמים לודע ולהודיע שמייד געזן סוד בחחלתו בסוד חני ראשון ואני אחרון : והטובה שפי' המל' שיהא האחרון' בשער ספי' בעול' שלמעלה והיא עלמה מתלבשת בתחומים ובעשה ראש לעולם שלמטה וכן בכל העולמות כמ"ס כל זה לקמן וזה לא יתכן לפי דעתם למבנים : ואף שביא' שם בדברי הרב ז"ל שכלכות של עולם הנקודים נעשה עתיק אל עולם הנקודים כמבואר שם עכ"ו כל דרוש תיקון האצילות לא שייכים כלל לפי דעתם וגם מבואר מתוך דברי הרב ז"ל בענין ה' מלכ' שלח' היה מיתה בספירת המלכות וכו' בשער הא' והנה בעול' הנקודים היה שפירה בכל ה' וגם מבואר שם שמתוך ה' עשה כוכב צו מיתה הוא חור החכם שע"י נעשה התיקון כמ"ס לעיל והוא נגד דברי הרב ז"ל לכן האובי אח"י ורע"י הוא אומיכס לאחרי פי' ושמע' אחרי כי נעשו :

הנה

כבר אמרנו אך ילאו עשר ספירות בטטרו ונקראו י"ט מקוריות ונקודות הכתר מחומן' ספירות הוא הנעלה למעלה ונתפשט מכה חוט של א"ס מסוד קו יוסר ונתתקן ברזח דמקלה ויאלו ממנו העשר ספי' שהיו כלולים בו בכח יאלו מן הכח אל הפועל ונעשה בדיוקנה קדישה דלדס והוא הנקרא א"ק לכל הקדומים כמ"ס כבר וזמנו וזלזים האורות דרך הנקב' ונעשה מזה כמה עלמות והס' נלבישים את הא"ק מראשו ועד רגליו כמ"ס בסוד התאמר עד רישא דכטופא דכל כטופין לבושין דיקר אהרין ואח"כ ואלו לבושין דיקר לפי שזה החוט המלבשו ומתקט בדיוקנה דלדס הוא יורד מ"ס דרך יסוד עולם המלכות שהמרכז שלו נחבאר שם שהוא אותיות י"ט בס"ס להחיל אובי י"ט והוא סוד יק' במספר הקוה : ועיקר סוד הדבר תדע כי הנה ביסוד יש שני נטרות ומבשרי אחזה אלוה : והחד הוא המשפיע טפת חסד בסוד הכתוב אור זרוע ללדיך והוא סוד אור הפנים : ולגור הב' המוליד המותרות מן הגוף והוא סוד אור החשך שמתנו נשפעים הדיגין ואף שכלן במקום גבוה ליכא שום דין ולילה כיום יאר עכ"ו מוס' שנתלבש על למטה ובהתפשט זה האור למטה מתברר מעט מעט דרך עברו עד שפאר' אור העב והגם ממנו וממנו נשפעים הדיגים למטה : והנה נח' שכל י"ט של עולם המלכות היו בסוד פנים ואחור והנה בספי' היסוד נח' כי מרכז הפנים הם אותיות י"ט והוא סוד אור ישר ובמרכו האחור הם אותיות ע"י סוד אור חור : והנה מתחלה יאלו אור מנטור השמחלי כי כלל זה נקוט בידך שמהוד מקדימין הגבורות קודם החסדים והס' זה האור שילא מתחלה גבור הדיגים עד שהונדך לשבירת הכלים להפריד הסוגים כמבואר מתוך דברי הוהר וכן מבואר בדברי האר"ל בסוד עשרה נטמות שהיו מתלבשים בעשרה הדיגים מלכות וכו' כמ"ס כבר בשער הראשון עד שכל אח"כ אור הפני' ונתתקן ממנו זה האדס קדמון ברזח דמתקלה כמ"ס וההקין ליה מאלין לבושין דיקר' ואלו אהקין הוא מתחלה בעלמו ואח"כ אחסין זה התיקון גם אל כל הספי' שלמטה ממנו כמ"ס לקמן : ואלו נתקנו גם חלו העיפין ועלה אל הקודם בס"ס חיל בלע ויקיאלו : וכאן הקיטור יפס' : ומחור אל הביאור כי אחר שנתתקן זה האדס קדמון בסוד דיוקנה דלדס ויאלו כל ה"ס שהיו כלולים בו בכח יאלו אל הפועל ונתפשט ב' ספי' שלימות וכל ספירה ממנו כולל גם כן י"ט : והנה אמרנו שזה האדס קדמון הוא נקודת הכתר מן ה"ס מקוריות שילאו מתחלה בו הטטרו ונחבאר לעיל כי עיקר בנינו היה עין ג' רופי י"ט שיש בהם ט' אותיות ונתפשטו בכל קדמותם שהם כח' נח' נח' ולכפי' המלכות לא הגיע שום אור לטורף בנינה כי לכן נק' אשקלרית שאין מאירה לית לה עגרות

כלום ולכן הוהרנה לרד למטה בס"ס זלו לך בעקבי האלן שיהא סוד מיעוט הורה בכל עולם ובכל פרטוף כמ"ס לקמן : והוא מתפשטת ומתלבשת בתחומים ולכן רמו אלי' בע"ה שנתפשט הוא בעלמה גם כן בסוד האחר אליה הרחיבו מ"ס אהרן ווינו שה"ס שהיו כלולים גם בעלמותה שילאו גם כן מכה אל הפועל ונתפשט גם כן בסוד פרטוף חלס : והנה יודע כי כל דיוקנה דלדס טולל ד' יג' כמבואר מתוך דברי הוהר : והנה בלדס קדמון היו בו ד' מלוא' והנה ע"ב מ"ה הוא זה הדוכר שבו ס"ג ב"ן הוא הנקבא שלו : והארתו למעלה ש"הוב"ן הוא למטה בח"ה היינו בת"ק ויסוד שבו שטללים כל ה"ק ועתה רמו בע"ה שיהא הארה מן מ"הוב"ן דרך קו ישר מן היסוד אל זו המל' ונממת זה נחלקו ה"ס שלו שהיו כלולים יחד שנחשבו לספי' ח' והס' סוד חרי פלגא דגופא ועשה חלקו לשנים וירד האור דרך קו ישר מיסוד אל המלכות והנה מ"ה הוא דוכר' וב"ן הוא נוקבא וניה נסתקן זה המלכות בדיוקנה דלדס : ועתה נבאר תחלה אף נתפשטו זה המלכות דלדס קדמון והוא הנקרא עתיקה קדישה כמ"ס לקמן : והוא כי הנה הארט' שג' ראשונות שהם כח'ב' מן עשרה ספירות מקוריות לא היה בהם שפירה רק מעט פגם היה בח' וב' כמ"ס כבר וזהו המקורות שברו לגמרי ונפלו כליהם למטה והאורות חזרו למעלה וכפי' שבו בנינה כמ"ס כבר : ואחר שנתתקן נקודת הכתר ונעשה ממנו ח"ק כמ"ס למעלה עלה זה האדס קדמון למעלה ג' מדריגות כי כל עליה באורות עליונים היה בסוד ג' מדריגות בסוד ג' קדושות ובוים הבין סוד ה' לנגין שאנו דלגין בנ' פעמים קדוש ב' דושה דחורת ה"ן שאף יש עליה אל האורו שלמעלה וסיה העליה של זה הא"ק באופן זה שג' שלו שהם סוף כח'ב' שלו עלו למעלה תוך העיגולים של כחור העשירו ונמתי החת כה"ל של חק"ס המקיף את כחור הטטרו ונג"ת שלו עלו למעלה במקום שהם ג"ה שלו : והנה' שלו במקום גג' שלו : וכאשר מקום נה"ל שלו מקום פני ריק שפאר' רישומם של נס"ס בתחומם כי המיד נשאר רישום האור במקומו כמ"ס והנה ח"ב' המקוריות שהיו עומדים זה בלד זה תחת נקודת הכתר אחר שרבו שפאר' להם מקום פניו למעלה שהם מקום נה"י דנקודת הכתר וכבר נח' שטבע האורו' להקד' אל המלכל כל מה דלדס' ועתה נשאר ג' מדריג' למעל' מהם מקו' פניו וכל ג' הוא כלבד נתקדו הם גם כן ועלו למעלה היינו הכמה עמד במקום שיהא נלח הכתר וכלל הרישיו מן הכתר בעלמו : ובנינה במקום סוד של הכתר : ורישו' היסוד מן הכתר נעשה בסוד הדעת שהוא מתברר לח"ב' ומזווגם יחד ובוים הבין מה שמבואר בחיים מקומן של דברי האר"ל שדעתה הוא למעלה מח"ב' הוא שחיתו חללו סדריהם כי היסוד הוא למעלה מ"ס והבין זה : ויתבאר עוד לקמן : והנה' בנינו גם כן רישון במקומו ונח' הרישום בנינה ח"ב' פרטוף ח"ה כמ"ס לקמן דבר' כתיב : והנה קודם שנבא אל הביאור וזה ואל השכח כמה הקדמות שכבר נבאר' הארה מה שכבר נבאר' שדלס קדמון נתתקן בנינו על ידי' יצונו' יב"ס שהם ג' חוריות ולא הגיע מזה אל המלכות שלו רק שכל' עתה הארה מתקן זה המלכות והוא מבואר מתוך דברי הבהר שאמר מעל למלך שיהא לו עשרה בניים ובת' ח' ובת' ח' ח' מן העשרה ונתן המלך לבני ה' בניים גבו' חוריות מסובלת מלכים והל הכח לא נתן כלום ואח"כ אחר שה' בנייה יהיו כ"ה מתקן אל הכח נמלא מתן הכח ויתר גדול מכל המגיע לכל והבין : וזה גרס התפשטות המלכות להיות פרטוף גמור בפני עלמה וכו' זה : גם תדע שיש באורות בחימות שהם שגן ל' וספי' כי יש בהם בח' כלם ובחימות אור העלמות וס' ב' ובכל' ח' י' גם כן ב' בחימות וס' חרבע כי בכלים יש בחימות פנימי וחיתון ובעלמותם כי בו פניו ומקף : והנה בעלמות המקיף המיד יתיר גדול מן אור הפנימי כי מה שלא יכול לנטות בתוך הכלי הוא אור המקיף ומה שנטות בתוך הכלי הוא אור הפנימי : ובכלים הוא לסיק כי הקיטור יותר משפיע ומקיף ויחיתו הפנימי עם המקיף כ"ה היה הכלי מאור גרביה' ויכך אורו אור המקיף באשר שיש לו מקום להתפשט כמ"ס סוד ואף עתה שחלונות הכלי נעשה מאור מעולה מן הפנים ע"י זה הוא בערך האחרים אל פנימיות הכלי לפי שפנימיות הכלי נעשה מאור גרוע הוא מודקך יותר על ידי אור הפנים שהיו דחוק בתוכו

דחוק בתוכו
בכל
של
ה
רבה
בסוד
קדמון
חלס
וינו
רשון
וספי'
האור
שח' א'
להל
דרך
ואחר
בדווג
יד
התיקון
שן
וי"ן
והנה
ב
זווג
חימות
של
וי"ט
ויסוף
יעקב
האור
ע"י
ואו
הצד
לכיות
הכתוב
השין
אל
הא
ראש
מן
הא
כח
בנ' ו

דחוק בחסד ותקד איתו : חסד זה שלא לעשות כפסול הדברים
 על פנים : גם הדעה מה עכבר אחרת שמתחלה היה נזהר
 על האדם קדמון כללים יחד ואין מתחלקים לשנים ועשה כאשר
 רצה המתהלל העליון להיות המלכות של זה האדם קדמון מתפשט
 בסוד פרטק גמור וזו יאל האדם מן ת"ו ו' שבפנימיות האדם
 קדמון דרך יסודו וצ"ו נהלקו הא"ה לשנים ואז נעשו נה"י של
 אדם קדמון בסוד ג' וי"ן והם נרמזים בנ' וי"ן של ויסע ויבא
 וי"ן והטובה שאלו הם פסוקים רומזים כ"ל לענין א' הייט שפסוק
 ראשון של ויסע רומז לחוד ישר ופסוק של ויבא רומז לחוד חסד
 ופסוק ג' של וי"ן רומז ב"כ לאור ישר והוא המכרז והאמית שני
 האורות אור ישר ואור חסד והאדם כללים זה בזה : ועשה מהם
 שם א' שכלל ע"כ תיבות כמבואר מתוך דברי הוואר : והוא רומז
 לאלו הדברים הנאמרים למעלה : שמתחלה ירד האור מאין סוף
 דרך חוט קו הישר וכנס בו האדם קדמון והוא מיד אור ישר :
 ואחר כך עלו האורות תלמטה למעלה דרך הפרסא של הא"ק והם
 כדומה האורות כמו שכתבתי לעיל והוא כוד אור חסד : ואחר כך
 ירד טוב האור דרך קו ישר מפנימיותו דרך היסוד וע"כ בא עיקר
 התיוקן ויווה המאורות כמו שאכתוב לקמן והנה זה האור ירד
 מן היסוד דרך ח"י חליות השדרה אל היסוד ולכן נעשה לוגמת ג'
 וי"ן שהם סוד ח"י העלמים כי מזה האור הוא חיות כל העולמות :
 והנה כבר מבואר כי כל האדם היורד למטה הוכרח להיות מבחי'
 ז' ב' מ' אורות : א"כ בב' ירמות הם ד"ס שהם סוד ע"כ
 ח"י ט"ו של ג' פסוקים ומבואר מתוך דברי הוואר שפסוק ראשון
 של ויסע רומז לחבריהם סוד החסד ופ' ב' רומז ליתקן סוד הדיון
 ופסוק ג' רומז ליעקב סוד החמית שהוא קו אמצעי ואז בכח בחי'
 יעקב שהוא סוד א' בקב נבקע המלכות של זה האדם קדמון ע"י
 האור טפת חסד שירד מיסוד א"ק ונזדווג האדם קדמון מני' וצ"ו
 ע"י זה החוט שיש בו רוח דמקלה וכנסו בגלגלת של זה המלכות
 ואז נתעוררו גם הע' נפש לבית יעקב שהם האורות של ו' מאנין
 הפזין שעלו למעלה בתוך הכונה בח"ש וצ"ו נבנית זו המלכות
 להיות מתפשטת כפרטק דוקנה האדם כמ"ס לפנינו : והוא סוד
 הכתוב בקב בגלגלת והוא מחיית השקל והשקל הוא ג' גרה ומחיות
 השקל הוא עשרה שהוא סוד י' שהוא סוד טפת חסד שירד מיסוד
 אל המג' : והנה כבר נבאר שכל י"ס של סוד סת"ר שהוא סוף סוף
 ראש והם סוד תלת טיפין דאזדריק מתוחא ונכללק בידו א' ולכן
 מן האדם א' וי"ן הכל נעשה מהם טירת ל' כראש זו המלכות
 כזה וסוד המג' ד' סוד ג' טיפין הם ג' יודין הגרמזים
 בג' וי"ס ע' וצ"ו וי"ן הם סוד ל' וזה הנמד נקבע בזה
 הראש של זו המג' של א"ק חסד כ"ו :

דרך כ' בו יתבאר סוד עתיק יומין

ועתה נבאר אל הביאור כי הנה ירד האור מן ת"ה וכן
 שבפנימיותו א"ק דרך יסודו וכנס בגלגלת של המלכות
 דא"ק ומתחלה ירד רק בחי' נפש הייט בחי' ב"ן שבמק' ובחי' ב"ן
 שבב"ן כי הנפש הוא הלא האויר סוד הנבזות שירדו סתלה
 כמ"ס למעלה : וממנין בנין הכלים סוד הגוף : והנה כאשר ירד
 זה האור אל זו המלכות הוא נבנית בסוד פרטק גמור היינו שילאו
 הי"ס שהיו כללים בה בכח ילאו מבח אל הפועל : אבל עדיין לא
 נבנית בנין גמור רק אחר כך כמ"ס לפנינו : והנה זה האור אחרת
 שהוא סוד טפת חסד היורד מיסוד הכלל תלת טיפין : והנה אל
 ג' טיפין בחי' מן ג' מקושות הא' הוא טפה א' שירד מאור א"ס
 נעשו דרך חוט קו הישר דרך עולם המלכות ודרך זה הא"ק עד
 שבה אל זו המלכות : טיפה ב' הוא מאור יסוד של עולם המלכות
 דרך זה הא"ק ובא גם כן אל זו המלכות : טיפה ג' הוא מאור יסוד
 של זה הא"ק : ומזה הא' תורות נעשית סוד ג' רישון אל זו המלכות
 והיא נק' עתה ע"ק : עתיקה דעתיקן : רישא דכל רישון : ואלו
 הם רישון ראש הא' שהוא סוד הכתר של זה העתיק נק' רישא
 דלאו רישא : וראש הב' והוא סוד הכמה של זה העתיק נק' רישא
 דלאו רישא : וראש הג' שהוא סוד בינה של זה העתיק נק' רישא
 דלאו רישא : וטעם לאלו השמות הוא כי הנה ראש הא' נעשה
 מאור א"ס עליו א"כ הוא רישא דכל רישון אבל ע"כ הוא מבחי'
 המלכות של הא"ק שהוא סוד וצ' לחריות ולכן נק' רישא דלאו
 רישא : וראש הב' נעשה מאור יסוד של עולם המלכות שזה האור
 הוא אל זו המלכות בבחי' עלית העליות שהרי האדם קדמון הוא

בחי' עלית אלוה ויסוד עולם המלכות הוא עליו לזה האדם קדמון
 א"כ כן הוא בחינת עלית העליות אל זו הראש
 וכבר מבואר שהעולם נשגב עליו א"כ שילט ידע מהותו של עולמו
 על כל זה הוא משיב שהוא עליו ממש אבל איש משיב כלל א"כ
 עלית עליו כמ"ס כבר ולכן זה הראש נקרא רישא דלאו רישא
 הטובה כי זה הראש בעצמו אינו יודע ממה נעשה ופשיטא שאיש
 אחר יודע לרישון למטה : וראש הג' נעשה מאור יסוד של האדם
 קדמון בעצמו שהוא בחי' עלית בלחוד אל זו הראש וד"כ הוא ידע
 ופשיטא עליתו אך דלא אחרת לזה לתחתוטים כי לערך החתומי נעשה
 זה בחי' עלית עליו ולכן נקרא זה הראש רישא דלאו רישא : ועוד
 יש ענין אחר מבוה' בדברי הארז"ל ואלו הבחי' לשונו של הארז"ל
 על המעין : והנה נתבאר סוד ג' רישון של זה העתיק ואלו הם ג'
 רישון כל אחד כולו גם כן מעשר ספי' כמ"ס בבדו הא"ק והוא
 שלו יתבאר לקמן מתיכין הנה כמיט' : גם מדע שאלו השלשה רישון
 כולליו בסוד ראש אחד : כי זה הוא כלל גדול שמתיר ג' ראשיות
 שהם כח"ב נקראי' בשם ראש ואלו הם ג' רישון נקראי' בדברי
 הרשב"י בוהר ובתיקוני' בשם רישא דעתיקה דעתיקין וסבא דסבין
 וטמירא דטמירין כמו שאכתוב לקמן : ומם שכתבתי הרשב"י
 באזדרא קדישא באחרו קלת רישון המתלפין לעילא לעילא דא'
 לעילא מן דה ודא לגו מן דה אינו רומז לאלו הם ג' רישון כי אלו
 הם ג' רישון נרמזי' ברישא חדא דאינו לעילא מן דה רק הוא רומז
 לג' פרטקים של אחד נקרא רישא וס' רישא דעתיק הכל' ובו
 כלולין כל ג' רישון הכל' ורישא דא"ן ורישא דאר"ך דאנפין
 כמו שאכתוב כל זה לקמן : ולפי שאלו הם ג' פרטקים נחשו מן
 ג' ספריות מקורות שהם כח"ב כמו שאכתוב לקמן לכן כל אחד
 נקרא בשם רישא : הריעבאר בנין הכלים של ג' דעתיק שנעשו
 מהארתו"ה וצ"ו שבפנימיותו אדם קדמון כמ"ס ועוד יתבאר לקמן :
 ועתה נבאר מציאותו וחסותו דעתיק בזהוה כח נמשפנו
 ונבט כליהם :

דע כי הו"ת של זה העתיק נקראו עתיק יומין כי סוד המוש
 הם שבעה בסוד הכתוב ואור החמה כאלו שבעת הימים
 כמו שאכתוב בשער האותיות והם סוד ו' ספריות גמ"ס כה"ס
 שהם סוד ו' ימים אבל אלו הו' ימים שהם סוד ו' דעתיק נק'
 עתיק יומין ר"ל ימי קדם : יומין קדמאין יומין עתיקין כבוד
 הכתוב בלע אמרתו אשר היה יומי קדם ונאמר לימי עולם
 וכשנים קדמוניות : וסוד הענין שנקראו יומין עתיקין לפי שאלו
 הו' תחתוטים של זה העתיק נבנו על ידו הו' ימים שסוד יומי
 קדם הוהנה מן אלו הו' ספריות שנאלצו מתחלה בטהירו והם
 אשר נבנו כליהם והאורות עלו למעלה לתוך הבינה מן אלו
 האורות נבנו אלו הכלים של ו'ת של זה העתיק כמ"ס לפנינו :
 ועוד טעם אחר שנקרא עתיק מלשון והדברים עתיקין : והנה
 אחרו על פסוק ועתיק יומין וחיוב למה נקרא עתיק שבעתיקין
 מבזיונתו הטובה שהוא נעלם תואר ואין כל נבדרא יכול להשיגו :
 ומעטם זה החלף לפעמי' בדברי הוואר ויקונו' שקראו גם לנבדק
 ואימה עתיקה קדישא והוא מזה הטעם : אבל הטעם הא' ודק
 בזה העתיק גם בפרטק א"ן וארדך כמ"ס לקמן ונחיל לבחור :
הנה אמרנו כבר שמתחלה ילאו בזה הטהירו ו'ס ונקראי' וי"ן
 ספי' מקורות ואמרנו שמקודמת הכתר של אלו ו' ספי'
 מקורות מזה מתקן הא"ק בדוקנה האדם ומהעלה למעלה שג'
 מדריגות ע"ס כבר ונאמר מקום נה"י שלו מקום ספי' רק שגשג
 רישומם במקומו : ואחר כך עלו גם כן ב' נקודות שהם כ"ב
 מן ו'ס המקורות שהיו זה נבד זה תחת הכתר ועמדו במקו' נה"י
 של הכתר שהוא הא"ק : ואמרנו שהאורות של ו' מאנין תבדירין
 מאלו הו' ספי' תחתוטים מאלו הו' ספריות מקורות שהם ק"ס
 רבוא אורות שילאו מב' מלאוים ס"ב וצ"ו והם כלולים זה בזה
 בסוד כלילת הכנסת כנפש ולכן נחשבים לע' רבוא אורות :
 ואמרנו שכל רבוא חסד לאלה אולף לאחד ואריהם סוד ע' נפש
 לבית יעקב כי הם סוד ו'ס החתומי' מן ו'ס מקורות כמ"ס וכל
 ספירה כוללה מעשר הו' ע' : ואמרנו שהם עלו ומחישו חוץ
 הבינה : והנה עתה שנתפשטו זו המלכות של אדם קדמון שהוא
 הנק' עתיק בדוקנה לאלו המחת הארת מ"ס וצ"ו מפנימיות
 אדם קדמון כמ"ס : ואף שאמרנו שזו הארת זו נעשו
 רק השלשה רישון דעתיק היינו שעיקר הארת האדם
 הוא

אלו סודות
 והוא
 תתפשט
 ד' והיינו
 הפועל
 ד' דוקנה
 ד' קדמון
 ב"ן הוא
 ד"ה היינו
 ה' הארת
 ה' נחלקו
 ד' פלגא
 יסוד אל
 קדון זה
 פשיטא
 ו' לקמן :
 ו'ספריות
 כמ"ס
 והאורות
 ו' נקודות
 קדמון
 זוד ו'ג'
 ו' דוקנה
 ל' האורות
 שהם סוד
 ו' ומעין
 שלו על
 ו'ת שלו
 של כה"ס
 ג' חו"ס
 חר שרתי
 ת הכתר
 ש' ועתה
 נקראי' נק'
 לח הכתר
 הכתר
 בר לחו"ס
 של דברי
 דברים כי
 והוא
 כ' פרטקים
 אור וצד
 ל' כתבתי
 ח' חיות
 נחלקו אל
 ז' שיה
 ז' נק' שיה
 נתן כלם
 תלא מין
 תפשטו
 גם תה
 נח' כה"ס
 דיות והם
 ו' בו פשיט
 הפנימיות
 כנסת הו'
 זר מעשה
 ל' ויפשיט
 ד' גרועות
 מ"ס של
 ס' עליו
 הכל זה
 גים שהיו

ששם מקור החיים והוא אינו מניע רק עד סוף האלילות לכן כל עולם אלילות מתקבלים האדם מן התקור שהוא עלם החיים חץ הכלים שלהם הם עלם החיים וזה שאמר אינו ומיאו אינו וגרמוהו כי וכדי לתקן דבריו נראה לי ליישב ע"ד שדארנו למעלה שכל אחד מן ד' עונמות כלול גם כן מד' היינו אלילות שבאלילות כי וכן על דרך זה בכל עולם ועולם : וזוה נתיישבו דברי האר"י ו"ל שהאמת הוא כמ"ש למעלה שרגלי ארץ מניעין רק עד סוף עולם אלילות רק שנקיים שלו בוקצין דרך חסד הבריהם כדי לכסות עקבי אדם קדמון כמ"ש אך כדי שלא הבין שמה שאמר עד סוף אלילות פירושו אלילות שבאלילות ואם כן הוא אינו מניע עד סוף כלל האלילות ולכן יבא רעהו ויניד עליו שלגיב עד העשיה ואז על כרחק הוכרח לפרש שמה שאמר עד העשיה היינו עשיה שבאלילות שהוא סוף האלילות ואם כן מה שאמר עד סוף האלילות מוכרח הוא שהוא קאי עד סוף כלל האלילות ולא אלילות שבאלילות והבן זה :

דרך ו' בו ית'סודו' תיקוני דרישא

וניהור אל הביאור שאמרנו שהאר"י הלביש את העתיק רק בפניו והארץ הלביש לאר"י והנה נשאר אחורי עתיק בלי לבוש ולכן נמצאה טוב העתיק למעלה וחוב ובקע את בגלגלת האר"י והכניסו זה של פנימיות האר"י רק שג"ר שלו שהם סוד ג' רסין דעתיקא קדישא נשאר למעלה בסוד אור מתקן אל אר"י והארץ : והארץ הלביש את האר"י גם כן מסביב רק על דרך המלביש האר"י לעתיק כי העתיק נכנס בפנימיות האר"י ואז הבחי' של עשיה שום והארץ הלביש לאר"י בדרך חסד כדרך שני בני אדם המתחבקים יחד שאז ימינו של זה נגד שחלו של זה ולא נשאר מגולה מן האר"י רק בחי' כתר שבו כמ"ש כבר : והנה עתה שנכנס העתיק בחי'ן וארץ עשה עתיק בחי'ן וארץ עשה דיוקנים שיתבאר לפנינו : ונק' תיקוני' כי על ידי זה עיקר תיקון העולמות שלמטה שיוכלו לקבל האור על ידי אלו התיקונים שהם ציטורות להשפיע האור לתחתונים כמ"ש הכל באריכות : והשפעה תיקונים הם ברישא דאר"י וארץ ועוד י"ג תיקוני' בדוקא קדישא צל"ן וארץ כמו שאכתוב הכל לקמן : ונחמול לבאר תהלה קו' תיקוני דרישא :

בספרא

לענינותא תהנה סהרה גו סהרה אחתקן ואודמן בחד גולגלת : מליא טלא דבדולחא : קרומא דאוריא חודק וסמיס : אינון עמר נקי חליין בשיקולא : רשא דרעיון חרגלי' בללות' לדהת' : אשבחא פיקוחא ללא נאים ונטיה חיר אשבחית' דת' באשבחית' דהירו עילאה : חוטמת' דבי' תרין גוקבין דפרדקא וחזער רוחא לכווא ע"כ שהאמר : המאמר הוא בא לפרש אלו הם תיקוני דרישא דאר"י וארץ בסוד דיוק' דלד' מש בראש נקבים ולגרות שעל ידי זה יוצא האור מפנימיותו בהשפעה בכדי שיוכלו התחתונים לקבל : ותחלה נפרש סדר התלבשות העתיק באר"י וארץ : וכלל זה נקוט בידך שכל מה שנעשה לאר"י מן הארת עתיק שבפנימיותו כמו כן נעשה זה התיקון גם לארץ וחזר זה : הנה חסד דעתיק מתלבש בכח דאר"י וכוה סוד בגלגלה : ונבורה דעתיק מתלבש בחכמה דאר"י וכוה סוד מוחא : ות"ת דעתיק מתלבש בבינה דאר"י הרי שלשה ראשונות שהם חסד גבורה ת"ת דעתיק מתלבשים בג' ראשונות דאר"י ולפי שג' ראשונות דאר"י אורס גדול האררט כל אחד נספח' שלימה דעתיק : אבל הוא' תחתונות דאר"י שאין אורס גדול כל כך הספיק בספ' אחד דעתיק לב' ספירות דאר"י היינו נח דעתיק מתלבש בחסד ונח דאר"י קו הימין : והוד דעתיק מתלבש בגבור' והוד דאר"י קו השמאלי ויסד דעתיק מתלבש בת"ת ויסד דאר"י קו חמשי והתלבות דאר"י באשד כי הוא סוד חיומה כדגלות שלפעמים נעשה בסוד רגל רביעי למרכבה עליונה שהם ג"ד פח"ב והמל' נעשית רביעית להם והיא שקולה כא' מן ג"ר לכן היתה זריכה ג"כ לספ' שלימה דעתיק וביינו שמל' דעתיק מתלבש במל' דאר"י : והנה זה התלבשות הי' בכל קומת אר"י ככלל אבל עכ"ז עיקר הארה שלהם נשאר בעליונים שהם הג"ר דאר"י שם בראש כלול מן י"ס ומתפשטו ע"ד הנוכח ונק' ראש א' במיש' בנר ולכן עשו אלו קו' תיקונים ברישא דאר"י : ועתה נבא לביאור

המאמר הכלל : סהרה גו סהרה אחתקן ואודמן כהנה כי האר"י נק' סהרה כי הוא מתהרה בהך הדרך והעתיק שמתהרה בדרך האר"י נק' סהרה גו סהרה : והתקנות שהתקן בסוד פרוק אדם ועש' ויקון לאר"י ודרך שהם הצורות שע"י יצא האור לתחתונים וע"י אלו התיקוני' אינו ח' דמן להיות מאורו שלולא אלו התיקונים לא היו יכולים להתהווים להטת מאורו : ומפרש אלו הם תיקוני' **תיקון א** בחד גולגלת : הוא בגלגלת שהוא סוד הכתר דאר"י היינו שרישא דלחו רישא שהוא סוד כתר עתיק מן הארהו בחסד דליה דעתיק וחסד דעתיק האר' בכתר דאר"י וזוה נעשה בחי' הגלגלת : שהיה לבנה לפי שנעשה מחסד דעתיק גוון לבן : והף שפאן עדין חין מתגלין הגוונים כי עדיין הבנ הוא חור פשוט ורחמים גדולים עכ"ל הגוונים בהם בהעלם חוחלט ע"ש כמ"ש : ולפי שזה נעשה ע"י כוד חור חור כמ"ש שהר הגלגלים האר"י לעתיק בפניו ככלל חורו כל הארות למעלה בנר דאר"י כמ"ש לעיל ועי"ן נעשו התיקונים וכל חורה גורס מעצ דין חף כי במקום זה אר"י בו סוס דין עכ"ל לערך החסד שבו הוא בחי' דין ולכן בגלגלת קשה ולפי שיעקר בחי' סדין הוא בחוריים לכן בגלגלת יותר קשה מהחורו משלפניו והנה עיקר חור הכתר הוא בדרך הגלגלת והוא החור שנתחו וכו' זה :

תיקון ב

היה טלא דבדולחא : איה זה התיקון נעשה על ידי הארת רישא דלא חתידיש שהוא סוד בני' דעתיק שהאר' בגבורה דלי' דעתיק : ונבורה דעתיק האר' בחכמה דאר"י כוד מוחא סמימחא ונעשה זה התיקון כי אהם מבשרי החוה אלוה כמו שבחלם התחתון האר"י והעשיה שנתון בגוף כולו עול' אל הראש עד המוח דרך החוטים כי בחק"ים בג' נקבים אל החוטם ונקבי החוטם מניעים אל המוח והזורים וטמפים למטה כמו טל : כן דומתו למעלה שהארות שהם בסוד אור הוור שהם בסוד הדין וכוה בסוד העשן עולים למעלה עד המוח בסוד הכהוב עלה עשן בלשו' וס' תתמיקים מתחת הארת בגבורה שבנעתיק מתלבש בחכמה דאר"י שהוא שורש לכל הדיון דלתתא ולעלם חין הדין ותמתק אלא בשרשו ולכן היה לרץ להיות תיקון זה על ידי הארת בינה דעתיק בגבורה דעתיק כי בבינה שם הוא סוד צוילא דקדנתיקא שש שורש הדין גנו בו ולכן נקרא טלא דבדולחא לפי שהם תזורים וטמפים טיפין וטיפין כמו טל : והוא סוד שם **כוזו** שהם האותיות הטמפין מן אותיות ה"יה שהוא סוד המוח' : וזה ששם הוא סוד ט"ל במספר האוה : והאר טלא דבדולחא כי כמו שהבדולח הוא לבן ונראה בו גוון אדום מעט כן זה הטל הוא חור וך וכוה רק שבו גוון הגבורה דעתיק שהוא שורש הדיוס : ולכן בכל תיקוס שהארת החכמה ששע שח כל הדיון מתקון : וזוה הטל טמפ' על רישא דועיר וממטו בתקנים גם הגבורה דעתיקא כמ"ש לקמן : בסוד הכהוב פתחי לי אחתי רעיותי שראשי נמלא טל : וזוה הטל ירד בג' עד שנחלשל למטה בעולם השפל על המן לישראל ולכן כתיב בתו' והוא כעין הבדולח : וזוה הטל עקיד הקב"ה לחיות המתים ולפי שזה התיקון נעשה מסוד הגבורה לכן תקנו לומר בחתה גבור ונחמין אהת' להחיות מתים :

תיקון ג

קרומא דאוריא חודק וסמיס : תיקון זה הוא סוד הקדוים שעל המוח הכהוב את המוח והוא מודק ע"י האוריא דכיה שהוא סוד פנימיות הכתר כמ"ש לעיל וזה התיקון הוא סוד בינה דאר"י ונעשה ע"י הארת רישא דלא ידע שהוא סוד חכמה דעתיק בת"ת דעתיק וע"י התלבשות ת"ת דעתיק בצ' בינה דאר"י נעשה זה הקדוים כי ת"ת הוא סוד רקיע ולכן נעשה ממט הקדוים שהוא כמו רקיע והוא מכריע בין מים עליונים סוד הכתר ובין מים תחתונים סוד החכמה והף שלעלם הבינה למטה מן החכמה ובאן עלה זה הקדוים שהוא סוד בינה דאר"י למעלה מן המוח שהוא סוד חכמה דאר"י הטעם הוא לפי שזה הקדוים נעשה ע"י הארה רישא דלא ידע שהוא סוד חכמה דעתיק וממט שמתו וירד הטל כבר נתבאר שנעשה מהארת רישא דלא חתידיש שהוא סוד בינה דעתיק ולכן עלה זה הקדוים למעלה מן המוח והבן זה : ועוד שהיקון זה הוא נעשה מן ת"ת דעתיק שרש להכריע בין מים עליונים למים תחתונים ולכן עלה למעלה מן המוח להכריע

סוד
האר'
תודק
הבין
יכלו
את'
סוד
סג'
זה ה'
הר'
הקד'
תיק'
הלית'
מריס'
דאור'
לכלול'
מובן'
באבה'
והנה'
תיקו'
7
תי'
אחי'
על י'
יחודס'
נתייחס'
הס מ'
ג' ריש'
דעתיק'
ולכן ה'
להת'
להשקט'
שנעשו'
שארע'
כן נעש'
דאר"י ו'
ושמאל'
אר"י בה'
עכ"ל ס'
ימין וס'
הבחינו'
האותיות'
אדם ה'
שמאל'
אר"י יחי'
הס סוד'
שכל את'
ביתד :'
תלמעלה'
אחר וזו'
היו כלול'
שילרד'
יחיישבו'
עמר נ'
רישיה ס'
מתקנים'
דרך הג'
לאותן קו'
הס בסוד'
אוריא ד'

מן הגלגלת והמות : וגוד כדי שלא יפסד זה הקדוש מחמת האדום והשני שעולים מהך הגוף לכן עלה לתעלה ונס כוח מודק מן החוירה ד"י שגוף כוח עניויה הכתר כג"ל וגם שדרך העולם להכניס את החכמה כי אורות התמטה גדולים מאוד ולכן יוכלו התמטרים לקבל כ"ל ע"י מסך הבינה ולכן זה הקדוש מקיף את המוח וסוחמו והאורות יוצאים מן המוח דרך הקדוש : והנה כוח קדוש הוא כי זה התיקון נעשה מת"ת דעתיק ועדע כי עיקר טעם היותו הוא בת"ת כמ"ס לקהן והנה כשהרבע טעם כו"ה על זה הדרך י"ה פעמים ו"ה הוא ר"ה : ו"ה פעמים ו"ה הוא ק"ה ה"ה ה"ה מספר קדוש : והנה עפ"י חלו טעמים הג"ל שהודק זה הקדוש לעולם לתעלה מן המוח בזה הבין שגוי הסדר של אל"ב תיקונים שהיו תיקון ב' שהוא חכמה דח"ן נעשה מהארת רשע הליחה כד ביה דעתיק כד חכמה דעתיק והבין זה : ו"ה כבדיתתה מרישה תיגוף דעתיק כד חכמה דעתיק והבין זה : ו"ה כבדיתתה דאזר"ה חביבו הבן בחכמה והכס בבינה ופרש האר"י ו"ל שר"י לכלול החכמה בבינה ובבינה החכמה והוא קדוש הבנה והוא מובן ע"פ חלם הדברים לדע"ל והבין : וזוהו נעשה שרש למטה בחל"ה וז"ל טעם כוח ח"ו"ה דהטלות כמ"ס כ"ו לקהן בח"י וטעם והנה טעם חלוקי דיעת כאלו הו' תיקונים דרוש ורשע ובסדר תיקונים והנה כפי האור הסדר סבד חתום הרשע"י ו"ל במחשבת דס"ד הג"ל חלל חרר העינין כולם עולים בקנה אחד :

דרישא שעיצין ולא קשיין ושא"כ בשער' הדיקאן שו"תים למש"ן מן האוירה דע"ה חיונין קשיין כמבואר בחזרת קדושה ובח"ס לקמן ב"ב תקוה דיקאן : והנה לפי טעם בואים מן האורות נה"י דעתיק שעלם כבוד אור חוור לתעלה והנה ית' לקמן כי בעל"ה הוא כוח ה"ה וכו"ה כלל מ"י ה"ה עשר חו"ה במספר ס"ד בס"ה וז"ל ה' כי סר לרשות כמבואר בדברי האר"י ו"ל ובהוד עשר חכמה במספר רד"ו ויסוד כולל חו"ה והוא כוח עת"ר קד"י במספר טעם : וזה התיקון הוא כד שני פחות הראש והם נעשים מן ל"ה דעתיק ולכן תליון בסיקולא : והנה האזניים גלגלים בפחו' ולא נזכר תיקונים במחנה הג"ל לפי שהם כוח הארת פנימו' ל"ה טעם כד ל"ה טעם"ה כד תרין בעיק דלכוד לחו"ה בחכמה טעם מכוסים כהירכיים לכן לא נזכרו תיקונים : ועוד יש טעם חרר והוא מבואר בתחמך חרס לחלילות ובינות חלם ולא הבאתם שלח להר"ך : והנה עיקר זה התיקון הוא מן הארת ב' פירק עליזים דע"ה דעתיק : והנה כד הנחה הוא בת מחארת יסוד דעתיק וכן ע"כים הפחות להתחיל בדעוה מעט לתעלה מן הענה ומעט לתעלה מן האזניים : והבין זה ויחבול זה בתיקון ה'

תיקון ה

רשוח דרעונו לחבלה בלולתא לתתח : תיקון זה הוא כד המנה ענק רטון : וזה התיקון נעשה על ידי הארת יסוד דעתיק : והטובה כי אמרנו שהג"ת דעתיק נעשו האורות חל נה"י דעתיק לעשות גם כס תיקון' ברוש' דח"ן ח"ג גולגולת בבורה נגמו מאורס חל נגמ חוד והנה כן מחורו חל היסוד בס"ה חלה חולולת יעקב יוסף : ובס"ה חזרת שמתו נעשה הקון ב' שהוא קדושה דחיוור שהוא הקדוש פעל המוח ולכן תיקון זה נק' רטון שהוא כד קר"ס במספר טעם : והרמז של רטון רשוח : ונק' רשוח דרעונו שזה הרטון דח"ן נעשה מחרטן דעתיק : ומזה האור הו"ה דרך המלח תמנו בורחים כל הדעים וכל הגבורות נמחקין וזה האור מתגלה במנחה דעבט כי שעת המנחה הוא הפעוררת הדינין וכדי שלא יסלמו כיו' השבח מתגלה זה האור והדינין נמחקין ולכן חזו אומרים ואני הפלתי לך ה' עת רטון כי חמרת שסיכוד כולל י' הו"ה ו' חז"ת טעם במספר ע"ת והוא עצמו נק' רטון המחשך מו"ר ה"ה ע"ת רטון : והנה חפלה מנחה נק' גלוחה לתתח כמבואר בכוונת האר"י ו"ל ח"ס חתגליה בלולתא לתתח ויחבול זה בשער האזניות ובוה הבין ת"ס באדרת קדושה חלוחה דהתגליה בעתיקא נק' רטון דח"י רש"י עלאה דאסתים כולל פשוט חד טורחא כסימא ויאה דחאכליל במנחה כ"י וחתרשים ב"י חד כהורא דח"י רטון : הרי מבואר כי המלח דעתיקה שהוא ח"ה דחוקי עתיקה נק' רטון ע"ש דעתיק יומין שהוא כד רשח עלאה דאסתים כל כהורא דח"ס בכו"ה כמ"ס פשוט ביה חד טורחא הוא כד יסוד דעתיק יומין מתגלה בדעת ח"ך שהוא המלח והוא כד נזכר המחשך רטון וגם בו האלבס כהורא חד דחמך וחתרשים ביה חד כהורא דחוקי רטון והוא ת"ת דעתיק יומין שנתן הארתו אל כוונת שלו לעשו' זה התיקון והבין כל זה :

תיקון ו

אשנחא פקחא ללא נחיס ונעיר חדירא אשנחא דתתח במחשבותא דנהירו עלאה : זה התיקון הוא כד העינים של ח"ן וז"ל : והנה חמך אשנחא פקחא ולא ח' אשנחא פקחאן שחיהו חס ב' עינים : לפי שאין השני עינים מתמוררין לחד בס"ה עין ה' אל יראו למוחלים לחסוה כמבואר באדרת קדושה לפי שהם כבוד חסד פשוט ולית ביה דעיס וכולא ימינה תשא"כ לתתח כתיב עיניה' מטוטעות לשון רבים על ידי דחית ביה ימינה ושתלאל ואית ביה כמה גוויין חלל כאן כולל חו"ה חוורא גו חוורא : גם לתתח אית ליה גביעין על עינים שהם באים מבח הדעים והם כד הפענים הנכסות את האור בס"ה סביבה בענין לך מעבור חפלה ולכן יש עת שג' עורס למה חסן ה' ובתי' פקח עיקר רחא חלל כאן לתעלה לית ליה גביעין ולכן לא נחיס והוא נעיר חדירא בעינה פקחא בס"ה הנה לא יטע ולא יישן שומר ישראל שומר ישראל דלעילא : והנה עתה אודיעך כד גדול בענין האזנה עד כי"ן הפנס גורס כבוד שחמרו"ל כל המתבא' עליו נאמר ח"ן ח"י והוא יכולים לזור במקום ח' יואה כי הנה כל הדעים יש לטע חחמה ועלטה מל' הו' יתחטות לפי

תיקון ד

חיונו עמר נקי תליון בסיקולא : כאן רבו הדיעו' חך להשוות כל הדיעות אדריכך בדרך חמת דע חקי טב"ר דח"ן אור שנגקו בנ' תיקוני' הג"ל חזו נתייחדו על ידי זה הקדוש שהוא המכריע ויחד את האורות : וע"י יחדוס יולח חור חזק כמ"ס זה כבר כמה פעמים היות מתחנה נתייחדו ח"ת דעתיק וכתמו מאורס לנה"י דעתיק לעשות גם כס תיקונים כי ח"ת ששעו ג' תיקונים הג"ל קבלו הארתן מן ג' רשיון דעתיק הג"ל ונה"י דעתיק קבלו הארת מח"ת דעתיק ופי' שחלו התיקונים למטה נעשו אחר שגודונו האורות ולכן הם כלולים זה מזה וכל אחד בלול החבירו ולכן החליט נח לנה חת של זה בזה משא"כ בנ' תיקונים הג"ל : ועיקר הגרס להשקות אלו התיקונים שנעשו מנה"י דעתיק מן הג' ראשונים שנעשו מח"ת דעתיק ה"ה ע"פ כוונה זו : כי כבר אמרנו שמה שחירע לח"ן אירע גם לחר"ך וכל התיקונים שנעשו בח"ן כמו כן נעשה בחר"ך : והנה נבחר כד כי העיקר נכנס בפנימיות דח"ן וכשהרהר בעין שכל יומין של עתיק הוא יומין של ח"ן ושאל עתיק הוא שחלל של ח"ן : ואף כי אמרנו שבעתיק וח"ן אין כסס בח"י יומין ושחלל רק כולל הוא ימינה ולית ביה שחלל עכ"ל כבר נבאר שכל פרטוף חרס לא יולג מן ד' בחינות שהם יומין ושחלל פנים וחחור והיטו לנגד התקבלים יחולר בו חלו כחחית כבוד הכתוב שחיהו' לנגדו תמוד כמ"ס זה בשערי האזניות : חלל חר"ך מלביש לח"ן דרך חבוק כמו שני בני חרס המתבקשים זה את זה כמ"ס לעיל ח"כ מוכרח הוא להיות שחלל של זה נגד יומין של זה וימין של זה נגד שחלל של זה : ח"כ ח"ך יהיו התיקונים שים בח"ן ובחר"ך : זה גרס השתמח' כנ' תיקונים שנעשו מנה"י חללו התיקונים שנעשו מח"ת : כי מח"ת הם כד הרעוה שישול הפנימי לשכל אח"י כד כבוד הכתוב בעיקר שכל חת ידיו כידוע סודו : משא"כ בנה"י כי הנה"י לעולם כלולים ביחד : חלל חמ"ת הם פרודים כבוד הכתוב וכנפיהם פרודות מלמעלה משא"כ למטה : ולכן הור"ך להיות התיקון מנה"י דעתיק אחר וזו האורות שלועלה : שעי' חוונ ח"י הארת שבה אל נה"י הו כלולים כ"ה מחבירו וחחלפו כח לתת את של זה בזה במקום שיערך להיות התיקונים שום בח"ן וחר"ך כמ"ס לפנינו ובוה עמר נקי תליון בסיקולא הם השערות שבראש דכתיב ועשר רישיה כתלג חוור וסס האורות שליחו מן המוח שהמותרות מתמלים דרך קרוס המוח ומודככים דרך האוירה דכ"ה ויולאים דרך הגלגלת כידוע לחכמי הטבע ואותן השערות הם למרות לחותן קמותרות חור מוחו ולפי שזאים מן המותרות לכן השערות הם כבוד הרמיון חך כאן בלול השערות דרישא שמודככים דרך אוירה דכ"ה נקפפו לחסדים ולכן הם כתלג חוור : ולכן שערות

נעשו מן השפרי כלם מן ה' החוטות כח"ש לעיל כחם
 פעמים : והחזר לקמן כי מן ה' ספירות חסד גבורה חסדות
 נצח הוד יבד דמלמן הברין מזה נתקן פרעף שלם הנקרא
 ז"ה מ"ש לקמן : ומן ספי' האל' נתקן ז"כ ברמק שלם והוא
 נוקבה ד"ח : ומזה נשפטים הדינים לפי שנתקנו מן אלו הו'
 ספי' : והנה הוציר הוא מלביש את הארץ מן טובו וממטה
 ועומד הקרוי של ז"ה אל הארץ לכוונה גדולה כדי שיכול הארץ
 להרכין את ראשו מעט למטה להסתכל בפני ה' והוא כח"ב בארץ
 פני עלך חיים כי הו' מתירין גם פני הו'אל' הנקרא מקד' כמ"ש
 לקמן : ומתקיים הדינים והו' כל גוונ' עינו מתקפין ג"כ
 לחזור בסוד הכתוב עינו כיונס רוחות חלב' במטאר' באלר'א
 קדישא : וכשארין ראשו הו' הדיקא קדישא שהוא סוד המול
 העליון אשר קמט נשפטים ה' ח"ה כמ"ש לקמן הו' הדיקא מביע
 יותר למטה עד ראש הוציר בסוד הזקן הסודין בוקט והו' מקבל
 גם ה' ח"ה מזה המול והו' הוא מתיוחד עם נוקב' : להשיג לכל
 העולמות בני חיי ומזוי דמיטן בעולה תליל' : והנה זה הארץ
 המתגלה בעובדה דלתתא מעורר עובדה לעילא שגם זה הארץ
 זוקף את ראשו בקומה זקופה והו' חינו מסתכל בפני ז"ה כי
 ההסתכלות פני' ח"ה כי הם על ידי הכנה הראש וגם הדיקא
 שהוא סוד מולא עילאה עולה למעלה והיו משפיע אל הו'אל' והיו
 ב"ה נקרא הו'אל' לערך טרבי' והנה שיהיה סוד האלמות נקרא'
 ח"ה וז"ש גבה עיני' אורו לא חולל הטוונ' כי בנאוהו הוא העופה
 לעינים שב תעיה שקפה בה תורה לעינים של מטה שיבטו
 למעלה ולא יסתכו למטה בעיני דו"ה וח"כ אורו לא חולל ח"ה
 לא חולל כמור חין ח"ה : והו' יכולין לדור במקום ה' ד' והבן :
 ז"ש המתמר ה"ל' אשמוותה דלתתא באשמוותה דהיורו עלאה :
 והנה זה חזקון נעשה ע"כ' פרקים שנים של ג"ה דעתיק יומין
 ולכן הם נעשה מן המלך שהוא סוד יסוד דעתיק יומין כמ"ש
 ולפי שפעשה מב' פרקים שנים שח' יותר למטה ח"ה בהם
 מעט דין היינו לערך העלונים חף שגם הם רחמים ורחמים
 עכ"ל כל שמהכש חזר למטה נעשה ח"ה לכן נקבע בעינים
 סוד הכבי' : ולפי ששם שורש הדינים הם מתקיים כל הדינים
 שלמטה כי אין היין נמתך ח"ה בשרו ולפי שהנו עינים הם
 פתוחה לעולם וכן עינה פתוחה לכן אמרו שערי דמעות לא
 נעשו : והנבאר עוד זה לקמן בשערי האותיות :

תיקון

מוטתא דביה תרין נוקב' דשדשקא והנער רוחא
 לכולה : תיקון זה הוא סוד החוטם : הגה כבד
 נתבאר סוד התלבשות העתיק בדרך החי' והערט ש' ספירות
 החוטם דעתיק הספיקו לי' ספירות דחי'ן היינו ג' ספירות
 ראשונות דחי'ן הו'אל' ג' ספירות שלמות דעתיק וזשה ספירות
 ח"ה נכ"ה דחי'ן הספיק להם ג' ספירות דעתיק ומלכות
 דחי'ן שהוא בסוד חיומה כנגלות ריבקה גס כי לספיר' עלימם
 דעתיק : וכנה חיומה שחזר התלבשות בחי'ן חזרו האורות
 בולם למעלה ברישא דחי'ן ועשו בהם ז' חקני' והו' הקונים
 נעשו גם כן בדרך התלבשות היינו מן חסד דעתיק נעשה
 סוד הנגלות שהוא סוד הכהן דחי'ן קרי הכסוד דע"י נתלבש
 בכנה דחי'ן : ומן גבורה דע"י נעשה תיקון האוחז ספימאה
 שהוא סוד הכמה דחי'ן קרי הטרם דע"י נתלבש בהכמה דחי'ן
 ומן ס"ח דע"י נעשה תיקון הכרום שעל המוח שהוא סוד בינה
 דחי'ן קרי הס"ח דע"י נתלבש בבינה דחי'ן : ומן גלה דעתיק
 שנתפשט לב' חלקים וספיק לב' דחי'ן נעשה מהם ב' תיקוני'
 וככללן פתיקון ח' שגם סוד עמר נקי וזה ב' פחות הראש ובהם
 בכללן השני חונים : ועוד נעשה מן הוד דעתיק גם ב' תיקונים
 וככללן בתיקון ח' שגם השני עינים : ונעשו' בליון זה מן
 ספי' נה דע"י מן ב' פרקים שלו נתקנו פתח יומין ועין יומין שגם
 סוד חסד דחי'ן ונלח דחי'ן : ומן ב' פרקים דמוד דעתיק נתקנו
 פתח שחאל ועין שחאל שגם סוד גבורה וסוד דחי'ן : ומן יסוד
 דע"י נעשה סוד הכמה שהוא סוד הדעת דחי'ן : וגם מקד'
 החוטם המתחיל בין העינים מעט למעלה מן העינים והוא סוד
 יסוד דחי'ן ורי' כי גם מן יסוד דע"י נתקנו ב' ספי' סוד דחי'ן
 ועיקר החוטם שבהם כב' נקבים למטה שממנו יולא רוחו הוא
 סוד המלכות דחי'ן ומתקנה מן מלכות דע"י ב' ספי' והקלתי לחטון'

לך כי המלכות נקרא' המלה נכ"ה בשער האותיות : והוא סוד
 החוטם ואור ה"ם המשיע בפני' העקרה כמ"ש נק' בעל
 החוטם וז"ש רב המנוח סודו לבעל החוטם חיו נעלה והבן וכן
 ולפי שחאלו פר' עינים עליונים היינו ח"ה נע"י לה כהנה בח' המל'
 לבין' נגלה לכן קחן שזה החוטם נעשה מבחי' מל' דע"י שהיא רק
 בכחיות עמדה הדוקה צפרית לכן יסוד ומלכות דחי'ן עינים
 בכלל' בחוטם שהוא סוד מתקן' שנתפשט מן הינח סוד הדעת בין
 העינים שגם ז"ה וכו' ב' נקבים שגם שורש אל המלכות דעולם
 חנילה ש' חלקה לב' פרעפים גלה ורתל כמ"ש לקמן : ומן נקב'
 שמתל יולא הארה ללחה שהוא בסוד הדינים כמ"ש הקל בחארוכות
 וזן נקב' יומין יולא הארה לחל' שהוא סוד עקרה הבינה כמ"ש
 הכל בחר הינופ' : וזוהו הארה שהוא הקל הו'אל' מזה החוטם
 האתר רוחא לנולה שהיא סוד האלמות דחארי' סולה שהוא סוללת
 כל הבחי' ובשמים הם כללות הקבלות מסוד' וגבורות שגם
 סוד ד' מלוחי הו'אל' וז' מלוחי ח"ה וז' סוד פרעפיק' ע"כ
 והקל' דכולל' כמספרי פשוה ח"ה דבי' תרין נוקבין דפרעפיק'
 והתער רוחה לנולה : ויש בכלל תיקונים אלו כמה רמזים ולא
 רמזו להארץ כהסוד' נתבאר לפניך סוד יסודי' דרישא שגם
 י"ם הגלונים בראש ח"ה וארץ' והתיקונים קוים בהם אך זה
 הכפרס ביניהם שפתי'ן יש ברהשו סוד
 תלת רמזין דיוחא שגם ג' עיני'
 הגשע' ומכ"ב שלו הינו כסוד סגולת' חכמה בינה
 כזה אבל בארץ דמיות הבינה למעט
 בגרון שלו כי לא יכול לעמוד למעלה בראש ונשאר רק הארץ
 בעלמא למעלה ברהש והוא הקרום שעל המוח ומן בגרון מתפשט'
 כב' : ומזה כל זה כי יעשך לך פקטת דרופים :

גם

תע עוד שמן כג' רישין דעתיק כשאר' : ומגוין למעלה
 מן הארחה נעשה עוד תיקוני' לחי'ן והרד' הינו שב' דע"י
 רישין הלל' ש' בהם ג' קווי' שגם י"ב חזיות ח"ה הכולל
 חותם ומפסרם רי' ג' וזוהו נעשה י"ב חזיותה ברישא דחי'ן
 וארץ' וי"ב עיני' דרישא דחי'ן וארץ' : וז' יומין היינו י"ב קווי'
 דשערי' ומלם הם יצירות להשיע החורגת חכונים : ולפי
 בבאים מן ג' הו'אל' מן הארה דב' רישין הלל' לכן הם חלקים
 לב' חלקים וב' חלקים הינו ח' רמזין וח' עינין מתירין דרך
 בפניס דארץ' : והנה ג' יציר' מתאדרין ודרופים ומתפשטים
 עד רישה דכפנין דארץ' ומסכין את השורף דחי'ן לפי שהשורף
 הוא בסוד הדין והם היה מבוהה היה אפשר להאונים להסתכל בו
 חף שחין לים החיים בזה עב' הו' יולין כמות דרך ההתלבשות
 במד' ח' וזוהו ח' חלתי' ויחלנו וזוהו : ולכן אלו בימין ומסכין
 את השורף פלה ויחלנו בו : וזוהי ח' זה שד לקמן : והנה כל
 אלו התיקונים הם בסוד ח"ה ללא הינו בסוד ח"ה ככלולים
 בכזה דארץ' שהוא סוד הנגלותה ומספיקים בב' פחות דריש
 ובערך זה הפחות הם בסוד המלכות דלנגלותה וכן פתי' הוא
 במספר חלקים' הרוחו אל המלכות בסוד הכתוב ח"ה ס' קווי'
 ה"משכן ולעולם המלכות דלעילא נעשה רחש למה פלגתה והיו
 כי תחת פחות הראש מהחילין ה"ג תיהיו דיקא כמ"ש י"ב
 לפיטו : הינו שמתחילין מן ספונים : והלו כפחות מתפשטים
 למטה חזרו האונים ואין חכמים את האונים להיות תמיד אלו
 פקוחה לשמוע אל הרגם ואל השמלה מה"ה לתעש דכתיב הנוס'
 ולפי חונק כמבואר בחי' דיק' ונתפל' לבאר ח"ה תיקוני' דיקא :

פתחה דרדא' בוי תבא' סוד יג תיקוני'

דיקנא

כתיב לחיך כערגת הבוסם : באר' קדישא חלילה
 דיקא לא לודכר בנין דאיהו וקרוחא דכולה ברוו'
 דחיון חלטה תיקמי פתחי לאודנא פתי' תיקנותא לתפשטא
 וזכרון ממל' תנת עלמין מבורה דהוי תיקו'א דחיי' ויקרוחא
 דכולה : עלמא קדמא' סליק ונחית לאלף אלפין ורבו' רבין
 מארי' ערבים : עלמא תני' א' דעפיק מארי' תיקו'א דחיי' ויקרוח'
 לב' חלקין ומרי' דרבא' לאכפיה ליו עלמא תני' א' דעפיק מארי'
 תיקו'א סליק ונחית לב' חלק' תהרי' דיל' לאכפיה ליו :
 להביך כל זחא אודיעך סוד ח"ה תיקונים דדיקא קדישא שנקר'
 יג

יג
 הבין
 בעני
 דמה
 דק
 וסוד
 האור
 הי"ד
 העת
 שהכ
 ארתי
 וארץ
 וגם
 הי"ג
 נעשו
 העת
 כבוד
 וס"ג
 הי"ג
 קיש
 כמה
 נכבד
 שגם
 טתן
 ספי'
 א"ס
 י"ד
 ענין
 ולכן
 מתקן
 כחו'
 לקמן
 הכתוב
 לקמן
 שגם
 רבבין
 והבן
 ז"ל
 שגם
 חכמה
 דרמז
 ומחל
 דעתי
 דמתי'
 ונקר'
 שבתו
 הארץ
 סוד
 ולכן
 דחי'ן
 עין
 ח"ה
 חסד
 כחוק
 והנה
 דרישא
 ספי'
 ככלל
 ספי'

שערי

דרך אמת

גן העדן

באים מנותבות היום ומן סוד אור חזק כמ"ש הכל למעלה עב"ו
הם רחמים גזולים לערך התחטוטים והם בערך הוי"ת והם
סוד ב"פ הוי"ת הנזכרים קודם ס"ג מדות לכתוב ה' ה' אל רחום
והי"ג מדות המתולין מן אל חך : וב' הוי"ת הו"ל לפני זה הם
ב' הוי"ת שמתפשטים דרך הפנים עד הכתוב ה"ל עמ"ס
ולמטה המתולין ס"ג מדות כמ"ש לפנינו :

תיקון א

הוא אל : האלה מקחי פתחי לדודי שארי יקרותא
לחתקן : הטובה כמ"ש למעלה שכן החונים
יונה הארץ ע"ס ס"ג ע"ה הוא במקשר חו"ן והוא מתחיל נגד
קבץ החו"ן למטה מן פאות הראש והוא סוד פחה העליונה של חו"ן
ועם תחולת הוי"ת העליונה בדיקתה ונתינת מן המכות לפי הכ'
דעות הנ"ל כמ"ש לפנינו ויש מעט הפסק בזכירה בין פחה הראש
לפחה ה' חו"ן מלכות טענת בחירתה חפיתו כמלה נימה
ולפי שהם סוד ס"ג שהוא משון כולו ס"ג יחדיו לכן שערות
דיקתה קשיון : אבל עב"ו הם רשיון לכן הדינ' לתחילת כמ"ש
לעיל : והנה בעם ס"ג יש בו ג' יודין וא' הוי"ת אל : לכן תיקונה
קדמה הוא ח"ג גואל סוד חל ועם כמבואר מתוך דברי הו"ב
אל חכם לא נחמד ח"ה חל ועם שהוא כופה את כל הדינים
לחתתא : וז"ש תיקנה קדמה לתתין וחד קולו דשערי מהתי
גובה ומהתי גיטת וכל קולו יקולי מתפרש לש"ן ניומן כמנין שמי"ס
לפי שחלו השערות שהם ל"ה במספר ח"ל מתקנים חת הדינים
על ח"ה שהשערות שלו הם דינים גמורים כמ"ש לקמן : דכתיב
קולותיו תלתיים שערות כערב וכוד תקנים הם סוד י"פ
חקיק'ם טעם החותמות הוא סוד תלת"גים במספר שהו : שהם
דינים גמורים ולכן הם שערות והם שחור הדום הוא ומכאן הארת
השערות דדיקתה דח"ה הם מתמתקים ומתגבנים בסוד הכתוב
נער הוי"ת וגם וקבתי ונעשים בסוד עלית לבן ולכן הם ש"ן כמנין
שמי"ס הרומז אל ח"ה הנק' שמים כמ"ה וחתה שמש השמים והם
פ"ה ח"ג ב' פחות חוק : וב"פ ח"ל כמנין הוא במספר ש"ע
והוא סוד ש"ע נארין שורדים עננים עליונים דח"ה חל הוי"ת
למתק דיניו עבו ולפי שורדים בב' דדי הפנים לכן נר"ך זה
התיקון לב' מקיפים הינו כתר דל"ה וכתר דח"ן : והפנימי
הוא מכ' דח"ן והוא לדיעבב' : אבל לדיעבב' ח' המקיף שנו רק
ח' והוא מל' דח"ן : והפנימי ביה דח"ן :

שהוא בשני דדים לר"ך ב' מקיפים והם גבורה דל"ה וצורה
דח"ן והפנימי מחסד דח"ן ולכן הפנים הם לבנים וראיה בהם
גוון אדום והם ידיו למחיו ולכן נקראו חרין תמוזין כמו שכתב
יש בו גוון סמך ומור כן בחלו הפנים : והוא לפי דיעה הב' :
ולפי דיעה הב' המקיף מחסד דח"ן והפנימי יסוד דח"ן :

תיקון ב

הוא חסד והם השערות שבו דל"ה
שערות סמרת דדיקתה והליון בזיקולא עד גבור'
וזה נק' מול עליון וממנו השפעת אבה : והוא חכמה דהעליות ולפי
שהוא מב' דדי חוקן לר"ך ב' מקיפים מת"ל דל"ה ות"ת דח"ן :
וכבר נכתב שפת"ת נקרא ריון עליון סוד הדר' וס' שהוא ממספר
רש"ן ומחכק ט"ז : והפנימי יסוד דל"ה שהוא סוד הגו"ר
ומחכק גם כן ט"ז : ולפי שהיחד חסד מתגלה בפתוח דחמס
לכן הוא נק' חסד : וגם הבינים מתחלק עם היסוד וכל' של
ט"ז גדולה הרומז לל' שערי בינה והוא לדיעבב' : ולדיעה
הא' המקיף מבינה דח"ן ומשתקף עמה הארת היסוד דל"ה כמ"ש
לעיל והפנימי מלכות דח"ן והסד לכפר שהוא חסד דל"ה :

תיקון ג

הוא חסד והם השערות שבו דל"ה
הגדולה מהתי גיטת ומח"ה ניסח לכן נר"ך עט
מקיפים : מנגל דל"ה וינה דח"ן והפנימי מאד דל"ה לפי דיעה
הב' ולפי דיעה הא' המקיף מאד דפער היינו סוד דל"ה והפנימי
גבורה דל"ה :

תיקון ד

הוא חסד והם השערות שבו דל"ה
ונשח עון השער שגברון מב' דדדי ולכן נר"ך
פ' מקיפים מאד דל"ה וסוד דח"ן : והפנימי
מנגל דל"ה והוא לפי דיעה הב' ולפי דיעה הא' המקיף מנגל דל"ה
והפנימי ח"ת דל"ה :

תיקון ה

הוא חסד והם השערות שבו דל"ה
בגדולה ואין יונה גיטת מליצח והוא גם כן
מב' דדדי ולכן נר"ך ב' מקיפים מיסוד דל"ה וסוד דח"ן :
והפנימי מת"ל דל"ה לפי דיעה הב' ולפי דיעה הא' המקיף ח"ת
דל"ה והפנימי נכח דל"ה :

תיקון ו

הוא חסד והם השערות שבו דל"ה
והוא חסד והם השערות שבו דל"ה והוא חסד והם
דח"ן והפנימי מגבורה דל"ה והוא חסד והם לפי דיעה
הב' ולפי דיעה הא' המקיף שלו מגבורה דל"ה והפנימי מאד
דל"ה :

תיקון ז

הוא חסד והם השערות שבו דל"ה
ונקה הם השערות הרומזות שנקרא שובל חוקן
ויו"ד למטה עד טבורא ומתקן שלו מן הארת
יסוד דל"ה מה שצדו הארתו חל הבינים דח"ן פמ"ש לעיל והפנימי
מחכד דל"ה והוא לפי דיעה הב' ולפי דיעה הא' המקיף חסד
דל"ה והפנימי מהארת יסוד דל"ה שנתן לבינה כמ"ש : והנה זה
התיקון ה"ג נק' מול תחנותיהם הפנימי היינו שהוא ביה דח"ן
כמ"ש לקמן : והנה חדע עמם שחמרתו דתיקון ח' שהוא סוד
חסד שיו"ד עד טבורא הינו עד טבורא לבח' ומס שאמרנו בלח'
התיקון י"ג גם כן שירד עד טבורא הינו טבורא דאשח' שהוא
למטה מן טבורא לבח' ובין נקרא זה התיקון מול חסדו :

תיקון ח

הוא חסד והם השערות שבו דל"ה
ונקרא חסד והם השערות שבו דל"ה והוא חסד והם
דח"ן והפנימי מגבורה דל"ה והוא חסד והם לפי דיעה
הב' ולפי דיעה הא' המקיף שלו מגבורה דל"ה והפנימי מאד
דל"ה :

תיקון ט

הוא חסד והם השערות שבו דל"ה
והוא חסד והם השערות שבו דל"ה והוא חסד והם
דח"ן והפנימי מגבורה דל"ה והוא חסד והם לפי דיעה
הב' ולפי דיעה הא' המקיף שלו מגבורה דל"ה והפנימי מאד
דל"ה :

תיקון י

הוא חסד והם השערות שבו דל"ה
והוא חסד והם השערות שבו דל"ה והוא חסד והם
דח"ן והפנימי מגבורה דל"ה והוא חסד והם לפי דיעה
הב' ולפי דיעה הא' המקיף שלו מגבורה דל"ה והפנימי מאד
דל"ה :

תיקון יא

הוא חסד והם השערות שבו דל"ה
והוא חסד והם השערות שבו דל"ה והוא חסד והם
דח"ן והפנימי מגבורה דל"ה והוא חסד והם לפי דיעה
הב' ולפי דיעה הא' המקיף שלו מגבורה דל"ה והפנימי מאד
דל"ה :

תיקון יב

הוא חסד והם השערות שבו דל"ה
והוא חסד והם השערות שבו דל"ה והוא חסד והם
דח"ן והפנימי מגבורה דל"ה והוא חסד והם לפי דיעה
הב' ולפי דיעה הא' המקיף שלו מגבורה דל"ה והפנימי מאד
דל"ה :

תיקון יג

הוא חסד והם השערות שבו דל"ה
והוא חסד והם השערות שבו דל"ה והוא חסד והם
דח"ן והפנימי מגבורה דל"ה והוא חסד והם לפי דיעה
הב' ולפי דיעה הא' המקיף שלו מגבורה דל"ה והפנימי מאד
דל"ה :

תיקון יד

הוא חסד והם השערות שבו דל"ה
והוא חסד והם השערות שבו דל"ה והוא חסד והם
דח"ן והפנימי מגבורה דל"ה והוא חסד והם לפי דיעה
הב' ולפי דיעה הא' המקיף שלו מגבורה דל"ה והפנימי מאד
דל"ה :

אז יעקוב בן גרה כן י' תוקנים בס"ה נער היחידים וקנין וקנין ד"ה חן בן ר' תוקני' בס"ה שם מעלות לכסא חבל חיים כבוד תוקני דיקת כי חן וקן לחסה ריהם כבוד תוקני גובה כמ"ה לקמן : כדי לתבאר התוקנים דרישה שנעשו מן הארת רישה עלמה דעתיק שהוא רישה ללא רישה : וגם תוקני דיקת שנעשו מן הארת רישה תנוט דעתיק שהוא רישה ללא רישה דיקת התוקנים שנעשו מן השה מליחתי דעתיק שהוא רישה ללא רישה כמ"ה נעשה בבחי' השה עלמו דהריך : כי תדע שמתל פה הוא מקום האמות הקול והדבור שכלל פעלמו ו' ספירות כמו בגלגלה ובמחש שמס' נעשו תיקי הרישה ודיקת : ואלו ה' ספירות שכללים בפה ויבאה בתוקינו בשער האמות : ולכן לריך להבין אחרי בינה הן בכחובים או במחור ר"ל הן בזכר ובתוקנים ובכתבו האמות : שגמורו לחוה פסיה דריך להבין בא"ה ספירה מרמו בכלל או בפרט חס בספירה הסוללת בעלמה פקטוף שלם או עלה עלה או חיה ספירה מן הפרטף או ספירה המוללת ב' ספירות דרך שגל הראש הוא תורה לב"ר כח"ב שכל ה' בגלגל נקראה רישה : ועכ"ל מתקום לב' רישון וכל האם כלול מ' וגם הלא נתבאר כי הדרך מגיב לא"ן וא"ן לעתה ח"כ עפ"ו וע"ה חבר בכתב חמה כפי התלבשות : ודרך להבין בא"ה פקטוף מדבר וכיוצא בזה רבים מן לחכם וימס' עוד : ומה תדע שבכ"ח שגמור כפי החכמה כתר האמות הוא פרמף הריך הטלל גם לב' פרטפים וא"ן דעתיק : ולפי שהעתיק מתלבש בו שבו קוסק חור ח"ס בעלמו לכן נעמיים יטאר הכתר לב"ב בשם ח"ס והנה כתר ה' תוקני' כלל הוא בלתי נעם כי כפי הקורחה היה בדיו לטות תוקני' ו' תיקני' ב' כי בתוקים שמתו' תיקני' ח' מיד מתחיל תוקני' ו' וכן שאר התוקנים חס היינו חושבין לפי סדר מעלות הקדמות היו העליונים למטה והתחתונים למעלה חבל הענין הוא כי אין סדר המעלה במעלה ומטה לבד כי יש מקומות שהם למטה וס' יותר במדרגה מן העליונים כגון חלו הסמוכים לחזה מקום שיזא עמנו הכל שהוא חור גדול כגון הסמוכים לחוטם ולפה ולעינים ולתוקנים והכל כפי בחי' ההבל חס מעט חס רב : ולכן לריך להעריך בב' המדרגות חס בבחי' קדמות תקום חס בבחי' מדרגת החור כי יש שיש להם ב' בחי' בהיות קדמות בבחי' מדרגת החור ויש שיש להם רק ח' או זה או זה ויש שאין להם שום בחינה ודרך לסקול זה בחי' חזונו דרך עפ"י שקול הדעת והאלים יראה לעינים ו' יראה ללבב : וכאשר האציל העליון העריך חוסם עפ"י ב' בחינות הג"ל כפי סדר הגרסות המראה לפי רזוני כן סדר אותם על תנועת ואין להראר אחר מודתיו וכואו סוד חסרו עולם הפוך לחוה כ' והשיב עולם זהוה האות : והנה נתבאר כל ערך הג' פרטפים דעתיק וא"ן ודרך בקטור קופל ומחור ביחורם דרך כלל : והוא כי ע"י חוט האור דרך שר מן יסוד הגנו בהין סוף ועבר דרך שלם התלבש על היסוד ומן יסוד של שלם התלבש יורד לתוך המעור דרך האדם קדמא' סחימה ועלפי חל האדם קדמון שבתוך הטטירו נמית ומבחון כבוד חור פנימי ואחר תקוף : ועל יד זה החוט שיש בו רוח דמקל' נפתח זה האדם קדמון שהוא סוד נקודת הכתר מן ' ספירות שאלמו הך כהורו וע"י זה החוט נפתח כבוד דוקא דלחם וואו מתפשט על המקום שהיא מתחלה סמרכו של בחינת חושך בתוקים פניו כמ"ס כבר וכו' דקרא אצילות וחד מעט למטה בראש עולם הבריאה האחר גס חל ה' עלמות בר אה יורה עשויה כבוד שאמרו תפוח עקובו על חס הראשון עברה גלגל חמה מ"ס בתוקינו כי נאות חס' תשפילנו לראות ולהשיגו בתחתונים כי אין לשום נמלח בכל ד' עלמות אבי"ע חיות ומבלעז : והב' עקביים שלו היורדים בעגל' הבריאה חס' יקנו האורות של שבדי גלים שכשברו ופעלו למטה בעשיה ואחר ענתתקו האדם קדמון עלו השבדי גלים למעלה בברי' ונקו מן כב' עקביים של זה האדם קדמון כבוד דרו בהמה עד אחר ענתתקו ג' חב' ואומא וואו עלו באצילות ונקו מן דרו אדם כמ"ס הכל לקמן בחיכות : והנה כבר נתבאר שהמלכות של זה האדם קדמון נתפשטה גס כן ונעשה כבוד פרטף של ו' מתחתות שלה נקראים עתיק וימין ומתלבשת בפרטף אי"ן נעשה מקודת הסכמה התקירות ו' א' שג' קס"ג רישון חלה רישה ללא רישה : רישה ללא ידע מה ברישה : רישה ללא

אשר ידע כשארית מוליס למעלה : ופרטף אריך שהוא נחלקו מתקדמת ביום התקירות מלבס חס הא"ן מראשו ועד כולו ולא נשאר מעולה מן הא"ן דרך הגלגלה שהוא בחי' כתר שבו : וחס הדרך מתפשט למטה יותר מן הא"ן ומלבס חס רגלי הא"ן : והעתיק חור ובהעלה למעלה עד שניקד חורו בעליונים בערך שסיפוד של עתיק מתקנים בחסו דהריך שהוא שלם ח"ה הענין דח"ה וכל ה' פרטפים נללים ונקראים בשם כתר הא"ן וכחוס חור אין סוף תמס היורד דרך החלם קדמון לעתה הלו נתבאר לק מכו הכתר האצילות : ומהנה נבאר סוד החמה ובינה לא"ן עופס ומיקונים והוא בשמות ומיחד להם פתח בפני עלמו :

פתחו דרך א' בו יתבאר מציאות אמת

ואימה

כתיב אחד בחמה יגשו ורוח לא יבא ביעים : לכהיך סוד זה הכתוב אבאר לק מהחנה מלכות ח"ב דלילות מתיקן מזהו באשר כי כבר נתבאר בחי' התקירות נעשה מהם ב' פרטפים שהם חו"ן וחריך וכן חו"ב שבכרך וכולם נק' כתר האצילות שהם נק' עתה' ספירות תקירות שהם בח מקוד הקיום לכל הד' עגמות : ח"כ חו"ב דלילות מתיקן היה המלכות שלהם : ולכן תדע מה שבכר ביארנו שח"ב התקירות עלו מתחלה ג' מדרגות חסר שנתעלה האדם קדמון למעלה ושאר תקום נכ"ו שלו פטו וחו חו"ב מלאו מקומם והיחיו חו"ב רישותם בעתים שהיו מתחלה : והנה חסר שנתפשטו בחו"ב ונעשו כבוד פרטפים חו"ן ג' האצילות שלהם עמדו בתקום שגילו לעלמה ג' מדרגות והג' שלהם עמדו מתם בתקום שהגילו רישותם : והנה זה הריסוס נעשה עתה מלבס חל הדרך היינו שריסוס שהגוה הכתמה שהוא כלל ימין נעשה מלבס חל זרוע ימין שהוא סוד חסד הדרך וחית' חסד : וריסוס שניחה הבינה שהיחה בשתאל נעשה מלבס חל זרוע שתאל של הריך שהוא סוד הנבונה דח"ה וחית' חסד שלו : והנה בזה הדרך כבר נתבאר שיש בו רוח דל"ו היינו שבחינת המוכרה שבו הוא בימין עלו בחי' הנקבחה שבו היא בזה שתאלו חן שהוא בפרטף אחד כמ"ס כבר : והנה רישוס הכתמה גלבים לבחינת האכורה הדרך וריסוס הבינה הגבוה לבחינת המק"ב דח"ה : והנה בבחינת המוכרה שיש בו ח"ה ובכחינת המוק"ב יש ח"ה : ואחר שהאורו החסדים דרך זרוע ימין חל זה הריסוס חו' הקבמה נכלה מזה הריסוס ג' כ"פ חס' ונק' אבא הוא נק' עתה חכמה שבאצילות : וכן מריסוס הבינה נכלה ג' כ"פ ע"י הנבונות שבורע שתאל דח"ה ג' כ"פ חס' ונק' חית' חסד והיא נק' עתה בינה שבאצילות וחוסן בנינס הוא ע"ה הדרך : כי כה בכל זרוע יש בו ג' פרקים פרק ח' הוא הכתף החושבר בגוף פרק ב' הוא הארבע : פרק ג' הוא היד שבו האצבעות : והנה הארת החסדים והנבונות יולא לריך הכתף חל הארבע ומן הארבע חל היד ומתגלים בהקטנות והס' ח' אצבעות יד ימין ו' אצבעות יד שמאל : והנה מן כשת היד שהוא פרק עליון מזה נכנה חב"ד שלהם : ומן פרק חתנעי נכנה חנ"ה שלהם : ומן פרק התחתון שהוא הכתף נכנה נה"י שלהם : וכאר של שניסם נעשה מן הנרין דח"ה כמ"ס לפטנו : והמלכות שבכחינת נעשה מתארקת המלכות דעתיק שהוא מתון עד ת"ת דהריך כמ"ס לעיל והוא מתון נגד ה' ספירות דח"ה ח"ה כמ"ס לקמן : והוא סוד הדלקת בר ענר כמ"ס לציל : והעשם שגון הכתף שהוא מחובר אל הגוף עתה יולא עיקר הארת מן הגוף ממי נעשו נה"י : ומתפרק היד שהוא רחוק מן הגוף נעשה חב"ד שגמרה הסכסח לכיכר : העשם הוא כמו שיתבאר בשער האמות כבוד מציאות פניים שהאצבעים עולים למעלה מן הכתף נגד הראש והמבליס הארים מן הראש והוא סוד ח"ה שהוא מרבין עליונים למטה ותחתונים למעלה ח"ל עולם הפוך ראשו ואל' עולם בחור רישה והוא סוד הכתוב וביה כאשר יריס משה חת ידו וצבר ישראל וכאשר יבית ידו וצבר עמלק כי כאשר הודים נשאות למעלה או אין עיקר להאצילות חף מן הספרניים לפי שנקבלים הארת מן הראש שאין שם עיקר לחשוקים עתה"כ כשהם מונחים למטה או כשהשם יוקים

ונתקו מן הקלות מתחת הפרנסים כמ"ס בשער האותיות :
והנה זה האמת שכן הברוך נעשה הכתר על שנה' הוא בחופן זה
כי כתר הכבוד שהיה לדרך לא יכלה להתיישב בראשו וירד
למטה בגרון : והנה זה כלל גדול שהיה דבונה משלם הענין
נעשה כתר לעולם התחתון כמו שאמרתי שהיה סוד בינה לאילות
במ"ס הת"ס שלה הוא כתר על זעיר כמ"ס לקמן בסוד האומרים
שער ישראל במתארה : שמעורת לשראל שהוא הזעיר בחפזרת
עלה : והנה בגרון יש שם שני קנים שהוא הקנה והאט ובכל
אחד יש בו ב' קנים שהם ב' קרומים : והנה מן קנה אחד
שהוא הקנה הוא יוקת הדב' שהוא חכמה דלילי' : ומן הקנה הב'
שהוא הושט ממנו יוקת חימה שהיא בינה לחליטת : והוא קני'
חכמה ק"ה בונה : והנה בכל קנה יש בו ב' קנים וב' פעמים
קנה הוא י"ח שהוא ח"י כתר והם כן מב' קנים נעשה כתר פלס :
והנה הדב' שיוקת מן הקנה שב' קרומים שלו הם לבנים לפי שהוא
בחינת הסוכר' דל"ח שבו החסדים נכן גם האב"ח בו נכללים ג"כ
החסדים ואימא שיוקת מן האשט שהקרו' הפנימי הוא לבן והחיצון
הוא הדרום לפי שהוא בחינת הטקפה טל ד"ח שבהם הגבורות נכן
מבינה דינין מתעריין מינה אף שבמקומה הוא רחמים גמורים
על כ"ו בהשלתיות' למטה מתעריין ממנה דינין כמ"ס הכל במקומו
ועשה נבא לביחור הכבוד שהתלות אף תחנה הדריך סוד המנין
שמונה הב"ב ביום הכתרים שהוא אמת החת והחת ו'ו' ואף שהוא
מבואר בטובת הדרי' ל' בחופן אחר הכל עולה בקנה א' והוא
על דרך משל אם האדם רוצה למטת מעותיו ח"י הם לו עשרה
מעשיות וכלם דינרין או סג'ים הו פרעיות ח"י הוא מונה ע"ד
זה החת שמים שלש עד שגומר מינו והם יו' דינר אחד ושלש
אחד וכל אחד וב' מעות ו' פרעיות וכיוצא בזה או הוא מונה
ע"ד זה הדינר בפני עצמו והסלע ג"כ בפני עצמו ו'ו' וק' הוא
מונה דינר א' שקל א' סג' א' ב' מעות וכו' : והנה נתבאר
כבר שהעתיק ממון מחפיל עולם האלילות והוא כן' החת שהוא
סוד האלף שהוא ראשון והוא עומד בפני עצמו וא"ל אל השאר אבל
הוא משתתף עם השאר במספר ואין מספר מבלעדו והנן זה והנה
הח"ן והח"ך כל א' הוא ג"כ בסוד האחדות כמ"ס כבר אף שהם
בלולים זה בזה ומשויים בטבעם כי יש הכרע בהחיותם בסוד
בחינת הדבורה והקדב' שבהם כמ"ס הכל למענה ח"ב חון למות
חת הח"ן שמים כי גם הוא מטבע משובע מן העתיק והוא ג"כ
בסוד האחדות : ובן האריך : ובן ח"ן למנוחה בזה הדרך אמת
ואת אחת כי הם ג' משפעות משונות ע"ד משל הג"ל לפי שהח"ן
הוא הריך כלולים יחד וחליהם לעשות פירוד ביניהם כי הם סוד
ה"ב' המקוריות לחיטון כדלע' נפקין ובדלה שריין לכן הוא מונה
בדרך זה אחת עתיק אחת ח"ן והחת אריך והו' נוספת נוסף
ונחבר אל האחת שהוא הח"ן שלא להפריש ביניהם אבל ח"ן
למונה שמים כי שניהם בסוד האחדות והם מטבע משונות
נקראו ו' ספירות מקוריות שבהם מקור החיים ורי"ך להתעורר אל
התחיתים ואומר אחת אריך סוד שיר שבו ו' והמים הם ח"ו א'
דכדלע' שריין והם מטבע אחת שניהם משמשים בכתר אחד
מש"כ למעלה להתעורר הארץ מאחת שהוא אריך אל שמים שהוא
ח"ו סוד שיר כשל ואח"כ חומר א' ונגש להתעורר מאחת שהוא
אריך אל מ"ת' שהם חוט הגשולט בסוד האחת ח"ן אבות פמות
מנ' והם סוד שיר משולש : והח"ב חומר א' והרבע להתעורר מא'
שהוא אריך אל כ"ה סהם סוד ד' רגלי' המרכבה והם סוד שיר
פרובע והח"כ חומר א' והמשל להתעורר כל השפע הורד מאריך אל
הסוד שהיה סוד רב פעלים מקבלת שש קיבוץ כל האורות
מתלה בה"ם ראשונות שלו שהם נח"ב ח"ג טק' כ"ל הכולל כ"ח
בכללותו י' בה"ם שלו ואח"כ באים אל הסוד שלו שהוא סוד יוסף
בכולל וריביות וכן אומר חמ"כ אחת ושם נח"ח אומר אחת ושבע
להמשך מן אריך אל המלכות שהוא העביעית : היוצא מזה שכל
הג' פרטותם שהם עתיק ח"ן ואריך כ"ח הוא בסוד אחדים וכל
א' ק' אחד : והנה העתיק ח"ן לו כ"כ חיסור גמור עם הח"ן
דעפ"י שמתלבש בחוכו כי הוא עומד בפ"ע רק שמשתתף עם
במספר והארץ שיוצא מן העתיק שהוא סוד הרוח חיים הורד
מח"ן סוף רוח דומתה סוד הרוח כמ"ס לעיל הוא נכנס בין
קדקדים היינו בין עתיק וח"ן כמ"ס לפנינו : ואלה הח"ן ואריך

שהם סוד ח"כ כמ"ס לחיטון כדלע' שריין וליה' בלון פירוד כלל
וחיס בחימילדכו לביק גמור ו"ס הכתוב אלה בלמד יגבו
רוח לא יצא בניהם היינו ח"ן ואריך טק' ח' ו'ו' הם בדבוק
גמור שהם הרוח לא יצא ביניהם וכן : ולכן בכל כתבי האר"י
הוא מפרש רק דרוש עתיק ואריך וברוב דבריו לא נזכר מדרוש
הח"ן כי כל דרושי האריך שייכים גם אל הח"ן והם כמ
פרטף אחד :

דרך כ' בויתבאר מציאות ה' חסדים

וה' נבורות באבא ואימא

והנה דריך לבאר ענין ה' חסדים וה' נבורות אשר מהם נבט
פרטוי' אבא ואימא מולתה ומנח"ס : והנה כבר נח'
בגם העתיק כולל מדבר וטק' בהם דיוקנה לדרס' ואל הכדלע'
שבו ה' ספירות שרייות וכן אל הטק' שבו אף שהם
מהיחידים בסוד יחוד גמור האמיתי חבור נפלא מלוד אשר בכל
ל' ממנו יש בו כח' לבר וטק' כמ"ס כבר ההפך שבין א'
פרטותם בסוד האחדות שלס : והנה בעשר ספירות יש בהם
חמשה מול חמשה שהם חמשה מול חמשה וכן כתר חכמה חסד
גלג' תפארת וחסד מל' הגבורה שהם בינה גבורה קוד יסוד
מלכות והם סוד עשר דבורות שבני' לוחות חמשה מול חמשה :
וכל זה הוא בלד הדבורה ששלל י' ספירות וכן הוא בלד הטק'
אף שבגבורות דלד לזכר' הם יותר מתחלקים מן החסדים שנלד
נקבא והוא ערך חובה גלד הכסף : והגבורות של דו"ר'ה נקראו'
חסדים גלד חותם חסדים עגלד טק'ה וחסדים שבט קבא נקראו'
גבורות גלד הגבורות דלד לזכר' : וכן כל מקום שמוזכר ה'
חסדים היינו חסדים שנחסדים שהם חסדים מלד הדו"ר'ה וכללן
בהם גם הגבורות שנחסדים שהם הגבורות דלזכר' : ובכל מקום
שמוזכר ה' גבור' היינו החסדים שבגבורות שהם החסדים דלזכר'
וכללן בהם גם הגבורות שבגבורות : והנן כל זה : גם הדע
שהמיד משך וטבע הגבורות להידיק ולהיכל' בהחסדים הור'
כלל זה : והנה ענין ע"ד דודיק לבנות לך סוד קדולם מה שאמר
ז"ל אשר מורעת תחלה יולדת זכר אים מורי' החלה יולדת נקיבה
הכוונה כי מלת תחלה עולה לכאן וכאן חשה מנין עת תחלה תחלה
יולדת זכר : אים מורי' תחלה תחלה יולדת נקיבה : והענין הוא
כי הנה מיום שבר'ח חסד על האדמה הפתחו ה' בגן עדן
ולשמה ואין עוד זיוו' כדלע' שמשלל' אלה מכה חתרהיה
דנתתה שלל ידי הכותן חו עסק ההור'ה וכונת הפלות מעלין
מיין טק'ין מתה' לשל'ה ואו' היה בהם לבני המלך ואומרת חמי
במהי בר' החינה לקמך : ואו' עולים יחד זעיר וטק' וכללנים
באימא עילאה ונעשים גם כן בדמיון מיין טק'ין לנדר' זיוו'
אבא ואימ' : וכן הוא ממדריגת למדריגת על מדרגת העליונה
ואו' יומד החימתי' כמ"ס לקמן בסוד כונת היחוד של שמש
ישראל : והנה קודם שבר'ח חסד'ה' ואל היה מי שיעלה מיין
טק'ין או כל זיוו' החימיות שהיו למעלה מהרי' זה כבר נתבאר
כי לא יוכל לל'ח שום פעולה להתחדש ולהצליח שום נמלה אלא
מכה זיוו' האורות כמ"ס זה כבר כמה פעמים והים הזיוו' נעשה
ע"י שב' ההתעוררות מעינ' לחת'ה בסוד הכתוב לזעני למעני
לעשה כתבואר מתוך דביו האר"י ז"ל : והכפרס בין זיוו' הנעשה
מהתעוררות דלמטה לזיוו' הנעשה מהתעוררות דלעיל' הוא ו'
שחס' ההתעוררות ב' מהה' לעיל' חו' עשה דרך השער
הראשון הנקרא שצרי' מיון וירושלים שהוא סוד המלכות כמ"ס
לקמן שהוא השער הראשון מתחת לעיל' או הוא מתעוררת
התלה ואלו היא כבוד אשה מורעת תחלה יולדת זכר כמ"ס
לפנינו : והם הזיוו' נעשה ע"י התעוררות מעינ' לתת' או
התעוררות ב' מהתלה אל הזכר דחיי' לעיל' או הוא בסוד
אים מורי' תחלה יולדת נקיבה : ו'ו' שאמר ר"ל חסד הראשון
ל'ו פרטותם נבראו סוד' רומן אל הטק'ה וכו' רומן אל
הדו"ר'ה כמ"ס לקמן וקדמ' אל' ח'ו' לפי שקודם שבר'ח חסד'
הראשון היה ההתעוררות ב' מעינ' לחת'ה שהוא בסוד אים
מורי' תחלה תחלה יולדת נקיבה והלד זכר : והוא סוד ל'ל'ם
והתליוות של עזרי' וטק'י' שהם סוד ל'ו פרטותם שבתחלה
קדמ'ה

ק
ש
ז
ב
ע
ד
ל
ד
י
ש
י
ס
ה
ה
ב
נ
כ
ב
ה
ה
ו
י
ו
י
ו
ש
נ
ש
ק
מ
ה
ה
ש
ש
נ
ש
ה
נ
י
כ
ה
ה
ל
ל
ה
ו
ו
ו
ו
ל
ל
ד
ד
ע
ר
ו
ד
ד
ע
ש
ל
ל
כ
ש
מ
כ
ו
כ
כ

קדמה כוח אליו חלה חמר התיקן שנתקן הוא המלך בסוד שאמר
 על שבת שהוא סוד המלכות סוף המעשה במחשבה החלה כח"ס
 זה הסוד לקמן : והנה עשה בתחילת התיקון של אור' שהקטן
 ע"י זיווג התמורות של עתיק מיני' ובי' כי הוא כולו מדוי' כח"ס
 כבר ובי' התעוררות מעולה לתקן והאור היזנה עומט הוא יזנה
 דרך יסודו כי כן כל ההורות יולאים דרך היסוד כנוגע : והנה
 נתבאר כי העתיק חף שהמרט שהוא כולו מדוי' עכ"ל הוא טול
 דוכרא כח"ס כבר ויסודו הוא דר' והרוך ולטו כמו יסוד הנקבא
 שהוא רחב בסוד ענק' רחובות הנכר כח"ס לקמן ולכן יסוד חי'
 וטולה להכיל בעזמה החסדים והגבורות ביסוד שלה כמד' משא"כ
 יסוד הוכר ולכן הוכרה הוא שמתקלה וירדו נהג' ה"ח וה"ג מלד
 הנקבא לפי שהעוררת בה מעולה לתקן או יולדת נקבא תחלה
 שהם סד' ה"ח וה"ג מלד הנקבא וטוה' ככלל נק' ה"ג כי הגבורות
 כנללים בהחסדים והחסדים עגמם מלד הנקבא כבר נתבאר
 שטלם נק' גבורות חף לערך הגבורות שחסדים שהם הגבורות
 מלד הדוכרא ואלו הגבורות שטלם הנקב' הם יורדים תחלה אל
 היסוד ואחר כך יורדים אל החסדים מלד דוכרא ואל האכרת הוא
 שהגבורות שטלם הנקבא נחזים לחון מן היסוד תחת החסדים
 כי חן מקום ביסוד שלו להכיל כולם והמרנו כבר שהעתיק חף
 שמתלבש בתוך החי' הוא כסוד החד שהוא עומד בפני עצמו ויש
 רוח בין הדבקים משא"כ בחי' והרוך : כי הם רוח לא יבא
 בעינים : ומתבאר כבר כי יסוד עתיק משתזים בת"ת דרך היסוד
 חמר ב' שלישי ה"ת דהרך כי היסוד עמו ומשתיים בשלים הח'
 והעוררה שהוא סוד המלכות ומשתיים בשלים ב' וסוד זה כי בזה
 יתורו כמה דעות החולקות בענין סוים יסוד העתיק בתוך ה"ת
 ועוד ל"ב כי ענין דעות החולקות יוצרות בחופן זה שרירי חן כי
 שהעתיק הוא כולו מדוי' והוא מחובר בחיבור נפלא כח"ס לעיל
 חס כי יסוד שלו כולו גם כן מדבר ונקבא והנה יסוד של הנקבא
 קלד ורחב ויסוד הדוכרא דר' והרוך חס כן באכרת הוא שיש
 מלד הנקבא ומשתיים למעלה והוא בשלים של ת"ת דהרך ויסוד
 הדוכרא מקדמים למעלה בסוים השליש הב' דת"ת דהרך : והחור
 אל הענין כאשר נחזים הגבורות מלד הנקבא מפני החסדים
 הגבורות מתגלים ומחיר' הארה גדולה משא"כ החסדים כ"ו של
 יולד לחון מן היסוד הם במקום שמים והם בהסתר ואינם מחיר'
 כ"כ : והוא סוד הכתוב טובה תועלת מעולה מאהבה מסוהרת כי
 התכונה בה מלד הדי' שבגבורה ולפי שהם מעגלי הם מחירים
 יותר מן האהבה שהוא סוד החסדים דכתיב אברהם אוהבי וכתיב
 אהבה עלם אהביך ע"כ משכתיך חסד שהיא מסוהרת ששאר
 עדיין במקום הסדר : והנה אמרנו שמשך ועבד הגבורות תמיד
 לידבק בחסדים בסוד הכתוב ואל חסדך משוקען ולכן אינם יורדים
 למטה בת"ת תחת סוים היסוד דעתיק רק ששארם בב' שלישי
 העליונים ומסבבים את היסוד דעתיק בסוד נקבא הסובב גבר
 והחסדים שבגבורות שטלם הנקבא עומדים מתי' והגבורות
 שבגבורה מלד שטלם : והנה חמר כך יורדים גם החסדים הדוכרא
 ויולאים מן יסוד עתיק שרירי זה היה תקלה ירדיתו ללדת לחון
 לדרך תיקון אור' הוא בלאתו לחון משוקען לעמוד מתי' כי כן
 דרך החסדים לעמוד ביני' ועולאים הם הגבורות דנקבא שכבר
 עמודם הם כ"ל והאחרים הגבורות להיות נחזים למטה כי חן מקום
 ריוח כ"כ בת"ת דהרך להכיל הם עמינים יחדיו וגם החסדים
 דדוכרא עגמם לא היה מקום להכיל אותם והלבו הגבורות
 שבחסדים שטלם דוכרא למטה במקום עמידה החסדים
 דנקבא והחסדים דנקבא הלו ללד שטלם למעלה
 שטלם עמידת הגבורות שבגבורות ונדהו הגבורות
 שבגבורות מפני החסדים שבגבורות וירדו למטה מהם בחלותו
 לד שטלם הרי כי עמידת החסדים מלד הדוכרא ביני' מתי'
 למעלה וכנגדן החסדים דנקבא ולמטה מהם עומדים יחד גם
 כן הגבורות שבחסדים מלד הדוכרא מלד יתי' ומלד
 שטלם הגבורות שבגבורות מלד הנקבא : והוא
 כדווננו המחורות בתוך ה"ת דהרך ואל מהם אור גדול והחמ'
 שמתרבה האור מאדו בתוך ה"ת דהרך ונדחק ואל וכן דופן
 הכלי של דרך והוא לחון : והנה החסדים שבחסדים שהם מלד

הדוכר' שצונו' למעלה בת"ת דהרך ואל אחריו לחון ומהפשוט
 דרך סודו' יתי' דרך חללי החיברים והתקין ממנו זה הירושם
 של חכמה שהלבים לזה סודו' וגבנה ממנו פרטוף של ונקבא
 אבא עלה : והוא סוד חכמה החליות : וכן הגבורות שבחסדי'
 שצונו' למטה בת"ת דהרך גם כן כלד יתי' ואל אחריו גם כן
 דרך דופן הכלי של דרך ונכנה ממנו גם כן פרטוף של ונקבא
 ישראל סבא ונקבא אבא סוים : ולפי שהענין בחיים מכת
 הארת י"ם של דוכרא לכן נללי' לפעמים ונעשה מהם פרטוף
 אחד כמו שהכתוב לקמן : וכן על דרך זה כלד שטלם שתי'
 החסדים שבגבורות מלד הנקבא העומדים למעלה בת"ת דהרך
 מזה נכנה פרטוף של ונקבא חית' עלה ונקבא חית' נכנה לחיט'
 ולפי שהחסדים שבגבורות נתגלו ונתחלה יודם החסדי' דדוכרא
 והאור חור גדול כח"ס לעיל לכן לקראת הבינה עשרת בעלה
 שבנחי' זו היא יותר גבוה מן האבא : אבל על כל זה האבא נחיר
 וגיו יותר מתבאר מתוך דברי סוהר : וכן הגבורות שבגבור'
 מלד הנקבא שצונו' למטה בת"ת דהרך מלד שטלם נכנה מהם
 גם כן פרטוף של ונקבא חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת'
 הפרטופים חת' נכנו מן ח"ס מלד הנקבא כנללים ג"כ לפעמים
 ונעשה מהם פרטוף אחד : ולפי שהמיד האורות העליונים כתיבים
 זה מזה לכן חף גם שחלקו נב' פרטופים יש לכל אחד כליטת
 עשר כתיבות : ובוים הבין מ"ס כוונת האבא חידד ותני' בחסד
 חית' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת'
 כמו כותרים והלוה כי מלה חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת'
 ותלו חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת'
 מתוך דברי סוהר בענינו ככמה חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת'
 כי חת' הוא חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת'
 דהרך נטלד ובהו הוא חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת'
 העתיק שמתנו נכנה כפרטוף של כ"ל הוא מחוקק על ידי חסד
 שהוא דופן כתי' דהרך ובוים הוא חת' וכן הוא בחית' שטלם
 לירוש שטל דהרך שהוא סוד ספי' הגבורה שלו ונבנית מן
 הגבורות דעת' שנתגלו עתידה בסוד הכתוב חרוב חרוב חת' חת'
 כ"ל' שהוא הבינה שנקראת מ"ס כח"ס לקמן הוא גם כן חת'
 ומל' בגבורה : וחמר כל זה ועם ויתורו כמה קוסיות שנתקד'
 לית' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת'
 התלבוט שטלם : ולא ריני' להביאם שלא לסטרום על המעין
 חת' כי על פי שנקבא למעלה חן שם חף רוח קוסית כלל והכל
 מובן למשכילים גם מדע לפי שאור' נכנו פרטופי' ע"י הארת
 עתיק שהעתיק כבר נתבאר מלד דוכרא ונקבא שבו הם בסוד
 החחיתה ויזכור נפלה מלוד כח"ס לכן חמר' אור' כחמה נפקין
 ובהה שרירי ויוצאים תדירין ולה פסיק דעתי' מתי'
 והיוע לדרך דעות השולמות הכל גם כהם יש בחינת זיווג שהוא
 יותר מעולה והוא לדרך מוחין וגלות דועד ונקבא ויתבאר כל
 זה לקמן בחי' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת'

**דרך ג' בויחבאר סדר מעמדין ומצבן
 של פרצופי אור'**

הנה נתבאר לערך מוחות חכמה ובויה דלילות הנקראת
 אבא וחית' ונחלקים לפעמים לד' פרטופים והם אבא
 וחית' ישראל סבא ונקבא ובכללן הם חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת'
 ח"ו דלילות והנה בחת' יש כליטת חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת'
 בחית' כח"ס : והוא דבוקים יחד לפי שהלבוט אה' האריך עין
 הגרון עד עברת דנושא שהוא ב' שלישי ת"ת שלו כח"ס חת'
 בהם כמה בח' שם חמר בחמר ופניו בחמר ופניו בפניו
 וחן חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת'
 חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת' חת'
 והכלביות החורות שהוא סוד נעשה מרכבה דרך הרעה :
 והנה אבא וחית' חן דבוקים יחד ומלבישים את האר' כ"ל
 ויטלן אחד מוחת לעינים : והנה טונת המחלל היה לחון כל
 הגבורות

אגבורות באמת וכל החסדים באבא היינו שבאבא ויהי החסדים
 שבחסדים וגם החסדים שבגבורות ובאמת יהיו הגבורות שבחסדים
 וגם הגבורות שבגבורות שזה מורה חיבור נפלא מאוד ועוד
 שהוא סוד מיעוטה שהוא בסוד שאמרנו נקות דרגה וסוד החתמה
 שתמיד צריך להיות הקבוצה במדרגה פשוטה מן הוכר והוא יולא
 מהם עקף וגם פרי מה שאין כן אם הם שוים במדרגה כגודע
 מן יחשב שהיה לו מתחלה נשמת נוקבא ולכן לא היה מוליד עד
 שבה חלוצו נשמת זכר והוא היה במדרגה מועלה תאשטו והוא הוליד
 ולכן צרכין שהיו כל החסדים באבא וכל הגבורות באמת שכל
 ידיו ויכולו לעשות פרי : והוא התמה על החפץ שהרי אמרנו
 שגם הגבורות שבחסדים נחשבים חסדים לערך החסדים שבגבורות
 אם כן הגבורות דהבא יותר במדרגה מן החסדים לחימה : והוא
 עתה שיהי' הגבורות דהבא בחימה הרי נחוסף לה מעלה ולא
 שתתמעט : התשובה הוא כי מה שאנו אומרים שהיו הגבורות
 דהבא ככללים בחימה אינו ר"ל הגבורות ממש : שהרי מהם נכנה
 פרטף ישראל סבא רק רצונו כלולות הגבורות שהרי אמרנו שאף
 שחלקים לב' פרטפים כל אחד כלול מעשר לפי שגם החסדים
 בגבורות וזה הכלילות הוא רק חור מועט והוא ככלל
 בחימה אחר כך כמ"ס לפנינו והוא מדרגה פשוטה מן החסדים
 שבגבורות לחימה שהם חסדים ממש אף שהם חסדים שבגבורות
 אך כלילות הגבורות שבחסדים דהבא הוא רק רשע מהגבורות
 שבחסדים שהוא חור מועט : וחכור כלל זה כי יטעך לך בכמה
 מקומות : ונחזור אל הענין שכדי שהיו כל החסדים באבא וכל
 הגבורות בחימה רמו המתולד אל האריך שיחבק את ידיו בסוד
 הכתוב שכל את ידיו : ועל ידי זה נכללו כל החסדים באבא וכל
 הגבורות בחימה : והוא כי הגב אמרנו שהחסדים והגבורות
 יונחים דרך זרועיו של אריך ולעולם החסדים הם בפני הזרועות
 והגבורות באמרויים של הזרועות ואם כן כיון שנתחברו ידיו בא
 אחרי ימין נגד פני השמאל בסוד הכתוב וכל חמוריים ביתה :
 והוא נכנס החסדים שהיו בפני השמאל שש פרטף חימה באחורי
 ימין שהם הגבורות דהבא והגבורות דהבא שהם באחורי ימין נכנסו
 בפני השמאל בפרטף חימה : ונכללו כל החסדים באבא וכל
 הגבורות בחימה והכן זה היטוב : והוא מיד ולא עלהבא דגורא
 מאריך ששם הוא סוד קדוניתא דגורא ונעשה הכוונה בין ח"א :
 שאל יחורו שוב כל האורות למקום : אבל על כל זה הם מתחמדים
 תמיד בחיבור נפלא מאוד ולא פסק רשותא מנייהו והגבורה גרסה
 לנורף זיוון לעשות מחוץ לזיון שזה אינו תדורי כמ"ס הכל
 לקמן : ורשע זה אריך מאוד ויתבאר מעט מעט בחימה מקומות
 במקומות השייכים לזה הדרוש ועתה אליה לפיך פחד מעמד
 של הד' פרטפים שהם אבא ואימה עליון וישראל סבא ותבונה :
 אבא ואי' עליון מלבשוין לב' זרועות של אריך אנפין זה מימין
 וזה משמאל כי כבר נתבאר שגם האריך כלול מדו"ג והאחורו
 של הדבורא שבו בדר ימינו ואבא מלבשוין חושי : וזה הטוב שבו
 פחד שמאל ואי' מלבשוין ומתחילין מן הכתפים של ח"א :
 והגרון דאריך אנפין נעשה כתר לשניהם ואב' ואי' עליון
 פוסתימים בריבוע ת"ת של אריך ושם מתחילין ב' פרטפים של
 ישראל סבא ותבונה מן מיר החזה ולמטה שלמעלה במקום רביע
 הפארת בין הכתפים שם הוא מיר החזה ושם עמידת אב' ואי'
 בסוד הכתוב מן המצר קראתי י"ה כי ח"א הם סוד י"ה כמ"ס
 לקמן : ומן החזה ולמטה הוא התחלת ישראל סבא ותבונה
 ומסתיימים בכוסים שני שלישי ת"ת דאריך אנפין : כי משם ולמטה
 הוא עמידת זעיר אנפין כמ"ס לקמן : אך קודם שנתחבר הזעיר
 ונקבא נשאר האריך חושלית ת"ת התחולל למטה תבונה בלי לבוש
 ובנה לנורף חיות העולמות וזווייבו הדיר בין בח"א בין בי"ם
 ותבונה : והוא הם נחלקים לד' פרטפים אבל לנורף התחולל דו"ג
 והגלות שלהם או נכללים ד"פ בשנים היינו שאבא עלאה וי"ם
 נכלל בפ"א : וכן בינה ותבונה נכללים גם כן בפ"א : כמ"ס כ"ז
 לקמן באריכות : ובוה תבין סוד גדול מה שמבאר בדברי הרשב"י
 ז"ל שיסוד בינה נק' פושא ממלל ברבין : והוא מבואר עפ"י
 דברים הל"ל כי כאשר נכללת התבונה בבינה בפרטף ח"א או יגיע
 יסוד בינה במקום הפה של תבונה : וכן הוא באבא וי"ם והוא קוד
 ישקני משיקות פיהו : ולשון ישקני הוא מלשון כי על פיך ישק כל
 ימי וכן זה : והוא סוד התדבקות רוחא ברוחא ויתבאר סוד זה

מתקומו : ובהנה כבר נתבאר שהי"ו תיקוני דיקנא דח"א הנק' **כתוב**
 מולא הוא מניע עד טבורא דגופא דח"א ששם מוקם היסודות
 דח"א כשהם נכללים בפ"א : ומה נעשו הסימנים שלמה בח"א
 כי אין להם סימנים למעלה כמ"ס לפנינו אבל הכל הולך אחר
 סימן ההתחון וזה המול חוסף על ח"א : ועוד שחף שאמרנו
 שהאריך אנפין כולו הוא בחינת פנים ואין בו בחינת אחוריים כמו
 שכתבתי למעלה על כל זה כל האורות שיוצאים ממנו לחוץ הוא
 בה מן הארת העתיק שהתלבש בחיבורו והוא מולא האורות דרך
 שבעה תיקונים שברישא וי"ו תיקוני דיקנא שהוא סוד הפנים
 דאריך אנפין שוב בהכרח להיות משניה מן החלטות ומל"ץ מן
 החריטים המטה חלטות וחמסה חריטי שהם סוד ה' חסדים וי"ו גבורות
 שיוצאים ממנו להחיר אל ההתחונים וזה המול נעשה חור תקיף
 לאב' ואי' : וכבר נבאר שהשערות הם בחינים מן מתורת
 המוח והוא הנוסף למטה מה נעשה השערות שדוקא וכבר נבאר
 שבמוח' שתומחה שה גנו גבורה דעתיק שהוא שרש כל הדינים
 ואין הדון נמתק אלא בשרש' לכן זה המול כופה לכן הדינים
 נמתק אותם ואין קום יניקה מזה האור אל החיגונים : ולכן
 אב' ואי' חוסף עליהם זה המול אין להם שערות דהשם ולא
 בזקקם רק אחר שמתחיים המול שם הם החיגונים דלמטה וזה
 כשתלשל מעט יניקה להחלטות כמ"ס במקומו כי יניקה
 החיגונים הם מהשערות שבאים מהמקורות : והציר ונקיפה
 שמתחילין למטה מן המול כמ"ס לקמן יש להם שערות דהשם
 והשערות של זעיר שמורות כמ"ס קולותיו חתמא שחורות וכשתחירין
 בהם השערות דרוש' דאריך או גם הם מהלכנים כמו שכתבתי
 לעיל ודיקנא דלי' לית ביה רק ט' תיקונים וכשתחירין ג"ס כד'
 חוררת' דרוש' דאריך נעשים בו ג' כ"ו תיקונים ושערות דעקב'
 דזעיר הם אדומים ותיקוני דיקנא לית לה כי אין זקן לאשם :
 ובעת רטון כאשר עליהם וי"ו נעשה במקום ח"א והוא חוסף
 עליהם גם כן הדיקנא דח"א או הם מתגלשין מן השערות לפי
 שהם החיגונים במול אבל בשם למטה במקומם הם רק תנוים
 במול ולא חמודים : בסוד שחתה הכל תלוי במול אפילו ס"ס
 שביכול : וידוע כי ספר תורה שבהכל הוא סוד ת"ת ומל' כמ"ס
 בשערי האותיות ואחריו תלוי דיקנא אבל אינם חמוד' לכן במקומ'
 יש להם שערות שבהם נחמנים הדינים דחת' : ובוה תבין סוד
 גדול מה שמבאר בבוזר דח"א חליות לה' עד דגלים למלכא ורשי'
 למטרות' : וכן זה וסוד השערות של ז"ל יתבאר במקומו : הרי
 נתבאר לפניך סדר השתלשלות של ג"ר מן עולם האצילות היינו
 כי עולם האצילות מתחיל מן עתיק והוא התלבש בחוך האריך
 והאריך בחוך האריך והאריך בכלל אוקם והוא כתר"ר של עולם
 האצילות ובכ"מ שמוזכר כתר האצילות הוא האריך בהכלל כל הג'
 פרטפי' והוא נק' ח"ו דח"א' ונכללי' בהם ד"פ שהם ח"א וי"ם
 ותבונה הרי גם כן של עולם האצ' ועתה נבאר לפיכך השתלשלות'
 וי"ו שנתקנת מן ז"ס החמוני כמ"ס הכל בארצות מלואות ומעמדות
 מתבס ויוזג :

פתחו' דרךא' בו יתבאר מציאות פרצופי' זעיר ונוקבי'

הראשונה הנה בלא חלשות אני מניד : וכתיב להוציא
 ממצבר אסיר מבית כלא יושבי חשך : וכתיב בברע
 קטן עזבתך וברחמים גדולים חבקך. האובי אחי ורעיני סגור
 אזניכם ושמעו אמרתי : הנה הם שני כתובי' התלמידים כח'
 והשלישי בל' להכריע בתלומי דק' ורמו תיקון ז"ס התחוללות מן
 י"ם שגאלא מתחלה בחוך הכתיבה : ונתבאר כבר כי מתחלה
 יצאו רק בבחינת הנפש ואחר כך כשבה אליהם אור ח"א שיהא
 הרוח לא יכלו לסובלו ונעשה פסם בג"ר כפי אשר נתבאר כבר
 אבל לא היה בהם שפירה גמורה וז"ס החמוני' היה בהם שפירה
 ומיתה גמורה כמ"ס חוסף רוחם יגושעין ואל עפרים ישובן שירדו
 למטה עד עולם עשו' שק' עפר ובהה הג"ר כבר נתבאר תיקונים
 למעלה בפתחי' הקדומים ונתבאר שם שהוקית הם סוד ז"ס
 נפש לבית יעקב ואמרט שסם אורות כפולים סודו ק"ס
 רבוא : והם סוד ע' נפש מן בחינת ס"ג שבג"ר וז"ו שבג"ר :
 ואורות ס"ג עליו מיד למעלה עלה שלשו בהם הדיני' שהם בחינת
 נשמה

נשמה
 הדיו
 כס
 ה'ה'
 עולם
 שבו
 הקל
 העק
 ואמו
 רוח
 ואחס
 שנתו
 היינו
 נומנו
 נשמו
 נעשו
 הכל
 במקו
 מרחו
 האות
 בהם
 מלמט
 אורות
 מרחק
 סוד ה
 שהוא
 אחת
 שאלו
 הנפש
 לאחר
 הקליפ
 בולע
 באורו
 שכוין
 הבריא
 האור
 מועט
 ומתח
 עס ה
 שהיו

דרך

ועת

בזה דרך
 בתחלת
 הוא שח
 והגדלו
 שום גש
 וטלס
 ויתבאר
 ע"י כח
 אלא הם
 כמימרו
 לרות
 האותיות
 מיון
 לרופים
 המלכים
 הנלים
 יעלו לבן

נעשה שבכפש והנשמה הסתלקת קודם מיתה שלא ילטנו בהם
הדונים כמ"ש הכל למעלה : וזו האורות נתתן נקודת הכתר
בסוד פדוף חלם ונקר' ח"ק לכל הקדושים : ונתבאר שם שזה
הח"ק נתפשט על שהגיע העקבים שלו במקום שנהיה להיות
עולם הבריאה והאיר שם הארה גדולה וזו נקראו מעט הכלים
שבורים שהיו למטה במקום חושך בבית כלל עיקר מעור
הקליפות ועלו מן החושך מן העשיה אל הברואה וכן ינקו מן
העקבים שהיו כבוד לוי בהם עד פנתקו כל הג"ה דליות :
ואמרנו שזה הח"ק ע"י מוע התקלף שבה חזו מאור ח"ס שהוא
רוח המתעלה נתתן בחור פנימי ומקף והלבנים לבוסין דיקר
ואחסין תיקוף דא גם לפרטפי החלי : היינו עתה וא"ן והרדך
שנתקנו ג"כ בסוד פדוף חלם ע"י ע' אורות מבחי' ב"ן דב"ן
הינו שמן כ"ה אורות חסד ו' חסדים וו' חכמות וו' בימות נקטו
מזמן הב' פרטים כמ"ש הכל למעלה וא"ע אורות נשאים
למטה תחת הבינה רק שגאור שרשם למעלה בבונה שמהם
נעשו מ"ט שערי בינה ובער הק' הוא מרישם כ"ה אורות כמ"ש
הכל לעיל : והנה חותם המ"ט אורות ירדו למטה באילנות
במקום שהיה שם טובלות מר"ב כמ"ש ומשם מאירים אל הכלים
מרחוק היינו רחוק ג' ספירות שהוא כלבוד והוא סוד התגין על
האורות שעטנו ג' ג' סדומים אל הוס' שנכלו למטה ושלטו
בהם הקליפות ע"ן ע"ו ג' ג' פמ"ש ואלו האורות האירו להם
מלמעלה וא"ן בכל חות' ג' תגין לפי שפגמו ג' בחינות שם
אורות ליולות כלים ונתבאר כבר כי הגיונות היו רפ"ח בסוד
מרחפת ח"ת רפ"ח והם סוד הבלי דרמי שגאור תוך הכלים
סוד הגוף שע"ן יס' לתלומות בעצמות לשב להחיות בזמן החמה
שהוא סוד הכתוב והשביע בחלמות נשך וצמחוד יחלן לח
אחת צמות חרון חס ג"פ ח"ס שם במספר רפ"ח ו' ויתר רומן
שאלו רפ"ח באים מן ו' ספי' כמ"ש למעלה וע"ן חשב
כפש אל העצמות בסוד התקוה כמאמר הכתוב ויש תקוה
לאחריתך ושבו בניס לבבכם : והאלו הגיונות כבר שלטו בהם
הקליפות בסוד הכתוב כבלעדישע דיקר מתנו וחמרו דיקר מתנו
בולע דיקר גתור חינו בולע לפי שלא שלטו רק בגיונות ולא
באורות : עד זמן שנאמר חיל בלע ויקלטו ובעטו תרשטו אל
שכין שנתתן האדם קדמון ונתפשט למטה במקום עולם
הבריאה והאיר שם הארה גדולה לא יכלו הקליפות לסבול
האר גדול כי זה הוא בסוד החסד שנקרא אל וכתוב אל זעם
מועס לא נאמר חלל זעם לאחריים ונחום מפניו ובורחים
ומתחבין בטובה דקהות רבא ולדיק נחלן מהם שעלו הכיטט'
עם הכלים למעלה בבריאה וינון מדדי בהמה כמ"ש וזה הזמן
שהיו בבית כלל זה היה רגע קטן בסוד שחמרו וכמה זעשו רגע
וכמה רגע כמיתרם כמ"ש לפנינו :

דרך ב' בויתבאר סוד העיבור והלירה

ועתה אחובי אחי וריעיו האספו ושמעו אלי בעו אזניכם
לאחרי פי ואודיע סוד גדול והנפלא מה שרומן
בוה דך מתחלה ובור ואל תשכח האזהרה שהזהירך בראש הספר
במאמר הכתוב לא תעשה לך פסל וכו' ויתר לריך לזרז במקום
הזה שאלו בביאורו והוא סוד העיבור והסריון והלירה והידיקה
והגלות שח"ו השמר ושמור את נפשך לברכה ח"ו ולתאר בו
שם גשם או קדימת זמן כי כל חומטים הם רק זמנים מחשבות
וטלם הם ברגע אחד כמיתרם דכחוב בדבר ה' שמים נעשו :
ויתבאר לקמן כי שמים רומן אל הוא שנקרא שמים והוא נעשה
ע"י כמה בחינות שם עיבור והריון ולידה וידיקה כמ"ש לפנינו :
אלה הטובה כי הם רק זמנים מחשבות ולכן אמרו וכמה רגע
כמיתרם כמ"ש לפנינו : כי הענין הוא כי כל אורות עליונים הם
לורות קדושות כנעשו על ידי ארופי אורות כמות וכמה
האורות הם רוחניות חיים וקיימים שבאים מעלם החיים תלמעלה
ויזין סוף והאורות נעשו על ידי ארופי אורות כמות וכמה
לירותים : וכמו שנתבאר בברייתא דח"א : והנה ענין מיתת
הכלים כבר נתבאר שהוא סוד פירוק איברים כי נתרחבו
הכלים כדי לקבל אור גדול ותפירו האורות ונתעברו ולא
יכלו לקבל מיד טוב אל הירוקי טמטט חוזה חותיות שקו ביניסם

הרומים אל הקליפות' י' יש כמה חותיו' הרומיו' אל הקליפות' כמ"ש
בשער האותיו' וסם סו' ונעורב' ג"כ עם חותיו' הקדושו' כי כבר
נת'מי הסג' סו' מעורב' באורות של ו' חו' וסו' מעכב' חת ויירוף
ובכן מלך לירוקי שהוא מל' ולרפאי אותם כלרופאת הכסף ומחמת
ששכרו הכלים כבו סוגים מכסף ונלרסו ומלכנו וחזרו אל לירוף
שמות וכעשה מהם לורת קדושות רוחניות והצורף סיה מתחלה
בסוד הגלות שע"י שגלו האורות מתקומם למטה האירו חל
הכלים ועל ידי זה חזרו גם הכלים ונרשטת שהיו בקליפות' חזרו
אל הקדושה בסוד החמ"י ע"י הארה זו נעשה להם קו והיו קשור'
בתקת חוט ששני ולא נפרדו מן הקדושה וכוון שירד עליהם הט"ל
שהוא סוד החור שירד אליהם מן האדם קדמון שבוני סוד ל'
מילוחים ע"כ ס' ג' מ"ה ב"ן שיש בהם ט"ל חותיות או חזו ועלו מן
הח"ך והיאסוד שחמרו לח גלו ישראל לבין חותיות אלל שיהוסס
עליהם גרים כי חלו גברים מינן חיתן ססס באים מן ע' אורות
שסס ע' נפש לבית יעקב חלל שדחחו ונראו וחמ"כ תהלכנים
בסוד העיבור והלידה כמו שזרע האדם יש בהם התבחר שמתט
טור האלה ויש בו ג' מתותרות שחינו חלו לירות והרבה מעכב
חת הירות כידוע לחמתי הטבע והא' מתלבן בחך מעי הנקבה
בחינה ומן סהם בחוך האשה ומתעכב שם לשפמים ו' חלשים
ולפעמי' ולפעמים י"ב כמבואר במורה בטהיה עובדא דאשתי
י"ב ירחי' ויחשד' רבה חוספסה והכל הוא רריך לשכוח בבטן האשה
כפי המתותרות שהיו ברע ומן המבואר טור סולד והיותו' נלחם
ויולדים חמ"כ בששם הלידה שסס הדמים והמים עכורים שיוצאים
קודם ילידת כולד ואחר ילידת הולד : וכן הוא דוגמתו למעלה
ומבשרי החמה חונה שהאורות שלמעלה כבר נבואר שסס סוף
חור ורוע לדיק והבן מאוד וזוהי לה' והתחלל לו : וכתוב ג'ו
דמים תהלה וכן התשטל ידום וישול שכו' : והחלה וכתב' זה
הסוד הגדול כפי אשר מלחתי באורות חיים וחיים הם למחלשים
הנה אחרת שלשה ימים לקליטה מ' יום לנתינת האלד ג' חדשים
לחייב העיבור : רע"ה יום לוי העבור כמספר סרד'ו
ויש אחרים רע"ב ויש אחרים רע"ג ולא פנינו : וזו שחומ'
רע"ה יום הוא חושב מיום ג' הקליטה לפי סג' ימי הקליטה חן
פירושם שהיא קולטת בג' ימים רק היא קולטת ביום ח' רק שהיא
ספק חס קליטה ביו' ח' ח' לא קליטה יום ח' יכולה לקלוט יום ב' ואם
לא קליטה יו' ח' יכולה לקלו' ביו' ג' אבל כיון שלא קלט' יום ג' חיו טוב
לא יוכל לקלוט י' ופסיד הרע ומפלוט חותה : וח"כ חס קליטה
ביום ח' יולדת רע"ה יום ח' ואם קולטת ליום ב' והיא חושבה מעת
ששמה ביתה וחושבה שהיא קליטה ביום ח' והיו רע"ב יום ח' ואם
קליטה ביום ג' והיא רע"ג יום כמנין רע"ב : וכמה כמה זעשו
שהבריאה יתבאר לקמן שהוא סוד הבינה שסס מקום ההריון
ושם מקבלים כל האורות לזרם האמתיו' בסוד הכתוב חן 67
כארינו וחמרו חיו לזיר מלדינו כמ"ש בשער הא' בענין מנשה
בראשית : ועשה רחם והבן ממונה דבר חן כל מ"ב לא לתוהו
בראה רק ככל מ"ב היה שרשם לעולם התיקון והנשמה שחמרט
טובד הריון סיה ביותם בעולם הבריאה וגם טידיקה מן סוד דדי
במה חן זכ הריון חמיתי וידיקה חמיתית כמ"ש לקמן : וכחוד
אל הענין כי עולם הבריאה נק' עולם הבינה עולם הכס"ה שהוא
סוד חלמי' במספר סיה שממנו דיכין מתערין וקאשר מלסם
ומן ההריון שהוא סוד הכתוב ררה עמל וילד שך המונח שכל
לגבי יס"ה לעמל ולריק עמלו כמ"ש עת אשר ילטע האדם בחדש
לרע לו כי השליטה שס"ה' אולט לפשמים על חיוס ניסך קדושה
הוא לרע לו ולעמל ולריק עמלו שכאשר ילד ר"ל שבה זמן ששלב
הצורף והפרד הקדושה מן הס"ה או נשאר הס"ה שך שאין לו
רגלים שנקטו רגליו של נש' וכתוב שברך ראשי העינים על המים
שנשבר כחם וראשית חונם בסוד הכתוב והאכדתי חממים מאלום
וכבוים מר שער שהוא סוד סרום חיותן מתבואר בוואר
שאמר אל אחד אסתרים ולא עבדי פירן' ולכן כתוב יתפירו כל
פוגיו חון לחולין בפרוה' : ויש כזה סודות נחלות וטרואות ולא
כתבו לכתוב : וסוד הלידה הוא בסוד ח"ל ב"לע ו"י קאנו ומבטט
תורשט אל ונרמז בו סס הקדוש **חב"ן** במספר י' ומחלל
האורות ועלו למספר שם הקדוש סס של מ"ב שהוא מ"ט חותיות
כנגד מ"ט אורות שהאירו חללו הכלים והנטט' : ונדוע הוא בי

זה השם תעלה הגלוטת קדושת מחוך סמ"ח כמ"ש בשערי הרוחניות
 חז"ל יב' רג"ע בחשתי חיים ברעטו כי כמנין רג"ע שהו דמות לוח
 ריב"ן היו בסוד הדינין וחמ"כ תיים ברעטו כמ"ש לקמן ואחר
 בלידה היו יונקים מן דדי בהמה עד שגשגו הג' ראשונה של
 שולב האצלות וזקוקה הבינה לחינות אז עלו למעלה בבינה
 דאצלות ושם היו בסוד השיבור והריון ולידה ויעקה אחיטית
 מ"ש הכל לקמן : ולא נשאר בתוך הס"ח רק רישום רישוט מן
 הכלים והגלוטת של קדושה שמהם הוא חיות הקלטה בסוד
 עשתי עשרה יריעות עוים כמ"ש לקמן כי עדיין לא הגיע זמן
 ביטולן למרי עד עת דלתיב בגג המות לג"ח :

דרך ג' בויתבאר סוד הפרסא

ועתה נכחאליבאור תקון החייתי : אך תדע ג"ס בזה
 דאית חד פרסא במלעיה מעוי דבר נש דאיתו שאיב
 מעילא ויסיב לתתא : ונתבאר זה כבר בדמות אלס קדשן וואו
 סוד ויתרת הכבוד והוא מתחיל מן החוכ והולך ומשפע לאהוריו
 עד גג המהיים והוא מפסיק בין ליברים הפנימיים שם הלב
 והריאה ובין ליברי החוטים שם הכבד וטרס ובני מעיים : וכן
 הוא דומתו למעלה והוא סוד הפרסא דכתיב והבדילה הפרסא
 לכס בין הקדש ובין קודש הקדשים ובן הוא בכל פרטא ופרטא
 ועיקר האור הוא למעלה לפנים מן הפרסא וההחזקים מקבלים
 דרך מסך הפרסא : והגה כבר נתבאר שיבוד עתק מחייתו בב'
 שלגי ת"ת דלרין וכו' לפנים מן הפרסא : ובצתיק הוא עיקר
 אור אין סוף המתלבש בו בסוד החוש של מתקלה כמ"ש ח"ב
 בדרך עד שהוא פרסא שם שופע עיקר האור של אין סוף משא"כ
 למטה מן הפרסא שמקבלים דרך הפרסא : ובכר נתבאר שכל
 בחי' אריך מנוגים בשם מים כי הוא אור פשוט וטלו חסד גמור
 כמ"ש כמ"פ : והגה התקן שהוא למעלה מן הפרסא לק' מים
 עליונים ומה שלמטה מן הפרסא נק' מים תחתונים וזה הפרסא
 הוא סוד הרקיע המבדיל בין מים עליונים לים תחתונים : והוא
 גם גגים שקדשו מלאכתן קודם מלאכת מים וד' : וכן לא
 נתפרש מלאכת המים בחורה כי התורה מתהלת מן בראשית סוד
 החכמה עק' ראשית כע שמתרגם בראשית בחוכמתא : והגה
 שהוא סוד אריך נעלם מחוד ולא רמזו רק באשר שחכמה נק' רחש'
 הכרה להיות לפניו רחשו כי תלת ראשית רומז אל בגלו מעט
 והוא דבוק לחיבה שחמירו שהוא ברא רומז אל הבינה שתרומתו
 נקדחה שרין אבל תלת ראשון רומז אל הקדמות שהוא עומד
 סוד בריאה לומר שאלו קדמו סודי מלאכת המים קדמה כג"ל
 וסוד מים וארץ שגובר בפסוק ראשון רומז לו"ג שמתקן אחר
 שנמחה תיקון האריך כמ"ש : והגה אמרו מים תחתונים נראו
 מים זוכים שבו על שנתרחקו מן קב"ה : הכוונה הוא כי נחבא'
 שהאריך נסתקן וגם נחלש בלבושו יקר טהס ח"ב המלבישים
 אורו מן הכתפיים עד שליש התחתון דת"ת שלו ששם נתחיל
 הפרסא אבל הראש שם ג"ר שלו נשארו מגולים כי נעלם הראש
 מגולה כי עיקר תיקון הלבושים הוא כדי שגה יגיע לו פנס צ"י
 אור גדול של י' ספירות דטטירו המתקין אותו אבל ג"ר באשר
 שאורו רב מאוד יכולים לקבלו משא"כ הו"ת שרץ לתיקון
 הלבושים שהוא סוד מעשה מרובה שזה מלביש להם זה הוא חו'
 איש את אחיו עזרו ומוט המשובל לא במהרה יתקן ועפ"ז
 להם קום והעמדה והבן זה היעוב : והגה חלק עליון יש לו ב'
 מעלות הא' שיש בו אור גדול לפי שהוא למעלה מן הפרסא ויכול
 לקבל אור גדול גם מהמקין : ועוד שכבר נסתקן במלבושו
 שח"ב מלבישים אותו עד שם כמ"ש לעיל : וחלק התחתון
 נרתי לנריעוהו שנתרחק מן קב"ה ר"ל מן אור אין סוף שמקבל
 רק דרך מסך הפרסא : וגם לא נסתקן עדיין במלבושו ולכן
 היו מים תחתונים שם החלק שחתת הפרסא זוכים כי נתייאר
 עלא יגיע להם פנס באשר שם מגולים כלי לבוש והגה תיבת
 זכים חסר בתורה בלא ו' והוא טטרקין בדרך כבוד יהיה
 מקומו שהוא הודאה על המדה שמברכין קעין על הגובה
 ומלת ברך הוא סוד הרכבה להסתקן שפע אור מלמעלה מתקומו
 בסוד שאמרו מתקומו ימן אלינו ברקמים והבן זה והגה כתיב

יחילו מים וירגז תחומות תחמת יראה הכל רומז בשל האצו
 שיקבל האריך את רגליו למעלה היינו שגללו הגג סוד
 יסוד שלו בחסד גבורה ת"ת שלו שליש ת"ת התחתון יכול בעליון
 והגה כבר נתבאר שהגלוטת והכלים שהיו צבירה ונקומו ב'
 דדי בהמה שם סוד צ' עקביים דלום קדמון ונתבאר כבר
 שהאריך נתפשט גם כן למטה להלביש אליו העקביים ח"כ הו'
 הגלוטת והכלים נאחזים בזמן ל"ה של אריך והאורות היינו המ"ש
 אורות היו במקום התהלת ל"ה דלרין והבן זה : בלופן כ"ו
 נקודות היינו האורות והגלוטת והכלים מן ו"ג שם ת"ת נה"כ
 דמאין תבירין שהו מתהלה בסוד רשות הרבים כמ"ש כבר
 ועקם תחמת הריון ויעקה הראשונה בעולם הנדראה נעשו בסוד
 רה"י והו נאחזים בגגה של אריך ונקודת התלכות נאחזת בסוד
 של אריך : כי כבר נתבאר שהגלוטת הוא בסוד חיותה בגלוטת
 וכמו שה' ר' נעשה וכו' ח"פ"ג כן התלכות נעשה מתמה פ"ש כמו
 מן חו"ל שנעשה מן כולם פ"ל : ועוד לפי שלא היה בה שפירה
 ומיתה גמורה כמו בוי' לכן היה שקונם כע"ד הו' : והוא שמתבאר
 בזהר שאמר חיובו בגגה וחיובו בסוד ר"ל הוא שנעשה מן חו"ל
 הוא אחד בגגה דלרין וחיותו התלכות בסוד אריך : והגה אחר
 שנתקבלו רגלי אריך ועלו למעלה ואז עלו גם חו"ל והמנוגות
 עמם ונכללו כולם באריך : והגה הכליות היה באופן זה
 מתהלה היו נכללים האורות בב' פרקי עליונים דל"ה דלרין
 והגלוטת בב' פרקי תחתונים והכלים בב' פרקי תחתונים וחל"ס
 עלו כולם למ"ה בל"ה דל"ה דלרין : שם סוד תרין ביעין
 דדטרה ונעשו בסוד עתה זרע ונתבשל הדע וכו' כולם ביסוד
 דלרין בסוד חור רוע לנדיק : והגה כבר נתבאר שהאורות
 שלמטה הם דוגמת מ"ג לעורר ויוון עליון ובפרט כי בל"ה
 האורות היו נכללים כל הגשמות של ישראל והם עיקר ח"ל
 כמ"ש והו חודו האורות של אריך מיה וביה שהרי כבר נתבאר
 שהאריך כלול מדו"ג ויאל מהס אור חדש בטעם : והגה אמר
 שג"ה דלרין נכללו בחב"ה שו"ה חו"ל היסוד עלה למעלה בשלש
 ה"ת העליון וס' יאלו האורות תיסוד אריך דרך פי העטרה
 הדבוקה בבית שהוא מקום ת"ת החזה וזה היה שם מקום הכלל
 כל האורות כי נתרבו שם הרבה אורות מאוד הא' אורות אריך
 של חלק שלמעלה מן הפרסא עלמו שם אורות רבים כג"ל ועוד
 שבאו גם האורות מנה"י שלו גם כן בזה המקום : ועוד האורות
 של מלכין תבירין שעלו גם כן עפ"י ג"ה דלרין למעלה : ועוד
 אורות חדשים מתחת ויוון אורות אריך והסוד להתפשט דרך
 זרועותיו וזופני כליו מן העטרה והגה האורות של אריך עלמו
 מחלק עליון יאלו מהם קנת אורות עד שבאו לפרק העליון שם
 באצבעות שם הוא חב"ד דל"ה כמ"ש וזוהו נעשה חסון
 חדשים לאור לטורן ויוון לקימן וז' נבאורות של אריך עלמו
 מהתקן שלמטה מנה"י עו יאלו דרך הטבור שם הוא
 מקום יסודות של אבא ואימא ונעשה מהם יסודות מהם לטורן
 הוון והאורות של חדש עם אורות של מ' מאטין תבירין
 יאלו דרך זופני הכלי של אריך ונכללו גם כן בחו"ל בלופן זה
 כי ח"י חור' מו' מאטין תבירין היינו ח"י ת"ת וזוהי נה"ה כאלו
 באבא וזוהי ת"ת וזוהי נה"ה כאלו בחו"ל : והו מתחלה למעלה
 כנ"ר שלהם בסוד טפה הארעית הנכללת במזוה וחמ"כ ירדו דרך
 ח"י חוליות השדרה עד שבאו אל היסודות דל"ה : והגה יסוד
 אבא הוא סוד הדעת דליבו ברה בגרה דנטיק מבין אבא
 כמבאר בזהר והוא נק' שביל דיקה דל"ה החיידה לא לעיל
 לא לתתא : והוא נעשה נשמה ופטימות אל ה"ת אחר התיקון
 ויסוד חיותה הוא סוד ששטי עליונים סוד כלל משה ומק' סוד
 לא ידעו עיש וסוף נעשה נשמה ופטימות אל הטוק דל"ה כאלו
 לקמן וסם נעשים מהארת יסוד וחלוקה דלרין עלמו : והבן זה
 וזכור כל זה כי על ידי זה יפתיך כמה שערי אורית ופתיב
 כמה מאמרים סתומים ותחומים ותוכנן לאור בחוץ פני מק' מים
 ועקב נבא אל הביאור הפ' רגע קען עובדתך וברחמים גדולים
 אקבך : כי העיבה היה כמנין רג"ע כמ"ש לעיל אך שלא תפסד
 ח"ו רגע ומזות לכח' רגע קען דלכחור' מתי קטנוני ויש רגע
 גדול אלף הכוונה היה לחשוף את הרגע הוא רק מתבטאת מן
 קען כמ"ה הקטן ויהי לאלף שום קאי על רגל דמתבטאת סו'
 י"ד נקרא קען : ח"ש וגמה זמנו רגע כי היו בסוד סוד

נעמן

במ
למ
ול
שא
ח
אז
לוב
תח
תח
בס
לא
ו'
רק
גמו
של
הר
כ"
ע
ול
זה
נפ
כמ'
רה
גג'
הכ
הק
ד'
שר
והק
בס
בש
ימו
תק
זה
ובל
בהו
פיח
סוד
ר'
וע
רל
חל
הת
חד
והג
ב'
יסוד
בול
האור
פר
הפר
כמ'
הג'
בסוד
יסוד
האור
אש
ומלך
חלק

במנין רב"ע ככל"ו ו"ס והמס' רב"ע ר"ל וכו' יש ח"ו קדמות ומניס
 למעלה לכן חזרו וכתב רבב כמותה וחינס רבב עמם :
 ולזה הקיבון סיה ע"י ה"ך עק' רחמיס גדולים כדבאר בזהר
 שאמר רחמי דו"ח נק' רחמיס סתם ורחמי ח"ח נק' רחמי ג'ולו'
 ח"ס ורחמיס גדולים ח"בך ובוד הקיבון הוא כי מתחלה
 אלוטיון היו זה תחת זה וכו' כבוד רה"ר ולא היה להם קרבה זה
 לזה ולא חרבה ביניהם זה גרס אל הזכירה בשוד הנקוב וימלך
 מתתיו וימת כח"ס כבר : גם תדע שהעמרה נקדוה שאלנו
 מתחלה בתוך העסירו חזי כג' רחשוטת עהס כח"ב ילאו כל אחד
 בשוד עמרה נקדוה ולכן לא היה בהם עבירה אבל ז"כ החשוטת
 לא ילאו מתחלה בשלימת רק"ו נקדוה כג"ת גה"י ילאו כולם רק
 ו' נקדוה ונחסר מכל ח"ב ג"ר וגם המל' : ונקדוה המל' ילאה
 רק נקדוה חמת בשוד י' ולכן סיהה שבצירה ב' נקדוה עבירה
 גמורה והמלכות כח"ר שילא בשוד י' הנה ב' גרמו עמרה חף
 שלא היו עמרה מתחיל כללות עמרה ולא סיהה בשוד רשות
 הרבוס לכן לא היה כח עמרה גמורה רק עלוף כח"ס כבר : וזכור
 ע"ו : והכוונה הו' בזה כי כבר אמרנו שמשש התחשוטת מניעי'
 על י' ספי' התחשוטת עהס סוד וי"ח ועל כן יש בידם להוסיף
 ולגרוע כפי משש התחשוטת ויחזיק זה בשער האותיות והבן
 זה : והנה נודע כי חלו האורות על י' מהנין חכדיון הס סוד ע'
 נפש לבית יעקב : וכס היו כלולים ס' רבוא נשמות קל ישראל
 כח"ס הכל למעלה : וזכור חכיון סוד גדול מה שאמרו רשו' הרב'
 רה"ו י' חמ"ה ודוקה דאיכא בחמ"ה עשירי רבוא עהס עד וי"ח
 גג"ק כח"ס שכולס ילאו רק בשוד י' נקדוה והמל' בשוד נקדוה י'
 והס י' ויבחוטס היו כלולים ס' רבוא נשמות ולכן התקוון הוא
 הקבוץ לכלול כל הנקדוה וחד להוסיף בשוד רשות היחיד שרבו
 ל' וגב"ו י' היינו שנתקנו בשוד פרטוף חל"ס שהוא סוד עס מ"ה
 שרבו ל' ד' ל' אוחיו' הו"ה וגב"ו י' עהס המלוי הס עשר אוחיו'
 הקיבון סיה בזה האופן שמתחלה כסנכלו כח"ך היו בשוד סיהס
 בשוד עמק ורעית כח"ס לעיל וכתבאר כי אורות הא"ך נקדוה
 בשס מוס וחח"כ כשבאו לתוך ח"ח נעשו בשוד חלב וחח"כ נקפאו
 עתה בשוד גביעס והוא בשוד הקבוץ כי כחלב חסוכי וכבונה
 תקפילו עור וזכר תלבישי וחח"כ חיים וחסד עשית עמדי והבן
 זה : כי חסכה נתן הלקו ג"כ חל' האויח בשוד חיווג וסס נקפאו
 וזלו ליד יורו כי בבניה סס סוד הניור כח"ס כבר וזו נכללו
 בתוך הבינה בשוד חלה כלולין בתלת והמלכות הוא רביעית בשוד
 פסימה לבר שהוא סוד האב על חות ג' שהוא ו' ונקדוה בשוד
 סוד זכר סיה לח"ר וימנע נשמה חיה והבן כ"ו : ונפחיל לבאר :

דרך בוית סוד העיבור והלידה האמיתית

ועתה נבא לבחור ספי' שהחלטו בראש הפתח והוא הראשון
 הנה בלא ומשקו חזי מניד : רק מחלה נבאר מ"ס
 ר"ל בעובר מוכר במעי חמו תקופל כפנקס רחשו בין ברטיו
 וזלילי ידיו ערנלנו : בג' חדשים הראשוני' הזובר דר במדור
 התחתון הנק' פרוודור : ובג' חדשים שני' הוא דר במדור האמצעי הנק'
 חדר : ובג' חדשים חמרו' הוא דר במדור העליון הנק' עליה :
 והנה מתחלה נבאר מצויות חותם כג' חדרים בבטן האשה מה
 הס והוא כי כבר נת' שאר' נחלק' ל' ח' לב' פרטופי' ח"ח החיות סיה
 ג' פרטופי' עהס בינה וקבונה וז"ל כלולה מ"ס ח"ב י' לכל אח'
 וסוד כפי' ע' : ונת' עס כי בעת רטון בעת סיהה זיווג עליון לזרך
 בולדת ז"כ והמוחין אזו נעשית להם מוחין חדשים ע"מ"כ עהס
 האורות של ז' מהנין חכדיון : וזו נכללו הפרטופי' ונעשו מב"ס
 פרטוף ח' ונעשה להם יסודות מתודקים נאמרטו שאחר כלילות
 הפרטופי' יגיע יסוד חות' במדור' סיהה עס תחלה הפה של תבונה
 כ"ס לעיל וסס נעשה יסוד החדס והוא סוד הנקוב הראשונות
 הנה בלא סס האורו' של ז' מהנין חכדיון שבאו עתה ונכללו למעל'
 בשוד מ"כ וזו ומדשות חזי מניד סע"ו נעשה להם תוחין חדשים
 ויסודות חדשות ולשון מניד הוא לשון השמנה כח"ס זה בשער
 האותיות : והנה יש ג' מניעי' יסודות והוא שורס לג' מדור' כבטון
 אהס והבן זכ' : והכוונה כי יסוד של ח' עממה גס הוא כלול מ'
 ומחלק לג' חלקי' עהס ח"ב ח"ב ח"ב כח"ס כח"ס ספי' ספי'
 חלקי' ששלוס לג' מדורות והכ"ד שביסוד הוא למעלה והוא המדור'

הנק' עלי' : וחח"ה של יסוד הוא מדור האמצעי הנקדוה חלד
 וגס"י של יסוד הוא מדור התחתון הנק' פרוודור : והנה אמרנו
 כבר שהמלכות שכלל פרטוף לא נחשב לספי' כפי' רק בשוד
 עמרה הדביקה בדרת : ובזמנה הוא סוד כסר החשוטת כח"ס
 לקמן ואינו בכלל מדור וגשארנו ס' וכתבנוס רוב עיבור של חשה
 הוא ט' חדשים : ועתה נבא אל ביאור מאמרו' ל' הגל' כי הנה
 נבאר שבו' ו' מהנין חכדיון שהיו מריכין תיקון סיה כסס ג'
 מדורות עהס אורות ונשמות וכלים : והכלים הם סוד הגוף :
 והנשמות הם סוד הפני דמרו' : והאורות הם סוד הגשם כח"ס
 הכל לעיל : והנה עתה כשבאו לתוך הבינה ע"ו זיווג ח"ח חזי
 החויות עלו למעלה ביוסוד הבינה במדור העליון : והנשמות
 במדור האמצעי : והכלים במדור התחתון : וזל ח' מ' בחשוטת הגל'
 היו כלולין חלה ג' חלה והמלכות רביעיה בשוד פסימה לבר :
 וזה גרס להוסיף כלולים זה מזה בשוד רה"ו ואף חחר שנתפשט
 כתשך מ"ח קו ח' חכדיון מ"ס לקמן בשוד ק"ב לגורות : והנה
 תדע עקף שחמרטו שה"ק ילאו מתחלה רק בשוד ו"ג ונחסר מ"ס
 הג"ה הכוונה שחין ל' מוחין כג"ר וזיון ל'
 הרמת ראש כמו הקטן שגולד חף שיש לו ראש חין לו דעה שהוא
 סוד המוחין וזיון לו הרמת ראש עד שיק' משדו חמו חזי מנח
 הנייקה י' ט' הרמת ראש חף שעדיין חין דעתו מתחייבת חללו
 בשוד הכתוב מתל בדרך יקשה על כן ירוס ראש כח"ס כ"ו לקמן
 ובשער הכלליות חמת ג' חלת היינו שזו כח"י שלו כלולים מב"ס
 שלו וז"ה שהוא סוד הראש סיה כלול עם העמרה לפי שחורס עמק
 נכללו למטה עם המלכות וזו הוא בשוד הקטטה שהוא סוד עס
 חל"ס כמנין ויד' י' כי חף שה"ק קס סוד הו"ה כח"ס לקמן
 היינו כשאר בשוד גדלות אבל בשוד הקטטה חזי ס' שלו בשוד
 חלוף אוחיו' שהוא מ"ס ח' שהוא עס חל"ס כמנין ויד' י' במספר
 השום : ולזה חמו ר"ל בחמרטו העובר מונח במעי חמו מקופל
 כפנקס פינק"ס הוא סוד מל"ס במספר השום : ורחו בין ברטיו
 ורועותיו על רגליו שהוא סוד הכללות הגל' : והנה הכלים שהם
 סוד הגוף יש בהם הרבה סגים ומצויות וזריכין ביאור זמן ארך
 והוא סוד זמן העיבור י"ב חודש : והנשמות שהסגים מועטי' בהם
 וזריכין ביאור זמן ארך כג"ל רק מעט מהס והוא סוד עיבור ט'
 חדשים : והאורות עוד מעט מהס והוא סוד העיבור ו' חדשים :
 ונחיל לבאר ביאור הגלוטת שהוא סוד עיבור ט' חדשים : ונאמר
 כי הנה בג' ימי הקליטה סוכרס הוא שיטחו חיוס נשמות כעמק כמו
 שבו' בעובד' דר' והנשמותם שאמרו שא"ל לשה' כבר בלא חלה
 יותר מ' ימים ח"כ הוכרח הוא שבג' ימי הקליטה יבא חיוס חיות
 בטפה שמוס נזר חולד ואס לא סיה בל' חיות בטפה ג' ימים
 יסרית ותפלוט חורע וסוב לא תקלטו ולכן חמרו ג' ימי הקליטה
 כי כיון שלא קלטו בג' ימים בודרו לא בא אל הטפה שום חיות
 וסוב לא תקלטו : ולבאר לך סוד זה ביותר ביאור חבאר לך חתלה
 סוד ק"ב חרוכין מה הוא וסוד שאמרו הקיטע יזא כקב סלו
 והוא כי כבר כתבאר שבסס חו"ה כלולים בז' מלואים עהס
 ע"ב ס"ג מ"ס ב"ן וז"ל כלול חל' כח"ס כח"ס : והס נגד חרבע
 פרטופי' ח"ח וז"ל כח"ס לקמן : והנה עס ב"ן הוא נגד ספירת
 המלכות טיבא דו"ח : וחזין בו רק ט"ח כי ע"ל כי נקדוה חלה ועל'
 כי חזין בה סוד העשרות כמו בג' מלואים של"ח הוא עשר אוחיות
 והוא בשוד העשירי' אבל בה חזין רק ט"ח ולכן לית לה מדרמה
 כלום רק שיקר' החיות סיה מקבלת מן מ"ח שהוא סוד עס מ"ס
 סנק' עך חיים כח"ס זה בשער האותיות ומסס ס"ג שהוא בבניה
 משס הוא נזר חולד מתיחת ח' צריס וזידו' ועממות כנודע כי
 עיקר הניור הוא בבניה כח"ס לעיל : ועס ע"ב שהוא בחממה הוא
 הוחין בינה והשכל בולד כפי הערך לו כי חממה הוא סוד המוח
 וזוה דמחשבה : ועס ב"ן חזין לו מנרמה כלום והוא סוד הטפה
 עלמה : כי כבר כתבאר עד' מלואי חו"ה הוא נגד ד' יסודות
 חמרט' ע' : והנה יסוד העפר הוא נגד עס ב"ן שאינו פועל'
 מעממו כלום רק ע' יסודות פייעליס פשלתס ע"י יסוד
 העפר : גם תדע שהרפ"ח נשמות שבו' שכלו למטה תוך
 הקליפות הס סוד האוחיות של מנין ד' שמות הגל' היינו שאוחיות
 הפשוטות עלו למעלה עס האורות ולא ירדו למטה רק המלואים
 כי כל מלוי הוא כח"י שהוא סוד עס חל"ס במספר השום

אשר זה השם משתלב על אלהים אררים כמ"ש לקמן : ואלו
המילואים הם הרע"ה נטות כמ"ש בדברי האר"י ז"ל באריות
גדול כדור רפ"ה נטות ואלה הבאחי כל דבריו כי אריות הם :
וכנה לפי מה שחברט עיניך היות על כל נמלה הוא מן ג'
מלואים ע"ב ס"ג מ"ה כי כב"ן חין לו חיות מעצמות וכה בהסוד
מ"ג מלואי' אלו חיות הפשוטים כי הפשוטים לא נפלו למטה
רק המילואי' א"כ שאר מן ע"ב מ"ו ומן ס"ג ל"ו ומן מ"ה י"ט
סך הכל במספר ק"ב והם שחברטו שהם כוד חילן הרוב כמ"ש
בשער החיות והוא כוד ק"ב חרובין וכוד הקטע הולא בקב
עלן ויחבר לקמן : וצפה נבא לביאור העיבור והלידה : כי הנה
כוד עיבור הוא כוד רפ"ח נטות במספר הקוד ועל ידי העיבור
נתקן הרפ"ח נטות כמ"ש לפנינו הנה בג' ימי הקליטה נכללו
הקדושות של שבעה מאנין חבירין במש' אית' בחיות זה : כי הנה
שקיים בלד אבא שבא אליו מורע ימין של חרין נכללו זה בזה ביום
א' ובעש' ממט' קו ימין : והחל' שיהיה בלד חיי' שקבלה מאחד
מורע שחללו נכללו ביום ב' ובעש' מהם קו שמאל' ובוים ג' נכללו
המנין חללי' יחד ובעש' קו האמצעי : ובכל יום נכנסו בהכלים
שהם כוד הגוף ו' נטות כגד' ו' נקודות שהרי כל קו כולל מן ו'
בכוד ו' נרפ"ש הם י"ו שהם ו' נקודות כמו שמחבר בבחיית
לחברתם חבית הרו"מ' נטות והוא כוד החיות של הטפה
שחלמה לא נכנסו זה החיות בהטפה בג' ימים שוב לא תקלטו
כמ"ש למעלה : ועוד נכנס נטות א' על נקוד' המלכות : כי הנה
אחת ה' נקודות באשר כי מהם נבנה פלאוף א' הוכרחו להיות
כולים זה מזה לכן נכנסו בכל יום ו' נקודות אבל נקודת המלכות
שנבנה ממנה פרע' בפני עצמה לא היה בה כללות השאר לכן
סמיק' לה נט' א' והנה זה הסיפ' : הרי כי בג' ימים נכנסו י"ט
נטות על מנין של שם מ"ה שנטות י"ט ואחרט שמה השם בא
החיות אל הולך ולכן בג' ימי הקליטה שרין שיכנס חיות בטפה
נכנסו י"ט נטות נגד מנין שם מ"ה שנטות החיות והן הקטפה
מוכנת לקבל נורה : והנה כניסות אלו הנטות בכלים הוכרח
הוא שיעלו מעט הכלים למעלה במדור האמצעי במקום ששם
עמידת הנטות שהרי בודאי חין עבד הנטות לירד למטה ועלו
לדורה כפי שיורן י"ט נטות וסם נכנסו הנטות בהכלים :
והוא נשאר עדיין במדור התחתון : והנה אחר ג' ימי הקליטה
הוא התחלת צור הולך ולמתוח האברים והיודים והעצמות שה'
למעלה שהוא ע"י שם ס"ג ואלו נכנסו לט' א' בכל יום בהכלים
דיוט' שהכלים שהוא כוד הגוף עולה מעט מעט בכל יום ממדור
התחתון אל מדור האמצעי כפי שיעור נטות א' ונכנס בכל יום
נטות א' בהכלים מן שם ס"ג שעלידו הוא צור הולך כי בג' ימי
הקליטה הוכרח הוא שיכנסו ו' נטות בכל יום כדי שגב' ימים
יהיה כוד חיי' כמ"ש לעיל וגם שיהיו בכוד ג' קוים שהם שלשה
אח' ושלשים חיי' כי כבר נתבאר שניקף התקון היה שיהיו בכוד
קוין ואלו הם בכוד רשות היחוד שהוא כוד החולד על ידי הקוים :
וכון שכבר קבלו כוד החיות אלו החולד יצרת הולך ומתיחת
בחידידים ע"י שם ס"ג מעט מעט בכל יום ומסתיימו בל"ו יום
שהרי מלוי ס"ג הוא ל"ו ועם ג' ימי הקליטה הרי מ' יום ליצירת
הולך : ואח"כ נכנסים הנטות של מלוי ע"ב שהם מ"ו ג' נטות
א' בכל יום ומסתיימים בפ"ו יום כנגד שם אלה"ים שהוא כוד
הקטנות כמ"ש : ועם כלילות אג' שעות הם פ"ג שהם שלשה
חדשים ב' מלא ואחד חסר ואלו עלו כל הכלים למדור האמצעי :
ולכן ג' חדשים לסיכר העובר כי בג' חדשים כבר עמרו הנטות
לצורך יצירת הולך לפי אג' מילואי' שעות : הרי בג' חדשים
צראוונים שהם כוד הכלים שהם כוד גוף העובר הוא
ממדור התחתון ואחר ג' חדשים כבר עלו במדור האמצעי ולכן
ג' חדשים להיכר העובר : והנה עדיין לא נקמה כל הנטות עד
מסתיימו כל הרפ"ח נטות שהוא זמן ט' חדשים כ"א תחשוב
רפ"ח ותסדר מהם י"ט נטות שנכנסו בג' ימי הקליטה ישר
דמ"ט יום ועם ג' ימי הקליטה הרי רע"ב יום שהם ט' חדשים
חד האורות כבר חמרט שאין ריבין כ"כ ברור : וכוד עיטון
הוא שבעה חדשים ואחרו ל' יולדת לתשעה חיי' יולדת
למקושטין יולדת לשבעה יולדת למקושטין שהם שש חדשים
יוום אחד והם כן אחר שש חדשים נתבררו האורות ואלו
עטו כל הכלים עם הנטות למדור עליון לקבל בתוך הכלים ג'

דרך ה' בויתבאר סוד הלידה והצניקה

והדרלות

כתיב בילדכן את העברות וראיתן על האבנים וגו' ואמרו
רו"ל מאלו שאין האשה טרעט לילד עד שינגנו
ירכותי' כאבנים וכוד העינין הוא שקדע מה מרדו את הולך שיק'ן
לקן : והענין הוא דכתיב גר ה' נשמת אדם חרש כל חדרו
בטן : כוונתו כי הנה כנשמה כשהיא בחך הגוף הוא כמו גר
דולק ומתחם את כל הגוף כי כמו שיש רמ"ה חיברים בגוף כן יש
רמ"ה חיברים רוחניים כנשמה ומתפשטת בכל הגוף ומתחם
אומר : ובכשתלק הנשמה למחוז אחר אזי זה האבר ולעטן ובעש'
קשה לכאן כנראה בחוש אחר מיתת האדם נגשש קשה לכאן :
והנה כנגשש זמן הלידה אזי כל רוח חיוני שיש לכחשה למטה
בירכותי' מתקנת מרס ועולה למעלה בחדרי בטנה הוא שחמך
קופש כל חדרי בטן : והנה כמ"ש שם הרוח עולה למעלה הוא
בעל הבית שם : ולפי ששם צדק מרס דקוק מהמת העובר הדר
שם אזי העובר שהוא הרוח נדחה מפני בעל הבית : וזהו שהוא
דוחה את הולך לחוץ בעל כרחך כנראה בחוש שיש שהולך מת
הוא דוחה עצמו לנחת לחוץ : ור"ש חין האשה כורעת לילד עד
שירטתי' מלגטיס כאבנים שאו עולה הרוח חיוני מן הירטתי'
למעלה ואלו היא טרעט לילד : וזהו הקו דוגמתו למעלה כי
כאשר בל' הלידה כל' נקודות שכבר עמרו ברור האורות והנטות
אין שרדיין לא נמרו ברור הנשים שהם לריכיים י"ב חודש חין
בזה כולם כי עיקר תלוי בחיות ומעלות ולכן חמד שלמה ברור
הנטות שהוא כוד ט' חדשים אחר רע"ב יום ביום רע"ג סוד
רע"ג קוין שהיה העיבור אזי בל' זמן הלידה ואלו עלו האורות ומלוי'
דבינה למעלה במדור עליון ששם היו השבעים נקודות בכוד העובר
שהוא במקום החיות ואלו מתחם רבוי האורות שחברטו שם דמין
עלין לנחת דרך דופי החוה כי חין העובר נשטט מסכן חיו
ברגע א' וכל קשה שנתעכב לנחת החיות דוחקים עמון לנחת
דרך החוה ונעלין שם ובהם הדדים אשר באשה אדר בתחלה בן
לנוקס ובעת לידת הולך הם נעליים וממלא בהם חלב שמתחיל
הוא לם ועתה נעשה חלב : וכוד החלב הוא כי ית' לקמן שנגה'
דלוי' ים בה שם איה' וברפוע כוה א' איה' איה' איה' ענה דב'
והנה חמרכו שהאורות שהיו בנה' דחיתא בעת הלידה מסתלקים
למעלה במקום החוה והסתלק למעלה חיו האור הנובחר שהם
כוד ד' אלפין מזה רבוע שם איה' הג' זה לוקחת אלה למך
ההך שלה פמו שיתבאר לקמן ומשאר במספר חל"ב הרי שגד"ס
לעש' חל"ב : והנה לשם איה' יש שלשה מילואים כוד' ונתפ"ן
והרי"ן שהם אריות ח"א רע"ב איה' עמנה הוא ל"ו נגד מלוי ס"ג
שהוא גם כן כנה' דבינה והנה ל"ו ע"ד ס"ה חל"ב במספר
קכ"א והוא במספר מ"ה ח"ל ופעולה זה האדר למעלה בתהש
החום מתחלק לג' דלים שהוא ח"ל בזמין ונ' בשחל' : הרי
ח"ל דדומ' דד שהיו מתבדלים במחנה : וכוד זה יתבאר
לקמן בשערי החיות והנה למעלה במקום החוה שם יש שם
הוי"ה של ס"ג כבינה ואריות האורש של חו"ה הם למעלה זמני
ס"ג שהוא ל"ו הוא כנה' כ"ל : ומזה הקו"ה הוא כוד העובר מ'
קדע שמשם היה יולא שם ע"ב ומן ע"ב יולאס ריו חיות
ככוד ג"ש של ויקע ויבא ויט' הרי ע"ב ריו"ה הוא כוד ע"ב
ושם הוי"ה עצמה הוא כוד ע"ד מתבאר השוב ולכן נקרא' ה'
קדדים שדיים שהם ב' דדים ודל' ח' הוא ע"ד וב' דדים קדדי'
ע"דים : ח"ס ברבות שדיים ורסם כי מן הדם שהיה בתים על
למעלה ובעש' מהם חלב באלו השדיים :

ונחזור אל הענין כי כאשר עלו אלו האורות אל כו"ה נכנסו
למעלה אל ילדו א"ל מן הבינה ואלו בכוד ג' סמנים

הי"ט
נעשה
הכלים
ויחבר
פרט
ע"ש
ברוט
בדרך
ואלו
הדרך
מדבר
פיקוי
ג' נח
וג' ס'
והנה
העבר
המלכ
יאלו
הוא
לנחת
בזה
הלידה
ח' ד'
המלכ
מל' ל'
וקנה
כבוד
מעשה
מתחיל
והנה
מתחיל
כוד ח'
שקדש
וגם כי
קרין י'
היולד
היפה
אזי ה'
כד ביו
להאר
האורות
הדמים
לפני
אך שם
הילוך
חז"ל
הכתוב
בקיו
שהוא
לריכיים
אלו כבו
לא עו
נבררו
נתבררו
נקודת
כשתק'
שהם ג'
הוד ש'
כת'ת'
מעט ל'
לעטם
שם ח'
כ' נכס'

היינו שמואל קדם חנה כה"ג נעשה פ"ס ונק' ו' א' וזמן נקוד המל' נעשה ג"כ פ"ס ונק' נקב' ד' ו' והוא סוד ת"ת ותל' שגו' כפי כל התקנים כו' ו' נקודות כח"ת כולל חוקים ונקודות על שמו : ויתבאר זה עוד בחריכות רק עתה תודיעך הסוד שלמור ד' פרטופים נבראו : והוא בסוד שלמור על שפת שהוא סוף מעשה ובמחשבה תחלה : והכוונה הוא שגם שלומרים ד' פרטופים היינו תחלה בריאתן כשעלו למעלה מן הקליפות ונכללו בדרך שזכו עיקר בריאתן טעמו בדים חדש בסוד הקמים וזו היא בסוד ד' : והכוונה כי נתבאר כבר כי הו"ל עלו בנה' לדרך ונכללו חת"י בסוד דרך : והנה נתיישבו עם דרך מדרגתן : כי יתבאר לקמן כי בכל יסוד דוטרסו ד' ב' ב' פרקים הן העשרה : וא"כ נתיישבו הו"ל בסוד דרך בזה האופן ג' נחמ"ת בפרק עליון של יסוד דרך שהיה מקום המסות ברכיו ונ"כ נה"י בפרק ב' : ונקודות המלכות בעשרה על יסוד דרך והנה כאשר נקפלה בדרך נה"י עלו בחג"ת שלו כמ"ס לעיל הוי העשרה הוא למעלה בחג"ת שלו חס הבין הישג' והו' היטה המלכות בסוד עשרה בעלה כי היטה למעלה מן הו"ל : וכתב יצא האורות מביסוד דרך לח"ה הרי מתמלה הוא נתון דרך ימינו שהו' לחב' ומיד יצאה נקודת המלכות שהי"ת כפי העשרה והמרת נקודת רחשונה וחל"כ הו"ל שזו ביסוד עמנו : והנה תלו לח"ה בזה אל חב' דרך מוחן כמ"ס לעיל וירדו למטה : דרך ח"י הליכות השדרה עד שהבינו אל היסוד שלו : והוא שתן חוקים אל הו' דרך סיבותיו ח"ה הוכרח הוא שמתמלה נכסב ג' נקודת המלכות אל יסוד ביה וחל"כ הו"ל : והנה בעת הלידה הוא תל' לשפרת שמי שנקבם רחשון ולא חחרון והבן היטב וקב' נתבחר קבוען שהבא' נק' מתעשה ואח"י נק' מעשה כמבואר בוורה כמ"ס והמל' נקראת שנת מלכות הרי היא סוף מעשה כי בעת הלידה מתוך החי' שהיא גמר המעשה יצא מתחלה הו"ל חס' הו' נקודות וחל"כ יצאה המל' בסוד הכתוב נחמ' וידע בת וקראת שנת דינה סוד דינה דמלכותה דינה ה' מתחלה נח' באותיות חת"י הרי הוא סוף מעשה ובמחשבה שהוא סוד חב' היה תחלה : ועל תחלת הפרישה אמרו ד' פרטופים שקדמה ה' שהיא סוד המלכות והוא סוד ד' כמ"ס לקמן : וכן כי הורכבה הכת' להעצב עוד אחר יציאת הוציר כי הוא לך יתב' ויתב' כמו שיתבאר זה בעשר האותיות בסוד טומחת הולדת שהוא ו' נקודות ו' לנקב' : ולפי שבסוד המחשבה הינה בסוד ד' על ו' בסוד עשרת בעלה לכן לעתיד שיתגלה אור החכמה כמ"ס בעשר האותיות לכן לעתיד נאמר נכון יהיה כי ביה ה' בראש הדרים שחשוב להיות עשרת תפארת ואין להארך קאן בזה : ונחזור אל הענין כי ע"י העיצור נתבררו כמותות וכלו המותרות שהם הסוגים וילאו בעת הלידה בסוד המינים ומינים עטורים שקודם יציאת הולד בסוד שקדמה קיימה לפי וזו נשאר הוציר ונקב' מבוררים ומפורשים בלתי סוגים אך שעדיין היו בסוד הקטנות שהקטן אין לו הרמת ראש ונס הולך רגלים עד שתגדלו חיצונו ומת הויניקה ולכן הוצירו חו"ל לסוד הויניקה מן העדיים וזו נעשו בסוד הגלות בסוד הכתוב עתיקי מדשים גמולי מתב' וסוד הויניקה הבחר לך בקיור נמרן : וע"י הויניקה נגמר תיקונם וביורם : והנה שהוצירו לויניקה הוא מטעם זה שהרי אמרנו שהכלים היו לריכים ביורו י"ב חודש ולכן בעת הלידה שיהיה אחר ע' חדשים או כבר נתקטו ונתבררו האורות ונס הניטות הכלים עדיין לא עמד ביורם והנה מן הו' נקודות מה שהם יותר מבוררים נבררו מתחלה ואזוהי מהם שהיה בהם יותר סוגים עדיין לא נתבררו והנה חס החשוב ביורו י"ב חודש לו' נקודות יגיע לכל נקודה מן ו' נקודות חודש כ"ב יום אינו מוטמנס ולא דק והנה כשקפלה לע' חדשים ח"כ בט' חדשים נתבררו חק ה' שפירות שהם גנ"ת ונלח ויסוד חף כי יסוד הוא למטה מן הוד עכ"ל הוד שם עיקר הסוגים תחל"כ היסוד הוא קו האמצעי והוא עקב ח"ת המעשה אל הרמנים : וגם נתבאר כבר כי יסוד מתחיל מעש' למעלה מן הכל"ה ח"כ נשאר סוד ומל' בלו ביורו וזהה המל' למעלה והורכבה להתעצב עוד בבניה אחר יציאת הוציר ויתברר' עם אך הסוד דוטרסו לא נתבררו ולכן לא ח"ו סוד הולך ואח' כי הגמ' כבר נפתחו בסוד הכתוב וגם נלח ישראל לא יסקר שהו'

הוציר שנקרא ישראל כה"ג לקמן עכ"ל אינו יכול להארך בחג"ת וכן כהדי האל לקי כרבה לפי שהם סוד הרי פלגו גופה : וזוהי נתברר מן היטה כמ"ס לקמן : ולכן היה כח ציד המלך המתקטן גדול ליגע ככף יד יעקב וגם סוד החורבן היה בסוד הוד דכתיב והרי נהפך למשחת וכל היום דוה עשהפ' מהוד לזו"ה ויש בזה חודש חרוך ולא ריניו להארך בזה יותר : והם השגיל חבין סוד הקיטע שזולא בקב שלו ויתבאר עוד בעשרי האותיות : וכתב ענין הויניקה בקיור מופלג : כי הנה אמרנו שהכלים היו לריכים ביורו י"ב חודש שהם שנה תמונה היינו שנה הלכנה עש"י הרוב הוא עכ"ל ימים ואמרנו שהבירור היה בחסר רב"ע שהם רע"ג יום : ח"כ היה לך עוד פ"ח יום : להעצב שזו היה עמל הבירור אך באחר זכבר נתבררו האורות והגיטוס חף שעדיין לא נתבררו כל הכלים לא נתעצבו יותר וינאו למוך בסוד ב' פרטופים שלמים שהם זולא ונתבררו הכלים ע"י ויניקה היינו כמ"ס שיש בב' לדים הב' שניות מ"י ח"כ סוד ח' ללד ומ"לד ועולים בזכר פ"ח וע"י נגמר הבירור שהיה חסר פ"ח יום : ולהביך כל זה שלא יתבאר בזה בעיניך חדש כי הענין הוא כאשר כבר הוכרחך ואברהם הרי חזרה עלו למות ח"ו שם הוא נמות בחורות שלמעלה רק שם מרות חזויות ושמות הקודש האמצעים מאור זך ובסוד ועומדים בטורות קדושות בסוד דווקא לדלס : והנה טעם כי יש כח בשניות הן דם לפעול חיות פעולה שיראה ואח' לברוח בריות השמות והאחות מתים ולהיות החיים כשאר' וידע היה בללל לדרך חיות שבו נבררו שמים ודרך הנה באלס התחשו שהיה בה משיה סרוחה חס ודע לבוין בערף חיותיך יפעול כל הפעולות ק"ו בן כל על ת"ו האותיות עמסם שהם אורות שלמעלה והם עלם החיים ובהם פועל בעה"ר פעולותיו : ויש בכל עם כח חיות לפעול חיות פעולה כי בה חסרם שלמעלה שכל דבר מופרש למעלה כמ"ס בעשר ח' וכפי השדרש שלו כן יפעול ולי בזה למשקלים והנה בענין הויניקה חתנו בה ר"ל ח"ה כ"ד חודש וח"ה ח"י חודש : ענין מתקוותה הוא זה : כי הנה אמרנו מן הדם נעשה חלב והנה לא הדם אין לו מקור חיות רק שהוא מתמלה מתוך עקריו חיצוני הגוף כיוצא למחיו הטבע היינו עם כסספי שורש אל הדינים שהם סוד הדמים והם עליהם למעלה אל הדדים וכיון שכלו עם שמתקיים ע"י השמות העומדים עם שם כח בהם למתק ולבשה מלס-חלב : והנה ב"ס ראשונה שהם כתר וחכמה שהם סוד לזן העליון והו' בהם שזו דין הרמות אל האלעיות הדם רק עבניה אמרו שממנה דינים מתעדיין וכל' בוא' שיש בהם סוד חת מו' והם ה"ס שיהיה מתמלה הדם וכעשה חלב : ולפי שג' מרות של ו' לא כהקטן כי חף שהמרט שכבר נתבררו ה"ס סוף חמרט שכדיה האל לקי כרבה ונתקבל גם הנחם : ועוד כי אחר שסברת לבנות פשרות שלם הרי הוצרך להיות חזוה דבר הסלל לג"ר שאף שהמרט שעדיין לא היה לו הרמת ראש שהם ג"ר היינו שלא היה לו מוחן אבל על כל זה הוצרכו להיות לו ראש כי לא בני בלח"ס : וזה הדבר הסלל הוא הדעה שהוא כולל לג"ר : וח"כ הוא לרד לעשות כלי אליו וח"כ הרי היה לך ח' כלים ואחר שנתבררו ה"ס נשאר ג"ס בלו תיקון והוצרכו לסיחתקן ע"י הויניקה וכתב אמרנו שהדם נעשה מנוט חלב הוא מתמלה מן ה' שפירות ח"כ ג"פ ח' הוא כ"ד ולכן כבר הוא דלח שהויניקה כ"ד חודש : ואיך ס"ל שפניה חף עדינים מתקיים מיה היינו בהסתלשלותה למטה אבל למעלה במקומה כבר אמרנו שעזו וחקוה במקומה ואין עם חלמות כלל : וגם שפירת החסר הוא ג"כ סוד כסף מווקא שבעתיים ואין זו חלמותיה כלל ח"כ נשאר רק ו"ס שיש בהם חלמותות וג"פ' הוא ח"י לכן סובר הויניקה ח"י חודש : והנה אחר הויניקה בזה סוד הגלות ומחיל לבחר :

דרך ובו יתבאר סוד הנסירה והגדלו כתיב
 ופל' ה' אלהים תרדמה על האדם וגו' : דע אחי סכל העולמות שלמטה נשפטים מיוון וז"ל שגלויהם נאמר ויעש אלהים חת שני המותרות הגדולים שהם מתירים לכל העולמות : והנה חזיונו ח"ה ליות בהיותם בסוד הקטנות שהרי קצו אינו מולד ויציאו אינו בואה עד ע"י שנים חלל עכ"ל חזיון סוליד

מולד עד תשלום י"ב שנה ויום ה' : והנה עוד הקטנות יש בו
 דרוש חרף מולד ויתבאר מעט מעט בשער האותיות במקומות
 השייכים להם הדרוש רק באין כבוד הדרך לסדר השתלשלות :
 וטעם הענין שקטן אינו מוליד כי טפה זרעית היא בה מן המוח
 דרך ח' מולד הסדרה והקטן אינו מוחו שלם ולכן אין לו דעת
 כי עוד הדעת הוא כולל את המוחין : והנה המוחין דו"ל בחיים
 להם מן ח"ה כמ"ס לקמן : ולדרך אלו המוחין דרך עיבור
 שני להולדת המוחין כמ"ס לפנינו כמבואר בזהר דהער לבתר
 דינקי להו התעברת מינימו * והענין הוא כמו שהלכס התחילון
 מחויב למסור נפשו רוחו ונשמתו לעורר מ"ג למעלה בסוד הקדוש
 אלך ה' נפשי אשה : וכתיב בידך חפיקד רוחי כמ"ס בשער ח'
 שהשמות של דלוקים נעשים מ"ג אל ו"ג וכמו שבואר בדברי
 האר"ל בצנין כונת ק"ש ובנפילת חפים וכן במיתת הלדוקים
 הכשמה עולה למעלה ונעשה מ"ג אל השכינה שהיא סוד נוקבא
 דו"ל ומעורר זיווג עליו וכן מי שזוכה ומכוון בק"ש שעל המטה
 בטונת הידועות ומסור נפשו בסוד חומרו בידך חפיקד רוחי
 ר"ת בא"ר שהוא סוד הבאר מים חיים שבו פקדון כל הרוחות
 כמ"ס בשער אותיות והנפש מסתלק ואשר יסאכן דוגמתו למע"כ
 ז"ל שס' סוד ליקוי' של מעלה דלוק ולדק כמ"ס בשער האותיות
 מוקרים רוחם גם כן ומשמים : הכוונה שאור הפנימי שלהם שבה
 מלמעלה מעלם החיים מסתלק מהם ועולה למעלה אל הבינה
 ונעשים דמיון מ"ג לעורר זיווג ח"ה כמבואר בסוד היחוד של ק"ש
 ויהבאר בשער האותיות : והוא סוד העיבור שני ועל ידי זה באו
 אליהם המוחין לזו"ל לדרך זיווג שלהם כמ"ס לקמן : וזה הוא
 תמיד בכל יום בסוד הקדוש חדשים לבקרים רבה אמונתך כמ"ס
 האר"ל : והנה תדע שז"ל כשילאו מתוך הבינה היו דבוקים
 אב"ה בסוד דו"ל פרטפים וכו' וכל אחד משם לשניהם כמ"ס לקמן
 וא"כ ח"ה חפיקד להם להודווג ובעת שמסתלק מהם אור הפנימי
 אלו נשארים בסוד הדורשית שיהא סוד השניה בסוד הכתוב ופל
 ה' אליהם מרדמה על האדם : ואז נעשה הגבורה בס' ה' ויקח
 אחת מלשונותיו ואז הוא כהה פכ"ס בסוד הכתוב ויבא אל האדם
 ואז בחיים להם המוחין לדרך חווג כמ"ס לפנינו : והנה סוד
 הגיבורים בו דרוש חרף והוא מבואר בדברי האר"ל ולא רציתי
 להאריך בזה : והנה כאשר נכללים הפנימיות דו"ל תוך הבינה
 בסוד מ"ג אז מעוררים זיווג עליון עד למעלה למעלה ונתיחדו
 כל האורות עד ח"ה והוא יחוד האמת שדרך כל חכם לבוין
 כמ"ס בסוד היחוד דק"ש ויתבאר זה לקמן בשער האותיות והוא
 יודעים חיות רבות תוך חרף והוא אר"ה מקבלים הארה גדולה מן
 האר"ך דרך הדרווג וגם מן הדיקנה קדישה החופש על אר"ה היינו
 שאבה מקבל מוחו עליון שהוא נזר חסד תיקון ח' וחי' מקבלת
 מן חו"ל החתון שהוא נקבה הקו"ג כמ"ס למעלה : וטעם נעשו
 מוחין חדשים לאר"ה לדרך זיווג להוליד תמו"ג לז"ג : והנה הארה
 שמתקבל אבה מן חרף דרך הורוץ נק' מוח ההכמה וכו' וכלל גם
 בינה ועוד מקבל מן המול עליונה ה"ח וכללים גם ה"ג וכן ח"ה
 מקבלת מוח בינה וכלל גם ההכמה וגם ה"ג וכללים גם ה"ח
 כמ"ס כבר לעיל : וה"ה וה"ג נק' מוח הדעת כי לעולם הדעת
 סולל חסדים ונבירות והנה מזה ההארה יורד אל כה"ה דו"ל היינו
 שמוח חכמה דו"ל ח"ה הוא כנלל דו"ל ומוח בינה דו"ל כבוד ח"ה
 ומוח הדעת שהם ה"ח וה"ג דו"ל בינו דו"ל והוא סולל ב' מוחין
 ואח"כ מולבשין כה"ה דו"ל ח"ה דו"ל דרך רש"י בסוד בקע לנגלת
 ונכנסים בתלת חללי לנגלתא : ואז יולד הארה גדולה דרך מוחו
 של ז"ה ובוטל שם והוא סוד התפילין דמארי עלמוה' : כי ז"ל כר'
 מארי דעלמוה כמ"ס בשער אותיות : ואף שתיולד מבואר בחי'ה
 מקומו ב' וכתיקול וכתבתי האר"ל דרך כה"ה דאימה הם נעשו
 מוחין ל"ה לפי שאבה הוא עומד וגבו ונס' דאבה תמיד מלובשים
 בכה"ה דח"ה ולא פסק רעותיה מיניה בסוד שמון וקטורת ישח
 לב כמ"ס כ"ו בשער האותיות : ומוחי' דאבה סוד ד' פרשיות
 שבתפילין שהם חו"ב וס' וה"ג מלך אבה : ומוחי' ח"ה סוד
 ד' בחיים : ולפי שכללים בני' מקומות כ"ל לה מוחו ה"ה מן פל
 תפילין שהם ד' ראשון הרמותים לד' מוחין ונ' ראשון רמותים
 שכללים בני' מקומות ואח"כ מתפשטין למטה ב"ה עד לנפש
 היינו שמוח חכמה מתפשט בקו ימין שלו בד' : כי הנה כנלל
 כבר וכתבתי איש בו ג' פרקים וכן בזהו חף כיסוד יש הסד' בין

יסוד אבה ליסוד ח"ה כי יסוד אבה הוא ארוך ויש בו ב' פרקים
 כמ"ס לעיל חוץ מן העטרה ויסוד ח"ה הוא קצר ומשב רק לפרק
 אחד חוץ מן העטרה : והנה ג"פ נללל דו"ל שבו מוח החכמה
 מתפשט בקו ימין היינו פרק עליון בחכמה דו"ל ופרק ב' בחסד
 דו"ל ופרק ג' בגלגל דו"ל : וכן על"ו סוד דו"ל שבו מוח הבינה
 בקו שמאל של ז"ה בבינה נבונה הוד של ז"ה : ויסוד דו"ל שבו
 ח"ה וה"ג מתפשט בד' : כי יסוד אבה שיש בו ב' פרקים חוץ
 העטרה פרק ח' בדעתה של ז"ה ופרק ב' בת"ת של ז"ה והעטרה
 ביסוד ז"ה : אבל יסוד ח"מה שהיא קצרה ורחבה בסוד רחובת
 הגור או היא מסתיימת בדעתה של ז"ה רק העטרה שהיא סוד כבר
 התפוח שבאשה שנק' כפי חו"ל סיפולי מעי שבח' זו נכסר
 בחיילטת כנכס קלת בת"ת של ז"ה : ומן הדעת ח"ה זולתם ה"ח
 וה"ג שמל ח"ה מגוליס ומתפשט בכל חו"ל בסוד הכתוב בדעת
 חדרים ימולאו : ובזה תדע ההפך בין חרות דאבה לאו דח"ה כי
 או דאבה תמיד מתסוים ואו ח"ה מגוליס מן ת"ת דו"ל ולמטה
 וזה גרס להתחלקות הפרטפים דו"ל כמ"ס לפנינו : ונפתח לו
 פתח כפ"ע :

**פתח דרך א' בו יתבאר ההתחלקות
 פרצופים דו"ג**

כתיב ויהי בצמרון מלך בהתאסף ראשי עם יקד : דע אחי
 כי האורות של ח"ה והמתפשטים בתוך חו"ל לתת
 לו מוחין אף שהם לריכוס לעצמותו עכ"ל לח' ימלע שמחת
 שיתרבה בו חור גדול מאוד שבקפי' האורות דרך דופני כנו
 לחוץ בסוד הקדוש ואתר עירי נקט וזהו כמ"ס כבר : אך דרך
 חכה לדעת כי כבר כתבאר שאורה הדוכרה נקרא פנים ואורות
 הנוצח נקרא חמריים לפי שהקובץ מגביש את הדוכרה בסוד
 נקבה הכובב נזר כאשר נחבר כבר ולכן האורות שזולתם
 מוחה תמיד מושכים ההארה דרך פניו והם יולאים מדופני כלי
 חו"ל דרך פניו : ואורות ח"ה מושכים ההארה דרך חמריים :
 גם תדע שאורות אבה כ"ו שהם הכוסים בחימה אין יכולים
 לבקוע וללאת לחוץ דרך דופני כלי חו"ל כאשר שכבר יש להם
 ב' מסכים חוץ מדופני כלי חו"ל האחד הכלי של יסוד ח"ה
 עליו והב' הכלי של יסוד ח"מה : אבל אחר שנסתים יסוד ח"מה
 שזו אין לו רק מסך אחד זה הוא בוקע דופן הכלי של ז"ה
 ויולא לחוץ : ואורות ח"ה שאין להם רק מסך אחד שהוא הכלי של
 יסוד ח"ה הוא יכולה לבקוע מיד שכנגדו ב"ה מיד בוקע
 ויולא לחוץ : גם תדע שאורות אבה אחר שמתקיים יסוד ח"ה
 שאז יולאים לחוץ דרך פניו ומקבלים באורות שבנר יולא ח"ה
 ומשכים עיניהם גם מן האורות ח"ה חיה הארה של חרות
 ח"מה דרך פניו אבל האורות ח"מה חיים יכולים להמשיך עיניהם
 אורות ח"ה דרך חמריים כי היא טפילה אליו : גם תדע כיסוד
 אבה כאשר שהוא חרף יסוד ח"מה ח"ה הוא נכנס בתחת
 בראש ז"ה וקידם שנסכים יסוד ח"מה או הוא בוקע בראש כלי ז"ה
 ויולא דרך פניו : גם תדע שהפנים של ז"ה חיים להיות מגוליס
 כדי שיוכל לקבל הארה מן עינה פקחאל על ח"ה להשיג עליו עין
 בשין להתחיק הדגים שבו ח' : וזכור כל אלה הדברים : ועכ"ל
 הדברים האלה כנח אל הביאר :

הנה כבר כתבאר שאר"ה מלבישים לדרך מן הכתפיים עד
 ב' שלישי ח"ה שלו ומה' שלו נשארו מגוליס וכן
 הוצרך להסתקל נס"י שלו בח"ה שלו : ואחר שנתפרדו ה'
 נקודות ויולאו בסוד דו"ל פרטפים ועמדו למטה מן חו"ה מן שלישי
 אחרון של ח"ה לדרך עד כוף עולם האלילות : ואז שוב נתפשט
 האר"ך למטה ג"כ עד כוף עולם האלילות כי עתה יש לו מ'
 שלישי את נה"י : וכיו ז"ל שיתק' קומתם והאור שיהא מסבך
 חרף שש מוחיל עמידת ז"ל מזה נעשה כתר' לשניים וסו'
 שניים משמים בכתר אחד ומקבלים הארה כשמו מן חו"ה לדרך
 אור הפנימי שלהם : ולפי שישו שרים במדרגה לא היה חפיקד
 להם להויות תולמי' כמ"ס כבר ולקך קטרה הלבנה שהיא סוד
 נוקבא דו"ל באמתה ח"ה ואשר לשני מלכים לשמח בכתר לשמח
 ד"ה ח' : ורצתה להיות מדרגתה גדולה מן חו"ה כאשר שהיא נעשה

ספי' הו'א : ובוה פכין ספ' שהתלנו בראש הפתח ועש' של
 חלו השעות של כל הפרטות ובחיתום והתלבשותם הוא הדרך
 מאוד ויתבאר כל אחד במקומו בשער האחות והבן היטיב : ועל
 פי דברים האלה ית' כך כמה מאמרי בויתר ובתוקני' ובמאמרו'
 ומה עמית מלת חס יתגבר תבין : ונבחר עוד דברים השייכים
 לזה הדור ;

דרך ב' בו יתבאר סוד ההפ' שבין

לאה ורחל

כתוב : עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו ; הכונה
 כי בחמת לאה העוזרת למעלה חמור ו'א נקראת
 עור שהוא כור קשר של תפילין כי אין לה מוחין סוד הפרשיות
 ועליה אמרו ר' ע' פ' רחית את החור והמור שם קשר של תפילין
 והוא תקבלת הארה מן ו'א דרך עורו פמ"ג למעלה בסוד הכתוב
 ואחר עורו נקטו זאת : לפי שעומדת במקום הכתוב
 יו"א הס מכוס' אבל רחל שצומדת במקום הכתוב בסוד הכתוב
 המחורו ושם האורות מגולים והוא מקבלת מן המוחין עמס
 ומפנימות אור שבו'א : והנה טוע כי רחל שהיא סוד נקודת
 המלכות נקראת נפש : והנה חמורו על משה חס אלהים חס איש
 חן אלהים חלף למעלה נק' אלהים ולמטה נקרא חס : והטעם
 הוא שהרי נבחר למעלה כי בחי' משה הוא בין ישראל לח'א וזה
 נבחר' הוא גם לטוב אחר שנתלבש ביסוד ו'א יש גם כן בחי'
 יתש שש' יש שם ח'ג ע"י במספר משה והנה בחינת משה כתוב
 ויסתר עשה את פניו כי ירח מהביט כ' כי אין יטלת להסתכל
 היינו לקבל אור חבא פנים בפנים רק פניו נגד פני אורות ח'מא
 כמ"ג לעיל בסוד ורחית החוריה הם אורות חית' : ולכן למעלה
 שהוא מקבל מחי' נקרא' אלהים כמו שאכתוב לקמן נקרא הוא
 ג'כ' אלהים : אבל למטה במקום שמתלבש ביסוד ו'א שש' הו'א
 נקרא חס בסוד הכתוב ה' חס מלמטה שש' סוד המלמטה
 כמ"ג בשער אוחיות והוא כולל לשיר מרובע שהוא סוד נה"ס
 שהס סוד ד' יסודות אמר'ע שראש שנותיו הוא סוד ח'ש' במספר
 שהוא לכן למטה נקרא חס והשתא מובן עור בעד עור ר'ל
 בחינת לאה הנק' עור מקבלת רק בעד עור של ו'א חן
 מקבלת המוחין עמס : אבל כל אשר לאיש יתן בעד נפשו שהוא
 רחל הנק' נפש היא מקבלת מחור פנימי של ו'א ומקבלת מוחין
 גמורין : וכיון שו'א וטק' מקבלין המוחין נעשים בסוד הגלות
 והמוחוים פנים בפנים : והנה ענין הויקה והקטנות והגדלו'
 והמוחין ומוחין דללס בסוד הכתוב אך בללס יתהלך חס יש בהם
 דרושים ארוכים מאוד והם מבוחרים בע"ח יע"ש : והפס הקטן
 בחי' כחן הדרך לענין השתלשלות העולמות וסדר עמידתם
 והתלבשותם ויתבאר עוד בחי' מקומן בשער האחות ;

ועתה

אורי'ע' סוד מסירת הסיומים מן רחל ללאה : והוא
 כי כבר נבחר שג' שאלו הם מוחין לו"ג הם בסוד
 הקטנות אליהם ראויה לביאה בתשאר'ל קטן חן לו דעת הכונה
 כי הדעת הוא נקום הקבון של חו"ג שהם סוד המוחין וכיון שאין
 לו מוחין ביאתו אינו ביאה : והנה כחן נת' שלהם שצומד למעלה
 במקום הסתום הוא בסוד עור שאין לה מוחין ח'כ הוא לעולם
 בסוד הקטנות ואינה ראויה לביאה : והנה יש עתים מיוחדים
 לזונו ו'א עס רחל וכן עס ללאה כמבואר בטונת האר"ל : וה'כ
 אך יכול הו'א להזדונ עס ללאה באשר שהיא בסוד הקטנות ואינה
 ראויה לביאה אלא הענין הוא כי יש עת זמן לכל חסן וכשחפך בה
 יתמך ונק' בש"ס סוד כ"ח ע"י במספר שהיה היינו שרחל יורדת
 למטה תחת המטה ומטו של שלמה בסוד והארץ הדוס רגלי והו'
 ילכה שומדת במקומה ומקבלת המוחין מן החור שבו'א ועש'ס
 'בסוד הגדלו' והו' כתי' שרייך נטונו ושערך מזה שהס סוד הסיומי'
 שנמשכה ושלמטה והו' היא ראו' לביאה ואח' בהל לחלך פכ"פ ;
 והנה יש כחן מקום שאלה ח'ד הו'א מוזנו עס רחל או ללאה שהרי
 אינה יכולה להזדונ עמו פכ"פ באשר שצומד נגד פניו פרט'ע
 ללאה שהיא סוד בחי' דור המדבר וגם פרט'ע עמו פכ"פ נגד פניו פרט'ע
 ע"פ סוד הפ' אך ילא ילא יעקב והנה עשו בא מזידו ואר"ל ח'ת
 מזידו חלף מזידו והס ממש סוד הדברי' הג'ל כי ח'ה להו'יונו
 לו"ג חס לא ששתלק תח'ל בחי' דור המדבר והו' נבחר מקום פני
 לענינת טק' ;

דו"א ואך נעשה זה הדבר לכן הט אורך ושמע : הגם תבאר
 מחד דברי הרשב" ו'ל וכמה האר"ל על דרך חוונ השמאל
 מעורר תחלת ויתר כך הימין בס"ה שמאלו תחת לחשו ויניט
 תחבוקי : ודרך ליתן טעם לשפה תפני מה יעורר השמאל האהבה
 תחלה קודם הימין שהוא החשב שדרכו להקיב ולהטיע ובו סוד
 האהבה כמ"ג כפר בסוד הכתוב אברהם תוהבו חלף הענין הוא
 כי יש עתים מיוחד' אל הויונו וגם לפעמים יבו'א הויונו בלח
 עת מיוחד ע"י הגשורות התחתונים המעוררים בטונת יחודים
 ויונו למעלה אך שאינו יכול להיות ויונו למעלה בין ו'ל מטעם
 שאין מקום לעמידת נוקבא דו"א לכן דרך הגבורה לעורר תחלה
 היינו שגבורה בו נכלל גם החסר ע"י ליטור המיוחד לו כמ"ג
 לקמבסוד הליטור ובוה תפינתו שמוצ' בדברי הרשב" ו'ל ע"י
 דלטרור קש' בריש' ויחיד' והו' ח'ף שהוא מבוחר בדברי האר"ל
 ז'ל באופן אחר הוא וכה ח'ה והענין שמהלה מתעורר הגבורה
 ממתת הגבורה שבו ומעורר דיני דינים והו' הולך עשו לטור לוד
 כי הוא עומד למטה מן הגבורה ומקבל הוקף היין ממנו והוא
 הולך בשדה שאמרו בו ויחיו בשדה וקס קין על הכל חמו ותבי'ע
 כי בשדה מלאה והוא טדה נפשות וקס' דמים דכתיב ויח'ע
 עשו מן השדה והוא עיף : והו' נשאר מקום של עשו מקום פניו ;
 ואחר כך משפיע הגבורה מלך החסד שבו טי מיד שנתעורר הגבורה
 בסוד היין מיד המים מכבים את האש וממת האורן שכ"ה סוד
 מס"ה במספר השום שזו מקשר' האורות של יסוד ח'א' והו'
 קניינו נעשה סניגור והגבורה משפיע הכרעה מזל כלינת
 החסד שבו והו' הולך יעקב לקבל את הברכות וכשאר מקום יעקב
 פניו כי יעקב כבר עמד במקום עמידת עשו לקבל הברכות ;
 ובחינת דור המדבר עומד במקום יעקב וכשאר מקום בחינת דור
 המדבר פניו ואחר כך מתעורר החסד שהוא סוד אהרן הכהן
 שושבי'א דמעורר'תא ומבי'א אותה פנים אל פנים והו' נעשה
 היחוד ואחר זה בא עשו אל מקומו יעקב הלך לדרכו למקומו שה'
 מוחלה וכל ח' על מקומו יבו'א : וזה ק' ילא ילא יעקב ב' ילא יח'ע
 והארך כך והנה עשו בא מלכו : ובוה ויתרו כל האללות : הרי
 נבחרו כל הפרטות והאורות קדושות שבעשו בעולם ח'לו' ונבחרו
 לבחר אותם דרך לל : כי עשרה ספ' נאללו מתחלה שהם כח"כ
 גב"ת נכ"ס : והנה נעשה מהם ה' פרטות' והס הדרך השפן
 הוא סוד הכתר של עולם האלילות וכולל גם לחין ועתיק והחשב'
 לפרט'ע אחד אבא הוא סוד החכמה דח'י' וכולל ג'כ לפרט'ע
 ישראל כח' : ואיחא הוא סוד בינה דח'י' וכולל גם לתבנה ועד'
 חנפין הוא סוד ששה ספ' שהם ח"ג נה"י דלינות וכולל גם
 ליעקב : רחל היא סוד המלכות דח'י' וכוללת גם ללאה שכללס
 שניסם בסוד טקבא דו"א : ויעקב שהיה שורש נמתו יב' בחינות
 של ו'א ובה לשניהם כי לאה אשת יעקב ורחל אשת ישראל ויתבאר
 כ'ו בשער החיות : הרי כי עשרה ספ' נכללו' בה' פרטות'
 ומזה הוא שורש לה' בחי' נשמה שהם נפש רוח נשמה חיה וקדו'
 נפש מתלמדת רוח מו"א הנק' ת"ת שהוא קו האמצעי הכולל כל
 הו"ס שבו'א נשמה מבינה חיה מחכמה ויחידה תאריך : ומזה הוא
 שורש לה' חוקים חוש השמיעה חוש הרי' חוש הריח חוש העינים
 חוש המישוש : והם נשפעים ממש בגדול סו"ה שהוא כולל כל ה'
 פרטות' : ויבנו שהה"ן של שם הו"ה נכתבין בחזון זה ה' ראשונה
 ד' על ו' כוה' ו' אחרונה ד' על ו' כוה' : והסימן דודי ורמזו'
 על דרך זה נחף שיש בוה כמה דיעות וכל'ע'ד יונו ברור כתבתי
 בנה ו"ד יש בה ג' קו' כמבואר מתוך דברי הרשב" ו'ל קו'
 לבי'א קולא בחלמניה קולא לתת' כוה' קו' הענין רומז לכת'ר
 עליון כי אין שום אות שירמזו עליו מרוב פשיטותו ודקו' רק קו'
 העליון הדק רומז בדקו'ו שהו"ד מקבל מדקו'ו שלמעלה והו'
 הכתר והף שמתחל לפעמים מתבאר שיש איה שם או תיבה או
 אות רומז אל הכתר הוא עס מושאל ולא שם הקו'אר ולא שם הג'
 חה הקו'ן דבוק ביוד שרומז אל החכמה כי תמיד אור הכתר ששם
 הכתר הוא סוד המקור וסוף טעם במעין סוד הו"ד שהוא החכמה
 ומן המעין מתפשט' המים ונעשה ממנו ים חוקים המקיף את
 כל העול' שהוא סוד הבוים והקפת עול' ו"ג שג' עול' כמ"ג ליתן
 זח"כ וכהו' לו' נמלים הם ו"ג שהם סוד ו"ת כמ"ג כבר ולכן
 יש ב' קולא לתת' שהוא עבול דקוק דלת' חיותה הקד' דעת סוד
 נשמת ;

פס
 בים
 האו
 לשו
 ממו
 ירח
 וכת
 חכמ
 חס
 הו'
 כיה
 ל' ק
 ל' ק
 בים
 ה' פ
 ל' ק
 מלך
 ח'ך
 ר'ו
 בר
 שלח
 ספיו
 תחלו
 באר
 בקמ
 בחכ
 לט'
 שיו'
 מלא'
 יקיו
 על
 לחות
 ח'ן ל
 שהו
 שלמ
 ניקוד
 החיל
 לו מ'
 סוד
 ויש
 ריני'
 אבא'
 ספיו'
 המיו
 וכו'
 חב'י'
 העל'
 כי ה'
 ואין
 דקוק
 רומז
 ח'יו'
 מדוק
 החכמ
 וממ'
 לח כ'
 חלבו'
 ק'ד
 ה'ר
 חלבו'

שפת ח"ת שא"ה שפיע תמיד למטה בנתפז העליון כוד מלכות
 בינה שפוח כוד נשמת מלכות דא"ה כוד סניפתא עלאה וק"ן
 האמצעי רומן שפוח תמיד משניה בתחתונים כי אור הכתר ח"ה
 לשום נמלא לקבלו כ"א ע"י החכמה : לכן הוא נק' ראשית כי
 משגו ראשית הגלוי דכתוב ראשית חכמה יראת ה' : כי היא כוד
 יראה הפנימיות ויראה מתוך חכמה כמ"ש לקמן בשער חוקיות
 וכתיב טלס בחכמה עשית : הרי כי הו"ד רומן אל אבא כוד
 חכמה : ויראה והבן כי כל חוקיות הו"ה יולא מן אור ה"ד : כי י'
 חס המלאכה הוא וי"ד ק"ה ה"ו שיש תחת הד' הוא ה' ראשונה שיש
 הו"ד תחת סד' הרי ה' אחרונה הרי טלס בחכמה עשית : הרי
 כי הו"ד עלמה רומן אל אבא כוד החכמה : ה' ראשונה היא ארת
 ד' רומן אל הת"ת כוד ה' שהוא כבוד העיבור תוך הבינה כוד
 ד' כי שני דלקות הם : כס"ה לשקד על דלותיו יום ויום : שהם
 בינה ומלכות כמבואר בזהר : ו' רומן אל הת"ת שטלל וק' :
 ה' אחרונה בטרם ד"ה רומן אל המלכות טוקבא דו"ה : הד' רומן
 ל' רגלי הכסא המקיפים אותה : והיא נקודה תוך ההיכל בת
 מתן כבודה פנימה כוד בת עין כמ"ש בשער חוקיות : הרי כך
 אך שם הו"ה לה"פ ככוללים 'ספירות שבאלולות : ועתה
 נבאר השמות של כל הספירות :

דג בויתבאר שמו השייכי לכל ספיר

כתיב כה חומר לבני

ישראל הריה
 עלתני : הנה תדע כי בכל
 ספירה יש שם הו"ה אך
 מחלקוהם לפי נקודת' והם
 בלא פונקט' של ח"ב הו"ה
 בקמץ בכתר הו"ה בפתח
 בחכמה וכו' וחס ט' נקודת'
 לט' ספירות עד יסוד :
 שו"ס - טו שורק שהוא
 מלאוהו ובמל' הו"ה בלי
 ניקוד : כי המיקוד תורה
 על הפעולה המיוחדת
 לאותה כפי' אכל המלכות
 אין לה פעולה מיוחדת רק
 שהיא פועלת ע"י הספי'
 שמתעלה : לכן אין לה
 ניקוד גם מתחלקים עפ"י
 המילואים כי כל אחד יש
 לו מילוי בפ"ג : והמלכו' שם
 כוד החשבון של כל המילוא'
 ויש בזה דרוש ארוך ולא
 רייתי להאריך בזה : אך
 אבאר השמות השייכים לכל
 ספי' עפ"י אשר הם קרומו'
 המיד בדברי הרשב"י ז"ל :
 והוא כי הכתר רמז בשם
 חכ"ה : וזה השם אינו שם
 העל' אלא שם מושאל אליו
 כי הכתר הוא בעלם מאוד
 ואין להאר לו שום שם רק
 דקומו של קוט' של ו"ד

רומן אליו עפ"י דקות : ושם הריה הוא שם מושאל
 אליו : ורמיותו כדתו שהוא בעלם ומתעלה עפ"י
 מדותיו וכו' חכ"ה ח"ה מ' שאני ועתיד ח"ה להתגב' :
 החכמה נרמז בשם י"ב והוא שם היראה הפנימיות
 ומתנו יסורין של אהבה דכתיב יסור יסורתי' ו' ולמות
 לא נהני : הבינה נרמז בשם הו"ה בניקוד
 חכ"ה כי דיין מתערין מינה : וממנה משתלשלין
 ק"ך צורות חכ"ה שם טומות הדוני' אכל במקומה
 היא החמס גמורים ולכן הוא כוד הו"ה בניקוד
 חכ"ה : והוא כוד העטרה שהוא כוד ק"ך גבורות

יח ב

הורדים אליו סגס כוד ו"ה כרי ענ"ה : וכמוה לפי
 שהבי' המי' כופפ' ראש' כס' העני' להסתכל בפני ז"ה כס'
 חוץ למ"ד כזה ל' כנס"ה בשער חוקיות כדי לתקנו וכתיב ג'ם
 שמים לא זכו בעינו ותמיד הוא מתקנו ומסתכל בו כלנו ארך
 סיקון והבן זה : וכן כוד הקצובה דכתיב וסבת עד ה' חלוק :
 הח"ת שהוא ז"ה נרמז בשם הו"ה והוא שם העגס של ח"ת שהוא
 כוד החמס והוא כוד תורה שבכתב כמ"ש בשער חוקיות : המל'
 שהוא טק' דו"ה נרמז בשם חלני דינה המל' די' רפא טו הדוני'
 שלה מתמקין ע"י הרמזים שבח"ת שם הו"ה כבוד היחוד
 הו"ה חלני' ויש בזה הב' כ"ה לרופים כע"ד קטוטי כלה
 כמ"ש בשער החוקיות : והיא כוד תלמוד וכוד תורה שבכ"ת
 הכל במקומו כמ"ש : הרי נשלמו השמות המיוחדים לכ' הפרטים
 ובהם בכל פרטים 'ספירות וכו' כפי' הכל' שם חכ"ה ח"ה מלכות
 השמות שלהם כמ"ש בעיל וקאר ס"ה הם באופן זה : החסר נרמז
 בשם ח"ל דכתיב חסד אל כל היום : אבורה נרמז בשם חל"ה
 דכתיב כי חל"ה שופע זה וספיל זה ויריס הכל בחדת הדיון : וכוד
 זה ויבאר בשערי החוקיות : הגלגל נרמז בשם הו"ה גבורות :
 והוד נרמז בשם חל"ה גבורות : היסוד נרמז בשם ח"ה כי עתה
 כחמד שהוא כוד ח"ל יורד דרך ח"ה חליות עד היסוד : וגם
 נחבאר שהיסוד הוא כוד חו העולמים שהיה לו חיות בכל עולמות
 כמ"ש כבר דכתיב ומניסו בן היודע בן חו חו כמ"ש בשער
 החוקיות : וגם נרמז בשם
 ח"ל שדי כי היסוד הוא כוד
 שם שדי' שאמר לעולמו
 די כמ"ש ברית השער ועוד
 יחבאר לקמן : והוא כוד
 ריחוק מקום דכתיב ורחו'
 ה' נראה ח"ה : הרי נשלמו
 השמות של כל הספירות :
 והנה חכמה נח עוד לפקד
 כוד הכ"ב לטרות שיש בכל
 'ספירות שיש בכל פרט'ם
 ופרט'ם כדי שתדע סוד
 הקיום הנמשטס מספי' אל
 ספי' יצ"ו הם כוללים זה
 בזה כי זה עיקר התקון כי
 על ידי הקיום הם נמשטס
 כבוד פרט'ם ח' בדיוקנה
 דחדס וקראים רשות
 היחיד כמ"ש לעיל : וכן
 עיקר עליהם והו תבין
 כוד הפרט'ם :

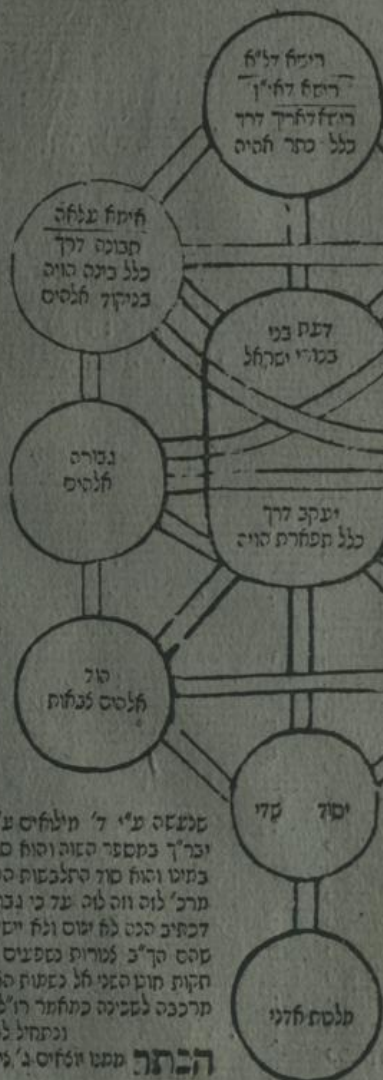
דרך ד' בויתב

סוד הכיב צנורה

כתיב כן יבדך ישראל
 וכתיב ישראל
 אשר כן תפאר : וכתיב
 עילה ושמחה כן : הנה
 כבר נבאר שתיבת יב"ד
 רומן לתעשה מרכבה
 שנעשה ע"י ד' מילואים ע"ב ס"ב מ"ה ב"ן שהם סגס
 יב"ד כמספר השוק והוא כוד חן מרכיבין חת החלולות
 במי' והוא כוד התלכשות הפרט'ים זה בזה שיה נעשה
 מרכ' לזה וזה לזה עד כי נבזה מעל גבורה שומר עליהם :
 דכתיב הנה לא יזום ולא יסן שומר ישראל : וע"י הקיום
 שהם ק"ך לטרות נשפעים זה מזה עד שמתפשט ע"י
 חקות חוט השני אל נשמת הפרט'ים ע"ז וגם הם נמשט'
 מרכבה לשכינה כמאמר רז"ל האמת הן הן המרכבה :
 ונתחיל לבאר :

הכתב

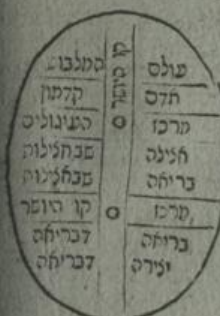
ממט וסגס ג' צנורות : צנור ח' אל התקפה

ויק

דרך ה' בניתבאר הפרש בין עולם אצילות ובין שלשה עולמות כ"ע

ועתה נבאר סוד ד' עולמות אצ"ע הנה אלו ג' ע' ב"ע יתבאר לקמן : ועתה נבאר רק שלש אצילות וזה שידך גם בכל הד' עולמות כי הנה נתבאר לעיל בסוד השני מרבוים שהיה במקום פניו שמתנו נעשה העשי' עלאה : ונתבאר כבר שהיו בזה הטיהרו עלאה ב' בחי' אורות שהם בריאות עינולי' ובחי' ימות קו הישר : ונתבאר שם שמתרכו בחיותו כענינים ניהק מהלה מן המרכו סביב המרכו כשום מכל לדדים והח"כ ניהק בחי' קו הישר ומה שהיה תחת המרכו של קו הישר לא רצו לרד למע' שהוא דרך המות : ובחור בדרך החיים להגוף למעלה שאין זה דרך הלגון והם האורות של ג' ע' ב"ע : וחצי קד' התמונה כדי שתבין הטיוב וכו' כזה ונתבאר שם שהאור שניתק מטהירו עלאה עמד סביב הטיה' וממנו בא עגם החיים אל האורות שבתוך הטיה' וכן אורות שבג' ע' ב"ע אינם יכולים לקבל עגם החיות שלהם שאין יכול לבח' להם לא מן החלוטות שסביב הטיהרו שאין שם דרך הלגון : ואף מן קו הישר שהם עגם מיתחדש' החלוטות תמיד עב"ז אין זה האור שמתע' אך עולם האצילות שבו ב' בחיות בבחינת החלוטות כל האצילות שיה

שכל מקום שיפתח חייה חלון מופלג יכול האור שעמד שם שהוא דרך הלגון יכול לקפון לקמומו ולכן כל האצילות בזה שיה וחייה שהוא האור שניתק משם שהוא חייוהו של זה האור שבתוך האצילות כח' האציל' יכול להאיר שם וזה מקבלים עגם החיות ע' החלוטות : ולכן כל המקום עד המרכו של קו הישר שם מסתיים כלל האצילות כולו נקרא אצילות בבחי' זו אבל בבחי' שהם מרכילים דרך קו הישר ע' החלוטות שמתחדשים שם הקוד הנגדה הוא להיות אצ"ע חלון לכמה בחי' והוא עפ"י ב' דעות שכבריה כבר שיש מי שאומרים שגם האצילות בעצמו נתקן לד' חלקים וחלק הראשון הוא סוד הכתר של האצילות שיה בלבד נקרא אצ"ע שכחולות לפי שכשירד האור דרך קו הישר יגיע בו בראשונה כח' כבר שכספי' הכתר לחלוטות שם שפע אור אין סוף עגמו היורה דרך קו הישר : והאכמה מקבל ממנו וח"כ הוא מקבל דרך מחד וכבר טעם של שלמטה חיוו מקבל אור העצמות שלמעלה ממנו רק שיה שלמעלה ממנו כשהוא אצ"ע אור גדול חיו הוא מורווי מיי' וביה שיה האור היורה חיו מא"ס נעשה דמיון זוכרה לגבי האור שבו הכספ' והו מתחת היוווג יוצא אור חש והוא יורד אל הכפירס שלמטה ממנו : וכן על דרך זה מן עלה לעלול עד סוף המדרגות : אם כן החכמה חיו מקבל אור העצמות של הכתר רק זה האור חש שיוצא ממנו ולכן החכמה נקרא בריאה שכחולות שיה בריאה חדשה אבל עכ"ז נק' בריאה שכחולות שברי' ראשונה כל מקום האצילות עד המרכו של קו הישר שם קד'קע עולם האצילות בכללו כולו נק' אצילות בבחי' ראשונה : אך בבחי' ב' נק' בריאה לכן נק' בריאה שכחולות : ולפי שהח"כ כחמדו בריין וליה רשותה פסיק מייחיו ובינה מהבלת אור העצמות של חכמה לכו שהיה סוף"כ הם סוד בריאה שכחולות והת"ת בכללו גם ח"ו ובעללגן גם נהי"ם שברי' כבר נתבאר שהאורות של א' קבלוין זה מזה ח"כ יש בחג"ג גם נהי"ם : ובעני"ם יש ח"ה : והם סוד ד' ח' מולקות שהם סוד חג"ג בכללות נהי"ם הם סוד ד' נרות והנהי"ם בכללות חג"ג הם סוד ד' קני המתנה : אם כן הם חלקים לב' מדרגות ומדרגה הא' שבה חג"ג הם מקבלים מן ח"ו ע"י היוווג אור חדש היוצא מתוך היווג שלהם לכו נקראים יצירה שכחול' כי יצירה הוא יותר מוגלם מן בריאה כמבאר מתוך דברי האור כס"ם יצ"ר אור וברא חשך : ומדרגה הב' שהם נהי"ם מקבלים מחג"ג גם כן אור חדש מיוווג ח"ו ונק' עשיה שכחולות : ששנה עשה

דרך שם יורדים מים חיים מן המקור אל המעיין לכתיב כי עמך מקור חיים : נגור ב' אל הבינה ודרך שם יורד יין מצופס ויין משומר אל הבינה : והיא נקראת כוס ישיבות מלא ברכת ה' : הוא סוד יין המשמה סוד היון שהביה יעקב ליחמך דכתיב ויבא לו יין וישת ושעמו עניח דלהי מאתר עלתה והוא מתפשט עד כרעם המזכה והו קרא ג"כ כוס מלא ברכת ה' כמ"ס בשער אומיות נגור ג' יורד אל הדעת ומסס לת"ת ודרך זה יורד החלב שמסס ונק' הת"ת בעת רטון וצנינו מתלבנים לכתיב רוחותיה בחלב ודרך זה הוא משקה ג' יצדרי חן : וגלגלים האבן מעל פי הבאר : ונתבאר עלה כנבדו ומתמלא מים חיים והו וספ"ן את האלון קקשי' והבן כל זה : הרי ג' נגורות :

החכמה ממנו יוצא ד' נגורות ח' אל הבינה ודרך זה מתעל' החכמה בבינה ובינה בחכמה בסוד הבן בחכמה והס' בבינה נגור ב' אל החסד וד' יורד השמן הטוב שיוור על בזקן וזן הארץ שיוור על פי מדותיו : נגור ג' אל הגבורה להתחיק הקינים שבו לפי שאורש הדון גנוו בחכמה ואין הדון מתקח חלה בשש"ו : נגור ד' אל הח"ת בסוד מאתר ר"ל כח האבן בבן כי חכמה הוא סוד כ"ח מ"ה והת"ת הוא שם מ"ה והבן הרי"ו נגורות

הבינה ממנה יוצא ג' נגורות ח' אל הגבורה ומשקה אוחו דרך שם יין המשמה להפקיע הדון שבו ולעשר האב"ב לנורך הויווג וגם דרך שם מקבל ענו וגבורה להלחם בבריו אשר סביבו נשערה מאוד ומחליט כח הקליפות ואין להם יניקה מאור הבינה נגור ב' אל החסד לעשר האהבה כבוד החבוב לכתיב וימיט החבבני : נגור ג' אל הת"ת בס"ה בעטרה שעטרה לו חמו ביום חתונתו וכו' והבן : הרי עשרה נגורות :

החסד ממנו יוצאים ג' נגורות ח' אל הגבורה להחליט כח הדון שבו בסוד מים מכבים את האש וכתיב ויחך אברהם את המהכלת ואת האש בידו : ודרך זה נכללן החסד בגבורה וגבורה בחסד כס"ה עוז בידך וגבורה בזימך : נגור ב' אל הגנה בס"ה נעיונות בזימך נגח : נגור ג' אל הת"ת ומהס יורד אל פומא דחמה בס"ה והוא יוצא פתח האהל כמ"ס לגיל ומסס אל המלכות כס"ה אהבת עולם אהבתך ע"כ משכתך חסד הרי י"ב נגורות :

הגבורה ממנו יוצאים ב' נגורות ח' אל ההוד להגביר כח הדון הקדוש בס"ה אוד והדר לבוש : ואין יש בו כח להקדים אל אלו תח' הרעים והם נשמתו נהליהם ויורדים בטקבה דחמוה רבס נגור ב' אל הת"ת להלבישו בגדי קהלה בס"ה כלום מלחמות יציר קהלה יריע חיו יצרים על אויביו ויקבד טכיון שהוא מקבל מן החסד שבו סוד רמ"ח מ"ע ומן הגבור' שבו סוד שס"ה ל"ת ששניהם כמנין תר"ג אז על אויביו יקב"ר כצד"ב והבן הרי ע"ו נגורות :

התפארת ממנו יוצאים ג' נגורות ח' אל הגלגל אל ההוד ודרך ב' נגורות ח' יורד העל מן השמים ושם שוחקין מן לדוקים : נגור ג' אל היסוד שהוא השלש שע"י הוא נוחן מוון לכלה הרי ח"י נגורות :

הנצח ממנו יוצא ב' נגורות ח' אל ההוד ודרך שם נכללים נגח בהוד ויוד בכלת וע"י שניהם נתבשל אורע קודם ירידתו אל היסוד : נגור ב' אל היסוד הרי"ו נגורות :

ההוד ממנו יוצא נגור ח' אל היסוד : הרי כ"ה נגורות : **היסוד** ממנו יוצא רק נגור אחד אל המלכות ולפי שזה הנגור הוא דק מאוד לכן כל האורות כיון שבאו אל היסוד חוזרים למעלה בסוד אור חוזר כי לא יכלו לנאת ביחד דרך נגור חק : וטיון שבאים בתורה מניס בדופן הגלי למטה והסגור דק והו חוזרים למעלה : וחל"כ יורדים בהשערה שיוכלו לנאת דרך זה הנגור : והטעם כבר נתבאר בשער הראשון : **בסוד שבת הכלים** : ולכן נקרא שדי שאמר לעולמו די : והבן זה : הרי יך כל ק"ב נגורות :

לחיות פעולה ע"י הדח הכנסה לעורר אותה פעולה וכל
 המדות מכוונות לה: כמו שכתבתי בברייתא דאברהם הכי
 בסוד יצירה שכן אמת מיוחד לחיות יצירה והוא זה האמת
 ההנהגה על ידו והוא הולך ברחש וכל חיותות כלולים בו כמו
 שכתבתי שם וכמו כן מבואר מתוך ברייתא דרבי ישמעאל שח'
 כל דבר שהיה בכלל ויפה מן הכלל לא למד על עצמו יפה אלא
 למד על הכלל כולו יפה כתבתי בדברי הר"י ז"ל: והנה
 כל העולמות הן בכלל הן בפרט החלקים לארבע עולמות חיליות
 בריאה יצירה עשיה נגד ד' חיותות הו"ה כמ"ש היינו הם נחשב
 כל העולמות בכלל הרי עולם הראשון שהוא עולם התלבטות הוא
 סוד י' שהוא נגד חיליות: והוא קדומה שהיאמה כבר בראש
 שהוא סוד הדם דברי החיות נגד חיות ה' רחוקה: והוא
 קדומין שכולל כל המהירות שהם כבר בראש שהוא נקרא חלם
 יצירה והוא נכבד חותן ופתי שאלם קדומין זה כולל ג' עולמות
 שניו תוך כבוד המהירות סוד היצירה וראשו כבר הזכרנו שעלם
 למעלה בין נלח האד דח"ק סוד הבריאה ורגליו מתפשטים
 למטה בעולם חיליות הרי הוא כולל ג' עולמות כי סוד ח' הוא
 סוד בריית החיוב המבריאה מקלה אל קשה: בסוד הסולם שראש
 של עולם חיליות שהוא ג' כ סוד יצירה שכלל'ו כמו שכתבתי
 לשל הוא כולל ג' עולמות שראשו בין נלח האד וסוד לחיות שהוא
 סוד בריאה והוא עניו סוד יצירה וכלל הוא יסוד שלו מתלבטים
 בעולמות סוד עשיה לחיליות וכן בפרט העולמות כמו שכתבתי
 לקמן ולכן שיעורו של חיות' תלת ודו"ק. מבואר מתוך דברי
 הזוהר והבן והנה עולם האלו' וכל מה שלמטה ממנו נחשב לגבי
 עולמותו שלמעלה לעולם העשיה הרי כל העולמות בכלל החלקי'
 לד' בחיות: ובפרטן חתה מולד גם כן שכל עולם נחלק לארבע
 בחיות ג"ל כ"ג כ"ב: וכבר נתבאר שבעולם התלבטות של
 עולם העליון מתלבט בעולם התחתון היינו שנעשה עתיק לעול'
 שלמטה ממנו כמו שהולכות חלם קדומין נעשה עתיק לעולם
 האלו' כן הוא בכל עולם ועולם לקיים מה שאמר ומלכותו בכל
 משלה ולאחר את האלה להיות בסוד החסדות וטובו נעון
 בתחתון כמו שכתבתי לקמן: ועוד כי המלכות נקראת כבודו
 בסוד הכתוב מלא כל הארץ כבודו: והוא השמים ומספרים
 כבוד אל מבואר מתוך דברי הזוהר ובאלה הדברים נבא לביאור
 הכתוב שהחלטנו בראש הפתח כל ה"ק בשתי הכוונות כל העולמות
 טלם וכללים בשמו של בעל הרצון שהוא פועל בהם פעולתו כפי
 דעות ונקרא בהם על שם הפעולה: וכל העולמות נחלקים לד'
 בחיות שסם לכבודו סוד התלות שנעשה עתיק שהוא סוד האלו'
 בראשית הרי בריאה יצירתו הרי יצירה ח"ק עשיתו הרי עשיה וזה
 ניתוסף מלת ח"ק הרמוז לסוד אחרת מבואר מתוך דברי הקה
 לפי שנעשה שם הוא ע"י מדור הקליפות כמ"ש לקמן:

ועתה נבא לביאור הג' עולמות בריאה יצירה עשיה כי
 אומר שהמלכות תמיד מוכרחה להתלבט בתחתוני'
 שהוא סוד מיעוט הדח כמ"ש בשער החיותות וכדי לקשר עולם
 אל עולם להיות האוכל אחד ואמרנו שהמלכות נקראת שמו וכתוב
 זה שמו לעלם סוד אחרת לישא לחסרתח' שהיא מתעלמת
 ומסתרת בב' לבושין והיא כל כבודה בת מלך פנימה שהיא סוד
 בת עין שסביב לה ג' גוונים שהוא סוד ג' גוונים הקשה כמ"ש
 בשער החיותות: והוא סוד רוי דלורייתא דחוקרי תורת ה'
 תמימה ואית לה ג' לבושין שהם פשט רמו דרוש ועם סוד הוא
 פר"ס הוא הפרד"ס שמשמעשע בו הקוץ ברוך הוא: וכנגדם ד'
 במ' בתורה טעמים נקודות תניס אותיות שהם כנגד ד' אותיות
 תו"ה שהם סוד ל' עולמות אבי"ע ומה נכתבוה מחמת השלטה
 לבושין דלה ג' עולמות ב"ע כמ"ש לקמן:

**דרך ב' בו יתבאר ענין החלוקה שיש
 בין עולמות ביע**

כתיב ונשר יפה תצדן להשקות את הגן ומשם יפיר והיה
 לארבעה ראשים: כי הנה זה הנהר כבר נתב' בשער
 הא' שזה קאי על חוט שיוורד מאור ח"ם מן היסוד שהיה עורש

גנו בח"ם והיסוד נק' גנו כמ"ש בשער חיותות מה החוט וידר
 מרגעין הם העולמות שלמעלה מן עולם חיליות אל גן הוא
 עולם ח"י' שעולמות שלמעלה נק' ענין לערך עולם ח"י' ועולם
 חיליות נק' גן לערך עולמות שלמעלה ומן חיליות ולמטה כתוב
 ומשם יפיר והוא לד' ראשים כי משם ולמטה נק' עולם הפירוד
 מש"ג החליות שנקר' עולם היסוד כמ"ש לפנינו: וכל עולם
 שלמטה נק' כחה לעולם שלמעלה וכל כחה עמוד על ד' רגלים
 כמ"ש לקמן: וז"ל ויהי לד' ראשים וזה שהח"י נק' עול' היסוד
 והעולם שמתחתו נק' עולם הפירוד המשולך משל למטה וממנו
 תיק דוגמתו למעלה: כנה האדם ההתחון החמשי שיש בו כמה
 חברים ואינם פועלים רק על ידי הנשמה המתעבה שעל ידי החכמה
 והאשמה שזכנת במוחו של אדם והוא המתעבה שעל ידי החכמה
 פועל אדם כל פעולותיו והנה זו המתעבה ח"י שהיא שזכנת בראשו
 הוא מתפשטת בכל החיברים שפועל בהם והמתעבה דבוקה
 בפעולה שהיא ירנה אדם לחטול ח"י להקד' או כיוצא בזה ח"י
 ערך לחשוב ח"ק יתחן פ"ו לחטול ח"ק ילעם בשמי' ויבלע בנרוט
 וכן ח"י ערך לחשוב ח"ק יבא רגליו להקד' רק המתעבה דבוקה
 בחיותו חבר בשיתוף לחיותה פעולה והמתעבה דבוקה במעשה ח"ק
 שמתעבה הוא החיות הפעולה והמעשה הוא כח' הפעולה
 הראשית דבוקה בסוף והכח דבוקה בחיותו וכבר נז' ליקח דוגמתו
 למעלה כי החכמה שהוא סוד התעבה מתלבטות חמוד במלכות
 שהיא סוד המעשה כמבואר מתוך דברי הר"י ז"ל שתיק'
 החכמה מתלבטות במלכותו ע"י ה' פועלת כל הפעולות כן הוא
 בכל העולמות ובכל הפרופים ובכל הספי' ונחזור אל התעל'
 הקדמוני שהמתעבה תמיד דבוקה במעשה: ופעילותו שלון מרד
 דבור היינו עיניה החודש לפיו שיהיה לרגליו עיניו וכיוצא בזה כי
 המתעבה דבוקה בחיותו חבר לפעול פעולתו ע"י המתעבה
 הדבוקה בחיותו פעולה: הרי כי המתעבה מתחברת בכל החברים
 יחוד גמור אבל כשרוצה אדם לפעול פעולתו ע"י אדם אחר
 שהוא נפרד ממנו כמו החלק עם עבדיו ח"ק שהם עבדיו וכנגדם
 אחת ידו לעשות כל פעולתו ע"י א' אינם פועלים ע"י מתעבתו כי
 אין מתעבתו דבוקה בהם וסם נפרד' מתו ולכן עריך לדבור
 וא' יגור חומר וקם: והנה חסם מדינה גמול למל' ב' ח"י
 ערך יומר ברחוב הבואר: וזה הפנ' מה שאמרנו ר"ל שישאל
 הקדוש ברוך הוא בעצמו דן חותם חלם החיותות הוא דן חותם
 על ידי שבשם שרים שלמעלה דכתיב ויקדו ה' על נפח: האדום
 בנרוט ועל מלכי האדמה בחמה: שהוא פוקד וגזור על השמים
 לעשות משפט מלכי האדמה: אבל בישאל כתיב מתעבתו
 אל השמים כמבואר בזוהר והוא כען נפתי חלילים מכתות שראש
 הוא חלק חלום ממעל והוא מתחברת עם האברים ואין ערך לבו'
 אומר רק שמתעבתו פועלת בהם והמתעבה דבוקה במעשה חלם
 ח"י כשנשמותיהם מבי' לחיטן נפרדים ואין ככללים בראש לחים
 לכן ערך פקיה ובגן זה הרי כי עולם חיליות ששם שופע ח"י
 ח"ם שהוא סוד רוח המתעבה כמ"ש כבר המתעבה מתחברת בכל
 הספי' של עולם חיליות שהם חברים על ח"י ח"י: ולכן נק'
 עולם היסוד: אבל העולמות שלמעלה נק' עולם הפירוד וזה
 תבין מ"ש בזה עולם עלמא דלעילא דחיות חיליות חיותו וברמייתו ח'
 פהון מה דלאו הכי בעלמא דלתתא דלאו ח"טן ורמייתו מה בתון:
 והוא מוכן ע"י הדברים האלו: ועתה נבאר ענין הפרדות ב"ע
 והפרש ביניהם ונחזור לבאר:

הנה כבר אמרנו שהמלכות חיליות שהיא סוד רוי דלורייתא
 יש לה ג' לבושין: והב' לבושין הם הא' הוא לבושין מן
 עולמות חיות מן חור החיטן שלה: ועל' נחזור לא'
 לחזק שלמנו: וכתוב כי הוא כסופה לכדה הוא שולחן לעזר:
 לטש הב' בח' למן זעיר בעלם בס"ה שהיה כסופה ועומה לח'
 יציע: לבוש הב' בא לול' במה מן הבינה בסוד הכתוב על גוונ'
 ירחף יפרוש כנפיו ויקחה: שהבינה שורפת סופת שלום ומסכה
 אותם כנפיו' לכל יקח מהם החיטנים ולכל יסתכל בהם הרע
 עין: שהם ח' ח"י אשר לשם שהם סוד ר"ע ע"י כמספר השם
 כי כבר בראנו שהקליפות נהוו מן החיטנים של ו"ע שמהם נעשו
 וז"ל והחיותים שלהם נעשה הקליפות כמ"ש כבר חלם מן ג' ר' נ'
 נעשה מהם קליפות כי ח"ק שפעל פסם סגובלות מן החיטנים
 שלם

של
 בע
 מק
 טט
 בת
 לב
 כמ
 חל
 ומ
 חפ
 בל
 הס
 ונע
 כל
 חור
 הס
 חור
 ומ
 נש
 הל
 חור
 לע
 ור
 ליע
 גס
 חת
 שח
 שג
 כנג
 הצ
 שני
 כבו
 הכ
 חלק
 בשל
 אבה
 טעו
 וכן
 הכ
 בשע
 דבי
 קר
 סוכ
 חת
 הכח
 החו
 שהו
 והג
 מסך
 רק
 חית
 זה
 גס
 בין
 גס
 גס
 בין
 קצו
 שהח
 כלל
 להס
 שהו
 חת

שלאם היו נבחרים על כלל למעט במקום הקליפות רק אשחרו
 בשלם חל' ולקח חון יוקה לחלוצים מן גר' : ולכן כשהיה
 מקפת אותם בהרשם של חון כל לחלוצים ליתן מן ז' : ועוד
 עשם אחר כי חרש שהאריות שלמעלה כבר נבחרו קים לנס ב'
 בח' היינו אור פנינו ואור מקף וחור הפנימי הקטן מלבד
 לגדול והגדול הוא נעשה עתה אל החזק שהוא קטן מתט
 כמבואר בזה : והיינו כמ"ס כבר כי החכמה
 מלבד חת הכתר הבינה מלבד חת הכמה והח"ת מלבד הבינה
 ומנסות ולבשה לח"ת ח"כ הרי הולכות היה החלונה שבמלס :
 הכל אור המקף הוא להפוך שהגדול מקף חת הקטן והוא
 בדרך זה שהמקף של המלכות הוא הפנימי והוא סמוכה אל אור
 הפנימי של המלכות והמקף של ח"ת הוא מקף למקף של החל'
 ומקף של בינה מקף למקף של ת"ה וכן כולם עם שמקף של
 כתר הוא מקף חת כולם : וכן עשיית הקליפות הוא בין
 אור פנימי של מלכות ובין אור מקף שלה : ופנימם אל אור
 הפנימי שלה כי לא יוכלו לעמוד פניהם עד אור המקף הגדול
 אורו חור ומשנה חת עשייה ולכן הוכרח להיות עמידתם עם
 ומקפין אותם סביב בס"ה סביב רשעים והלגון ותיב וקביבו
 נשערה מוחו שהוא כור הר שער ירשה עשו : והם לא היה זה
 הלבד של הבינה היו יגיון להסתכל באור פנים של המלכות כי
 אורה מעט ועוד שהמקף חרף על עקבה לכן הורכבה הבינה
 לעשות לה לבד עתה האון של החזק שלה שהוא מקף עבדים
 והוא משתק בין אור פנימי של המלכות לבין הקליפות ולא יבא
 ליק וליתנות מתורה : וכנה הלו ה"י לבושים מתפשטים החרס
 גם למטה כמ"ס לפניו היינו שלבש הבינה מתפשט למטה ומקף
 חת ז"ל מרחשם ועד רגלם ועד כגלל שהוא עד דקק האומות
 שזה קרקע החללות הוא כור פנים של עולם הברואה : ומה
 שנבחר מזה הלבד שהרי זה כלל גדול שהגדול יש בו כח להתפשט
 כנגד כל מה שלמטה והוא יכול להתפשט עד למטה כל עולם
 העשיה נ"כ רק שהולך זה הלבד בבואו לקרקע החליות שהוא
 שמים של הברואה להתקפל למעלה ולשמות זמנו סוד מעקה
 בסוד הכחוד כי הבנה בית חדש ועשיית מעקה לבד כמ"ס זה
 בסוד בשער החומות : והנה זה הלבד של הבינה חלק לב'
 חלקים ששם שנקפת את ועור על ראש המלכות שצמידות
 בשליש ת"ת של ועור הוא נקרא סוד עליה ומימי יואים החרת
 אבא כי לשלם החרת חב"ה שלגש בהר החרת יואים והם
 מעשים למטה וסוד הליצות וסם מכסים חת ראש המלכות
 ולכן בליצות יש ל"ב חושים נגד ל"ב נתיבות חכמה והוא סוד
 הכתוב ויקמי בליצות ראשי עמם סוד הבערות כמ"ס סוד זה
 בשער האותיות והה חלק נעשה חורו החסן שבחולן של ח"ד
 דבינה : והלך ב' הוא מה שנקפת את האף של ז"ל ומלכות וזה
 מקרא לבד כי כן דרך הלבד להלביש מן הכתפיים עד סוף
 סיום הרגלים וזה נעשה מן ג' דבינה : והלך ב' שחכמה
 חת הרגלים וגם למטה חת הרגלים זה נקרא מעגלים : בסוד
 הכתוב מה ישו פעמך בעגלים בת דבי : כמו שבבואר בשער
 האותיות : והנה נלמט על זה המלכות של ב' חלקים נקרא חש"ל
 שהוא מל"ט ב' במספר השם : כמבואר מתוך דברי החר' ז"ל :
 והנה מזה המלכות שהוא מתפשט החת רגליהם של ז"ל נעשה
 מקף מבדיל בין החל' לברואה והברואה מקבל אור החליות
 רק דרך זמ"ך שהוא כור ק"ך ירושי חללים המתהללים מן
 חיותיה הבינה : והנה מלבד חב' של המלכות שבה לה מן הכ"ת
 זה יורד ומתפשט דרך הברואה עד למטה ומלביש לו' דברואה
 גם כן ע"ד הל"ל ומה שחת רגליהם מזה נעשה מקף מבדיל
 בין עולם הברואה לעולם היורה : ומה שהיה ראוי להתפשט
 גם כן למטה עד סוף העשיה נקרא ב"כ למעלה ונעשה מינו
 גם כן סוד המעקה שעל גג היורה : וזוהו תבין הפרשם שיש
 בין חליות לברואה בענין יוקה החיטוים אלמעלה בחליות
 כתיב לך יגורך רע עשם אין יוקה לחלוצים כלל לפי
 שהמלכות שבה מן הבינה הוא מקפת אותם שם אין להם חליות
 כלל משא"כ בברואה שהמלכות הוא רק מלבד הח"ה ששם יש
 להם מעט חליות כמ"ס כבר : והנה מלבד חב' של המלכות
 שהוא לבד מעלמותה זה יורד ומתפשט גם כן למטה ומקפת
 חת ז"ל ד"יורה ומה שחת רגליהם נעשה מקף מבדיל בין

היורה לעשיה : וזוהו חבון גם כן הכפרש בין ברואה לחליות
 וכן בין יורה לעשיה כי מבואר מתוך דברי חל"ה ז"ל שבשולם
 החליות ח' קים קליפה כלל : ובשולם הברואה זה קליפה חבל
 הם מועמים והקדושה רבה עליה וגם קינס מעורבים : ובשולם
 היורה הם שום כשיה חך שחיון מעורבים לפי שעל כל פנים יש
 להם לבד מלכות החליות והוא מתסוק בין העמוד
 והטבור : חבל נעשיה הם חרוכים מן הקדושה וגם הם מעורבים
 לפי ששם אין שום לבד לו' דעשיה להיות מפסיק ביניהם :
 הרי כי עולם הברואה מקבל אור החליות שממנו ב' חרות לכל
 החליות שלמטה שזוכה אין להם חיות מעממותם כמ"ס לעיל
 והברואה מקבל רק דרך מסך אחד
 ובקירוב עקום לכן גם הברואה מק' קינס והמקף המבדיל
 בין החליות לברואה נק' פרכת המבדיל בין קודם לקדם קדושים
 ועולם היורה מקבל דרך ב' נכפוס ובריחוק מקום מן החליות
 והוא סוד חולין שגשמו על טהרת הקודש והמקף המבדיל בין
 בראיה לחיות נק' פרכת המבדיל בין קודם לחול ועולם עשיה
 מקבל החור מן החליות דרך ג' מסכים ובריחוק מקום גם חור
 מועט לפי שהמקף המבדיל בין יורה לעשיה הוא לבד מלכות
 שהיא בעממה סוד חס"קליפה חל"ה חל"ה : והוא סוד חולין
 הסם : ולפי שהממחה מערבת בה נק' חולין של עומחה וזה
 המקף המבדיל בין יורה לעשיה נק' פרכת המבדיל בין הכתם
 ובין העמוד : הרי לך הספרים בין ד"ע חב"ע ועקה נחזור ובבאר
 חותם ב"יחד ב"יחד חך בקיטר נמרך :

דרך ג' בו תבאר סוד התקשרות כל הדר' עולמות

האנא איומו עליה נקמת במרסייה : וזוהו ס' ערין מקינין
 במלכיה : איומה תהיה נקמת בחופן : כן הוא
 מבואר בזה : ולפניך וזה וטר ואל תשכח מה שכבר נבחר
 דענין השברי כלים של ז"ל תחמו"ו של עולם החליות שבין שפלו
 למטה נקבלגו ד' נלולים : הייט שמתחלה נהגלגלו דרך הפנים
 וזוהו נעשה הכנה לעור' החי' והח"כ ירדו יורה למטה והגלגלו
 דרך ימין ועש' הכל לעול' הברואה והח"כ ירדו יורה למט' והגלגלו
 דרך שמאל ונעשה הכנה לעולם היורה והח"כ ירדו יורה למטה
 ונהגלגלו דרך החור ונעשה הכנה לעולם העשיה : ולכן עיקר
 הקליפות הם נעשים כי כבר נבחר' שגורם הקליפות הוא מן
 החוריות : והנה נבחר' כי חל"ה השברי כלים מהסניגים שהיו
 מעורבים בהם נעשה מהם הקליפות : ולכן יש הפרש בין כל
 עולם ועולם בענין חיות החליות כדקדוק : שכליות שהסניגים
 שפלו מן השברי כלים היו מן הח' הפנים שהסניגים עם מועשים
 מחוד לכן בעולם החליות חף ש"ס מעט קליפה הם אין עומדים
 למעלה נגד הקדושה רק מתחלפין למטה נגד כה"ה דמק' ז"ל ח'
 בסוד רגלי יורדות מתן וסם הם עמידת ג"ר דקליפה והח"ת
 עומדים למטה בעולם הברואה נגד ג"ר דקדושה דברואה ולפי
 שהג"ר דקליפה החליות אינה קליפה נמורה כי הם ממותקים
 ועליה נחתי וטנה לה סביב ומתוכה נעין החשול פת"ש
 דברא החרי"ל ולכן אמרו שבשולם החליות אין שום קליפה כמ"ס
 לעיל בשם החרי"ל והנה בעולם הברואה ששם היו הסניגים מבחי'
 ויין שחף ששם יורד מרובים מבחי' הפנים עכ"ל הם בחי' ויין
 והם מועמים ומחיתקים ג' כ' וכן הם מעורבים והלכיים עד שבעשי'
 סם הוא עיקר מדור הקליפות הקאים : וד' בחי' חלו הקליפות
 הוא כמ"ס ד' קליפות שבהן : שהפנימי היה דקס מחוד ולפעמים
 נחלכת עם הפרי שהוא סוד קליפ' דחליות שלפעמים כלל בקודש
 ויבחר כ"ז בשער האותיות ונחזור אל הבואר שהסניגים של
 שברי כלים נעשו הקלושה והחד שנבחרר האוכל מתוך הסכולת
 ופירו סניג' מן הכלים עלו למעל' כמ"ס כבר שז"ל שהיו מעורבין
 ודבוקים בהם היו כבדן ולא היו יכולין לעלות בסוד הלמות
 שבין שפרחו האותיות שהם הרומיות שהיו בהם מיד כבדו על
 ידי מהו וגבולו מיוו וגברו : והוא סוד הכירכות הדבוקות
 בריחה שמתכבין חת כנפי הרוחל לעלות ולנפח על הגל לקרר
 החמיות שכלב כמבואר בזה : ואחר שכתלקו הסדבות עלו

הלא ודבר דרך הרקע והפס וחו נחיקו הכלים וכוונתו : וגם
 אף עשו הכלים ע"כ ונשך ריבוס מכל סד' בחי' הכל בכל סד'
 עולמות : וכבר נבאר שתי' מן רישום חזרות ע"כ נעשו
 כלים לתהיה ח"כ מוס ריקון נעשו כלים ב"ע : כי בחלילות
 הריקוס נכללו בכלים ענין אחר שעלו למעלה נכללו בהרס :
 והאור הפנימי והעקיף שלהם וגם כל הענינים שיש בהם' עולמות
 שהם חיות הקודש ומלאכים ואופנים טוים נעשו מיווג ת"ת
 ומנובת אחר שנתקנו : ויבואר כל זה מעט מעט בעשר החזיות
 ובהנה זה הריסוס שנשאר מהשברי כלים שמהם נעשו הכלי' ב"ע
 ב"ע כבר נודע שהיו ו' נקודות ולכן לא נמסות בשום עולם כן
 ג"ע ב"ע רק ו' כלים : וכנגדם בכל עולם ו' היכלות ו'
 מדרגים כמבואר בזה : וזו כהם חסדיו ג"ר רק שהיה להם
 ג"ר בסוד הגל לפי כי אור של' ספי' של עולם חלילות מכה
 דרך המסך וזו נקראת הלל שלהם למטה בבריאה : והוא כמו
 קוהמתא דעשה : וגם כי המסך עצמו כבר נבדלה שהוא נעשה
 מנושג הבניה ובניה נוללת כל ה"ר כמ"ש כבר : וזוהי המסך
 נעשה הל בבריאה למיון כניס ג"ר אף להשלים להם תשלותן
 גמורים ג"ר : וגם אררך לקח עולם בעולה ונהיים ומלכותו
 בכל תעלה : וגם מטעם מיעוט היות שהוצרכה לירד להתלבש
 בתחומים כמ"ש בשער החזיות בסוד הכתוב ואי' כך בעקבי
 האין וירדו למטה בבריאה דרך המסך הממסק בין חלילות
 לבריאה : וגם הבניה שנחה לה מחרותיה להתלבש ג"כ בתחומי'
 בסוד הכתוב ותכונה שתיכן הגאור בגמתי ורות שתי האין כוד
 בניה ומלכות היותו כי ו' החזיות נכ"י למלכות לחליות
 שהתלבשת בג"ר דבריאה ועל כללות אורוקים כלולים בה ונעצת
 עתוק אל בבריאה כמו שהמלכות דאדם קדמון נעשה עתוק
 לחליותו כי זו המלכות לחליות נעשה עתוק לבריאה ומלכות הוד
 בסוד שלה נעלמו ג"ר דבריאה והוא כוד כופו נעון בתחלתו וע"ז
 תקשר עולם הבריאה בעולם החליות : ולכן לפעמים תמלא
 בבריאה רב ז"ל שרומן נספי' בבריאה בשם חליות לפי שהחל'
 לחליות מתלבשת בהם : והיא מתעלמת בהיכל הראשון מלמעלה
 למטה שהיא היכל קדשי קדשים הטולל גם לג"ר של בריאה הרי הם
 ג' רגלי הכסף שהם ה' ספרות דבריאה נעשה כסף למלכות
 לחליות והם סוד ד' חיות הקדש סוד רנ"מ והוא סוד אור פניאל
 לפי שירדת דרך המסך הנקרא קשמ"ל בג"ל שהוא סוד אור
 פניאל ב"ב שמספר השם הרי ארמ"ן וזה החיות של כל הבריאה
 נהמוחן שלהם בה לבס מן זה העיקר וזה נקרא התרחיל י"ה
 צו"ה נבואת אלהי ישראל לפי שבה מן מלכות לחליות שהיא
 נכללת בסוד חליות גמור : וזו' תחומות של זה הבריאה
 נקראו נעשה שרים הוספים ראשונה במלכות וככללים בת"ת
 על זו הבריאה והוא נקרא מיעוטרין צו"ד : ונכללו נקראת הם
 הצברים שהמלכות לחליות עובר דרך המסך ומתלבש בהם :
 בסוד הכתוב הטיכי ימכור את בתי לחמה : איש דח קב"ה כי
 ימכור את בתי דח כנסת ישראל ברחא דקב"ה כמבואר מתוך
 דברי רשב"י ז"ל וכל המולול בחמה דמטרוחא כאלו מולול
 דמטרוחא כמבואר בדברי רשב"י ז"ל שאמר וזו' דמולות סם
 דע על אסתר ט' והוא רומז על זה הסוד כמבואר גם בדברי
 רשב"י ז"ל וכאן הקול"ופה ויהארו בתוך הדברי' נעשו מעט כי
 על חלו הדברי' כמיב כבוד אלהים הסתר דבר ועל זה אמרו חז"ת
 עלאה מתנתת בבריאה רומז לב' דברים כי המלכות לחליות נקרא'
 חיותא עלאה עד מלכות דעשיה שהיא נקראת חיותא קתאה
 והמלכות לחליות מתלבשת בבריאה הרי חיותא עילאה מתקנת
 בתוריהם שהוא הבריאה שנקרא עולם הכ"ס כוד אלהים במוטפ'
 באיה ט"ח סוד המסך כמ"ש לעיל : ועוד כי בינה שנקראת
 חיותא עילאה שולחת ג"כ חורה אל המלכות לחליות להתלבש
 בתחומים כמ"ש לעיל : הרי עתים נכללים במלת חיותא
 עילאה : וזה העולם נקרא עולם הנשמות וזה הוא ג"ע העליון
 מקום מושב הנשמות וכן עד"ו המלכות דבריאה מתלבשת ב"י'
 נעשה עתוק אל הבורה וגם הת"ת דבריאה שנה מוארו ג"ע
 אל המלכות ומן הלבוש הת"ת שיש למלכות דא"ל כבר נבאר
 שתחפשא למטה נעשה מקד בין בריאה לבורה ולכן אמרו
 חז"ת סגרון מקנא במלאכי' שהוא עול' היות שנק' עול' המלאכי'
 חז"ת והמקוין עבא להם משתיק שלהם נק' מעטרוין בלא יו"ג

וגם עץ הדעת ט"ור כי חזינוו ספת' דליותה כלל ג"ע ב"ע
 ח"כ נ"ה' עול' מהפסטי' בעשי' מקום הקליות שהוא רע ויתבאר
 סוד זה בשער החזיות : ח"ח עול' נק' ו' סריסוס ועליות
 לחמור כה חמור ה' לסריסוס חקד יעמרו את שבתיו כי מעטרוין
 הוא מלפון מערון שהוא לשון שמירה שהוא חמור חת הסטינה
 שמתלבשת בו בימו החול בסוד הכתוב אל חמור כי עיון ב"רבו
 בקרבו ממש : וזו"ה חלו נכללין בת"ת של זה העולם והוא סוד
 חודן בן ירד ונק' נער בסוד הכתוב חקד לעער עפי' דרכו וגם כי
 יוקין לה יסור ממנה כמ"ש בשער החזיות : ועם גם כן ו' היכלות
 ו' מדורי' בסוד ו' מולוקת וק' גם כן גן עדן שלמעלה אף
 ג"ע שבבריאה הוא למעלה הימו כי גם מושב הנשמות וכאן
 מושב הרוחות ובכללם נק' עבד שהוא סוד עבדו וכן בינה המושל
 בכל אשר לו כמ"ס ל"ו בשער החזיות : וכן עד' מתלבשת
 המלכות דינ' הייט רק אור עלמותה לבד וכעשה עתוק לעשיה
 ולא כמו שנתבאר בבריאה וירדו שבבריאה גם הבניה עולמה
 אורות' ומתלבשת בזה העתוק ובי"ה סת"ת שנה חזרותיו
 להלבשת בזה העתוק : חבל בלא חיו מתלבש בזה העתוק רק
 אור עלמותה של מלכות דינ' : והמסך המגדל בין יורה לעשיה
 הוא מהתפשטות הלבוש הג' של מלכות לח"ה שהוא נבוס
 מעלמותה כמ"ש לעיל : וז"ס חיותא שהיה מקננה בחו"ן : כי
 עולם עפי' נק' עולם האופנים : והחיות והמחיות על זה העולם
 נק' סנדלפון שהוא סר היער כי העפי' הוא עיקר עמוד הקליות'
 המקבלים מסוף ההפסעות הדימים דוקב' שפה התפשטות
 חזיות מלפ"ץ שהוא סוד יע"ר במספר האוי' הנצמית
 חויר מיע"ר : וסנדלפון הוא מלפון סנדל שנעשה סנדל
 לשיניה כמ"ס ל"ו בשער החזיות : וסנדלפון הוא גם כן פונקסטר
 יער וז"ת על זה העולם כלולים בת"ת של זה העולם כוד חיותא
 וק' ו' נערות הראו"ף לתת לה מבית המסך : וגם סוד ג"ע
 החזיות שהוא מושב הנשמות וחמו' בחלוצ' יש גם עמוד חלל
 שעולה ומקד המסך המגדל בין יורה לעשיה וזהם למעלה
 לעולם הבריאה ודרך פס עוליס הנשמות והרוחות ונכללים
 בנשמות שבחות ור"ח וי"ט בסוד הכתוב וייה מו"ח דש במהדו
 ומדו שבת בשבתו יבא כל בשר לישכחות לפני ה' ונעשה עוליס
 עד חליות כמ"ס ב' פעמים בשנה יראה כל אסורך חת פני הארון
 ה' ולכן חנו מרבים בימים ההם כהגל יער ומחר לקיים מ"ס ולא
 יראה פני ריק' רק איש כמת' ידו כפי אשר תשוב יד ככלו וכוונתו
 כפי ברכתו אשר ביד ה' אונן : ובכללם נק' שפה : הרי
 נבאר ג"ע ב"ע קסם סוד חיה ועבד וספה : והנה לקיים
 סוד הכתוב ומלכותו בכל ועלה : הירח להיות סוף חזיות'
 של מלכות דעשה להתלבש בקל"ס' וגעשה להם בסוד עתוק
 בסוד עלמותו ז"ל הוי ונב לחיות' ואל חתי רחם לשועלים : שסם
 הסועלים המתחללים כחמים וזהו החיות של החלפות : והנה את זה
 לעומת זה עשה אלהים שיהיו מלפניו כי הקליות' גם כן מדרך
 גבוה הם להוקם רועה לרשע לרדות כסם בסוד החלפת של'
 רחיות' אורו ובסוד נקש הנשמת כמבואר בזה : וכיושם י"ס
 בקדושה כן יש ו' ספי' בקליטה : חת מנחן יקובה המתלבש
 בהם הרי י"ה וסם סוד י"ה יריעות עזים שסם מנסה לחלל
 ולא חלל : וכנגדם י"ה חרוצים במורה : וכנגדם י"ה סמ"ה
 הקבוצות לפי שיעקב יתיקתם מן ז"ל כמ"ס שהם סוד ג' חזיות'
 ו"ס שסם בג' י"ה : ועוד יש טעם אחר והוא חירך משה וכן
 לא הבאתיו ואתה נחפזתו כל ה"ע בקטנה כי יתבאר עז
 במקומו רבים בשערי החזיות : ועתה חזינה כל השתלשלות
 העולמות דרך קצרה וזוה סוד מעשה תרבה :

דרך' בו יתבאר סדר התלבשות העולמות דרך כלל

כתיב וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלוהים
 ואחריו ממי וידעת היום אלא כמו שניס הוא מאשיל
 ומאיר וחור ומאשיל ומאיר כ' : הנה נודע שזה הכתוב בא
 לסוד סוד התלבשות העולמות וכלותה זה סוד שיש לעשים
 מיוחדים ויש בכל יום שהוא לדרך חיות העולמות ומשלה בטובו
 בכל

בכל יום תמיד תעשה בראשית על ידי כלילת העולמות כמו
 האסכול לקמן: והוא לעשה שמה שלום היום והיום לתיב ביום
 עשות ה' והיום הרך והמים: וזה שאמר כמו שהיה הוא מחפץ
 ומאיר כ' וזו שאמר לקמן: ולכן לרץ לידע סדר הכלבשות
 והסתלקת העולמות והיו תמיד לזכרון בין ענין שאל תשכיל
 והוא תלמוד:

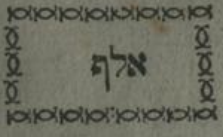
אור

אין סוף הוא עילה לכל העולות וזוהי לכל הסיבות
 וזוהי היו כל הפרטים של כל העולמות תעלה ומטה
 ואין דבר וזוהי חוץ ממנו: ובארש נקודת האמנות שתינה גטוה
 באין סוף שהוא סוד נקודה המנעית פס ניקח האור מן נקודה
 המנעית ללדודים ובעשה מקום פניו לעמדת העולמות וזה
 המקום פניו נקרא טהירו עילאה שהוא שם' במספר שהוא והוא
 ושמו אחי כמ"ס: והנה סדר השתלשלות עד שבעה עולם
 המלבש שהוא סוד מעשה בראשית כבר תבאר גם כן דרך כלל
 בקי"ט מור' בסוף ענין עילאה המלבש על ידי ה' ה' ה' ה' ה'
 עולם התיקון ענין עילאה המלבש על ידי ה' ה' ה' ה' ה'
 נקודת האורות שהם סוד עולם המלבש על ידי ה' ה' ה' ה' ה'
 פניו והאור והם סוד המקיפים ואור הפנימי של זה העולם הם
 סוד ד' מלאכים ע"כ ס"ג מ"ה ב"ן שיש בהם ט"ל אותיות שהוא
 סוד הטל הנוף ממוחה סתימחה סוד שורש החכמה כלום שתינה
 גטוה בחין סוף וירד דרך היסוד שהיה גטוה ב"ס והכלבש במל'
 שתינה סביב זה הטהירו כשוד שפס ונפתח הפתח ליעלה ביו
 הטהירו וירד זה הטל דרך קו יושר עד חצי טהירו עילאה ועד
 לעשה בשיעור מרכיב הקני על קו הושר כמו שכתבתי כבר שהוא
 סוף עולם הצילות ועל ידי שנת דרך זה הקו לסוף הטהירו להיות
 עובר כל הטהירו עד שחזור קצתו השני להתדבק למטה בא"ס
 שאר ה"ס מקיף סביב כל הטהירו עילאה: שהם ה"ס עובר מקצה
 אל קצה לא היה ביו הטהירו בחינת סת"ר תחת חין סוף המקיף
 הורה בשום סביב: אבל עתה שלח הגיע זה הקו רק נפסק בתיים
 ובתיים למטה מחצי עתה עילאה ח"כ יק' בזה הטהירו בחינת
 סת"ר והוא ראשית הג' ב' בסוד אהרן סת"ר כי מלת אהרן רומז
 אל הגילוי וזה נעשה על ידי סת"ר שהוא סוף תוך האש והבן זה:
 כיון כי האין סוף הוא: מקיף את כל העולמות וגם הוא מקיף
 מכלם והבן זה: והנה בארש שיש עולם המלבש שבעה ביו
 הטהירו עילאה ומלחה את כל הטהירו עילאה אור גדול ולא יכלו
 לג' עיר בזה שאר העולמות כי כל יור הארץ להיות מוגלם:
 לכן הארץ וההגום האנושם להקבל גם כן חנו בחזו האמור
 החזו הפנים כמ"ס: והו נעשה החי טהירו מקום פניו לעמדת
 העולמות והוא נקרא טהירו סת"ר: והנה סת"ר המלכות של עולם
 העלבוש שיהא עמדה לארש בראש ו' הטהירו בהלבוש ברוכה
 או החכמה שהוא רוח ומחשבה על ידי היסוד עמ"ס מזה
 פלטה חור גדול ומה שהלך האור סביב זה הטהירו נעשה ממנו
 עשרה בגלגלים ונקראו עשרה בגלגלים של אדם קדמאה סתימחה
 והוא נקרא לפעמים אדם דבריאה לפי שהוא עולם שני אל עולם
 המלבש ועו: והנה המלבש הוא בצרף הצילות עמו: ותן האור
 סדר בחוף הטהירו נחלל ממנו ו' ספירות וספירת הפרט מהלך
 ה' ספירות ניהתן ממנו אדם קדמון לל' הקדומים ונתקן בסוד
 דין ג' קדישא דלדס לפי שבעה מן אור בחינת הושר עמה
 שאין כן אדם קדמאה סתימחה שבעה מן בחינת אור העולמים:
 ולכן נעשה בחינת עולמים: וזה האדם קדמון הוא נקרא
 לפעמים אדם דלעירא: והוא כולל ג' עולמות שראשו מגיע
 השמימה שהם סוד עולמים אדם קדמאה סתימחה והוא בחוף
 קטוהו ורגליו עומששים למטה עד סוף עולם הצילות שעולם
 הצילות הוא בצרף עשירי לגבי עולמות שלמעלה: וזה האדם
 קדמון ממש יעלו אורות למעלה דרך השערות שבראש והוא
 בחינת מלכו ע"כ טבו ונעשה מהם עולמות לאין מספר: וגם
 יונאים אורות מהם דרך הפנים על ידי הגבויים שבראש
 ובגופו ונעשה מהם גם כן כמה עולמות וטולם נקראים
 לבושין דליה: ומלכות של זה האדם קדמון בהלבוש
 צדקה החכמה שבו: על ידי היסוד שלו הנפשה גם כן
 ונהר"ב בסוד האמור לירושל' הרחיבי מקום ההלך ונתקנת על
 ידי האורות של מאנין תבורין שעלו למעלה ומן ו' כחמים שלמה
 נקראים זה הקל' בסוד פרטף שלם ב"ס בגמרות והוא נק' עתיקה

קדישא שמתן ע"י האורות שכבר היו חסו לקון עתיקה מלשון
 זקנה: וגם מלשון שבעת מבריותו שעלה גם כן למעלה דרך
 כמ"ס דלדס קדמון והעלם בחוף מלבושו כמ"ס לפי: ג"כ
 שלו הם סוד ג' רישין: ה' רישא דלדו רישא: ב' רישא דלדו
 ידע: ג' רישא דלדו חתידיע: וזה נשאר מגולה וכללים בהם
 ראש אחד ונקרא רישא דעתיקה דעתיקין ו' החחונות שלו
 נקראו עתיק וימין ונקראו ימי קדס: בסוד הכתיב בלע אחרתו
 אשר היה מימי קדס כמ"ס בשערי החיות: ותן נקודת החמה
 של י' ספירות שחלבו בעשרו נפתקן גם כן על ידי שבעה חממות
 של אורות מואנין תבורין ולכן נקרא גם כן עתיקה ונעשה מהם
 פרטף שלם: ונקרא רישא דח"ן והוא מלביש לעתיק וימין שהם
 ו' החחונות של מלכות דלדס קדמון: ותן נקודת הכינה מן ו'
 ספירות שחלבו בעשרו נפתקן גם כן על ידי שבעה בימות של
 אורות מואנין תבורין ונקראו גם כן עתיקה והעתיק וימין נקרא
 עתיקה דעתיקין ומקודת הכינה נפתקן גם כן בסוד פרטף שלם
 ונקראת רישא דארץ ונפין והוא מלביש את הארץ טלו רק
 שכתב של ח"ן שהוא סוד הגלגלה נשאר מגולה: ולחלו ב'
 פרטפים ח"ן וח"ן י' להם גם כן סוד ג' רישין שהם סוד
 גלגלה: מוחה סתימחה: קרומה דחוריה: וכללן רק בב' רישין
 שהוא גלגלה ומוחה סתימחה והם לא לגו מן דה ורישא דעתיק
 הוא סוד רשאה לעילא: כמובאר בזה דלדו ג' רישין הגלגלה
 לעילא לעילא: דה לגו מן דה: וזה לעילא מן דה: וברישא
 דארץ נקראו ו' תיקוני דרשום שם ג' ע"ה קע"ה ח"ה ונקראו
 תיקונים שהם מנסים את האור והאור הושר ממנו יוצא דרך
 מלבושים וטורת שעל ידי זה יכלו העולמות שלמטה לקבלו והוא
 תיקון העול': ועוד נקראו לו ו' תיקוני דיקות שנקראו ו' ג' נכילין
 דלדו ונקרא מוחה עילאה והכל תלוי במל': ובארש גם כן
 כן י' תיקוני שהם סוד ו' חוריות דרישא והשערות הטעמי' מן
 אחורי ראשו מאחורי חולדטי שלא לכסות את האנושים ומניעם
 עד רישא דכתפי ומהם טעמים של ענין ראש ועיר חספין שחלבו
 שראשו נמלה על: וסדר ד' חוריות דרישא וכללן כל אחד
 מעשר ועשר מעשר שהם ד' מוחות סוד ד' מוחות שיק' סוף עובת
 לשאר ומס' וימין דיקיף ח' שלמין לכסות: כמובאר בזכרת
 הארץ ו' ו' חוריות דרישא וימין דרך פניו עד ועיר חספין
 שהם נעשים לזעיר חספין ט' תיקוני דיקות כמובאר בזה:
 והנם מן רישום של חמה וזכה העיקריה נפתקן מהם ב'
 פרטפים שהם אבה וחיה: ומלקים כל אחד לב' פרטפים שהם
 אבה וחיה עילאן וישראל כבה והבונה וסם מלבישין דארץ חספין
 מן הכינים עד הסוד ו' רישותו דארץ חספין נשארין מוגלים
 ובארן דארץ חספין נעשה כתר לשניים בסוד קה' חכמה קנה
 בינה: ואחר כך נקראו ו' נקודות החחונות מן ו' נקודות שחלבו
 בעשרו ונעשה מהם ב' פרטפים שהם ועיר ונקראו: והלבישו את
 הארץ חספין מן טבורו ולמטה: ואחר כך נפתקו גם כן אבה
 וחיה ויג' נעשו נח הוד יסוד שהם בעיר חספין חספין שכל רגלו
 ספי' שיון למטה עד קרקע הצילות רק שמתחלק' בראשיהם
 כמ"ס: והועיר חספין עצמו חלק ג' כ' לב' פרטפים שהם ישראל
 וישרון ונקרא' גם כן מתחלק' לב' פרטפים שהם אלה ויהו:
 ואלה המתלת מן דעת ישראל עד סוף פרטף ישראל שהוא שלשים
 ח"ת דזעיר חספין ומס' ולמטה עמודת רהל ועקביו: של לוח
 כנכסים בכרת של רחל בסוד הכתוב עקב ענוה ריהת ה' וכינים
 עומדים מאחורי זעיר חספין ועד פני ישראל לא יש סוס פרטוף
 וגד בחינת ישרון עומדים נגד פניו ממש ב' פרטפים שהם אלה
 בחינת לור המדבר דיעקב וכללו כלל הימין הוא בחינת האנוטה של
 משה ויהו: וכלל השמאלי בחינת עשו: והתחלף שמומדת
 מאחורו על כל זה הנה" של ו' ח' כנכסים: בחינת בסוד החחונות
 והיא מלכטה לכה' דזעיר חספין: ויש לג"ה מן הפרטפים ב'
 בחינות שהם בחינת אור פנימי ובחינת אור חוץ: ובחינת אור
 פנימי הקטן מלביש לגדול עד שהעתיק הוא לגבי ולגבי והטובת
 דזעיר חספין ונבחון כולם: ובחינת אור המקיף הגדול מקיף את
 הקטן עד שהמקיף' דעתיק מקיפי' את כולם: ומקיפי טק' דל"ה
 הוא חספין' סמוך לאור פני' שלה: ובין אור פני' והמקיף של מוק'
 דל"ה שם עמדת סד' מוחות אים אשר לעשו שהם סוד ר"ע ע"ן
 במספר שהוא וכדי שלא יחלבו בהם הרע עין לרץ כסוי שהוא
 השתמל המלבש לו"כ ומכסה

פתח א' בו יתבאר סוד אות א' בצורתו

במנינו ובבנינו

לך שלמה ומלחמים לנטורים את פרו כתיב שם שם לו חק ומשפט וסס נסוה : תחלה בברייתא דהכרזה חכמי עליו העולם בשלשה ספרים נבדל העולם בספר ספר וספר : בטרם בשם בנינו : ברך אל חמת נפתן יורה חמת לורע יעקב איש האמת לא צעה כן לכל גוי כי כל הגוים לחין נחשבו הפל התם מעשה תעתיבים וחין להם לא חשב ולא לשון רק כל חמה טרדים להם כתבים שונים וזקנים ולא מלאו ידיהם לריון שום רמן בלור האהיות שלהם : לא כן חלק יעקב בו וילך הכל הוא כי חורתינו הקדוש קתיב הכל הוא וסס כלי חומנתו על הקב"ה דכתיב ואזהב אלנו חמון ח"ת חשן אלה חמון ולכן כל חות מן כ"ב חותיות סמורה מורים בעמדותם בלורתם במגיס ובנינים שהוא הצבעה שהוא נקרא במבט על ידי העליו שלו היינו כי הא' כמו שהוא נכתב כזה א' הוא שרשו והוא אחד הוא מנינו וכשרה לפעו בשפתים : לרין בקרו חותו במלשו שהוא ח"ל"ף והוא בנינו : וכו' א' ע' החלקים מורים סמות גדולות וטרחות כמ"ס כ"א במקומו כתבואר בוחר בכמה דוכתי : והנה הברייתא הל' אחר בשלשה ספרים נבדל העולם היינו על ידי ג' חלקו' האותיות שהם סוד ספר וספר וספר חלו הג' ספרים ספר הוא היות כמו שכתב בספר שהוא ארצו והו בטרם ספר " הוא המנינו והוא בשם כי שמו הוא על ידי מנינו כמ"ס וספי' : הוא התבטח והוא מלאו וזו בבנינו כתבואר בברייתא שם ג' חותיות בוטו ו' בתים : ואות ח' ע"י מלאו נעשה בנינו והבן זה ושלשה ספרים בסוף אחד והוא ש"ס הרי ספ"ר ש"ס הרי ספ"ר וש"ס הרי ספ"ר והבן כל זה והתחיל לבאר סוד חות ח' בצורתו :

הנה אות א' בצורתו נחלק לשלשה חדריות וז למעלה מן ובכללם כולם רומים לעמיקה קדישא סכולל ג' רישין שהם דא לנו מן דא דהא לעילת מן דה האו בלוחין זה : חלק האחד שריתו כזה א' וסס יו"ר' סוד גבורה במספר השוה : והוא רומן לרישא' דלרין סוד הבינה דמיעה מתערין דינין ומנינו נמסכים סוד ע"ב שעות שהם סוד האבות שהם סוד המרכבה הגרמיוס בג' פסקים על ויסע ויבא ויעו כמבואר מתוך דברי סוחר : וסס בצ"ב שעות חלו רי"ו חותיות : חלק השני חתו כזה א' וסס יו"ד' רומן לרישא' דל"ן סוד החכמה שהוא סוד י' וכולל בתו ו'ד' סוד הבינה שהוא רישא דלרין ולכן מספרו עשרים י' ספי' שלו ו' ספי' של חרין רק שהי' שיריות של חרין נגלים יותר בסוד ו'ד' והבן זה : חלק השלישי אורחו כזה א' והס יו"ו' סוד הים שהוא רחמינו רחמי' והוא רומן לרישא' דעתיק הנה לפטר רמיונו בצורתו : וארמנו לך בנינו : **אחד** הוא רחשון לכל המספרים ואינו לרין לכל המספרים והוא עומד בפ"ע והוא מתחנף עם כל המספרים ואין מספר בלעזו : הרי רמיוני לך סוד בג' חלקו' אות ח' הג' : ואוסף ציור : הגה חתרו שהקב"ה הוא אחד יחיד ומיוחד : הרי לך ג' חלקו' אות ח' ועוד אוסף לבאר היעוב : הגה בוחר אחר שהקב"ה הוא אחד ולא כחוד המנינו ולא כחוד השנות : הרי לך ג' חלקו' הא' במנינו מספרם כזה שכל וחתה דע לך : ועתה ארמנו לך אות ח' בבנינו שהוא מלאו :

הנה חמרו חלף בית חלף בינה ומתהפך חפ"ל כי בחלק הראשון שהוא חמטה למעלה כתיב וחללק בינה אבל בחלק הב' כתיב וישב בסתר עליון והוא סוד החושך המסתתר בס"ה שית חושך סתרו שהוא סוד עומק העליון המתעלם עמוק עמוק מן ימלאו ועוד מתהפך מלא והוא המפליח לעשות בס"ה לעשה פלאות לבן הרי רמיוני לך ג' חלקו' הא' בבנינו : וסולס

כף

עולם כקנה אחד שרומנו אות ח' בשרשו כמנינו וכבנינו לש"ק סולל ג' רישין וכלל זה נקבע ביד כי תמיד אות ח' בטרם בשם ובבנינו רומן לבאר חלף שחמלא לפעמים מבואר שיות ח' רומן לבאר הספי' עכ"ל הוא רומן לבאר של חתו ספי' חק ומשפט וכן חמלא לפעמים מבואר בוחר שיות ח' רומן לכל ה' חתיות בסוד י' לתעלה רומן לב' ראשיות בני' קולי דלית לי' לז"ר כמ"ס כבר ו' רומן לו' קלות י' תחלה רומן לחכמה תחלה חכמת שלמה עכ"ל חס יעצ ונלחח שהוא רומן ביומן שהשלמות יס להם עליה למעלה וכו' כתר יתנו לך וחומרים ח"ה מקום כבודו שהוא רומן לב' רישין כמו שבואר בדברי האר"י ז"ל והבן זה : וזה חס חמלא לפעמים שיות ח' רומן לתג"ה חסן ב' יודין רומן לב' ודעות עולם הו' רומן לגוף והוא בסוד שחמלא חמת לראשי וימיו התכתיב בסוד הקרי והפתיב על ולי' חמנו עשו כמבואר בוחר הרי מבואר שהוא צעת הוונג שלו עולם הג"ה במקום חב"ד וגמ"י במקום חת"ת בס"ה תחא חותיק יתו ביד כמ"ס לקמן בפתיים הספיים לקראתו הרי כי גס סגולת רומיו' אל הכתר והבן כל זה הטיב ובוה יפתחו לך שערי חורס ותרעה חור גדול בסוד התורה חס יתו יענינו בחזרתו :

ונחזור לביאור הכתוב שהתחיל בראש הפתח כי הרי רמנו שיות ח' בבנינו רומן לרישא' דלרין סוד הבינה ובניה הוא סוד חלמי' עליה כמ"ס לקמן בסוד שחמרו רי"ל בראשית ברה חלמי' חלמי' לזה נאה לקרותו חלמי' הרי לפיך סוד חל"ף במספר השוה ומן חלמי' עליה נמשכת במבדל לאלהים תחלה סוד חכמת שלמה כמו שחמרו לחימה עליה משלח מלחה לברתא דכתיב חלמה ככתב וכתוב ויהם שלמה מכל חמתי בני קדם בא' הכחש וחלמי טוב לך מעשר בניו והבן כי י"פ ב"ן ע"ס י' סוליס במספר כנסת סוד כנס' ישראל והבן זה הרי שהוא כלונה מעשר וכו' כלול מעשר ועשר מעשר הרי סוד מזה ברבות בס"ה ח' חלמי' שחל מעמד חל חקרי מה חלח מזה כמ"ס לקמן הרי הוא בסוד חלף וכבר נבאר שבעולם הבריאה חס מתלבש החלכות דלילות שהיא סוד חכמת שלמה וגם הבינה שולח חרותה ג' כ' להתלבש בחהגוים כמ"ס בסוד שמיטרוין הוא סוד עמידה לחתעיות על זה העולם ומיעטרין כבר כתבאר שהוא לשון שמרה שהוא שומר את דרך עין חמיס סוד מלכות דלילות שמתלבשת בתוכו : הרי מבואר הכתוב חלף לך שלמה שהיא סוד העלכות דלוי' שנקראת שלמה היינו באני' שנקבלת חלף שנומים כח"ל שנקבלת מן כל העשרה ביים וכל אחד הוא בסוד מזה וח' נקרא' שלמי' סוד הש"ה שנומדת לאדם והבן זה : ומחתיים לנטורים את פרו שהוא סוד מיעטרין שבפריאה שהוא שומר את המלכות דלילות שנקראת פרו פרי ו' והוא מקבל רת מן ב' בניס שהם סוד בינה ומל' שהם מקניס בצריאה וכל ב"ן הוא בסוד מזה הרי מחתיים לנטורים את פרו הרי נבאר לפיך סוד חות חלף בצורתו ובמנינו ובכנינו : ועתה נתחיל לבאר כל השנות וכיטוים המתחילין ביות ח' ונסתם להם פתח :

פתח ב' דרך א' בו יתבאר סוד שם

אהיה

כתיב כס חמרו לבני ישראל אחי' שלחתי : והנה כבר נת' ששם אחי' הוא שם חמאל אל הכתר ולא שם העלם שלו כי חמת העלמו ורוב דקתו אין לתאר לו שם בעלם רק שם יושאל והוא שם אחי' : והנה חמלא כתיב אחי' אשר אחי' והוא רומן לב' אחיות ספי' של אחי' כונתו אחי' הוא מן שאני אבל עחיד אני להתגלות על ידי סמולות שלו וזהו אחי' אשר אחי' כמ"ס לפיני : ואחר שנתגלה חמרו כס חמרו אחי' שלחתי וגו' וסוד כי שם אחי' הוא בג' חקומות : ח' בכתר שהוא סוד ח"ה וסוד עצמו סוד הבינה כמ"ס כב"ד בחי' עליה סוד הבינה עלמה ג' בחלכות אחי' תחלה : ח' לשלם רומן בסוד הכתר : הארין הוא סוד הכתר עצמו דכל עולם חלילות כמ"ס כבר הבינה רומן ביומן שהוא מעטרק לבן הנעים דכתי' בעטרקם שצטרק לו חמו :

ב

המלכות

אלוה במספר השנה ויתבאר עוד במקומו :

דרך ג' בו יתבאר סוד שם אלהים

פתיב אלהים לא תקבל : והוא אורוה של יקל בשם אלהי
 חבל בשם הגדול כתיב ויקראו שם ה' מות וימת :
 ובשם הגדול כתיב כי חלק ה' עמו : חבל שם אלהים כתיב ויקר
 אלהים על גוים : וכתיב ויגוי גדול אשר לו אלהים קרובים מכלל
 לחיכה רחוקים וסכונה זו זה השם יוצא מהחלק הקפסעות
 האני ומתפשטת עד עולם יצויה וכולם הם קדושים וקראו
 אלהים קרובים : מהאן וליקר מתפשט גם לאלהים ארורים וקראו
 רחוקים : ואלהים קדושים הם סוד כולם יצויה כדבאר בזהר
 ולכן כתיב רחוק מרשעים יצויה : והוא כי תעז מה סכנה
 כתבאר שכלל ספי' וספי'ה יש אור פנימי ואור חיצון ואור מקיף
 והוא סוד חר' בס' הביאנו החלק חדרו שהוא 'חסד' לין רחמיים
 חסד הוא סוד אור מקיף כמ' לעיל והוא סוד שם אלהים וקראו
 אור החיצון והוא סוד שם אלהים : רחמיים הוא סוד אור פנימי
 והוא סוד שם אלהים : והנה יתבאר כי נהי' דלוימה נעשים מוחין
 אל ה' והנה המקיף דנהי' דכניה הוא מקיף מבחוץ כמ' למעלה
 ואור הפנימי והחיצון מתלבש פתך החיצון הרי כי הפנימי דו'ה
 מקבל מן החיצון על נהי' דלוימה כי מוכרם הוא וכן זה : וה' כ
 במעטות נהי' דלוימה יש בהם ג' אלהים וכל שם אלהים יש בו
 ק'ך לירופים ח'כ ג' פעמים ק'ך הוא ש'ס והוא סוד ש'ס מעלות
 שכולל כל העולם שהוא ח'ה סקראת עולם שהוא סוד ר'ק ד'
 רוחו ומעלה ומטה : ושם שורש ה' הווייה אלהים המתפשטים
 כב'ס של ו'ה מן הסוד עד סוד מנואר מתוך דברי הרשב"י ו'ל
 דלוימה יוצא עילה עד סוד מתפשטת במ'ס כבר הרי ש'ס
 וס' מהלך החמה סוד ו'ה סקראת חמה : והוא כל ימות הפנים
 קרובים במספר השנה ולכן נקראו אלהים קרובים : וגם קראו
 ר'ל באמרים מהו אלהים קרובים שהוא קרוב כלנו של חסד כי
 א'ל'ס רומן לו'ה שהוא סוד שם מ'ה סוד חסד כמ'ס וכלנו שהוא
 סוד הת'ם של שהוא סוד עבדוה לגבה שם מתחיים הסוד
 דלוימה וס'ס מתנגדים האורות דלוימה : והכן כל זה : ועז כי מן
 המוחין דו'ה החלטה הקפסעותם בגרון : והאומר מבוררים
 נשארים למעלה במוחי וס'ס בניגון ג'ח והם מקבלת החיטה
 הנקראת דו'ה בסוד הכתוב ועתה יגדל נה כ'ה אלהי' : ובעת
 העם כתיב וילט בלא כ'ה לפי דוקף כו'ס זה במקומו והסוד
 וירדים לגרון והם כתיבין ק'ב : וכסודו'ה בסוד הקטנות שזו
 לו מוחין והוא רק בסוד ר'ק שהוא סוד ו' קטיעה סקטע רישו'
 דלוי' סוד המוחין : ח'ס'ס שאמר ר'ל הקטע יוצא בק'ב של
 ונקראו ק'ב חרובין וכד'ס נשמה של ר' מניחה בן דו'ה היא
 מזה הבחי' לכן היה לו נה בקב קרובים כמ'ס זה בחריטה
 במקומו : והנה מן הגרון מתפשטים וירדים למטה ביסוד ו'ל
 והאומר מבוררים חס'ס נשארים למעלה בגרון והם כתיבין ל'ב
 ושם מתגלים סודא'ב אלהי' של מעשה ברהשית : והנשארים ביסוד
 הם כתיבין ששים כי ו' נשארין בק'ה'טו ששם שוכן הגשם בלב
 ועצר פעמים אלהים הוא סוד נפ'ס במספר השנה ולכן אורות
 הגרון חונק מקבלים דגם כי סוד הדגש מורה לדון החוק :
 פש'ל'ט אלו שםס דינין מתחלקים : והפסיד החטות ביסוד הוא
 סוד ששים בבורים מבורי ישראל המסבבי' למעלה שלשמה
 כי כתיב רשעים יתהלכו ושם סוד המלחמה בסוד הכתוב ה' חים
 מלחמה כמ'ס במקומו : והח'כ וירדן עד למטה במ'ק'
 דו'ה סוד מנכות בית דוד והם ג'ו' סכנגדן ח'ר' דוד ס'ו' סוד
 המעלות ושם בלויס היסורים של אבהם בס'ה יסור וסרני
 יש ולמות לא נקמי : והיסורים שאין של אבהם בחין מן דלוי'
 קפי' המתפשטים למטה בסוד המוח שם סוד הרעיה לרדות
 בהם הרשעים דכתיב והאלהים עשה עירשו מלפניו : והח'כ
 מתפשט וירד למטה בביראה רק אלהים אחד כי עולם הבר'ח'
 הוא סוד עולם הכס'ו'ה שהוא סוד אלהים במספר השנה ו'ד'
 נשארים במלכות בית דוד'ה שהוא סוד הכתוב טורי וס'ב כעשה לך
 זה הכס' אלהים הוירד בביראה מתפשט גם כן לק'ך לירופים
 עד עולם החטיות עד שהלקים אחד וירד ביורה וכן מ'ירה
 לעשה

המלכות רומן זמן שהיה נק' צמרת העפרת דתי' השת חיל
 צמרת בעלה : הרי לעולם הוא רומן אל בחי' הכתר : ולכן
 ח'ה'ה כה'ה ב'ס הוא שם הקדוש תלמ'סוד כתיב במספר השנה
 ובה'ל ב'ס הוא שם הקדוש נע'ט ע שהוא סוד ו' אלו'ה ו' אלו'ה
 י' הווי'ה הוא סוד הכתוב וירד ל' כי ס'ר לרחוק : ועצר ח'ה'ה
 הוא סוד הכתוב רד'ו שמה ובכללן הם סוד הכתוב ע'ה לעשות
 לה' : ולא כל העלויים שנים כתיב בעת רטון עניחך וכתיב והל
 יב'ה כלל עת והכן זה : ונ' ח'ה'ה ה'ל' שלשון מרומים בזה
 הסוד ח'ה'ה אשר ח'ה'ה : כי ח'ה'ה ח'ה' רומן אל החר'ך ופירושו
 אלה מוח דלוימה : ח'ר' הוא רח'ש והוא רחשית הגלוי סוד
 הבינה ומלת ח'ר' בעצמו הוא סוד ח'ה' בסוד הכתוב ח'ך טוב
 לישחל שמלת ח'ך רומן אל הבינה שהוא סוד ח'ה' : והנה ח'ך
 פשוטה הוא מן אותיות מנפ'ך מתקפרי' ח' ממות הרי ס'ר ועם
 ח'ה' של ח'ך הוא ממש ח'ר' : ח'ה' חרין רומן אל המלכות
 שנעשה ג'כ בסוד חר'ך לעולם הבר'חה והכן כל זה :

דרך ב' בוייתבאר סוד שם אלק

פתיב אל גדול ה' ומלך גדול על כל אלהים דע אחי כי שם
 אל כבר כתבאר שהוא החסד דכתיב חסד אל כל היום
 כי כיון שנתגלה חסד אל אחי כל היום : כי כ'ו' שהחמד מתכסה
 נחמד מ'י מן שם אלהים בסוד הכתוב מו אלה : ואמרנו מו אלה
 שאין רחמים לברכה ומן יו'ה נחמד ר'ה בסוד הכתוב כי יד על
 כס ו'ה נחמד סוד הו'ס והחך יבנה חר'ך חבל כיון שנתגלה חסד
 אל חו'ה נעלם כל הו'ס והכן זה : והל יקשה לך מן הכתוב אל
 זועם : סודו ועם לה כתיב אלה זועם לאחריני משמע כמו
 שבוחר בזהר וסכונה כי כאשר יתגלה החסד חו'ס יחוד לשני
 המחירות התקר הגדול לממלת הו'ס והמאור הקטן לממלת
 הליכה : והל לילה כיון יאור ואלו ב' מאורות הם סוד וס'ף
 יתודה שם סוד ב' מלכ' דכתיב הנה המלכ'י נועדו יחדיו ואמרנו
 זה יתודה ווס'ף : והל ספי' דקראת חמה רחו'ה הבעלי דינים כן
 תמו נכסלו נחשו וטלן וירדים ומתחב'ל ובמקב'ה דתמונה רח'
 והל נק' הקב"ה אל גדול ומלך גדול בסוד הכתוב גדול ה' ותהלל
 מאוד בעיר אלהים חומי' נקראת גדול כשהוא בעיר אלהי' :
 וכתיב עיר קטנה ואכניס בה מעט ובח' מלך גדול וס'כב את
 העיר בסוד חות ט' דלוימה כתיב לה : והל נקראת ג'כ קריית
 מלך רב : ויתבאר זה עוד בקצ'ר מקומו : ותדע שיקר זה
 השם ח'ל' הוא יוצא ממש כ'כ שיש בזה השם ג' ויר'ן ואל'ף
 והוא במקס'ר ח'ל' : והס' במקי'ן ח'ל' של ו'ג' תיקוני' מב' דדי
 האון כמ'ס כבר וכל ח'ל' במלוי עולם סק'ף : וכתיב לך הקיפו
 פחת רחש'ים וב' פחות הם ב'פ' הק'ף הוא ש'ע והוא סוד ש'ע
 כהרין היורדי' מן פנים העלויים ומתפשטים עד היסוד ולכן
 נק' היסוד שבו בסוד טוב עכו קרוב מוח רחוק והכן זה : והנה
 ב' פעמים הק'ף יש בהס'ו אותיות ועם ב' מלות הרי ש'ע'ה עם
 ג' אותיות שחו'ה השע'ה עומדת לאדם : וכתיב והל קין ואל ממחתי
 לך ש'ע'ה ומה נעשה אור מקיף אל ו'ג' היינו בחי' הטו'ה והמקיף
 שלהם והוא חלבום שלהם : כי ש'ע'ה הוא במספ' מלבו'ש והוא סוד
 חש'ל' הפנימי : שכולו קודש וממנו כחויכל לדיני' הוא סוד ח'ר'
 פני'ל' במספר השנה שהוא טטריקון ח'ר' פני' ח'ל' והכן : וזה
 המלבוש הוא סוד חלוק'ה דרבנן שמתו מתפשט המלבוש לשמות
 של ת'ח' ב'ע' : ונק' ח'ל' והוא מנין מן החטונים : בסוד הכתוב
 חמרת ח'ל'ה' לרופה מן הוא לכל החוסי' בו : ולשון חמרת
 הוא מלשון בעל חמרה דבזע פורפרא דליה : וזה היה בעת
 חורבן שר'ע'ה המלבוש לשנים : והלס וחוב נשאר ערומים והל
 עלטו בהם החטונים והכן זה : וזה השם הוא טטריקון ח'ל' ו'ה שזה
 המלבוש מתפשט מן שם ח'ל' ומלבוש לו'כ סודו'ה וכל דינין
 נדחק ממנו כמ'ס לעיל ולכן חר'ך כל אדם לטון לזה השם בשעת
 ק'ט' של המטה שהוא המנין על הגשמה שעולה בזילה למעלה
 שלא יחחו בה החטונים : דכתיב מנין הוא לכל החוסי' בו :
 וכתיב מנשמת ח'ל'ה' יאבדו : והל לא יכוון לזה השם או יש
 שליטה לחטונים לאחוז בנשמתו וכל תפלתו תועבה ואלו מקריב
 לחל חמר בה'ס יחבו נשדים לא חלום ור'ך לטון לזה השם
 שנתפלת ר'ג' בן הקנה שהוא שם של מ'כ שהוא סוד זה השם

לעשה עד חלואים אחד וחד למלכות היינו לחזון בחן המתלבש
 צמ"ה לקיים ולתקנה בכל חסדה וחו כתיב מן חלואים על גוים :
 ומשם חלוק מתפשט ויוקיים ממנו חלואים אחרים שנק' רחוקים
 מעד שם מתפשט ההדושה בסוד שם עדי' שאחר לעלות ד' והבן
 ועדי' הוא במספר רחוק' : והנה תחלת התפשטות' במזמון שהם
 ק"ך והלפת' כולל חלואים זהוה בחו' ועם שהוא בסוד הע' כמ"ה
 והוא בסוד הסוד בע"מ הוא בע"מ והיה מימי מהלך ועשר'
 כמבואר בספרה' לגמיעותה' וסם בארתי כל לרטי' אך מעולם תמט
 עשר הנה' שהוא צירוף הראשון מן ק"ך צרופים והוא הנתיב אשר
 לא ידעו עיני : ולכן כתיב ותסירה מע"ט מאלהים והבן זה :
והנה עיקר זה עומד בידך כי שם חלואים מקומו בנ' מקומו'
 והוא בהתפשטותו בעינה דמינה דמיון דמיון מתעין למטה
 ובפחד שהוא הגבורה : ובמלכות : ואף שהמלא' לפעמים שרמזו
 גם אל הכוד הוא בקבלתו מן הבטירה על ידי קווי המתפשט מן
 הגבורה לכוד : אבל עיקר שם זה מקומו בנ' ספירות הכל' :
 וכללותם כברון שהוא מיום התקב' את הדמים בנורדי' שבואר
 וגורן' כולל חלואים בנוספר שהוא ועמיתו בנ' ספי' הג'ל הוא
 בחזון זה : פשוט והוא הראשון המתפשט למטה : כב' מסת' והב'
 הם שניהם ימדו והבן זה : ומתחלואים בנ' תלוא' והם מתעלה
 למטה בחזון זה : ה"ה מתמלא בחזון' : כב' הוא הרוד' ק'
 דרך חזון ה"ה ומאחר לחובת נח' דכתיב ל'הר' תעשה לקיימה
 ובכזה קשים נמל' א' פול מלך חלק' : הג' מאחר ל'הר' ולדריס'
 עינים : ועי' נאמר ויבן חלואים את הלע' והרוד' מלמד שבגדה
 כה"ל : כרי ר' וזוהי קר' הג' חלוקי חלואי' בנ' מקומות : ואוס'ף
 שנית יודו לבארו הלא הוה במקומים דכתיב הג' עבד' יכיל'
 יחום' ונב'ה' ס'ת חלואי' : הוואר' חו"ה' חלואי' מתפרס'
 ל'נה' ר'ת חלואי' הו"ה' ס'ת' ח' כ"ל' ח' ס'ת חלואי' : הרי
 לך ג' חלוקי חלואי' בנ' מקומות והוא מעט למעלה :
 והבן זה היטב

פתח ג' רך ד' בו יתכאר סוד שם ארני

כתיב וכו' בסוד קדשו הם מפניו כל הארץ כהם חו"ל אמרו
 על זה חסד' הקדוש ברוך הוא לא כשאר נכתב חסד'
 קדש' והסוד גדול כי יש שגיטה עולה סוד כלה מס' ועי' חסד'
 מסה ועם נבינה שהוא סוד ששגה עולה סוד נתיב העליון המתחיל
 עם השכל דקק דלה חלודע שהוא סוד בחו' מסה : והוא סוד
 המלכות דלפי' שבחילות שעל' נחמד חסד' לא שנית והבונה
 כי שם חלואי' רומז אל המלכות הייט דבי' שבחיליות והמלכות
 שכל בי' ע' הפרטי הכל המלכות דנחיליות שבחיליות נק' חו"ה'
 והוא ועמי' חד כמו שכת' הוא סוד חו"ה' כן העק' דל' גס' כן
 סוד שם חו"ה' והוא סוד יו"ד של חלואי' כי זה השם עיקר' שמו
 הוא חל'ן' שגונה במספר ה"ן והס'ת הוא סוד מ"ה בסוד שאמרו
 ה"ן ח' ס' יו"ד' והמלכות דחיליות מתלבשת בזה השם שהוא סוד'
 נקודת חלואי' עם חל' כל כבודה פנימה וזה השם חל'ן' נעשה
 סכ"ל חלואי' שהוא סוד שם חלואי' ובהיכלו כלו חומר כבוד והסוד כי
 הרי נודע שכל ספי' כלולה מעשר ח"כ יש מלכות בכל הספי' אבל
 חסד' גמולה בשם חלואי' רק בחזון ח"ה' חרונה של חו"ה' כי ג'
 חזותיות חו"ה' רומזים נט' ספי' ח' חמדה וקול' רומזו לכהר כנודע
 ה' בינה' ו' ח' החזקה מל' אבל מלכות ספי' קיימה ספי' עק'
 דו"ה' נעזות בשם חלואי' והיא נעשית היכל לנקודה הספומי סוד'
 ששנה עולה שג' חו"ה' כי לא נשקטת שם כמ"ס חו"ה' לא'
 שניתי וידוע כי מלך חו"ה' רומז אל המלכות כמ"ס לקחן בחזון'
 וזה השם חלואי' שהוא בחיליות הייט דבי' ע' דחיליות כל אחד נעשה
 היכל זה לזה והם סוד המלכות למלכות ור' וחזון קר' קרי למחסי'
 מבדוה' חו"ה' ובהיכלו כלו חומר כבוד : וכל היכל הוא בסוד
 חלואי' וסימנו ח' ס' מפניו כל הארץ : וה' היכל הוא בסוד
 סוד המלכות דחיליות דלפי' וכן חסדותי רעיותי ונטי' תמתי וחזרתי
 למה נמשלה בנסת ישראל ליונה עת יונה נחמתה לכן זונה וכו'
 זה באחר על מלכות דלפי' דקמן כתיב חו"ה' לא יגורר רע : וכתיב
 וכברו לאחר לא חזן' אבל בשאר העולמות כתיב חו"ה' וכן בה'
 ועתה מלתי' כמבואר בוואר : והנה רחם והבן כי חו"ה' ישראל הוא
 מעשר מפורשה מכל הארצות והיא יושבת בקנה הגוים וסביבות'
 ארצות שנקראו חוטת ובחזק חו"ה' הוא ירושלים בעמי' כעיר'
 שחופרה לה יחדיו : והיא סוד היכל הקודש המסון באמצע' כעין
 שכתוב בברייתא דלברכה חבטי ע"ה : ונתקת לך' עזרתות
 ירושלים עזרתות וקודש קדשים והבן זה : ובה'
 חבון מה שהסון גדול כשהיא מתפלל במקדש כשנגמם לפני'
 ולפניהם היא מזכיר את השם הגדול ככתיבתו : מה שחזן
 כן בנ' חלוקי עשר ירושלים שלא היה מזכיר חלואי' חלואי' חלואי'
 הכבוד שהוא קדושו והבן כל זה והנה חלואי' חלואי' חלואי'
 במספר

לעשה עד חלואים אחד וחד למלכות היינו לחזון בחן המתלבש
 צמ"ה לקיים ולתקנה בכל חסדה וחו כתיב מן חלואים על גוים :
 ומשם חלוק מתפשט ויוקיים ממנו חלואים אחרים שנק' רחוקים
 מעד שם מתפשט ההדושה בסוד שם עדי' שאחר לעלות ד' והבן
 ועדי' הוא במספר רחוק' : והנה תחלת התפשטות' במזמון שהם
 ק"ך והלפת' כולל חלואים זהוה בחו' ועם שהוא בסוד הע' כמ"ה
 והוא בסוד הסוד בע"מ הוא בע"מ והיה מימי מהלך ועשר'
 כמבואר בספרה' לגמיעותה' וסם בארתי כל לרטי' אך מעולם תמט
 עשר הנה' שהוא צירוף הראשון מן ק"ך צרופים והוא הנתיב אשר
 לא ידעו עיני : ולכן כתיב ותסירה מע"ט מאלהים והבן זה :
והנה עיקר זה עומד בידך כי שם חלואים מקומו בנ' מקומו'
 והוא בהתפשטותו בעינה דמינה דמיון דמיון מתעין למטה
 ובפחד שהוא הגבורה : ובמלכות : ואף שהמלא' לפעמים שרמזו
 גם אל הכוד הוא בקבלתו מן הבטירה על ידי קווי המתפשט מן
 הגבורה לכוד : אבל עיקר שם זה מקומו בנ' ספירות הכל' :
 וכללותם כברון שהוא מיום התקב' את הדמים בנורדי' שבואר
 וגורן' כולל חלואים בנוספר שהוא ועמיתו בנ' ספי' הג'ל הוא
 בחזון זה : פשוט והוא הראשון המתפשט למטה : כב' מסת' והב'
 הם שניהם ימדו והבן זה : ומתחלואים בנ' תלוא' והם מתעלה
 למטה בחזון זה : ה"ה מתמלא בחזון' : כב' הוא הרוד' ק'
 דרך חזון ה"ה ומאחר לחובת נח' דכתיב ל'הר' תעשה לקיימה
 ובכזה קשים נמל' א' פול מלך חלק' : הג' מאחר ל'הר' ולדריס'
 עינים : ועי' נאמר ויבן חלואים את הלע' והרוד' מלמד שבגדה
 כה"ל : כרי ר' וזוהי קר' הג' חלוקי חלואי' בנ' מקומות : ואוס'ף
 שנית יודו לבארו הלא הוה במקומים דכתיב הג' עבד' יכיל'
 יחום' ונב'ה' ס'ת חלואי' : הוואר' חו"ה' חלואי' מתפרס'
 ל'נה' ר'ת חלואי' הו"ה' ס'ת' ח' כ"ל' ח' ס'ת חלואי' : הרי
 לך ג' חלוקי חלואי' בנ' מקומות והוא מעט למעלה :
 והבן זה היטב

רך ד' בו יתכאר סוד שם אלהי

כתיב ויראו את חלואי ישראל ויחללו ויסקו : וכתיב דע את
 חלואי חבך ועבדלו : וכתיב חבכי חלואי חבך : דע
 חסד' כי סוד שם זה כל מקום שיהו רומז אל המזמון : והם בנ'
 מקומות שהם מזמון דלפי' ונקראו חלואי האלהים דכתיב הוהו
 להג'יהם חלואים כלה' הב' במזמון דלפי' והם סוד חלואי ישראל :
 והוא סוד חלואי חברכם חלואי' ונק' חלואי' עקב : והב' הוא
 במזמון דלפי' דלפי' והוא סוד חלואי' עקב : והב' הוא
 ישע' חתוך קווי כל היום והבן כל זה היטב : ולכן לא נאמר
 חלואי דוד כי סוד דוד הוא למטה בסוד עקב' דלפי' חסדי דוד
 בהתמים סביבאר ומתן דברי הוואר' : ופלת ישע' רומז לחג'ת
 דלפי' שהם בסוד ג' יוד' ובעלגותם הם סוד ג' למד' : והאר'
 שמתבלת הג' מזמון נעשית בסוד ק' כמו שכתוב במקומו הרי
 סך הכל כמזמון ישע' ומקבלת מן חו"ה' על ידי ס"ף לטרות הרי'
 ישע' והבן : והנה כתיב ישע' ברכה מאת ה' ודקה מאלהי
 ישע' ולא כתיב ישע' ברכה עה' אלה תשא' בסוד שאר'ל
 חת'ן' ונמ'ן רבוים' ח' ס' ח' הוא סוד הכתוב מל'ת ימי
 מה הוא שם סוד ד' אלפי' קווי במזמון דלפי' ח' ויראו חו"ה' חלואי'
 ישראל ויראו חלואי ישראל לא נאמר חלואי' חלואי' ישראל ויאו
 ויחללו ויסקו : בסוד הכתוב בחזון לנגו חסותי כלה חלואי יערי
 עם דבשי שחיתו ויני עם חלואי רעים שמו ושכרו דודים
 ויש בזה סודות עמוקים ויבואר מעט במקומו : ושורש זה השם
 חלואי' כי עיקר האר' המזמון לטקב' דו"ה' הם בחזון חן הכתב'
 דלפי' בהכתב סוד חו"ה' : וידוע כי בהכתב הוא סוד שם ע"ב
 שהוא סוד בחו' אות חו"ה' של חו"ה' שהוא בהתמה ויח' מקבלת
 רק החלואים שהוא סוד חלואי' לכו שהוא סוד שם חלואי' במספ'
 השוה : והנה רומזו למעלה בסוד שם חלואי' שהוא בעלגת
 מקומות והם סוד שגלה כחריס כמו שאמרו רז"ל שגלה כחריס
 הם כתר חורס כתר כהונה כתר מלכות וכתר שם טוב עולה על
 גביהו' הנה רחם והבן שחיו חומר ד' כמרים הם ולחשוב
 מואר' למד' עד שחומר וכתר שם טוב כ' חלואי חלואי' חלואי'
 כא

הפסוק הכי ועם הטלל קצו שני חיי שרה ואחר מיתתה וכתה
 להדבק נשמתה בקדש הקדשים שהוא חלק הד' של ירושלים
 בסוד הכתוב והמת שרה בקרית הרבע הוא חכרון וכתיב וחכרון
 שבע שנים נבנתה לפני שבע מצרים כי הוא טען מצרים הוא
 ביד המטרות מצרים והוא למטה שבעה בחיות תחת קודש
 הקדשים כמו שכתבנו חלו השבעה בחיות במקומו לקמן :
 אבל למעלה הוא סוד נחלת יעקב נחלה בלי מצרים ועד שם
 תעלה התפלה בסוד הכתוב מן המלך קרחתיו יי עגני במרחב
 זה כי שם הוא סוד רחובות העיר ואסתר שהיתה בחנות המלכות
 סוד ששנה תתאה המסתתרת בעולם הברואה כמו שכתבנו
 בזהר וכתה למלך על קצו מדינות והבן כל זה : והוא סוד
 השער אשר לזיקים יבואו בו בסוד שחמרו ולמי שפתי הפתח
 כמבואר בדברי האר"י ו'ל ולכן המלוי של חלמי עולה במספר
 תרע"א שהוא תרגום של שער והוא חרבו של ק"ה הקקר' הער
 דכתיב ויהי ביום ההוא יגלה בתער השכירה : ביום ההוא
 שהוא להשתמודע שהוא סוד נקודת המלכות כשתאור במקד
 הריכל חיו נקמת עבדיו וקום זקום יעבד לזריו ומתיב כי יום נקם
 בלבי : ואחר זה כתיב ביום ההוא ילאו מים חיים מירושל' חיים
 אל הים הקדמוני ומים אל הים האחרון : בזה יש כמה נאות
 אורחות חיים ומים עמוקים ואיש חבונות ילדנה : והנה בזה
 השם יש במלואו י"ב אותיות בסוד י"ב בקר והים עליהם בסוד
 הכתוב רכב אלהים הבתים אלפי ש"חן חלמי' : ומהם
 נמשכים עוד י"ב חודש וי"ב מולות ועם הים אשר עליהם הם
 י"ב : ובמלוי דמלוי יש ד"ל אותיות בסוד הכתוב אשרי מושל
 חל ד"ל : זה סוד ועקה יג' דל נח בח' חלמי' : והנה זה השם
 כהכבוד נעשה דמיון גוף לשם הגדול אשר הוא בתוכו כמו נשמה
 במבואר מתוך דברי הרשב"י ז"ל : והוא שאמר הרשב"י ז"ל תלת
 מלכין שלטין בגופא : והם סוד ישראל יעקב יוסף : והנה יעקב
 לפעמים עולה למעלה על ידי הסולם ואוחז בראש הכנף שהם
 סוד י"ה והוא למעלה מהם ולפעמים הוא למטה מהם אבל
 ישראל הוא עולה למעלה למעלה בסוד ישראל עלה במחשבה
 והוא סוד מחשבה ראשונה וממיד הוא בסוד סגולתא : ובה
 סבב הכתוב כי יעקב בחר לו י"ה ישראל לסגולתו : הנה זה הכתוב
 חיו לו הכרע אם יעקב בחר לו י"ה בחר לו יעקב : לפי
 שמת יעקב לפעמים עולה ולפעמים יורד : אבל מדת ישראל
 לעולם בסוד סגולתא והבן זה : והנה כשמת יעקב עולה
 למעלה גם מדת חלמי עולה עמו בסוד שאמר אשתו עולה
 עמו חלמי יורדת עמו כמבואר מתוך דברי האר"י ז"ל ואז נאמר
 והאר פיך על מקדש השמש למען חלמי' : ואמר למען
 אברהם שקראו חלמי' והבן זה : וגלגל זה יהיה בידך כי
 שם זה עיקר שרשו הוא דין שמות מרובעים ובר בארתי אל
 הדן שמות בחבורי הגדול בספיר' דלגישותא יעיון שם : בסוד
 הכתוב גם את הגוי אשר יעבודו דין חלמי ומתחבר לזה השם
 אוח' מן חלמי' וחות' מן חלמי' למתק הדין החוק של דין
 ומסבבי' אותו ולכן זה השם הוא סוד דיל' דמלכותא דינא רפיה
 והמיד הוא רומן אל בחינת המוחין של מלכות : ושם חלמי
 מתפשט בסופה כמ"ס לעיל כמבואר מתוך דברי הרשב"י ז"ל
 שאמר דינן דגופא נייחין ברישא וקשין בסוף' והם רק בג'
 פולמות בריאה וירה עשיה אבל באלילות כתיב חלמי' לא שניות
 כמ"ס לעיל : והם באופן זה פשוט הוא סוד היכל הקודש :
 וכנעלם הוא סוד הכתוב עת אמיר הגיע וקול התור' נשמע
 בארצו : והוא סוד בחינת רוח' המואבי' שילא ממנה דוד : והוא
 מלכין לשניהם ואוחז את הער' לגלגל בו קדקד שער המתהלך
 באשמו והבן זה : הרי כך ג' חלקי חלמי' בג' מקומות : ואוסף
 כך ביאור כתיב ודובר שקרים לא יא' יט' לנג' עיני' ס'ת חלמי'
 ואשר דבר י"הוה' נעשה ר"ת חלמי' אל ישוב' דין' וככלל ר"ת
 חלמי' : הרי לפניך ג' חלקי חלמי' בג' מקומות : ואהה דע' כך

מתחלק בא' : כי הו' רומן שהוא נורה גולם בלי טרה ורומן
 אל מחשבה ראשונה ואחר שמהלך להגלות ולקבל טרה שהוא
 מדרגה שני' חיו נתפשט חיו' וקבל נורה שהוא ו'ל חיו הוא
 סוד ח' בצורה הראשון שכתבנו אותו במקומו שהוא בצורה זה
 חיו נתחלק בשם חו"ה בשם חו"ה בסוד הכתוב טר"ה ל'קיו
 לנפש תדרשנו ולשון קיו מלשון קו שהוא המשכה חיונו התפשט'
 חיו' ונעשה מן חו"ה זה שם שהוא עולה טר"ב והוא החותם של
 קלך ובהם נהגמו ישראל עמו להיות כדל' מן העמים כפי
 הכתוב טר"ה ה' לכל' והבן כל זה ותדע שזה השם רומן לה"ח
 וה"ג הוא חיים מן חו"ה בצורה הכל' כמ"ס בשער ב' ושם נתי'
 כי הם יוצאים מן ח' אלצעות יד חו"ה ו'ל יד שמהל' ולכן זה השם
 מתמלא כמין חלמי' ועליו נאמר כי ארחה שוין מעשה
 אלצעותך ירקובכמי אשר סונת כמבואר בזהר : וכלל זה
 נקוט בידך כי זה השם רומן לכל הבנין ולכל חלמי' עמו שם חו"ה
 רק מתחיל מדרגה ח' למעט משם חו"ה והבן :

דרך ג' בו יתבאר סוד שם אל עריון

כתיב ברוך אברהם לחל עליון קונה שמים וארץ : דע חלמי
 שכל מקום שש"ס זה הוא חיו חלמי' והוא
 בשעה שהבנים יוקים מן הימין סוד חלמי' ד'ד ושם י"ג שם כן שם
 חלמי' כמ"ס שהוא סוד החלב כמ"ס בשער ב' ו'חלמי' בולדיו עולה
 במספר עליון וזהו הוא גומלת חיון חסדים עופים : ובהם הבן
 מלת עופים דלכאורה קשה וכי יש חסדים שאין טובים : ולפי
 חלמי' הוא מובן ואחר כך חלמי' קונה הכל' שהוא סוד הקמת
 פריה שזה קונה מחדש ע"י חלמי' חסדים טובים : וחלמי' חובר
 חסדי אבות : כי עיקר החסדים שעי' בא סוד הקמת ברות הוא
 בא מן הדעת : וחלמי' יורדים בו גם חסדים מן חו"ה כמ"ס חסדי
 אבות ואז מבואר גואל לבני בנייהם הוא סוד חלמי' כהדגים כי
 הבני' עלו במקו' האבות כמ"ס במקומו בסוד הכתוב הנה חלמי' וזה
 יהיה בניך ואז עופים לו חלמי' חסדים : ויבואר החדש נקרא גואל
 וג"ה הם סוד בני בנייהם ומהל' החסדים בא מהחלה אל החסד
 מדת אברהם שהוא יומא דכולא וימין בסוד הכתוב יומא יס'ה ד'
 חסדו שהוא נקרא יומא דכליל כל יומין והכל בא ע"י שהוא שכיב
 דקיק דאיקרי ברוך כמבואר בדברי האר"י ז"ל : ו'ס' ברוך אברהם
 לחל עליון קונה שמים וארץ : והוא שמימימין לבני בנייהם באהבה
 שהוא סוד מדת אברהם דכתיב אברהם אהבי : כי אברהם נק'
 בעת היניקה קודם שנתפשט בה חסדים וחלמי' נעשה בסוד חלמי'
 מ"ה לפי שהוא קונה הכל' בסי' כי כל בשמים וברוח מתרגמיין
 לחיוד בשמות וארעא ואז נקרא אברהם והוא אחר שנימול
 ניתוספו ה' אברהם כמשר'ל ואז מבואר גואל לבני בנייהם בסוד
 האהבה הכלולה ביראה : והנה חלמי' סוד הכתוב טוב ארחת
 ירק ואהבה שם : והם און אהבה חיו' בה השור לחיך את הירק
 ולכן חלמי' משור אבות ושפלה בו ושפלה מעורר מדתם דיני דייים
 ועל כל פשעים תכסה אהבה : והרפואה קרובה לבוא דכתיב
 ארפא משבתיכס אהבי נדבם כי כחידיות חלמי' באהבה : כמו
 שכתבנו מתוך דברי הקדש והבן חלמי' כתבאר השמות והכתיוב
 המתחילי' באות ח' : ועלמה כתיב כמה חיבות המתחילין באות ח' :

פתח ד' דרך א' בו יתבאר סוד אנכי וסוד אני וסוד אנא

כתיב אנכי ד' חלמי' אבך חלמי' אברהם וגומר וכתיב
 חלמי' חלמי' אברהם אבך לבן תדע מה שכתבנו בזהר
 שמתל חלמי' רומן לדרגת התאה שהוא סוד ששנה תתאה ומלת
 חלמי' רומן לדרגת עלאה סוד ששנה עלאה ולכן בני תאה
 כתיב חלמי' שהוא סוד כלת תאה אבל בני יעקב דחיהו
 דרגא לתתא מן תאה : כתיב חלמי' שהוא גם כן דרגא
 לתתא והטובה כי חלמי' בכל מקום הוא רומן למדת האלכות בסוד
 חלמי' ראשון וחלמי' אחרון כמ"ס כמ"ס וכתמלגבת בה סוד נקודת
 חלמי' והוא סוד כ' ברומן חלמי' הכתר ולכסא חלמי' נקודת חלמי' ולכן
 בעקן תורה פסח דברו של הקב"ה בחלמי' דחיהו דרגא דלעילא
 עשה

דרך ב' בו ית' סוד שם אהיה

כתיב אלה' השמים ואלת' הארץ : כאן רמז שם קדוש
 ונורא והוא חותם המלך שבו נחתמו שמים וארץ
 והוא שם גדול מאוד ונק' חלמי' והוא מתחיל מראש הבנין ומתפשט
 ש' סופו וקראו זה השם הוא הגדול חלמי' רק ספיר' ז'

מלא סוד ל' שערי בונה שצ"י ואלו ישראל מתמרים דכתיב
 ומתמים עני בני ישראל מארץ מדיים : והנה זה הנקודה
 הפנימית האולגבסת כביכל כנר חמרתו שזה האכל הוא בסוד
 גוף ואיתו קוף' התלבשת בה הוא בסוד הנפש אלנה בשוד
 הכתוב בשבעות' נפשנו וצ"י רמזו רצ"ל במחורס אנכי טערי'
 אנה נפשי תפוח יתביט : כי סוד ח"ל הוא סוד שם ג"ן
 במספר השנה והוא סוד הנפש כמ"ס כמה פעמים יתבאר עוד
 בזיקוס אחר וזה סוד שאמר יעקב אקוים ה' במקום הזה ואנכי לא
 ידעתי והבן זה והדע כי מלת אני יוצא גם כן מקום הוי"ה הייט
 כי אוקיות הקדמות לבו"ה הוא שם הקדוש עה"ד וכולל כ"ב
 אותיות הנוגה וחותיות המהותית לבו"ה הוא שם קדוש כו"ו
 במקבל מן כל הד' מלואי כויכ שיש בהם ט"ל חוקיות ובטיס
 במספר אל"ו וזה אני ראשון ואני אחרון : והנה כשמחלבס כוס
 השם נקודת האמצעית שהוא שם הוי"ה כמ"ס לעיל אני הוא סוד
 ואנכי במספר השנה ולכן אמר אכן יש ה' באקוים איה ואנכי לא
 ידעתי : והבן כ"ו ושמור חלו העקרים :

אוי הוא סוד שביעית סוד ליל שבת : ונקראת חלל חסותו
 קרישין כמ"ס ל"ח במקומו : וכסיהא מחימתה רק שם הסוד
 הוא נק' עשירית סאפיהוזהו : וכסיהא מחימתה רק שם הסוד
 מסוד שם אלי"ס סוד חופ"ה במספר השנה והנה כסיהא למעלה
 בסוד כסא כבוד מרוס מראשון שהוא כסא רס ונשא אוי הוא
 בסוד עטרת הפארת כס"ה אשת חיל עטרה בעלה אוי הוא ג"כ
 בסוד המחית והח"ת כאשר בסוד העשירית אוי הוא בסוד אל"ס
 שהוא המעשר מן החמ"ה ואז הוא מקבל על ידה הטוב ומעשה
 ג"כ בסוד חמ"ה דקריב גמלתהו טוב : שהוא סוד גמולי מחלב
 שהוא סוד ח"ה' כמ"ס סבה אוי כתיב חך טוב לישראל : כי ח"ך
 פ' ח"ד הוא סוד ח"ת' בהשפ' שהוא והבן כ"ו וכלל זה חזקו בידך
 כי לעולם שם אל"ס רומז אל הית' בכלטו דו"ס : והנה חס
 תמנה שהוא רומז לפראסיס עליונים הכל הוא בסוד הח"ת של
 חזרת הפרטק וזקא בסוד קו הישר שהוא רזא דמחשבה סוד
 המתקלה שהוא דיוקנה לחס הכלל חז"ל כמ"ס הכל בשער ג'
 והבן כל זה :

דרך ג' בויתבאר סוד שם אדם וסוד אמת

כתיב נעשה חס בלמינו כדמותינו : ואמרנו בלמינו עתירי
 כדמותינו מסכני ולא יחא בנפל חסך לדח' והכוונה כי
 זל"ס הוא סוד כס"ף במספר השנה הרומז לבו"ה כמ"ס במקומו
 שהוא מדת ת"ת שהוא מקבל עיקר הנלס כמבואר בדברי החרו"ל
 בס"ה חך בללס יתהקף איס והוא סוד עשיר והדמות רומז
 למדת המלכות שמקבלת רק הדמות מן הללס והיא קר"ח' דלס
 וגינה בס"ה בעשיר לא ירבה וכלל לא יעשעט מתחית העקל
 כמבואר בוהר : וביאר הכתוב ששתי המדות ת"ת ומל' הגרמיוס
 בללס ודמות שניס יחדיו נקראו חס דכתיב ויקרא את שם
 חס כמבואר בוהר שאמר דיוקנה לחס הוא דיוקנה שליס
 ולא נקרא חס על דלשהלס בעוקבה והכוונה כי ת"ת הוא
 סוד שם הוי"ה כמ"ס כבר והמלכות היא חסת מלכותו והוא
 סוד סמילוי של הוי"ה באלפין שהוא סוד חו"ה במספר השנה
 וקניסה יחדיו הוא סוד אל"ס בנוספר השנה ח"כ כשנשתלס בטק'
 אז נקרא חס וכבר נבואר שדחת המלכות נקרא' שצ"ה וזה
 סוד ח"ן חך חס שאין לו שעה כי חס ח"ן השעה עומדת לו לא
 נקרא חס וזה סוד הכתוב גדול ה' וסכולל מחוד בעיר אליהט
 כמ"ס כבר כשהוא בעיר אליהט שהוא סוד מדת האולכות הנקרא'
 עיר קטנה אז הוא מכולל מ"ד' הוא חס ולכן הוא דיוקנה של'
 וכולל כל דיוקניו לפי שעולה למעלה דרך קו האמצעי ואחוז בראש
 הבנין הטולל כל הדיוקניו ועל כל זה חדע ששם חס הוא בבחי'
 החיטיות שלהם הכל בחי' הפנימיות הוא שם הוי"ה בעצם רוח
 דאלינות והבן זה והוא למעלה מן הבנין : וזה סוד הכתוב טוב
 לחסות בה' מבטוח באדם טוב לחסות בה' מבטוח בנידיים :
 וזה קבין מה שלל כללס הכתוב כחדה לומר טוב לחסות בה'
 מבטוח באדם ובנידיים : כי הנדיבים הוא סוד רחש הבנין בסוד
 הכתוב כדוב לדיבי העם כי הנדיבות תלוי בזהבה כמ"ס למעלה
 וסוד חס הוא סוד קו האמצעי שלפעמים הוא החס הנדיבים
 ולפעמים למעלה מהם : ולכן ארזי שני בזה והבן : והנה כבר
 נבואר שסוד חו"ה שהוא סוד המלכות והיא סוד הלכנה שפעמי'
 היא חסרה ופעמים עליה : בסוד הכתוב אל"י מליאה הלכתי
 וריקס השי בני : וכסיהא מליאה בסוד הכתוב בראשית ברא'
 אליהם בראשית ברא' ע' אחון עשיראה אליהם מליא' ה' מן סט'
 אחון : אוי חו"ה מליאה כו"ה חו"ה ו'או' ה'ה הוא סוד חמ"ת
 במספר השנה : אוי כתיב תתן חמת לעקב : והכוונה כי חדע
 כי נכתר מספרו בסוד אלפיס חו"ב והוא מחימתה עם טלס
 בסד עשירית : ומלכות בסוד חודית : והיא מחימתה עם טלס
 וכסיהא מליאה מן בראשית ברא' : נקשית בסוד רביעית סה"ן
 סוד דוד שהוא רגל רביעי אוי נקראת לסא כבוד מרוס מראשון
 וכסיהא מחימתה עם הת"ת הכולל חו"ה הוא ג"כ רגל רביעי
 למרכבה : והוא היסוד הוא שביעי סוד שבת היינו מוסף שבת
 כמ"ס במקומו : וכסיהא מחימתה עם הת"ת בסוד חו"ק שבו
 ב

דרך ג' בויתבאר סוד אמינה ואמן

כתיב והיה אמונת עמך : דע כי אמת מחייתך באמונה
 בסוד שאומרים אמת ואמונה : וכלל זה נקיש בידך
 כי כבר נבואר שלכל ספי' יש בו שם הוי"ה ומשמש עמ'
 הנק' שם קמנפתח ט' ושם הוי"ה שבתל' היא בלי נקוד : כי
 נקוד' באותו' הם דמיון הנפש בנוקשועל כרסנו בנוקבן הנקוד'
 מהפסיס את האותיות לכל אשר יחפוד ד"ת חס חס וכן הרבה
 ואין להחריך בזה האותיות חס סוד חור הכלים : ... והאקויות
 סוד חור הפנים כמ"ס כבר והמלכות דלית לה מנחה כלום רק
 מה שמקבלת מן הספי' שלושה לכן ח"ן ביה"ה שלל נקוד והיא
 מתקנת עפ"י קבלתה מליזה ספי' וקראת ע"ש : ובו היא נקראת
 בכל השמות של כל הספי' כפי קבלתה מחיזה ספי' : ד"ס חסוד
 חסידה לדיק לדיקה : והנה אמונה : וכן כל השמות ובמייס
 כמ"ס כ"ח במקומו : והנה מלת אמונה הוא סוד ח"ן ו'ה והכוונה
 כי מלת חמת אמרו שהוא חתומו של הקב"ה נפי שהוא כולל רחש
 חך סף : ה' הוא רחש כמ"ס כבר : מ' פחותה הוא חך כי הוא
 חמנע חותומו ורומז לת"ת בהלכנה כתיב הבינה בסוד ח"ן י"ס :
 ח' סוף חותומו רומז למלכות כמ"ס במקומו : וצליה כאשר אוי
 חמית וחזי' וכתיב והחיות קיו גו' והמרו' ת' תחו' ה' תמוס :
 והנה מלת ח"ן הוא כמו מלת חמ"ה רק שח"ת מתחלס' בו' י' ת'
 רומז בסוד קבלת' מלמעלה' והט"ן פשוט' רומז בהפסד למע' : והנה
 סוד חמ"ן הוא סוד ימד ב' : שמת הוי"ה חזני בידוע ששם סוד
 ו"ה ברי חמוס' : רק שמלת חמונה רומז כסיהא ביתוד עם
 האמת אוי הוא בסוד ג' כפוסה שהוא כמו ביה קיבול מלמעלה
 ואח"כ כתיב ותקס בעוד לילה וחתן טרף לביתה וזו היא כסוד
 ח' פשוטה כמ"ס לפיט :

דרך ד' בויתבאר סוד אהר

והנה עתה עת דודוס לעלות לך הסוד מ"ס רב מחייתך וז"ל
 מאן דקרא יתקרא מאן דקרא יתחדך ופי' שם מאן דקרא
 אות ח' דאמן ולא חתך ביה יתקרו ימיו : מאן דקרא
 אות ח' דאמן יתחדך ימיו : והכוונה כי חדע בקטר סוגת פ'
 ראשון של ק"ס : והוא שמוע ט' ואמרז שהל' לחמד חרך ולחיות
 גדולה כשיעור ב' לחסין והוא מבואר מתוך דברי החרו"ל בלופן
 זה : שמוע ש"ס ע' ש"ס רומז למלכות שהוא שם של קפ"ס כס"ה
 ויש לו דוד ש"ס ור"ך לקטטה ולכלביסה בלבוסין דכתיבן לחיטין
 רז' לאורייתא שהוא סוד' בתשכון ע' ואז היא מחימתה בג'
 חנפין דאליג' רבא דמונח' דכולא ביה חזינן ע' חנפין לאוריית'
 ואז ע' רבתי : ואז כתי' חצלה בתוך' לחזה בסכסוכו והוא רוח
 דחלג' רבא דאיקרי ש"ס דכתיב ויורח לו קטמס ועליון הוא
 טלע על ירכי עד שעלה למעלה בסוד ישראל ואז ישראל עלה
 בתחשבה חו"ה ש"ס ישראל ואז קניסה עליוס בדמיון ח"ס לעור'
 וזו שלמעלה היינו חו"ה שס' ס' חלכיתו ס' חס' חלכיתו
 חס'ה

שערי שער האותיות אות אלף נן טרן

אומה ומתייחדת ע"י הדעת שהוא סוד ה' חיה ה' אלוהים ה' : ואלו ה' מעשרים ערד וזוב עליון דה"ה שמולחוב מניח וביה כמ"ס ולו ה"ה מקבליה חור גדול ע"י המזלח מן ב' מולות נולד וקנה ונעשים להם עומין חדשים לטרך זוב להולדת המוחין דו"ה כמ"ס בדברי האר"ה חיה סוד אות ה' של אחד שרומו לה"ה שש עוליס חו"ה לקבל המוחין אבל אין מתעכבים הם הפילו רגע כמיתורא שא"כ היה ח"ו נספק שפע חיות של כל העולמות אלא שהם בסוד הכתוב והחיות רעה ושוב וחמרו שרעין להנות מאורו ומיד ששים למקומם : ויורד השפע עד הסוד דו"ה כמ"ס בשער ב' והוא סוד ה' של אחד סוד המילה שניהנה בשמיני : ומתחבר ח' עם ה"ה ונעשה ח"ה והח"ה מתייחד עם ה"ה בסוד הכתוב שחמי לי החותי רעייתי יונתי תמתי שהוא רומו למלכות דה"ה סוד שושנה עילאה המחלבת בששנה תהלה וחו נעשה ה"ה גדולה כשיעור ב' דה"ה ב"ה לקוד על דלתותיו יוס יוס כמ"ס במקומו : ומה שהיה מתחלב בסוד הקטנות ב"ה חיות לו קטנה ופלים אין לה שרדים טעמיקון שמהלך דומה ימין מקרבם עתה נעשה בסוד הכתוב ח"ה חומה ופלי כצולות : ובכך כתיב ח"ה הייתי בעיניו כמולאת פנים כמולאת פנים ואלו : והבן כ"ו : הרי מוחל לפנך שאסור להחריך בח' של אחד : אבל כוננת חמן הוא רומו לזוב ז"ה ונקבה במקומם לחך שקבלו המוחין מן ח"ה וחו לר"ך חרבה להחריך בח' של חמן לעכב שם המוחין הרומים בלות ח' של חמן כעבורה בדברי האר"ה : והסודים הראשונים היו סוכין בפתלתם כל היום כדי לעכב המוחין כעבורה בדברי האר"ה : הרי נתבאר לפנך דברי הרב מתיבחה על מאטו : ועוד יתבאר סוד כוננת ק"ס בשאר מקומות :

דרך ה' בו יתבאר סוד שם איש ואשה

וסוד אבן

כתיב לואת יקרא אשה כי מה"ס לוקחה : חדש נאמנה כי כל מקום שזכר שם איש רומו לז"ה בהתלבשותו בסוד שר מרובע שהוא סוד נה"ס שש שורש של ד' וסודות רחמים ששם א"ס מ"ס רוח עפר שר"ת שלהם עוליס במספר ח"ה והסוד ה' איש תלמנה : כי שם סביב רשעים ויקבלו ויהו שושב מן י"ב נבולו אלכסומי ששם הוא סוד י"ב לרופי הו"ה שעוליס במספר ח"ה ע"ה : והנה בת זוגו של איש היא האשה השוכנת מרובותיו שששהיה למעלה נקראת כלה ועתה בירידתה למטה נקראת אשה ור"ך להעלותה וליקחה בסוד הקרבן דכתיב אשה רוח נוחה לה כמ"ס במקומו והנה כתיב ב"ן גשול החותי כלה גל גשול מעין מחוס : והוא רומו לב' בחו"ה שבהיותה למעלה נקראת ג"ן שהוא סוד אב"ן שחיה שממנה הושתת העולם ונקראת כלה שהיא כלולה מכולם ומקבלת ה' חסדים מן יסוד הנקרא כ"ל הרי כ"ל : אבל כשהיא למטה נקראת ג"ל בסוד הכתוב ויעקב קרא לו ג"ל ע"ד כמ"ס במקומו : והוא אינו מספיק המגשול רק לר"ך להיות מצינים חסות כמ"ס הכל במקומו וע"ן נאמר והוא אשה בבחוליה יקח שאעפ"י שהיא בסוד אשה עב"ו : היא בבחוליה והוא נקראת וזה דהמן נימוסי מלכה וגיורת דינה דמלכותה דינה בסוד הכתוב וזה חקת התורה : כעבורה מוחך דברי הוהר : וז"ל לואת יקרא אשה כי מה"ס לוקחה והבן ז"ה : והעד ע"ו דכתיב בואת יבא אחרן אל הקודש : מכלל שהקודש הוא למעלה מזה : אבל לא יוכל לבוא אל הקודש אלא בואת שהוא השער הראשון אשר דיקוס יבואו בו : וכתיב כי אס בואת יהגל המהכלל השכל וידוע : וכתיב לו חמנו ישכילו וזה יביט לאחריתם והבן ב"ו וכשהיא עולה למעלה בסוד הכתוב וזה תורה העולה היא השלה היו נקראת ב"ן סוד אב"ן טובה שהיתה לאברהם ואלהה בגלגל חמה : ולא אוכל לפתחך מלגות כך חסם קניוח מסוד אב"ן : והוא הנק כתיב דלותי ולייחשוע : והסוד כי הנה מדת המלכות היא סוד שש ב"ן שהיא סוד הכת של אברהם ובכ"ל שמה : כי כבר נתבאר כי שם קו"ה כולל כל האולות ששם חו"ה ור"ג : אבא' חיות ה' ו' ע"ת מלכות ה' : נגנלס ד' מילוני קו"ה אבא' ע"ב חיות ה' ס"ג חילת

ח"ה מ"ה מלכות ב"ן : והנה ב' מלואים ששם ע"ב ס"ג מ"ה ים בכל ח' מהם עשרה אותיות והם בסוד העשירי הכל סס ב"ן אין בו רקט' אותיות ואין בו סוד העשירית לכן קמליות נק' דלה ועניה : ור"ך להשלים לה להיותה ג"כ בסוד העשירית ולכן לר"ך כל חדש לבוון בקריאתו השם הגדול שהוא נק' בשם הנכבד לר"ך לבוון בנקודתו של שם הו"ה כי הנקודות כבר נתבאר שהיא סוד חור פנימי שבו והוא בסוד הכתוב כי מי בשח"ו יערוך לה' שהוא שב"ה חל"ס קמ"ך : וסנה ידוע כי כל נקודה הוא יו"ד וכל רקיע הוא ו' ה"כ הקמץ הוא יו"ד ושני נקודות של ש"ה והנקודה של חל"ס הרי מ"ו שהוא סוד המילי של ע"ב שהוא מקבל מן אבא' כמ"ס כבר והוא נעשה חור פנימי לח"ה : והנה כהן הנקודה רפה על הכתב כי השם הוא מ"ה ונקודתו הוא מ"ו הרי ח' יתר וזו נוחן לחממה שלמה דכתיב הלףך לך שגמה : ונתחבר ח' עם שש ב"ן ונעשה אב"ן היינו שנגמס ח' בין ב' וו"ן של זה השם כזה יו"ד ה"ה וה"ו ה"ה שעולה במספר אב"ן והו כתיב אב"ן מנחמו הכותים הוהס לראש פנה והו נעשה ג"ג בסוד העשירית : וז"ל דלותי ולייחשוע : ומה שנגמס ח"ה בין ב' וו"ן הוא עפ"י סוד שחר"ל חיה חקת ים ככרתי הים וכשהעולם לר"ך לעיני הים עלה ברהם ההרים ומכנסת ראשם בין ב"ה וזוה"ה לוחא בחר לוחא והו יורד המער והבן ז"ה :

והנה באשר מראותי כמה עמודי עולם שפלטו בעיני קריאת השם הו"ה בנקודתו : ים אותיות שקריאתו עפ"י נקודתו שהוא שב"ה חול"ס קמ"ך : וז"ה שקריאתו עפ"י נקודתו הדני כזה אדני : וז"ה שחף קריאתו חל"ס הוא ג"ג עפ"י נקודתו הו"ה : שהוא שח"ך : וז"ה ג"ג ח"ה הענה חל"ך : והומר שקריאת השם הו"ה לר"ך לקרותו עפ"י נקודתו חל"ך דווקא : וישוון במחשבתו להותיות הו"ה עם נקודותיו שש מורה וחד האותיות כי יכוון לשם הו"ה בחוליו מ"ה שהוא עיקר מלואו של הו"ה שהוא ב"ה והנקודות שלו שח"ך שהוא ב"ה וז"ה שקריאתו בנקודה חל"ס כ"ל שעולה במספר ב"ן ולכלב ח"ה בין ב' וו"ן שג"ן והוא עיקר הומר וכל בכ"ך בהכמת הדקדוק כולס כח' וישוון ויגידון שהוא כדברי והתופה ע"ו כי כ"ל שפמ"ה חיות הוה הממוש שבה לפני שם הו"ה נקודתו שפמ"ה כמו ניהא ביהא כיוהא וקוה מורה כי האות שבה החר היותו נקודתו ג"כ בחתף פתח : ואל תשיבנו מן מיהא נקודתו ב"ר כי פירושו של מיהא ידוע שהוא מורה פני מן יו"ה ומכא ה"ן לר"ך להיות דגש בלות של חריו ולפי שקריאתו חל"ס שחות הראשון של חל"ס הוא מן אותיות שאין מקבלים דגש כידוע לחמ"י הדקדוק לר"ך לבח הדגש חתת הגו"ס כמו מדבר מחרב מתלואים ימחי מן חיותיו חתה"ר אין מרובים דגש ובה"ה הדגש בלות השמוש והוא עומת העד שקריאת הו"ה הוא בחל"ס : והן לר"ך לכרחיב עוד בזהו יתר : והם שנית חתי חל"ן :

דרך ו' בויתבאר סוד אילה

כתיב חילת אהבס ויעלת חן דדיה ירווך בכל עת : הפה כבר רומנו למעלה בסוד חמה שיש בכרבי חיס וחתת הח' אילה שמה ב"ה נפתלי אילה שלמה הנוון חמ"י ספר : בסוד דוד שהוא נק' טועם זמירות : כי במקום הוה לר"ך לזיירות בסוד זמיר עריוס : ונקראת נפתלי דכתיב נפתלי עב החותי ונס וכלתי : והכונה בכ"סוה למטה ונקבלת מתוחי מן ז"ה נק' ח"ה"ס סוד חל"ס ישיעי כמ"ס כבר : וכשעולה למעלה ונעשית בסוד חמת כי נחמרה עם חותמה שהיא ששנה עליונה שהיא בסוד חמ"ס כמ"ס כבר חו"ה נק' ח"ה"ס חכמים ויעלת חן : וסוד ח"ן יתבאר במקומו : והוא היה מקבלה מן ח"ה עשר הו"ה יתבאר ח"ה"ס : והוא הוא בסוד הכתוב ח"ה חומה ושיד כמגדלות : וזה דדי ירווך ככל עת כי ה' ח"ה"ס ח"ה"ס הוא סוד ע"ת במספר השוה ושם כל העתים שוים לטובה : מחל"כ כשהיא למטה יש עת שלום ועת מלחמה וכתיב חל ואל יבא בכל עת : אבל למעלה כולו שלום דכתיב חו הייתי בעיניו כמולאת שלום : כי נתבאר ח"ה ע"ו ונעשה ח"ו ואין ח"ו אלא שמה : והוא כי נפתלי ע"ס לחותי וגם יבלת' שהוא סוד ע"ת במספר השוה : והוא נקראת חילת

הקלה השמר דכתיב למעלה על חילת הכתר למעלה תמן מלחמתן
 כלל מבואר בוואר : וכתיב מי זאת הנקפפה כמו שחר ברה
 בחמה יפה כלבנה : מי זאת הנקפפה עלת : ונאמנה תקחה : דכתיב
 מי זאת עולה מן המדבר כתבואר בוואר ולכן אמר ב' להמות ברה
 בחמה יפה כלבנה : חמ' הרמות נקפפה עלת סוד ג' נעול אחתי
 בלה : בלה' הוא סוד חלני פ' ו' וכמה תחבריים יחד ח' נקפפה כמו
 שחר המרותו במעשה הקעורת דכתיב מטולח טורד קוד"ם
 ולשון מטולח מלשון עירוב והבור ב' מדות שהם טהור וקודש :
 טורד הוא סוד טענה תקחה סוד בת שבע דכתיב ויהי מטרתה
 משוחתתה ויהי סוד חמ' : וקודש למעלה סוד מ' : ולמעלה
 הוא סוד המקי' ששם מעשרת מטולחיה כמ"ם במקומו : דכתיב
 מ' יתן טהור מטתה והבן היטב :

**דרך ז' בו יתבאר סוד אור וסוד אור
 וסוד אוהל**

כתיב אור זרוע לדיק : הגה טועה מה שארז"ל אור שברא
 הקדוש ברוך הוא ביום ראשון היב מאיר מסוף עולם
 ועד סוף : והגה דרך להבין חמרי בינה מה שדקדקו בלשונם
 להגות למר מסוף העולם ועד סוף ולא חתמו מהתלת העולם ועד
 סוף : ואם אין תמלה אין סוף : אלא הכוונה הוא עפ"י סוד
 הכתוב מנול עו"ם ס' ב' ירון ליק ונשגב : והוא עפ"י מה
 שאמר הרשב"י ז"ל תרין עלמין אינן ליה לקודשא ברוך הוא חד
 דלייר ביה וחד דמתעלם ביה דכתיב ברוך ה' אלהי ישראל מן
 העולם ועד העולם והכוונה בכל זה כי מלת העולם רומז לו קצות
 שהם ד' רוחות מעלה ומטה : וכבר נתבאר שבינה נק' עולם לפי
 שמתקבלת מן שית שערין ורכיבין הגרמיון במלת בראשית שהוא
 בראשית והוא סוד הכוונה והוא סוד עולם הבא שכבר בא :
 והמלכות נקראת ג' עולם סוד עולם הוא והיא מקבלת מן ו'
 כושרין של ז'א : כתבאר בוואר שאמר מן העולם ועד העולם
 כמל' מן הרמה ועד בית אל : והם ב' ענמין דליית ליה להקדוש
 ברוך הוא הוא סוד ת"ת דליקרי קב"ה כמ"ם לקמן : חד דלייר ב'
 הוא סוד בית אל דכתיב כתפירת חכם לעבת בית : וחד
 דמתעלם ב' הוא סוד עולם הבא דמתעלם ב' : הרי נתבאר
 לך סוד ב' עולמות : והם גרמיוס בפסוק ח' הכל' דכתיב גדול
 עץ עם ס' מגדול' הוא ע' ב' ומספר השם והם סוד ב' עולמות
 קב"ה ולכן הם במספר השם כחמה ככתה מגדול הוא סוד הבינה
 שהוא גס כן סוד מגדל הפורה בחור בסוד שאמר ז"ל היתר
 נדרים שרמים בחור והוא סוד אור למ' כו"ה
 לבד הבינה בסוד שחמתי ו' ג' עולמות הלכות נאמר במגדל
 הפורה בחור ופרש"י בחות למ' ענק' מגדל כמ"ם במקומו :
 ענק' הוא סוד המלכות בסוד הכתוב ה' עו' לעמו יתן דכתיב
 ונתתי מעבדי בתוככם : ונאמנה הס' סוד ט"ם ה' : שהם סוד
 קצ' החיים וספר הכושרין בו ירון ליק דה קב"ה וגשגב מאן
 כגב דה הוא תגדול כמבואר בוואר : גס מבואר בוואר דהאי
 אוריהויהו ר' טולת אסתים נאורי' בהאי מוקח קצימחה דליקרי
 חמס' דכתיב טולת בחמה עשות והתגלי בשבילין ידעין
 שבינה דכתיב ובינה תפוצין : הרי כי תמלת גבוי של זה
 קאור הוא ביטוד הבינה והוא נקרא סיפי עלמא דלעילא :
 עכרי האור ב' חל' דרך יפודה מן יסוד התכנה : והגה
 היסוד של בינה נקרא ערב מלשון עירוב כוחות שהיסוד שלה
 הוא סוד המגדול סוד אור למ' כמ"ם במקומו והחר כך
 יורד מן הבינה ליסוד דועיר אינן נקרא בוקר ושם מתגלה
 הוא אור שהוא סוד טפת חסד הורד תמוחה דרך שמונה
 עשרה חוליות : דכתיב וישכם אפרים בבוקר ושם מתעבב
 קיפו אור דכתיב והוא יושב פתח האהל ושב לשון עכבה :
 והגה נתבאר שאור הבא אל העיר אינן מן הבינה הוא
 אור חמס' שלעשה ע' יווג או"ה ומתחלה הוא ב' לפסי' החסד שבו
 שהוא סוד יוס ראשון של עש' ע"י בראשית כי ו' ימים רומזים לו'
 קצות של ת"ת ואז נצטפה מן חסד שלו סוד חמס' כתבואר בדברי
 האר"י ז"ל : והגה מתחלה קודם חיקון העולמות שבו אור
 בסוד נקודות היה זה האור יורד דרך מעבר כל ה' קצות
 עד שנק' למסירת המלכות ונקאר בשופר אור נעול

ואז יכלו השולמות להטות מחורו עד שנתקנו בסוד שרפופי
 וזה זה האור כנצח לפימה החסד הוא יורד דרך מעבר ה' ספי'
 עד שבה ליסוד ושם נענו האור כי מן היסוד יוצא רק דרך לור
 קטן אל המלכות והמל' תקבלת את האור וגו' והוא בחוכו ונעשה
 כשוי ליסוד הנק' בוקר דכתיב בוקר הערוד לך והנפק כתבואר
 בוואר דוד עשה כסוי' להאי בוקר והוא ואלפה מלשון מביה ומחוד
 תלפת : וז"ל האור שברא ביום ראשון היב מאיר מסוף העולם
 היינו יסוד בינה כ"ל עד כוונת עד יסוד המלכות : ראה שאין
 העינים כדלי' לסתמם בו ננוו ללדיקים סוד יסוד ומלכות לדיק
 ולק' והבן כל זה : והגה תבין שמה שאמר מסוף העולם ועד
 סוף קאי על חד עולם ב' הרשב"י ופי' הוא אור דהחברי בימות
 קדמאה ווי סליק נכורה דליה מסייפי עלמא עד סייפי עלמא
 וכן : והגה הוא אור כשבה להאי בוקר כי יוב בבוקר אור והאששים
 שלחו ט כיון עשה יוסף לעשות מלאכתו אזי אין אש עמו בבית
 כתיב וכן : והגה עיקר האור כבר נתבאר ששאר דיסוד למעלה
 רק טפת חסד מתגלה בשמות דחמה והוא סוד י' ועירא כמ"ם כבר
 כמ"ם ואז נעשה מן אור חו"ר והוא נק' אור חסד : ויש חוירא
 דכתי' : ויש חוירא קדמאה ויתבאר במקומו

**פתחו דרך א' בוית' סוד אתה וסוד
 אהרן וסוד את**

כתיב אהרן סוד לי מר חלמי רני פלח חסובני סלה :
 דע אחי קהרי כבר נהב' קב"ה שהם סוד כח"ב דלא'
 הם נעלמים וטולת הם ככלל ע' ויקח קדישא שהעתיקם מבריות
 ואף כי מבואר מתוך הוואר שהבינה היא שירותה לשלמה בסוד
 ענק' מ' הרמות לל' עשרי בינה בסוד הכתוב ח' מ' ויען ויפיקו'
 וכתיב שמו מרוס עימיס ראו מי ברא חלה : זה הכתוב הוא
 השפוחו בנדו עק' מ' שהוא לשון שלמה מחמע ששם בה חוה השגה
 שהיא שירותה דשאלמה חף שאין בה השוכה חלה שחנה דרך שליטה
 על כל זה הוא רק בהתפעלות למטה בהתלבנות תוך הו"ה
 סוד ו"ק כ"ה כולל מן ה' הרי חל"ם וזה מ' ברא חלה שהתפעלותה
 בתוך סוד ו' נעש' בסוד בריח' חסד' כמ"ם חל' אכל למעל' בתורת'
 חף הבינה היא בסוד עתיקא : ומן ספירת החסד שהוא סוד יומא'
 קדושה יומא' דחול עם טעמ' יומין בסוד הכתוב יומס יומה ס'
 חסדו והוא סוד רישא דו"ה שהוא סוד ו' קצות דחל' מתט'
 מהחיל הגלוי ונק' חסד עולם דכתיב וחסד ה' מעולם ועד עולם
 כמ"ם למעלה : כי ממנו נמשך חוץ של חסד לעולם החתונת מ"ם
 לעיל דכתיב אהבת עולם אהבתיך על כן מסכתך חסד : ולפי
 שהוא סוד חסד עולם שהוא סוד ו' ק' שם סוד ד' רוחות מעלה
 ומטה שהוא סוד עולם כמ"ם לכן בע"כ מתט' מהחיל הגלוי כי כל
 מי שהוא בעל ו' קצות ע"כ יס לו רשע חך סוף : והוא סוד
 חק"ר שהוא עגמו סוד בגלוי ולכן מן החסד ולמטה נק' חל"ם
 אכל על הכעלמות קתיב הוא עשט : ואף שמתלה לפעמים שולת
 הוא רומז אל מדת הגבורה בסוד הכתיב ועבד הלוי הוא הייט
 שרומז לגור המיוחד מן הבינה אל הגבורה כמ"ם בסוד הכ"ב
 אגורות : וקדש שמדת הכוונה הוא החסד ושוחבת מן הגור
 המיוחד מן הדעת אל החסד דכתיב שפתי כגן ישמרו דעת :
 ולכן אורב יבקשו מפיהו : וכבר נתבאר עתה חסד מתפשט
 האור שהוא ר"ו רח' דמתקבצו ומסתתר בהאי בוקר : וקוד הוא
 כשוי' דליה כמ"ם לעיל : ולכן קוד אור חיל לכות עוקס בחור בינ'
 כי סבו ר"י : והאי חסד נארו מר : כי כבר בהרטו עתה זה
 אור נעשה חויר סוד מגדול הפורה בחור רח' למ' כ' כ' האי
 בוקר הוא סוד ח' העולמים כמ"ם : שם סוד ג' ווי"ן שהם
 במספר ח' וטפת חסד המתגלה בו הרי למ' כוה ל' סוד יגדל
 נח' כ' חל' חל' : אכל כשאין מעשה התחולות מתקנים ונפרס
 כשפוגמים ח"ו בזה המדה אזי כתיב אור ליק ח' וזה כ"ה ח' ל'
 מחולק והבן זה : ויתבאר עוד במקומו : והגה כבר נתבאר
 שמהו חסד שהוא סוד חל' נעשה אור מקיף לועיד ומקבל'
 ומטו נחמים כל הדיקין : ובזה תבין הפסוק שהתלשט
 חמ"כ סת"ר לי מר חלמי רני פלח חסובני סלה :
 כסודי' כי באור המקוץ כבד יתבאר שיש בו גס' בדי' מקוונ'
 פנימי

שערי

שער האותיות

אות אלה

גן העדן

פנימי וסימן והחיות שהוא יותר גדול בסוד סו"ה והן בכללם
שער הו"ת שם במספר רב"י : והפנימי שהוא קטן ממנו כמ"ס
הוא לערך הסימן בסוד חלסי' ותפסטי' ממנו ק"ד צרופי' חסר
חד כמ"ס למעלה כי ה"א נאמר למעלה שהוא כוד הכתיב לא ידעו
ע"ט והס' במספר פני"ט ח"ט רב"י פל"ס הסובבני סלה : וע"ז
זאמר והבטוח בה' חסד יסובבנהו וזהו פיגמם כיון שקנה לברית
זכה ליו"ד וע"ה דכתיב פיגמם בן אלעזר בן אהרן הכהן : וכיון
שהסוד הוא טלל גם ל"ה בסוד ג' וי"ן הג"ל לכן זכה לב' נשמות
של נדב וחביבה שהם היו סוד שורש נשמות מן ל"ה שהם תדו פלגי
דבופא : וכיון שזכה ליו"ד וע"ה סוד טפת חסד זכה לכהונה שזה
היו"ד מתפשט מן ראש החסד שמשם שואבי' מדת הכהונה וזהו
אחד חיל להכנס מן מדין אבל אהרן הכהן שואב מראש החסד
שהוא הפגור המיוחד מן הדעת לחסד כמ"ס לעיל : והוא ששבינה
דמטרוניתא בסוד הכתוב וימינו תחבקני ועליו נאמר רג"ל ליעקב
שמהה כמו שבוחר מתוך דברי הרשב"י ז"ל :

והנה

עשה אודיעך הסוד מה שאמרו אהרן הוא ששבינה
דמטרוניתא : משה ששבינה דמלכא : הכוונה בזה כי
ז' לדיקוס הט עד ז' עמודי עולם : אברהם חסד : יצחק נחם :
יעקב ת"ת : יוסף יסוד : משה נלח : אהרן יוד : דוד מלכות :
וחף שאמרנו שמהה הוא בסוד הדעת : וגם בסוד הת"ת היינו
שורש נשמתו כמ"ס כבר אבל מדחו נחם דכתיב מולך ליומן משה
וכתיב נעמוות בימיוך נלח : ואהרן חף שאמרנו ששואב מראש
החסד היינו גם כן שורש נשמתו : אבל מדחו יוד : כמו שבוחר
מתוך דברי הרשב"י ז"ל : אבל מכה כהונתו הוא שואב ממדת החסד
נלכן הכהן נקרא ג"כ בשם הת"ה דכתיב וזהו כהן לעולם על
דברתי מלכי דק : והנה אמרו בוחר יהיה בנלח ואיזו בוחר :
הטוטה כמ"ס כבר כשהיו כו' נקודות למטה בדריאה והיו נלחיים
בעקביו של א"א וכקופל הא"א הכ"ה שלו בתוך חג"ת שלו אזי
הוא שהוא סוד ו"ק עלה ע"י הגלה דא"א והמלכות עלתה ע"י
היוד דא"א הרי כי משה שמדחו נלח הוא ששבינה דמלכא שהוא
הוא שנקרא מלך ואהרן שמדחו יוד הוא ששבינה דמטרוניתא
שהוא המלכות שהיא נקראת מטרוניתא : וכלל זה שטר בידך
שמלת חת"ס רומן למדת החסד וחסד נקרא אב כי חג"ת הס'
סוד האבות והוא אבינו כראשון מדת אברהם : ולפעמים רומן גם
לת"ת דכתיב כי אתה אבינו אברהם לא ידענו ושראל לא יכירט :
לח"ט ע"י הליטר המיוחד חליו מן החסד : בסוד הכתוב ואתה
תשמע הקמים : ואם תמלא לפעמים שרומן אל החכמה היינו
החכמה שבת"ת אבל חכמה עליונה הוא סוד הנחשבה ולא יתואר
לו מלת אתה הרומן אל הגלוי : ועיקר מלת אתה רומן לזה כמ"ס
כבר : כי תמיד החכמה מתלבשת במלכות בסוד הכתיב בחכמה
יסד ארץ : וגם החסד מושך עליה חוט של חסד דכתיב ואתה
עולם הסכתך ע"כ משכתך חסד : והמלכות נקראת ח"ת סגוללת
כל האותיות מן ח' עד ת' : והיא עצמה היא סוד ה' אחרונה
של השם הגדול הרי חת"ס : וזהו תבין הכתוב את ה' אלטיך תירא
ואותו תעבוד ולא כללס יחד לומר את ה' אלטיך תירא ותעבוד
וגם מלת את הוא מיותר : אלא שרומן לב' מדות ח"ת הוא מדת
הארה : והוא שער החיות אשר ממנה תכנסו למדת אותו סוד
שבינה שהוא למעלה בקודש והבן זה :

דרך כ' בו יתבאר סוד ארץ

כתיב הארץ אשר נשבע לאבותינו : וגומר לתת להם :
לתת לנו לא נאמר אלא להם כי הארץ היא הארץ
לדוע דכתיב את השמים ואת הארץ והוא סוד ארץ החיים
שניתנה אל האבות ועל' נאמר הארץ הדוס רגלי : והאבות
ירשוה אל בניהם הגדויקים דכתיב לדיקוס ירשו ארץ : והנה
עיקר זה שמור בידך שמדת המלכות היא כוללת כל השמות
והפעמים : ומאזיה מדה שהיא מקבלת נקראת ע"ס : והנה
בתיב על הארץ הטובה כשמקבלת מן מדת טוב : בסוד
הכתוב אמרו ללזיק כי טוב : ונקראת ארץ רחבת ידים :
כשעולה בין הרועות ויושבת בין דרועי מלכא :
בכתיב שחלו תחת לראשי וימינו תחבקני : ונקראת ארץ
רחבה כשקבלת מן רחובות הגבר סוד הבינה כמ"ס : ונקראת

ארץ נחלי מים בסוד הכתוב כל הגלים אל הים , ואלו נקרא' ג'ס
כן ארץ חמדה בסוד שאמרו חמדת ימים אותו קראת : דכתיב
ויכל אלהים ביום השביעי : והרגום ויכלו וממדי שהוא
סוד שבת שב"ח הוא כמו של אברהם בכל שמה שבה חמ"ד והיא
סוד ה' הרי חמדה שב"ו ומפרנס לכל הנמצאים דכתיב ויחמס
בעוד לילה ותחן ערף לביתה וזהו לעשרהיה : וכן כל כיוצא בזה
רבות כהנה : ומן ארץ נעשה חל"ד דכתיב וראת ה' הוא חולרו
כמו שכתבתי כבר , ואלו שואבת חיים מן אלהים חיים , ונקראת
ארץ החיים ונמנת חיים לכל חי והבן זה , וזהו תבין משאר ח"ל
ויבן אלהים את הללע חלמד שבגלה כאלר ולמדו זאת מעלת ויב"ן
שב סוד החיים , וכתיב ויעקב נסע סופתה ויבן לו בית וסבן :

דרך ג' בו יתבאר סוד אחרית

כתיב והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה' בראש
ההרים , דע אחי כי מדת המלכות נקראת אחרית
הימים סוף כל המדרגות ולעמיד העלה בראש ההרים דכתיב
על הר צבון עלי לך , והוא נקראת הר בית ה' סוד הר המוריה
שמשם יוצאה הכוראה והראה ויש בזה סוד ויתבאר במקומו , והנה
האבות נק' הרים דכתיב שמעו הרים את ריב ה' ולעמיד העלה
בראש ההרים , אומתי העלה כשהיחבר חל"ה השם הגדול סוד
וקי"ה שהוא סוד אות ח' כזה י"ף ח' הוא כיתחבר ה' באחרית הימי'
אז התי' כתר על אהרון בסוד זרקא בטלחא : הוא חסי' בריא
לסגולתו כזה , שהוא כתר על אהרון ואז יהיה נכון הר בית ה'
בראש ההרים , דכתיב ויהיה עטרת הפארת , אבל עתה הוא
בסוד מונח רביעי , וכתיב ומוצאך כל הדברי' האלה באחרית הימים
בסוד שאמרנו בכל מקום שלנו ושראל גלה שבינה עמהם בס"ה
אלה פקודי המעשן משכן העדות שזהו עדות למראל שלא תזוז
השבינה מן ישראל , ובאשר שהיא קצורה בתקנת חוט השני העלה
דרך קו חמלעי עד למעלה בראש ההרים בסוד הכתוב וק' ונטס
על ירושלים , וכתיב ויש תקוה לאחריהך ושבו בימי לבבולס
זה שאמר ומלאך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עש"ה'
אלהך והבן כל זה ,

דרך ד' בו יתבאר סוד ארון וסוד ארון

כתיב הנה ארון הכבוד ארון כל הארץ , דע אחי שמלת
ארון רומן בג' מקומות , והנה מלת ארון רומן לתיב'
שבו נכנס נח סוד ברית כמו שכתב' בנורה , והם עלמס סוד שלש'
כתרים שיתבארו כבר , כי ארון הוא סוד ג"ר קודש והם בעגלת'
נעשים ג' ארונות : והם סוד ג' ארונות שעשה בללל ב' של זכב
ואחד של עץ כמו שפירש"י ז"ל והיו ז' בתוך זה הוזהב כמחון וכל
עץ חוד קהב והזהב בתוך של עץ : ואודיעך בסוד של חלו שלשה
ארונות הנה הבינה כבר נבאר שהיא סוד אות כ' של אכ"ו
שנעשית כסא למעלה וכתר לעולמות שלמטה בסוד אות למ"ד
כמ"ס במקומו : והנה היא נעשית ארון לקבל הלחות והם סוד
לוחות ראשונים ובינה הוא סוד וזב סגור בס"ה ממשן וזב יחסי
וכתיב מה רב טובך אשר לפני , וכתיב כי שם חלקת מחוקק
ספון , וכתיב ומחוקק מבין רגליו , בזה יש כמה סודות נפלאים
אם תנבך תבין , הרי לך סוד הארון של זכב הפנימי אשר בהוט
עונמים לוחות הכרית והבן זה : והנה הת"ת הוא ג"כ סוד ח"ר'
קודש ונעשה ארון לקבל לוחות נשיות : והנה הת"ת הוא סוד עץ
החיים אשר בתוך הגן , וכתיב כי האדם עץ הגדה ומלת עץ
הוא סוד כס"ף הבוטן לכו"ה סוד ת"ת כ"ה תחשוב הו"ה סדרך
זה יפ"ה הוא כ' ה"פ י' הוא"ה הרי ק' ויפ"ה הוא ל' ה"פ ו'
הוא ל' הרי ס' הרי סוד ע"ן והב' אותיות י"ה שהם סוד ק' תמנו
ירדיוס ק' ברטת וממקום כב' אותיות י"ה שהם סוד סמ"ך
גבורים וזה השם רומן להתקנת הדינין בסוד הכתוב וירשו
ה' ע"ן וישך אל תוך האים ויחוקק האים , והוא סוד הארון
של עץ שבתוך אל תוך האים ויחוקק האים , והוא סוד הארון
שמות והבן זה : והנה המלכות היא ג"כ סוד זכ"ב סוד מלכות
בית ל"ד סוד זכב טבור , כי לא נקרא טבור אלא
אשר שנעבר מעומתאן : בסוד הכתיב מ"י ימן עטרה
קטמף

תקנתו והבן זה: וסוף סוד הארון על וזה החי' ון על לבו לחרון
 על עין: ואחר שפיעין בסוד התלבשות הפרטעים המבורחים כבר
 הבין כל זה: ואם הבין זה הבין ג' כ מה שאמר משה לשראל
 בתוכחהו גוי ח'וכל עלות סנה אין כהם קבונה: כי כהעת
 כעגל אפרו מהם טחות הרשונים סוד העלה וגם לוחות שניות
 קדם סוד התבונה כמו שהבאר עתך דברי הארז"ל כי הלוחות
 שניות נתנו רק למשה בתקנה: דכתיב ואתנה לך עני לוחות וגו'
 ח"ס יקח משה בשמנת חלקו וכו' ועני לוחות אבנים הריד בידו
 בעמדו לפניך על הר סיני והן עמודים אלה תפלה: והבן כ"ו
 היטב: והנה ג' ארומות אלו הם בעולם האלויות והעדר יש ג'
 ארומות בג' עלויות בריאה יעיר עשיר: וכבר טרע כי כבריאה
 קם סוד מטערו וכן כי אמרש כי מט"ש שבבריאה הוא ב"ו
 מיעטרין עכ"ל קו"ד נגלם במבטא: וכיירה סוד וקטרין:
 ובצעים סוד גדלמין: ולקשין הם סוד ארז"ן ע"ה במספר השנה
 במספר הגדול של פ' שפוטו והבן: ותדע כי עיקר מלת ארון
 קומו אל הגלגלת שנקראת ארון הברית כי הברית הוא בארון:
 וכתוב ואני זאת בריתי אהך את קשתי נתיני בענין רחם והבן של
 פתיב אתן יבגנן אלה נתיב כבר: והבן כ"ו: והפריה הוא נקרא
 ארון כל הארץ בס"ה דבר האט דמוי הארץ: והוא כולל לע'
 באכריון ועמו הוא ע"ה שסוף הכ"ד והוא סוד ב"ד על מטה
 וקם סוד העלה בסוד כליות ויעשה וקם סוד עיבור המדע ויחיון
 ממשדות בסוד שאלו"ל אחר הקב"ה אמי ואתם נלך לב"ד על
 מטה וקם סוד הקופטים וטורים שם במספר ק"ך ארומי
 אלהים הכרומים בעלה **הנה גן הנה** וקם סוד ד'
 למדיון שבה שערך: ליתן רוח בין הדבקים בס"ה
 כהם מטחו שלשלתה עשים גבורים סביב לה מבורי ישראל:
 ו"ש סנה ארון הברית הרון כל הארץ והבן כ"ו היטב:

דטלח ביה כי עס הוא סוד לחם הקמים שם ג' ככרות וכלל א' ר'
 סים שם סוד ג' ודיון על 'וברך יאר' וסא וסס ג' שנות
 הו"ה לאיען וברכ' ס' יאר' יסא ה': וג' הו"ה הוא סוד
 לח"ס ו"ש בהם י"ב הו"ה: ו"ס הכתוב כ"א הלחם אשר הוא
 חובל: והנה בועז אמר לרות שהיא סוד ששנה תהיה כמו באר
 בובה אמר לה בוינו ובינו הוא סוד ב"ו ע"ו לעת האוכל גמי
 הלום: והן סל"ס הלא מלכות הוד ששנה עלאה: שהוא סוד
 חכ"ו כ"ז למעלה: ולפי שכללת ששנה תהיה בששנה עלאה
 לכן סידר בשניהם סוד חכ"ה וסח"ו והבן היטב: ואם הבין זה
 הבין ג' סוד ב' יתדיות של שמוע ישראל ובשפת"ו: שם בסוד
 חכ"ה וסח"ו: והבין משאר"ל תשל לבת מלך סכריה לוקי קדימ'
 כו' חס חוכה תבין.

דרך וכו' יתבאר סוד האבות שהם סוד המרכבה

כתיב רק באשמתך חסד' ומחייב כי כי חסדך ואשלמותו
 אשכננו כי ידע שמי, סנה הכתוב הוא בא לרמוז מה
 שאמר ר"ל האבות סן הן המרכבה, ובא לרמוז שיעקב הוא כבוד
 שכלבות דכתיב אביו ועקב ולא אביר אבירס ואביר יחוק:
 והטובה כי מלת חסד הוא סוד מ"ס סכ"א קמ"ן וסוף רומן לב'
 מרכבות כיו"ס מרכבה למרכבה כי גטוה מעל גבוה שומר וגבסיה
 עליוס, הכוונה כי כבר נבחר כי אברהם מלדו חסד יחוק
 גבורה ועקב ח"ת ולכן כ"מ שמוכר סס אבות רומן לח"ת, ובוה
 תבין סוד מה שפירש"ל תהלת פ' וחרת ו"ל וחרת אל האסת
 כי כבר נבחר כי האותיות על אמת. הם סוד הגבורות ואורות
 על אבא הם סוד החסדים, ונבחר גם כן כבר כי כל זמן שאותיות
 אבא מלובשים תוך יסוד חינה אמי יסול' לביקוע ולהחיר לחון רק
 אחר שסחיים יסוד אמת, ח"כ למעלה במקום ח"ת אמי ואל'
 הארת אבא רק הארת אמת כח"ש אבל למעלה, והנה בבעל
 העורים ור"ה בגימטריא ולחק לרמוז כי יליאת מרסיה ע"פ
 בגבורה דכתיב כי ביד חוקה הוליד' ה' אהרן מרסיה והכוונה
 כי גאולת מרסיה היה בזכות האבות המבורח בדרך, והכוונה
 כי השפע והאור חקר עלה להם שעי"ו ילאו למדות מעבדות
 היה מן הארץ שילאם מן ח"ת ססם האבות שהוא הארת אמת
 בסוד וחמשים עלו בני ישראל מחרן מרסיה סוד ג' שרי צינה
 ולכן נזכר יליאת מרסיה ג' פעמים בתורה וקם סוד המדות
 כמבורח בזהר, וזה ההארס הוא בסוד הגבורות כנ"ל, וזה
 שפירש"ל ור"ה חל האבות כי האבות מקבלים רק הארת אמת
 שם סוד הגבורות הכרמיום כמלת ור"ה, וכחור אל הענין כי
 ח"ת ססם האבות הם סוד המרכבה שלעשים מרכבה לח"ת
 חס נק' מרכבה עליונה: ואף כי יש עוד מרכבה למעלה מהם
 בס"ה סולו לרוכב בערבות ב"ס שמו אבל לפי שאין שם השם
 לכן אט מתחילין לקרות מרכבה עליונה לח"ת: והנה זה הכתוב
 עלמו אין לו הכרע שאמר סולו לרוכב בערבות ב"ס שמו חס
 ב"ס שמו קאי על הרוכב או על הערבות והבן זה: ויס עוד
 מרכבה למרכבה והם סוד ח"ה שלעשים מרכבה לח"ת ונק'
 מרכבה הששנה: והנה ח"ת לפעמים עלה למעלה מן ח"ב
 והנה הרוכב בח"ב וזה גם היסוד עולה עמו בסוד חות"ו או
 היסוד הוא הרוכב על ג"ה בסוד הכבוד וירכב אותו במרכבת
 המשנה ויקראו לפניו אברך שיהי כך ונעשה אב והבן זה: וזה
 תבין סוד הכתוב ישראל לבגולתו: כי יש סוד בגולת ברזי
 דעמים כזה: ונק' בגולתו כמבורח בזהר ויש בגול ברזי
 דנקודס כזה ונק' בגול, והנה היסוד שהוא סוד יוסף לפעמים
 הוא בסוד השעמים ברזי ובגולתו כמרכבה המשנה
 ונעשה אב אז הוא למעלה מן נקודת ג' והוא בגולתו כזה:
 וכשהוא במקומו הוא למטה מהם הוא רך ברזי דנקודי שהוא בגול
 כזה: אבל ישראל שהוא סוד ח"ת לשלם הוא ברזו דעמים
 הוא בגולתו כזה: כי אם הוא במקומו הוא רוכב על ג"ה הרי
 הוא בגולתו, וכשעולה למעלה על ח"ב הוא רוכב על ח"ג בס"ה
 וברכתיך על כמותי ארץ והאכלתיך חלתה יעקב אהך שהוא
 חלה בלי מרסיה שהוא עלה דרך קו האמצעי עד הראש, ולכן
 לשלם

דרך ה' בו יתבאר סוד אוכל

כתיב אכלו ריעים שמו ושכרו דודים: הנה כאן נפלגו
 עשורי עולם, יש מי שאומר אכלו ריעים לעילא, שמו
 ושכרו דודים לתתא, וכן הוא מבורח מתוך דברי הו"ה דריעים
 פיען לעילא סוד ב' ריעים דלא מתפרשין וסס הוא סוד יין
 השמחה ויין המסור, ומאן דליה ליה גרבה דחמרה אכילה
 בעליו, ודודים פיען דלתתא דלאו פיען בחמרתא חדר אלה
 לומינין דיעשין ובע"כ אקרו דודים דכתיב חמי' לדודי אדודי לי
 דתמן רמוו אלוו דמול דליה בחולה, דכתיב והוא אשה בבחוליה
 יקח, וכתיב אהך לדודי למישרים כמל"ה מישרים אמה טונת,
 ותמן פיען שחקים דמחמו מנה לדדקיות: ובשי סקים לאשחקיא
 מנחלה עמיקא: מן הכוח יין השמחה שבו מאהרה רחיקא
 דכתיב ויבא לו יין וישת עמיקא וקוף לעילא לעילא ויש מי
 שאמר אכלו ריעים לתתא בנין דתמן רוח דאכילה: שמו ושכרו
 דודים לעילא דתמן רוח דשמי' הכל: וגל"ד דהני תהי כהני
 תאזי דאפליגי באחר אחרת: חס אכילה בכלל שזיה: דכתיב
 ויש משנה גדול מלמד שכסעודה נקראת ע"ש המשנה: או שיה
 בכלל אכילה דכתיב עביד לחס רב וגו': כי נודע שלעול הגדול כולל
 את הקטן ומקיים מכל ד: ח"כ חס נאמר שאכילה בכלל שיה
 ח"כ השתיה מוכרח להיות למעלה והוא כולל גם לאכילה: וכן
 מבור מדברי הארז"ל בסו' איסו' אכיל' וסח"ו וס"ב ב"ה, שכתוב'
 עס שאכילה הוא סוד אור הכלים והשתיה סוד אור הפנימי:
 וס"ב סוד אור התקין: הרי כי השתיה למעלה מן האכילה:
 ואם נאמר ששחקיה למטה ח"כ שיה הוא בכלל אכילה: והנה
 לכל הכי דיעות יש כאן מקום שאלה משתלבת בתחיתא עילאה על
 פסוק באתי לגבי אחותי כלה אכלתי ויערי עם דבשי שתיו יוני
 עם חלבי והקשו סס הלא אמרו למעלה אין עס אכילה ושתיה ט'
 וזה השאלה שיד גם כאן בזה הכתוב והבן זה: אבל חס תעין
 היטב בענין הששנה שהיב שרש"ו"ל לאליהו על שאלה הכל'
 תבין ג' כשובה על שאלה שגלו, ותבין כי כל הקיעות כולם
 עולים בקנה אחד ואלו ואלו דברי אלהים חיים, והנה ארמון ג'
 ברמיו כסוד אוב' לכספת שבור והוא סוד ב' שנות ח"ל הו"ה שהוא
 ז' ומספר' לכל אבל תכונמו' ולכל בריותיו הוא ס"י החמירו אלה'
 קם השעמי שכתב אלה' חכמה: וזה נעשה ארון רב וסוף מו"ן
 כב ב

שערי

שער האותיות

אות אלק בן הערן

תפילה אשר לא עלה עליה עול : והנה כתוב סוף כ" לט
בגופלים והוא סוף לדיק שהוא יסוד עולם שהוא סוף חיות
כמל"א סמטוני באשיות כמבואר בוור : והנה נבחר כי יסוד
כוח סוד הוי"ה ובו מתגלה עפת חסד סוף שם ה"ה הרי ח"ל הוי"ה
במספר ז"ן שהוא סוף השנים ש"ן ון מלכה למטרותיה חבל כ"ל
שניה בסוד ינת האם אזי חסתי מור"ב סוף כ" שמה כ"ל :
ואכן כ"ו הישב :

דרך כבו יתבאר סוד אשכול וסוד אשך

כתיב אשכול המפור דודי לי : הגה אמרו אשך שהכל בו
הוא מפור על העולם : הסוד בזה כי מלת אשכול
רומז למדת לדיק יסוד עולם בהתחבר אליו מדת אברהם בסוד
המבואר ויטעם אברהם צנוקר כמ"ס כמה פעמים שהסוד עלה
מתגלה בשומח דלמה לדיק והוא יושב פתח האהל : ומלת אשכול
הוא חש"כ"ו כ"ו הוא הוי"ה מדת לדיק לכתוב ה"ה הוא הלדיק
אשכול הוא לדיק וישע חבל בבאר שבע והלדיק קראת אשכול
כבר בסוד הכתוב העד העד בטי האים : וכתיב ה"ה אשך מלחמה
כי שם סביבו נשערה מאלו וכביב דרוי והוא מנלח חוסיבנות
אברהם המתגלב בגלח : ובוה נלח דוד לפנתי ב"ה חלוקי אבנים
שלקח בתרמילו נגד ה"ה חומשי הורה שם סוף ה"ה ספי"ה ח"ה ל"ה
שכול' טהנים כח לדיק ב"ה וילקע ויסיף את כ"ל המספ"ה ה"ה כסף
וממנו מקבל מדת דוד ומנלח לחיובו : וז"ש אשך שהכל בו כי
חזון ה"ה חלוקי אבנים כל ה"ה כלול מעשר הרי ה"ה כ"ל וזה ספי"
הוא סוף ה"ה שיתחן אברהם שהם סוף ה"ה כ"ה כ"ה ולי שיקבל
בה מחבריה אשך ממנו אבנים מדת הכונה לכן הוא תפטר
על העול' ב"ה וכפר על הקודש ממומח' בני ישראל : וסוד השל
טעריקו חכונ"ה שהי"ה לוי"ה חטילה ופתייה כבר נבחר שהוא
סוף היחוד למעשה ולמעשה : וסוד לוי"ה הוא בסוד כמער אשך
ולוי"ה וכתיב כי לוי"ה חן הס' לראשך : וכתיב לוי"ה זה יצרת להשק
ז' : בסוד והנה יחזק למחוק ה"ה וזכר האשכול חיים ב"ה העכ"ס
והוא עכ"ס והבאר במקומו : וממנו מקבל אדם דילירה ספי"
האשך ומשמש במקומו בימי החול ולכן הם ענינם במספר השואה :
ואכן כ"ו הישב :

דרך ג' בו יתבאר סוד ארזים וסוד אלה

כתיב ארזי הלבוטן אשר נטע : הגה אמרו מלמד שחלקן
ועקרון ונטען במקום שעושה פירות : כבר נבחר זה
כסוד בשער ב' ופתח ארזים ידו לבאר שוית' הגה הדע כי מלת
לבנון הוא סוף ל"ב ט"ו שהם סוף ל"ב אלהים של מעשה בראשית
התפשטו' מן ט"ו שערי בינה : וממנה כל הנקלים הולכים אל
הים דלתיב וטולים מן לבנון' ואותן הנקלים הם שבע דלתיב
והכמו לשבע ונ' ובאותן הנקלים הם הארזים שנקביו מן הנקלים
והטובה כי הנקלים הם סוף החכמים המתפשטו' מברית עמוקה
סוף הבינה אל הים סוף וז"ל : והארזים הם סוף הארזות
שמתפשטו' ג"כ ממנה אל הים : ולכן ארזי הוא סוף יצחק
במספר השואה : ואשר קבלתו מן הורדין שבוואר ששם י"ג
שמות אלהים ממין גור'ן וכמוין חרן' והוא סוף ארזים במספר
השואה : והם ששה ומכ"ס מקבל השבעי כירם סוף ווי העמודים
לדלתיב ועמודי' עליו ששים עמודים וכתיב שרפים עומדים מעולם
ל"ו לו דליקה בסוד הכתוב שהו מרוכ עיניכם ורלו מו ברא אלה
וכתיב ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה כי אלו הנקלים
הם בראו דל"ה שהם ופ"ו במספר אלה : וכתיב אלהי המלך'
אשר מלכו בחרן ארזים סוף ארזים מן הדינים שורדים מן ארזים
הטובים שם במספר חרן' שהם סוף הארזים ולכן וישרב ה'
אש ארזי הלבוטן : דלתיב וימלך החזיונות : וסביר'ן זה הוא
טערת'ן פנ"ש בשער ה' ב"ה ימת תרה בתי"ן ואמרו ע"כ חזון
אשך של הקב"ה : כי מיד בא אברהם ותיקן שהוא סוף חזון
העולמות שנעשה ע"י סוף אברהם אשר מ"ה כמ"ש בשער ב' :
וכתיב וישע חבל בבאר שבע והוא סוף ההיקון שהכובי מקבל מן
וי"ה עמודי' ח"ס שערקן ממקומם ונטען במקום שעושה פרי'
בסוד הכתוב ע"ן פרי עושה פרי' ואלו כתיב לחרוץ כלצטן יב"ה
בכח

לעולם ישראל לטובתו ולכן הוא נבחר שבחיות וזו רוחו
מלת חמ"ק' כי כבר נבחר החי"ב הם ב' רשין דלח מתפרשין
ומן ב' נקודות שהם ח"ו"ב געשה בסוד רקיע שהוא התפשטותה
לפתח וזו בשועקב עלה למעלה קמת חו"ב געשה בראו לקמך
בוה : וכשהוא במקומו הוא בסוד סגול שהם רוח דחול"ס שב"ח
בוה : לפי שהוא מטה כלפי חסד והבן זה : ועתה נבאר לביאור
מאמר ח"ל האבות הן הן המרעבה שפטר למלת ה"ן לרמזו לכ"ב
מרכבות : כי הדע שכבר נבחר שה"ח הוא בסוד : ו"ק לכד
בשואה בסוד הקטנות חלון לו הרמת ראש חבל בסוד הגלות
הוא בכוד' ספירות שלישות חזי עין חנ"ה של געשו חכ"ד
והמסופו לו גס' החלשים כי סגה' עלו בחנ"ה והבנים געשו
אבות דלתיב המת חבוטין יהיו בנדך השימו לשרים בכל הארץ
ומן רך געשה חב וז"ל חב' מרכבות הם בסוד האבות והם
רמז כסל ה"ן ה"ן : ועיקר הסוד מלת ה"ן ה"ן ארמוך לך
ברמזה : כתיב ה"ן עם לבדל ענין : וכתיב ה' ב"ד ימנו וחין
עמו אל נכר : וזה הסוד יבאר במקומו :

דרך ז' בו יתבאר סוד אנש

כתיב אשך כמלך ימנו כן ה' אלהים : וכן כי רוח עברה בו
ואינו ולא יכירט עוד מקומו : הדע כי זה הכתוב
הוא רומז על אדם דילירה שביורה סוף מטטרון : והנה ארמו
לך ברמזה : כתיב מה אשך כי חזקרתו וכן אדם כי חזקרתו
קומולתו במעשה ידיו : והנה אשך הוא סוף אדם מתפרח דלחיו
לדחקו מטטרון ועליו נאמר אל תמר בו כי שמי בקרבנו כמ"ס
אל אלהים ה' דבר ויקרא ארץ כי בשביל ששמי בקרבנו חזי גס'
אלהים הנמלא ברחמים וזו נקרא חט"ש במספר השואה ומספרה
לדבר נקרא חט"ש בן ירד כמ"ה חנוך לעשר על פי דרש גס כי
יוקין לא יסור ממנה : והוא סוף עבדו וכן ביתו המושג בכל אשר
לו דלתיב המסלנו במעשה ידיו והוא נקרא בן אדם : כמ"ה
לך אשך אל ויבוא וכן אדם ויהאשם וכתיב ויתקלך חנוך את
אלהים ואינו לפי כי רוח עברה בו ואינו : והוא כן הפדה
כן יצ' דלתיב ישיב לימי עולמו : ועליו נאמר והמסרה מע"ט
מאלהים ולכן אשך כמער ימנו דלתיב מלפיה חנוך לבכמה וז"ל
הבהמה הרבולה על אשך הרים : ולכן לא יכירט עוד מקומו :
הנה רוח דלתיב רוחה וצירח ברוחא רבא דלתיב ורוח עברה בו
ואינו ולא יכירט עוד מקומו : ואלו רמזו סוף שמי מקום גמתי
השם גמתי מעשה כמבואר בזהר והבן זה :

פתח דרך א' בו יתבאר סוד אדם

כתיב למנלח על יונה אדם רחוקים מכתם לדוד : הגה
קתיב נאלמתי דומיה החסתי מטוב : והוא כי יש
קול ודבור קול דלתיב הקול קול עקב : דבור דלתיב וידבר
אלהים את כל הדברים האלה : והם סוף כלל ופרט כלל ריך
לפרט ופרט ריך כלל : דלתיב קול דברים אדם שומעים : כי
אין דבור בלא קול : ואף כי יש קול בלא דבור עכ"ו לא הבין
מזה מהות הדבר עד שבא הדבור ופרט הכלל שבקול : והם סוף
ב' תורות הורה שבכתב וזוהר שבעל פה זה כלל זה פרט :
והם רמזים בב' אמות' וז"ה של שם הוי"ה כידוע וכשהם
מתייחדים עם ב' אמות' י"ה חזי השם שלם וזו קול ודבור :
אבל בזמן הגלות דלתיב כי יד על כפי מלחמה לה' בעמלק חזי
אשחקל מלכיה וזו נאמר נאלמתי דומיה דוס י"ה ונתחמק הקול
מן הדבור ולפי שנתחמק הקול שהוא סוף תורה שבכתב : שנקרא
תורה חור ובחבורה אלהים את האור כי טוב כי התורה נקרא
טוב דלתיב כי לקח טוב נתתי לכם : לכן אמר החסתי מטוב
וכסוד הוא כי השכינה שהיה בגלות חזי הוא כמ"ה שח' לעפר
כשמי וזו היא נקראת יונה אדם : כי רחוק ממנה מנחם משיב
כשמי חזי כתיב בקשתי את שאהבה נפשו בקשתי ולא מאלתיו
בראחיו ולא ענני : כמבואר בוור : והוא כתיב נפלה ולא תוספי
קול בנות ישראל : והוא כתיב והנה אשך שוכבה מרגלותיו
בגין כן מכתם לדוד מן חס מך כמה דלתיב אחר וחס מ'ך הוא
עצמך : חס מלך' וישקב אשך חס בעלה דחם סוף פרה חזקת

שערי

שער האזיות

במה שס' שד"י שאמר לעולם די וואו סוד התקון כמ"ש לעיל :
ואו כתיב מחליט בבית ה' בחצרות חליטו יפריחו והבן כ"ו :

דרך ד' כו ית' סוד אויב ואיוב

כתיב ברמות ה' דרכי איש גס אויבו ישלים אתו : הנה
כתיב אויבי איש אנשי ביתו , ולהבין כל זה תדע
שסוד מטע' רון הוא סוד עץ הדעת טוב ורע לפי שמתלבש למטה
ברע כמו שמבאר מתוך דברי הרשב"ו ז"ל וואו סוד להג' הארבע
המתפצלת לשמור את דרך עץ החיים : כי מטע' רון מלאהן שומר
כמו שכתבתי כבר , וואו שומר את דרך עץ החיים , וסוד דרך
הוא בסוד הכתוב לך גבר בעלמה וואו סוד מטה' אמה המתחבר
מוטע נחש ומנחש למטה , וגם סוד חיסור וסיוע' עמא וטבור
ומקבל מן ד' יסודות של מעלה שבסוד איש כמ"ש כבר : ושם
סוד העיגול שם סוד ארבע רמות ה' דרכי איש גס אויבו ישלים
זכות ופעמי' לג' חובט' ואו ברמות ה' דרכי איש גס אויבו ישלים
אתו שגולו נעשה בסוד טוב ותן אויב נעשה אויב והבן כ"ו :
והנה להבין סוד מלת אויב וארבע בחמרים וארמון כך ברמזה
הנה מתוך נקוד על איש שיהיה ר"ל ח"ו מלמד שגואלים בשלום
אשק על ידי בעלה , כי איש רומן להעלה ה' אבל ח"ו רומן שהו'
מקבל מן ח"ו והו' להתבר לו ב"ת זו אשק והוא סוד שגואלים
בשלום אשק עג' די בעלה וואו סוד שלום בית , הרי לפניך
אותות ח"ו כסדרן , ובה תבין מ"ש אויב אפשי שנתחלק לו בין
ח"ו ב' לח"ו ב' כי אויב רומן לשלום בית ואו כתיב וידעה כי שלום
ההיך ופקדת טע' וגו' אבל בשעת הועם נת' מתוך דברי הרשב"ו
ז"ל שהו' עולה בין ח"ו ונעשה ח"ו דכתיב ח"ו לנו כי פנה ויס
שהים עמו סודו' פנה למעלה וואו מן ח"ו ב' נעשה ח"ו ב' עוד
כתיב כי יגנו ללוי ערב שנטו מן דרך עץ החיים וקראו אויבי
איש אנשי ביתו : וואו כתיב כי יבא לר' ח"ו ב' בשערי ירושלים וזה
סוד הכתוב אחר אויב ארדוף אשק אהלק שלל : כי בעת שהשנים
כסדרן וואו בסוד ח"ו ב' אויב אויב כתיב והו' ביהך את אחרית אויב
או אשקיו , הכונה כי ראשית אויב הוא סוד ח' שם סוד י"פ ה"ה
במספר ח' סוד הגבורות רוח דלחיים ברובע , וכשתמחר הא'
עם י' לתמן י"פ ה"ה במספר כס"ף סוד החסדים ח"ו ה' דלחיו
סוד ברא' גבורה דירית לחבה ואומת הוא נוטל פי שנים וואו כתיב
ועל' לא יחבר : והוא מתחלק אותו שלל להאור דלקרי ערב דכתיב
ובערב יחלק טע' ל וואו מקבלת רק בחו' הגבורות כמ"ש כבר כמה
פעמים הרי כי ביה' ה' סוד ו' דלקרי אויב אחרית ח"ו ב' סוד
אויב ב"ת מראשיתו : ובה אותו שלל הוא מחלק בענין זה
ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל דלחיון רוח דתרין למדו'
על ככל לבבך וש' מחבר עם בה ונעשה שב"ת וש' הוא עשה
פעמים י"ה ה' הרי הוי סוד ויחיו ויבן זה : אבל בעת הועם
שהוא בסוד ח"ו ב' שהו' מפריד בין אותיות ח"ו אינן חלק השג'ל'
למעלה וואו אינו מקבל רק הגבורות ולכן כל העולם בדיון וזה
שאמר אמר ח"ו ב' ארדוף אשק אהלק שלל והבן כ"ו היטיב :

אות ארף בן הערן מנ

הקליפות בס"ה רגלים יורדת מזה וקצוה ואתה תשפט עקב ולכן
קצ' ב' שנים לפני אלף ה' נחריב בבית : וזה ידוע כי הקדושה
כקרא רה"י שהוא סוד שלתרו רה"י רחמי ד' ונבהו י' ברוח
לח"ה ס' שהוא יו"ד ה"ה ואו ה"ה חבל הקליפו' נקראו' רה"י ס'ו'
מקום הפקר דכתיב כי בשדה מלאה הוא השדה דכתיב ויהיו
בשדה ויקס קין על הכל חמיו וסרנמו וכתוב ויבא עשו מן השדה
והוא עיף : והנה בשפת כשעלים הנהי"ם דקדושה למעלה במקום
חג"ת בס"ה חס תשיב משבת רגלך : או נשאר מקום נהי"ם
מקום חלל : אך שנשאר עם רועם הקדושה כי אין הקדושה
מסתלקת ממקומה מכל וכל כדי לנתיח אחריו בריב כמ"ש כבר :
וזה המקום חלל הוא כשיער נהי"ם שג"ה הוא סוד ח"ה חמה ככל
וואו אלפיים חמה וואו חמוס שבת וכל המוטיא או מוכים חרשות
לרשות ודחו עליו נחמר מחללי' מות יומת דעיל לחלל דולח למאן
ללא אלשך וסוד ח"ה חמה הוא באופן זה : כי כבר נתבאר שד"ס
נהי"ם הוא נקרא עיר מרובע וכללים בספ' המלכות : ועוד
כבר כי המלכות הוא סוד עס י"ה נמייסרת לחס בסוד החמור
בשמה אשר יסורו חמו הוא בת שבע וכנדה ט"ו עיר המעלות
מן מקבלת ט"ו גרפי אלפים כמ"ש כבר וכמו כן הוא מקבלת מן
ט"ו הו"ת כי כבר נתבאר שכל ספ' יש בו סוד הו"ת חס כן
בט"ו יש ט' הו"ת ומקבלת מטעם : ועוד יסוד בעלמה שהוא סוד ח'ף
יוסף סלל ו' הו"ת בשמו הרי ט"ו : וכו' אלפים הוא סוד ח'ף
ע"ה : הרי סללת ט"ו אלפים ואם נחשוב בחשבון סויהר מועט
שהוא חצבע חס כן הוא ט"ו אלפים חצבעות : וידוע כי כל חמה
בת ר"ע וכל שפת בקדוש ה' חצבעות הרי ט"ו אלפים חצבעות הם
ת"ק חמה במספר השוא : והבן כ"ו :

דרך ו' כו יתבאר סוד אמירה

כתיב אמר אל הכהנים : תדע כי כל אמירה הוא בלחשו
ובל דבור לארמא קלא ובה תבין הכתוב דכתיב הנה
ה' אלפים כי נער חנני ולא חובל דבר והלא כמה דברים הוציא
מפיו קודם זה ובאן אמר לה חובל דבר אלה הטובים כמו שאמרנו
שכל אמירה הוא בלחשו ולכן אמירה לכהנים לפולחן דלהון הוא
שמן וקטורת דלקיח בלחשו וכתיב שמן וקטורת ישמן לב וזה
רומן לזוב עליון של ח"ו ח' כמו שמבאר מתוך דברי האר"י ז"ל וכן
שמן וקטורת כחדה טריין דכתיב ובהעלות אהרן את הכרופ
יקטירי' כמ"ש מתוך האור וגם הכהנים אסורים בשתיית יין כי יין
ארים קל' אבל פולחנה דלהון לרף לאיזת בלחשו : ועוד הוא
לנוש דקמן ח"ו רוח דשיר וארך לארמא קלא ותהנה נער חות
לו' לעילא לקב"ה וחיוו פשח לעילא במקום באהרת דשפנת
דכתיב נער ישראל ואוביבו בנין דקמן רוח דהכסה : והנה ח"ו
נבוא דשלת ל' קב"ה לאחמח לון לישראל ופיקוד לה להכרית
ולארמא קלא דכתיב הרס כשופר קולך גבד לעמי פשעס : ובגון
דחיו סוד כקן וכוח אהקדש בחתרו' בהגול דחיקרי נער דכל
פולחני' דילי' הוא בלחשו ולכן אמר נער חנני ולא חובל דבר :
והנה מלת אמירה רומן לקישור העולמות : והנה כבר נתבאר כי
ד' עולמות כ"ח כלל מד' הרי יש ד' מרכבות ככל עולם והמרכבה
סוד סוד האופן בתוך אופן : ויש ד' פנים לכל פנים הרי י' ז'
פנים לכל מרכבה ולד' מרכבות הם ד"ס י' הרי ס"ד ככל
עולם : ובד' עולמות הם ד"פ ס"ד במספר אהרן' הסכן
כמ"ש למעלה בסוד ר"ט ליעקב שמה' וואו סוד אמירה
במספר השוא והבן :

דרך ז' כו יתבאר סוד אויב ואיוב

כתיב מן הארץ אשר בלבנות עד האזוב אשר בקיר : תדע
כי עלת ח"ו רומן לה"ת כשהוא מקבל מן הגבורות
בס"ה בחו"ר כחרוים וחר"ו הוא סוד יחלק במספר השוא וזה הוא
בסוד הגואל ונלח אויב רומן ללויק וענייכס בחיים לעבר
דכתיב עץ ארז ואזוב וואו בסוד דליק כפוף סוד העונה כמ"ש
ד"ל דליק כפוף דליק פשוט היינו נאמן כסף וכו' מלע
ע"ד

שער להסוף כפיפה על כפיפתו והסוד שבו רומז לב' יהודים
 ס' כפיפה שלימה ב' ספירות וסוף עמו אוי הוא דיק פשוט
 וכפיפה קמה מנוט כמ"ש בסוד השבעה בחינות שיש למל'
 אוי הוא דיק כסף שערך לכסף קומתו ולהתייחד עמה וכפיפה
 למטה בסוד והארץ היום רגלי או שרך להסוף כפיפה על
 כפיפתו וסוף הארץ הוא סמוך ללבנון והחשוב סמוך לקיר בסוד
 הכתוב ויסב חוקיו פניו אל הקיר ויחללל והבן : וכפיפה נעשה
 עליות קור קטנה והיה בבווא וגו' וזוה למדוח"ל שחפור להחללל
 ואל והא דבר חולץ בינו לבין הכות"ל שכיון שיסב חוקיו פניו אל
 הקיר נעשה בסוד כות"ל ת"ל כ"ו כס' תג"ו כבוד לה' והבן :

דרך ה' בוית' סוד אכלות

כתוב ישו ושמחו בה כל המתאבלים עליה : קדש סוד
 האכלות כי כל מי שנחלק ממנו אור הדעת שהוא
 סוד הרוח אוי הנפש נשארית בלי השפעה מהרוח והיא מתפשטת
 והולכת עד שתלך מן הגוף בסוד הכתוב גם בלא דעת נפש לא
 טוב : וכיון שמתחלק הרוח למעלה מיד הגוף נקרא מה ולכן
 רשעים בחייון קרויים מתים לפי שאין להם רק נפש הבהמית
 וכפי המתאווה בסוד שני בנות לעו כמו שבאר מתוך מדרש
 בגעש : ולפי שאין להם סוד הרוח נקרא רוח חיים דכתיב
 ויפה בחפיו נשמת רוח חיים לכן נקראו מתים : ומיכיס כל
 הקרובים להתאבל עליו אוי האבלות על הגוף שמת אלא על
 הרוח שהלך מן הגוף דכתיב אל חבט למת בכו להולך ולכן אין
 ראוי להתאבל על הרשעים אדרבא בחבד רשעים רגה : וסוד
 האכלות שהוא על הרוח שהלך סודו למעלה ונמנו תקף דוגמתו
 לנשמה : הגה כבר נתבאר שהדעת הוא סוד חור הפנימי של ה"א
 שהוא בחי' רוח שבו : וכשמסתלק חור הפנימי בחטא התחומים
 אוי הוא בסוד מיתה כמו שכתבתי בסוד מיתה המלכים : והגה
 הדעת הוא סוד ברא' בוכר' כמבאר מתוך דברי הרשב"א ז"ל
 והוא סוד מגדול הפורה באויר כמ"ש כבר שהוא סוד אות ל' :
 וכשמסתלק הבן ועלה אל האב אוי הוא סוד אב"ל והבן זה : וזו
 שני ה"אין מתחרכין ונאחרייכו כדן אבל שערך שני מקום בסוד
 הכתוב ותלכנה שחיהן שתי ה"אין : וזין אבל יושב לבדו לכן מן
 שני ה"אין נעשה בד"ד דכתיב איכה ישבה בד"ד וגו' היתה
 באלמנה : והתרו היתה אלמנ' לא נאמר אלא כאלמנ' כאש' שהלך
 בעלה למדינת הים הוא הים הגדול ים החמה וזו כתיב בסי
 צכה להולך בסוד ב' דמעות שירידי' לים הגדול : והגה המלאכי'
 המתקבלים מן ת"ת ויסוד הם סוד ארליים ומלאכי שלום כמ"ש
 מתוך דברי האר"י ז"ל ובשעת חורבן שאז נחתרט הב' ה"אין
 לחולין בתרובת : וה"ן רבתי עם ו' ועשר נסתלקו למעלה בסוד
 או"י כמ"ש מתוך דברי הוהר אוי חלו המלאכים נדחו
 ממחיתם ויאלחו חוץ למקומם דכתיב הן ארליים צערו חוזה
 מלאכי שלום מר יבכוין : והם נקראו אבילי ציון ואבילי ירושלים
 כי איך גם זאת כחיותם בדרך חוייבים לא מואסיהם ולא געלותם
 לנכותם לנלחם כתיב ובשביל הכלה שלהם שערך עדות
 לומר לא זה ידה מתוך ידי אוי בחי' התחומים שביסוד יורד גם
 כן עמה : בסוד הכתוב עדות ביהוסף שמו בלחשו על ארך מצרי'
 וכתיב ויוסף הורד מצרימה והוא סוד אות ד' שהו"ד סוד ו"ד
 ועירא דפינחס דבוקה מאחוריה בלות רי"ש עמו שכתבתי בשער
 הראשון ועוד יתבאר במקומו : בסוד הכתוב הגה ז"ה עמד
 אחר כחליטו והבן זה : ולכן חלו המתאבלים נקראו אבילי
 ציון וירושלים והבן : ועתידין לקבל תחומין דכתיב ואלולם
 תגומים לו ולאבליו והבן :

דרך מ' בויתבאר סוד אזור

כתוב כי כאשר ידבק האזור במתני איש כן הדבקתי אלו בית
 ישאל : הגה סוד האזור הוא סוד חור ז' והוא סוד
 מיטערין שבכריאה שמקבל אור מן השביעי כמ"ש בשער ב' והוא
 עולה ומלביש ללדי' שבאלות הנקרא איש מראה מתניו ולמטה
 כמ"ש שם : והגה בית ישראל הוא סוד נוקבא דו"א שנקראת בית
 ישראל כמ"ש כמה פעמי' : ונתבאר שהיא דבוקה מאחוריו משליש
 ת' ונמטתה כמ"ש שם והגה בקי' הכתר שבה שהוא סוד הגלגלת

אז אופשר להיות דבק ממש אס תקינ הישג הרי כי היותו מחולל
 מלמעלה למתניים ולמטה כדרך האזור במתני איש והוא שמתני
 אזור ישראל בגבורה כי נוקבא דו"א נקראת גבורה בסוד שמתני
 הללו מפי הגבורה והללו מפי עלמו כמו שבאר מתוך דברי האר"י
 ז"ל : והגה חליהו אמרו שהיו פי שנים ברוחו והוא סוד ב"פ הו"ה
 שהוא סוד חליהו במספר השנה והוא סוד עס ב"ן שהוא ב'עס'
 כמ"ש כבר ועס סוד בגלגלון שר היע"ר ועס מקום הקליפות שהוא
 היער בסוד הכתוב וכרסונם חור מיע"ר ועס יונקי' מן השערות
 כמו שבאר מתוך דברי הרשב"א שמתני כד מריט למלכא
 ובלש למטרותא : והוא סוד הגלגלות היער בלויס כמ"ש
 במקומו : והגה בחליהו כתוב והוא בעל שיער ואזור עור במתניו
 בעל שיער וזוהי בעל שיער בסוד ומלכותו בכל משלה כמו
 שאמרט שבגלגלון הוא שר היער המושל עליו ואזור עור במתניו
 סוד כחמתו עור כמ"ש במקומו : והוא רק במתניו אבל מן מתניו
 ולמעלה הוא סוד חדרת חליהו דכתיב ויגלוס פניו בחלקו וסוד
 החדרת הוא בסוד החלקת והלמנה לתי בשלמי' והבן זה : ודר"ת
 במספר הר"ת בסוד היום הר"ת עולם כמו שבאר מתוך דברי
 האר"י ז"ל : והגה חלח והבן כי לא תמלא בכל הקורה שיהא השם
 הגדול נהגם בחיותו ורק בחיותו חלי"ה' ו' כ'ביח ששם הגדול
 נהגם בחיותו ותחלתו ח"ל' וסופו נכ"א שם ס"ג שמתנו יונא
 ש ח"ל' כמ"ש כבר כי למטה הוא סוד האלי משח"ל למעלה כתוב
 זה שני לעלם : והגה את זה לעומת זה עשה אלתיס שיראו מלפניו
 דכתיב ויזה הראשון אדמוני כולו כחדרת שיער : אבל הוא בעל
 שיער ומושל בו ולעתיד כתיב אך אלתיס יתחד ראש אויביו קה"ל
 שיער מתהלק בחשמייו וזו ועלו מושיעים בטר לזן לשפט את הר'
 עשו והיתה לה' המלוכה מתן חינו מושיעים לדיק ודק דכתיב
 לדיק ומשע' והבן :

דרך י' בויתבאר סוד אסיפה

כתוב ויאסף רגליו אל המטה סוד אסיפת הנדיקים ארמו
 לך ברמיוז כתוב הגה מתנו שללמה עקום גבורים
 סביב לס מגבורי ישראל וגומר מפחד בלילות כי סביב המטה הוא
 מקום טומאה ובפנים הוא מקום טהרה ולכן יושלחו כל זב וכל
 מטורע מן המחנה וכן גבי מרים כתיב ואחר פאסף ומיתתן של
 נדיקים נאמר בהם אסיפה וכתוב אספו לי חסדי וכו' סוד
 אסיפת ישראל לירושלים כמ"ש רגליו כי ירושלים כתיב וזה ירושלים
 בתוך גבוים מתני' וסביבותי' ארצות והיא סוד ארץ ומוצאה ולכן
 מונג ישראל הלא לרשות שאם ימות האדם באלה שלא יא'
 שום אבר לחוד למטה זה המטה הוא סוד ממנה דן המאסף לכל
 המחטת ומ"ש ויאסף רגליו הוא סוד הכנסת העומין בקק' דו"א
 כמ"ש כבר והבן כ"ו :

אות בית

פתח א' דרך א' בויתבאר סוד אות

בית במלואו

בית וסוד נמלת אבות ומה' אשה משכל' : אהובי חיי ורעי
 כבר מלתי חומר שכל איות מכ"ב אותיות התור' רמוז'
 בעצמות' סודות גדולות ונפלאות : והארנו שאותיות מתחלקות
 ל' חלקים שהם סוד ספר וספור שהוא בצורתו ובמנינו
 ובבנינו ונחיל לבאר סוד אות ב' בבנינו : שהוא מלוח כוס
 ב"ה ותחלה נבאר מאמרנו למה יש לב' ב' שוקין ח' לפניו וא'
 מאחוריו אלא אותיות לב' מן בראך והוא מראה בהוצא לעילא
 כלומר זה שלמעלה בראתי : ומה שמו ומראה בהוצא שלפני' כלומר
 ה' שמו : ועוד אמרו ל' למה נבחר העולם בב' אלא מה ב' סודות
 מכל לדדים רק לז' ח' פוחה שהוא לצפון כך העולם סחוס חנ'
 לדדו ופתחו מלפון דכתיב מלפון פתחה הרעה : ולמה שאם יבא
 איזה ברי' וישעה עצמו לאלויות חומר' לו גזור המחיה סד'
 הפוחה ועז' נק' אלילים שהוא נטריון ח"ן ל"ו יבולת ל'גבור'
 פ' קולה : הגה שני המאמרים סכ"ל עלוים בקיה ח' כי

הקצ' שאות ב"ת במלואה רומז אל מדת המלכות שנקראת
 בית וזמן בית אלף חשב : וזכור לך זה הסוד : כנה
 כבר נזכר כי ה' פעמים אור המטה במעשה בראשית רומז
 לה' חמשים על אלף : ונגללים בנה"ש שלו ועשה ג' פעמים
 אור סה"א סוד כתר ע"ה והנה מתחלה היו חמה ולבנה משפטים
 בכתר אחד שהיו שניהם מקבלים בשמה אלו אלף אורות שהם
 במספר כתר ה' וזכור לך אותן אור כי הנה נודע
 שהנה הוא סוד החכמה והוא סוד נח מ"ה שהוא שם סודי
 במלוי אלפין ויש בזה השם ג' אלפין כוה"ו ה"ה וז"ו ה"ה ואלו
 ה"ה אלפין הם סוד ג' אור : והנה זה השם מתפשט בכל קומת
 ה"ה בסוד הכתוב מ"ה שמו וז"ה שם בנו ולכן ה"ה נקרא אל"ס
 שהוא סוד שם מ"ה וז"ה כי אלו ה"ה אלפין שבה השם מתפשט
 בכתר ה"ה בן האלע"י שלו היינו בדעת ובת"ת וז"ה : והנה
 מאחורי ז"ה כבר נזכר שמועדים שם ב' בחינות נזכר שם
 לזה ורחל ונזכר שם שמועדות לזה מתחיל מן הדעת ד"ה
 עד שלש ה"ה שלו ורחל מתחיל מן שלש ה"ה עד סוף רגלי
 גם הדג שאלו ה"ה אור נקבצים כולם בת"ה כי מן הדעת
 יורד אור ה' אל הת"ת וגם זה האור שירד אל הסוד כבר נזכר
 שגולה שוב למעלה בת"ת בסוד אור חזר וז"ה אור מתקבלים
 ב' שלישות"ת בכל שלש אור ה' : וזוהי וזכור הענין הישן
 רק מתחלה הבין מה שאמרנו ר"ל על פסוק עקב עמו ירחת ה'
 ואמר מה שעשה ירחה עמרה לרדפה עשה עמו עקב לשליות'
 ונזכר זה כבר עוקף על לזה ורחל עלה היא סוד עמו
 ורחל סוד ירחה כמ"ה שם ובמקום שמיים עקב לזה שם
 מתחיל כתר רחל : ודרך לבין מה שאמרנו מה שעשה ירחה כו'
 ולא אמרו עשה עמו עקב כחן סוליותה : ומשמע עמו
 שהמחר של ירחה הוא מנוש העקב של עמו ולא תחת עקב :
 ה"ה הענין הוא שאלו ה"ה פרטים של רחל ולזה ח"כ עומדים
 כמו ב' פרטים בינה וקבוצה שם יש הפסק מעט בין בינה
 לתבונה וקראת מקום החקך בסוד שאמרנו חין מלכות נוגעת
 בחבורה ח"כ כמלא ניעה : אבל כאן העקביים של לזה
 נכנסים מעט בכתר רחל ענינו : לשי שלזה כבר נזכר שהיא
 ירחה מהארת אחורי הימא והיא בסוד דיוק קיאה ובעקביים שנה
 הם עיקר סדינו ואם היו מנוגלי היו יכולת להמציאם לחזו כהם
 ולכן הם מטמסים בכתר רחל ששם הדינים מתחמקים מתחת
 האור של כתר רחל שהוא מותקן : וזוהי הבין סוד השם חז"ר
 שיש מי שאומר עך שאכל ממנו אל"ס חלוקה היתה : ויש להם על
 מה שיסמכו לכתוב ויחפרו עלי חלוקה כמו שפירש רמ"ז ו"ל ויש
 מי שאומר חז"ר שחזק עבדים וכתב לזה"ר ולא מלינו קחו
 על זה חלוקה בין הדיברים שחזקט ושיניהם מהמאורים לחד : כי
 הדג שסוד חלוקה רומז למדת רחל כמ"ה בנקומה ומטעו היה
 שפירש פירו מן החילוק וקצן כנועיות : והנה עקב לזה
 שפירש ונכנסים בכתר רחל נעשה חכם עקב אחד : ועק"ב
 הוא סוד עני"ס בחספר שהוא ששם הם השמיר יין בתוך הענבים
 ענבים וכו' שפירשה הפרי סוד רחל שירדה למטה כמ"ה במקומו
 מיד נקטלו עקבי לזה וז"ו מהם השמיר יין ונאחו בהם החיטים
 וזה מטעו : ועוד יזכור לקמן במקומו ונאמר אל הענין שאמרנו
 ע"ה אור הם ב"ג שלישות"ת של ז"ה והנה לזה שמחתימת
 שלש ה"ה של ת"ת לוקחת אור ה' של שלישות"ת של ת"ת : ורחל
 לוקחת ב' אור מו"ב שלישות"ת ששמות כנגד חך שב' אלפין
 של ב' אור שהוא בחינת ראש הכתר שלה זה לוקחת ג"כ לזה
 ב"ה שנגנבים ב' עקבי לזה בראש כתר רחל ונזכר לזה ב'
 פעמים ו"ה ו"ה שהוא סוד ב"ת במספר האור ולכן רחל נקראת
 עקרת הבי"ת : כרו נזכר כי רחל שהיא סוד נקודת המלכות
 נקראת ב"ת : וזה הבית נפנה ע"ה אור החכמה כמ"ה לע"ה
 בסוד הכתוב בחכמה יבנה בית : והחכמה נקראת חכ' לזה
 נזכר ומוך הוא : והנה כתיב אל אלכיס ה' דבר ויקרא
 ארץ הכונה כי מלת ויקרא הוא לשון המסכת שפע כמ"ה וקרא
 זה אל זה ואמר ונזכר ונזכר ונזכר ונזכר ונזכר ונזכר ונזכר ונזכר
 שמת מלכות הנקראת ארץ נקבלת מן אלו ה' שמות אל חלוקה
 ה' : והנה כשמקבלת מן מדת אל סוד החסד נקראת בית אל
 דכתיב ויקרא את שמו בית אל ושמקבלת מן מדת אלהים סוד
 הגבורה נקראת בית אלכיס : וכשמקבלת מן מדת הוי"ו סוד

ה"ה נקראת בית ה' : והנה אלו ה' שמות הוא סוד
 ה"ה כס"ה הן נזכר בביתו : הכונה כי כשמקבלת מן ה' ונזכר
 ונזכר כס' ה' וז"ו ה"ה הוא סוד אלו ה' שמות במספר האור
 והנה ידוע כי אלו ה' שמות הם סוד חנ"ה שנק' אבות כמ"ה
 כבר זכר וז"ה ב"ת וז"ו נחלת אבות אלו ה' חסד משכלת : הסוד
 הוא כי מדת המלכות וז"ה שמקבלת מכללות אלו ה' חזקת שנתבאר
 לחצלה עוד הוא מקבלת מכל קומת ה"ה שבו הוא שורש שם הוי"ה
 כמ"ה והנה שם הוי"ה יש בו כ"ה מלואים כמלוי הוי"ה בסוד הכתוב
 ח"ך טוב לישראל ואלו ה"ה נזכרו מלואי הוי"ה שלש במספר
 ח"ך קפ"ח דוק ותשכח : וזוהי סוד מה' חסד משכלת במספר השם :
 העיקר הוא נזכר בידך כי אות כ' בביתו רומז למדת המלכות כי
 מקבלת מן החכמה ומן אב לחכמה : ועתה נזכר אות כ' במנינו :

דרך כ' בו יתבאר סוד אות כ' במנינו

כתיב בראשית ברא אלהים הגה אמרו ל' בראשית בשביל
 התורה שנק' ראשית דכתיב בראשית ראשית דרש : ובשביל
 ישראל שנק' ראשית דכתיב ישראל ראשית הבואות : גם אמרו
 בשביל בטרם שנקראו ראשית : דכתיב ראשית בכורי הדמתכם
 ובשביל חלש שנק' ראשית דכתיב ראשית ערשיותכם תרומה חלה
 הכונה בזה שנקראת להם שאות כ' של בראשית הוא מיותר הכלל
 ראשית ברא אלהים חלה שהוא רומז לחזון ראשית שאמרנו בכל
 ולפ"ך הטרם הכתוב לראשית אות כ' כמו שנזכר : והוא כי כתיב
 ראשית חכמה ירחת ה' : זה הכתוב רומז על חכמה עלאה חכמה
 תתנה שמיים הם סוד ירחת ה' חכמה עלאה הוא סוד היראה
 כי הנה ל' חזקת הוי"ו הם סוד ל' דברים שהם ירחה חכמה תורה
 מלאה ירחה חכמה הם סוד ב' חזקת הוי"ו שהם סוד מו"ב כמ"ה
 כבר זכר וז"ה בדקלו ורחמו : וזוהי ומלא הם סוד ב' חזקת הוי"ו
 ולפי שמו"ב הם סוד ב' ריעין דלא מתפרשין וזוהי הן תדיר לך
 יראה וזכר ביקר ה' תמונה כמו **יר אה** כרו כי סוד
 החכמה הוא סוד היראה והחכמה **תחלה** שהיא
 סוד חכמת שלמה גם כן הוא סוד **אה בה** יראה כמ"ה
 אמרו לחכמה אחוהי אה וכתוב חסד ירחת ה' היא חכמה : ועל
 שניהם הוא אומר ראשית חכמה ירחת ה' כרו כי שניהם נק' ראשית
 והנה רש"י ו"ל פירש שהמיד מלה בראשית דבוק הוא לחזקו :
 והסוד בזה כי כמו שחכמה עלאה שנק' ראשית מיתו בזה החזון
 לכל העולמות ומשנת המיד בחחוקים להחיות דכתיב החכמה
 תחיה בעליה וכתיב כלם בחכמה עשית כן החכמה תחיה משנת
 בעולמות שהחן' דכתיב ותקם בעוד לילה וגו' : ועוד שהיא
 מזהה חס בעליה דכתיב בטה ב' זה בעלה וגו' : ולכן מלת
 ראשית דבוק הוא שם ח' ויסתלק הסגולה מן הראשית חזו לזה
 ויהי קיום לשום נמצא : וע"ה הראשית אמרו ר"ל בשביל התורה
 שנק' ראשית : כי התורה הוא סוד החכמה והוא סוד ההורס
 הקדומה אלפיים שנה לבי"ב : והכונה כי כבר נזכר בסוד עולם
 הוא סוד ו"ק המתחיל מן ספי' החסד דכתיב עולם חסד יבנים
 והם סודו ימי בראשית דכתיב כי שנת ימים עשה ה' ולא כתיב
 בשנת ימים כמבואר בווער : וז"ה נקראו ימי קדם כמ"ה שנק' כבר
 כס"ה בלע אמרתו אשר היה ימי קדם כמ"ה במקומו : והנה וז"ו
 של הקב"ה הוא אלף עמים הרי התורה שהיא סוד החכמה היא
 אלפיים שנה קדומה לבריאת עולם דכתיב וזהו ששעשעים יום
 יום הכונה כי התורה המצויה עשה בידינו היא סוד טבלות חכמה
 תורה ולא חכמה עלמה והוא סוד הת"ת כמ"ה כבר נזכר בסוד הכתוב
 עם כלל וזה חס ומתנתנו דקבילו חזריותו ולא חזריותו רק
 טבלות חכמה ח"כ אשר ירדת התורה מן החכמה ע"ה האורות
 היתה משתעשע ב' ימים היינו ח"כ כי מן החסד הוא צור לית
 ות"ת כולל כל הוי"ו : ותורה חכמה עלמה נק' תורה לטובה בסוד
 שאמרנו על כתוב ויקבור אותו בנ"ה של אב"ג ית"ן ונזכר ח"ה
 תורה לטוב"ה : והבין : והוא נק' ראשית דרש : הסוד בזה כי
 כבר נזכר שמלת דרך רומז לווי' המאורות דכתיב ויש אלוהים
 אל הדרך כמבואר בווער : והנה נזכר כבר שאין נקבץ בפרטנו
 למעלה מן חכמה רק מן חכמה מתחיל להיות דר' בפרטות
 כמבואר בווער ובכתיב הארז"ל וקמ"ה כבר נזכר ח"ה ח"ה
 שנק' ראשית דרש והטעם שהחכמה נק' ראשית הוא כי עילת
 העולם

שערי

שער האותיות

אות בית

גן העדן

עשילת סהול סוד הכתר נק' ראשון ואינו דומה מלה ראשון למלה
ראשית כי מלת ראשון הוא עומד פ"ע ואינו לר"ך לאחרים ואינו
דבור עומד לפי שהוא נעלם מאוד ואין שום נמלה יכול להשיגו
אם לא בהתלבשותו בחכמה והוא תחלת הגלוי כי מתוך ההעלם
שהוא ההתלבשות יבוא לידוגליו ואף כי גם בחכמה הוא סוד
המתעבה וזה שם יור' כמ"ס כבר עכ"פ נתוסף בו י"ש כוד
המתעבה אבל בעילת העילות גם מתעבה לא הפסדו ביה ולכן
החכמה נקרא ראשית שהוא ראשית לבנין ודבור עם הבנין :
ועל זה אמרו שהקב"ה הוא ראשון ואין ראשית בראשיתו כי יש
הפסד בין ראשון לראשית והבן זה : וזה בראשית ברא' אלהים
כמו שמבואר מתוך דברי הרשב"י ז"ל : וכדי שלא תטעה לומר
שהוא ברא' בכח עצמו ואין לר"ך לכה שלמעלה רק שהוא ראשית
הכל כמו שפירש רש"י ז"ל לכן הוכרח הכתוב להוסיף אות ב'
ולקבץ בראשית לרמוז שהוא בסוד ב' שהוא שני שהם ברא' ב'
הוכרח להיות לפניו א' : סוד עילת העילות שבכחו ברא' האי
ראשית : והוא סוד האות א' המסתתר במלת ראשית שם ה"ו
ימתק הא' גשאר רש"ת ולר"ש אין כל : המונה כי כבר נתבאר
שה"ו אין להם בחי' יסוד לנרד היוונו להוליד עוזין לו"ה רק
לצורך חיות העולמות ולצורך המוחין לר"ך שיקבלו גם הם מוחין
חדשים מן ה"ה שהוא סוד אות א' ואין נתוסף להם יסודות
חדשים בסוד מוסף שבת כמ"ס כבר : וכבר נתבאר שהסוד
נקרא כל ו"ס ור"ש אין כ"ל סיון שנתחלק ה"ה מן ראש נשאר
ר"ש ואין לו כ"ל ודל"ה : הרי נתבאר לך שבסוד אות ב' רמוז אל
החכמה שהוא סוד תורה קדומה : וזהו דעת הראשון על חז"ל
בראשית בשביל התורה שנקרא ראשית ר"ל עקשה אות ב' הוא
מיותר ואילו בנה לשונם בשביל התורה ר"ל בשביל שהיא ראשית
הוא סוד התורה שהוא החכמה שנקרא ראשית ושלא תטעה לומר
שפירושו ראשית הכל לכן נתוסף אות ב' כ"ל : והבן כ"ו :
ושאר הדיעות טובים ב' ע"ז העולה : וכמו שנתבאר רק תדע
זה שכבר ביארט שעולם האצילות יש בו ב' דעות א"ל כי סוד
הכתר הוא סוד אצילות שבאצילות וה"ו בריאה שבאצילות כו'
כמ"ס כבר : ויש אומרים כי הכתר נכלל בשם א"ם והחכמה
הוא סוד אצילות שבאצילות : והנה האצילות שבאצילות הוא ג"כ
לפעמים בסוד אות א' והבריאה בסוד אות ב' וכבר יבטו
אלו הדעות שה"ה על עולמין שהם סוד ח"ו הם סוד א"ל שבא"ל
ונתעבו ג"כ כמו הפתח ונרמוז ב"הות א' וישראל סוד וקבוצה מהם
מתחיל לעולם הבריאה שבא"ל שהוא סוד אות ב' : ונתבאר כבר
שה"ו עליון הבינה נכללה בחכמה בסוד אות ו"ד כמ"ס ו"ס
ותבונה נכללים בסוד אות ה' כמ"ס הכל כבר : וזהו דעת
האומר בשביל ישראל שנקרא ראשית הכוונה שהרי התורה האמ"ת
ביניה הוא סוד תורת בריאה סוד נובלות חכמה ולכן סודר פמלת
ראשית רמוז לישראל סוד שהוא סוד אות ב' שלפניו א' סוד
אצילות שבאצילות : ומבואר רחיק מן הכתוב ראשית הבריאה
שנכתב בה' במקום ו' בסופו לרמוז על ישראל סוד שהוא נכלל
ב"הות ה' כמו שמבואר מדברי הרשב"י ז"ל ומ"ד בשביל ביטורים
כוונתם כי כל ה' ראשונות שהם כח"ב וגם ישראל כח"ב שהוא
גם כן מן ה' ראשונות והג"ר טולס נכללו בשם ראש אחד כמ"ס
כבר וכולם נעלמים מאוד ונרמזים ג"כ ב"הות א' ואות ב'
מתחיל מן חב"ת שמשם מתחיל הגלוי וחב"ת הם סוד ביטורים
כמ"ס לקמן במקומו : והבן זה : ומ"ד בשביל חלה כוונתם שכל
עולם האצילות נכללו ובפרטו כולו נעלם מאד ואיך וחיוהו חד
שהן וכלו רמוז בסוד אות א' רק המלכות שהיא סוד הלוח של
עולם כמ"ס במקומו היא נרמזת באות ב' לפי שירידת למטה
ומהלכתה בעולם הבריאה כמ"ס כבר הרי נתבאר כל הדיעות
ואכן כל זה : הרי לפניך א"ך רמוז אות ב' במיניו שהוא שני וסבן
כל הבחינות או תשכיל ואז תגלה : ונתבאר אות ב' בטרתי :

דרך ג' בו יתבאר סוד אות ב' בצורתו

בראשית ותרגום בחוכמתה : דע אחי כי אות ב' בצורתו
כזה **ב** רמוז לחכמה עילאה וחכמה תחאה :
ואף אם תמלא אות ב' רמוז אל הבינה היינו ע"כ כליות
המלכות שהיא חכמה תחאה קשעולה למעלה ונכללת בבינה בסוד

יוס כיפורי' תרין כמו שמבוא' מתוך דברי הוזהר אבל עיקר אות ב'
בטרתי רמוז לחכמה עילאה ותחאה והנה לורת ב' כ"ל טרתי ג' וי"ן
ויש לה עוקן למעלה וגם עוקן לחתרו ועוד עוקן קטן למטה
והכוונה בזה כי חכמה עילאה מקבל אור מן עוקן דרך א"ל ואינו
מקבל רק מנה"י דעתיק שהם סוד ג' וי"ן כמ"ס כבר שב"ס
וכלולים ביסוד עתיק סוד ח"י : והנה העוקן שלמעלה מורה
שמקבל מלמעלה מן עילת העילות : והעוקן שלהריו מורה שעוקר
קבלתו ע"י ה"ה שהוא סוד הבינה שהוא סוד אות א' שעומד
לפני אות ב' כזה **אב** א"כ העוקן שלהריו מורה על הא' שלפניו
וקונה החתון מורה שהוא משהו על כל הפחתונים כמ"ס לעיל :
והנה כבר נתבאר שאף שקבלתו מן ה"ה עכ"ל עיקר בריאתו
שהוא סוד המוחין הוא מן העתיק כמ"ס כבר : וכן הוא רמזותו
בחכמה תחאה שמקבלת מנה"י דלת' שהם ג' וי"ן ע"י היסוד הנק'
ח"י ועיקר בינה מן אורות החכמה כמ"ס לעיל בס"ה בחכמה
יבנה ב"ה רק שמקבלת אורות החכמה ע"י אורות הבינה כמ"ס כבר
ורמזותה ע"ד רמזות המטה שלהם כ"ל והבן : וזהו יתבאר השני
מחמרי' שהתחלנו בראש הפתח והוא חומרים לב' מי בראך
ר"ל לפי ששורש הדין גנוז בחכמה שהוא סוד אות ב' של בראשית
ודגש בחוכה : אכן הכל סודים ואומרים שעיקר בריאתו מוסד
הבינה הנק' מ"י היינו א"ל כוונת : ולכן הוא מורה בקולא
שלמעלה לאמר זה שלמעלה בראי שהוא העתיק שעיקר בריאתו
שהם המוחין שלו ב"הים מאור העתיק רק שהוא מקבל אה"ס ע"י
א"ה סוד הבינה וע"ז מורה בקולא שלהריו שהוא אות א' שהוא
הא"ל ו"ס ומה שמו כ' שמו כי אות א' טרתי וי"ן שהוא סוד הו"ה
וכן הוא בחכמה תחאה ו"ל' להרחיב הביאור כי מוכן הוא :
והואמר בה' ש"הות אות ב' כתום מכל לך ופתוחה מלפון רמוז
ג"כ לב' חכמות כ"ל על העלוונה האמר הרמוז בלוהו : כי כבר
נתבאר שהחכמה היא בימין א"ה ובינה משמאל וי"ה מקבלת אור
מהחכמה : א"כ הוא סודם מכל לך ופתוחה ללך שמאל שהוא
לפון להשפיע לבינה ע"י שהוא שביל דחיקרי מחוקק דכתיב כי שם
חלקת מחוקק לפון : וכתיב עמוק עמוק מי ימלאנו הסוד כי
עמוק הוא סוד גבורה' במספר הקום : והוא שורש בגבורה
הגנוזה בחכמה : וכבר נתבאר שהאורות שמקבלת הבינה מן
החכמה הם סוד גבורות ו"ל' עמוק מ"י ימלאנו : וברמזות החכמה
תחאה היא פתוחה מלפון לפי שמקבלת מאוד הגבורה ונמנה ג"כ
כח אל הדינים והלכים עשה שיראו מלפניו והבן : הרי נתבאר
לך אות ב' בצורתו ובמיניו ובכתיבו :

דרך ד' בו יתבאר סוד בית יעקב

כתיב בית יעקב לבו ונלכה באור ה' : בית יעקב וזה בית
אברהם ויזחק : כי כבר אמרנו שאות ב"ה בבנינה
רמוז למלכות והיא מיוחדת ליעקב : ואף שממלה מלת ב"ה
כמוכה לשאר השמות כמו בית אל או בית אלהים היינו שמקבלת
מאיוה מדה שהיא סמוכה לו ועכ"ז ע"י יעקב כמבואר בזהר :
וכתיב ויעקב נסע סוכתה ויבן לו בית לו לעלמו ואל תשיבתי מן
הכתוב בחכמה יבנה בית פתח ענין ורחה ללא כתיב קשמה
יבנה בית א"ל בחכמה : הכוונה כי יעקב כשהוא מקבל כח מ"ה
אז נק' אד"ס וכן כתיב בתפארת אדם לשבת בית : וכן מבואר
בזהר שהמר באב"א יסד ברתא ולא אמר אב"א יסד ברתא :
ורחיינו מדכתיב בחכמה יסד ארן ולא אמר חכמה יסד ארן :
והנה אברהם קראה מקום דכתיב וירא את המקום מרחוק : ויזחק
קראה שדה דכתיב ויזל יזחק לשות בשדה : וכתיב ריה בני גרים
שדה : לפי שעדיין לא נגמר בנין הבית על ידו עד שבא יעקב
ונמר את בנין הבית ונתייחד עמה : והא"כ בנה חומותיו וסיבלי'
וקראה עיר דכתיב ויבא יעקב שלם עיר שכם : וזהו כתיב עיר
לנו חיל וחומה : וזה העיר נתן יעקב ליוסף לנחלה דכתיב ונתתי
לך שכם אחד על אחיך והבן כל זה והנה כבר ביארט בשער א'
שהדרך הישר הוא דרך קו אמצעי ולא יטה ליימין או לשמאל דכתיב
לא תסור מן הדרך ימין ושמאלו והשער הראשון לבוא לקו אמצעי
הוא דכתיב זה השער לה' י"ב : והוא סוד היראה כמאשרו"ל מי
עיש לו תורה ואין לו יראה כמו שממסר לו משפחת הפני' ולא
נמסר לו מפתח הקיון : והוא שער הראשון לכנס דרך הישר
דכתיב

לכתי' ורחת ה' ראשית דעת ומי עזבה לנגוס בהוכה או עולה למעלה דרך השער והסע נחור בחור ה' וזו כתיב בחור פני מלך חיים כי שובת ממקור חיים לכתי' כי עמך מקור חיים בחורך נראה אור כי לא יוכל להסובל בחור פני מלך חיים אלא על ידי דכתיב פתחו לי שערי צדק ואחר כך באה בס אורה י"ה כמ"ט לקמן בחקומו : וז"ל בית יעקב לנו וזו וגלגלה בחור ה' ובכ"ן ז"ל :

פתח בדרך א' בו יתבאר סוד באר

כתיב בחר חפרו שרים כרוה נדויו העם במחוקק במשפחות : אלו החי דע באמנה שמתל בחר בכל מקום רומן אל כור המטות אך בין שבת חסר לפניך שלשעמי רומן לקביעתה עלאה ופנימים לתזאה : והנה כלן בזה המטוב כוח רומן לשכונת' ההנה יסוד רמז שלא היה לה עיקר מערון עד דכתי' ויזכור אליהם את רמל ויפתח את רחמיה וסע סוד הגבורות שהוא סוד חפירות הבחרות שחפר וימח : והנה כמה מני בחירות יש בו יש עמך' בחר מים סחם וזוהו הבחר שמה ושמעאל : ויש עמך' בחר מים חיים : ויש עמך' בחר שבע והנה ג' בחירות חפר וימח וכולם הם של חיים והם ג' בחינות של ג' עלומו' בי"ג וטעם בחינות : לפי שהמים של אלהי' בחירות ופתחמן מן מקור חיים הכל בחר ושמעאל הוא למטה בעולמו' הנפרדים לגוף חיטון וחיטון חן כדון כמו שכתבתי כבר : ובחר שבע למעלה מכולן : והנה סוד מלטה להלילות שנקרא' שכינתא עלאה : והנה ראה והבן שכל בחירות שחפר ימח ה"ה ק"ה עמך' : השני קרא שבעה הגלושי רחובת : והם השבעה בחינות של שבעה מנין : בחירות שבעה עלומו' בריחה יצירה עשיה שבהלילות : והנה כחן הבינו כמה מהראשונים שפאר הג' הנקרא רחובת רומן אל הבינה היינו יסוד בינה עמך' רחובת הנמר כמו שכתבתי כבר כמ"ט הבינו הם שרומן אל היסוד בינה במקומה לנעלה בחלילות שבהלילות ולכן לא רבו עליה הפלגשים כי חין הם החיים להחטטים ועלה כתיב וכבודו לאחר לא חתן : אבל עשו בדרך שסרי אח"כ כתיב ויעל ומס בח"י שבע הרי כי בחר שבע למעלה מן רחובת : חלה השוכה ע"ב בחר השלישי שהוא בחינת בריחה שבהלילות והוא סוד יסוד בינה המתלבשת בועיד האופן שנקרא רחובת וז"ל סוד הגבורות סוד גבורות נשמים כמ"ט בחינות שמהם מתמלה הבחר הגלוי מים חיים סוד ע"ט ס"ג שב סוד בינה ע"ט ל' חיותיה והלל הוא סוד חיים במספר השוא והנה ב' וחורים הוי"ה אלהים הוי"ה אלהי' הוא סוד בחר' במספר השוא : והנה האלפים וקוים מן האחרונים והחוריים של עני הוי"ה הם ע"ב ע"ב במספר קד"ס והם סוד הרי קד"ס שמשם הם יעקב בלעם כמ"ט מתוך כתיב האר"י וז"ל והחוריים של חלוקה סוד ר' : והחוריים של חר"י הוא קב"ו הרי עכ"ל סוד גער"ש עם הטולל והנה קד"ס ושכ"ו הוא ע"ת והוא סוד עת מתחתה שם ללחמו הפלגשים עם ימחך על עסק הבחר ולכן קרא' ע"ק סוד ע"ה במספ' השוא וגם יש להם יעקב מן אלפים במלוי וז"ל וחדני' הוא במספר טע"ה ע"ה בסוד הכתיב 'לאמר' לנו 'הזים ר"ת ג' אלהי' לל"ו ג' אלהים' כמ"ט במספר ע"ה וז"ל ע"ה שם אור' ועשר אח"כ שס"ג במספר ע"ה והוא סוד ע"ה שלום ועשר כלילות הוא ח"ס שהם מבטלים ת"פ מתנות על לילי' ומהם יואל קר"ל שאז הוא סוד רחובת' במספר השוא : ואחר כך יעל משם בחר שבע ואחרון לך סוד בחר ע"ג : הוי"ה הכס"ה הוי"ה חדני' במספר בא"ר הוי"ה חדני' הוי"ה אלהים' במספר בא"ר חדני' הוי"ה חדני' הוי"ה חדני' במספר בא"ר : ב"ן קנ"ה במספר בא"ר : קס"ח ופשוט ומלוי ומלוי דמלוי הם ח"ס אותיות ועם הטולל הוא בא"ר : מלוי קס"ח הוא ק"ס וס"ג הוא בא"ר : ע"כ ק"ל ע"ה במספ' בא"ר הרי בחר שבע והוא נק' חברון שמחבר' אשה אל אחות' וכתי' וחברון שבע ע"ה נבעת' ואחרון לך בא' חפרוה שרי' שרים של מעלה הרי ב' כרוה נדויו העם חלון אבהן והם ג' הרי ה' במחוקק כמ"ט לא יסור שבע מיסודה ומחוקק מבין רגליו הרי ה' במשפחות' חד וחף דחושן הרי חיתונך דכתי' ואיש שמעטנו צידו הרי ה' כרי נח' לך סוד בחר שבע והבן הישיב וזוהו הבחר העליון מתמלה גם בחר החחון שהוא ס"ה והנה בחר בשל' ואבן גדולה ע"פ הבחר ג' ערדי חן רובני' עליו' והבן :

דרך ב' בו יתבאר סוד ברוך וברכה כתיב

כתיב ברוך הברס לאל עליון קונה שמים וארץ : תדע מהלכה כי מתח ברוך ע"פ' הרוב הוא רומן ליסוד אבא וסקוה ר"ג עמים ובגלויה שמקיים ומלת ברוך הוא ב"ד כ"ו כמ"ט נשקו בר ואיזו ברא בוכרה כמבוא' בבוחר בס"ה חכ"ב על ע"ב ק"ל ועליו נאמר וזו חר' יר' סהוא סוד ל' מילואי' שהם במספר וזו אור סהוא במספר ברוך עם החומות : וזו הוא סוד רזי קורה וע"י מתחדשים השמים החמשים והארץ החלשה כמבואר בבוחר : והנה תדע שמתל הברס רומן ליסוד ו"ה ג' ח' טרס עמנו ג'ו ה"ח שמו הוא חסום בערלה בסוד שחמרו אדם הרחשון מאוך בערלתו ה"ו והו נקרא הברס אבר מס מחומה : שחמ"ס הוא סוד הגוף ל' והוא נכתב בקן נסור : וחף למעל' ביסוד' אבה חף שח"ו לסיוד סס בח' ערלה עכ"ו נדרש בו ג' טעם מזה הבחי' כמבואר בבוחר הכל אחר שנימול נחוסף לו אוח ה' סוד ה"ח בסוד הכתוב וירח חליו ה' ובוה יושב פתח האהל כמבואר בבוחר וטון שמתגלים בה"ח או נק' ברוך כמ"ט בשער ח' וזו כתיב וברטו נך מלשון הרכבה בסוד שחמרו חין מרביבין האליון חנה נמיו לחיטו ברוך וחיטו ברבס וזו ברוך הברס לאל עליון הוא סוד כ"ר כס' וזו כוח קונה שמים וארץ : והנה כבר מבואר שה"ה נטרך הולדת החומין קונין יסודות חמשים בסוד קונה הכל כמ"ט בדברי האר"י ו"ל חס כן ח"ח לכיות קונה שמים וארץ ח"ח נק' ברוך ואז נעשה הוא קנין חדש ואחר כך קונה שמים וארץ כמ"ט והבן : וזוהו הבין משחמרו"ל כ' קנינים קנה הקב"ה כו' הברס קנין אחד דכתיב ויאמר ברוך הברס נאל עליון קונה שמים וארץ : ולכאורה הוא דמר פלה : וכי דבר מוכרע הוא להוציא הכתוב מפשטיה לפשטי' דקרא' הוא שקונה שמים וארץ קחו על חן עליון : ולדרכינו יונעם בסוב לעם שמוס הוא ההנחה שחם אל עליון הוא קונה שמים וארץ הארץ הוא לכיות הברס קנין אחד : והבן : והנה נכתב לך כי מלה ברוך רומן אל יסוד הבח ח"ה וכן ברכה רומן ליסוד ח"ה ומלטה : וזוהו חנין מה שחמרו"ל לל ברכה שאין בה עם חיי ברכה : וכל ברכה שאין בה מלכות חיכה ברכה : ובכ"ן :

דרך ג' בו יתבאר סוד טעם שנקראו ישראל בניו למקום כתיב

בטעם חלום נה' אלהים לא חמדו לו : לכתיב וזה חביב תחלה מה שקרא הכתוב למטה חס האבות : ואחר"כ למעלה נק' אלהים למטה נק' חים : וגם מ"ט בבוחר שמהם הוא ברה בזכרה דב"ה סב"ה נשקו בר וז"ל בזינתא קדשה לר"מ חנה הוא בר דתהסק רב רבן דכל ישראל דכתיב רב לך הרי מבואר כי משה נק' בן לב"ה והקרא מעיד שנקרא עבד דכתיב לח כן עבדי משה ככל ביתי באמן הוא : אבל זה לר"ך ביאור : וגם לפעמים נקרא חכס דכתיב חכס לב יקח ממתן זה משה ולפעמים נקרא' נביא דכתיב ואל קס נביא עוד כתשה : והנה חמרו"ל חכס עדיף מכביא : וגם ידוע לכל כי מעלת הבן יותר ממעלת העבד : חס קן ח"ל להכתוב ליתן לו מעלה היותר משוכח לכן זכור תוטר מה שכתבתי כבר כי בחי' חס הוא סוד הדעה והוא בחי' יסוד אבא הדבוק ביסוד ח' : והנה בזה הבחי' יש גם ג' מדרגות : הא' כשהוא למעלה כשיסוד אבא דבוק ביסוד חית' היינו שלים עליון של ה"ה דו"ה ששד עם מנוע יסוד ח' : ומשם ואיך יואל יסוד אבא מן יסוד ח' כמ"ט כבר : ואח"כ נכנס יסוד אבא ביסוד ח' ע"ה עד סופו : ועם הוא סוד נתינת החורים ע"י משה כי החורים הוא סוד הארת יסוד אבא כמ"ט כבר והם נכתבים על שני נחות אבנים סוד נ"ה של ח' כמ"ט כבר : והם מתפשטים ברועות של ז"ה בסוד שחמרו שני נחות אבני' כוריד בידו ומשם יורדים ב"ה של ז"ה ונ"ה דו"ה נכנסים בסוד החחון לטק' אבא סוד הכתוב קול דברים חסם שומעים מתוך האש והוא סוד חבור וורה שכתב עם תורה שבע"פ והבן כ"ו : ועתה אביך תחלה מה שקראו בכל ביתו נאמן הוא : והוא כי מדת היסוד נק' נאמן ביתו ואחרון לך ברמיוה : הנה חמרו ח"ן כסופי' ח"ן פשוטה נאמן כסף נאמן פשוט וגם חמרו דריק כסף דריק פשוט : ואחרון חס כן היינו נאמן פשוט נאמן כסף : אלא שר"ך לאוסף כפיפה על כ"ה

בשפתו : דרי מוצר שער הדק הוא סוד הגאון : והאמתו
 הוא שלפעמים הוא כסף בסודות **ד** דשנתי גנוז
 צנון : ועוד דכתיב טבעו בחרץ שעריה ופעמים הוא פשוט :
 וקיינו כשעיראל בגלות הוא כסף ולעיתים כתיב וקס טבע מישיראל
 והף דכתיב לא יסור טבע מוהרם ומחוקק מבין רגליו הוא בסוד
 הכספיה : אבל לעיתים יתקיים הכתוב והקיימותי את ברייתו שאח
 סוד הקמת ברית ויהי נאמן פשוט והבן כ"ו מאור : וכנה עתה
 אשמך על סוד הכתוב ונתתי לך מהלכים בין השומרים האלה :
 והמרו כי ישראל נקראו מהלכים בסוד הכתוב ולכן מחיל אל חיל
 כי הולכים ממעלה למעלה אבל מהלכים נקראו עומדים שתמיד
 עומדים במעלה א' : והנה התלמידים הם שקלים והדקיקים הם
 חוקרי' ועכ"ו מעלת הדקיקים יותר למעלה מן המלאכי' ולכן
 אשמך ע"ו הסוד ובה תבין ש' ישראל נקראו עמוסים מני בטן
 וכתיב מצי מצי על כלליהם : וגם תבין שהמלאכים לפעמים
 נקראו בני אלהים : ולפעמים נקראו עבדים : וגם ישראל פעמים
 נקראו בניס למקום ופעמים עבדים : והסוד הוא כי כנה יש ב'
 מיני זוגים ובכל אחד יש ב' בחי' : הא' הוא סוד התדבקות רוחא
 ברוחא והוא סוד כשיקון עקודס הוונג ואחר הוונג : והחד הוא
 סוד זוג גמור : וב' מיני זוגים הוא בחי' זוג גמור והס' האחד
 כשהסודי' נחלקי' א' לשנים ישראל ועקב לאה ורחל : וגם כן
 הוא למעלה א"ח עליון שהס סוד ח"ב וישראל טבא וחבונה :
 ובחי' הב' הוא כשהפרטופים נכללים זה בזה בסוד הכתוב אחד
 באחד יבאו ורוח לא יבא ביניהם וכתיב כעיר עכוברא לה יחדיו
 היינו טבאט עלאה וישראל טבא נעשה פרטוף א' וכן אימא עלאה
 וחבונה וכן למטה ישראל ועקב נעשה פרטוף א' וכן לאה ורחל :
 והוא עיקר הוונג היותר עליון : והנה חדע שמן זוג אבא ואימא
 אוני ואלא שום תולדה שיהי' פעולה בפני עצמה בלעדי ת"ת ומל'
 כי ת"ת ומלכות הם עצמם התולדות והבנים של א"ח ומבחי' הוונג
 של שיקון דל"ח נעשה לת"ת ומל' עומין רוחני' כי בחינת זוג
 כשיקון הוא בחי' התדבקות רוחא ברוחא : ומבחי' זוג גמור
 של א"ח נעשה להם מוחין גמורין ליהותם בסוד הגלות כמ"ס
 כבר : וכל התולדות מן המלאכים וכן הנשמות של ישראל כלם
 יבאו מן הת"ת אל היסוד ומיסוד אל המלכות והמלכות מושיאם
 במספר דכתיב המוליד במספר נבאם המוליד בתוספת ה' הרוני
 אל המלכות וכתיב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם בה' בראם
 ובמים ורחק הם סוד ת"ת ומל' : והנה חדע כי מבחי' זוג של
 שיקון טבאט כשהתדבקות רוחא ברוחא מוש נבראו המלאכי' והם
 נבראו בכל יום דכתיב עשה מלאכיו רוחות וכתיב וברוח פיו כל
 נבאם : ומבחי' זוג גמור נבראו הנשמות של ישראל ולכן הם
 נק' עמוסים מני בטן והבן זה : ולכן המלאכי' טבא' מהתדבקו'
 רוחא ברוח' הם כלם שכלי' בלי גוף עכ"ו נשמות של ישראל חף
 שר יבין להתלבש בתוך הגוף לפי שבאו מזוג גמור עכ"ו הם יותר
 לתעלות המלאכי' כי זה הוונג הוא יותר מעול' מבחי' הנשיקוי'
 זה האור יורד מן המוח וכל האברי' נוחטים בה ממש דכתיב ואין
 כסתר מחמתו כמבואר בואר : ועתה תבין חף ישראל נק' בניס
 ולפעמי' עבדי' והמלאכי' לעולם אין נק' בניס רק בני אלהים :
 אבל ישראל הם בני' גם לשם הגדול והגור' דכתיב בניס אחס לה'
 אלהים ונקראו בני אל חי והבן זה : והעצם כי מבואר מן
 סוהר כי כל הנשמות טבאט מסערה דל"ח נקראו בניס ומסערה
 דבריהם נק' עבדים : והנה כבר נבאר שסוד אבא הוא סוד אצ'
 טבאט' ואימ' הוא סוד בריאה טבאט' והנה כשנכנסו' נה"י דל"ח
 בתוך סוד' לאת לו מוחין לטורך הוונג גמור הנה כבר טודע שיסוד
 אימא מסתתים בשליש ת"ת ומשם ואילך משמש יסוד אימ' אין יולא שום
 ונת' כבר כי כ"ו שיסוד אבא מוסה ביסוד אימ' אין יולא שום
 בהרה מיסוד אבא רק שיסוד אימ' ואחר שנסתתים יסוד אימ' יולא
 בהרת אבא א"כ המלאכי' שהם באים מבחי' הנשיקין שהם מן
 בהה שם עדיין יסוד אבא מוסה ביסוד אימ' א"כ הם באי' רק
 מיסוד אימ' שהיא סוד הבריאה לכן הם לעולם בחי' עבדים כי
 אינם מקבלי' מהארת אבא סוד אצ' ולכן נקראו בני אלהים סוד
 הוונג נק' אלהים כמ"ס : אבל נשמות ישראל יש בהם שני בחי'
 הא' כשבא' נשמותיה' ע"י זוג סהפרטופי' נחלקי' כ"ח לשנים א"כ
 אינלם מוחין רק מן יס"ם וחבונ' שהם שניה' סוד הבריאה כמ"ס
 כבר : לכן חף שבאו מזוג גמור ושם משמש אור יסוד אבא
 עכ"ו אין זה הארה מן אבא עלאה

סוד האלילות רק מן יס"ם שהוא סוד הבריאה כמ"ס ואו
 שם נה' גם כן עבדים ובחי' הב' כשנסתתים באים מזוג
 היותר מעלה שהוא בסתכלות הפרטופים שהוא הם מקבלין מוחין
 מן א"ח עליון ואו נשמותיהם באים מהארת אבא סוד האלילות ואו
 נקראים בניס : והבן כ"ו : והנה משם כבר נבאר שסוד אבא סוד כדעת
 חף שם ב' מיני דעת כמ"ס אל דעת ה' : היינו בחי' דעת עליון
 שהוא מחבר ל"ח עליון : ובחי' דעת המחבר בין יס"ם וחבונה :
 ודעת עליון הוא סוד ברא בוכרא מוצר בואר לפי שהוא סוד
 האלילות : ובחינה ב' הוא סוד הבריאה סוד עבד : והנה משם כל
 ימי חייו נקעלם מתנו שער הכל ש"ח סוד נקיב לא דעו עיט
 ששם משמש הדעת עליון בחי' שער : רק אחר מותו כתיב וקבור
 אותו בני' בערבות מואב והבן : ובהה תבין כל הבחי' של משם :
 חס תשכיל תבין ועתה נפא לביאור ככתוב שהתלמו וואה עפ"י
 מה שאמר' לא תתנודו לא חששו עצמכם חלודות חלודות :
 הכוונה בזה כי המוחין של ת"ת מולדת באים להם ע"י תפלות של
 ישראל : ובשביל דלחחא אצבע שובא' דלעילא שהם ישראל הם
 מתפללים בריב' או ברוב עם הדרה מלך וקמו סגללי' כל ישראל
 להתפלל בריב' והוא בקבוץ ישראל בני' רגלים כמו כן המוחין
 באים מן התפללות הפרטופים ואו נעשה להם עומין מח"ח עליון
 סוד האלילות ואו נשמותיהם של ישראל בחיין מן האלילות ולכן
 כשישראל על חקתן קרוים בניס למקום אבל כשנעשו חלודות
 חלודות או גם למעלה בחיין המוחין מן התפללות הפרטופים והם
 רק מן סוד הבריאה סוד עבד או נקראים עבדים : וזה סוד הכתוב
 בניס אחס לה' אלהים לא תתנודו והבן

פתח ג' דרך א' בויתכאר סוד בנימין

כתיב ותקרא שמו בן אוני וחביו קרא לו בנימין : פתח
 המוליד במספר נבאם מרב אוניס וחמיק' כח :
 להביק' זה דרך אהה לידע כי בנימין הוא סוד יסוד טק' כי בנימין
 הוא סוד נק"ב במספר הסוד : חף הוא מבחי' הדוכרה היינו בחי'
 טוק' שבדוכרה : ווסף הוא בחי' דוכרה שבדוכרה כי כמו שבט דוכרה
 יש בה ב' בחי' היינו דוכרה שבדוכרה ובחי' נוקבא שבדוכרה וכל
 אשה שאין לה ב' בחי' אלו היא עקרה : וכן הכיר הם אין ב' ב'
 בחי' אלו הוא עקר ואינו מוליד : והנה יש מי שאורש נשמה מבחי'
 נוקבא לבד ואו היתה כרוך בעקביו כמו שארש לדוכרה הכוונ'
 שהוא בן האגמית עד שהארך אלישע להמשיך לו שורש מבחי'
 דוכרה כמבואר בואר : והנה עקב אחר כמו וראשית אוני כמו
 מסערה דוכרה וראשית אוני מסערה דוכרה : ועתה נבא
 לביאור הכתובים שהתלמו רק חדע מבחי' היסוד נק' טלס :
 כי טלס עם ד' אותיות הוא במספר ש"פ הוא סוד ש"פ גמרות :
 שמקבל שם אלני' משם הוי"ו : ב"ה תיאר ב' שמות הכל'
 פנה : **דוד** : ואילני הוא תהבל מן הוי"ו הרי א' של הדג' ב'
 מקבל **ארני** מני' של הוי"ו ה' מאדג'י מן ה' של הוי"ו וכן
 טלס : תחשוב יפ"ח הוא עשרה הס"ד הוא ב' הרי ג' :
 ופ"ט : הפ"י הוא כ"ס במספר ש"פ : ורמז לזה הוא
 קייב נח כי נח הוא סוד יסוד טלס נק' דקיק תמים כמבואר
 בואר : והייתה סוד נוק' ולכן היתה התיבה שלשים אותם קומת'
 וג' מלות אותם ארבה ונ' אמה רחבה ס"ס ש"פ נגד ש"ס גמרות
 שמקבלת אלדג'י סוד המלכות מן ת"ת סוד הוי"ו ע"י היסוד הנק'
 טלס בית : והנה המלכות מקבלת ממנו לב' בחי' טלס שהוא צד
 דוכרה וצד נוקבא היינו מלך דוכרה הוא מהקבלת מן מנ"ה שהם
 ג' שמות הוי"ו אלהים הוי"ו ועם כללות ג' שמות הוא במספר
 אמ"ן : וצד דוכרה נק' כמו הרי א' מין כ"ח ומלך נוקבא היא
 מהקבלת המנ"ה דהוי"ו שהוא ע"ב כנודע ואחריו דמ"ה שט"ח סוד
 ק"ל הרי ע"ב ק"ל במשבר ר"ב : וזוהו נק' אוני הרי ר"ב חנוני' :
 והשתחא יבא הכרוב על מכונו : המוליד במספר נבאם הכוונה כי
 המל' שהיא סוד ה' מוליד במספר ר"ל ע"י ש"פ גמרות שהם סוד
 מספר' במספר טעום הרוני אל היסוד ע"י היא מוליד כל צבא
 מעלה ומטה והיוו בנה ב' בחי' בחי' ש"פ גמרות ונוקבא וזו
 מרב חנוני' ואמ"ן כמ' הג"ל : ועתה מובן גם הפסוק שהתלמו שהיא
 בראותה כי צלחת נפשה קראה שמו בן אוני מסערה דוכרה לבד
 שהיתה כרוכה בעקביו ולקומי' חביו קרא בנימין והמשך ט' הארש'
 מסערה

קמטרה דלזכרה כד ימין כידוע והוא מוכן :

דרך ב' בו יתבאר סוד בניהו בן יהוידע

כתיב ובניו בן יהוידע בן חיש חי רב פעלים מקבלאל :

והתרו ובי כונה עלמה בני מחים ימנו אלה הדיקים
 אף במיתחם קרואים מים אבל ברשעים אף במיחס קרוים
 מחים : לכוין זאת לדרך אלה לידע כי בניהו הוא סוד מדה
 היסוד כמבואר מתוך דפרי הוסבר שהוא סוד רב המנוגח שהוא
 טוה רבא סוד ליתן מלשון כונער חיש וזיה כמ"ס במקומו :
 וטוה נשות רב המנוגח היה מפורש נשות בניו והוא מפורש
 היסוד : וקדש כי בדעת גס פת"ת יש שם יו"ו ויש לו' לרופים
 כמבואר בספר יצירה הרי ח"י חוחיות נגד ח"י חוליות שבשדרה
 שהדעת והת"ת כולל חוחים ודרך שם יורד החור פן המוח אל
 היסוד ולכן נקרא מדה היסוד ח"י העולמים כידוע ולכן נקרא
 חיש חי כי כבר טדע כי היסוד נקרא ח"י כמ"ס כבר הרי חיש
 חי : וקדש בניהו בן יו"ו בסוד אלה תולדות יעקב יוסף :
 והנה נבאר שייסוד הוא סוד ג' כי הוא מבריע בג' מקוונות
 הינו למטה בין נחא ובוד : ובין חסד וגבורה : ובין חו"ב בסוד
 הדעת כמ"ס כבר : וסנה זה שמו אחר יקרא לו בניהו בן יו"ו
 כשהוא למטה נקרא בן חיש חי רב פעלים שמקבל מן ב' שמות
 ע"ב ק"ל במספר ר"ב כו"ש שגס נקרא מקבלאל שהוא מקבל
 כל החירות כדכתיב וילקח ווסף את כל הסכף וסס ד' מילואים
 ע"ב ס"ג ח"ה ב"ן פעלים במספר יבר"ך בסוד הכתוב הוא
 יברך את הנערים כי שם זה ה' אלה הכרמה לכתיב וברכות
 לראש מש"ב וכתיב ווסף הוא המש"ב בר' וד' מילואים הכל'
 הם במספר מקב"ן ועפת חסד המנוגח בו שהוא סוד שם ח"ל'
 כמ"ס כמה פעמים הרו מקבלאל' : וכשהוא מבריע למעלה
 בסוד הדעת נקרא פן יהוידע : וע"י דתנו בחפזם כי הדיוק אף
 במיתחו נקרא חי : הטוה כי כבר נבאר שהיה מלך שהיה
 מחעלה למעלה הוא רק מתעלה העלמות שבו שהוא סוד הנשמה
 וסילוקו מן עולם לעולם הוא דוגמת מיתת הדיק ע"ב נשמתו
 עולה למעלה ושם ג"כ הוא עושה פעולתו ואל"ס זה היסוד אף
 שעולה למעלה ונקרא מיהא אלטו שהוא סילוקו מן עולם לעולם
 עליון עכ"ל הוא חי שטיבל פעולתו כמו שהיה במקומו : אבל
 הרשע"ל אף שהם בעולמם ר"ל הסערה אחרת אף שהם במקומם
 שהוא בית הייחס נקראים מחים כי אל אחר הסערה ולה עביר
 פירין וכל שאין לו בנים נקרא מת : ועוד יש בוס סוד א"ס
 תשכל הבין :

דרך ג' בו יתבאר סוד הכביה

כתיב במספרים תבנה נפשו : הגה אחרו מקום יש לו
 להקב"ה ומספרים שמו ששם הוא זוכה : ופרך וכי
 יש עלמות קמי דקב"ה כו' והכתיב עת וחרזה בתחומי אשמי הא
 בבתי גוואי והא בבתי בראי : ופרך ובבתי בראי לא והא כתיב
 ויקרא ה' לבאות ביום ההוא לבני : ומשני שאני חורבן ב"ה
 דכתיב הן אר"לים לעקו חולה מלאכי שגום מר וביביון : הגה
 החרן הראשון שעשתי הא בבתי גוואי כו' אין לו הכרע א"ס
 טוהו שבבתי גוואי אין בכיס ובבתי בראי יש או להיסק לכן יש
 כחן שני גרסא'ו טא"ת : לכמה דעות הוא שבבתי גוואי לית שם
 בכיה וכן הוא דעת כל חכמי האמת א"כ לדרך לגרום בלשון
 המקשן ובבתי גוואי לא : וכמה דעות יש שבבתי גוואי יש בכיה
 אך שאינו מראה הכביה בבתי בראי ואל"כ לדרך לגרום בלשון
 המקשן ובבתי בראי לא : והנה בזה עלמנו חוזה נקרא בתי גוואי
 וחזונו בתי בראי יש בזה כמה דיע' ג"כ שיש ח' שאות' בתי גוואי
 בעולם האצילות בתי בראי בשאר ג' עולמות : ויש מי שחומר
 בתי גוואי ג' ראשונות כח"ב בתי בראי ת"ת ומלכות ויש אחרים
 בתי גוואי ת"ת ובתי בראי מלכות : והנה לכל הדיעות לא כמה
 דעתיו כיום בזה המאמר קצוות עלמות : ה"ל מה שפירש
 ומספרים שמו מאי ב"ה ללמד בזה : הב' מאי פירך ומי איהא
 עלמות קמי דקב"ה עלמות חוזה דבה שתיק ולמה לא אמר ומי
 איהא כבי' ג' דהא עלמות מקרא מלא הוא דאיהא דכתיב

ויתעצב אל לבו , הד' שפרך ומי איהא עלמות שהשמיטה' מל"ג
 בכיה לביח , והדר פירך ובבתי בראי לא והכתיב ויקר' ג'ו' היה לו
 להקשות בלא זה שני מקראות אסדלו . ועוד לפי גרסא' ובבתי
 גוואי לביח ובבתי בראי איהא ח"כ ק"ל תקשה ובבתי גוואי לביח
 והא כתיב ויקרא מלך מוכח לן לומר שיש המקרא קאי על בתי
 גוואי דלמא ויקרא בבתי בראי כמו שהוא דעת הסר"ק לפי
 זו הגרסא' , ויותר תמוה פרש"י ז"ל שפי' בלשון המקשן והכתיב
 ויקרא משמע השמעת קול מה ע"ך זה האומר : לדברי המקשן לל"ג
 הגרסא' : ועוד מה שדמני שאני חורבן ב"ה דכתיב הן אר"לים
 וגו' מלך מוכח לן שזה קאי על חורבן ב"ה ועוד למה נקראה
 חורבן ב"ה שבחורו יוש' לתמש דוקא בכיה אף במקום שאינו
 עתה אחר ההורבן : וגם דלמא הכתיב במספרים תבנה נפשו
 ג"כ היה ביום שנחרב הבית כדל"י במדרש רבה : ולכן לב' אומר
 לי ליישב כל הקושי' בחדא מחתא ולומר שבתי גוואי ובתי בראי
 כולם הם במלכות עלמה כמ"ס לפניו ואף שהוא נכד בג'
 הקדמונים וא"ס שגיתו אחי תלין כי בההבחה תשגה הפיר'
 והשם הטוב וכפר בצדי : והוא כי תדע כי ירושלים שלמטה
 ומלכותה נגד ירושלים של מעלה : דכתיב ירושלים הבטיה כבוד
 שחבורה לה ימיו : וכבר נבאר כמה פעמים שירושלים של מעלה
 היא סוד ספירת המלכות והיא כללה מעשר : ויסוד שבה החלק
 לג' חלקים שהוא סוד פרחורו וחדר ועל' כמ"ס כבר : ואיינו כמו
 שלמטה היא ירושלים ובתוכה ימין ובתוכה בית המקדש : והוא
 כנגד ג' בחי' הג"ל ע"ד ביסוד מלכות ואיינו שהמנוח של יסוד
 שבה נק' ירושלים : ויסוד שבה נק' ליון : והת"ת שבה נק' בית
 המקדש : והנה בירושלים כתיב ואת ירושלים בתוך הגוים לתת'
 וסביבותיה ארצות : והסוד הוא כי ירושלים שלמעלה היא בחי'
 החולה שביסוד של מלכות כעגלה מקום התפוח באשה והיא נק'
 בית הספרים ולא מספרים ושם הם הספירות שלמטה שבהם
 לאחיים החלומים ומיוונים מהם ומעת שח"ב הבית תמיד יש שם
 שערותיה גדולה ומלחמות עצמות דכתיב לך ימין ונגחה
 מרמחים : אבל בבחי' סב' שהוא סוד יסוד שבבית המלכות
 שנק' ליון שם אינו נמצא קול מלחמה לא קול יצנות גבורה ולא קול
 עניות תלושה ושם הם הרמס במנינים לעזרת ה' בגבורים בסוד
 מן מוד כי ליון היא עיר דוד וזה המקום נקרא מספרים ששם
 הוא בסוד סתר עליון כלל שדו' : ושם יש ק"ך גבורים מסוד ק"ך
 לרומי אלטים במספר ג'ל' שדו' ונתלקים לנשים ס' נאחרו במקום
 הזה וס' הם השומרים את ירושלים ועוזרים אותה עד דהר האדר
 והס' גבורים דכתיב הגה מחסו שלמטה ששים גבורים סביב
 לה עבירי ישראל : הכולנה שגברים ע"י ישראל' שהם הם עומים
 רטנו חיו כתיב באל"ה נעשה חיל והוא יום צרתי : וא"ס חיו איה'
 ששין רטנו חיו כתיב צור ילקך תשי : כי מדה היסוד נק' צור ילקך
 כמ"ס במקומו והוא ח"ו ח"י ח"י שהוא בחשבון סתרי' ס' חו' זה
 זה : א"ס עושים רטנו חיו הוא למחמה ולמספר : וא"ס לאו הוא
 תשי' : והוא כוונת ליתן ריחו בין הדברים בפרשיות שנק' ששם
 בכל לבך על לבבך הרי ב"פ ס' : והם ראשי גדודי וגבורי דיון
 מספר אבל שם במקום הזה אינו שולטים ידו עשו : רק ביום שחרב
 ב"ה כתי' ערו עד היסוד בה שלטונה ודו עשו בסוד משמות
 היד דכתיב שמותי בוד' תתפש והוא בסיבלי מלך : והבין זה :
 ובה המקום לביח קול צעקה רק סוד הבכי' דכתיב ליון במר
 תבכי' וירושל' תתן קולה כי היסוד שהוא ליון שם יש שם ס"ג ותלוי
 סל ס"ג שמה נשפע' הגבור' הוא במספר בכ"ה ודירושלים שהוא
 סוד מל' שם שם אלטי'ם בחחור'ינו שנו ואדני' פשוט שמה נשפע'
 הדינו' הוא במספר צעקה' דכתיב צעקה הגערה ואין תושבי'לה :
 אבל בבחי' הג' שהוא סוד ת"ת שביסוד שם הוא סוד נגדול עת
 שם ה' בו ירון לדיק וכשב' מלך נשכ' ההוא מנחל כמבואר
 בוהר : רק לפעמים יש שם איהא עלמות : ואמשול לך משל לעיר
 מטר ובתוכה מבצר חוק מלאך ותוך המבצר יש מגדל ראשו בשמים
 ובאו גייסות ללכוד העיר הגה אנשי העיר ששם הוא סוד ת"ת שם
 כשם קול שאון מעיר קול ענות גבורה קול ענות תלושה : אבל
 אותן הושיבים במבצר אין שום קול מלחמה במחנה אך הם זוכים
 למשפחותיהם פרחותם את שאהבה נפסם במטר ובמטק ויראים
 שהם ח"ן תלכד בעיר חסוב המלחמה גם עליהם . אבל כ"ו
 שהעיר קיים אין שם קול צעקה ובעגל גס בכיה ליתא ע"ה

פת לעינים עד חומה נשנה הוא המבצר . אבל ע"פ גלגול
 יש , ובוט הכין מ"ש בספר יצירה חנו בגלגול וכל חלי כמך במנהג
 בגלגול כמך במדינה לב כמך יושב על כסאו והבן זה , והנה
 ביום שחרב הבית שחו עטו ידי עשו למעלה גם בבחי' היסוד היו
 נחוסף העצק בזה המקום ונחוסף הבכי' בבחי' שלמעלה , והו
 הגיע העצבה כביטול למעלה למעלה . ששם תמיד עון וקדו
 במקומו מקום ו' והבן זה , ועפ"י הגיעה וזכרה לביאור מתחר
 גלג' כי המקשן ערס שידע מון הסברה שיום שחורב הבית
 נחוסף לחנה ויגון על יגון רק שהוא כבר שמה לי יוס שחרב או
 שחך שכבר נחרב ועדיין לא כבנה , והיו כל המקראות לגד עיני
 ששם סומרים זה חת זה ונריך לייבסם , וגם למרחק עיניו שפטו
 פוח חת כתוב ויקרא ה' לבאות ביום' ההוא לפני שזה מיירי
 בבחי' הב' סוד יסוד שנק' ליון ששם הוא סוד ה' נבחות חות הוא
 נבכה דליוס , כמבואר בוואר : והוכיח לעלמו מדכתי ויקרא דעשת'
 במעשה קול כפרשני' ל' ח"ב יש שם במקום הזה גם העצקה : ולכן
 הוסיף לייבב המקראות באופן זה : שבבחי' היסוד שם הוא הבכי'
 והעצקה ופסיע' בירושלים חיל וחומה יקדו לחללו ועכ"ל למעלה
 בבחי' חת"ל של יסוד לא הגיע הכביה רק העצמות : ובמקומו עון
 וחזק : והכתוב במסחרים חכמה נפשי כבר המקשן כמו שפי'
 שחמדש אמר הקב"ה למלאכיס הם חין חתם מטיחין חותי לבטת
 חן וחסודי עמי במקום שאין לכם רשות לבטט שם והצב
 ואין משענתו ששמו של מקום מסחרים : והנה חחר שאמר
 שירחו שמקום יש לבק"ה ושמו מסחרים ששם בוכה : והיא קשה
 למקשן ששם זה קחי על בחי' יסוד ששמו מסחרים ושם הוא
 בוכה וכל לומר שרק הכביה שם ויא' העצקה הוכיח לעלמו שזה
 חינו שחרי שם גם העצקה יש גלג' : ולכן הוכיח לעלמו שם
 מקום יש בו היטו בחי' עליונה שהוא ת"ת וביסוד ששם זה המקו'
 נק' מסחרים ושם הוא הכביה וח"כ לפ"ו יגיע כביכול העצבות
 קמי' דקב"ה : ולכן פריך שפיר ומי חיכה עלצות קמי' קב"ה קב"ה
 דייקח לרא קיבו עז וחזקה במקומו מקום ו' ומשני הח בבחי' גוואי
 פ"ו הסוונה שאין רטני לומר שזה המקום קחי על בחי' עליונה
 שנק' בחי' גוואי רק על בחי' יסוד שביסוד שזה נק' בחי' בראי
 לגד העליונה שם הוא הכביה ולא למעלה וע"י מקשה והלא כתוב
 ויקרא ופרש"י משמע השמעת קול ח"כ שם גם העצקה חיכה :
 ומשני שאני חורבן ב"ה בו' אבל אח"י חזרה העצרה ליושנה והבן
 זה : ומבוא רחיש לכל דבריו הא' שנתחדש העצקה במסחרים רק
 ביום ההוא ויקרא : והב' שחח"ו חזרה להיות רק העצקה בבחי'
 התנהגה והבכי' במסחרים מדכתיב ארזלים לעקו חונה מתחיל
 על"מיר וביכוון שש"ל בששט שח"ל צעקו לשון עבר והדר חזרו וביכוון
 לשון עתיד והוא : חלל ללמד בח' שח"ל חלל הם מבחי' עליונה
 דלית הפון לא בכיה ולא צעקה וגדוה לחון היטו לבחי' בראי בחי'
 היסוד ושם לעקו רק ביום' ההוא שנתחדש שם העצקה וחח"ו חזרו
 למקומו : ומלאכיס שלום ששם מבחי' היסוד שנק' שלום כת"ש שם
 הכביה לעיניו וכו' : ועתה יבא כל המתאר על מכוט : והוא
 נכון לדעתי : והבן היטב :

פתח ד' דרך א' בו יתבאר סוד לשון בריאהומלת בוהו

בתיב ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא
 חוהו זכר ונקבה ברא חוהו : להבינך זאת חזר
 לך מאמר הסוד ח"ל כחוב ויוצר בשני וירין מלמד שז' צורה בתוך
 צורה למיך קם מלא על עולם מלא : כתיב ויבר ופחוב ויברא
 מה בין הא' לח"ל חלל כ"ת ויברא זו הוא הכמה , וזר זה הגוף
 בחי' ששם שלום ובורא רע הקב"ה ברא בוחו שם מקומו בשלום ,
 ברא טוב ושם מקומו ברע , להבינך זה המתאר דרך חתה לידע
 ההפך-ש שיש בין ד' ע' חבי'ע , וקווא די לשון ח"ל הוא טפל על
 יבד כהגל מן חוהו דבר ואוח ממש חזקו דבר שגאל ממנו ,
 ששם סוד י"ס דל"ג שגאלו מאור עלמותו של חור ח"ל ממש זה
 האור הוא חור בסדר כמו חור הראשו רק שהוא קען הכמות ולפי
 שהוא קען כמותו וטליו לקבלו , ח"ש עולם ח"ל ח"ה וחזויה חד
 שריונה דל"ו ח"י בשא' עלמין דלח"ל חלל לשון בריא' נופל על חוהו

דבר סבד' מחדש אדכ"ה דבר דק מחוד כדכתי' מר' רוח ולא כתי'
 וזר רוח והס סוד י"ס ג' עול' הכרה' שהאו' שלה ח"ט חור עלמותו
 של חור ח"ס רק שנתחדש החור ע"י זוג החזרות של עולם
 האצילות בת"ש כבר שז' זוג החזרות ששני מחזרות שאינם
 שוים באיכותם כיון שזוהוויגים יחד מהבטיטם זה בזה וזלח' מהם
 ליטות חור ופוח נברה חור חדש : והאור המחודש טיח' מווג
 אורות האצילות הוא סוד הבריאה : ולשון יצירה טפל
 גם כן על דבר המחודש רק שהוא נופל
 על דבר שמוגלס יוקר ויש בו טרה מתק ולא כמו הבריאה שטפל
 גם על דבר שאין בו טרה כמו בורא רוח כג"ל והנה האור שנתחדש
 מווג אורו' שבבריאה חנה נעשה עולם היצירה חך שטפס גם על
 דבר רוחני כגון הגשמה לפי שגם חל הנשמה יש בה צורה שהרי
 היא כלולה מרמ"ח חוברים ותס"ה גידים רוחניים כידוע : ולשון
 עשיה נופל על דבר היותר מוגלס והוא סוד עולם העשיה :
 והנה כבר נבאר שגם בעולם האצילות יש בו כל הבחי' האל
 בהעלם מוחלט והכונה כי ד' מיני זוגים יש בכל עולם ועולם :
 כי נבאר כבר כי בכל עולם ועולם יש ה' בחי' שמה ששם
 נפש רוח נשמה חיב יהודה : והנה יחודה בלא מסגרה דקת'
 שהוא נקרא יחיד הקדמון כפי כוונתקמי האמת כי אין שם סוד
 טוקבא דקתיב ואין חלוקים עמדי כת"ש כבר : והאור הווא' ממנו
 הוא חורו ממש שאח"כ ממנו מעלמותו וכווא' חלל' ממנו ולא
 בריאה ופסיע' שאר הבחי' : ואף כי נבאר כבר כי גם שם יש
 סוד בחי' נוקבא הרי כבר נבאר ששם הם בידוד גמור ומינס
 נפרדים לב' פרטופים רק מן חמה מתחיל גלוי סוד נוקבא
 נפרדת דכתיב בחכמה יסד חרן לבואר בזוהר : ואף שגם
 ח"ו' הם תמיד בידוד גמור בסוד תרין ריעין דלח מתפרשין עכ"ל
 הם ב' פרטופים מא"כ ככתר שהוא סוד הא"ה ג' נוקבא שבו
 נכלל עמו בפרטוף ח' כמ"כ בשער'ב' וכו' כולל ימינה : ופי'
 שאין בו בחי' שנות חין ויצאית ממנו נלולות שיהיה ממנו בחי'
 בריאה רק האור שמתנו וזלח' הוא עולם חורו ומזה האור נעשה
 מוחין לח"ו עליון ולכן ח"ו עליון הם סוד חצילות שבחצילות
 והוא סוד י' ששם ח' ח"ה ו"ד ח"מח' ח"ה' כלול כי' כמ"כ בשער
 הב' : וה"ו לפי ששם ב' פרטופים והם בחי' ימין ושמאל
 ששם ב' בחי' שנות חין מתוך זוגים יולח חור חדש סוד הבריאה
 ומזה נעשה מוחין ליש"ם והצנה : ולכן יש"ם והצנה ששם סוד
 ה' ששם כמ"ש הם סוד בריאה ולפי שגם מקבלים מעלם חורו
 של ח"ה כמ"כ בשער'ב' שכל הפרטופים שבעולם ח"ה זולת
 שמקבלים כ"ה מן הפרטופים שלמעלה ממנו עוד הוא מקבל ג' ג'
 נעלם אור ח"ה : וכבר ביאר שחור ח"ה נקרה חילות לכן
 יש"ם והצנה הם נקראים בריאה שבחצילות וזוהר מן י"ס ותכונ'
 מתוך זוגייהו בחי' המוחין ל"ה והוא בחי' הגשמה שלו ולפי
 שהחור בירידתו לנשמה הוא תמיד מהגלס ויחזרו ויכל לבא
 לידו לזר חו נופל לשון יצירה וכן הותר כח' השאלה והתקיים
 תש"ל למעלה שאין שם שום לזר לכן נקלל מהם החצלת והתקיים
 דכתיב כבוד חניטס הסדר דבר וכבוד מלכיס חקור דבר : ולפי
 שגם הוא מקבל ג' כ' מעלם חור הכתר לכן נקרא יצירה שבחי'
 והוא סוד ו' של שם : והנה מן זוג ה"ת ומלכות באין מוחין
 ללדיק ובת זוג' וזו מקבלס ויחר וקרא גופא קדושה שטפל עליו
 לשון עשיה : אך באשר מקבלים גם חור מן הכתר נקרא
 עשיה שבחי' והוא סוד ה' אחרונה של שם הו"ה : והנה כבר
 נבאר בשער'ב' איך נשתלשלו ה' עלמות בריאה יצירה עשיה
 למטה מן עולם האצילות ובכל עולם הוא על דרך הגל' וזלח' מה
 שביארט שם שגולם הבריאה שם ח"י מקנת : ובזוהר פ"ת
 מקנ' וח"י חתמה מקנת באופן : שהוא סוד העשיה כמ"כ
 כבר : והנה תדע שאף שחזרט שבת"ת הוא סוד יצירה שבחי'
 היטו סוד ה"ק שבו שיער' היותר רק בסוד ח"ק כמ"כ כבר חלל
 הראש שלו ששם ג' כ' שבו ששם סוד המוחין באשר שיעקר סויון
 מן י"ס והצנה הם סוד בריאה שבחי' וזכו תבין השתלשלות
 והשתלשלות העולמות בעת רצון שיש עליה אל העולמות שלמטה
 שכלם עוליס חל עולם ח"ה בסוד מקראי קודש ששם סוד
 האושפזין ששם הקדושים לשמח על יושאיו חתן וכלל ונכנסין
 בקודש סוד האצילות שגד"ה קודש כמ"כ בת"ש שכל אחד על
 מקומו יבא בשלום : בשלום אוחיות מלבוש שבתחון נעשה

מלבוש

מלבד לעיון : ובה מוצא בדברי האר"י ז"ל סוד המלכות
 כוח בלחן זה , כג"ר של עולם האנוש מהו סוד הרוח זה לא
 כתלבוש לעולם וכפארים מבוליים רק ההלכות הוא בלחן זה :
 שעולם הברואה עולה ומביא לו ספי' של עולם האילנות ועולם
 היצירה מלבישין לו"ם של עולם הברואה ועולם העשיה מלביש לו'
 ספי' של עולם היצירה והוא רק סוד ההלכות עניינית העולמות
 שהם סוד הנשמה שנסם היינו הרוחניות שהם אצל המלכות
 החלוטיות של העולמות הוא בלחן אחר : וז"ל בשאר הקומות
 השפוי' לזה וסנה בזה תחבטו כמה מהקדמוני' לידע העש'מה
 חין כח לעולם הברואה לעלות למקומו הראוי שהוא סוד עולם
 הברואה שבלילות וכשאר מדרגה נמשך שה' ספירות ההחיות
 הם סוד יצירה דא"ל אצל ע"פ דבריו מובן כי מה שאנו חומרי'
 שה' ספי' החיות שם תחביל שלם היצירה היינו וולת ג"ר של
 זעיר עמו ועולם הברואה עולה עד ג"ר עליונות והבן זה :
 ואם תבין היטיב תראה כי עולם היצירה טולה מלבד רק ליצירה
 שבלילות ועולם העשיה טולה מלבד רק לעשיה שבלילות :
 ועתה ככה לביאור המאמר רק ידוע הדע שמלת אילנה ששם
 תנויך במעלתו הכוונה כי אף שאלא חיות אור ממנו הרי הוא
 אלוטות לפי שאלא מעצמותו ולכן עומד חמיד במקומו במעלתו
 ובמדרגתו לא ישתנה לעולם בסוד הכתוב ח"ה' לא שיהיה
 הכוונה כי ח"ה' הוסיף למלכות כח"ה' כבר ואף המל' דא"ל נקרא'
 כו"ה' בהיותו לא ישתנה לפי שמתקבלת אור אילנות עמו : אצל
 למטה תן האל"ה הרי תראה כי כבר נשתנה ממדרגתו ולכן נתייב
 ומש' יפרד כי ח"ה' יתחדש חיות אור מתוך זווה המאורות שבה"ה'
 ח"ה' כתיב ויברא עגל שפועל טפל לשון בריאה ועל המתפעל כבר
 אמרו בירידת האור תגלה וטפל בו לשון יצירה הרי כי נשתנה
 מדרגתו : וכן הוא ביצירה שאם יתחדש חיות אור מוצא היות
 שביצירה ח"ה' על הפועל כתוב ויבר' : ועל המתפעל מכבר ירד
 ממדרגתו טפל לשון עשיה : והנה זה ידוע ע"פ חכמת הקדוק
 שמלת ויבר' ב"ה' ח"ה' קאי על הפועל שהוא פעל ויבר' אצל מלת
 ויבר' בב' וידין קאי על המתפעל והוא כמו נטר והוא עובד :
 והנה בעל התפארת ראה לוישב ב' כתובים הבאים כאחד וכוונתם
 זה ח"ה' זה כתוב אחד אומר ויברא ח"ה' ח"ה' הלאו וכתוב ח' אומ'
 ויבר' : ומיישב בזה לשון ויבר' ב' וידין מה קאי על הטר' קאי על
 אור המתחדש מן הברואה ולכן כתי' ויברא נגד הפועל ויבר' ויבר'
 נגד המתפעל שהוא קאי על עולם היצירה שח"ה' שהוא סוד אורה
 בתוך נורה ע"י ההלכות ליצירה ביצירה ולכן כתי' שם מה על
 עולם מלא שהרי כבר נת' שמלת עולם הוא סוד וי' ספק'
 עולם וכשתלבוש בעולם למעשה נק' עולם מלא : וכבר נוד'
 שביצירה שם הוא סוד עש' הו"ה ואף יצירה שלמות הוא ג"ר סוד
 הו"ה וכשתלבוש' החחוקן לעלות כעשה בסוד ולתים בסוד ככתוב'
 ה' הוא ח"ה' ח"ה' כתי' כבר בסוף שער ב' ונת' שם זיה נק' שם
 מלא כי כשתמלא הו"ה שהוא כ"ו כוה כ"ף ו"ו הרי הו"ה ח"ה' ח"ה'
 ולכן שפיר אמר שם מלא על עולם מלא וכבר נת' שכל החולשיש
 נק' גוף והמהלכש נק' נשמה : והנה היצירה מלבד ש' לביאור' וכן
 אמר ויברא קאי על הנשמה ויבר' קאי על הגוף והבן כ"ו : והנה
 זה מיישב ב"כ הפ' עשה שלום וברא רע שברע הוא מדרגה יותר
 החחוקה שאין למטה הימנה חומר עליו לשון בריאה שהוא
 מדרגה עליונה והשגשג שהוא למעלה הימנה חומר עליו
 לשון עשיה מדרגה התחחוקה : ומיישב חותו ב"כ בזה לשון אך
 זכור חומר מה שכבר בארנו שההלכות הוא רק בקדושה שהוא
 סוד מעשה מרכבה אופן בתוך האופן והבן זה : אצל הסערה
 אח"ה ח"ה' לין בזה להלבוש : חס שאמר שהקדים הם רק רוח
 ב"ה גוף כמו שכתבתי כבר שלכן הם רועים להידמות לקדושה
 כקף בפני אדם ומבקשים חיות גוף להלבוש בו :
 ונחבאר מתוך דברי בהביר עמו שמלת בורא רומז אל
 הקדושה כי הוא חומר רומז אל הסערה אחרת המתקנה
 את הבריות : חס שאמר ברא הקדוש ברוך
 הוא בורא וחס מקומו בשלום חיותה מלבוש' וכיון שיש לו
 מלבוש שהוא סוד הגוף ועל הגוף טפל לשון עשיה
 כ"ל וברא חוהו וחס מקומו ברע ולפי שאין

לכס המלכות סוד הגוף רק סוד רוח רע וכבר נחבאר שכל
 הרוח לבד טפל לשון בריאה כדכתיב בורא רוח ולכן שפיר אמר
 הכתוב עשה שלום וברא רע , ועוד יש במאמר זה פירוט אחד
 וביארתי בחבורי הגדול בפ"על חומר , וכאן ח"ה' בלתי לטודיע
 כמה כללים ועיקרים גדולים הכללים ביוצא זה המאמר :
 והבן כ"ו

דרך ב' בו ית' סוד הבטחון והאמונה

כתיב בטח בה' ועשה טוב שכן ח"ה' ורעה אמונה , הנה
 אמרו כל התקוין ביחודו של עולם ה"ו מקלפי אמונה
 בזה המאמר נחבטו בה קמחי דקמחי וגם הלקי אמרם נפשי ,
 כי תדע שהאמונה והבטחון הם ב' דברים שאלה דרך להבדל
 ואין חבדו דרך בו כי האמונה ח' לבטחון אצל הבטחון לא יתקיים
 זולת האמונה : כי אפשר להאמין עג חיות מתוך זה שר הוא שחר
 בני אדם יים יבולת בידם להטיב לוולתו : אצל ח"ה' ברוח בהם
 שייטיבו לו כי אפשר שאין רעונם להטיב לו הרי כי יתקיים החיותה
 בלתי הבטחון : אצל הבטחון לא יתקיים בלתי האמונה כי ח"ה'
 אפשר להיות בוטח בשום אחד שיטיב עמו ח"ה' לא ח"ה' שיוודע
 לו בתופת שיש יוכלת לו להטיב וכל זמן שאינו תאמין שהוא בעל
 יכולת לא יעשה בו : הרי הבטחון לא יתקיים זולת האמונה :
 והנה חותם המאמרים בהקב"ה והאמונה שלהם הוא רק על ידי
 קבלה מרבותיו או מחבתייו וזה יתקף בשכלו לעמוד על חוכן
 הדבר שנס השכל יחייב מה שקבל ויראה בתופת שח"ה' אפשר להיות
 בשום פנים כי הם כמו שקבל הרי רק מעשה חבוקו בידו והיה
 כעשרה בערבה ולא יפוש בשם אלהים כי בנקל יבא ליעצה
 הנפסדת : אצל מי שהוא חוקר בשכלו עד שרואה בתופת שהקב"ה
 הוא יחיד הקדמון ואינו נדך לשום ברי' רק המלאך כל העולם
 מחדת טובו שדרט להטיב לוולתו זה בודאי יבטח בהבטו והה
 האמונה שלימה קאי עס הבטחון : והבן : ולכן אמרו מי שמאמין
 ביחודו של עולם ר"ל חומר בריאה בלי בטחון עמה הרי זה ח"ה'
 חיותה שלימה : והנה ח"ה' שומרו שבטחון עדיף מהאמונה
 הוא לגבי דידן אצל למעלה הרי האמונה למעלה מן הבטחון כי
 האמונה חקיקים בלתי הבטחון ואין דרך לו : אצל הבטחון דרך
 לאמונה ולא יתקיים וולתו : ואבאר ק' : הנה כתיב כבוד אלהים
 בספר דבר וכבוד מלכים חקור דבר כי למעלה בסוד הבניה שהוא
 סוד אלהים ח"ה' לנו השנה לחקיקה רק לדעת חומר אמונה חוקן :
 ובזו שאין לנו השנה ח"ה' כן ח"ה' יכול לעמוד על החוקים ולכן שם
 הוא רק סוד האמונה אצל החקיקה מתחלת מן ת"ת ומלכות
 דכתיב שאל' ח' למן היום אשר ברא אלהים אדם : והבן : ות"ת
 וול' נק' מלכים מלכא ומטרטתא : והנה וכבוד מלכים חקור
 דבר : ושם הוא סוד הבטחון דכתיב אשרי הגבר אשר שם ה'
 מבטחו : הוא סוד אילנה רבא למון דכולא ב' ח"ה' כי לא יתקיים
 הבטחון זולת החיותה כי ח"ה' הוי קטין בעשייתו לחלות השליטה
 והתמלה במקום הוה כי זה הוה ח"ה' מקדוש דהוי דיקא ח"ה' אילנה
 סי מנייבור וזה המעלה כוה המקום דכתיב מקדוש
 עצים ביום השבת דשון יום מיוחד וכי ח"ה' הוה מקדוש בליל שבת
 לא הוה חייב מיקום אלא הכתוב בה ליתנו חטאו כי יום השבת הוא
 סוד אילנה רבא כתבואר בואר : והבן זה : רק דרך לחבר
 האמונה לבטחון כי זולת האמונה לא יתקיים הבטחון והבן
 כ"ו : והנה ח"ה' תשכל תראה כי יש אמונה למעלה מן
 הבטחון ויש חיותה למטה מן הבטחון והבן זה היטב :
 וארמנו ק' אלהים חמת ואמונה : והנה המעשה של ח"ה'
 הוא ח"ה' שם הו"ה במלוי אלפין שהוא ח"ה' והמלוי לבד
 הוא ח"ה' בת זווה של ח"ה' : והוא במספר בט"ח : והנה
 בט"ח בה' ואו ועשה טוב ודאי : כי יתעורר הטוב ואו
 שקן ח"ה' : דכתיב ליקיים ירשו ח"ה' : אצל ורעה אמונה
 ורעה מלשון רועך ורע אבך : והבן כ"ו היטב :

שערי שער האותיות דרך ג' בו יתבאר סוד הקמת ברית

בתיב והקיומיותי את בריתי חקך : הגם אמר הכתוב אלה המנות אשר יעשה אותם האדם וחי בהם : הכוונה כי מות מלא כזה מ"ס ל"ד וי"ו ת"ו במספר ברית סוד מדה היסוד הגק' ח"י עולמים ולכן וחי בהם : ואמרנו לעיל שהלדיק' חף במיתתם נקראים חיים היינו חף שיסתלק ויעלה היסוד למעל' לחבר האהל שנמעלה שסילוקו נק' לגביה מיתה נמ"ש כבר גם גם הוא נקרא חי העולמים כמ"ש כבר : ובזה תבין על מה נפלגו עמודי עולם : קד אמר שכינה במערב : ומד אמר שכינה במ"מ ומד אמר חדא ומד אמר חדא ולא פלגוי : כי כבר מבוחר בוהר בשלדק נתייחד בלדק נקרא חי העולמים והלדק דבוקה בלדק : ואף כי בגלות ירדה הלדקה למטה עכ"ל הלדק דבוק עמה כמ"ש כבר : וכתיב לדיק חודב בלדקו בשביל לדיק : וידע כי היסוד הוא מדרג מערב לפי ששם מתערבים כל הכחות שהם ה"ח וה"ג כמ"ש כבר : והנה השכינה היא סוד קרבן עולה ויורד שפעמים היא למטה בסוד והארץ הדוס רגלי ופעמים היא למעלה בסוד אשת חיל עטרת בעלה : בס"ה זאת תורת העולה הוא העולה וקריגין היא : ולכן חד אמר שכינה במערב לומר שהלדקה תמיד מחייד בלדק שהוא סוד שכינה במערב כמ"ל : ובה רעהו ויגיד עליו שלא תאמר שרק כשהם במקומם יש להם יחוד אבל כשהיא עולה למעלה או למטה אזי נתרקקת מן הלדיק ולכן אמר בכל מקום הכוונה כל מקום שהיא שם היא במערב : כמ"ל בוהר דאמ' כמה דלדיקו דילה בוא"ו כך נתייחד דילה בוא"ו דלית לך דבור בלא קול קול דא חיוו וחי' : ולכן מרמז במלת כל מקום שהוא במספר ק"ל מזה שהוא במספר ר"ל שהוא שיעור של הקומה כמ"ש כבר : והנה אמרנו שביסוד מתערבים כל הכחות שהם חמשה חסדים וחמשה גבורות ה' חסדים סוד ה' גבורות במספר ק"ל : חמשה גבורות ה' אלהים במספר שק"ל הקודם והוא לדיק חיון וטוהן בסוד שם ב"ן כמו שכתבתי כך בכל במספר ברית : כי מלת ברית רומז לדיק ודק ששניהם נקראו ברית אך במקום שנתוסף מלת הקמת ברית רמז רק על היסוד שבו נטפל לשון הקמת ברית והבן זה היטיב :

אות נימל

פתח א' דרך א' בו יתבאר סוד אות נימל בצורתו

כתיב גמול על עבדך אחיה ואשמרה דברך : דע ארכיזי אחי שאות ג' בטררתו כוזב' שהוא ב' אותיות י"ן זה רומז למדת היסוד כי כבר נת' בסוד הפסוק אלה תולדו יעקב יוסף ואמרו מלמ' שאיקונין של יוסף הוא ממש איקונין של יעקב והטונה כי יעקב הוא סוד ו' שבשם כמ"ש כמה פעמים ואתו' מולידו' כזה ו'ו' שלא תוכל לומר ו' אלא ו' והנה ו' העיקרי רומז לת"ת סוד יעקב והו' הב' שהוא התולדות של ו' הא' רומז ליסוד סוד יוסף הרי ממש איקונין של יוסף הוא איקונין של יעקב ונקראים בפי חכמי האמת ו' רבתי' ו' זעירא : וכתבאר כבר בסוד הכתוב והוא יושב פתח האהל שטפת חסד שבא ממוחא עילאה סוד אברהם מתגלה במוחא דאברהם ובזה הטפה ככללים בה ה' חסדים וה' גבורות והוא סוד י' שהיא נקודה חדה וכוללת עשר : והוא סוד י' זעירא שנתוסף לפיכאם בנתינת ברית שלום והבן זה : ולכן זכה אז לפיכאם מסטרא דחסד מדה אברהם ונת' כבר שמתחלה יורדי' ה"ג אל היסוד אבל הוא אינו נתון מיד הגבו' אל הנוקבה שאם כן היו הדינים גזברים רק שמתתין עד שחור'י הגבו' למעל' בסוד אור תור ואת' כ יורדי' החסדי' קודם הגבו' והוא נמתקס הדינין ויולא' ממתקיס : וחי'ס והוא יב פתח האהל יב לשון עכבה והתגלה וכשבחי' שוב ה"ח וה"ג שהוא סוד י' זעירא' חיו נעשה ממש אורת חות ג' כמ"ל שהוא ו'ו' והוא נאמר והקיומיותי את בריתי והבן ובהו תבין סוד גדול ומר' מ"ס ר"ל והוא יושב כתיב בקש לעמוד ח"ל שב וכו' ח"ס תשכיל תבין כל מאמרס ז"ל כי כאן הקלה יפה

אות נימל מן הערך

ואנה כבר נת' שכן י' שהוא סוד חסד יולא ממנו שם קדוש קמו כמספרו ממש והבן זה חסד המסד במילואו יש בו כ"ח האותיות והם הכ"ח טוהן ג' ל' : בסוד שאמרו ג' ד' גמול דלית : דכתיב טוב ח"ש חונן ומלוג יוכלל דבריו במשפט והבן זה : וכיון שבא זה הכ"ח אל הד' אזי כתיב ובזכילו טוה חומר כבוד : והוא גס הנמל שהוא סוד י' כמ"ל מתחלה והוא כתיב טוה כבוד לה' אלהים : ומיד עולה עד הא' סוד המשפט : בסוד מגדל הפרח בחיור סוד אות ל' וכתבאר עמו הא' ונעשה ג' ל' והוא חן אלהים שהוא משפט סלה נמתקין הדינין שבו וחורו ונתגלגלו לפניהם בסוד יתגלגלו חסדק על מדותק ונעשה מן אלהים שם קדוש ומר' שהוא חכדט"ס שעולה במספר ע"ד בסוד הכתוב וקפת ע"ד ה' אלהיך והוא כתיב ויעקב קרא אותו ג' ל' ע"ד והבן כ"ו : והנה דוד ע"ה אמר גל עיני וחביבה כי הנה כבר כתבאר כי מדת דוד הוא סוד עולמותא שפירחא דלית לה עינין וע"ה ג' ל' שהוא חן מע"ד סוד כ"ה דח"ב וס' סוד עיני' במספר הטהו אמוה חתעבדו עייני' דילה : ולכן כתיב והוא חדמוני עם יפה עינים חדמוני ע"ה במספר הוי"ה אלהים שעי' שניהם נעשה ג' ל' ע"ד והוא עם יפה עינים : והנה לפניך רמזותו בטרותו : ועתה אבאר סודו במטיט : שהוא שלישי לאותיות וזכ"ש שהתחלת בתחלת הפתח יתבאר לקמן בל"ג : והבן כ"ו :

דרך ב' בו יתבאר אות ג' במנינו

כתיב וכל בשלש עפר הארץ : הנה ארז"ל הבעל מפרנס את אשתו ע"י שלש : הנה תדע כי זה ה' שלש הוא המקבל מן השמ"ש במספר הטהו כי הוא שלישי האותיות ושלישי בעדות דרך קו האלמנעי וע"ה הכלכלה והמח' והפירסה : דכתיב טוב חיש חונן ומלוג יוכלל דבריו במשפט : היינו שאותו מדה הנקרא טוב דכתיב אמרו לדיק כי טוב הוא יוכלל דבריו : אותו מדה שנק' דבר ה' כמ"ש במקומו ע"י משפט שהשליש מקבל מן השמש ומאזיר לארץ : והמשפט הוא ג' כ סוד יוס שלישי לשש ימי ברהשית : והמשפט מקבל מן אלהים סוד הבינה דכתיב המשפט לאלהים הוא : והוא אינו מקבל מן המשפט חיו כתיב יוש נכסה בלא משפט כי זה השלש הוא סוד י"ש שטוח כל לדיק דכתיב להגמול ארכיזי יש כמ"ש בש"ב : וממנו פורחים הגשמות שהם ת"ר חלף שהוא במספר ש"ש : דכתיב ש"ש חכמי על אמרתך כי שם סוד האמירה שהוא בלחישו כמ"ש כבר : ונק' יוסף הטולל ש"ש הוי"ו ולכן יוכלל יוסף את אחיו כי ממנו הכלכלה : ובזה תבין מארז"ל שאמרו עף ח' יש בכרבי הים וכיון שזרח עליו בשמש מתהפך לכמה גוונים וזה העוף הוא סוד יוסף במספר הטהו וזוהו השלש וכשמקבל האור מן השמש אזי מתהפך לכמה גוונים וממנו מלטבצים הגוונים למטה ככאי דבר ואיטן עיינין דילה והיא קיס דכתיב כל פתלים חולכים אל הים והוא יושב בכרבי הים והעיינין דילה הם סוד תקופות וגיערות ימות שהם פתריות לחכמה מלשון טורפירא דלי' דכל חשבונות בספירא חלי' דכתיב עייק בריכות בחשבון על שער בת רבים : וזה הטרפירא הוא סוד החכמת עדומה לים וים ריקוע וזה הריקוע הוא דכתיב ימי ריקיע בדרך המים והי' מנדיל בין מים למים כמבואר בוהר והוא העושה שלום במרומו כי הוא סוד שלום בית כמ"ש כבר : והשתא מבוחר שפ' שהתחלתו וכל בשלש עפר הארץ ולשון וכל מלשון כלל : והוא פירש מלת כל מלשון מדה אחי שפיר גם כן כי מדת היסוד עלמו הוא מדה רביעית מן מדת ת"ת ועם העטרה הדבוקה בו הוא שלש : ואנב אבאר לך מאמר סתום בחרגוס יאנון וז"ל סומני' דריקיע שלש אלבעין : והוא פלא : וכן אמר כן זומא ראויתי והנה בין מים עליונים למים התחתונים כשגם אלבעות : והענין הוא כי הת"ת נקראת אמה דכתיב מזה באמה כי הת"ת הוא סוד שם של מ"ה : וה"ת מ"ה אלא מ"ה ותהפך אמה : והכוונה כי הוא מקבל מן מלוי של שם ע"ב שהוא במספר מ"ו שהוא סוד מ"ה במספר הטהו : ולפי שהת"ת טולל כל שעת ימי הכנין ולכן אמרו אמה של בנין בת ששה טפחים : וכל טפת הוא חמשה אלבעות הרי אמה בת שלשים אלבעות : והנה הת"ת וזלת שכולל הששה ספי' הוא בעלמו מהחלק לעשר חסן

שערי שער האותיות

אות נימל גן העדן מח

שמו' מתוך דברי הוה' שאף שכניתי' בלוח' קב"ה אשגח בה דכתיב
הנה הוא עומד אחר כתפיו מנצח מן החלשות מלין מן החריטים
וגדע כי ה"ת הוא מדת אמת דכתיב יסן אמת לעקב הרי כי
זה החסד שהוא מקבל בגלות הוא רק ממדת אמת : הרי מבואר
לפניך שהחסד של אמת הוא הגומל חסד עם חסד : ואחור אל
הענין ומתחלה כבאר ביאור הפסוק שהתחילו בזה הדך : שהרי
כתבאר למעלה שפסוק מקבל חסד עלהם אזי נתגדל ונק' גדול
בסוד אים חי והבן : שזה סוד הגדלות של מדת זו וז' שכתוב
גדול אלוניו שהוא הוסיף הק' לדון כל הארץ וזה הוא ורב כח :
ובכן היעב : הרי כתבאר כשהוא בסוד חי הוא נק' גומל סוד אמת
גומל וזכה נכח לביאור הפ' שהתחילו ברה"ש הפ' רק מתחלה
אבאר לך הב' דעות שנתלגו עומדי עולם : והוא כי רוב חכמי
האמת הקדמונים סברו לומר שמדת דוד הוא מדת הוסיף ויק
להם רחוק חזקות המד' אים במופת ע"ו והארו"ל גלה לט' שמתק
דוד הוא מדת המלכות ובדברי הווסר מובן ג"כ כדעת הארו"ל
דך לפעמים נראה שדעתו טעה לדעת הקדמונים וכבר ידעתי
אלו הב' דיעות שהלו ואלו דברי אלוים חיים : ועתה אוסיף ביאור
כי ידוע מתוך חכמת הטבע שגם בחיה יש בה ד' זכרות ובהשגור'
בה ד' הזכרות היא מתחום אל הזכר ומתוך החיות היא מוריע :
וכ"ו שאין זה הכל מתעורר לא תוריע ולא תעבר' וגל חסד שאין
לה זה הבחי' היא עקרה וכן הוא באים כמ"ש כבד' וזה הבחי' הוא
בחי' היסוד שבמלכות והוא סוד ביימין : וכן בחי' הטוק' שבזכר
הוא בחי' המלכות שביסוד ונק' ג"כ ביימין : וכבר כתבאר שביסוד'
וגם במלכות שם הוא קבץ החסדים וזכרות והוא בזוה"ק : כי
בבחי' הזכרות הן ביסוד הן במלכות שם הוא קבץ החסדים היינו
ביסוד שביסוד : וביסוד שבמלכות : ולכן נק' מתקבלל : והבן :
ובבחי' הטוק' היינו במלכות שביסוד ובמלכות שבמלכות שם הוא
קבץ הגבו' : והנה החסדים הם החיניים על הגבורות שלא
יחשו בזה החיניים כי אין להם חיות במסדים רק בגבורות :
והנה כבר כתבאר שהחסדים התחגלים ביסוד הוא סוד אברהם
בס"ה והוא יושב פתח האהל : והוא שאט' חומרים ענן אברהם
והחסדים התחגלים ביסוד המלכות הוא סוד מדת דוד ונק' חסדי
דוד הכחמינים והוא שאט' חומרים ענן דוד : ועתה מבאר אים הב'
דעות שברי מדת דוד הוא מדת היסוד שבמלכות וכבר כתבאר
שהחסדים של מוק' הם בערך גבו' אל הגבו' של זכרה ופשיטא
לחסדים של ולכן גם הם ניימין למדת אברהם . וכתבאר למעלה
שהחסדים של יסוד נק' גמול וזה הוא נק' אים חי וזה גם הוא
בבחי' החיים דכתיב לא חמת כי אחי' ואספר מע' שה' אים שם
החסדים וגבו' של יסוד שגא'ים מתו"ב סוד י"ה : וגם כתבאר
שהמלכות נק' דבר והשגור' יובן הפ' גמול על עבדך אחי' ואשגור
דברך והבן זה . ובפ"י הדברים בג"ל הביןמה שאמר רז"ל ע"פ
ושרי עקב אין לה ולד מלמד שלא היה לה עיקר מעורן . הטובה
ע"ו הבחי' לד זכרות ולכן היתה עקרה ולשון מעורן מלשון שומר
והבן היטיב . הרי כתבאר לפניך סוד אמת' בטרחה ובמיני
ובבניע . שהוא רומז אל היסוד דך לפעמים רומז גם אל הת"ת
והבן היטב :

פתח כ' דרך א' בו יתבאר סוד סמיכת גאולה לתפלה

כתיב גאולה תתן לארץ . דע אחי שהפ' ברא להסיר לסמוך
גאולה לתפלה . והוא מושג סוד גמילה חסד של אמת
כמשי"ת לפיטו . ולכן אה"ו אחי דע נאמנה שבכ"מ אה"ו סוכר שם
גואל הוא סוד מדת היסוד דכתיב אים יגאלך טוב יגאל כמ"ס
לפייט . ואל תהי' נבהל להשיב על אמרי מדכתיב המלך הגואל
כי פירשו הוא המלך של גואל דוק ותשכח והנה אבאר לך . הנה
איתא בפיוט ח"ל מלת רודפתי וחסרה סנת גאולי . ופירש הפיוט
הוא כי כתיב וילט בלא כח לפני רודף רודף מלה בוא"ו כתיב
סאה ה"ר העורר במספר השנה . וכתיב גאליה תתנו לארץ גאולה
חסר' כתיב והטובה בזה כי מבואר ביוסר שהוא"ו דה חרבה
דקב"ה . והנה כשישראל הם עשין רטט של מקום חרוב מסור
בידם דכתיב ואשר חרב באופק' ואתה על כשתימור' סדוק'
ואף

א"כ יגיע ליסוד שהוא ח' מן עשרה מדות שלו והוא הרקיע
המבדיל בין מים למים כמ"ס הוא מושג שלם אלבעות : וסנה
בשם פרידה ח' בין מים עליונים להחתונים אוי ההרחק ביניהם
שם אלבעות כשיעור הרקיע אך אים שלם אלבעות כי מעט
מן זה הרקיע נכנס במים עליונים לכן אחר כשם אלבעות ולא
שם ממש : אך כשמת ייחדים המים התחתונים עם העליונים ע"י
הואו רקיע הרי הרקיע נכנס כולו וככלל במים אזי שני המים
יכללו כא' והנה תראה כי מים מולידין מים כזה מ"ס יו"ד ת"ס
הרי קני פעמים מים נכללים במים ח' והוא סוד היסוד ולכן
הוא רבי עקיבא לתלמידיו שלא יאמרו מים מים הטובה שלא
לעשות פירוד ביניהם רק לייחדם ע"י הואו רקיע : ולכן אמרו
על בן זומא שעדיין בן זומא מבחין : כי בן זומא היה
מזה הבחי' שהוא סוד הק"ו במספר השנה שנאמר עליו יקום המים
אל מקום אחר : והבן כ"ו היטב :

דרך ג' בו יתבאר סוד אות ג' בבנינו שהוא מלואו

כתיב גדול אלוניו ורב כח : הנה אמת שיעור קומה של
מעלה רל"ו אלף פרסאות כמנין ור"ב כ"ה וזה שיעורא'
דמטערון אבל קב"ה כתיב אל מי קדמוני אפסוק יאמר קודם
דע אחי כי סוד ג' במלואו כזה גמול' רומז לת"ת וגם ליסוד
כמו שהוא רומז במנינו לפי שהם מקבלים ג' הווי"ת שהם סוד
לח"ס הפנים וע"פ הוא במספר גמול' : בסוד הכתוב כי אים הלחם
אשר הוא חוכל ויפבאר עוד בתקומו : ומתחלה אודיעך סוד
גדול מה שחמרו רז"ל איונו גמילות חסד של אמת . זה הגומל
חסד עם המת : הכוונה דכתיב ובניהו בן יהודע בן אים חי
כתיב חי וקבין חיל ויש אים למקרא ואם למסור' : והנה לפי
המקרא דקרינו חיל יתפרש המקרא כמו אים חס' אזי אים מראה
אין מדת שפירושו אים חס' בעלה דחיל בסוד חס' חיל שחיל עממה סוד
חיל הכי אים חיל בעלה דחיל בסוד חס' חיל שחיל עממה סוד
חיל כמ"ס בסוד הכתוב ושמתי כדכ"ד שמוסף : ולפי החסודה
שכתיב אים חי יתפרש על עלמו שהוא עלמו נקרא אים חי ואמרו
לפי שהקדיקו אף במיתתם קרוים חיים : וכבר פירשתי
למעלה ועתה אוסיף ידי שנית לבאר כי כבר כתבאר שכתיבו הוא
סוד מדת היסוד וכשהוא מקבל חסדים טובים מן אל עליון כמ"ס
אל עליון גומל חסדים טובים והוא סוד חסד אל שהוא יומא דטולא'
ומין דכתיב יומא יומא ה' חסדו כמבואר מתוך דברי הווסר אזי
נקרא אים חי שכולל ו' צירופי יו"ו שיש בסם ח' איותיות כמ"ס
כבר : וזהו הוא בסוד אבר ח' יו"ו נקרא גמול שהוא גמול דל סוד
מדת דוד בסוד הכתוב ולחיו ולי יהושע : ובסוד הוא כי יה"ו
מתגלגל ו' בגלגלים ואין בגלגל בלא נקודת שהוא המרכז שעליו חסב
תגלגל : והנה אים התשוב ההרחק מן המרכז אל העגולה הוא ממש
הלק שטי מן העגולה ולכן לא יתגלגל ויהר חסקה פעמים : והנה
יה"ו במלוי כזה יו"ד כ"י וי"ו הוא במספר ז"ן כי הוא אל ז"ן
ומפרנס לכל ומטיב לכל היינו לנדת הנקרא כ"ל דכתיב כי כל
בשמים ובארץ כמ"ס כמה פעמים ואם תחשוב שקה פעמים ז"ן
הוא במספר ש"ע (דבר זה קשי הנהגה אים לא בלירוף כ"ה
הזכר לעיל) סוד ש"ע מורין הוורדים מן פנים עליונים
ונקראים חסד אל כי באים ממש אל בשני פאות הווק העליונים
הנכללים במדת ראשונה של י"ג מדות שהוא אל כמ"ס בשער הב'
והוא במספר שס"ן בסוד הכתוב טוב ענן קרוב מאח רחוק כמ"ס
בתקומו : ועם הנקודה האמצעית שהוא המרכז והוא סוד טפת
חסד המתגלה בו : שג"י הוא ח"י ומתעטעע ומתגלגל בלירופיו
הוא ש"פ סוד ש"פ ליטורות כמ"ס כבר הרי לך סוד יה"ו ש"ע :
והנה בגלותו שגמחו כל הליטורות ואינו מתגלה זה החסד כי
לכן אין עתה סוד נשמות חדשות הבאים ע"י הואו טיפה חוורתא'
הנקרא אור דכתיב אור זרוע ללזיק ועתה הלזיק אבד ונשר
יחבר ויש : וכיון שהחסד הוא נקודה דאמצעית שג"י חסב
העגולה אזי אים מתגלגל ואינו בבחי' מי רק בסוד אבר מת' ולפניך
חיו' העולמו' לא ומלט שלא יהי' זיווג למשל אף בסוד' תשות כח דכתי'
אור ילך חשי ותשכח אל מתולק' והוא מקבל . הק מן הת"ת כמו
כה ב

שערי

שער האותיות

אות גימל גן העדן

ואף שזו היא ברכתו של עשו דכתיב ועל חרדך תחיה כרי כתיב ורב יעבוד לציר ומה שקנה עבד קנה רבו וכו' והוא היה גדולה שגומה מלה פוח'ו : ואבאר נך יותר כי הסיוד כבר המרטו שלפעמים קנה בסוד הקטנות והוא חין בו רק ג' אותיות יה'ג' שהם עולים במספר ע"ל כזה וי"ל ה"ה וק"ו והוא במספר ג'אלה חסר ו' ואם יחבר עמו עוד ה"ה אחרונה שהוא במספר ו' אזי ג'אלה מלא בו' עולה במספר חל"ם ונעשה גדול בסוד ה'ו' והבן זה : והוא נקרא גדול הדוניטו וז"ל כי הרמת ראש כי הוא שוקה מן הגלה הוא הגדול כהר פרת כמ"ס כבר בסוד הכתוב מנחל בדרך יספה על כן ימים ראש : והבן כ"ו ואם ח"ו חין ישראל עושים רשעו על מןס אזי כתיב כאשר תירד ופרקת עולו מעל לוארך ואז יוסר החרב ביד עשו : ומה שהיה מתחלה גדול חזק ורב כח עשה ותם סח אל מחולקך והוא וילכו בלא בה לפני רודף ונעשה רודף מלא הוא הדר הטרר והוא כתיב הו צריה לראש : וכתיב משתדך נשאו ראש כי ערו ערו עד היסוד והבן : וכתיב ה'ה'ן שמע"ה סוד שכינ"ה במספ' השוקה כי חין חורש נאין וזרע : והבן זה : והנה אחריו רז"ל כי הטל לעולם חיש נעצר והוא סוד הט"ל ה"ל"ל סוד ג'אלה חסר שאף דשכינתא בגלותא קב"ה אשגח בה בסוד גמילה חסר של אחת כמ"ס למעלה והוא סוד סניטו ג'אלה לתפלה כי ג'אלה הוא סוד היסוד : ותפלה סוד מלכות דכתיב תפלה לעני כי יעטוף מן עני דא דוד דכתיב כי עני וחבון אזי : ואזכור ג'אלה תהנו לחרץ : כי בזה חש סומכוס אותה מעט ועל זה בקשה כנסת ישראל באחרונה סומכוס באשקות כי אשיות' במספר טו"ב בחזרת האלף לאחד ו"ס על פסוק והטוב בעיניך עשיתי שאמך ג'אלה לתפלה : וזכור חבון מה שאמר רז"ל על הסוד דמחך ג'אלה לתפלה ונא פסיק חובת' משמיים כולה וימא : כי יודע מתוך הוזהר שיסוד ומלכות סוד ששן ושמה"ס : והוא טובן : והנה כמו שיצאת מנרים סיה על ידי כבינה שלכן כתיב ג' פעמים יצאת מנרים בהורה נגד כ' שערי בינה וכתוב והמשים עלו בני ישראל מחרץ מנרים כן לעתיד כתיב ימי נאחך מחרץ מנרים חרצו נפלאות ל' פלחות והוא סוד התשובה שאז תשוב ה"ה סוד ה'ו' למקומו דכתיב חמס ג'אל חכני וכתיב אם לא ינאלך טוב חכני ג'אל והוא סוד חכני שבעשרת הדברות והוא כתיב אחרי נמכר ג'אלה תהיה לו : והבן כל זה :

כוח סוד הוך אבא היטף מן אור אימא שהם סוד ל"ב נתיבות חתמה שהם ל"ב חישין שכליות והוא נעש' מן אור הגם מחטניו דחטניו דאימא שהוא נעשה ז"ס הטלית והוא הכסוי שלא יכתלב בהם הרע עין כמ"ס כבר והנוון כב' הוא כשעולה ה"ה למעלה ונכלל באבא בסוד ישראל עלה במחשבה והיא נכללת בבניה : ואם כתיב ולא ינפך עוד מורדכי שם חין ל"ך לכנפיה לכסות בהם והוא הוא יוצא מחופתו : כי הוא זוכה שס לחופת ליתין מששן לית חן הס לראשך והוא סוד הוונ של המולא שהוא חופף עניוהו והוא מסמא עניוהו של חלונים שלא יוכלו להסתכל בס"ה וזה מתך סהרו : והוא כתיב גם מתך נה יתחדך מתך כי כחשבה כחורה : אלה וכו' המתך שהוא אור לנדיקים ומשך לרשעים : והשטובין הוא סוד ככה"ג שהוא סוד העשה הייט סוד החסד שבדעת ונק' הוא שהוא כסתר ונעלם וגם ה"ה שהוא נק' ג'כ למעלה בלשון נסתר והוא לפי שהוא יושב בסתר עניו והבן כ"ו : והנה כתיב בחתי לגני אחותי כלה אכלתי יערי עס דבשי שתינו יוני עס חבי סוד אכל' ושתי' כבר נתבאר שהוא סוד הכ' מינו זוני' שהם סוד חכילה ושתייה והנה יצר הוא סוד פ"ד דוי' דכ"ג הוא סוד חס"ה ריק נחוח לה' ולמעלה הוא סוד תכלב ולמטה סוד חין והנה יין נאסר במגע גוי ולרך חומס חוך חומס והוא סוד בעינת השערים סוד החומס והוא סוד הכתובים כי שם נאסר סביב רשעים ותכלטן ולרך שמירה : כי שם יש עמים נאסר : ומעל מן העין כמ"ס במקומו י' אכל למעלה כתיב עין ה' חל ירחיו הוא סוד עינא פקוחא דלה נחיש ולכן ח"ל' שם חומס וחין שם סוד הכתובים ונק' חס"ה : רק עכ"פ נק' בחולה הייט חיש לא ידעה הוא חיש שהה דכתיב שם וכבודי לאחר לה חסן : והשתחבין מ"ס והוא חשה בבחוליה יקח : וטובת הכסירה כנו והוא חתון יוצא מחופתו שכיון שיוצא מחופתו זה הוא זוכה לחופת ליתין סוד לית חן הס לראשך סוד המול העליון החופף עניו ח"ל לכנפיה לכסות : ולכן הוא בסוד חשה בבחוליה כי החתונה כלונה בעלונה כמ"ס כמ"ס : וזכור חבון סוד הטעם ש' והוא שהוא זקף גדול וטעם הנקודה של יקח שהוא קמץ בסוד וקמן והבן והב' כ"ו היטב : ונראה נכח לביחור ספ' שיתחלט : רק נחור אל העינין : כי שם כ' מינו זוני' : וכבר נתבאר שלמעלה שהם סוד ח"ל' וסם כתיב חני ה' לא שתי' : ואחרת שהכוונה שלמעלה חין שום כנ"י סוד חל"ה"ס במספר השוקה כי סוד הכנ"ו הס סוד הכנפיים שהם רק למטה מפני הכסוי בס"ה ופרשת נכפך על חזרוך כי ג'אל חשה : כי כבר נתבאר שהיסוד הוא נק' ג'אל והוא סוד זונן מתחון ערדך לכנפיה' והוא סוד הכנ"ו ולכן כיוון החתון הוא סוד השם יב"ק שהוא סוד שם הו"ה חל"ה"ס : אכל למעלה חין שם כנ"י רק שניסם בסוד הו"ה דכתיב חני ה' לא שתי' רק שהת' הוא הו"ה בסוד מ"ס והמלכות בסוד הו"ה דב"ן : וכבר נתבאר כשנעשה היסוד בין מ"ס וב"ן נעשה מן ב"ן חב"ן שהוא סוד חבן שתי' שממנה הושתת העולם ונתבאר כבר כי ששנה עליונה נק' אחותי רעיייתי ששניסם שוין בחייון : כמ"ס כבר כמ"ס ולזה רמז חמלת הפ' ג'ן נעול אחותי כלה כי שם ח"ל' חומס רק שהיא בסוד חשה בבחוליה בחולה ואיש לא ידעה כמ"ס נעול ח"ס נעול ולמטה שם לרך חומס וסוד החומס הוא בא' מנה' דלוי' ששם ג' מלואי חשה במספר חות"ס : והוא בשנת הוונ הוא מקבלה חן ה' הו"ת ששם סוד ה"ה במספר ע"ו : ואחר הוונ שאז היא יורדת למטה נגד נס"י דלוי' והוא היא מתעלמת מן הע"ו לרך עוד חומס שהוא סוד ג' אחו"ת שביסוד שלה שד"בלת מה"י דלוי' הרי חומס בחוך חומס : והנה החומס ח"ל' כבר נתבאר שהוא בא' מוא' והוא סוד אות מ' על אפרסתו שהוא סוד הרבוע : ואם חלף עס ע"ו הוא מעין' והחומס כב' הוא סוד ס' על אפר' סגון שהוא סוד העגולא חך רבוע כמבואר בנזיר הרי מעין חומס : וכבר נתבאר שלמטה סוד הכנ"ו שהוא חל"ה"ס חוונ חומס החונית החתונות על חל"ה"ס ששם סוד הדיו כנודע וחומרים לפניהם בסוד חורת דין לרמשים שה נעשה ע"ש שהתך ממדה"ל למדה"ר ונעשה ג'ל כמ"ס ו"ס סוף הפסוק נל' נעול מעינין חומס והבן כל זה : וזכור חבון סוף הפ' כנ"י חב"ך לא הגלה והוא סוד ג' ע כמו שנתאר גבי חדס הראשון דכתיב וידעו כי ערומים הם והורד לכסוי והבן כ"ו : אכל לעמוד שאז יעביר רוח הסומחה מן הארץ כתיב ולא ינפך עוד מורדך שלא יערך לכנפיים והבן : ושה

דרך ב' בו יתבאר מלת גן וגל וסוד גדוי עריות

כתיב גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין חומס : הנה כתיב והוא חשה בבחוליה יקח : ראש והבן טעמא דוואו דהוא זקף לעילא בזקף גדול : וגם חבון בנקה דיקח שבו הקותן במקום פתח : ואף שלפי חכמת הקדוק תבא קמך בניקוס פתח בסוף פסוק ובחנתה גם זה הוא על פי הסוד כנודע ל"ה ונאן האקודה מהפך פי' המלה לנפעל במקום שועל כיודע ע"י חכמת הקדוק שזה חישו לפי החמת : אבל כל חמרת חלה צרופה : וכדי להביך זאת החלה כעודר על מה שיש להקשות בזה הפסוק הא' שאמר חשה בבחוליה חס חשה אינה בחולה : ועוד חשה למת לי כך היה לו למר והוא בחולה יקח : ועוד דלה היה לו לשנות פי' המלה של יקח דה"ל לכתיב והוא יקח בחולה דלוי' היה מלת יקח באמצע הפסוק והוא לא ישתנה המלה : ולכן אעמידך על סוד הכתיב : ועפ"ו חבון ג"כ המסרה שאמר והוא : ואידך והוא חתון יוצא מחופתו : ולכן יודע חדע כי יש לת"ת ומל' ב' מינו זוני' : הא' כשה במקומו והוא הס מקבלים המתוין מן ישראל סבא וחבונה : והכין המשמש והוא השושבין דמטרוניתא הוא החסד : ונקרא כהן הדיוט לגבי דלעילא : והוא חתון והכלה הס לריכין לחופה והחופה הוא סוד ת"ת של תבונה שנעשה להם חופה ויתבאר במקומו : ואם כשהס חודווגים לרך כסוי מן רע עין הס ד' מאות חיש של עשו שגולים במספר ר"ע ע"ו שלא יסתכלו : והכסוי הוא סוד שאמר ו"ל תלמיד חכם מאפיל בעליותו : והוא האור שיווד שחוטניו יהי' דל"ה ונעשה מזה סוד הטלית והל"ה הטעם למטק

ועתה

שערי
שער האותיות
דרך ג' בויתבאר סוד הגירושין

ועתה חזרו לך למה גורשה האמה לכהן בכל ענין ואלמנה
ותורת לכהן הדיוט והאמה לכהן גדול : והענין כי
כן דוגמתו למעלה : הך תהלה אבאר לך סוד הכתוב חייב יסבה
בדל העיר רבתי עם טיהר כאלמנה רבתי ביום וכו' ויהיה למס :
ועל כל אבאר לך סוד המים שהומה על לבם הנה הנה שמן
המים פתחה בעשה שהומה : ומ' פתוח של קומת ירושלים פשוטה
ענין שהיה נעשה פתחה כי הנה מפורד מתוך דברי הוהר כי
הות מים רומן למדת המלכות וול' חמה מים רבתי רטיק
למ' כי העולם שבי אהה קרה ונך' דקחוב מלמדך ונלסת
וכו' והוא עפ"י מהבאר שם כי מלכה בלה משהויה לה יקרה
מלך : והנה הות מים שהם ב' חומות פתחה וסותמה רומים
לב' מלכות שהם סוד שומה עלאה וקטנה התחם : ומתבאר כבר
במעלה הנה בסוד הקס' כי שם אל' חומה ביהך חומה : והנה סוד
מ' פתחה : כבוד שחמרו וול' מים פתחה מואמר פתוח מים
סותמה חמור כחוס והוא עפ"י סוד שחמרו עשה בה מתמר וכן
הנה חומים הנה במתמרו ברה שחוקים וכן כ"ו : כרי כי הות
מ' פתחה רומן לשומה עלאה לפי ששם הואו ידעו לטורף חיות
העלמות וכו' שחמרו במקומו : והות מים סותמה רומן
לשומה התחם שהם סוד שומה בין החומים כי שם סביב השמי'
וההלבן ושם נרד ליומם ההות שהם סוד נענית הדלתות : והוא
סוד ה' ללות שבתם השמה שמן ב' ללות קשה נענינים
כשה הות מים סותמה כה' כי לתת הין הואו הדירי רק
בסוד הכל מועד : והנה נענית החורבן בעונותיו נסתם הפתוח
ושחת הכתוב והוא אל' הפתח לעמוד חפלו שם סוד השמה
קטנת לתת עתה הין לה עמידה רק הנה וסבת לחרך והנה
חפוי בלחה אלמנה : והכונה כי הנה ה' שומים הנ"ל הם סוד
ב' ה' חסד שר נעמי ורות דלתמור כהן והכונה שתיקן שתי
כה"ן והייט שהשמה העלונה ירדה עליו' עד הבריה שח"ח'
הך במקום שהיה מתחנה מוקם שומה התחומה כמו שית'
בשמי ב' : ולפי שם כתיב ונבדרי לאחר לא חתן לא נעשו בה
השומים הך שהלרס נענינה הדלתות כמו בהחלה בשומה
החלה ולא עוד אלה שנתמעטו כשני החיות הם הכנפים ששו
מחכים מן הסתכלות רע עין והוא סוד הטלית כתיב' עתה
נתיב בשעמס בולחה חמכס' שנסתלקה החס מן הכנים ונלע
החיות לבוע שרפדה' דליל' : והשחרו האדם והשזו ערומים
עקב חומי קדם כתיב' כבר : והשחרו האדם והשזו ערומים
ולכן הוצרך הת"ת שהם סוד' להסתלק מן החיות למועלה
עין כתי' והנה שם סוד ב' חומות ח"ף יוד' כנודע ונעשה
ח"ף דכתיב חיו לנו כי פנה יום שסוד שהוא סוד ה' פנה למעלה
ונעשה ח"ף והוא סוד נשחרת גלותה והיה כאלמנה שהלך בעלה
ולידתה הים שהיא בודים החכמה והולרבה לישב על גבי חרך
ולמות פניה בקדקע שהיא סוד הבריה עקרה קרקע הגשמן
נול' בסוד שחמרו אהה עומה פניה בקדקע תכתי ססתכלות הרע
עין והוא מן מים פתחה שהיא סוד כ"ו סוד ח"ף נעשה מים
סותמה של לומרבה סוד נעלה הדלתות והוא סוד טביעה
השמים בחרך : והנה השומה תחלה עתה ירדה גם כן פתחים
בסוד הכתוב חך נפלת מן שמים הנ"ל בן שחר : וירדה עד
השמים ושלטו בה השומים ונפרטו חומות ירושלים ונכנס עמא
בכ"ל : והוא מן מים סותמה נפרטו חומות ונעשה ב' דלתות
כה' : והנה חמרו נעשו הקב"ה עליו ויכנס בירושלים של
עלמעלה סוד שומה עלאה עד שיכנס בירושלים שלמטה ולכן
כ"ו שחמרו ירושלים פרוטו' שהיא סוד מ' חומה של חומת ירושלים
שעשה פתחה שפרטו חומות' ה' סוד של למרבה שהיא חומה מ'
פתחה הנה שחמרו : דכתיב ולא אבה עוד בעיר שומת עיר כולל
לכתי' דכתי' נעיר שחמרו לה יחמו כהם סוד חותיו מלפ"י שהם
בחספ' ע"ר והם כפול' וזוהו רמו חמקון חכה יסבה בדל העיר
השומה רומן על ב' שומה בחרך שער' כתי' שלעל : והב' נעשה
יכנה לחרך דכתי' טבשו בחרך שער' כתי' שלעל : והב' נעשה
בסוד בדל שהם ב' דלת ר"ל שמן חות סתומ' נעשה ב' דלתו'
וגלל שמה' בתלת העיר כתי' שופי' על שמה' מה נעשה להם והוא
על ח"ף רבתי עם סיה כאלמנ' כי שומה עליו' הוא סוד לתת'
והם סוד ב' חותיו וקט' ע' של שפע ס' של

כו א

אות גימל גן הערן מט

למדת חבור רבתי ע"ס : היתה כאלמנה שהלך בעלה למד' ועל
כה' חור שרמו במדע' כי היא כוד ירושלים שנמטה כחמת' עליה
זוהו ירושלים הך כמים נחמיה וסביבותיה חרות כי סוד
שומה בין החומים חבל היתה מושלת עליהם ועתה ירדה עלהים
וכיתה למס שכן קרין לכלב למס סוד הקליפות שהם לומה בשמי'
ששם רחם הקליפות סוד נקרה כלב : ואחור חל הענין : ואחור
כי שומה עלאה כחמ' לועלה באלימות רק שסיה יושבת לחרך
זה קרקע האלימות שהוא נעשה גג של הבריה : ולכן נמשלה
לאלמנה שהלך בעלה למד' שבעלה עלה למעלה והיא יסבה
לחרך חבל עמ' לא שלח וכו' חבל חבל שומה חתמה כתיב
בשעמס שומה חמכס וסתיב ושלח מביתו סודו הגירושין' ולכן
בעת עליה השלמות כמו בשבת ושרי עתים שם לטובה חו'
העלונה יש לה זמן למעלה ששם סוד הכנס כתיב' לעיל חבל
הקחומה חין לה עלי' וחר מן יסוד שהוא סוד עש' שחל' שעד
שם העלה שומם עש' ולא יחר כתיב' כבר : והבן כ"ו הטעם :

פתח ג' דא בו ית' הגבולין וסוד גפן

כתיב
גפן ממלרים תסיע בורש גוים ותעציה ידע לחמנה
שנותן גפן רומן למדה המלכות דכתיב חשך כגפן
פרוש : וכתיב ובגפן שומה שרונים והוא סוד שבת כה' חבות
הגרמיוס בהות ש' והיה סוד בת ע"ן : והכונה כי סיה מקבלת
מן האבות ע"י הכנים שהם סוד כה' שהם גרמיוס גם כן כה'
ענין דמ"ן וסיה מקבלת מהם ה"ה שהם ה' חו"ת במספר ע"ן
כתיב' כתי' פ' וזה רומן במלה ג' פ' חות ג' רומן לג' שרונים פ"ן
רומן לה' חו"ת במספר פ"ן כי ע"י חלו ה"ה חומות פניה ונעשה
לה ע"ן כי סיה עליומחא שפירחה דלית לה עינין כתיב' : והנה
הדע כי בומן ה' ורבן שזו נפרטו חומות ירושלים והוא חמון נשחרה
בסוד הדגין כי חנה מקבלת מן החסדים למתק הדגין שם
ושחרו הדגין' כרוב חוקים בלי מיתוק : דכתיב גלתה יבולה מעצמי
ומרוב נענדה כי מן ע"ן נעשה עלי' וזו חומ' עבולה' סוד
הדגין סוד חלום ע"ה כמספר האהובו חתיב חך נכפפה לגפן
כתיב' : וכתיב יין חמר מלח עקד ויגר מזה חך כמרי' ויטו : כי
השומים הם סוד הדגין' ושפחה ירשם גפירתה דכתיב חמולה
השחרה כתיב' חבל בשעה שילחו ישראל ממלרים סוד חל' י"ס
כתיב' סוד השגרתה שתיים ומחלה גזולה ביד השפחה עתה
שפחה ופרחה למוקם מדבר בדכתיב גבי הגר חפטי שרה גברתי
אכתי ברחת וכתיב והשכ' בולדבר לכן כתיב גפן ממלרים תסיע
למלרים : והוא סוד הרחבת הגבולין דכתיב כי ירחיב ה' אלהיך
חת גבולך וסוד הגבולין אבאר לך כתיב' וזהו ירושלים כבוד הגוים
כתיב' וסביבות' חרונה : והוא סוד חרך וזוהו חס סוד הגבולין
והם החומים הסוככים את השומה וזוהו חבין סוד הכנים שעשו
במלרים כי חמרו מלרים שני' לחרך ישראל כי שר של מלרים שני
למרכבה דכתיב וירכב חומות במרכבת המעני' לכן הוצרך הקב"ה
בעלמו לעשות שפטים באלהי מלרים דכתיב ובהלתי מלרים
אעשה שפטים חטי ה' חטי ולא מלאך לפי שהיה שר גדול ועלום
מחור לכה חמרה חורה למען חמור את יום לחך מחרן מלרים
כל ימי חרך : הכונה שהוצרך חך הקב"ה השפיל את שר המלרים
שהם גדול חבל המלרים שלמעלה ובה היה בשומים שקיין שר
ומשל רכל החומות שזין הקב"ה יעול לו : והוא סוד חכה בטרומים
סוד מול' טלח רחש ג"ב מולות וכתיב שמור את חוקם האכ"ב ח' חכ
י"ב חמרים והוא מלרים מר' יס גבול ח"ף של ח"ף : וכתיב והנה
מלרים נוסע חריריהם וחמרו זה שר של מלרים שהיה רומה נעבור
את המלך ולכה לחך חיס הוא סוד חיס שנאמר עליו כל הגחלים
הולכים אל חיס : וכן' יס סוף סוף לכל דרגון קדישין כמבואר
בווסה וכו'ן כבה חל חיס חוי כתיב חיס דרכך וסביבך בונים רבים
ואו יודע ה' דרך לדיקוס ודרך רשעים החכז כתיב חיס חוס ורוכבו
רומה חוס : והבן כ"ו הטעם : הרי רמתי לך גבול ח' וחרמיו לך
גבול ב' : כתיב ה' כסיה' ובשעה דרמו : סופ' הוא סוד חל' ח'
אל' ח"ס כתיב' השומה כתיב ואת והב' בשומה וארו' ח' אסבה בשומה
כי האכבה שומה לטובה דכתיב אהבת עלים אהבתך על כן
משכתך חסד אהבה הוא סוד ח' ח' סוד ח' ח' כתיב' חסד' והבן כ"ו
וכנה הסערה שיופה לטובה דכתיב וסביבו נשערי' חמור הוא סוד
המלך שבה מוקדקק עם המלרים כחוט השערה וכן סוד פירוד
החומות

ה' לכל הנפלים : והוא הסיבה שהוא סוד אות ג' כמ"ג לצ"ג
 מלכותו וי' יפ"ו עולה סמך והוא הסודות אותה כמל"ח
 סמכוי בחשבות : והנה בפליטה כבר נתבאר בשער ח' ששפת
 במציאות הראשונה שהיא חוד חות ר' כמ"ג במקומו בס"ה כן
 הפשיעה ערוחה והלגתה כוס הולדה : והוא כתיב וירש חן ר'
 הוא סוד ה"ה שהס סוד כ"ל כמ"ג כבר אך ואף וז"ל כתיב
 הויביכם לא תחשבו לבלותם ככלותם כתיב הוא הכלה הכללה
 הנרמזת בתלת הכ"ה ה' חלוקה והכי טעמוקון אשת בעורים כי
 ימאס : עכ"ל כתיב לא מאסוים לבלותם כי עזות שהוא טרף וי"ד
 כמ"ג כבר : והוא סוד חות ד' במרחק שהוא טרף וי"ד
 דבוקה מחוריה בס"ה והוא עומד החר כהלכו משניה מן המלכות
 מנין מן חרטיס ה' חרטיס ה' חלוקה הכלולים בחות וי"ד והוא
 הכולל הוא סוד ח"ל כ"ו של סככל פנים חליו : והבן כ"ו וסוד
 הכתוב שהתלמי יתבאר לקמן :

דרך כ"ו יתבאר אות ד' בצורתו

כדרך אחר ומלת דרך

כתיב דרך כוכב מעקב וקם שבע משראל : לכבוד זה
 חודיעך המלה דרך המר בלוגה חות ד' והוא ב' וי"ן
 וי"ו כזה וי"ד והעם לפי שמקבלת סוד נקודה הדא הכלולה
 מעשר שהם סוד ה' חרטיס וה' חלוקה ע"י ב' וי"ן הם ה"ה
 ויסוד ו' רכתי ו' זערה בס"ה כל הכפס לבית יעקב ששם וקם
 והנה ב' וי"ן הם סוד י"ב חלוקה וקם י' הוא כ"ב סוד כ"ב
 חותיות שטולט לטעור במלה האת : כי ידעת חך שם הו"ה
 רומז לכלל החל' הטולט בחות ד' חותיות חו"ה : ומזה
 כי חות ה' חרטיס הוא בעולם עש' והוא סוד המלכות ומכנס
 ד' בחי' ענת"ל סוד החותיות הוא במלה חת וקם כ"ב
 חותיות שטולט לטעור במלה האת : דכתיב הו"ה
 המך חדריו נביל' וכמה ב"ך ויחמו ב"ך כ"ב חותיות וזוה חבין
 ס"ה חותיות שחלטי על בני ועל פועל ידיהטוני : והנה ידעת שם
 רמז בחורה על שאלת החותיות להקב"ה על ישראל ומכ
 החללה : אבל הכוונה כי החותיות הוא סוד וחת המלה סוד כנסת
 טרף והוא נק' פועל ידיו על הקב"ה דכתיב חך וי' יסדה חך :
 והחלוקה היא שחללה על עמנו ועל בני על חב"ה סה"ה ישראל
 חך והנה עמיהם נבלות : והוא מחיר הסוד הגינה לי שחברה
 נפשי חיה חרעה חיסה חרבין בהרס : סוד נתבאר לך חות ד'
 במרחקו ב"ב דרכים שהוא רומז למדת המלכות : והכתוב שחללו
 יתבאר בעקומם : ונתבאר חות ד' במנטי :

פתח ב' דרך א' בו יתבאר אות ד'

במנינו

כתיב דגל חמ' דן בחרוני' סבו והוא המהסך לכל המחמ' כבר
 נתבאר שדלת דוד הוא סוד רגל רביעי שמקבצת והוא
 מדת המלכות שרמיח בחות ד' במנינה שהוא רביעי לחותיות :
 והנה כבר נתבאר שדלת הו"ה פעם גרמות ברביעית בס"ה
 רביעית סה"ן : ופעם גרמות ברביעית בסוד השמטה : וגם הוא
 סוד ליל שבת כמבואר בזה"ר : ופעם גרמות בעשירית בסוד
 עשרות האופה : וכל א"י לו עת ומ' חספן וק"ל יתבאר במקומו
 ונאן נבאר רק מעלת בחי' הרביעי' הנה כתיב בלע חחרתו אשר
 היה מנין קדם : להביק' וחת' חדע מה שמבואר בזה"ר בסוד
 השעמים , ורקא סבולתא מוח רביעי וחמורו דא חו"ה הוא חכנה
 לחתורת מן שמי' ולא בידון ומחית ללמח ואקעבידת לעורא רב
 והבן זה מליד , וחמורו לדרך לרקא לה להבוא חכנה לעילא
 לעילא להבוא חחר לחתורת מתמן , והוא הוא ברות סבולתא
 כזה : וחכ"כ נחתה ונעשית בסוד רביעית סה"ן והוא סוד רגל
 רביעי למרכבה עליונה , כי כבר נתבאר שיש מרכבה למרכבה
 ונבוא מעלגבוה וסו ורקא סבולתא מוח רביעי , והבן זה :
 ונבאר כל הג' בחי' שהם עשרית שביעית רביעית בקטרה : כי
 כל אחד יתבאר במקומו : הגם כתיב וסחרן הדוס תלי' וות'
 רנו

השנים : והוא עתיב אל תפלי רגל ג' והוא ויד
 רשעים אל תהונו כי עיד היום ידו עשו שלמות
 בסוד הסוד שמיית בידים תפס : כי רגליה יורדת מוח :
 כי נתחרך רגל ה' ונעשה מן כנה קנה והוא חתמת רגל ג' והוא
 חבל כשהרגלים עומדים בישיור לו בתהלים אברך ה' לישרי'
 ג' והוא חתמה והבן כ"ו :

דרך ג' בו יתבאר סוד גידי צרף

כתיב חתמת גי גרים הייתם בצרף מלרים : להודיעך סוד
 המרים שנקראו גידי צרף : והוא כי צרפו כי גרי'
 מין קלוי רק שנתנו וחורו ונחלו : והכונה דכתיב ואת הנפש
 אש' עשו בצרף והנרו סבולתו נשחת לגרים וספין הוא כי
 כבר נתבאר כי הכונה הוא סוד חכר מ"ה והוא מ"ס פחותה
 והוא רומז בשפתה המז' בסוד עולה ופריעה והוא כתיב חור
 זרע לזרע סה"ר וז"ל בעליות וזוה קשש נחות לישראל :
 הכל כשהחזן הקדוש הוא סמום בסוד חכרס - במ"ס סתומה
 הינו קודם מילג ושריעה או קליפת טיה שהיא סוד העיקלה
 סוכנת את העטרה ואין החור וז"ל בעליות וז"ל כנסם בהיכל
 ה' ודג רק בסוד עפת צ"ו והוא פועל עשקת את הגשמות
 ונחתה לנשחת חתמה : והנה כ"ו שהוא בסוד חכרס סוד
 חר מ"ה הוא מקבל החסדים מן קב"ה סוד שם מ"ה הוא
 חלום והגשמות בהו כשהחל עשה קריום חס' מזר הגשמה
 שבע סה"ר ע"י : הכל כשהוא בסוד חכרס הינו מקבל
 החסדים רק שבורות ונקדמות דקשות שם ג"פ חלויים
 נמשך ח"ן מבוחר חוקר דברי חר"ו וז"ל ומס' באים
 נשחת המרים ומתים ומחיצין אל החסדים ולפיכך חין להם
 חתמה בלחות המרים הרומים אל הח"ה סוד החורה רק
 בקולן והקולן הם הקולן שלמה בחותיות הרומים אל הסוד
 כתבואר חוקר כתיב חר"ו וז"ל כמו שאמרים כמה תהבמ'
 סה"ר חסדים נחומים בהם הם החבין שעל החותיות : כי
 החבין הם למעלה מן החותיות כמ"ה רק הם נאחסים בקולין
 כלתיה וכן יש עוד קולין למעלה בחותיות וז"ל
 החבין כמו שהוא קבלה ביד הכפרים והוא
 כמו סימנים כמו שהמח' בס"ה כמות החותיות
 'כזה וכיו"ב בזה : והוא בקולין שדרש אותם
 ר"ע תלי הליס הלכות מנה הכשמה שבו : והנה

הדיוקים ע"י חשבים הם חבין חותם הגשמה ונעשים מ'
 אל השכינה חבל חין עולים למעלה כמו נשמה וישראל והדבוקה תחת
 נכפיהם וחסד וחסד וחסד וחסד בסופות של חס"ה כי כבר
 נעמחו וחכ"כ חתמה אל הקדושה כי לא ידע ונמנו לוח : והס'
 כנסת חחר עשו בחר"ן שהם רק בחכ"ו נשג ולא יזכר ולכן נקראו
 גידי צרף כי צרף הוא סוד השכינה דכתיב נדק ומשפט מתון
 כהחך : והנה ישראל שהו בגלות מלרים וכתיב חכמי חרד עמך
 שוף השכינה ירדה עמיהם וכל הגשמות סה"ן לישראל במלרים הו'
 רק מנה כבוד כי עדין לה נפתח המקור וכל ישראל ערלים היו
 עד שמיטו כולם עולו ממלרים דכתיב וירד מחרמה ויגר שם
 במוי מעט כבוד והקשרו מעט ונאלמים : ובתמן חרה פחה
 שמתם וחורו להם נשחת מעלות מלד פחתה המקור ולפיכך
 גרסו חמ"ד בסוד הסבנה כי המקור גורם להם שיבו בסוד
 ההכנה וכן חס הקב"ה שלא ללחון את הגר ולא תוס חותם :
 וזכרתי כי גרים הייתם בצרף מלרים : והבן כל זה היטב :

אות דלת

פתח א' ד"א כוית' סוד אות ד' בצורתו

אש דלת הוא גור עליה לוח חר"ו דע
 חמו שורת חות דלת שהוא כו"ד הוא
 רוחו אל מדת המלכות והינו כשהוא
 חיוס מיומדת עש דוד : רק הוא נחלקה מתנו וירדה למטה :
 בסוד הקחוב חך נפלת שעמים הלל בן שחר : והוא כתיב סומך
 כו

שערי שער האותיות

אות דלת נן העדן

רמזו כשמה הוא הוא למטה חתה הכבוד ברוח דחורק נקודה חתה החיון : והוא הוא נרמזת בעשירית חשיפה : והוא נרמז ב'אות' פחהוה של אות ה' כוה' ו' ו' של יאהדוכה' : ולפעמים הוא עולה למעל' מנה' והוא הוא בסוד שביעית מלמעל' למטה : וכשקבלת מן חג'ת הכרמים ברות ש' חזו היא בסוד ש"ס' ש"צ' והוא הוא נרמז' בסוד שורק סכו' מלחש' כוה' ו' ולפעמים הוא עולה עד הדעת בסוד חשת חיל עטרה בעלה והיה בסוד רגל רביעי למרכבה עליונה והוא עומדה למעלה מן ה'ת' ועשית תג' על ו' בסוד שאומרים כתר יהנו נך' והומרים ח'ה' מקום כבודו להעריט שהיא תהה כה'ב' שרמזו' בעלת ח'ה' והיה רביעי' לכן : ופעמים עולה עד כהתר והיא תקומה לחתורת מהמן כמ'ש' כבדוהנה כבר נהבאר שהנה' כולל גם לעתק סכו' סוד ימי קדם שלכן נק' עתיקה שנתקן מימים העתיקי' כמ'ש' בשער ח' : ועתה נבא לביאור הפ' רק קדש מה שנבאר כבר שיש שושנה ענאה ושושנה תתאה ובעת רטון הם כלולים יחד דכתיב כעיר כבודיה לה יקדו' ח'ומי בומן שש עלו שבעים חיינו בומן הבית שהיו עולי רגלים כמבאר מתוך דברי הוהר חבל בומן המורבן שאו גדלו חרמון בישראל ודרכי ליון חבילות מבלי דחי מועד חיו כבר נבאר שהחתימה ירדה למטה עד העשית והעלולה כבריחה ותפרדה חבילה חיו קתיב ונרנן מפריד חלוקי הכוונה כי החתימה היה סוד המר והמר בתמורדיה קיימה והיה נמק' ע'י העלונה שהיא סוד חות' חלוק'מ'ש' : והוא כתיב חמר'ת חלוק' לרובה מן הא כלל החוכים בו : וחמרת הוא סוד עפה וכתיב עפה יהיה לפיו לא יקדש ע'פה סוד סכ'ה במספר הקו והיא פורפורה דקב'ה בסוד שהמרו הקופה וגיועריחות פפרחות נחמה וכתיב לא יקדש חבל בומן הקוי'בן כבצ' חמרתו בוע טור פירח דיליה חמר היה גוימי קדם מימי קדם ודחי דהא מהמן חתורת מחזר עילאה ועתה והרד פלחיס : והבן כ'ו' הכלל העולה כי מדה הזאת גרמת ברביעית והיה סוד דגל מחנה דן בחתונה יבעו כי כבר נבאר שמה הזאת נקראה חל'ו' ועיקר השם ד'ן וב' חותיות ח'י' הם מן ב' שמות ח'ה' כו'ה' שמסבבים את חותיות ד'ן למתק : והוא מתקף לכל המחנות בסוד הכתוב כל הנחלים הולכים אל הים : הרי נבאר נך' רמזיהו במנינו שהוא רביעי : ועתה נבאר רמזיהו בבנינו :

פתח ג' דרדא' בויתכאר סוד אות ד'

בבנינו

כתיב דלתי שמים פתח : דע אחי בסוד אות דל'ת במילוחו רמזו ליסוד המלכות כמ'ש' לפנינו כתיב שהו שערים ראשיכס והגשאו פתחי עגוס ויבא מלך הכבוד מיוה מלך הכבוד ה' עוזו וגבור להביך זה נרד' חתה לדעת סוד הכתוב פתחילי שערי דלק חבוא בס חודה יס' : כי כבר נבאר שיסוד הנקבא עולה גם כן עשר וחלק לנ' בחינות שהם סוד פרוזדור ומד' בעני' : ונקבאר כבר כי החלק החתון שהוא סוד נה'יס' שביסוד הוא סוד שיר מרובע שכלל המלכות כולל את כולם : כמ'ש' כבר כי ה' חתורה שבשם הוא סוד שיר מרובע : והלק החתוני הוא סוד חג'ת שביסוד והוא סוד שיר משולש : והוא סוד ה'ת' שכלל חותם כי אות ו' הוא סוד שיר משולש : והת' נקרא עולם בסוד ו' קטות שבו מעלה ומטה וד' רוחות העולם : והלק העליון הוא סוד חב'ד' על יסוד והוא סוד שיר כפול' סוד י'ה' שבשם שנקרא שיר כפול' : והנה בחלק החתון יש בה שני שערים סוד שערי ליון ושערי ירושלים כי ליון וירושלים כבר נבאר כמה פעמים שהם סוד יסוד ומלכות שבעקבא : וכולם נקראים שערי דק כי כבר נבאר שלקס היא רוח דנוקבא : והל' השערי' יש להם דלהות שפעמים פתוחות והוא בעת רטון ופעמים נעלו' וכבר נבאר שש מ'צ' הוא בסוד שיר משולש : והוא פתחילי שערי דק הוא חלק הח'יון וחל'כ' חבא ב'ס' סוד חלק החתוני וחל'כ' חודה י'ה' חלק העליון : ואותן הדלות ששה נעלים הם סוד חותם בתוך חותם שהם שני שערים זה לפני זה מזה ולכן סוד נעלה הוא סוד נמר החתימה והוא נעילת שער הפנימי ונקבא' עמר חותם הח'יון שערי ח'יוני' והנה למעל' קום החלק

דרך ב' בויתכאר סוד דרך צדיקים

כתיב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מיקראל : להביך זהה קדש מ"מ ר' יתכן ולא עוד חלה שחיינו יודע בחיוב דרך עולכין חותי'נלכחורה יש לתמוס על חוהו גדול הדור שהים מוספק במעשיו : ולהעמיד ע'ו' הסוד הבאר לך החלה סוד הנחוב דרכי ליון חבילות מבלי כחי מועד : והוא כי קדש בעלת דרך מורה על זוג החתורות דכתיב דרך נבר בעלמה : וכתיב כן דרך אש ונ' : והנה נבאר שיש ב' מיני זוגות החלה למעלה בסוד ישראל והחד למטה בסוד יעקב והנה מ"ש שדרך חותו כוונת החתורות שהרי ידוע שבין השמאלי הוא סוד חל'הים : ובין הימין הוא סוד חו'ה' ולא הרב זה אל זה כ'ה' ע'ו' קו החתוני שהיא כולל בעלמו חו'ה' חל'הים הרי ב'פ' חו'ה' חל'הים במספר ד'ר' : והנה כבר נודע שזוג עליון שם הוא מלך חכסה והזוג הדורי שם למדך חיות העולמות וח'ל' למע שם החתונים חך כדי להגיד מוחין למודך הוללות נשמות חדשות נרדך התעוררות מתחה : ושם הוא שם ס'ג' שיש בו ג' ויד' ו' ח' שהוא במספר ח'ל' בס' החסד : ושם שם חל'הים במלוי ויד' עולה קס'ה' הרומן לחסד ג'כ' כי יש בו ג' ג' ג' ויד' ו' ח' ח'ד שהוא במספר ח'ל' : הרי ס'ג' ח'ה' במספר ד'ר' : אבוונ החתון ח'ון חוונג חדיר רק בסוד חבל מועד ומחן בכך חל'הים ושם שם ב' ו' ח' חל'הים במספר ע'ג' ומשם ית' ע'ו' יעקב המבטלו בס'ה' ויד' חותם בעקב עשו והבן זה : והנה ב' ו' עק'ב במספר ד'ר' : הרי ב' דרכים לפניך : על דרך עליון כתיב דרך נשר בשמים : ועל דרך החתון כתיב דרך נחש עלי נר : ויתבאר כ'ו' במקומו : והנה זוג עליון כבר נבאר שהוא מסך מ'ג' מכלין דרמיו הרמזים במלת בא' כל'הים כמבאר בדברי החרי'ו' חוונג החתון נמך מן ק'ד' צדופי חל'הים סוד חו'ה' מוע'ד' במספר השם : והשתח הח'ין הכתוב דרכי ליון חבילות רומן לב' דרכים הל' לששורו בסוד החבילות כמ'ש' כבר נבאר והמר העטם מבלי בא' מוע'ד' כל'ה' והבן : ומ'ס' דרכי ליון ולא ירושלים יש בו סוד גדול ויתבאר במקומו חמר : ועתה נבאר לביאור

מאמר

שערי שער האותיות אות דלת

א' וסריו כל שגולם לכת חכה : ולכן לפעמים יקראו שגולם
שקול או הלו מעשהו למעלה ואלו מעשהו למטה : אל מוכין
ואלו מחייבין והכל למעלה היינו במקום מדת המלכות שנת
שערך כתבואר בוהר : ועם יגיע כל ריב וכל נגע ו'ס דבר ריב'
בשערך והנה קראו וסר' בין טמא וטמיר ומיב וכתו הוא
זה ניתן שמישהו לשטרים רק לומר את הכשרים אבל לא
הדקים אבל כשיתן רשות למשיות שלא יבדן בין דק לרעב
או י' סה בסור לכיום כביטל וטמא חותו פמו שמי' בחור בן ב'ה
ו'ס העומה וזו בעיה שגולם שקול רב חסד מטה כלפי חסד
ויכול להיות יחוד למעלה : והלדוק פתה את פתח בית הכנסת
ונכנס הכול וזה הבוא רעב וצבר עברה למטה וסריו את כל
שגולם לכת חכה ומיר וסר' דמים קשים ומפחד ינקן וזו היא
שחם יין חמת תנינים וזו כל ח'ר שסס דמים קשים ומפחד
יח'ר' במשפר הבוה : וזו נחמה אשרי ומסיל אל' על בוס רעה
שכיו שגולמים ימי הרעה בעשית ל' וס'ר להשפיל חך להסרה
הטומאה והוא סוד טפח ח'ר ד'ל' טרואה : עם דם בתלים והכן
זה : הר' מי צדס טמור טול בו העומה : וצדן וכלי טול בו
כחיו וזו הכל לשון בין לס לטס בין דין לזון דהוי ל' לומר
כי יפנה מתוך דבר כדס : שרי לפי המשמעה כדס א' הס
מולוקים שזו משמעה שמה וזו בין לס לטס : שמשפצ בשני
דמים מאה' הכהוב : ומטה נבאל לביחור הכחוב שהחלט : חך
טרך חמה לדעה כי יש היכל חול סיכל וזקקש חול' מקדש כמ'ס
כבר וצבר נחבאר שהס יחלק העיני' למעלה חוסי ח'ר למקד'
שגולם חוי כהחמתום חוי בסור הנפילה והכביה כול' ח' והס
חזה שוכספ ונחב'טני וצרך להקתה : משפח דכחוב שח
לעפר גפשימו דבקה לארץ בטניט קומה עורמה וז'ס כי יפלא
מתוך דבר היט סוד שוכספ עלאה לחוקיו דבר דכחוב בדבר ה'
שמיס נכסו ואינו ע'י משפח החמתונים שמיס מחשבים : שח
שכי' ומחלק' למעל' בסור פלה וזו כי יפלא מתוך דבר ח'קה
וחזר בלשון יחיד ולא ח'ור' חכס בלשון רבים כמ'ס למעלה שרשע
חך יחבד טובות הרבה וזו טולד הטומאה במקום טמיר והחוב
במקום וכלי כמ'ס לעיל : וזו ענאה תעורר חמים דמי דמים
וחו דבר ריבות בשערך דייקה כי עם יגיע כל ריב וכל נגע
וערך לעורר חמיו על גוים ולהקיים ולהעלמה אל המקום זה
שמו של סקב'ה : חוי וקמת ועלית אל המקום וגו' : והכן זה :

דרך ה' כויתבאר סוד הדרים

כתיב דדיה ירוך בכל עת : רישא דקרא חילת אהבים
ועלתהן דדיה ירוך בכל עת : כנה כבר נחבאר כי
בזמן שיש עליה אל הכביה חוי כל הצמיח שיש לזוכה : אבל
כשהיא למטה חוי כתיב ואל' יבא בכל עת : וכמוה כי תדע
ששמה למעלה היא ברוח הדמד דכתיב כמרה' אדם תלמעלה
ואז לפי שכללת שוכספ חמאה : שחא בין החורים בשוכספ עלאה
שחא סוד כלת חמה שחמרו חמה זכה לבינה כמ'ס וזו נעשים לה
שחא למעלה בתחום בינה וינקים כל העולמות חמיו וחז
החבה והחויכל העולמות : ואין שטן ואין פגע כי אין לטס ויק'
למעלה כי כבר ביחורנו ששדמים שמתענה הס בסוד חלוד ומיד
ויעת כי סוד ח'ל' חכס נעשך הח'בה : וחלוד ח'ל' חכס כמשך
ח'ל' : וכשהיא יורדה למטה היא בסוד כממה הרבונה על חלף
בריס ואזו'ס לה דדים למטה ואזו'ס יעיקה גם להחוינים חזאר
הדי כממה : כמבואר מתוך דברי חומר בענין הכפרים שהס
סוד שני חשים מרגלים : והנה נחבאר כבר ששכסוף עולה
למעלה היא בסוד חמת שחמער של חמת' הוא ח'ס' : וזו
קקרת חילת השחר וזו היא בסוד החמיות שהוא סוד החכמה
במשפר חקו ח'ס חילת אהבים ועלתהן וזו דדיה ירוך בכל
: עת ירוך הוא סוד רי'ן ר'ן שח' היא מקבלת ויחלת ענפי
עילאין שהס סוד ר'ן ר'ן כמבשר רי'ן ע'י קו החמאני
סוד חוי'ס שהוא כ'ו וחמר בכל עת שסס כל
העתיים שיש לטובה : ומקבלת ח'ו'ו'
שהס סוד עשר חוי'ן ועשר חוי'ן ת'
במשפ' ע'י'ן ומן כמ'ס עלית לסוד
בחו של חברה ככ'ל שמה
וכן כל זה :

אות הא גן הערן

נב אות הא

פתחא דרך א' בו יתבאר סוד אות ה'

כצורתה

כתיב

הא לכס ורע אהוב
חמי דע כאומה
שחית כ' בטרסה
ובמנינה ובכנינה
רגמו חמיד אל מלח
הטקפה ומדת דנין כי חדה בו כל הי'
ספירות וכללים כ' חותמות יח'ו' מ'ס והנה
רזה והכן כל הדברים שחרי סוד רגומ
לדוכרה חותם כ' רגומ לנורבה וחתי' הוא
מכריע והמחבר שני הנדומ' : וקוד' שאבאר
לך זה טעם שאבאר חתלה סוד הפסוק דכתי'
המספר יחסי חתלה וידעת עת לזהנה
וזה חדה חך עיקר ורע של קיימת הוא
בסוד חותם כ' בטרסה : כנה כתיב ימי
שחתינו כסס שבעים שנה : והטעם הוא
שאמרו בני חיי ומוגרי לאו בזכותא חילת
מחזק חלה כמולה והכונה כי נחבאר כבר
כי הכתר דלוג' הוא סוד ח'ל' שגולל גם
לאין ועתה וסס סוד ג' נקודות רחשנים שהס כמ'ס מקורות
ח'ס הרוי שחיק שהוא כתר הוא סוד יוד' והחריך סוד סוד כ'
שהוא כעס והח'ן שהוא חכמה הוא סוד ו' המכריע בין עתיק
ואריך כמ'ס שס : וכתבאר שס שכה'ס שס סוד ח'ג' מקולין
דחמי הנקן מולת עלאה : ומשס ח' השפע עד שמיני אל היסוד
כמ'ס ח'ור ורובל למקום הריכו האור טרע קודס שחא למדת הנדוק
לפי שהוא נמשך מן הח'ל' סוד החול שהוא מלשון חול פעל
חלרתי : ולפי שא'ח' שהוא סוד בינה המקורות כללת בכח
כמ'ס כבר לכן חט נחמדים חרע אל הכונה היינו חותמה עלאה
שנעשית מרישוס בינה המקורות כמ'ס שס : והנה כתיב ורע
לכס לדקק וקצרו לפי חסד : והכונה כי תדע סוד החמי ליה
ואזו' כי מתחלה בעת חרפינה שבהה מכה סוד הכונה שנק' דקה
בדולה כמ'ס במקומו חוי מיד מתחיל לשמש כח הבינה שביסוד
כבינה יש עם קדוש וסוד כה'ת הגרמות בד'ת של כל' כ' חמשה
ת'כלל יח'ס חותמות שניות על שס עדי' שהוא ביסוד חזון
שסס יש כח לעשר הקפה כרחס חשה חלה תפלוטנו הוא מלשון
לא כהנה עינו : וזה הכס הוא מכהה את עינו שהוא פקדו וזו
הוא פשט טרה ולכס טרה כמ'ס כבר שאין הטעם לזכרת
טררו עד שתפסד מטררתו הראשונה וימינו שיקפיד הטעם
כמ'ס חלכל תחוכני ועבבים חקפיהו : ואח' חויס וחסד
עשית עמדי כמ'ס לפענו : והנה זה הכס משמש חודש ימים
שאחר חודש ימים משמש חודש חוד והחיל לשמש כח חסד
והנה את חורע וזמה את החוקרות וזו כלשיו'ר הולד בכל
רמ' ח' חכריו שהוא סוד מדת חכמה'ס שהוא כח החסד ג'כ'
עד חודש ואח' משמש כח הכונה והוא חותמה את הפסוק
גודים והערר והבשר שכו' הוא מלד הנבירה על חודש : ואח'כ'
משמש כח הכ'ת הוא הטותן רוח חיוני בהולד כי הרוח כח חכה
הת' שהוא סוד הרוח כיווע על חודש ימים : ואח' משמש כח
הגוף והוא החסד כל החיברים ומינה חוחס ג'כ' עד חודש
ימים : ואח' משמש כח הסוד והוא התקשר את כל החיברים
בקשר חמי'ן וחוק מלד הנבירה שבו ג' כחודש ימים ואח' משמש
כח היסוד ולפי שהיסוד הוא סוד סי' העולמי' שחמנו פה החיות
לכל העולמות ולכן הולד בחודש השביעי שאז משמש כח היסוד
הוא חוי : והנה כבר טדע שספי' המלכות אין לה עגרתה כלום
רק שכל הספי' פועלים ע'י כפי קבלתה מהס ולכן כמ'ס ח'
חודר חלילה לשמש כח פבינה ולפי ששס הוא כח של סס כה'ת
שחפסיד הטרע שבוה הקס'ס בו כח להיות שבוה השס חמיות
משפח את חמרי' לכתיב בלהרגני אחי' חומר כאשר : רגנת את
חמרי' ומשפ' חמר רשע למח חכ'ה רשע' לך מי שגולד בחודש
הן

ב

שער

שער האותיות

אות הא

גן העדן

סוף הוא תח : והנה חודש הט' חזר לשמש נח המסר שהוא שואב דרך גזר מן החיים העליונים שהוא חמה שהיא סוד החיים במספר השוש כי שם הוא מקור החיים דכתיב כי עמך מקור חיים אלו הם והסוד עשית עמדי והוא חיי רוב העולם הטללים בתשיעי הרי נתבאר לך כי עיקר סודי העם הוא מסוד חיות ה' וזה סוד ה' א' לכס ורע ורעותם : והנה רחל אמרה בל נא אל שפתיו חולי אכנה מענה לפי שכל האמתות היה בסוד חיות ה' ואף שיה לא ילדה עד שנחוסף לה חיות ה' רק ברתי לא היה בה חיות ה' והנה בצלכה שפתת רחל היה בה ה' כפולה ולכן אמרה חולי אכנה פענה והנה באות ה' יש בה שני טרות האחד הוא ד' בזה ה' והב' הוא ד' בזה ה' ויסימן דודי : לכן בין תבין אשר לפניך כי טרת ד' רומז לבניה עלאה לפי שנתגלה מתוך ה' יוד שואב קמח ומלוי יוד הוא יוד ולפי שנתבאר בחומר חוקם נעשה בל' רומז לבניה שהוא טרת ד' וה' שניה רומז למל' שטרתה ד' ויבר שואב וסוגר את הדלת כמבואר בוואר : אבל טרת ד' רומז לתבונה הכוללת ליש' סוד יוד כמ' סוד : וכן הוא רומז לספי' המל' שעומדת על ד' רגלי הכסא והוא נקודה בתעשיית' בת מלך כל כבודה פנימה : והנה בשם הויה יש דעות מחוקקות מר אשר שרף לכתוב ב' הדין בנורת דודי כי ה' עלאה יברח לבניה שהוא טרת ד' וה' שניה רומז למל' שטרתה ד' ויבר אשר שרף לכתוב שתי הדין בנורת ד' לפי ששם הויה מורה על הויה שלימה והנה כאמ' כחה דיימא עלאה חושפת מנאהא לבריתה : ולא רמזו להכניס ראשי בין ההורים והאם הבאר : ועוד יתבאר טרת ה' בסוד הקסבה במקום אחר : הרי נתבאר חיות ה' בנרתה ועתה נבאר במנינה

דרך ג' בו יתבאר סוד ה' במנינה

בתיב ובחמשה עשר יום : האלה היא חמשה עשר יום מאי קמירי : אלה בין לעולה בין לתחת כל הד בבארתי נטלה כ' : הוא עשר עכנכת ישראל חייב : וימא עשראה בעשראה קיימא : וה' יומין אחרין דלמלה היה הכוח יומא דחתי עליה דחתי חמישה ביה יקיי מלכה בתרע' ע"כ להבין זה במאמר חדש כי חיות ה' במנינה שהוא חמשה רומז לה' ספירות על בינה שכנסים ב' א' לעשות לו מוחין לטרוך הווג : והנה אמרו אימא עלאה עד הוד התפשטת לפי שכנסים ה' ספיר' ב' בינה ששם תהיה' סלה ב' א' כבר נתבאר שכנסים ב' בדרך גמ' של בינה מתפשט בכל קו ימין של ז' א' לפי שיש בנח' ג' ספרים והם מתפשטים בחמה חסד נח' שהוא קו ימין של ז' א' : והוד של בינה מתפשט בקו שהאל של ז' א' שהוא בינה גבורה הוד : וה' א' יסוד מלכות בקו חלוצי של ז' א' : ולפי שכן פ' א' של בינה חייב כנסם ב' א' רק שליש א' כמ' א' והוא מחתיים בדת על ז' א' והנה יסוד מלכות של בינה כבר נתבאר שנחשב רק לפרק א' כמ' א' והוא מחתיים בתי' של ז' א' ודמי מגיע מן הארת חיות לספירת היסוד של ז' א' כלום והוא סוד יוסף שהיה יתום מאמו דכתיב ויהי יוסף ית' ויאר יוסף : ור' א' וה' יתום : וכן המלכות שהיא טוקבה ד' א' כשנעמדה תחת היסוד בסוד והארץ סודם רגלי חנה מקבלת ג' כ' תהארת חיות כלום ולכן גם ברחל כתיב ורחל יפת תואר יופת מראה והנה הם ה' ספירות שמהלכסים בת' ספירות הרי"ג והוא מקבל מן י"ג תכלין דרחמי שמס' בזה סוד האכבה וסוד האחדות והוא כוח ושמר אחד ותלכא מודנוג בעטרוניתא : והוא סוד שאמרנו שני לחות אבנים הוריד בניו בעמדו לפניך על הר שווי כמבואר בכונתה באר' ז' : והנה ווס א' של ר' א' נחמר בו קיום הרת עולם והוא מתחלה המלכות לעלות עד הח' ועולה בכל יום עד מדה א' של ח' עד שיום עשירי שהוא י"ב נגעה עד הבינה והוא מתחברין שני הדין יחד דכתיב יוס כשרים כשרים תרין במבואר מתוך דברי חוהר : ולכן יוס כשרים אסור הווג לפי ח' א' מקבלת מאבא רק מאימא ותאלא ח' א' וזונה דמלכה במטרונותא כמ' א' אמנם אחותי בת אבי היא אך לא בת אמי ואיני לי לאשה בזמנא דנעלה מני אבא ולא מני אימא : וכיוצא האלו חין ה' א' מקבל המוחין דחיותא והנה יומא פ' א' א' בעשיריתא קיימא ואמר יוס' שהקלן ה' א' צדיק

להיכנס בת' וכל יום כנסם ספירה אחד הרי כ' ימים נעמין המוחין ד' א' והו מודנוג הקס גדולה עם הקס הכבד והו ביומא חמישה ילדו יומא עלאה שהוא בינה חתי' ענ' למשרי ביה והו מלכה יתיב בתרע' שהוא סוד עם כבד שבתלואו הוא כמספר תרע' א' כמ' א' והו נקרא מר' קודם כמבואר בוואר : והבן ל' ה' הרי נתבאר סוד ה' במנינה ועתה נבאר בכנינה :

דרך ג' בו יתבאר סוד ה' בכנינה

בתיב ה' יוסף עליכם ככס חלף פעמים : תאלא חמר חמשה זו מעלי כו' מאלן שברכתו של משה קודם מותו היה מסוף העולם ועד סופו : להבין זאת חלוצה לפניך הקדמה קטנה : וג' יהיה רמזו באות ה' במלואה שהוא בנינה : והוא כי קלע שחיות ה' במלואה רומז למדת המלכות לשש בח' שיש לה כמ' א' לפיכך : דכתיב ו' מענות לבכא : וכולם רמזים באות ה' במלואה : והגונס כשהיא עומדת תחת היסוד ברזח דחירק בפ' א' בוואר דבר חייבי להח' חייבי ברזח דנקודה סודא והאמנים כחורה בנינה וח' עזרתה גרימא ברזח דכתיב אל תרווני שאני שקרורות ותחיותה ותתפשטת קמעה קמעה עד דחתיבידלי ברזח דה' ווס הכוד דכתיב לקמן בשוד החיותה עשוקי לבנלי השוכה וכלקין בכהוא הלון דה' והנה עתה יתבאר לך כל ה' מלואים שיש לאות ה' שמינס וענת ה' היא חוקם : כי חיות ה' מתמלאת בחלפי' בהדין בודי' כי כאשר התחיל המלכות לעלות למענה עלול ו' מעלות עד ששקמה עם היסוד ד' א' כי הווג גמור הוא היסוד ששקמה קומתה עד כל ה' של ז' א' : ועוד יש וזוג מעולה ממש אחר שיסתהו קומתה עד כל ה' א' : והנה כבר נתבאר שבכל הפ' יש שם הויה' ווס ג' מלואים ששם ע"כ ס' א' מ' א' שבכל א' יש כנס עשרה חוקיות לכן טלס הם בסוד העשירית אבל שפי' המלכות הויה' שלה הוא ב' א' שאין בה רק ט' אותיות ואין בה סוד העשירית לכן נק' דלה ועניה כמ' א' בוואר כמ' א' העשיר לא דרכה וכל לא יעשיע : ולכן כל המעלות שהיא עולה קודם שיש לה חיותה בדוכרה היא בסוד האחדות ולא בסוד עשירית וכשנאחזת בדוכרה מיד נעשרה ולכן כשהיא עולה מתח' היסוד מרזח דנקודה תתלה שהוא חירק סוד ריחק שהוא חלק התחנה של הקדחת עד שתתקשר עם היסוד שהוא רוח דשרק שהוא מלפוס קוב' א' שהוא סוד חלק האמתים של הנקודות והו השרק הוא הקשר את הנקודה עם הו' : והו כתיב שם מעלות לבכא : והו היא ברזח דלוח' ה' במלוי חלפי' כוה ה' שמספרו טשה : והאר שנייתידה עם היסוד מיד נעשרת ועשית בסוד העשירית א"כ כל מעלה ששקלה ותחייחוד עם חיות ספי' שלמעל' עד שיסתהו קומתה עד כל ה' א' ווס למעלה עד הכתר היא עולה בסוד עשירית היינו שכשהיא עם היסוד הרי היא בסוד עשר מעלות : והאר שחעלה נגד הכוד היא בסוד ששים ששם עשרה פ' א' ששם : לפי שכבר נעשית בסוד העשירית : וחי רמזו במלוי ה' בודי' כוה ה' שכן האחדות קהה מעלה העשירי' חיותה כשעלת' אל פפי' הו' א' שמספרו ה' : והנה ח' א' כשעולה למעלה ותחייחוד בלכה היא בסוד שש מאות ששם עשר פ' א' ששים : שבכל פסג היא מתרבה בסוד העשירית הרי י"פ ששים הוא שש מאות : והח' א' וח' א' עולה לתחייחוד עם הגבורה הרי היא בסוד ששים חלפים וח' א' תחייחודת בחסד הרי היא בסוד ה' א' ח' א' ששם ס' רבוא הרי כי ישראל שהוא סוד ה' א' יכול כל ה' א' הוא בסוד ס' רבוא ובזה תבין מ' א' שישאל הוא נו דריון י"ג ש' א' ר' א' בוא ח' א' חיותה ל' א' והנה ראה בעיניך ובלבדך תבין שכל עליות הנל' הוא בשש סוד ו' כי לעונס שש מעלות לבכא : והבן וס : ולכן לא חלוא ישראל מתמדים עד שהו מספרים ס' רבוא : לפי שחולת מ' א' היה לפדותם מבית עבדים והאר שעלו לטור ס' רבוא שהוא סוד הכמר אז הופיע עליהם אור הבינה סוד העול שבו ילאו עבדים לחירות : והוא בזכות שיקבלו ישראל את הקוריה שיש בה ס' רבוא ואותיות או ילאו לחירות ח' א' שמתר הכחוח חוה לך האות בסודי' וגו' תשבדון את האללים של הר בויה : כי וס הכר הוא ה' ח' א' ועל הכר הוא הכסד ועליו שופע האור ממדת הווגל סוד האללים וכן וס : וסמ' משק קודם מותו העלה את המלכות עד כל קומת

קומת ה"א" היוט עד הכתר לא וחסד כי בעלייתה עד הכונה אז
 הוא כש"ל פעמים ששים רבוא : וכשעלתה עד החקמה היא
 כבוד מלך פעמים ששים רבוא : וכשעלתה עד הכתר הוא כבוד
 אלף פעמים שמי רבוא . וזה רמוז באמרו א"ה מקום כבודו
 להעריט שפאר עולה למעלה מן קטותו הוא עולה ומתיחד
 בבונה כוד ה' עלאה הרי מלוי אות ה' בה' וכשתייחדה בחכמה
 כוד ו"ד הרי מלוי אות ה' ביו"ד וכשתייחדה בפלא כוד הכתר
 שהוא אלף הרי מלוי ה' בח' : כרי אחר שתמלא אות ה' כוד
 המלכות מן ג' ראשונות שהם כוד ח"ה הרי נעשה כוד ח"ה
 ובגוף אחרון הוא שם הקודש תמ"ן שהוא כוד הכתר במספר
 השם : וכבר אמרו שזה זכה משה מלך מצוי שקודם מותו העלה
 אותה עד הכתר דו"ל כבוד הכתוב בן משה ועשרים שנה לפני
 היום כמבואר בזהר : ועתה נבא לביאור המאמר שהחלטו :
 רק נדקדק תהלה הלשון שאמר מסוף העולם ועד סופו . ואם
 תעין היטיב הוא כבוד הכתוב מן העולם ועד העולם שפירשו
 כולל כל קומת הת"ת המזרחי מקום אל קנה שהוא עקלת השמים
 ועד קנה השמים והבן זה : זה שאמר וסוף ה' עליכ ככה אלף
 פעמי' דייקא שכוונתו שאתם בצאת ה"ה שמי' רבוא קנה' אלף פעמי'
 ככה היוט שתעלה המלכות נגד כל קומת הת"ת עד הכתר שאז
 הוא כבוד אלף פעמים ס' רבוא ואחריו ומלוי שפעלתו כבוד
 עשה כל החול הזה : אבל אם תזכור וברך אתהם וגו' רנה לומר
 שהכוונה לעלות נגד כל שיעור קומה של כל האלילות שהוא כוד רל"ו
 אלפי' אותיות שהוא כוד יבר"ך שהוא רל"ב ועם האותיות הוא כוד
 רל"ו דכתיב גדול אדונו ור"ב כ"ח : זה שאמר מאין שברכתו
 של משה קודם מותו היתה מסוף העולם עד סופו שהוא כוד קומת
 הת"ת עד הכתר והבן כל זה :

פתח ב' רך א' בו יתבאר כוד הן והלל

ההלוייה

כתיב הן לה' אלסך השמים ושמ השמים הגה אמרו הן
 הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריט
 ויקדשו ומילטי הגה כאן שבע מיני זמרה עד שבא כלל מלוכה
 על פי כוד הכתוב שבע ביום הללתיך : והכוונה כי כדר נבואר
 כי הוא נלקה מלמד והנה הוא נרמז כוד ה' י"ד גדולה
 שם ספרה י"ט על פי ה' בחינות שיש לה היוט כשהוא למטה שאז
 הוא נכללת כבוד בהמ"ק הרבואה על אלף הרים חיו ה' בבחי'
 ט' ונקראת דלה ועניה כמ"ש כבר ואחר כך כשעולה למעלה
 ונכללת ברוח דל"ס חיו היא בבחי' י' ונעשרית והנה כתיב
 ברכת ה' הוא תעשר שעל ידי הברכות והודלות שהם שבע מיני
 קבלה ואז ויסך כתר מלכות בראשה כבוד א"ה מקום כבודו ואז
 ברכת ה' ה"א תעשר . ו"ש ה"ן ה"ס ויוד שהרי אות ע' הוא כלול
 מן ה"ס ואות ו"ד כלול מן ה"ן כמבואר בקנה והבן ל"ו היטיב :
 והנה ה'ן שולת ה"ן רומן כשאות ה' עולה בכל התפשטותה דנו"ן
 פשוטה שהוא כוד השבע מאות שנה שהוא כוד התפשטותה דנו"ן
 פשוטה כמ"ש ואז נשלמו כל השבע מיני תהלה כבוד שבע ביום
 הללתיך שהם כוד השבע הללו את ה' מן השמים ואז נדבקה בג'
 ראשונות שהם כוד י"ה שטוליס ג' ראשונות כמ"ש כבר . חיו
 בחי' הללויה כ"ה תהלה שהיא כוד הל"ל דו"א דמלכות כשעול'
 כבוד הוא' שמעו מהתעפי' שבע' ענין שהוא כוד התפשטות'
 דט"ן פשוטה חיו הוא כבוד הללויה ונקראת ה' אלסך כבוד
 הכתוב חכמי ה' אלסך כמ"ש ואז נאמר הן לה' אלסך השמים
 ושמ השמים והבן כל זה היטיב : ואבאר לך בביאור וחרת . הגה
 אמרו ש"ן רקיעים יש לו לבקב"ה כמנין שמי'ם ראה והבן מ"ש
 ש"ן רקיע' כמנין שמים ולא אמרו ש"ן שמים וסומו בלשון' לטונה
 ג דולה כמ"ה ויהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים
 ואמרו בין מים עליוני' למים תחתונים וכבר נת' שזה הרקיע הוא
 כוד הפרסוף שהוא בחמצימה דשדש מלעילא ויהיב לתתא הוא
 בכל עולם מן הד' עולמי' אב"ע וגם בכל פרטו הספי' והנה בג'
 עולמו' אב"י נגד ג' שמות ע"ב ס"ב מ"ה שכל ח' מהס' ו'אותו'
 הטוליס כל בו' ספי' על זה העולם וידעה כי כל ספור' כלולה
 מיו"ה כ"ב עול' הוא כוד ק' ו'בשול' עשי' הוא שם ב"ן שיש בו רק
 ט' אותיו' לפי שהמל' דעשי' נעשית ראש לשעלי' כמ"ש ב"ש ו'א"ב

שם הם רק כוד ה' והנה בכל חפי' יש בו כוד אותו רקיע הרי ש"ן
 רקיעים והנה כל מה שתחת הפרסוף כולל נכללו בשם שמים שהוא
 כולל כולם ומה שלמעלה מן הפרסוף נקרא שמי השמים והנה אם
 נערך ל"ו בבונה שלמה הרי כי הת"ת דו"א ששם מתחלת הנקרא
 שלו נגד שלושת ת"ת שלו : והנה למעלה מן הת"ת הם ה"ס של ו"א
 עלמו שהם כמ"ב ח"ג ובכל ח' יש בו כוד הקוף פרסוף שהוא כוד
 הרקיע הרי ה' הקיעים ולמעלה ממנו הם ג"ר שהם כמ"ב של כלל
 עולם אלילות ובכל אחד מהם עשרה רקיעים הרי ל"ה רקיעים
 והנה ח"ן והצתיק שהם כוד שמי השמים ובהם יש גם כן ד'
 רקיעים הרי ה"ן רקיעים שהת"ת ומלכות שהם כוד ה' אלסוס
 מקבלים השפע מהם ועולים ומתעשעפי' בכל אלו השמים ושמ
 השמים לפי שיעקב הוא ירש נחלה בלי מזרים ועולה עד שהוא
 פרסוף עלאה הרי ה' ל"ה אלסך השמים ושמ השמים והבן ל"ו :

פתח ג' רך א' בו יתבאר כוד הנברלה

כתיב ויברל

אלסוס בין האור ובין החשך : דע אחי
 שיש כמה מיני הבדלות כמ"ש לפנינו :
 אבל הבדלה זו הנאמר בזה הכתוב הוא
 כוד הסגנון וכוד הפרשיות דמחלקת : לפי שהאור והחשך רומז
 לכמה בחינות היוט חסד נקרא אור וגבורה נקרא חשך ובן אור
 הקמה וחור לבנה והם שני הקוים שלל קרב זה אל זה כי הם כוד
 שני כתובים המבחינים זה את זה עד שיבא כתוב השלישי ומכריע
 ביניהם ועושה שלום : אבל מה שאנו אומרים המבדיל בין קודש
 לחול ובין אור לחשך הוא הבדלה נמשך דהיינו ע"י חשך מבדיל בין
 שני הבחינות כמ"ש לפנינו : והנה אבאר לך : כתי' והבדיל' הפרכ'
 לכס' בין הקוד' ובין קודש הקדש' : הטוונס כי סנה ג"ר שהם
 כמ"ב חין בהם שם דין רק מבינה דינון מתערין מינה היוט
 בהתפשטותה למטה ואז משתלשלים מזה ק"ך רעוטי אלסוס וכו'וא
 כוד השת"ך שיש בבונה כמ"ס בתקומו : ומהו נעשה מס"ך מבדיל
 בין ג"ר שהם כוד קודש הקדשים ובין ה"ק והמלכות שהם כוד
 קדשים קלים : כמבואר בזהר וכן מבואר בדברי האר"י ל' כבוד
 ההיכלות שהיכל הענין הסלל ג"ר נקרא קודש קדשים : וזה
 המקד הוא וך ובהר וע' יורד האור דרך נקבי המקד ומאיר
 למטה ומה אור עלמו שלמעלה שהוא עשס החיים ולכן כל עולם
 אלילות נקראים קודש דכתיב קודש ישראל לה' וכתיב ושמרתם את
 השבת כי קודש הוא : הרי כי יגס הו' מרות נקראים קודש : והג' בן
 הם ק"ק : וכשהת"ת עולה עם המלכות למעלה נקראים גם כן
 קודש קדשים כבוד זאת תורת העולה הוא העולה כתיב הוא וקרינן
 חיו : והבן זה : ולכן עולם אלילות כולו אמרו דאינון וחיוהון חד
 כהון מה דלחו הכי כספי' דלתתא כמ"ס כבר וע' או אומרים
 לעולם הבריאה חד פרסוף והיינו כמ"ס שהמלכות דאלילות וירדת
 בבריא' ובה מתלבש אור הבינה כמ"ס דחי' עלאה מקנה בטרסוף
 שהוא הבריאה שנק' עולם הכבוד כמ"ס : והנה אור הבינה נבואר
 מדברי האר"י ל' שהוא כוד ה"א מנלפ"ך שמשפס פ"ר ואור המל'
 כוד ח"ג' מספ"ו ה"ס הרי פרסוף והדך זה הפרסוף יורד האור
 מן ה"א אל הבריאה אבל חיו אור העלם ולכן אמרו דבספי'
 דלתתא אינון וחיוהון לאו חד כהון : ואינון אקרון ששם ימי
 כמנשה דאינון חול לפי שמאיר שם רבוע שהי"ה שמשפס חול'
 כמ"ס ושמי' חול נבול לים : וע' או אומרים המבדיל בין קודש
 לחול ובין יום השביעי לשש ימי המעשה והבן : והנה זה הוא
 כוד החולין שנעשו על טהרת הקודש לפי שבחנים ובמועדים הם
 ככללין בקודש דכתיב אלה מועדי ה' מקראי קודש כמבואר בזהר
 והנה כבר נבואר שנעלם ח"ה' שם כתיב חשך לא יגורך רע כי
 כל זר לא יבא בהיכל הקודש דכתיב וכבודי לחסך לא חסן : ובשולם
 הבריאה יש שם מעט קליפות אבל מהם ממויקים והם נבדלים
 מן הקדושה : והנה בין עולם הבריאה לעול' חיו' יש עוד מסך
 מבדיל וסם האור מועט לפי שמקבל רק אור הבריאה שאינו עלם
 האור וגם ע"י מסך ולכן שם הקליפות שיה עש הקדושה את זה
 לעומת זה אבל נבדלים מן הקדושה : ח"ס שאומרים בין ישראל
 לעמים והקליפות מקבלים שם ג' איות אור מן הקדושה ולכן חסם
 קליפות קשות אבל עולם העשי' כבר נת' שמקבל רק מאור המלטה'
 דיורה

שערי

שער האותיות

אות הא נן הערן

באמצעותה וחקרתי את נ"כ וראה שוד וראה הפנימיות : ומאן דע"ל לחלל דו"ה היינו בתוך החמום שבת כמאן דע"ל לנו הו"ה נקודה דמנן כתיב וכדודי לאחר לא אתן ובג"כ מחליטה מוח יומה וע"ד רמז מ"ה את לחסונה החמום שבת כי את"ר ת ה"ה ת"ו חלפי וכו' חמום שבת הרי ביהרתי לך שוד הולאות מוח שכלל התורה כבוד הרן וחזני' והתבונן בכל מקום והמלא נחת :

פתח ה' בויתבאר שוד הר סיני

כתיב והר סיני עשן כולו מפני אשר ירד עליו ה' באש : הנה ידעת מה שחמרו שהדברו ראשונ' מפי הגבור' נאמרו : והנה לכבודך זאת וזכור ואל תשכח מה שכבר ביהרתי שמת המכות נקראת עלוימתי שפירתי לית לה עיינין : והם שוד הגוויין דכתיב ועינו : וכעין הבדולה וכל הגוויין מחרתים מחוה : והיא מקבלת כל הגווייס : כי לא יורח משלב כי כל בייסה לבוש שנים כתבאר מתוך דברי הזכור : ולכן יש במורה רק ט' נקודות ע"ד ט' היות ששם שוד ט' ספירות שלמעלה : וכו"ה של מלת המל' היא בני ניקוד כי הנקודות רומזים לאור העלמות וזאת המלכות כבר כתבאר שאין לה אור מעלמותה רק מה שמקבלת מן הספי' שלמעלה ח"כ הגווי' שהם שוד העיינין שלה נעש' לה מהספי' שלמעלה : וגם אמרו ששעמדה המלכות אינה ביחוד עם דודה והיא עומדת תחת היסוד בסוד הכתוב ותהנה אחותו מרחוק שהוא שם שד' שביסוד שהוא שוד רחוק' מקום כמ"ס : ואוי נקראת ונתת הלם דכתיב על ונתת אלס רחוקים לדוד ומתה לפי שנשתקל מלולה כי אין לדוד בלא קול וכתיב נחלמתי דומיה דוס י"ה כמ"ס כבר זכרתי לבאר מהיכו נעשה לה מליאות העיינים וגם הפה : והט' הזניך ושם כתיב וגם מלא חן בעיני ה' הכוונה כי כבר כתבאר שנה הוא שוד מלת היסוד ונתוסף לו ר' וכ"ה שהוא שוד הת"ת דתרווייהו כחדא חליון ועי' שניסם מלא חן בעיני ה' הכוונה המליץ ח"ן בעיני המלכות שקראת ג"כ הוי"ה כמ"ס , והבאר לך הנה כתיב שבעה חלה עיני ה' משוטטה בכל הארץ וכתיב שבעה עינים על אבן האחת , וראו האבן טובה שוד המרגלית שהיה תלוי' בלוחיו של אברהם כמ"ס במקומו , והכוונה כי כבר כתבאר שג' ראשונות חין שם שוד גוון כלל כי שוד הגווייס רומזים לפעולה הפנימית או ממוצע' בסוד חדר' , אבל שם כולו הפך לבן רחמים גמורים והגווייס מהחילין להפסע מן הבינה בהתפשטות המטה בו"ק כמבאר מתוך דברי הזכור , ע"כ ממנה מהחילין הגוויין להקפעת , הרי מבינה עד המל' שקראת הרן וגם אבן כמ"ס הם שבעה עינים , והם שבעה הוי"ה המהמלפים בנקודתם ויעקב כולל את כולם במספרו , והנה מנה המלכות כבר כתבאר שמקבלת ה' גבורות מיסוד וחס ה' הוי"ה שמקבלים ביסוד דכתיב וילקח יוסף את כל הכסף ה' כסף כמ"ס והם שוד עי"ן במספר הסוד והוא שוד עי"ן ימין שלה כי אף שהם כבוד הגבורות עכ"ל באשר ששורשם הוי"ה ששם שוד רחמים לכן הוא שוד עין ימין : וגם מקבלת מאחוריים של שם מ"ה שבח"ה שמשפרו ק"ל והוא שוד עין שמאל שלה כי תמיד האחוריים רומזים אל הדינים , והנה דבינה יש שם הוי"ה כריבוע שמשפרו ע"כ הסוד י"ד כוד היד האוחז במשפט ואומר די שלא יהפסדו הדינים יותר מגבולן , וגם היא פשוטה לקבל שבים כי בה שוד התשובה , וכבסור י"ד תן ע"כ ישאר ח"ן והנה ביהפסע ח"ן הרי ח"ה נון' עם האותיות וב' כוללים במספר ב"ת עי"ן כי עיקר האור בא מן הבינה , והיא נקודה האמצעית המחירה בג' גוויי' דעיקר וממנה כל הראות של העינים והנה חן וחסד סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר והבן זה ולכן אם תהרף ח"ן עם עי"ן הרי פקח' עיניך וראה : כי מתחלה היתה כבוד סגירו דעיינין ועשה נעש' בסוד עינא פקוח' והבן כ"ו הרי נש' לך שוד מליאות העינים : ועשה נבאר שוד מליאות הפה :

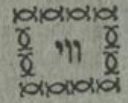
הנה כבר אמרנו ששן ע"כ שוד חוט של חסד נמשך ח"ן ונשאר י"ד ועשה נכנס הוי"ד בדלת שמחלטה היתה בסוד דלת בעולה שהוא שוד הגבינין דעל העיינין הסוגרים את הדלת והיו כבוד סגירו דעיינין דכתיב סתוה בענין לך פעבור תפלה ועשה נכנס הוי"ד שהיא שוד נקודה האמצעית

שוד בת עין ועי' הוי"ה הפתוחה לקבל שנים נעשית כבוד ה' שוד התשובה כי עי' זה הוי"ד תשוב ה' איו מתיב תודי וכן נעשה לך עם נקודה הכסף כי כבר כתבאר שבבינה הוא שוד הוי"ה שביקוד אלקים : והנה הוי"ה הוא שוד הכסף ונקודתו אלקים והוא ממש נקודת הכסף כזו **הכסף** הרי נקודת הכסף הם במספר אלקים : והנה הוי"ה : אחר שמקבלת אור הבינה איו תודי וכן נעשה לך שוד ב' אותיות י"ד ונקודת הכסף שוד אלקים הרי שוד מאה ברבות : ועס' אותיות של י"ד אלקי' הרי ק"ו במספר הנכ"ה הוי"ה הרומז לבינה כמ"ס כבר : והנה הוא במספר פ"ה כ"ב ששם שוד כ"ב אותיות שז"א ש עי"ה מולאות הפה : והנה ה' רומז לה' סתמי' של בינה שוד ה' כנפי ריאה ששם יואל הרומז ועולה וזופק בקנה בששה פעמות שיש בקנה וממנו יואל הקול דרך הפה : וז"ש מ"י שם פה לאדם הלא אלקי ה' והבן : הרי לך מליאות העינים וגם הפה : ועשה נבא לביאור הפסוק שכתבנו כי נבאר שכל' שהיא מקבלת רק מאור הבינה ואז נעשים לה מליאות העינים וגם מליאות הפה : והיא כבוד הגבורות ואין היסוד שלם עד שיקבל אור מהחמה כמ"ס כבר : ונבאר כבר כי מלת ה"ר רומז למדת המלכות וז"ש ובר סיני ר"ל כ"ו שהמלכות מקבלת מאחוריים של שם מ"ה שעומדה מאחוריו ואין חין היסוד שלם ואין נק' ה' סיני' במספר עי"ן שהוא שוד אחוריים של שם מ"ה הוא עשן כולו הרומז אל הדינים ואף שמקבלת גם מוק' הוי"ה הרי נבאר כי כולם הם כבוד הגבורות והו' מפני אשר ירד עליו ה' באש : ואף אחר שקבלת אור מהבינה ונעשה לה גם בחו' פה עדיין היא כבוד הגבורה לפי שנעשה על ידי הודי' והם עם נקודת הכסף שוד אלקים דכתיב קול אלקים מדבר ממון האש : ח"כ הרי כי מפי הגבורה נאמרו והבן היעב :

אות ואו

פתח א' ררך א' בויתבאר אות ואו

בצורתו

העמודים ושקיהם כסף : כתיב חלה' לא שנינו ואחש בני יעקב לא כלים לבייך ואת דע אחי כי אתן בצורתו רומז לברית התיומן המבירה עקלה אל קנה : והוא שוד בעמודה האמצעית : והנה כבר כתבאר שז"א שהוא שוד בריח התיומן ומחלו ולמעלה הוא שוד ישראל ומחלו למטה נק' יעקב גם נבאר כשהת"ת הוא כבוד הגדלות נק' ישראל : וכשהוא כבוד הקטנות נק' יעקב כי ישראל הוא שוד לי ראש : ויעקב מלשון עקב : וכבר כתבאר שעלם הכס של הת"ת הוא שם הוי"ה שהוא שוד עמודה האמצעית מתעלה למטה וממטה למעלה שכולל ב' שמות אחיה חלמי' והוי"ה באמצע שאלו הג' שמות כוללי' כל קו האמצעי כנודע ששם שוד השם יב"ק והוא מברית מקלה אל קלה דכתיב ויעבר את מעבר יב"ק וכן הוא כולל לכל הקטנות וכל השמית מחשפ"י ממש והוא באמצע וכל הוי"ה הוא בסוד ו' שהוא שוד העמוד : ויעקב כולל בשמו' הויות כבוד שחמרו ע"פ הגנה עמודים שבעה זה יעקב עם דמדומי חמה : והבן זה : ונרץ חתה למודע' רבא ועיקר גדול : והוא כי הנה אות ו' יש בו ב' טרות : הא' הוא קטיעה שנכתב רק קו ח' בלא יו"ד למעלה שהוא הראש : והיינו כשאנו מתיירים איזה אות מכ"ב אותיות עי"ן טרת וז"ן כגון שאנו מתיירים אות ח' יו"ד וא"ו י"ד כו"ה א' או טרת אות ב' צ"ו וז"ן כו"ה א' וכן כול' מדע שזו הו' רומז לבחי' יעקב שכולל שם עמודים : או רומז לחיה עמוד היינו איזה קלה מן השם קטנות , ולכן הו' הוא רק התפשטות קו בלא ראש : שהוא הוי"ד שלמעלה : אבל אות ו' שהוא נכתב עם הוי"ד שלמעלה שהוא הראש הוא רומז לבחי' ישראל שהוא נוטריקון לי ראש : והנה יראה אף שם הוי"ה לא נשתנה לעולם דכתיב ואני ה' לא שניתי וכן אות ו' רומז לבחי' יעקב לא ישתנה ג"כ , ואחש שיש ענין ולכן לדברים האלה , הנה יש כמה שמות קלושים שאין נמחקים ועכ"ל הם מקבלים תמורה , אבל שם הוי"ה

כ"ו זה הוא עמוד בכוונה וחינו מקבל שום תמורה : הטובה ד"מ
 שם אל' הם הספיקו הרי ל"ה דכתי' הם קצומו בל"ה ח"ל :
 הרי כי בזה השם שפון בו רק ב' תויות הם התרפהו בדרך אחר
 מיד קבל תמורה ושיפוט שחר השמות כי לפי רבנו חותמו יתרבו
 התמורות כדוע חבל שם תו"ה בדרך הוא חס חסר פשוט בלחוף את
 הכסף המלאה וכסף מוקף שבשמים כי כל י"ב דרופים יש לשם
 הוי"ה שלם מורים על הוי"ה עלימה שהוא סיק היה והוא וחינו
 מקבל שום תמורה : והנה לעתיד כתיב ורפתי אתכם בלחוף את
 הכסף : הכוונה כי הכסף הוא מראה לבן : ואף חס ומה בו
 חיותו כפי אפשר שלא יכיר בו הכסף ואף חס יכיר לה יגיע חיותו
 ומחוקו חס לא ע"י ש"ק"ף מן כל הגדולים יבחנו ע"י קרף : ומי
 שלא קבל תמורה בודאי חלו הם הדברים בה' שגמו שם הוי"ה
 שהוא כ"ד נס"ף היינו י' פעמים ה' ה"פ י' הוא ק' ו"פ פ' ה' פ'
 הוא פ' הרי מספר כסף' וכמו ששם הוי"ה הוא כסף מוקף
 כך הגדולים הדברים בה' הם מוקפים שבשמים וקראים בני
 יעקב הולל בשמו שפעה עמודים וכתו' עמודיו עשה כסף :
 וכן הגדולים קראים עמודי' שהולל עומד עליהם : דכתיב
 ולתי' שם עולם מלאחיים בלחוף ה' ה' וכו' ובה' : ואבחר
 לך יסוד חות'ו' שאינו מקבל ג' כ' תמורה : והוא כי כל האותיות
 שבתורה לא חוכל לבטח בשפטים את האות חלה ע"י בנינו שהוא
 מלאו דרך משל חות'ו' הוא במלוחו ח"ל"ף והנה חס התרפהו
 יקבל מיד תמורה כי בלחוף י"ב בו פל"ה ויש בו חבל וכן כולם :
 אבל חות'ו' חס' תמלה חותו' הוא ר"ו : והרי הוא עומד בכוונה
 וחינו מקבל שום תמורה כי הוא עמוד האמצעי אשר כל העמודים
 נשענים עליו : ואל השיב מן חות'ו' חות'ו' כי לא יתהפכו
 והבן : גם תמלה בחורה כל האותיות שתמליון בחות'ו' חות'ו' מן
 כ"ב חותיות בחות'ו' חות'ו' קי"ה' והחיל גם תיבה אחרת בחות'ו'
 חות'ו' ומיד יקבל תמורה כגון חחר וכו' כל בכל האותיות :
 אבל חות'ו' לא תמלה בחורה שום תיבה שתחיל בחות'ו' והיה
 חות'ו' משרש התיבה רק ווי העמודים והרי הוא חות'ו' מקבל שום
 תמורה : גם תמלה רובן של האותיות הן מורכב' מן שחר
 אותיות הרי כי הוא מקבל תמורה ע"י טרחה : כי חות'ו' מכפרו
 ח' ומעטיר י"ו הרי הוא מורכב משאר האותיות וישנה מספרו
 וכן שאר האותיות כמו שית' כ"ה במקומו : אבל חות'ו' חינו
 מורכב משום חוק אחר רק הוא עמוד זקוף ועמיד בעמידו :
 והנה ראה שאחר בונה כי חות'ו' שיעורף דליה תלת יוד"ן הרי
 שאחר שיעורף דליה ולא שהוא מורכב מחלת יוד"ן גם תמלה
 שרובם של אותיות יש במרתם חות'ו' שכולם מעשירים ממנו כי
 הוא שתקטט בענינו לכל נדו וכו' שיש יוד' ד' בראשו חין בו
 פרוד ח"ו רק שהוא חות'ו' ביחוד גמור לפי שום הקו חותו' כראש
 חסיה גמורה ויחוד גמור בלי פרוד ח"ו' ולכן כשתמלה בחות'ו'
 חבור של חיות חכם שמעיר את חות'ו' בב' חותיות י"ו לא תהיה
 ולא תשמע לו כי הוא חות'ו' מורכב משום חות'ו' ופשיטא שחות'ו' שהוא
 בלי ראש הרומו למדת יעקב לא יקבל שום תמורה ותמיד עומד
 בעמידו : וכמו כן הגדולים המקיפים עלמם וקראים בני יעקב
 שהוא בסוד קטט דכתיב כי קטן יעקב הם עומדים בעומדם
 וכל האותיות כלים והם חות'ו' כלים : וז"ל חס' לא שיהיו כמו
 ששם הוי"ה ב"ה חין בו שימו ולא יתנה מהותו כן חתם בני יעקב
 לא כליות : וז"ל בני יעקב ולא בני אברהם יחוק וישראל לפי
 שם מוקפים שבשמים בסוד יעקב הכולל בשמו כמ"ס : וז"ל ווי
 העמודים ומשוקים כסף והוא כסף לרוף מוקף שבשמים דכתי'
 חלצה עמודים שבשם : הרי נת' לך סוד'ו' בטרחה
 ובכר חותו' במנינו :

דרך ג' בו יתבאר סוד בגדי שש ובגדי

זהב של כהן

והנה עתה עת זורים לגלות לך הסוד מ"ס וילכש אותו בגדי
 שש : ואבן אבאר לך סוד ד' בגדים של לכן הדיוט והם
 בגדי שש : ובה' משמש בח' בגדים שס' ד' בגדי שש וד' בגדי
 זבב : והכוונה כי אחרת שמדת הסיוד הוא סוד מרכבת המשנה
 הכוונה שהוא רוכב בשנה וסוד המשנה הוא מטעמן סוד עץ
 הדעת טו"ר דתמו חסור ויתר כשר ופסול טומאה וטוהרה והוא
 סוד הגער המשמש על גבי התוכח דכתיב גער הייתי וגם וקנתי
 ואחרו שער העולם חסרו וכתוב חטך לגער עפ"י דרכו וגם כי
 יזקון לא יסור ממנו כמ"ס שבמקומו וכתוב והוא נצה : והסוד כמ"ס
 שהוא משמש בחול ובשבת עולה ומלביש ליצי' דעש' והוא מקבל
 מסוד שר מרובע דתמן חלני וזה השם מתגלגל באותיות במנין
 ד"ל דכתיב אשרי משכיל אל ד"ל : וכתוב ועתה יגדל' נח כח
 חלני : והבן כ"ו : ולכן זה הגער המשמש ע"ג המזבח נק' כסן
 הדיוט' שהוא רוי דג'ל' במספר' השם : ועליו חסרו אל חתי
 ברכת הדיוט' קום בעיניך : הרי חוד המקיף שלו בא רק מסוד
 יצ' סוד'ו' קאות : והנה יס' ג' מיני זבב : הא' זבב טהור והוא
 דכתיב זבב מלפון יחקה והוא סוד הגבורה : ועוד יש זבב ירוק
 והוא

כ"ו זה הוא עמוד בכוונה וחינו מקבל שום תמורה : הטובה ד"מ
 שם אל' הם הספיקו הרי ל"ה דכתי' הם קצומו בל"ה ח"ל :
 הרי כי בזה השם שפון בו רק ב' תויות הם התרפהו בדרך אחר
 מיד קבל תמורה ושיפוט שחר השמות כי לפי רבנו חותמו יתרבו
 התמורות כדוע חבל שם תו"ה בדרך הוא חס חסר פשוט בלחוף את
 הכסף המלאה וכסף מוקף שבשמים כי כל י"ב דרופים יש לשם
 הוי"ה שלם מורים על הוי"ה עלימה שהוא סיק היה והוא וחינו
 מקבל שום תמורה : והנה לעתיד כתיב ורפתי אתכם בלחוף את
 הכסף : הכוונה כי הכסף הוא מראה לבן : ואף חס ומה בו
 חיותו כפי אפשר שלא יכיר בו הכסף ואף חס יכיר לה יגיע חיותו
 ומחוקו חס לא ע"י ש"ק"ף מן כל הגדולים יבחנו ע"י קרף : ומי
 שלא קבל תמורה בודאי חלו הם הדברים בה' שגמו שם הוי"ה
 שהוא כ"ד נס"ף היינו י' פעמים ה' ה"פ י' הוא ק' ו"פ פ' ה' פ'
 הוא פ' הרי מספר כסף' וכמו ששם הוי"ה הוא כסף מוקף
 כך הגדולים הדברים בה' הם מוקפים שבשמים וקראים בני
 יעקב הולל בשמו שפעה עמודים וכתו' עמודיו עשה כסף :
 וכן הגדולים קראים עמודי' שהולל עומד עליהם : דכתיב
 ולתי' שם עולם מלאחיים בלחוף ה' ה' וכו' ובה' : ואבחר
 לך יסוד חות'ו' שאינו מקבל ג' כ' תמורה : והוא כי כל האותיות
 שבתורה לא חוכל לבטח בשפטים את האות חלה ע"י בנינו שהוא
 מלאו דרך משל חות'ו' הוא במלוחו ח"ל"ף והנה חס התרפהו
 יקבל מיד תמורה כי בלחוף י"ב בו פל"ה ויש בו חבל וכן כולם :
 אבל חות'ו' חס' תמלה חותו' הוא ר"ו : והרי הוא עומד בכוונה
 וחינו מקבל שום תמורה כי הוא עמוד האמצעי אשר כל העמודים
 נשענים עליו : ואל השיב מן חות'ו' חות'ו' כי לא יתהפכו
 והבן : גם תמלה בחורה כל האותיות שתמליון בחות'ו' חות'ו' מן
 כ"ב חותיות בחות'ו' חות'ו' קי"ה' והחיל גם תיבה אחרת בחות'ו'
 חות'ו' ומיד יקבל תמורה כגון חחר וכו' כל בכל האותיות :
 אבל חות'ו' לא תמלה בחורה שום תיבה שתחיל בחות'ו' והיה
 חות'ו' משרש התיבה רק ווי העמודים והרי הוא חות'ו' מקבל שום
 תמורה : גם תמלה רובן של האותיות הן מורכב' מן שחר
 אותיות הרי כי הוא מקבל תמורה ע"י טרחה : כי חות'ו' מכפרו
 ח' ומעטיר י"ו הרי הוא מורכב משאר האותיות וישנה מספרו
 וכן שאר האותיות כמו שית' כ"ה במקומו : אבל חות'ו' חינו
 מורכב משום חוק אחר רק הוא עמוד זקוף ועמיד בעמידו :
 והנה ראה שאחר בונה כי חות'ו' שיעורף דליה תלת יוד"ן הרי
 שאחר שיעורף דליה ולא שהוא מורכב מחלת יוד"ן גם תמלה
 שרובם של אותיות יש במרתם חות'ו' שכולם מעשירים ממנו כי
 הוא שתקטט בענינו לכל נדו וכו' שיש יוד' ד' בראשו חין בו
 פרוד ח"ו רק שהוא חות'ו' ביחוד גמור לפי שום הקו חותו' כראש
 חסיה גמורה ויחוד גמור בלי פרוד ח"ו' ולכן כשתמלה בחות'ו'
 חבור של חיות חכם שמעיר את חות'ו' בב' חותיות י"ו לא תהיה
 ולא תשמע לו כי הוא חות'ו' מורכב משום חות'ו' ופשיטא שחות'ו' שהוא
 בלי ראש הרומו למדת יעקב לא יקבל שום תמורה ותמיד עומד
 בעמידו : וכמו כן הגדולים המקיפים עלמם וקראים בני יעקב
 שהוא בסוד קטט דכתיב כי קטן יעקב הם עומדים בעומדם
 וכל האותיות כלים והם חות'ו' כלים : וז"ל חס' לא שיהיו כמו
 ששם הוי"ה ב"ה חין בו שימו ולא יתנה מהותו כן חתם בני יעקב
 לא כליות : וז"ל בני יעקב ולא בני אברהם יחוק וישראל לפי
 שם מוקפים שבשמים בסוד יעקב הכולל בשמו כמ"ס : וז"ל ווי
 העמודים ומשוקים כסף והוא כסף לרוף מוקף שבשמים דכתי'
 חלצה עמודים שבשם : הרי נת' לך סוד'ו' בטרחה
 ובכר חותו' במנינו :

דרך ב' בו יתבאר אות ו' במנינו

כתוב שוקו עמודי שש מיוסדים על חלני פו : לסביב זאת
 חלני כי חות'ו' במנינו שהוא שש רוח למדת הת"ת
 הגלג' ו'ק וגם רוחו למד' הסיוד סוד יוסף הכולל בשמו לו' הוי"ת
 דכתי' וילקע וסף את כל הכסף ה' כסף והוא השש ונק' כל דכתי'
 כי כל בשמי' ובאחר' ומתרגמין לחתיד בשמי' ורע' ולפי שחתיב
 בשמי' ורע' הרי הוא סולל כל קו חלני שיהיה סוד מעבר יב"ק
 כמ"ס לפי שחוק'ו' עולה בגלגלו עד ח' שהוא חות'ו' והבן זה :
 ולכן כתיב וילכש אותו בגדי שש' ויש רביד הזהב על שוארו הוא

סוד
 ד עס
 גיקוד
 ממש
 מספר
 זה חזי
 נקודת
 וותיות
 כמ"ס
 לאיס
 סוד
 בשקט
 י עס
 וגם
 שגא
 וגם
 שיקבל
 למדת
 יס' על
 סג"ו
 הרומו
 ס' הס
 י אחר
 בסוד
 סוד
 י מפי

ואו

ה' לא
 סביב
 גרתי
 סוד
 ברה
 יעקב
 נשואו
 יעקב
 הוי"ה
 תעלה
 כולל
 תקלה
 ל לכל
 ס' הוא
 בסוד
 ה :
 י הכס
 קו ח'
 ה אות
 ד וז'
 ע שם
 עמוד
 וזת קו
 נכתב
 שהוא
 עולם
 שתנה
 שמו
 על שם

שערי

שער האותיות

אות ואזן גן העדן

ואזן סוד הבינה שבמקומה הוא החמיו רק דינין מתערין מינה :
 וואו סוד קו ירוק המקיף העולם וואו נק' זכב טאר ועליו נח'
 ונפיו חורו זכב טאר וכן כל הכלים הפנימיים של משכן נאמר
 בהם זכב טאר וכמ"ל כ"ח במקומו : ועוד יש זכב טאר וואו סוד
 המלכות שעליו נאמר חורי זכב נעשה לך עם נקודות הכסף סוד
 דו"ד דכתיב וואו אדמוי ועוד יש זכב אחד וואו הקרא פו וואו
 ברחש הבנין לכתיב ראשו חסם פו : ונשוה הפ"ו מתפשט דרך קו
 יסר אז כל העולם בטוב וכל העמדים מיוסדים על אזני פו כי
 הכתר שהוא סוד ח' משפיע בזכב סוד אליהם ועם ח' הוא סוד
 בינה' במוסר השוא עם אות כ' על אכ"י הרומן לבינה שנגעה
 בסוף העולם העליון וכתר לעולם הבנין שהם שש עמודים והם
 מיוסדי' על אז"י הרי כולם ביחוד גמור הרי כי כולם מיוסדים
 על אזני פו : והנה כבר אמרנו שהסוד הוא מרכבת המשנה שהוא
 רוכב במשנה : והמשנה הוא סוד כהן הדיוט והסוד עצמו הוא
 משמש בתוכה הפנימי סוד מל' דל"ז וק' כהן גדול לפי שחסד
 עלאה מתגלה בסומא דלמה כמ"ל כבר : והנה לפיכך שכהן הדיוט
 מקבל מן השם בסוד שיר מרובע ולכן הוא משמש בד' בגדי' סוד
 שיר מרובע והם של שש אצל בגדיו זכב אסור לשמש לפי שסוד
 הוכב שלו הוא בסוד הדיוט' ואין קטגור נעשה סניגור אצל כה"ג
 שאור המקיף של שש סוד הבגדי' הם באים מן הארת בינה מן
 ד' ספי' נה"ים כמ"ל כמ"פ : וזה הוכב הוא סוד זכב פסור והכ
 הארץ הכי"ח טוב מאוד והיא עצמה סוד יוס הכפורים שש סוד
 המקוה המתקן את הטמאים דכתי' מ"י יתן טאר מטהא : ולכן
 מותר לכה"ג לשמש בבגדי' זכב והם ג"כ ד' נגד נה"ים של בינה
 שש הוא סוד הוי"ב בסוד הוי"ה בנקודת אליהם והבן כל זה :
 ברי נבחר לך סוד אות ו' במנינו שהוא שש הרומן לת"ת ויוסד :
 וכלל זה נקרא בידך כי בכ"מ אשר תמצא אות ה' דבוקה בשש
 רומן אל היסוד בסוד אות ה' שנתוסף ליוסף דכתי' עדות ביהוסף
 שמו : כי זו סוד העדות וכת' כי אל דע"ת ה' והבן זה וואו סוד
 אות ה' של הששי וכיוצא בזה : וכן לחסד ויהכס עוד : והנה עתה
 נבאר סוד ו' בבנינו שהוא מלאו :

פתח כ' ראבוי' סוד אות ו' בבנינו

כתוב ומוי כעמד ישראל גוי אחד בארץ : ואמרו אימתי נק'
 ישראל גוי אחד כשהם בארץ : תלגא בתפילין דמארי
 עלמא מה כתיב בהו ומי כעמד ישראל וגו' כדי להביק כ"ז תדע
 כי אות ו' בבנינו שהוא מלאו רומן אל הת"ת וכפי בחינתו כך
 פולחיו ויבאר לך : תלגא הפעושות מקחן קיים ואמרו שהם כן
 עשה שנים וד' חדשים שאז יש להם דעת לכן מקחן קיים ודוקא
 בתשלטון אצל פחות מלאו מקחן בטל לפי שאין להם דעת :
 והלאה קטן בן תשעה שנים ביהוה ביהא אצל אינו מוליד וכן
 י"ג שנים נק' גדול לכל דבר : וזה מפורש מתוך דברי האר"י ז"ל
 ע"פ מה שכתב בארנו זה בשער הב' שיש לו"ה ג' בחו' היינו
 סוד עיבור וניקה וגדלות ונת' סס ששסאה בסוד העיבור הוא
 בסוד תלת כלולין בתלת כמ"ס וכשהוא בסוד הקטנות הוא בסוד
 ו' קטנות ואין לו הרמת ראש עד אחר הניקה בס"ה מנחל בדרך
 יקפה ע"כ ירים ראש ועדיין אין לו דעת הכוונה כי סוד הדעת
 הוא מקום קבוץ החסדים והגבורות מא"ה שהם סוד המוחין וכל
 זמן שלא נכנסו הנס"י דלוימא בתוך הו"ה שמהם באים המוחין
 לו"ה כמ"ס שש עדיין אין לו דעת : ואחר שנכנסו הנס"י דלוימ'
 ביקון הו"ה ונעשה לו מוחין הרי יש לו דעת : ועכ"ז אין דעתו
 מתשבת עד י"ג שנה שאז נקרא גדול כמ"ס לפנינו והוא שהרי
 כבר נבאר שנה"ה יש בכל אחד ג' פרקים : ויסוד של אימא
 נקשר רק לפרק אחד שהוא סוד רחובות הנהר : והנה נת' שנלח
 של אימא נכנס בקו ימין של ז' אומספיקי' ג' פרקים של ג' נגד
 ג' ספירות של ימות של זעיר אנטין של קו הימין היט חכמה חסד
 נגח : ונ"פ של הוד אימא בנ' ספירות בינה גבורה הוד קו
 שמאל של זעיר אנטין : ויסוד נכנס בקו האמצעי אך שלא
 יכנס היסוד של אימא בזעיר אנטין עד שיכנסו מתחלה כל
 פו' פרקים של נחם סוד שלה וואו מובן : ומבארי תהיה
 אלוה : והנה כל פרק נחשב

לספירה שלימה : וכל ספירה הוא סוד ע"ה במקשר
 השם : הרי לפניך שש עשר שנים שהם סוד ו"פ של מ"ל של
 אימא שנכנס בנ' קוים של ו"ח עדיין אין לו דעת שכרי החסדים
 וגבורות הם ביסוד אימא וכשהם מתקבלים ב"ה נקרא דעת
 וכן דעת מתפשט' בכל הו"ה דכתיב ודעת חדרי' ימלאו כמ"ל
 כמ"פ : וזה לריכה אימא להרכין עצמה ואז נכנס עליה ח' מן
 היסוד ב"ה כמ"ס והלאה רובע' על הפדומו' וגו' ואז יש לו משק
 דעת וואו שאמר קטן אין לו דעת עד ו' שנים וד' חדשים שהם
 שלים עשה נגד ו"פ של ל"ה ושלים יסוד דלוימא שאז יש לו דעת ומקחן
 קיים רק במשלטון כי עדיין אין דעתו שלימה : ועדיין הוא נבדל
 משלטון שהוא מתקלל מדין לרחמים ומרחמים לדין ואינו נוטה
 כלפי חסד עד שנגעה בן י"ג שנה שאז הוא חקבל מן י"ג מילין
 דרחמי' נק' רוב חסד כמ"ס אז רוב חסד מטה כלפי חסד : וזהו
 דעתו שלימה כמ"ל לפנינו : ומחור אל הביאור : גי' אחר שנכנס
 שלים ח' של יסוד ב"ה ח' עתהמילין המוחין ללחמ' מן יסוד אימא
 וריכה אימא להרכין עוד יותר כי הוא סוד לידת המוחין כמ"ל
 כבר בסוד שאמרין אין החורה המקיים אלף כמ"ל שמות עצמו
 עליה והבן זה : ואז יורדים הרובים יותר למטה עד הרובות
 דו"ה בסוד שאמרין וקני לחם אכנסו הוריד בינו : כי הלחות כבר
 נבאר שהם סוד הו"ה כמ"ס : והנה שירלו סריטיס כוונות או
 נכנס כל היסוד של ח' ועוד ב' שלישים של ת"ת דלוימא כי אף
 שלא נכנסו כל הכ' שלישים עכ"ז כיון שכן שלים אמצעי דת"ת
 דח' נעשה כתר לו"ה כמ"ס עומד ישראל בחפזיה הרי כמו
 שנכנסו כל הכ' שלישים : והנה ב' שלישים של ת"ת דח' נאצבים
 כל פרק לשנה כמו כל פ' מן ג'ה : אבל ב' שלישים של יסוד דח'
 בחדר כל היסוד שלה נחשב לפ' ח' שהוא סוד מטה כמ"ל הרי ב'
 שלישי יסוד הם שיעור ח' חדשים : וארזי נשלמו כל הט' שנים
 ואז דעתו שלימה ויש לו מוחין ואז ביהוה ביהא ח' שאין מוליד לפי
 שהוא טר' ע"י הלל דכתיב אך בגלם יתהקף איש : וסוד כללם
 ביהוה רחב מאוד והוא מובאר בדברי האר"י ז"ל נלח ודו' אכל
 ענין החיים ואז לקר' בחי' : והנה הע"ם של ג"ס כבר נגלם
 שהם סוד ד"ס מה"י של אימ' ב"ה כלול מ"י הרי מ' : ועדיין
 נשאר הג"ל שלא נגלם : ומתיב כי לא ידעו עלי ארץ : וסוד
 הגל הוא סוד אור המקיף של ז"ה שבה מהארת חכמה וכתר
 שהוא ח"ה כמ"ס לפנינו : וואו כי נה"י דלחב חמיר מלובשין
 תוך נה"י דח' אך יסוד חב' יוא' מן וסוד ח' ובקצ' לחון מן
 ז"ה ומוס' נעשה לו אור מקיף כמ"ס כבר : והנה המבט שנה"י
 דח' נחשבים לו"פ ושלים : אבל יסוד אבה נחשב לב"ס ועם
 העשרה נחשב לג"פ : ח"כ נה"י דלחב נחשבים לג"פ : ומנה
 נעשה לו ט' תקונים כמ"ס כבר : ועוד נעשים לו ד' תקונים מן
 הארת ד' קווי דשערי' של ח"ה כנעשפי' מאחורי אודנין עד
 שמגיעים לראש ז"ה כמ"ס כבר : ונעשים י"ג תקונים שהם סוד
 י"ג מילין דרחמי' ואז רוב חסד מטה כלפי חסד ונעשה גדול
 כמ"ס : לפי שאז נגלם הג"ל כי החכמה טר' ג' שהוא טלל ט' ספי'
 כ"ה כלול מ' הרי ל' כעבור כוונה : וא"ה הוא סוד ל' כמ"ס
 בש"ב הרי נגלם הג"ס ואז בגלם יתהקף איש שאז נקרא איש
 שהוא בן י"ג שנה שאז הוא בסוד הגדלות והבן כ"ו : והנה
 אחר שנעשה לאיש חו' כתיב את בתי נתתי לאיש כי לא
 נקרא גדול אלא בעיר אלוה : כמ"ס כבר ו"ח כי לא ימיו
 עלי ארץ כי כיון שנגלם הג"ל ואז נקרא גדול אז הוא יורש
 להאי ארץ דכתיב ליקום יבשו ארץ כי הגדלים בפעושים
 גורמים להוריד המוחין לזעיר וטקבה כי זה נעשה
 בכל יום ובכל עת ובכל שעה : והבן : ועתה נבאר
 לביאור הפ' שסתלגו : ומוי כעמד ישראל גוי אחד בארץ :
 כי הנה אמרנו שבזמן העיבור הוא בסוד ג' כלולין בנ' :
 ולזה רומן אות ג' של גו"י ואחר כך בזמן הקטנות הוא
 בסוד ו' קטנות : ולזה רומן אות ו' של גו"י : ואחר כך
 באים המוחין ואז נגלם בכל י' ספירות ולזה רומן סוד
 של גו"י : ואז יש לו י"ג תקונים המיוס' בתוכה
 אח"ך ואז כולל כל החורה כולה שיש בה
 תר"ג מ' ע"ה תר"ג ח' ריבויים שאז נגלם בכל
 אצטרי

שערי

שער האותיות

אות זיין

גן העדן

עד רוח דסגולתא שני חכמה עד מלכות הס' ט' ספ' והס' י"ב
 סוד ג' היות י' שיש בהם י"ב חומות וזימן כ"ו כמ"ס והבן כל זה
ועתה נבוא אל הביאור : רק מהחלה נעורר על קושיא
 עטמה מה שחמדו על סוד ורקת סגולתה דה' חיה
 הגוף חכמה לחתומה משמיה וחייה חודרין מתחלה לעולם ונעשה
 פתח על חסיון ברוח דסגולתה וחיה רוח דחיה ? על ? תגה על
 ? ברוח דחיה חיל עמרת בעלה : והוא לבחורה פליחה נשגבה
 להח' מבוחר מתוך דברי הרשב"י עלמו שאמר כמה דסגיון דיל'
 הוא בו' דכד חיה סליקת חייה סגיון חוף הגי כד נחיהו דינה הוא
 בו' דכד חיה נחתה חיה נחית בהדה דכתיב בכל רפת לו' נ' :
 הרי מבוחר ששקיה עולה הוא עולה ג"כ וה"ל ח"ך תעשה חג'
 על רשין : חלה כהונה בזה עפ"י שחמדו הלה מלכין שלטון בנושא
 ויחי כ' כבד נבחר סגולתה נקרה גופא קדושה שהיא למין
 הגוף לכפרין עליון וספרין עליון דמיון הנשמה הפועלת כל
 הפעולות ע"י חיבור הגוף כד ספרין עליון פועלין כל הפעולות
 ע"י מדת המלכות : והלה מלכין הם סוד ישראל יעקב וישראל
 והס' כוללים כל הספ' כי ישראל הוא סוד ל"י רח"ש הסולל ג'
 ראשונה שכללם נקראו רחש ח' כמ"ס יעקב סולל ג' חבות
 טעם חג"ה יוסף סולל נחירין עמודין והס' נה"י : הרי מבוחר לך
 שאמר כד סליקת לעילא נעשה כתר על חסיון ברוח דסגולתה :
 הרי מבוחר לך בשני דרכים שהיו עולה למעלה ממלכה עליונה
 סוד ישראל כי הוא עולה עמה שהרי אמר שנעשה כתר על חסיון
 שהחיות הם סוד יעקב ויוסף סולל כל הכ"ס חומות כמו
 שחמרט למעלה חבל ישראל עלה במחשבה והוא סוד העומים
 והנקודות והסג' כמ"ס כבד : ועוד מבוחר שאמר ברוח דסגולתה
 כה' הרי נעשית כתר רק על תרין מלכין והס' יעקב ויוסף :
 והבן זה וזה שאמר ברוח דחיה ? על ? תגה על ? שהוא
 סוד יעקב ויוסף שניהם כוללים בחו"ו כמ"ס וע"י כתיב
 חבן מחסו הבוגי' טעם יעקב ויוסף טעם דינוס חוקה דכ"י ויבוא
 יעקב וגו' ויבן לו בית כמ"ס כבד , והס' מחסו חוקה דכתיב כי
 חס מחסו מחסו ושיבת נרגלין היתה לראש פנה , שמתחלה
 הם כבוד שני דחשים חלוי , דכתיב ובראשי חדשיכם מייעטו רבים
 שנים שני דחשים כמו שבוחר מתוך דברי האור , עתה נעשה
 לראש פנה , והנה נבחר ששקיה למעלה ברוח דתגה על ?
 וף הוא מקבלת רק מחימה וף חין זיווג למעלה , כי חף שיש
 לעומים זיווג גם למעלה הוא רק כבוד הגשיון כמ"ס כבד ועיקר
 הווי כהם במקום חך מקבילים כבוד גדולות ע"י החומים
 וכללים כל הפרטופים כמ"ס , והוא יחוד החימי חוה נעשה
 כשהיה מקבלת חרה מחבה כמ"ס למעלה ועתה יתבאר הפסוק
 על מ"ס חלני' הוטבעו כהונה כי כבד נבחר שיעקר שם המל'
 הס' ב' חומות ד' סוד דינוס חך אחר שמקבלת החומין מח"ו
 שס' סוד הו"ה חיה' כמ"ס יוהוסף לה' ח' מן חיה' ויד' מן
 חו' הווסכב' ח' חס' ד' להחתיק הדינים שס' דכתיב חסר
 יסובבו ונעשה סס חלני' , והנה חמרטו שיעקר חווי' במקומו
 נעשה ע"י חבא שבו סס חו"ה וחלני' של חו"ה הוא חו"ה ועס
 חו"ה הוא מ"ס סוד חס' הסולל לד' כבוד היותו החימי :
 ח"ס על מ"ס חלני' הוטבעו ר"ל הויסו במקומם כבוד ותקפת'
 יחד במקום נחתו והבן זה : חו' מ' רס חבן פנתה : שע"י הארת
 בינה שחיה סוד מ"ס נעשית לראש פנה : והבן כ"ו : והנה זה
 הקדך סולל לבוא לביאור הפ' ויקח מאבני המקום : רק
 וטור תזכור מה שנבחר כבד שחדת המלכות נחלקת לשני בתי
 ישראל והס' סוד לכה ורחל : ולזה עומדת נגד דעת דת"ת
 מחחרויו עד העלם הנקרא לו שס' הוא מקום הקשר של תפילין
 של ראש כמ"ס ורחל עומדת למטה נגד חור שבחום שהוא שלים
 העליון של ת"ת וקבלין הארה דרך החחרוים ונבחר כבד עלזה
 חונה מקבלת שס' הארה מחבא : רק רחל מקבלת גם חור של
 חבא : ושניהם מקבלין מן ד' אלפין כמ"ס כבד והס' סוד חלני'
 וגמ"ן רבויין הן כי לזה מקבלת רק ג"ס אורות ורחל מקבלת
 ת"ת אורות כמנין ח"ת ג"ס ח"ת כמנין ד' פעמים אלף : כבוד
 מנ"ת ימי מה הוא כמ"ס : ובעת ריון שניהם כלולין כא' חימתי
 אחר שתקבל רחל הארה מחבא שף נגדלת כגד ל קומת חו"ה
 כמ"ס ומודוונה עמו וף נעשה היכל הקדש שף נעשה שמה חלני'
 כל' רבויין שכללין שניהם חין ח"ת ג"ס הוא סוד חק"ס במשפח

הסוד : ובוה הבין סוד הפסוק מקדם חלני' טעמו ודין כי נבחר
 חלני' הס' סוד האדים של מעלה והס' טעמו חק"ס חלני' ככ"ל
 והנה נה' כבד כי בעת שחלל נעשה חו' כתי' ותקבל רחל בחחית'
 ועתה יתבאר הפסוק בטוב טעם : ויקח מאבני המקום ר"ל
 שלקח חבן חחת מן שני אבני המקום והוא סוד רחל שניהם נק'
 חבן ושניהם נק' מקום כמ"ס כבד והעלה חוחה לרת' שנת"ת
 נגד החור שבחום טעם מהחיל ג"כ עומדת יעקב כמ"ס והוא
 מריבות זו עם זו סוד הקבלה שבין לזה לרל : וחח"כ נכללו זה
 בזה ונעשה חבן חחת וחמר ויסס מרחשוחו שכו נגד החור
 שבחום שזה הוא עומס מרחשוחו של יעקב : וחח"כ ויקח חת
 החבן ויסס חוח' מלכה שמתחלה כתיב והנה חשה שוכבה מרגלותיו
 והיתה כבוד שטיבה וגם כבוד ישיבה כמ"ס ועתה הנה קמה
 חלומתי וגם נכבה וכיון שעלתה למעלה חו' היא מקבלת מן הארת'
 חבא דרך חמר שבחום כמ"ס והוא ויוסף שחן על ראש סוד האר'
 חבא לזה שעומדת למעלה נגד הדעת היתה מקבלת רק הארת'
 חו' וף נקרה בית חלני' כבוד הגבורות חבא אחר שנכללת ברקל'
 וסניהם קבלו חלני' מחבא סוד החסדים חו' נק' בית ח"ל כמ"ס
 רמו שהוא סוד ראשונ' שהיה מקבל' הארת חומוין החלה קודם לרחל
 ועומדת נגד הו"ו ומקבלת כ"ס חרות סוד לו' במספר השס' :
 והבן כל זה :

ועתה

נבא לביאור האומר שהחלמו : חלף בית חלף בינה
 ר"ל ששפע הורד מ מעלה מן כתר עליון סוד חלף
 שהוא פלא הוא ב' חל הבינה וטמנה יורד אל הו' בינים טעם סוד
 ג' ד' וחמר כד ג' ד' גמול דלים שבין שורד החור של כה' שהוא
 טרת יו"י שהוא רוח דזיקה קדישה לחדס יורד מן הבינה אל
 הו"ו חו' כתיב נעשה חס' בללמו כדמוחו דה' עזיר וד' סוכנא
 וד' גמול לד' שהוא סוד טס מ"ס זכ"ן : כמ"ס כבד ח"ס גמול
 דלים : וחל חחה עשה כן חחה הוא סוד חרה מן חבא סוד
 החסדים שח' ח"ה דכתיב חחה כפן לעולם חו' ח"ס טעם סוד
 ז"ל ח"ל הוא שמו של הקב"ה שחלנו תמלח חיכה וף הוא
 זן חוקך ומפרנס חוקך וקושר לך נתר כמוהו : ויתבאר זה עור
 לקמן במקומו : שכיון שנעשה ברוח דזי"ן נעשה כתר על חסיון
 ובניהם פנים ומתמשים בכתר חחד כמ"ס כבד לפי שכתו
 שמתיו דילה בו' כד סליקו דילה בו' ח"ס כתר כמוהו : והבן כ"ו
 ויתבאר במקומו : ח"ס חחת חורת בעולה ששחיה למטה נק'
 חחת כמ"ס לקמן וכשעולה למעלה נתיחדים ח' דדה ונק' חורת
 העונה וכיון שסליקו דילה בו' נכח חחיה הוא העולה וקריין הוא
 כרי נבחר לך חות' ח' בחרת' חומוין לראש חיל עמרת בעלה :
 ונבחר חות' ח' בחיני :

פתח ב' רך א' בו ית' אות ז' במנינו

כתיב

ושנתה חרין שנת' לה' : ופרשיו"ל שנת' לה' לשם ה'
 כשם שנאמר בשנת בראשית : להבין חמיה בינה דברי
 חכמים ודוקים : חבאר חחלה מה שהחיותו לדעת דברי האר"י
 והוא כמו פליחה נשגבה בעיני : וחחרי' הביאור יתבאר לך
 חו"ה זמניה : ותבין ג"כ פרשיו"ל והוא כי החיותו בקוב טעם
 האר"י ל' שבעה מעלות על לודת' המלכות ונעשה נעשו לה בו'
 ימים ראשונים של ימי בראשית ומעלה הכבישה ויקיים לעמוד
 דכתיב והיה חור סלכנה כאור חמה וחור חחמה שבעתים כאור
 שבעת ימים : וחלו הם חו' מעלות : חח' החלה חלילונה היתה
 רק נקודה ח' כמו שנבחר כבד פי מדת החלמה יצאה רק כבוד
 נקודה ח' והיא נקודת המלכות שבה : ועמידה למינה החת היסוד
 חס טיב ביוס ח' המעלה הב' חמר שקבלה הארה מן הפ"ת
 החחילה להתגדל עד שכלמה כבוד פרטוף חך שיעור קומתה
 בחחור של ח' מן החמה ולמטה : וח"ס רחשונות של חן מחימים
 בה וזה נעשה ביוס ז' : וחח"כ קבלה הארה גם להס"ר שלה וף
 נגדלת קומתה שיה עם חו' חך כתי' חבאר חין מאיר בה ועדיין
 הוא חחור בחחור עם חו' חחיה נעשה ביוס ח' : וביוס ד' היתה
 קטרוה סלכנה ונח מעטה וחורו האורות לחך חו' והוא נחמעט
 וחורה כבוד נקודה ח' כתחלת' חלילונה : וחח"כ ביוס ח' חורה
 להיות

לחבר
י ככל
נחת
וס רל
סס נק
שבת
שכיו
ללו זה
ד החז
קח את
גלותו
ה קמה
החרת
ה הרר
נחתה
הארז
ברקל
פמ"ג
ה שוח
לרחל
סוה :

שערי שער האתיח

ארת זיין גן העדן נז

להיות במעלה כג' וזכור ו' נחוספ לה ב' מעלות בסוד לחס וימי'
כי בו הוא סוד לחס מעלה כמ"ס כבר : והיטו שמואלף לה מעלה
ה' שבה פנים בפנים עם הו"ה אך שהוא קלר קומה ושיער
קומתה רק תמה ולמטה : וה' עליה מקבלים הארז רק מרחוק
בס"ה מרחוק ה' נראה אלו : והו כו"ה כופף קומתו ומתייחד
עמה כו"ה קר ובכחו' ו' ככרף אלס הראשון ועד נחוסף לה
מעלה ה' שעללה ענד כל קומת ו"ה אך ספ"ה ראשונת אינס
מחירי' בה וגם כתר ו' גדול עכרה ואלס לא העף חכר' חזי ביום
השבת נחוספים לה ענד ב' מעלות הייטו שה' ראשונת יומו
מחירי' בס' ועוד שישמו שיהי' בסתר ה' אך מקמ' חמ' חכר' חזי ביום
הזו ביום ההוא חכר' כל המעלו ו' חורר' להיות בסוד נקוד' ה' ואלה
עוד חלל שנסתנה לגרושיתה כי ביום ד' מחמת הקטרוב חף
שחרה גם כן בסוד נקודה עכ"ו חורו החורות אל כ"ה ואלו החורו
לה מרחוק : אבל עתה מחמת החטא ירדו כל החורו' אל הקליפ'
וה' ה' להיות בלגס תפיה' רק מעט מעט מתברר' על ידי הלדיקי'
כמ"ס עד עת קן דכתיב קן עס לחושך והו כתיב חיל בנע
ויקראו ופכטו ירושט אל : והו בלג המות ללנס ומחה דמעה
מעל כל פנים כמ"ס והנה ביום השבת חורה להסגדל וקמה כל
המעלות שהיו לה ביום ו' ועוד מחמת החטא ירדו כל החורו' אל
שלה היו מחורו' בה לפי שקבלה החור' פכ"ס בכל קומת הו"ה
אך שכתרו גדול ומכרה' והמעלה השביעית שיהיו שיהי'
משמשים בכפר חחד וז' יהיו לעתיד ויהיה בסוד חשת חיל עטרת
בעלה כמו שאר' לעתיד לבא לדיקים יושבים ועטרותיהם
בראשיהם ע"כ דברו חכר' וי' אל בקת שינוי לשון לתוספת ביחור :
ועד מחירי' ברחמ' אחרינת שיהי' ד' היה הפיוס וחורו לה הג'
מעלות בחורו יום : וזכור ה' נחוסף לה ענד מענה : וביום
ו' ב' מעלות : ובשבת לא נחוסף כנ' כי בו שבת ויפס : ולעתי
הנחוסף זה העטרת יותר נשטה כמו שבהר לקחו : והנה דברים
ה' ה' נרדך בר נגר להלוחו הח' שאמר בסוד ד' היה הקטרוב
וכו' מישט הרחם הלא עדין לח היתה רק ב' מעלות : ועדין היתה
חורו בחורו ובח' סגור חין מחיר בה וחך יולדך סקטרוב
שחמך ח"ה לב' מ"כ ישתפו בכתר ה' הנה עדין לה ה' לה זה
המעלה : ועוד שחמך שוו המענה לה תהיה כ"ה לעתיד שאלו
הרי' בסוד עטרת תפארת הלא מבורר בוחר' שגם עתה יש
זמן לכל חסן יהיה עולה למעלה ובעשית תגא על ג' כמ"ס כבר
וגם מבורר בדברי החר' ו' אל שיש לה עליה עד הכתר עליון
בסוד שחמך ח"ה עקום כבורו ועוד מ"ס שיהיה שיתקשו
בכתר ח' ח"כ חך תהיה בסוד עטרת בעלה : וכדי לבאר זאת
בבאר תחלה עני דעות מחולקים בצנין ו' ימי בראשית דכתיב כי
שבת ימי' עשה ה' את השמי' ואת הארצ' ויוסם השביעי שבת יומס'
והקט' הלא כל יום ויום היה נרדך בריאה ליומו דכתיב כי ששת
ימי' עשה ולא כתיב בששת ימי' הרי מבורר כי כל יום ויום
היה נרדך בריאה חס כן גם יום השבת נרדך בריאה גם כן ליומו
חס כן חך בו שבת : ויש בזה שני תירושים הח' כי ששת ימי'
הס רומים לשש קלות של הוכר וגם שש קלות של הנקובה דכתי'
את השמים ואת הארץ : וכבר נתקנו כל סו' ימי' בששת שגם
התלכות שיהי' סוד ווס הו' נתקנה ג"כ בששת ימי' בשש מעלות
לכסא כמו שכתבתי למעלה ולה נחוסף לה שום מעלה בשבת :
ואל לא היה העף אלס הראשון חו"ה מעלה הו' ה' נחוסף לה
ביום ו' חר' חמ' בסוד תוספת שבת בששי : ויום הו' רומן לסוד
הבינה שנקראת ג"כ שפתיכו שכתבתי ונעשה מוחין להס לשרד
הווג בשבת : וזה שאמר ר"ל שיום השבת לקח הקודש ברוך
הוא מן עולם הבא שהוא סוד הבינה שנקראה עולם הבא כידוע
והוא עולם שכבר בא וממנו יאלו השש ימי' דכתיב בראשית
ברא אלהים את השמים ואת הארץ והבן זה : והתירח השני הוא
כי ששת ימי' הם רומיו' רק לוק' של הוכר וכמל' לא נתקנה רק
חר' שגמרו כל השש ימי' ואלו מיד נתקנה גם הוא בחורו
רצ' שהוא גמר יום השני והוא סוד יום השביעי ועל כל זה לא
היה נרדך לבריאה כי היה נתקנה בסוד הדלקת נר מחר כמו
שכתבתי כבר בשער הראשון ומי : מה שאין כן בששת ימי'
שבו ירכיב כל אחד לבריאה חדשה כמו שכתבתי סס' :
ו"ש על פסוק ויכל אלהים ביום השביעי שכתבם ברגע האחרונה

למה נ
מקד

של יום השני והיו כמו ויכל ביום השביעי והבן כ"ו : ואלו אל
באחי לא לרחק ולא לקרב אלא להסוות המחלוקת ששני התרומים
יעלו בקנה ה' רק תחלה נעוור על דמלקא אלעתיך לומר שכל
יום היה נרדך בריאה : הלא ביום ה' ככרה הארז וקרא ליום חור
ולחשך קרה לילה ונתן ללס חוק וזמן שלא יטו את תפקידם :
ומהיכו תיתי לומר שיום השני נרדך בריאה וכי מה נחמס ויחר
ביום השני מיום ראשון וכן ביום שלישי שארי כל יום ויום הוא
מחיר ומאפיל יום כיום ואין בו שני : והס נחמך שעכ"ו היה נרדך
בריאה למה לא נחמך כן לעולם שכל יום נרדך בריאה וזה נשחט
ו' ימי בראשית חכל הימים : ומה שדקדקו על דכתיב כי ששת
כו' ולא כתב בששת למה לא נחמך כי מרדף קר' הוא : וה' ה' ה' ה'
ע"כ עושרה לומר שנתר' קר' הוא שאס נחמך שבת הכתוב ללמד
שכל יום היתה לו בריאה חדשה ח"כ היה נרדך לכתוב כי ששת
ימי' עשה ה' ואת השמים כו' ובני להשמיך ע"ה הסוד
בבאר תחלה למה נקראו ו' ימי בראשית חכר' הם רומים ל"ה
של ח"ה ונקראים יומי דחול ווס הו' הרומן למלכות נקרא שבת
קודש : והנה עולם הסך יש כאן עליונים למטה ותחתונים
למעלה : וביותר קשה על שאמר שכל הו' ימי' נשפטים מן ווס
הו' שהוא פליא' נשבה שהרי חדרבה הרי המלכות לית לה מטרומה
כלס : רק היא נשפעת מן הח' כי חין לסיורה רק מה שמקבלת
מן שמה' : גם מ"ס שה"ה היתה רוצה לסיפתקן וקידש סוה
ושחרו בני נופין לחינון תיקונין ללכו' והשתחוו בחסרונ' וע"ו
מתרומינין של חמח חסרונ' כו' שרדך להבין מה זה קידש סוה
וגם על חלה נפקח עיני' שכלו ח"ס שיום השבת נעלו הקב"ה
מן עה' ב' הוא קושי הבנה : ולכן הט' חונך ושע מחירי' בינה :
הנה מבורר בוחר' ע"ס בני בטריו ישרה' לחמך לא חיוו ברז'
בוכר' דכתיב מבין חו' חוכבר ביארנו זה כ"ס עוה סוד הדעת
שיה עס כח ווגו מן חור הכתר עלנו לך' חילוט גמור ויולא מן
העבור דחריך שהוא מנון עד סיסודות של חו' ח"ה ווס בין שיהי'
חמש ויולא זה הדעה עס כח ווגו בסוד ד' פרעפים כמ"ס כבר :
והוא בחי' משה וכלתו שע"ו חמרו משה וכו' לבינה והוא סוד
שונה עלאה כמ"ס ונתבאר עס שחילוקס היה קודש שנתקט
כו' נקודות שסס סוד ת' ומלכות : והנה נבחר בוחר' שאמר
רחו מי ברא חלה דעד חברהס לא חתקן לא חחקרי בשמת ואני
קיימי ברז' מחאי גישה חלה מחאי גישה : וכד חתקן הח' ברז'
ברז' חלר' לחיו' ח' חתביד עבר' ח' בר' וחלתיס חברהס
נמרו מלכות המיס : ובחיון חחון המיס חשתליס חאי גישה'
ואשתליס חברהס בחרין חחון מ"ה ואשתליס חאי גישה' וחחקרי
בשמה חלהיס בחרין חחון י"ס ודין כל נחלתיס חולבסי חל'
היס המחמך הוס בחרתיוס בחבורי הגדול בפרושי על הוחר :
אך כללו של דבר שביום ג' כבר נשלב תיקון עולם חליות
שבחליות : וכבר ביארנו שבעולם חליות שבחליות עס חכוי
כי חך לא ינורך רע וכתיב וכבודי לחמך לא חחון ואין עס בחי'
חמורייס רק ככל בחי' פכ"פ דכתיב פכ"פ דיבר ה' עס משה כי
בהינת משה עס כלתו היה בבחינת פכ"פ וחף שאט מתחריס
לפעמים גם עס בחינת חמורייס הייט נגד הפנים שלמעלה אבל
תון עס שום חחוניס אל הדיניס חו' כי הכל רחמיס גמוריס
קודש קדיס : והנה שונה עלאה דעלה חממך כן רעייתי בין
הבעת-כברכתבאר שיהי' סוד מלכות לחליות שבחליות והוא
סוד שבת קודש : והייט שב"ה ס' ב"ה ס' סוד ס' של חפליון
דכתיב והוא כל עמי הארץ כי עס ה' נקרא עלך ואמרו לה
שיין של חפליון לחקרי עס ה' : הכוונה כי כבר
נכתבר כי למעלה בחליות לחליות טלח חיוו ברז'
דחיו' וקדרות עס ה' לחיוו בחשבון עס"ו רוי דיימי'
עלאין כנבורר בוחר' לחמך משט' והחו משכ"ו יומין עליון
לגבי חחון יומין חחון חיוני סס"ה יומין עליון עס"ו :
וכוונה כי יומין חחון חיוני סוד תפארת ומלכות דכלל
חליות שסס סוד ו' ימי' של מ"ב שששש ימי' שלס
נקראים יומי דחול וחף עס עליון סוד קודש שחרי סס ברז'
לחליות על כל זה סס מתלבשים בעלמות שלמות ססס
סוד חל כמ"ס : ולכן סס נקראים יומי דחול ולא יומי דלך
שמתלבשים בחול ווס מקבלים

למה נ
מקד

מסוד שבת שהיא סוד מלכות דאגלות שבאליות שהיא סוד קס
 ה' שין של הפילון לפי סדר האותיות בשבת אלהים זה השם
 מן תלמי ברחמי'ם והוא סוד ש' במשפט השם והבן כ"ו הטיב
 וכו' ככה אל הטאור : ומתחלה נהרץ זה שאמרנו שזאת המעלה
 שחיה בסוד עשרת בעלה תהיה רק לעתיד והרי מנינו ששם עתה
 לפעמים יש לה מעלה זו : הכונה כי עתה אין לה מעלה זו
 בתמידות רק בעת רשן שאז שושנה עלאה שהיא סוד הבעה סוד
 ע"כ מתלבשת בשושנה תהיה אזי היא טועמת טעם ע"כ
 והיא היא העולה למעלה ומכללת בשושנה עלאה והיא נעשה פעולת
 בעלה : אבל לעתיד יהי' לה זו המעלה בתמידות והנה עתה יש
 לה זו המעלה בכל שבת שמייד ששכנס שבת אז תיד קידם הויה :
 הכונה כי שושנה עלאה שהיא סוד קודש מהלבשת בשושנה תהיה
 ושושנה עלאה נק' היום דכתיב ביום ההוא יאלו מים חיים מיוצגלי'
 וכתיב יום יודע לה' אדר הוא לא יום ולא לילה כי יום ולילה
 רומז לת"ת ומלכות אבל למעלה כתיב ויהי ערב ויהי בקר יום
 אחד : ולכן מיד שקידם היום אז גם יום השביעי הרומז אל טקופא
 דז"א שהוא סוד שושנה תהיה נקרא ג"כ קודש הרי לך מוצא כי
 יום שביעי הוא קודש ונעשית עשרת בעלה והוא בעה בה לב בעלה
 והוא גמלתה טוב ולא רק כמ"ס והבן זה : וכו' ב' התרומה יעלו
 בקנה א' בראש מוצא תיקון שושנה ותהיה היינו תיקון כניעה
 שזה נעשה ע"ה ה"ת סוד יעקב דכתיב ויבן לו בית כמ"ס והם
 סוד ששת ימי בראשית ואחר שתקנה בששת ימים אז נטל יום
 אחד מן ע"כ סוד שושנה עלאה שהיא סוד ע"כ וכללה ביום
 השביעי סוד שושנה תהיה וכו' ויברך אלהים את יום השביעי
 ויקדש אותו : ובא רעהו ויגיד עליו איתניו נעשה זה התיקון
 ואחר שזה נעשה ברוב הכנס ליום השביעי שהוא סוד חוספות נפש
 בשבת כי שושנה עלאה היא סוד נפש האלילות כמבואר בזהר
 ע"פ שבעה ה' בנפשו : ולכן אמר קרא וינפש והבן : ובאלה
 הדברים יבארו כל דברי האר"ל בענין ה' מעלותיו כי הוא מוצא
 המעלות של שושנה תהיה אבל שושנה עלאה כבר נתקנה ביום
 ג' שאז נאמרו מלכת המי'ם ונאמר בו ב"כ כי טוב והוא שמשו
 שיהיה בכתר א' כי משם נאללו כמ"ס וביום ל' הים הקטרוג :
 וירדה למטה ושושנה תהיה ירדה פלאים כמ"ס ושאר דברים
 מובנים ומבוארים מתוך הדברים שלמעלה וא"ל להארץ והחכם
 ויסף לקח : ובאלה הדברים כרתנו ברית לשפתים יוסף לפרש'
 ז"ל ושבנה הארץ שבת לה' ופרש"ל שהארץ היא סוד שושנה תהיה
 דכתיב והארץ הדום רגלי ופניה השביעית תכלול בשושנה עלאה
 והוא נפש ה' כמ"ס למעלה והוא נק' שבת שהבת שהיא בתו של
 אברהם תדבק בש' ונעשה שב' תהיה היא סוד ש' של הפילון
 שנק' שם ה' כמ"ס ופירש קסם שנאמר בשבת בראשית :
 והכונה דכתיב ישמעו השמים ותגל הארץ הרי ב' היותות
 י"ה בשמים סוד שושנה עלאה שנק' שמים נגד שושנה תהיה שנק'
 ארץ ובה שם ו"ה כמ"ס כבר וברוב שכנס מיום הששי לשביעי
 וכללו שיהיה אחד ונשלם השם הויה דכתיב ויום הששי ויסללו
 השמים והוא שבת לה' קסם שנאמר בשבת בראשית והבן כ"ו :
 הרי נבחר סוד אות ז' במנינה שהוא שבעה שרומז אל' מעלות
 על מדת המלכות עד שהעשה בצורת ז' שהיא י' על ו' תגא על ו'
 ועתה נבאר סוד אות ז' בכנינה :

ומפרנס את כל בני מדינתו : ואם בני מדינתו יעברו על נדבותו
 הרי כל בני זימין ומארי קרבה בידם הם מסורים וכו' קר יראה ה'
 היא חזרו : יראה ה' זה חיה להחמר את ה' אלהיך תראה :
 בני דתמן יראה שר' : ואם בני עלמא מקימין ביתובי דאורייתא
 אזי כתיב וקסם בעוד לילה ותתן ערף לביתה וחק לנערתיה :
 וכתיב ממרחק תביא לחנה מאתר עלאה חקר לחנה עלאין
 טריין תמן : והו בני עלמא יעברו על ביתובי אורי' : הרי חרב
 לה' מלאה דם חרב טקמה נקס ברית וכתיב אף חיי אעשה זאת
 לכם ושלחתי חרב וגו' מאי זאת כתיב א' לוחת יקרא חס וכו' וכתיב
 אשה יראה ה' יראה ה' ודתי דנרץ למדת מאי זאת דתמן כל
 פתוסין והל גוריון ודיונין דאורייתא דכתיב זאת חקת ההורה הרי
 יראה ה' היא חזרו : וכנה אמרו על פסוק וראיתם אותם
 וזכרתם וגו' משל למלך שהיה לו בן ג' מה עשה המלך תלה
 הרעצה כנגדו וכל זמן שהבן רואה את הרעצה תולה כנגדו הוא
 מתירא מן העליון והלך בפקדיו התלך יי' עשה לבן חזק שימתי'
 פקדיו המלך שוי חזרו' הרעצה שהוא רואה אותה תמיד : כך
 וראיתם אותם וזכרתם : והכוונה כי תכלת רומז אל מדת המל'
 כמ"ס במקומו וכן אמרו על פסוק אף חיי אעשה זאת הוא זאת
 לקבליון להתפרע מכס דלא חוליתו ביעומוס דהוא זאת חקת
 הקורה : ועתה מובן כפ' שהחלנו בטוב טעם אחר שכל
 האורות בידה הן ברוב או להטיב טעם לה' כמ"ס כמ"ס וז'
 זאת היתה לי הכוונה כי תמיד שויתי' לנגדו ויהייתו משגל
 תמיד ברעצה ולכן פקוד נצרו : הרי מוצא לנפך כי אות
 זיין בכנינה שהוא מלאה רומז למדת המלכות כשירדת למטה או
 לזון לכל השלמות או לנקס נקמות ה' והוא מובן :

דרך ב' בוית' סוד מלת זאת ומלת זה
וסוד זכור ושומר

כתיב זאת חוקת הבור : ואמרו זאת זה אות קיימא דלא
 חסרעוד וד' חסרעוד כולה חקרי זה : ומקנה עייל
 לדבר : ועל ד' שמור וזמר כדלח' לחברון : הנה כבר בארנו
 במלת אשה שמלת אשה רומז כשהיא יורדת למטה והוא הוא נק'
 זאת דכתיב לוחת יקרא חסה כי מאש לוקחה : ומדת הואת היא
 ההולכ' עם ישראל בגלו' דכתיב אף נגד זאת בהיותם בארץ אויבים'
 וכתיב בפסעסם שולחה חמכם בנין דלא חקדימת קיסעו לנגדו
 ובנין דאף זאת עתה בגלות כתיב לא תאחזיקו לבלותם לבלותם
 כתיב וז"ל תקותמו כי היא קשורה בחקות חוט השני בג' כ"ו ש'
 תקוה לאחד יתך כמ"ס כבר כ"ו המקין זאת חסיה חל לבי על כן
 חומיל : והנה הוא זאת חסיה עלה תחת ה' היותה זאת כי כבר
 נבאר שמדת המלכות נק' את שכללת כל ה"ב היותות מא' עד
 ה' ועולה שבע שש ז' מעלות כמ"ס למעלה וירדת ז' ולכן נק'
 זאת והנה נר' כי בששת ימי בראשית עלה שם מעלות דכתיב
 שם מעלות לכסא ומעלה סו' היום לעתיד כמ"ס והנה חסיה
 סדום חוריו אותה שלשה מעלות דכתיב ארצה נא ויראה ה'
 הכלעקתה הבא' אלי ואמרו וז' עקת ריבה חק' וכתיב צעקה הנערה
 כי נעשה בסוד נערה שהוא מעלה ה' כמ"ס והוא בסוד הדינים
 שהם שכי' כמ"ס כבר שהוא סוד נערה' במספר השם והבן זה
 אבל עתה בגלות חמר הוא ירדה פלאים עד כי שחה לעפר
 נפשו דבקה לארץ בטנגט כמ"ס שירדה כל המעלות שהם שבעה
 וחזרה להיות בסוד נקודה א' דכתיב פן אפשיטנה ערומה והאנתי'
 כיום הולדה וזכו שאמר הכביא גדול עון בת עמי מחטאת סדום
 ולכן ויסרתי אתכם אף את שבע על חטאתיכם : והנה נבאר
 כבר כשהמדה הואת הולכת בגולה וזכרנו גם הצדיק ליק' חמרי'
 והוא סודק אותה מעט דכתיב בוקף ה' לכל הטעלים והוא סוד
 יוסף דכתיב עמות ביוסף שמו' נלאו על ארץ מצרים כתיב
 שכתבתי כבר : וזכו דכתיב לדיק חודש בלדקו וכתיב
 שבע ויפל לדיק וקס : והו אית לדיק לתחא דאיהו ברית
 למיקס ברית והו אף דכתיב עוסיחכם מבדילים ביניכם
 ובין אלהיכם ונעשים מחיה בפני האור והוא דכתיב
 קטותה בענין לך מעצור תפלה : על כל זה הוא
 עמ' :

פתח ג' דרך א' כו יתבאר אות ז'
בכנינה

כתיב זאת היתה לי כי פקוד נצרו : הנה כתיב יראה ה'
 היא חזרו : ואמרו משל למלך שהיה לו בת א' נאה
 חסודה כו' ומכר כל חזרותיו בידה וכן כל בני זיין חרבא ורומחה
 וחבי בלסרא' הכל מכר בידה : אמר לה בתי הרי כל מדינתו
 בידך אם בני מדינתו יקיימו נזרתו ונמוסו וזווי הרי
 כל טוב בידך וזאת זיין אותם ומפרנס אותם חס'
 חס טוב הרחיו לו וכפי חץ : ולא עוד אלא שאפתח
 על חזרותיו שאמרו חבתי והכל יהיה מסוד בידך וכנס תוון

כתיב
 הוא
 חסודה
 חבי
 בלסרא'
 הכל
 מכר
 בידה
 אמר
 לה
 בתי
 הרי
 כל
 מדינתו
 בידך
 אם
 בני
 מדינתו
 יקיימו
 נזרתו
 ונמוסו
 וזווי
 הרי
 כל
 טוב
 בידך
 וזאת
 זיין
 אותם
 ומפרנס
 אותם
 חס'
 חס
 טוב
 הרחיו
 לו
 וכפי
 חץ :
 ולא
 עוד
 אלא
 שאפתח
 על
 חזרותיו
 שאמרו
 חבתי
 והכל
 יהיה
 מסוד
 בידך
 וכנס
 תוון

שערי שער האותיות אות זיין

והס בוסוד הבינה ומתגלים למטה בסוף ג'ה שלה סוד הרגלים
עשם סגן התגלות ה' אלבעות : ונפי שחיות מנפ"ך הס
חיותיה כעטות ולכן הס כב' רגלו ה' בימין ה' בשמאל שהס
סוד חסדים שבגבורות וגבורות שבגבורות כמ"ס כב"ג : ושרס
נשאר ביסוד שלה והנה אותם של ימין שהס סוד חסדים שבגבור'
יורדים בימין ו'א' ושל שמאל בשמאלו ושל יסוד הוא בקו המלעי
על : והנה אותם של ימין נשאר ב'א' לנוד המוחין שלו : ושל
יסוד הס חזורים למעלה בסוד אור תור ויונאים דרך החור שבח'
מחוריו לטקפה דליה שעומדת נגד החור כמ"ס כב' ושל
שמאל מתפשט ויורדים למטה בעולם הכריחה שנקרא קרקע
המשכן כמ"ס : והוא סוד שר"ך לתן ריח בין הדבקים שבק"ס
שהוא בכל לבדך על נבדך כי אלו הד' למד"ן רומזים לק"ך
לדפי אלתיס המתפשטים מן הבינה וליך לספרים שישחרו
הקני שהס חסדים שבגבורות למעלה והגבורות שבגבורות ירו
למטה בכריחה : ועיה נבא למונת כוס של ברס : כי ט"ס
רומז לקח אלתיס שהוא התפשטות הבינה ב"ק שמוטה והנה
נתחלה וירדים בב' קלוות ימין ושמאל שהס סוד ירדים ולכן
ליך ליעול בב' ידיו והח"כ מולק השמאל ושאר בימין לבד כדי
שישחרו רגן חסדים שבגבורות והגבורות עתלקים וירדים למטה
ולריך להביה טפה מן הקרקע שהוא ה' אלבעות לתן ריח בין
אותם שירדו בכריחה סוד הקרקע ובין אותם שישחרו למעלה
באללות : ו"ס טפה סובר שלי ברמות ה' אלבעות הרומזים לה'
אחיות מנפ"ך ו"ס זרת סובר שר"ך לתן לכל רג' של כה'
והבן כ"ו : הכלל העולה מזה שהבינה מתלבשת בחסד של ו'א'
והוא כהותו והוא סוד קוד המטה שהיא נוחת ע"י הגבורות שבה
קצבה לזו החסד שדרט להתפשט והיא נוחת לו שיער ונבול
ואחרט שבחסד מתלבשת רק ה"ג של רגל ימין ככלל אבל בת"ח
שלו שהוא קו המלעי הף שהס מתלבש ג"ב רק ה"ג שביסוד בינה
עכ"ו כב' נבחר שביסוד כולל כל ה"ג כה"י והוא מתלבש בתוך
הת"ח כמ"ס כב' הרו גם הת"ח כולל את כולס שהס ג"כ ה"ג
וקם נגד עליה ת"ח שלו מתחיל עמידת הטקפה ד"ח ומקבלת
הארת אלו ה"ג דרך החור שבחור כמ"ס לעיל : והנה נתבאר
כבר שבינה נקראת מ"י וחסד נקרא מ"ס ומ"ת נק' שמים וטקפה
ד"ח נקרא עפר הארץ : ו"ס זרוע ה' על מי נבלתה כי הבינה
שנקרא מ"י מתלבשת בחסד ו'ח שנקרא זרוע ה' והבן זה :
ועתה יתבאר הפ' מי מלד בשעלו מ"ס ר"ל ע"י שעלו שהס סוד
ה' אלבעות הוא מודדת את החסד שנקרא מ"ס ונתן לו גבול :
ועתים שהוא סוד הת"ח בורת חיבן כי זרת הוא ג' טפחים שהס
ע"י אלבעות שהס סוד ה"פ של כה"י : והאר נשון חיבן
הכוונה כי כבר נתבאר שהת"ח הוא רק סוד ו"ק וכשנחשו לו
המוחין דל"ו אלו ח"ת שלו נעשו כעשן ונקום חב"ד וה"י נעשים
חג"ה ונתוספו לו כה"י חסדים בסוד חסמות שבת ו"ס בורת
חיבן מלשון הוא עשן ויכוננך עשה לך כמים לעמוד עליהם שהס
סוד כה"י ו"ס כונן שמים בחבוקה ואחר וכל בשלש עפר הארץ
ולשון וכל הן שהוא מלשון כיכלופרנסה וכן שהוא מלשון מודדה
הוא ככונן ו"ס בשלש שהוא סוד שליש ת"ח ששס הוא מקבלת
פרנסה ונתוח חיבניה שהיה בסוד גדלות כמ"ס : ועוד יתבאר
זה לקמן בתקום אחר : והבן כ"ו :

אות הית

פתח א' רך א' בו יתבאר סוד אות ה'

בצורתה כתיב וידבר אל בני חת לאמר ונ' : להבין סוד
קניות מערת המכפלה ע"י אברהם מאת
בני חת אבאך לך תחלה סוד אות ה'
בצורתה : וכזה חיבן למה לה היו עמי
לוחיות ה' בשכטוס כי מטחו של יעקב חיתה שלימה ולא
היה שום פסול בורע : והוא עפ"י שיתבאר לקמן : הנה כתיב
חיל בלע ויקראו ומבטט תורישט אל : והכוונה כאשר נתבאר
בשער הראשון שחזי גאיתו התמטעה עס הוא סוד טקפה דחיתות

אות הית גן העדן

רבה שלא היה בה סוד הו"ו דמחשבה סוד אור החכמה אחר תמונ'
נמוך החסד אל כל היום שהוא סוד חזי עטירו עליונה
שם נמוך אור החכמה שנקרא יוס' דכתיב וקרא אלתיס לאור'
יוס' חבל הרשעים בחק ידמו : ולכן חזי עטירו עליונה כונה
מכה אור החסד המתפשט מרוח דמחשבה דכתיב עלס חסד
יבנה : אבל חזי עטירו החכונה עשם לא היה אור החסד לא כונה
ושם קליפות הקשות שנקראו מ"ס הדוגים שלא בלו לידי קפ"ו
ולויר ובנין רק כבוד מדבר שממון והס נק' בני חת כמ"ס כ"ג
כב' : וס נשאר בחסד כמה נלוות קדושת כבוד הכחוב
ורחיו דמעת העשוקים כמ"ס כב' : ולכן אות ה' רומז לס"א
כמ"ס כב' וכמבואר בוור : והנה נבחר עס שאלו הגלויות
קדושו' שהס נבלעים בתוך הקליפות שנק' בטן שאלו הס מחבריו'
מעט מעט על ידי הדוקים היינו על ידי מטרות שממס כבוד
אלך ה' כפסי אש' כמבואר בוור שר"ך למסוד נשמוז בחתרא
דמוות שריח : שהוא סוד טקפה דהתומת קה"ס אחון כמות' חז'
כשעמט הגויקים בלו בחך הקליפות אז הגלוות קדושת מיד
ללחיים בלחות הנשמות שכל ח' נדבק בשורט : והנה הקליפות
רומזים לשלש בלחות הנשמות והס לעוקים אל ה' דכתיב מתבטן
שחול שעיני ומיוד כתיב ושמע אלתיס אל נאקתם וכתיב וחרד
לחילו : שהשכינה מיד וורדת בתך עמקי הקליפות להליל עשוק
מיד עשוק : והוא סוד אש' אלוכה וסופת כל הקליס והחומים
שסביב הנשמה והשמה נדבקה בשכינה קה"י האורש שלה ואזי גם
אלו הגלוות קדושות שהיו בבטן שחול ללחיים גם כן בהגשמה
הסיה וכדבקה ג"ב בשכינה : ואזי כשהשכינה עולה למעלה עוליס
עמה גם אותן הגשמות וגם אלו הגלוות שהיו בקך הקליפה בס"ה
וחכמו שחלק גם עליה : וכל ימיו הגלות עד עת דכתיב בלע המות
ללנה ריבכה השכינה לירד בכל פעם לתוך עמקי הקליפות לברר
הגלוות והוא סוד גלות ישראל בין החיותות וגלות השכינה על
ישראל ואלו הגלוות בחשר שהיו בין החיותות מוז בחיים נשמות
הגרוס והאר שבלו בזה העולם ומסגלים מלות אחר מיתתם הס
עוליס ברוח דמחשבה כבוד שאמרו קך עליה במחשבה אל מיתה
ר"ע כמ"ס כב"ח ו"ס לא גנו ישראל לתוך האמות אלה כדי
שיהוספו עליהם גרוס והגרים שנתוספו מינן אינן אלה שגדחו
וחורו ונראו וישראל לא חסרו ונמניס והבן זה : והנה כבר
נתבאר ששהשכינה יור' בנלות חזי גם היסוד יורד עמה בב"ה
עדות ביסוקף שמו בלחיו על ח"ך מרדים כמ"ס כמ"פ כי ביסוד
כבר נתבאר שנו מתגלה טפה חסר מרוח דמחשבה סוד חסד אל
כל היום וזה החסד הוא סוד אברהם סוד אבר מה כמבואר בוור
כמ"ס כבוד הכחוב והוא יושב פ"ח כהאל : ו"ס פחה טוב פתחת
לגרים פחה טוב' דייקה : והבן זה : כי כבר נתבאר שעל ידי
אור החסד שהוא סוד חסד אל נחמן כל הדיינין ובורחין ומחבבין
בסוד הכחוב אל זועם כמבואר בוור : וזה חיל בלע ויקראו
ומבטט תורישט אל דייקה : והוא סוד שחירו כשבא עש' אל
יעקב כתיב והאר נגס יוסף ורחל ואחר' שרה עשו להסתכל ברחל
בר' ע"י ש' שהוא סוד ח' איס שהיו עם עשו שהס סוד ר"ע ע"י
במספר הסוה : ועמד יוסף בכניו והגן עליה דכתיב בן פורת
עלי עין : והנה סוד החסד הוא סוד אור הכחמה שהוא סוד שס
של ע"ב במספר חס"ד ושם בזה הבס ד' ויד"ן שבכללותם עשר
ועשר מעשר הס סוד ד' מלות והס סוד ת' עלמין דכסופין
דזרחין דליקוף סוד יוסף וכזה הוא מנין ע"ד ת' איס סוד רע עין
שהס סוד עפר"ן חס"ו' במספר הסוה : ועתה מובן סוד קלות
מערת המכפלה סוד מרת המלכות כמבואר בדברי הראו"ל מאת
עפרון התתי על ידי אברהם סוד הארת חסד בד' מלות שקל כסף
סוד ת' עלמין דכסופין ושק"ל הוא סוד נפש במספ' הש' שו' סוד
פדיון נפש דכתיב ונפסי אשר פדית : ואחר עובר לסו"ר כי זה
האור יורד למדת הדלקי סוד מרדכי' במספר הסוה כמבואר
בדברי הראו"ל שהוא עמוד עד הקליפה הקשה סוד מלך ע"ד
במספר הסוה : והוא סוד אות ט' שבו פחה החורה כי טוב כבוד
פחה טוב פתחת לגרים כמ"ס לעיל : אבל טוביה גנוו בגויה כמ"ס
כב' והוא סוד הכבוש שסובב יוסף והחפה לרחל שלא יסתכלו בה
רע עין בסו"ת אל בלי חת דכתיב ונבא עליה מלך גדול וסיבב
אח העיר כמ"ס כב' ובשבל' שאות ט' הוא אלל ה' חזי טוב' גנוו
בגויה כמבואר בצ"ח : ולכן לא היק' ט' בשכטוס והבן

תמונה
עליונה
לאחר
לכנה
חסד
לכנה
י קפוי
לכ"ו
הכתוב
לס"ה
ליונות
ברוי
בסוד
לחיות
ל"ה חז
ת מיד
ליונות
מבטן
והרד
חשוק
חוחים
זו גס
לשואה
עוליס
בס"ה
האות
לברך
גס עס
קשות
ס הס
מיתה
לח כתי
שדוה
ס ככר
בס"ה
ביסוד
שד חל
בזוהר
פתחת
על ימי
חבתי
ויקחתו
ש חלל
ברקל
ע ע"ה
ס טרה
וד שס
ס עשר
גסופין
ע עין
קיות
ל מחת
ל כסף
ל סוד
ל י"ו
זכור
ע"ה
בסוד
כמ"ט
לכו כה
וסיבה
ל גנו

שער

שער האותיות

אות הית

גן העדן

גט

ברי תבאר לך סוד אות ה' כפרינו ונבאר אותו במנינו :

דרך ב' כו יתבאר סוד ה' בכנינה

דרך ב' כו יתבאר סוד אות ה' כמנינו

כתיב תבתי דרכי והשיבה רגלי אל עדותיך : וזה כבוד
נתבאר במלת ח"ק שיהיה ח' במנינו שהוא שונה שרומז
למדת האד שהוא שניו מתעלה למטה : ונתבאר כבר שבמדת
הסוד סס ח"ה אל המנינים בסוד ג' ד הכנה דכתיב והודי נספך
למשפחת ומזה נבדו מי שופנה סוד מים הונוים ט"ו חמה על
הארץ סוד יו"ד במספר האור : ונתבאר כבר שכן חות ח' נעשה
ק' ס' וס' אל הקליפ' בסוד שמיטה רגל מן רגני המרכבה למבאר
מדברי המדע' ס' סוד ח"ה גבל : והנה כבר בארנו ריש המלמד
על זה חק : החורים : ולהבין סוף המלמד שם ח' ח' ח' ח' ח'
ת' ח' ח' ו'
הוד דעבדי הנהל לבני כסה וע"ה חוק' ט' ו' דהחתי נבני בני
כסה כהנפחה נהירין ונבאר ממי כחול דכתיב חלל ומחקה פיה
ואמר לה פעלתי און : והטובה כי כבר נתבאר שזו ד' רומז
למדת המלכות כשהיא חך הגולה עק' ר"ג וכו"ל שהוא סוד
י"ד ועירא דפניחם הוא סוד יו"ד דכתיב בחזרו הר"ג כמ"ט
בסוד הנכות הוא עמוד חקר כחלמי : והוא סוד הדיק שירד
עמה גס כן בסוד עזות ביוסוף : וכשירדת בגולה בין העמים
או היה מתחברת עם הט"ן סוד נהש עקימא והוא השקן דעביד
לחנה לב' : והו עמה כי תרם גבירתה והליתין חכד
בדיק ונסתם הפתוח בסוד שחמ"ט שטובי' גנו גויה וכפחה
כמנוס סוד גבור השתלתי עק' ח"ל והוא ס"ה חללה ומחקה
פיה והמרה ל"ה פעלתי און ר"ה חפ"ל והבן זה : והוא כתיב כי
כנה סוד יבסה ח"ן סוד הערלה הממסכה את הברית : והוא דרך
למילה ופריעה כמ"ט כבר וכן נתינה המילה בח' סוד ס' ד שהוא
סוד מילה ח"י י"ס : והוא מ"ל הוא סוד ע' הורות שורדית מן
הת"ח אל היסוד שהוא טלל לו' ימי הבעין שבכנינות עקר הוא
ע' : ות"ה הוא סוד הויה כמ"ט : והוא דכתיב כי אלך בחשך ה'
אור לי : והנה סוד המילה ופריעה הוא שבשמים הורות ונתבאר
במקומו : ולפי שחיות הקליפ' הוא בסוד סוד רגל שחלל
שס עיקר סוד היסוד ג' ד הכנה : אך שיש עני שאומר
שהוא ברגל ימין : ומקשיב' הרווייה לאיבורה : והוא ע"פ
שש ב' דעות שלפנימ' תפול מובאר בזוהר ע"פ ויגע
בכף ידו שהשם נעשה רק ברגל שחלל סוד הוד וזה
ברגל ימין סוד ג' נהש דכתיב גס נהש וברא' ל' יסר :
ופעמים מובאר להיך : אך הכונה ע"פ שכבר ידעת
שהקובה עומדת נגד הועיר אנפין חס כן שחלל הנוקבא
הוא נגד ימין זעיר אנפין והנה הוא נגע בכף ידך יעקב
היינו רגל השחללי שס חזיתו בסוד השקן שפולט בכל
הנה שס ס' ימים חון תיכ"ס כי יו"ס כבר נתבאר
שרומז לבני שס אין אחיה כלל להשקן השל' הוא הכה"ה
וחס כן כשעשה פנס בסוד דועיר אנפין ח' ה' ה' ה' פנס
בנהש אל הנוקבא : והוא עובן : והנה כבר נתבאר שהנוקבא
הוא סוד עקב בסוד הכתוב עקב עטה יראת ה' וכתוב
עקב אשר שמש אפרים בקולו ואמרונ מנעד שמה חק עירובי
החומין : שהוא סוד הנוקבא שהוא סוד עירוב החומין :
בסוד טולת מצרבי כמ"ט בתקומו : ולפי אגוע מנע פנס
גס בנהש דועיר אנפין כי כהדי הולט לקי כרבה והיינו בעקב
עלי דכתיב והוא יסוף עקב : ולכן בלחף הרביעי שהא נגד
ג' עק' ענה קודם ח"ן החמשי שהוא כ"ג סוד נהש
כפי ולאף החמשי שהוא נגד הוד כתיב כל היס דו"ה :
ובלחף הששי סוד הגולה כי יסוד הוא הנואל כמ"ט כמ"ט
ונהש כתיב וירח לו השמש והוא לולע על ידו עד דכתיב לעת
ערב ויהי אור וכו' דכתיב חו לנו כי פני יום כי ינטו ללוי ערב
ואן הוא רוח דפריעה וכה לשמוח ל' ג' ל' כי יום קקס בלבו
כתיב : וכחור חל הביאוך : כי מן ח' נעשה ק' כשנשתרגל
השחלל למטה במקום שחין סוד רוח דמחשבה חלל כשמוגע סס
האור מרחו דמחשבה אז חור הרגל למעלה במקום העדות כמ"ט
כבר : ח"ה תבתי דרכי והשיבה רגלי אל עדותיך וכן : הכי
נתבאר חות ח' במנינו : ונתבאר חותה בכנינה :

כתיב

והוא נבדוק תימן : להביך זחח תדע כי חות ח' ח'
רומז אל הסוד והוא מלמן וימי חנה הלטיס על העיר'
שהוא לשון תשוח כח : כתיב והשקה חל מחילך ואמרז כביטל
שחש כח שלמעלה : וכדי לבאר כל זה נבאר תחלה מחמור' ל
על פסוק והשכ בחיתן קשמו : תלמד שמתחלה קשמו וחור
למקומו : והוא ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ואו ע"פ דכתיב ואך חשפה הרעה הגדולה סודת וסודת ח' ח'
לחלטים : וחשפתי כמ"ה וחסהת עמך שהוא לשון חסרון : והוא
ע"פ סוד שחמור' ל' כחמלח' ע'ר אלח מחורבנה ע'ר ידובלים :
והוא כי בעת רגון היינו מודת המלכות יוקנה מנור השמאל עק'
רגון המתהפך נגור און חמור' ע'ה ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
וכן עיר הגולה דכתיב עיר לנו חיל וחוקה : חלל בעת הוועס
ק' עיר קנהה לבי שחשכס כה מעט זעירין חיוגן לחחוקי כה
והו כתיב חחוק לנו קנהה וכו' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
דוח ימין מ' דברת ח'ן לה כי נספך ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
מפני חויב וזה נעשית הרעה הגולה בגין דכתיב חשפתי רימם
והנעבדה כרחה נקודת חלל דכתיב בנהש נארה כלל דכתיב חל
תרוגני שתי שחמור' וכל החירות קבוי לה וירדים לתקום סוד'
ואו הרעה נעשית נהנה ונתמלח מחורבנה על ירוכנים וזה
שמתחלה כתיב ט' חמשי שרי גבירתי חכמי בורחת עמה כתיב
ושפחה כי תרם גבירתה : והוא כתיב הדיק חכד וח' ח' ח' ח' ח'
על כה כי מפני רעה נחסף הדיק : וזה שמתחלה כתיב ח' ח'
גסרן תחתו דטלה חכמינו עמי' וטלה שייפין והבין ביה חלל
כמבאר מ"ך דברי הרשב"א ו' : חלל עקה וח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ביתו עמו בבית דכתיב חלל ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
דכתיב חלל ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
עלה חיה רעה חללהו וכתוב כי רעה נגד פוכס : וחמשי רעה
נחסף הדיק וד' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
על לב דכה לח חקרי ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
לחון ל' יסודות מים ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
דכל שייפין לח יחבין ליה חוקפה וחילח חשחאר השש ח' ח' ח' ח'
נחסף הדיק וד' דכתיב וילנו בלא כח לפני דרך רודף מלח
כתיב בגין לחילח החרבה וזה שחמור' בך ענמוולח נמלח
ח'
לחלטים דכה ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
והשקה חל מחולך ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
מצלה ח'
ס' מרות קלושות שחל' מומין מרחו לח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
כל הדינים דכתיב חל וועס כמ"ט כבר עקה ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
מחולך : והוא ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
והוא יפוס רגיו : ס' רי נתבאר לך סוד חות ח' בלרתו כמנינו
בכנינו שרומז לתת האוד וחק שמתמלח לפעמים שרומז חל היסוד
היינו כשמונה חת הספרות מן המטמה חק' רחשית או היסוד
הוא שמעי : ולפעמ' ס' מרמז חל הפינה שהוא שמעיית מתמה
למליס : והוא שמעי' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
אל הסוד שבכנינו : וכן אל היסוד שבסוד או אל הסוד שבסוד
בחוה מדה מדבר חס בכלל או כפרט בשפירח או כפרטק' שס
או בעולם שס : או בכלל השלמות והכסס עניו בראשו ודי ביה :

פתח ב' דרך א' כו יתבאר מלת חכמה

ומלת חיים ומלת חך

כתיב חך אוכל יטעס : תדע כי מלת חכמה הוא סוד ח' ח'
מ"ה והוא סוד כח מ"ה : והטובה כי כבר בארנו שהנה
בעצמו טולל י"ס ונת' שס שחך רומז אל החכמה : והנה נתבאר
שס שחלת מלחית האותיות וזהו תפה שלמעלה סוד נקודת
המלכות שמיטה כחור ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
וע"ה הפה וזהו ח' מולח' הכלולס כ"ב חוקיות ונת' שס שחלת
ילאו חך בכתי' נפס שהוא סוד שס ב"ן ונברו הדיקין והס הסיניס

שערי

שער האותיות

אות הית גן העדן

שהיו מעורבים ג' עם האורות ולא יכלו לבח לידי תיקון עד
 שבה במו' כרום שהוא סוד אור המבנה רוח למחשבה המתלבש
 במלכות ע"י היסוד וע"י נפתחו הדינים ונעשה תיקון בכל העולמות
 וזה הבחי' היה בבה סם מ"ה כמ"ס סם : ואז נעשו בבוד אנטוא
 נמור כי ירש החי' סוד כ"ח מ"ה במספר השוא והם החי'ים
 הכלה ים שבאו ממקור החיים מרוח המחשבה : ואז כתוב החכמה
 החי' אח בעליה וכתוב כולם בחכמה עשית וממנו נמשך אל
 הבינה שע"ה הוא חי'ים הם למנוחיהם בפה : הכוונה כי בינה
 נקראת מקור מים חיים וכתוב ולמקור המים קרא ימים :
 כי בינה הוא סוד ים הקדמוני ועליו נאמר והכתי
 לשבעה נחלים כי ממנו יונקים כל השבעים ומוטבים מים אל הים
 החמרון : והנה נבאר שני' דאבא מתלבשים בכה' דאמא
 ונה' דאמא מתלבשים למטה בוא' : ונה' כבר כי יסוד אבא
 כ"ז שהוא מלוכב ביקור אמתה אזי כל אור הוואה הוא נק' ע"ס
 חי' ונקרא חי' חכמת נשים דכתי' חכמות נשים ביהם חלכה
 עמודיה שבעה שבינה סוד עולם העומד על ז' עמודים : ואחר
 שיהא יסוד אבא לחון הוא מניע עד הטק' דו"ה ומשם הוא סוד
 כל הבנין של הטק' הקק' בית דכתי' בחכמה יבנה בית כמ"ס והוא
 יולא חון ל"ה דרך החור חיים הם למנוחיהם בפה והבן : ונחזור
 והנזק' נת' שנק' פה וזהו חיים הם למנוחיהם בפה והבן : ונחזור
 אל הביאור שאמרנו כי המל' ואלו האורות בס' רפס לבד סוד
 ב' ונסק הוא שורש סם א"ל אלג'י כמ"ס כבר : ואח"כ ע"י אור
 החכמה שהוא סוד הח' נתקן על ידי סם מ"ה ח"ך מ"ה ונפתחו
 כל הדינים בבה סם מ"ה שש שורש אל הו"ה והוא סוד או"ל
 במספר השוא כמ"ס כבר : וז"ש ח"ך או"ל יועם והבן :

דרך ב' בו יתבאר סוד מלת הנוף

בתיב חטף לנער על פי דרכו גם כי יודין לא יסור ממנה :
 וכתוב נער הייתי גם זקנתי ולא רחיתי לדתי כעוב
 ורעו מפקד לחם : הנה כתיב אשרי ארץ שמלך בן חורין חי
 לך ארץ שמלך נער : הכוונה בזה שבזמן שהיו ישראל ערויין על
 אדמתם אז כתיב גדול ה' ומחולל מאוד בעיר אלהינו ומלכה
 אחת במטרוניתא : ואז נקרא מלך גדול ונקרא בן חורין שיונק
 מרוח דיובלא ששם סוד החרות : אבל בזמן הגלות שאז מלכה
 הסתלק לעילא ומטרוניתא אחת קרית ואז היה מתפרנסת מספיקו
 שביעית כדון עני והוא סוד הדיוק סוד יוס שביעי המתלבש
 במטטרון שביעיה שהוא סוד נער שהוא בבוד ש"ך דינים
 דזוכרא כמבואר מהוך דברי האר"י ז"ל והוא השליש שאמרו
 עניו הבשל מפרנס את אשתו על ידי שלי"ש סוד תמ"ר דכתי' דיוק
 כחמר ופרח וכתוב וכל בשלים עפר הארץ והבן :

והנה

עשי עט דודים לגלות לך הסוד המבואר בוהר
 שביום השבת קב"ה ושכינתיה אחת פשטו מכל כוונין
 דאיונו לבושין דוליה דכתי' פשטתי את כנפתי היכפה אלבישנה
 הכוונה הוא כי הנה יש עת ויש עת ולא כל העתים שיום ואף
 שלמה בחכמתו סודר את כ"ח המערכה שהם י"ד עתים לטובה
 וי"ד ימים : ומשם ואילך הלך ותקצר עד י"ד ימים : והנה כתיב
 בעת רגון עניתך וכתוב ואענה את השמים והשמים יענו את
 הארץ שהוא סוד הוונ' בעת רגון : אף בזמן הגלות שנעשה
 ע"י מעשה הלדיקים וכוונת יסוד תפלתם כמבואר מהוך דברי
 האר"י ז"ל : ואז יש עליה לכל העולמות : והוא על דרך זה :
 פעולם הכריחה עולה למעלה לעולם האצילות ומלפניה לחסד
 גבורה תפלת דאצילות ששם מתלבשים נה"י דישאל סבה
 והכוונה שסם גס בן סוד בריאה דאצילות : ובהו חבין מה שמבואר
 כמ"פ מדברי האר"י ל שהבריאה שלמה מלפניה לבריאה דאצילות
 ופעמים מבואר שאין מלביש רק ליצירה דאצילות והבן זה : ועולם
 היצירה מבואר גם כן שמלביש ליצירה דאצילות ופעמים מבואר
 שמלביש רק לנעשה דאצילות והוא גם כן ע"ד כי עולם היצירה
 עולה ומלביש לנה"י דאצילות ששם מתלבש נה"י דחג"ת דאצילות
 שהם גם כן סוד יצירה דאצילות כמ"ס כבר בש"ב : והנה עולם

דרך ג' בו יתבאר פ' הנוף לנער

בדרך אחר

בדרך

אחר יתבאר הפסוקי הגל' היסוד ביאור הגל' והכל
 בימי החול אך הכוונה הוא כי בעתים המיוחדת
 לעולות העולמות בזמן התפלה אזי כבר נתבאר
 למעלה ויסוד הנעשה באלו העתים נקרא דרך בבוד הכתוב
 דרך נבר בעלמה כי הוא בבוד הדיני' שהם ש"ך בחספר נע"ד
 כמ"ס ולכן לר"ך לכנפי' לכפות כי הם כתיב דרך כ"ס עלי טר
 והבן * אבל כשהעולמות הם למטה ואין יסוד בין האורות כבר
 נתבאר שש"ט שביצירה הוא סוד עץ הדעת טוב רע : והוא
 סוד חטא משה היתה הקדמתה לנחש ומנחש למטה : כי שם סוד
 היסוד והיתר כשר ופסול עמא וטמור : ועליו רמזו רז"ל באתרס
 הוא עופא דכור קאים עד קסולא בימא וירשא ברקיע כי אמרנו
 שזה הנער הוא השליש העומד במקום יוסף דכתיב והוא נער
 ויוסף הוא סוד ע"ף במספר השוא : ועליו נאמר כי שוף
 השמים וילך את הקול עוף השמים והאי ובגין כן וילך את
 הקול דכתיב הקול קול יעקב : ונתבאר כבר כי הוא כולל
 שלשה עולמות דמיון עמודה דאמליתיה היינו עולם היצירה
 שם מתקומו וראשו בעולם הבריאה ונה"י שלו יורדים ומתלבשים
 בעולם

אז נס כן
היחודי
הכתיים
רק סוד
ש סביבי
התקב
דחיון
והבק
ול הויוב
רע עין
חול סוד
לס והבן
קר וכן
אז וכן
סס חין
מת חור
שעת
סבורתי
ד הכתר
הטיבור
על סס
תחוייב
ג חיוור
לחוייב
ע מה
הכחוב
בשעה
בן זה
והנה
חל כי
חכ"ד
ז חס
ח כרי
כקסס
ע כין
השח
ורעו
ז חקר
:

שערי שער האותיות

אות חית גן העדן ס

בעולם עשיר : וז"ל הוא עופה דכוח קאים עד הקטל ביהא
בינו כי נה"ל שו מתלבשים בעשיה סוד יס סוף סופא לכל
לרבו ורישא ברקיע סוד עולם הברואה סהוא סוד הרקיע על
רשעי קמיות כחבאר בוור וכה בשביל שהוא ורד ומתלבש
בעשיה שסס מדור הקליפות ולכן אמרו עליו שמתראה מחיו
ולמעלה הוא טוב ומתראה מקו ונמטה מתלבש ברע ולא אמר
סהוא רע ח"ו רק מתלבש ברע כמ"ס במקומו : והוא כשהוא
למעלה בק' נער ועבר לכתוב כער עבר עברי אבל כל מה שהוא
עושה ה' מלית בידו : אבל כשהוא למטה במקומו בק' עברו וכן
בינו : והסוגה כי כשהוא למטה אז כתיב רגליה יורדות מות לי
הוא מתלבש בסוד המות והו מתרבים עליו השערות ופשוטין
דידו ורגליו מתרבו כדמיון גוף המת והו לק' וכן ביהו : והו
כי ויקן לא יסור ממנה כי עמי בקרבו כתיב ולכן נקרא זון ביקו
וכן : ועפ"ז הכון מה שרמו על הגשר דכתיב עליו תחדש בגשר
נעוריי ומה שגשג אחת לשבע שנים וזל אמר לע' שנים
הוא עולם החת השמים וען חור השמש נרפס הטעות והטוהר
פלים והוא נחמד והוא דכתיב ישב לימי עגמוז : והכוונה כי
השערות והטוהר רומים אל הקליפות הנחתים בו בהתלבשות
למטה : ומ"ס החת לו' שנים : הסוגה כי אמרו שביום השמש
או יש עליה לכל העולמות והו הוא עולם ו' מדרגות סס ו' ק'
של עולם חליות וכל עולם הבריאה נקצב לשפי' אחת נגד ספי'
האזי כמ"ס כבר : והוא אחת לשבע שנים : כי ספי' הוא סוד
שנה במספר השוה ו"ה ח' לע' כי כללות עשר הוא שבעים והו
הוא עולם החת ח"ה חל"ה חכ"ה שמים ומאור השמש כי נהבאר
כבר כי בהכנס שבת או יורד שלהוביחא דשא השורף כל כדיון
מסאכין כמ"ס דכרי הארז"ל בסוד מים חמין בע"ס ו"ה שחור
השמש נרפס הטעות והטוהר טפלים והו ישיב לימי עגמוז
ומתחדש ככר נעוריי וכן כער ו"ה נער הייתי וגם וקנתי ולא
ריתי לדיק נעזב כי חף שהוא למס' ויורד ו' מדרגות למטה בס"ס
שבע יסול לדיק וכן כי תקיף שמי בקרבו כתיב : והו חסד נגער
ע"פ דרבו וגם כי ויקן לא יסור ממנה כי חף שבע יסול לדיק
וקס : אבל רשע בחחת יסול : הכוונה כי הקליפה רוחגס כן
לעלות למעלה אבל חין לה יסולת לעלות כלל בעולם אזי כי סס
כתיב חסד לא יגורר רע וחינה עולה חלל מדרגה ח' וכשהיה
שלהוביחא יורד מיד הוא בחחת יסול ויורדים נוקבא דקבוחא רבא
והוא דכתיב רגליה חת רגלי חוככה אטעס : והוא מונן :

שכתובים כי המון הוא כנגד הק"ל עד שכל סיקון קבועם
מ"ה סוד הרוח כמ"ס כבר אז כתיב כי חס מונן חסד קדמו
רוח : ואחר שפירד המון הוא עיקר התיקון וכל ככלל מעשר
כמ"ס במתקומו : והוא סוד חסד כי חתיות ט"ס רומים לחסד
דוד הנאמרים והח' הרומו אל המון דבק בהתבואה : והסוד הוא
כי אמרו היכי דמי לחלקר בעוד שברוק צפיה : והכוונה כי חסד
בעת הוונ הרוק מתמלה בפה וסוד סגן הוא האור הרומו שכל
מלמעלה והוא כלול מד' רוחות דכ"ז י"ס מתקבצ רוחות כתי הרוח
שהוא כלול מד' יסודות רומים אר"ם שלס בלספ"ר ח"ס והוא
יורד ומשוח סוד החכמה דך המועט סוד הליפת אל הפה סוד
קבלות והוא סוד הרו"ק במספר השוה : ומזה האור שהוא סוד
שפת חסד ממש מתחייב הגורם כרוחניות ויש בכל טפה חוקרת
שינוי ראוי לבוא ליד ציור והוא סוד המון וסנה המורחות הוא
סוד מוס עפריים שיוצאים קודם לידה בסוד קדוה קליפה לפי
כמ"ס כבר : והנה זה הטיפה קודם שחבא בסוד הפה המתורות
יוצאים ג"כ דרך החוטם ומתחלל לריכים בשול כמ"ס : ועיקר
התיקון והביול הוא כל ע"פ ש"פ וטרות כמ"ס : והכן כ"ו הישב
השפת מבואר הכחוב הסס נבולך שלס שסס סוד ש"פ וטרות
הרמזים במלה ש"ס עם האותיות חלב חטים ושיבוע שטות
מתוק ומסור מן קמון שבו : והכן זה :

פתחג דרך א' בו יתבאר סוד החודש וסוד חלה וחבתו וחיל כתיב

החודש הוא לנס : לבאר לך סוד החודש שהוא כ"ט
יום וחידושה ומיעושה וסימני ח"ב חל"ה חב"ה לך
חלה הפסוק ושמי כד כד שמשוך וגם ביאור הכ' וישראל ששה
חיל : ובזה הבין דך הלבנה חין לס אור מעלמותה רק שתקבלת
אור מהשמש ולכן בעת המולד שאו היא בתכלית הקיבוץ אל השמש
חחת השמש ממש ולכן חייב תאורה רק נוקרה ח' בלכד וכל
שמתרחקת מן השמש הוא בעלמא ומאורה יותר ובשעת המולד
שאו היא עומדת נגד השמש היא בתכלית השלימות ומאורה כולה
שמתקבלת אור השמש בשלימות והסוד הוא כמ"ס כבר כי כבר נחבא
כי עמידת הנוקבא מתחלת מן ב' שלישי ח"ה אל ו' ולמטה
וקס מקבלת חורית חבל ואימא דך החוד שחמורי ז"ה נגד
החוד שסס מתחלת עמידתה : והבאר כבר כי נה"ל חל"ה
נכנסים נג' קוים של ז"ה : והבאר כבר כי חורית חל"ה חל"ה
מקוים בחורות חיימה חייס ונלויס לחוד של ז"ה ח"כ חורית
כ"ה לחבא חייס ונלויס לחוד ז"ה רק חורית כ"ה דח"ה כמ"ס כבר :
רק חור יסוד חבא בח"ה שהוא יוצא לחוד מייסוד חיימה : והנה
חסד לחבא שיוצא מייסוד חבא והוא בת"ה של ז"ה שסס מסתיים
יסוד חיימה בשליש עליון שלו כמ"ס כבר : וזה חסד מתחלק לג'
שלוש וכל שלישי נק' חור ח' הרי ג"פ חור הוא סוד כח"ר ח'
במספר השוה : והנה כתיב בהכחם יבנה בית : הכוונה כי חורית
הכחמה כ"ו שסס מסתיים בחורות חיימה חין ונלויס לחוד ח"כ
הנוקבא שיהא מקבלת החוד רק על ימי סו"ה חיימה מה שיוצא לחוד
ז"ה חינו מקבלת רק ב' שלישי חסד של חבא שהסס מנוליס שסר
שליש ח' הוא מטוס בייסוד חיימה ח"כ היא מקבלת ב' פעמים
אור : ומתבאר כבר כי ב' אלפין של ב' חור' לוקחת לה
ע"י העקבים שנכנסים בכח החל ח"כ נשאר למוקבא דח"ה ב'פ'
ז"ה : והוא סוד בית' במספר השוה : כרי כי בהכחה יבנה בית
אבל חורות חיימה כבר כתבאר שיוצאים טולס לחוד : ומתבאר כבר
כי בנה"ל חיימה שס ישיב' חלואי חכ"ה ששליש במספר חל"ה
וע"ה הוא חכ"ו וטולס בח"ה חל מוקבא חק' פס כמ"ס והוא סוד
תמטה כתבאר בוחר : ולכן מדה התלכות נקרא' ט"ה בית'
דכתיב ויגור בית חתלק עלל כי יודע שח"ה של ז"ה נקרא שמים
והוא טולל ש"ס מעלות שהשמש טובב בגלגלו : שהוא ב"ס חל"ה
והוא מתלקת חורו מתקבלת רק ב' שלישי כל' : והנה חסד הוא
ע"ב וכשתחלק לג' שלישיס מביע לכל שלישי כל' והוא מקבלת ב'
שלישיס הרי מבואר לך ושמי כ"ד כ"ד שמשוך וה ג"כ וישראל
עושה חיל כי כבר נחבאר שמה שאנו אומרים שנה"ל חורית
נכנסים בוא' הס סוד יש"ס והכוונה שנקרא' ג"כ ח"ה חכ"ה
והארות

דרך ד' בו יתבאר מלת חמה

כתיב חלב חטים ושיבוע : רישא דקרא השס נבולך שלס
בו' הנה אחור בו' מיטס נשתבחה ארץ ישראל והחל'
שבה הוא ארץ חמה ובה נלובים ה' מיני דגן : והוא עיקר מאלל
הלס וחיותו : ועכ"ו חינו נאכל חלל חסד טחמה וביטול : ולבויק'
זאת אודיעך חמלה מ"ס מקוים שחיימה בטוהר בעקס שמימיין
שני חיימי והוא בסוף בליעת הגרון : ודרך לידע מה חיון חרי
חיימי וחבאר לך : הנה נחבאר כבר שברך חשני הבינה שבו לא
נחייסבה ברישא דליה רק ורדה בגרון שלו : ולכן כמו שברישא
דליה נעשו ו' חקוין מזה כחרת החכמה שבו כן בטוהר יש נס מן
כנעו ו' חברים : ומן הגרון יוצאים ו' קלות סוד ו' הבליס
מתבאר בוחר : ומתבאר שס שהחלת התקון של ז"ה היא מתחלה
ע"י זיווג של ח"ה חיימה וביה ע"י ח"ב שבו : והוונ נעשה בגרון
כמ"ס לפנינו : ומתבאר שס שמה נמקד הוונ לח"ה שחחותס
גרון בסוד קנה חכמה קנה ביה : וילאו מן הגרון ה' מעלות
הפס שהס כ"ב חיותיה הרי כ"ה הוא סוד חמ"ה במספר השוה
וטולל ה' מיני דגן שהס סוד ה' תנאוח הפה ולפי ש"ס ב' מיני
חיותיה סוד חתון רברבין וחמון זעירן שהס סוד ח"ה ח"ג לכן
הס ב' חיימי ובסוף בליעת הגרון שסס מקוים המייר שסס
מתחילין חיות ח"ה בסוד הכחוב מן המייר קראחיה
שס נעשה זה הרוזס על ב' חיימי וסס מתחיל הוואר ויתבאר זה
בתיקות במקומו : והנה אמרו חין תבואה חלל
במין : כי הנה הו' הבליס היוצאים מן הגרון מהס נעשו
ו' קלות ויעקב כולל אותס בשמו שהוא סוד קול יעקב שכולל ו'
שטות : דך שמתחלה ויל עס ינחש כנפיפה חחת והוא סוד התקן
לא ב

שערי

ושער האותיות

אות חית גן העדן

והאותיות שיטלו מחבת שהוא ישראל הוא כ"ד שהוא במספר
 ק"ל הרי ישראל עשה ק"ל והנה כ"ו שחור החמה היה קופץ
 למטה היה בנין הבית בשלמו וכיון שחנאו ונחתם חור החמה
 ונפסק זה האור הו נחרב הבית שהם כ"ב פ' אור כחבול
 בוחר: ולכן אמרו מיום שחרב הבית אסור לאדם למלא שחוק
 פיהו כי ב"פ חור הוא במספר שח"ק ולעתיד כתיב הו ימלא שחוק
 פיו: וידע כי מזה האור והם מקבלים לטורף כלי הכתר של
 ז"ל: ואור הכתר נעשה מהארת הללם והם מנהיגים על
 חבונה בסוד הלמ"ד של ל"ס כ"ב בוחר בדברי האר"י ו"ל ואיני לך
 טרת הלמ"ד והבן אך ו"ל משתמשים שניהם בכתר אחד שהוא
 חצי ת"ת של חבונה שנעשה כתר לשניהם וזה הכתר הו אשר

כ"ל כששמים ו"ו ח"ב ולא פכ"פ כמו
 שתראה בטורף שלפניך: וגורח הלמ"ד הוא
 כ"ו והנה כבר נבחר שכשו"ו הם חב"א
 אין הוילוד שלם רק כשהם פנים בפנים
 דכתיב חעשה לו עזר כנגדו: ו"ס קאמרה
 הלכנה חי אשר
 לשני מלכים
 שישתמשו בכתר
 אחד והבן זה:
 והשיב לה קב"ם
 ל"י ומעטי את
 עמך: והמרה
 ובי בשבול שאמרתי
 דבר הגון ט' אמר
 לה ח"כ כתי שחיר ביום
 עבליה וכו': והנה להביך

חצי חבונה תחונה מקפת ומכהרת את
 ז"ל ומה נעשה כתר לשניהם ו"ס והאם
 רובלת על הבנים
 להי חששים
 לחבונה

כ"ד זכרות כמ"ס כפר ומו שאין לו זה הבחי' אוי חי איפסק
 להם לפרות ולרבות: וה"ל כחן שהיה ה"א נחמד בחי' המל'
 ח"כ חי אשר למלאות שאלתה שמונתה היתה לרבות הדמות
 והללם: ובכן הזכרת היה למעט אותה היינו שט' אורות שלה
 יתעלו ב"א ומה ימלא המלכות קל ט' ספירות שלו: והיה
 עלמה שהיא עיקר נקודת המלכות ונעלם בכל עבר ספי'
 וכללה עמו ומה נעשה לו עיקר המלכות ונעלם בכל עבר ספי'
 ונעשה בדיוקא קדשא דחדס כמ"ס בוחר: והנה כשהוא נדבק
 ביסוד ו"א ח"י נכללה בו וזה הוא נכסית: והנה אמרו בוחר בהר
 דינקא לכו חתעברת מתינו: וביארנו כבר כי לטורף הגדלות
 והמחוי' גדלות ל"ך עיבור שני ואחר הלידה הוא סוד המולד
 האמיתי וזה נפרדת מן ה"א שהוא סוד שמש ומקבלת נעט הארס
 מיסוד שלו ובכן היא מחירה מעט ק"ך היא ברזח דהוה ר' ספי'
 חצי עגול קטן: והנה ח"ף שנתפרדה מן היסוד של ו"א עכ"ל השורש
 שלה נשאר מושג ביסוד ו"א ועי"ו הוא מושג נעשר ספי' וכן
 כל הספי' שלו: ואף שאח"כ מוריס החירות של המלכות הל'
 המלכות כמ"ס לפינוג עכ"ל השורש נשאר מושג ג"ס ב"ו ח"ס
 ואני שלמו חמוני ישראל חצי הוא שגמתי למוספר שבנים לחספר
 בני ישראל שהיה ה"א סוד סוד ישראל כמ"ס ה"א ר"ק ו"ק והמל'
 השלימה לו ובכליותו עשר ספירות לכל ספי' שלו נעשים שבנים
 והמרו שווי היתה סרה בת אשר: סר"ח היא חותיות חר"ס כוד
 המלכות שהיא נקרא לפעמי' חר"ס כמ"ס במקומו ופ"ר הוא רח"ס
 כיבוחר בוחר במלת בראשית שהוא בת ראשי והבן: ומחור
 חל הביחור כי אשר שפרדה מן ה"א והנה עה הוילוד שמקבלת
 אור המיסוד והוא סוד יוס ראש יוס: וגם סר"ח שהוא סוד
 השמש כמ"ס מחיר בה מרחוק: וכיון שאקבלת מה"ת מוכרת
 הוא שמקבל חוזה הארה גם חמ"ד וזהו סוד הקרניים של הלכנה
 דכתיב וקרניים מידו לו וגם חמוני עמו והוא סוד ובראשי השכי'
 כעבולא בוחר והבן זה: והנה ח"מ הכבוד והכרון ז' שנים נבנה
 והסוד הוא כי שנים יבחר שפי' פ' החכם שהוא לשון פעמים כמו
 ועל השנות החלום: והכונה כי ביום ח' שהוא ר"ח היה מקבלת
 מן היסוד וחמ"ב מקבלת ה"ג של חומא ע"י ה"ג של ו"א שהוא מן
 חסד עד הוד שריו חומא על הוד חתפשו' כמבוא' בוחר וכל ספי'
 נחשב ליוס ח' הרי שיה ימים ע"ס יוס ר"ח וזה ל"ך לקדש הוילוד
 הכונה להמשיך לה החסדים מיסוד חתפ חמוני ל"סוד חומא
 שפי' נעשו לה חב"ד כמ"ס כמ"ס ואבא הוא סוד קודש כמ"ס כבר:
 ויסוד חתפ נחשב גם כן ליוס ח' וזהו הוא מודונות עם הת"ת
 דכתיב אמנם החותי' בת חב"ד' לא בת חמוני חתפי' לי לאשה וזהו נק'
 חברון כי שבט שנים נבנתה והבן כל זה: ו"ס שבנה שלמה חת
 הבית לא פחות ולא יותר: והנה כתיב ועש שלמה את הסוכות ד'
 וס: וכתיב שבטע ימים ו' ימי' י"ד יוס האה והבן שאמר שבטע
 ושבטע י"ד יוס ולא אמר ססס י"ד יוס וכו' לא ידעין כי שבטע
 ושבטע הוא י"ד אלא הסוד הוא כמ"ס שבטע ושבטע מילוקו חלל
 המורס שהם סוד ז' גרות ו"ק קיים לפי שהם גפולות שכל' מסוד
 מנשפך שהם כפולות כמ"ס כבר: והוא סוד בנין ביתו של שלמה
 י"ד שנים: וכתבי' ויש שלמה על כסא ה' והבן: ולכן היה
 מהגדלת י"ד ימים שאו סיברא בשלמותה: וכנהגם אמר שנתה
 י"ד עתים לטובה: ועוד י"ד ימים במישונו ט' כמו שהעלה כן
 קרד וזה חומר חלילה לחומר המחשג בטובו כלל יוס המיד מעשה
 ברחשית: והנה י"ד יוס שהם י"ד עתים לטובה וכנהגם י"ד יוס
 שהם י"ד עתים לרעה הם שני קאות המעדים זה לזה וזה
 יתחבר קנה אל קנה עד שהיה דבר העכרוע בהמל' ע"י ח"ס
 מחברים והם סוד שני כמובים. התכתיבים זה חת זה עד שיביא
 הכבוד השלישי וכי"ע ביניהם והוא יוס ט' בחודש שעולה לכחן
 ולכחן ולכן ימי החודש הוא כ"ט יום: ואח"כ חוזרות לעלות למעלה
 דכתיב והמלא כד"ס שאחר שיתגלה כ"ט יוס כמנין כד"ה אז ותעל
 והנה היסוד של ח"י תשנ"ג: הכונה כי בבוקר כ"ט יוס שאו הוא
 בתכלית הרידה בסוד נקוה ח' ונק' י"ס סוף כותף דגל דרעין
 ואו היא מחכסית בעולם הכסא כמ"ס כבר דכתיב כסא ליוס
 חניט: וזה הוא סוד י"ב נקרא והי' עליהם: הרי לך היסוד ח'
 י"ב: ולפי שאו הוא בסוד הדינים שטס מחפשוים ש"ך דרעין
 דדכורא שהם סוד ל"ב אלוהים כ"א בגול מעשה הרי' ש"ך גפי'
 שנקראים הם מוחתקים והם י"פ שהם ק' לא מחשו בכלל הדינים
 גשאר

גשאר

ובשאר ר"ף : ופ"ה דימינו נוקבה סהם סוד מנכפ"ף ועם ה'
האותיות הוא סוד פהם חלומה : ועוד רפ"ח גלגלות סהם סוד
מרחפת ית רפ"ח טהים יונקים הדיונים הקטים סך טולם סה"ל"ג
וכתיב טהם לעפר נפשו קוטה עזרתה לל"ו טחה גמר הדידה
מהחלה לעלות וכוה סוד זמן המולד : וכנה בזה יש רמזים
רבים אך לקר נהו

דרך כ' בו יתבאר מלת הטאת וחסרון

כתיב הטעות היה : ומתרגמינו הסרונה : והכוונה כמ"ח
ואג"ה עמך עפרושו לשון חסרון : ומ"ש עמך הוא
על פי סוד הפקוב עם אשר יסלוח האדם בחלם לרע לו : ובכ"כ
ומטאת עמך וד"ה : והכוונה כי מלה טהה רומז לסטרה חמרה
לכתיב לפתח מלאת רובן : ויגם בסטרה דקדוקה גרע חסרון
ואחסיף הקוטיה בסוד שני עשר ובסטרה דמסלחה אחסיף חסרון
וגרע דקדוקיו בסוד עשה עשרה והבן זה :
הישיב דקדוקו לחמרה חכ"י כל המוסף גרע ע"ד עשתי עשרה :
ובכן חר"ב מעט כבואר :

כתיב

מעוות לח ויכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות :
לכפי"ק כל זה באשר לך מהנה סוד הפ"י יש אחד ואין
שני גם בן ואח ואין לו : והוא כי חדע כי הסמנו על זה כל
בעלי חמ"י מחקר מספר חמש הוא מספר השנים והס' אחד"י
וגה לרך למספר ויורר כי חסור חילה : והאחד אחר שיבא אחר
הקשעה הוכרה הוא להיות עשרה : והב" עשרים וכן עד ט"
השעים : ואז יחזור האחד להיות מאה עד ט" מאות : ואז יחזור
הא' לאלף דכתיב איכה ירחיק ה' אלף : והוא יסוד מוסד על פי
האותיות קדושות של תורתנו הקדושה כי מן ה' עד ט" הס' אחד"י
ואחר כך ר"ד הוא דמיון ה' וחזר לעשר וסס ט" עשריות עד
ז' : ואחר כך ק' ג"ס דמיון ה' וחזר למאה עד ט" מאות : כי
האותיות כמנ"ס' מקומו אחר ה' : ואז אחר כך חסרון לאלף והוא
סוד חסרון הגלגל בסוד שאחריו סופים נעזן בחתלה הרי כי ט"
סוד מספר הכלם : וחשבון עשר הוא מספר הרבו כי אחר שישל"
המספר השלם אז האחד חוזר לעשר ובאשר שמיפס נעזן בחתלה"
אזי כל אחד כלול מעשר ועשר מעשר עד אין קץ : ועל זה חמרה
לכל הכנה ראיתי קן רהבה מלוקח מאוד וסבן : ויתבאר לפנינו
הוא להיות המספר עומד במקומו וגה יחרבה הבן הישיב : והנה
כאן חרומים נעטם הביאור ואודיעך כמה דברים בזה וכוה תבין
בעשם לפיטוי שם ב"ן מונ"ג מלוואים ע"ב ס"ג מ"ה שפאלו שלשה
מלוואים חנו חושפין האוספר גדול קודם למספר קטן ע"ב מ"ג ב'
מ"ק וכן ס"ג וכן מ"ה ומלוי ב"ן מ"ק קודם למ"ג : והכוונה כי
הנה שם הו"ה בדרך הוא הדימוי אחר לכתיב ה' אלפים אחת ואחת
יש לו רגלים : והכוונה כי אח"כ במספר קטן ט" והוא מספר
השלם שהם חרפה חזרו עד אין קץ גופל על רגליו ושמד בקיוויו
שהוא ט" ולא ישנה : כי אם חספול בט" הוא ח"י ומספר קטן
שלו הוא ט" : ואם השלם אותו הוא כ"ו שהוא מספר האותיות
עם הכפולות וכ"ו מספר קטן שלו גם כן ט" : ואם חרבע
אורו הוא ל"ו ומספר קטן שלו גם כן ט" וכן הוא לעולם ולא
ישנה הרי כי אחת יש לו רגלים : אבל זקק אין לו רגלים
כי טקח מספר קטן שלו ו' : ואם חספול אותו הוא י"ב ומספר
קטן שלו ג' הרי נחמי עספרו חזי וכן כל האותיות רק אות
ט" הוא מספר השלם : וכזה תבין מה שאמר והוא אחד ואין
עמי להמשיך לו להחבורה : הכוונה כי חמרה טד' מלואיו הו"ה
ג' מלוואים המוספר גדול קודם למספר קטן וסס כל מלואי מוסר
על סוד חמת שהוא סוד ט" כי ע"ב מספר קטן שלו ט" וכן ס"ג
וכן מ"ה : והנה שם ב"ן אם כיוונו חסביו גם כן המספר גדול
קודם המספר קטן כוה ל"ב הרי וסיה מספר קטן שלו ו' ואינו
מספר השלם כ"ח חספול ז' ו' הוא י"ד ומספר קטן שלו ה' :
ולכן חסרה לשנת הסדר לחסוב המספר קטן קודם המספר
גדול ואז יבא חמ"ן בסוף חיסנה ואר"ך לכתוב ט"ן פשוטה
כמשעט וט"ן פשוטה הוא ז' מאות כמו שכתבתי

לעיל ועם הב' הרי ב"ן גם כן / מספר קטן שלו ט' וכוה הוא
מהחבר נכב' מלוואים גל"ל וכולם כח' מעידים על חמיתתו :
וכנה יתבאר כבר בריש השער אות ה' שהב"ה נקרה ה' ולא
כח' חמיו ר"ל כי אחד חמיו הוא חס תהיה חיוה דבר ותחמור ה'
שני שלטי טו' הרי השני דומה לח' וגם בשלטי וכן טוים : רק
שהחלטה נעט' בחחד דרך משל חס חמנה כמה בעלי' הו' דמרו'
והחמור ה' שני ושלטי הרי שני ושלטי דומה לרה"טון : אבל
הקב"ה הוא ה' ואין דומה לו : ח"ש אחד ואין שני להמשיל לו :
וה"ה והכל חליט גם בשמיות יש עם אחד שחן דומה לכל השמות
ואז שם ב"ן שהוא חינו דומה לכל השמות כעולם ח"ג קודם למ"ק
ועם ב"ן שהנה מוסלס ואין שני לו גם כן להמשיל לו : ולכן
חמ"ה להחבורה : הכוונה חלדקה ששהנה סדרה כדי שתחבר אל
השאר להשמות אלוים במספר להיעוד על חמיות יסוד הקדמון
והבן זה : וכוה נכח גם לביאור המכוש ט' ה' ואין שני וכוה יסוד
הקדמון שאין שני להמשיל לו : וכי החמור גרו גם ב"ן הוא ה'
ואין שני ומתקן ואחר גם ח"ה אין לו ר"ל העשם ששהנה סדרה
משום שאין לו ח"ה סוד מספר ט' ולכן ששהנה להשמות נלסם
לעופה סוד אות ט' הרינו נשוב כמ"ש לקמן : וחמור חל הביאור
כי מספר ט' הוא מספר השלם : ומספר עשר הוא מספר הרבו
וי"ה גורע האוספר שאינו יכול להתרבות וכן סטרה קדושה כבר
בארנו שחכמי בדוקות קדושה דלחם סטוח עשר סל"ה כלל
מ' ו' מו"ד עד אין קץ : והוא סוד הכתוב ען פרי עוקה פרי
ולדיק קמה יפנה אחרו בלבנן יגסו אפרי מעלליהם ויחלו ויבן
זה : אבל ס"ח חמרה עלי' חז' אחר חס ררס וזה עביד פירון לפע
כסודו עשתי עשרה יריעות עוים כמבואר בסוד דלחיה חכמה
לחלה וזה חלה כמ"ש לפיטוי : ולפי שהוא בסוד י"ה סוד י"ה כונו
הקדושה כמ"ש בעקטו חס קן חס מותרה וס לו קן וק"ן כל
בשר כמ"ש כבר : וכוה הבין הכתוב לכל חלה ראיתי קן
של חורה גרחה טוס בו שפת יתר מה לי הכלה ותה לי קן והכלל
בק"ר לכל ראיתי קן : אבל הכוונה שהוא רומז אל הס"ח שק"
הכנה שהוא מכלה הכל ויחב"ר בסוד היכלת במקומו : וכוה חמרה
לכל הכלה ראיתי קן הכל רהבה מלוקח מאוד : כי הוא חרבה
לאין קן * והמר מ"ד רח' דלח"ס : וכסוד הוא כי חמרה
שעיקר חוקון העולמות הוא ברוח דליקנה קדושה דלחם והוא
סוד חמרה נעשה חלם בלמנו כדמיונו : הכוונה כי נלסם רומז
לנחמה ודמות רוח : ויחכמה שסוד חלק חלוה מניעל מלכב
חוך הגוף והאדם לשהוא גוף בדרכי ה' השעים משתמרת בחוכו
ואז נעשה חרבה אל השכינה והוא חמרה לעלומים כמו ששלטינו
נעשו ברוח דמעשה חכמה כמ"ש בס"ב : וכנה בכריתתח
דח"ה חומר עשר כפ"י עשר ולא חשע עשר ולא אחד עשר :
והוא עפ"י סוד ההשתלשלה שבהלך בשער הב' והוא כי הנה
התבאר ספ"י הממות שהיתה נטוה בה"ס מהלבשת בעלם
החלות ונעשה נשמה אליה והחלמות של עולם המלכות מחלבשת
בא"ה ומה כוח של חלם קדמות וחלבשת בעולם חליות ונעשה
עתיק ונשמה לשנים החלמות והחלכות של עולם חליות וחב"ר
שחמרה חליות חזי לך בעקבי האזן שהורסה לירד ולהחלבש בעולם
הברויחה ומלטה דברויחה ביורה ודיורה בעש"ה כמ"ש הכל שסו
והתבאר כבר כי לקיים ומלכותו בכל משלה הורכה החלמות דעש"
להחלבש סוף חירות' בדרך הקליטת דכתיב רגלים וירדק חות כי
וזת זה אין להם שום חיות עד עת דכתיב בלע חיות ללנח :
והנה ספ"א אין להם עוד מדגה פחותה להחלבש בחוכה : חס כן
כשאר בסוד י"ה יריעות עוים שהם מכסה לחלל כי חלל רומז
למלכות המחלבשת ומכסתה בחוד י"ה יריעות עוים : והנה
חמרה שכל החלבש בק"ר הלגוס הוא דמיון גוף ונשמה :
אבל בספ"א אח"כ באחר שאין להם גמה החלבש הרי אין
להם גוף להחלבש בו : ולזה כונו רז"ל באמרו שהשלים
אין להם גוף : ועד יתבאר זה יותר במקום אחד בסוד
שאמרן שאין להם בואה דבבואה : ופי"ק הם מבקשים
תעד אחר גוף מה שרונים לדמות חל הקדושה כקוף בפטו
חלם ולחיות לאם חלבש : והוא סוד טומאת האזן כמ"ש
במקומו : ולפי שכארו בסוד עשתי עשרה שרוא המספר
ברומז אל החכרון כי לא יוכל להתרבות כמו שכתבתי לעיל
ולכן אמרו חל חמ"ה חמרה חל

אז חפ"ה
המל'
הדמות
חיות שלה
: והיא
ד' ז"ח
זכר ספי'
ח' לכתב
זכר כהר
ד' הדלות
ה' המולד
ע' חרפה
ר' טהים
י"ה המורש
כפ"י וכן
לכות חל
ב"ו ח"ס
למספר
ה' המל'
ס' שבעים
ד"ס כוד
וה' ח"ס
וחמור
שמקבלת
הוא סוד
מוכרת
ל' הלבנה
הדסי"ב
ס' כנברה
מ"ס כנו
תקבלת
שהוא מן
כל ספי'
ה' המורש
ד' חיות
ס' כבר :
ה' ח"ה
ואז ק"
מה ח"ה
וכס' י"
ד' שבעה
שבעה
ד' חל
ד' מסור
ש' שלמה
ל' ח"ה
ר' שמה
עלה כן
מעשה
י"ד יוס
ז' ח"ה
י"ה סס
י"ב ח"ה
ל' כאן
י"ח ח"ה
י"ג ח"ה
ז' ח"ה
ד' ח"ה

שערי

שער האותיות

עבד פרוץ : אבל בקדושה הרי עמיד לטמא יביטו איך בכל
עולם הוא בסוד עשר שבות ומספר הרבני : וטוב עיקר התיקון
ברוח דאדם שהוא סוד לנס וזמנות : ולכן אמרו שהס"ח לא נכלל
ברוח דאדם כמוצא תהיך הזוכר : והמיד הוא בסוד החסרון
זה שאמר מעשה לא יוכל לתקן ר"ל הס"ח שהוא סוד כ" דמחש
העקלתון דת"ל על נחוקתך והוא מעשה אשר לא יוכל לבא לידי
תיקון אדם שהוא סוד לנס : ודמות לפי שהוא חסרון אשר לא יוכל
להמנות כי אל אשר אסירם ולא עבד פרוץ ואינו מתרבה רק
חמיד הוא בסוד החסרון ולכן הוא הטחית הכרונה : וז"ש עת
אשר ישלש האדם רוחו לטעורא אדירא דלתקדי האדם כמוצא
בחיים בסוד חלה המט' אשר יעש' אות' האל' וחי בהם והוא לרע
לו ודאי כי עלי ידי זה הוא בסוד עשתי עשר : וזה שאמר והטחית
עמך ודאי : והבן כל זה הטיב :

פתח ד' ררך א' בו ית' סוד מלת חיות

כתיב חיות איש מחיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב כל
יחיצב לפני מלכים : הנה כתיב לא איש אל יכזב וכן
אדם ויחנח : וכתיב ויחם ה' כי עשה את האדם : הנה הם
עני כתובים המכתיבים זה את זה עד שיבא הכתוב השלמי וכריע
ביניהם דכתיב ויחם ה' על הרעה אשר דבר לעשות לעמו וחמרו
מה שהקב"ה מוציא מפיו וכל הוא לפתגמה עליו אבל מה שהוא
אינו מוציא מפיו רק שהוא עומד במחשבתו על זה אינו מתנחם :
וזהו אשר דבר : כדי להבין אמרו בינה אודיעך כלל גדול :
והוא כי יש בו"ה ויש בו"ה ולאו שניבן שוין כמוצא בזהר דאמר
כי אית בו"ה ואית בו"ה ולא תרוויבן שוין דלא דמי רגליו
דמלכא לרישא דמלכא ואף דכולא איבו מלכא : והטובה כי
כתבאר כי בכל פרטוף ובכל ספיר' ובכל עולם יש בו סוד בו"ה
כי הוא המקור אשר ממנו יונקים כל הגשמי' כמ"ש במקומו :
ועל כל זה אין כל הבויו"ת שוים כי גבוה מעל גבוה שומר
והבוים עליהם : והו"ה שלמעלה מחלבש בו"ה שלמעלה והו"ה
שלמעלה נעשה בסוד חלפי"ם וגד הו"ה של מעלה בסוד ה'אנשי'
שהוא סוד שמו שלים כי זה עיקר התיקון כמ"ש בסוד מעשה
מרכבה : וזכור עיקר הגדול הוא : וכנה עתה תודיעך עד עיקר
גדול בעינין שאמרו שבראש השנה ויום כפור אומר הקב"ה אני
ואתם נלך לבית דין שלמעלה : וזוה הבין מה שאמר הכתוב
ויחלבו על ה' : וכתיב ויחלבו מלכי ארץ וגו' על ה' ועל משיות
והוא כי הנה נחבאר בסוד נעשה ונעשה מלכות שרומן לו' כרות
ו' הגי המטרה : הטובה כי חב"ת דלחילות כלולים גם מנהי"ם
והם סוד ו' נות והוא סוד יצירה שבחיליות ובהם מתלבשים
כפי' דלוא"ה סוד בריאה שבחיליות ויש יסבין בית דין הגדול של
ע' סנהדרין בהיכל וזוה סוד הגבורה והע' שרים של מעלה
הסובבים את הכסא של מעלה שהרי כבר נחבאר סנה"ת שם
כוד האבות הן הן המרכבה והת"ת הוא ראש ב"ד והעלה שם
עמוקה בסוד עמוק שמוק מי יפלאנו שהוא סוד הבינה שנקראת
מ"י כמ"ש דכתיב את מי טען ויבטו : והוא נקרא ב"ד שלמעלה'
והשרים עומדים מימנם ומשמאלם אלו מיימיני' ואלו משמאליים
ועל סוד השערי תשובה סוד הבינה : ועל אל השרים כתיב
ויחלבו על ה' על ה' ממש והבן זה : ומי שצטו גדול מכסוף
שנסתמו ממנו שערי תשובה אזי יוצא הגורה מזה הב"ד ואז לא
ישוב ריקם : אבל על כל זה שם מתנהגים בחסד כי שם הוא
סוד חסד אל כל היום סוד הדיקא דאריך הנפין שחופף על לוא"ה
ומגיע עד שם כמ"ש כבר ועל הוא סוד רוב חסד ואמת כמ"ש
כבר : והם כבר יוצא הגורה אזי אין מ"י שיעמוד והבן : והנה
ז' קני המטרה שם סוד נהי"ם דלחיליות סוד שיר מרובע שהוא
סוד עשיה דלחיליות וכלולים בהם גם חב"ת והם ז' ובכליות
עשר הם ג"כ ע' ושם ג"כ ע' שרים מסבבים את הכסא : וזה
הכסא נקרא חוקן לכסא של מעלה : וע"ז כאשר נדק ומשפט
מכון כשאך אבל חסד ואמת יקדמו פניך והבן זה : והיסוד הוא
הראש ב"ד דכתיב ביוסף שמי ה' לאדון וכתוב דבר אדוני הארץ
אמנו קשוא : כי שם מדקדק' יותר : ואין שם וחרטת רק מעט
בסוד טשא עון ועובר על פשע למי נושא'עון למי שעובר על
פשע ונת' כבר כי היסוד נקרא איש דכתיב העד העיד במו האיש
לאמר : ושם יוצא

אות חית נן הערן

גור דין עפ"י דבור דכתיב דבר אדוני הארץ אמנו קשוא : ושם
יכול הגורה ליבעל ע"י תשובה שהרי עדיין שערי תשובה לא
נסתמו ממנו : וע"ז הסוד כתיב חס ענות תשמר י"ה חלמי מ"י
יעמוד כמוצא בזהר : וזה הב"ד נק' ב"ד שלמעלה נגד העליון
ולכן הקב"ה כי חפץ חסד הוא ולא יחפץ במוה המז' רק בשוכו
מדרכו וחי לכן הוא אומר נלך לב"ד של מעלה שאף חס יפת חיות
גוירה יכולה היא ליבעל ע"י תשובה : ועוד יש ב"ד למטה ממנו
והוא ב"ד של ע' שרים שסביב מעטרון עדיירה שהוא כולל ע'
שמות אינועים ל"ה : ומטטרון הוא ראש ב"ד : והנה בב"ד
שלמעלה חרטט שהוא נשע עו והיינו מעביר רשאו דהשן אבל
בב"ד שלמעלה כאשר השמר מפניו כי לא יאכל לפשעם : וז"ל
גורה שיהא חס יענה ליבעל : וזוה יבאנו הספקוקים על חסונם
כי הנה נחבאר כבר כי בורה סיגו במש"ט שם מתלבש' המנייה
דכתיב כי שמי בקרבן : והוא סוד שם ב"ן שבמלכות מל"ה והוא
סוד חטך בן ירד כמוצא בדברי הפליאה : וגם הת"ת אמרו
ו' ספירין מהקנין בורה : והוא סוד שם מ"ה שבח"ת כמ"ש כבר
ולכן נקרא ב"ן חלפי"ם כמ"ה מה חטם כי תוכרו וכן אדאי כי
תפקדו ולכן נרמו בו זכירה ופקידה כמוצא בזהר : וז"ש לא
איש אל יכזב כ"י : הגויה כי ב"ד שלמעלה שנק' חס בת' ח"ס וגם
בב"ד שנק' בן חס יכולה הגורה ליבעל : אבל בב"ד שלמעלה
שנק' אל שם לא יכזב ולא יחם : וז"ש ויחם ה' כי אשר דבר
ורמוז בזה שלכן היא יכולה ליבעל כי יתלה בב"ד שלמעלה שם
יוצא הגורה עפ"י הדבור כמ"ש לעיל אבל חס היה יוצא יצ"ד
שלמעלה שם סוד המחשבה וע"ה עמוקה לא היתה יוכנס
לסיבטל : והבן כ"ו :

ונחזור אל הביאור כי הכלל העולה שמה היסוד נקרא

ח"ש והוא סוד ה' חס מלחמה כי סביב לרוי מל"ה
כמ"פ והוא לוחם עמהם בזה השם הגדול כמ"ס סוואל מר"ה כ"ל
הגשמה חלל י"ה : ומתקדק הקב"ה הו"ה מוס'ת כי לא יעזבת'
דורש"ן יוכא' והוא סוד חותיו' שמו' על שם שדי : וזוה השם חסד
משא את המלך : וכיון שאמר משה למה תכ"ס רע"ך תמיד
אמר הרשע הלהרגי אתה אומר כאשר הרגת את המלך :
והנה זה השם הוא סוד חו"ת במספר השש
שאלו האותיו' רומזו' לש' מרובע סוד נהי"ם והבן וזכורא טולט כל
הד' יסודות נק' איש מלחמה : ואויביו נופלים לפניו : וזהו כתיב
כי לא יתן מוט לדקין ואז כתיב והגם קמה חלומתי וגם נבנה :
אבל כשהלחיק למטה בין הרשעים בסוד הכתוב ויין שרשעים
קברו אז כתיב ולדיק מט לפני רשע : וכתיב בכלע רשע לדיק
ממנו ואמרו לדיק ממנו בולע לדיק ממנו ח"ש בולע והבן זה : וע"ה
יבאר הפ' חו"ת ח"ש חסד במלאכתו כמ"ל' ויבא יוסף הכית
לעשות מלאכתו : לפני מלכים יתיב דיוקא כל יתיב נפשי
חשוכים והבן זה הטיב כי כאן ח"ה להרביח הביאור יותר
וקצור יפה בזה :

דרך ב' בו ית' מלת חתן ותופה וחלב

כתיב וטוב חתן יוצא מחופתו : כבר נחבאר בסוד
הפתח של הזכר דאמר בפר דיקא נבא
חינעבר' מניימי' ומחבאר שם שבל"ד האשונה נסתלק
אורות כלל סוד יסוד דאימא למעלה במקום התפארת שהוא
מקום החוב ומחמת רבוי האורות בולטים לחון וטוב סוד
הרדים שבחזה ונחבאר כבר שזה נח מסוד הדין גמ"ס
שמן לס נעשה חלב לפי שזה החלב בא מן דם הוורידין
שמתקבלים ברחם האשה : וטוב הוורידין הוא סוד ל"ן
הגבורה במספר הששה והוא שם חלפי"ם סוד אור חזר שהוא
עולה מן הרחם אל השדים בסוד הכתוב ברכות שדים והחם
ואז כשעולה למעלה מתחלקים אל' בדד ימין ומ"י בדד
שמאל סוד חלדד ומידד כמ"ש כבר : וגשאר אות ה' אשר
ממנו הוא סוד החלב כי אות ה' יש לה שלשה מלואים
שמינס היא' : ואות ה' בעלמה כבר נחבאר שיש לה ב'
צוירים שמינס דו"דו ומספרם כ"ד סוד כ"ד קשוני כלם
ועל ה"ה הוא סוד חל"ב במספר הששה : ומן סוד היסקה
הם מתגדלים בכל קומתן אך אזי אחר שיש להם סוד הרמת
ראש מכה היסקה כמ"ש בסוד הכתוב מנחל בדרך
ישקה על כן ירים ראש על כל זה הם בסוד מוחין דקענולס
ולטרך

בשקל קול יעקב ומישים קולידים הם על יעקב . והוא סוד הכתוב
והיה פקדון ימים עבדי ידו ובר יקראו וכלה ימיו ידו ובר עמלק
היה כי עיקר הקולידים סבוד עיר מרובע שמעס שורם לר' כוהות
והם חס לח קר יבק , טהם סוד זה רוח מים עפר . ולכן ביעור
תמן הוא בד' דרכים . ג' יסוד זה ביעור תמן בקרפה . ג' יסוד
יסוד הרומ מפרר וזכר לרוח . ג' יסוד המים ורק לים . ג' יסוד
העפר אומר לבטל ולהיו בעפרה דחר עא . והנה ר' של
"חס" לח "קר" יבש הם אומיות חל"ק . והמבטל' הס' ד' אומיות
הו"ה סאה שורש ל' וסודות הל"ל כמבחר בוחר וכבר נכתבה
סאה סוד הית' סוד כו"ה סאה סוד קרומ וכן כמון חסר תפנו
הרומ ומן רוח וזלא' כל כו"ה יסודה כו"ה כבר : וה"ס חל"קו ה'
חתיב ע"כ אומר : והנה כבר נת' סיאוד עפר חתיב פועלת
סוד פעולה רק ע"ה ג' יסודות ח"ב כסאר רק ח"ב ע"ה סהורה
סאה סוד הו"ה כמ"ס סגן' לה"ק טוב ע"ה נעשה חל"ק ה' עמו :
והוא רומ לב' ומישים הו"ה חתיב יסוד י"ה כמ"ס סוד ח"ה
ויסוד הו"ה חל"ק סוד ו"ן סוד ו"ס וי"ס חל"ק סאה סוד ח"ק
ה' במספר הסה ומן ג' ומישים הל"ל יוצא' שמותיהם של ישראל
סאה חל"ק חלום ממלל וזו יש להם שורש למען' וקשורי' ביהקות
חוט השני סאה סוד חבל לחלקו כמ"ס לעיל : וכן ישראל הם
למעלה מן המלות שונקים מן הד' יסודות רחמי' חבל העכו"ס
הס סוד חלק רב ששורש שמתחם מן הרע סוד הולאת ורע לבטל'
סגן' רע דכתיב ויקי ער כבור יסודה רע בעיני ה' ויש כוה סוד
גדול וכבה ה' הסגר דבר ובעש שגמור ר' רשעים סוד חל"ק
רע סוד חמ"ן במספר הסה או וחכמן דרוק והכן כ"ו : ולכן
הס תחת המלות ויסוד עיר במתן :

אות מית

פתח א' ר' א' כוית סוד אות ט' בצורתו

ס כוית סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד
ס כוית סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד
ס כוית סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד

סוד ח"ס חוקן ומלה . וכלכל דבריו במשפט
להבין וזה דע חתי כי זורת חות ט'
קבלנוה סאה מרובע מן ג' חוקיות טסה י'
חך שראש הג' כסוף למוקס כוה ט'
ו' לבנין מן הבינים ממותר בוחר וסאה עומד בפניו כ' סוד מלה
המל' סהיה סוד ג' כסופה כסוד נפינת כוכב דוד וסוד כס"ה
והחר נגס יוסף ורחל וישתחוו' שחטף על רחל סלה יסמכל כה
הרע עין כמ"ס עבר והנה כ"ו ז' וז' ח"ן ומפרנס ומלכל
דכתיב וכלכל יוסף חת חתו ל"ס נפי העץ : וסוד פי הגף הוא
סוד דפ"ן במספר סאה וסאה סוד חמורי' של סע ע"ב שכתמה
כמוה' כדכתי' החילי' ו'ל עמטס בת טעף חשד סהוא סוד חור
וזה ללדיק ויודק מן המוח דרך ח"ו חלוי' שבשדה עד טבח למד'
לדיק סהו' סוד ה' כ"ס הרב עזר יוסף בני ח"י כי דפ"ק עס ח"ו
הוא ר"ב במספ' סהוא וסאה עס או"ה ברובע שעומע ע"ב וססמ"ה
ברובע שעולה ק"ל ועינה' במספר ר"ב וסאה דכתיב גבי יוסף הוא
במספר כ"ר וסאה ס"ה שספק משאר לרובו כי יוסף ח"ו מתחלה
בסוד סוד סה' מתקבל מן הסוד ה' סוד הגבורה סוד ע"ב א"ב יח"ן
במספר סהו' סה"ה סוד הגבורה כ"ד כדוד וספק לרובו סאה סוד כ"ו
ר"ב דכתי' רי"ב שמים בעזרתו ונבחרו שקקי' : סוד כ"ה הס'
שמתק' ח"ן ללדיק י' ס' לנחם חבירי' חבל חיש סהוא יוסף סגן' חיש
דכתי' סידוד ב"ה חיש : וסוד לחי' סאה סוד מול' עלאה כמ"ס
כ"ב ו' ומו' במולה חל"מק' : והנה מודע כי היסוד הוא סוד
הו"ה וכן מתגל' טפה חסד סוד ח"ל והנה ח"ל הו"ה סאה במספר
י' וסוד ח"ל הוא סוד תיקון ח"סל מול' עלאה . והוא סוד סה' סאה
סאה סוד ח"ה' כמודע ועס אל הו"ה סאה סוד לח"ס במספ' סהו' ס'
וירד לרך קו החמני שיש בו ג' סוד' הו"ה בעד' ת' סוד וב'
הו"ה סוד לח"ס במספ' סהו' סאה מלכל זה הנחם חלתי ע"ס
הטף הכוונה כי ע"ה כ"ב ש"ס וה"ג דלוח' חו"ד יתחן היסוד וסוד
חור יר' ומספ' חורר' לעלו למעל' כסוד חור חור ו"ח מתויסבין
כ"ה ח"ת כ"ס הו"ה יואל' דרך החור שבת' של ת"ת חל הנק' כמ"ס
כ"ס יולקט יוסף חת כ"ל הס"ס ק"כ סאה סוד ה' לח' סהו' סוד
כ"ס סאה סוד כ"ל ו' כספ' סוד סוד ח"ה דל' והסודי עשירי'
כ"ס חל' ונת' כי חסדי' החכמה סוד חמורי' סאה סוד דפ"ק
כ"ל וסוד וכלכל שורש חתו סהו' סוד ח"ס ח"ת כ"ה סאה סוד לח"ס
סאה סוד ח"ס' שורש חתו' עלא' סוד חבל לפ" סהו' סוד
חמורי' של חבל חבל מדת המל' מקבל ר' ה"ג לח' סהו' סוד ח"פ
חל"ס במס' נפ"ס ומדת המל' כבר נת' סגן' דכרו כ"ס ג' ור'ו

כח עשוי דכרו כתבוהר בוחר : וזה היסוד כבר נת' סאה
מקבל ח"ה ו"ג סכנללות עפר סה סוד ק' ברנו' דכתיב וברטות
לרעם משבור יוסף הוא כמספר וס' ברנו' סאה סוד כל' כ"ל כמס'
הסוד : סהוא סוד וילקט יוסף חת כל הכספ' כמ"ס סאה מלכל
זה דכרו כמספ' ס' סוד כ"ס כמספ' הסוד : חך כשעמשים
העול' חינו כדתי' וזו חוקן סגויגים לו דרך חנינה דכתיב וזמרתו
את חסר חוקן חף על פי שחינו כדתי' ונפעי יסוד' דרך והנה
דכתיב מלוס ה' חוקן דל היינו כשהי"ב ה' והנה סאה' וזמרו לנושב
הוא מקדים לתת להם כבודת סוחרה וסייעו דווקא חס י' ח"ו
לדיק כדור ח"ו הוא מעורר הדדוק לנעלה ופי' הקב"ה חוקן
וגוחן : וכבר נכתבה שמדת כלדוק מק' טוב דכתיב אמרו ללדיק
כי טוב לפי סהוא ב' מתטה למעלה ועלה ע"ו ו' מ' מדות ע"ד
ח"ה סהוא ו' במספר הקדמות וזה ח"ה סהוא כן ס' טוב דכתיב
והג' כ"ו סוד ג"ו סוד סהו' כ"ו סוד ח"ה סהוא סוד יוד' דרך ח"ה
חוליות מן המוח וכל השיפוש חתברו כדתי' דכתיב וזין כחור
עחמרו כמבחר בוחר וסאה סוד ט' יוד' כ"ס כ"ל מטיח' הו"ה
סאה סוד מ"ן במספר הסה וחמורט עח"ס כ"ה סוד סהוא ח"ס
והס סוד ג' ד' מתטה למעלה וסס עתכסל חורע' ונעשה סוד י'
זעירה של פתחם ונעשה ג"ד סהוא ג"ו סוד במספר סהו' ח"ה וזין
ח"ס כמ"ס כ"ר : והוא טוב ח"ס חוקן ומלה וכלכל דכרו כמספ'
והוא חוקן : ולפי סהוא רומ ב"ה סהוא חוקן ועולם כדתי' סאה סהוא
גובר סהו' כתיב וזאחר נגס יוסף ורחל וישתחוו' כמ"ס העל' כעידני'
סוד ל"ס ח"ו ח"ה שמו' כפני' סלה יסמכל כה הרע עין כמ"ס
לעיל כמרת חות ט' ולכן ח"ה' רחשו כסוף סוד לדיק כסוף ח"ה
הקב"ה לחות ט' לה חזירי' כ' עלמה דעה טובך גניו בגוף וכתיב
טבעו בח"ך שיערי' כמ"ס כמספ' חחר : סרי נכתבה לך אות
ט' כמרתו ועתה כחחר חותו כמנ"ס

רך ג' בו יתבאר אות ט' במנינו

ס כוית סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד
ס כוית סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד
ס כוית סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד סוד

סוד ח"ס חוקן ומלה . וכלכל דבריו במשפט
להבין וזה דע חתי כי זורת חות ט'
קבלנוה סאה מרובע מן ג' חוקיות טסה י'
חך שראש הג' כסוף למוקס כוה ט'
ו' לבנין מן הבינים ממותר בוחר וסאה עומד בפניו כ' סוד מלה
המל' סהיה סוד ג' כסופה כסוד נפינת כוכב דוד וסוד כס"ה
והחר נגס יוסף ורחל וישתחוו' שחטף על רחל סלה יסמכל כה
הרע עין כמ"ס עבר והנה כ"ו ז' וז' ח"ן ומפרנס ומלכל
דכתיב וכלכל יוסף חת חתו ל"ס נפי העץ : וסוד פי הגף הוא
סוד דפ"ן במספר סאה וסאה סוד חמורי' של סע ע"ב שכתמה
כמוה' כדכתי' החילי' ו'ל עמטס בת טעף חשד סהוא סוד חור
וזה ללדיק ויודק מן המוח דרך ח"ו חלוי' שבשדה עד טבח למד'
לדיק סהו' סוד ה' כ"ס הרב עזר יוסף בני ח"י כי דפ"ק עס ח"ו
הוא ר"ב במספ' סהוא וסאה עס או"ה ברובע שעומע ע"ב וססמ"ה
ברובע שעולה ק"ל ועינה' במספר ר"ב וסאה דכתיב גבי יוסף הוא
במספר כ"ר וסאה ס"ה שספק משאר לרובו כי יוסף ח"ו מתחלה
בסוד סוד סה' מתקבל מן הסוד ה' סוד הגבורה סוד ע"ב א"ב יח"ן
במספר סהו' סה"ה סוד הגבורה כ"ד כדוד וספק לרובו סאה סוד כ"ו
ר"ב דכתי' רי"ב שמים בעזרתו ונבחרו שקקי' : סוד כ"ה הס'
שמתק' ח"ן ללדיק י' ס' לנחם חבירי' חבל חיש סהוא יוסף סגן' חיש
דכתי' סידוד ב"ה חיש : וסוד לחי' סאה סוד מול' עלאה כמ"ס
כ"ב ו' ומו' במולה חל"מק' : והנה מודע כי היסוד הוא סוד
הו"ה וכן מתגל' טפה חסד סוד ח"ל והנה ח"ל הו"ה סאה במספר
י' וסוד ח"ל הוא סוד תיקון ח"סל מול' עלאה . והוא סוד סה' סאה
סאה סוד ח"ה' כמודע ועס אל הו"ה סאה סוד לח"ס במספ' סהו' ס'
וירד לרך קו החמני שיש בו ג' סוד' הו"ה בעד' ת' סוד וב'
הו"ה סוד לח"ס במספ' סהו' סאה מלכל זה הנחם חלתי ע"ס
הטף הכוונה כי ע"ה כ"ב ש"ס וה"ג דלוח' חו"ד יתחן היסוד וסוד
חור יר' ומספ' חורר' לעלו למעל' כסוד חור חור ו"ח מתויסבין
כ"ה ח"ת כ"ס הו"ה יואל' דרך החור שבת' של ת"ת חל הנק' כמ"ס
כ"ס יולקט יוסף חת כ"ל הס"ס ק"כ סאה סוד ה' לח' סהו' סוד
כ"ס סאה סוד כ"ל ו' כספ' סוד סוד ח"ה דל' והסודי עשירי'
כ"ס חל' ונת' כי חסדי' החכמה סוד חמורי' סאה סוד דפ"ק
כ"ל וסוד וכלכל שורש חתו סהו' סוד ח"ס ח"ת כ"ה סאה סוד לח"ס
סאה סוד ח"ס' שורש חתו' עלא' סוד חבל לפ" סהו' סוד
חמורי' של חבל חבל מדת המל' מקבל ר' ה"ג לח' סהו' סוד ח"פ
חל"ס במס' נפ"ס ומדת המל' כבר נת' סגן' דכרו כ"ס ג' ור'ו

ל' א' ל' ישראל

שערי

שער האותיות

אות טות

בן הערן

וישראל הכוונה על מערכת הטובים שהם המנוחת המנוחים
זה העולם ע"פ הנובע ולכן כל הנסים נגלים שבעשו לאבותינו
במרי' הוכרח להיות על ידי מע"ה שהוא סוד ח"ל שד"י במספר
הטוב ונת' כבר כי משא הוא סוד העצת סוד קו האמצעי המקבל
מן הראש כמ"ס והחיל והתאון להבה טומה ב' מתה :

כתיב

ויהימינו בה' וגמשה עבדו. ואמר וז'ל חס במשה
כאמרו ק"ו בה' ומה תלמוד למר ובמשה אשר הוא
פליאה נכבדה מעיני כל חי : וכבר הרגישו בזה כמה מהראשונים
וכל אחד תקצ בו יחד במקום נאמן ואף הלקי המרה כפשי רק
החלה נכבד הקנאות מה שהקשו על מה שהמר הקב"ה והרה אל
אברהם ונז' באל שדי ושמי ה' לא טדעתי למה ובהקשו על זה והלא
גם הל המבות נגלה כמה פעמים בשם הו"ה. באברהם הקיב
וירא ה' אל אברהם ובן בונה וכן ביעקב זוק ותחסה ורש"י ז"ל
הרגיש נ"ב בזה ופרץ בזה לשון הודעתי לא אחר אל
נודעתי כלומר לא נודעתי להם במדת המיתות שעל זה אני נק'
ס' : ולכאורה הוא קושי הבנה וכן מה שפי' רש"י ז"ל והרה אל
אברהם ונז' והרה אל האבות וכי לא ידעו שהם האבות וכן מה
ששאל משה בתחלת שליחותו וכי יאמרו לו מה שמו מה חומר
אלהים : ותשובת הקב"ה שאמר מתקלה איה אשר אהיה והח"כ
אמר זה האמר לבני ישראל ונז' : לדעתינו כולם יעלו
עקבם ח' רק תדע מה שאמר ז"ל אין אבות אלה שלשה וכו' זה
ותדע כי עד ביאת משה אמרו שהיו ב' אלפים תוהו : הכוונה
כי עד זה הזמן היה ההנהגה של העולם ע"י שם אלהים שהוא סוד
עולם התורה כמ"ס כבר : ואחר שבא משה סוד אל שדי התחיל
להתנזר אור של עולם התיקון שהוא סוד הו"ה סוד התורה כמ"ס
כבר : ולפי שאור עולם התיקון הוא סוד קו הו"ה כמ"ס כבר
התחיל ההנהגה העולם ע"י שם הו"ה שהוא מעד המערכת :
והתחילו הנסים להתקדש בהסתר ובגלוי ע"י משה שהוא כולל אל
שדי שהוא הימין וקו האמצעי : ולכן באברהם קיב לך לך
מאריך ואמר שאל' הקב"ה כאן אי אהיה וזה לבניס וכו' ולא
היה יכולת בידו לשדד המערכת כי עדיין לא הפיע אור
התיקון שהוא הו"ה ואף כי נגלה אליו בשם הו"ה היינו מסתרא
דיליה שהרי בכל המדות יש בו שם הו"ה אבל לא כל הו"ה שוין
כמ"ס כבר : אבל עיקר הנסים שהוא מעד המערך הוא מן
קו האמצעי כשיוק מן תול עליון סוד אהיה שהוא הכתר שממנו
באים נסים נגלים כמבואר בובר ע"פ מה תלעק אלי דהא
שתיקא תלי מתתא והוא סוד שפירש"י ז"ל בכ"מ דכתיב אני
כ' נאמן לשם : והכוונה כי מלה אני רומז לראשון ואחרון
דכתיב אני ראשון ואני אחרון : והוא אחר שיוקת מדת המלכות
שנק' ח"י מן הכתר שנק' ח"י שתיקופ ח"י ע"י קו האמצעי סוד
כו"ה מדת ח"י שרומז לראש תוך סוף כמ"ס כבר וזו הוא נאמן
לשם כי הוא מעדד כל המערכות : והנה ביעקב אף שאמרנו
שהוא סוד קו האמצעי עכ"ז כו"ה שלא התנזר אור התיקון לא עלה
מדתו למעלה ונתדבק רק בין אברהם ליתחק בסוד עץ עבות
שנתקרו שלשים יחד למטה תחת הראש דכתיב וישתחו ישראל
על ראש המטה כמבואר בובר שנתדבק רק במדתו בין אברהם
ויעקב שהוא סוד על ראש המטה : ואף שנק' ישראל הוא על שם
שתיקו כמ"ס ואלה שמות בני ישראל הבאים מלרימה את יעקב
ואמר שנקרא ישראל על שם הגאולה אבל בומן שבאים מלרימה
את יעקב דכתיב הבאים ירש יעקב יצן ופרח ישראל זה שאמ'
והרה אל אברהם כו' באל שדי ושמי ה' לא נודעתי להם ופירש"י
ז"ל כלומר לא נודעתי במדת המיתות שע"ו אני נקרא ה' :
הכוונה ששם שדי שנגלתי להם לא הופיע עליו אור התיקון שהוא
סוד הו"ה מדת אמת שע"ו אני נקרא ה' : אך חס האמר הלא
גם יעקב היה סוד קו האמצעי לזה פירש"י ז"ל והרה אל האבות :
הכוונה כי הוא קשור יחד שלשים בני און אבות אלה שלשה ועדיין
לא עלה למעלה מן אברהם ויתחק : אבל למטה גילה סוד התיקון
אחר ששאל אותו מה שמו : והכוונה כי משה לא ידע ג"כ זה
שהתחיל להתחנך אור התיקון ולכן אמר וכי יאמרו לי מה שמו מה
אומר אליהם : הכוונה כי ישראל היו יודעים זה שהנהגת העולם
הוא רק ע"י שם אלהים סוד הנצב ומ"ס להם יוסף פקוד יפקוד
חלבי' אתם ידעו כי מנז מערכת המזול' לא הי' באפשר

להם ללכת מתחת יד פרעה ולא אומר אליהם כי אלהים שלמים
לכוניא אתכם מתחת יד פרעה ותקשה להם שהרי שמו אליהם
כחומר הנכונה ע"י הטבע לא לשדד מערכת המנוחת ולכן יאמרו
מה שמו כי מ"ס ח"י ה"א הוא סוד חלקים במספר הטוב וזה
חשיב להם דבר : והפשוט לו הקב"ה אהיה אשר אהיה בזה הראש
לו שהופיע אור התיקון והיסוד שהוא כולל קיב שהוא עולם עד
הראש כמ"ס לעיל כי סוד מדת הכ' שהוא יסוד עולה ע"י חות' ו'
שמספרו אהיה כמ"ס לעיל עולה עד הראש כוד ח"י' והח"ה הוא
ח"ך בסוד ח"ך טוב לישראל וד' במספ' ח"י' הוא ח"י' כמ"ס כבר
חזו ח"ך קו"ב לישראל והבן : והוא הוא מקבל מן אהיה ראש סוד
ח"י' ומשפיע לאהיה אחרון סוד ח"י' דרך קו הו"ה סוד תורה וזה
אהיה אשר אהיה : וכוון שהראש לו סוד תיקון העולם שבתחיל
להתנזר אור התורה שהם ב' אלפים תורה כמ"ס במקום אחר
אמר לר' ח"י' אהיה אהיה כוד ח"י' עולה עד הראש סוד
המזין שנק' ח"י' אהיה אהיה כמ"ס כבר שהוא עיקר סוד האיקון
כמ"ס כבר : ולכן בתחלת שליחותו הראה לו הקב"ה שיקבלו
ישראל את התורה דכתיב העבדתי את אלהים על הכר הזה : אך
שלא גילה לו שהוא עמנו סוד קו הו"ה שנק' משה שהוא סוד ח"ל
שד"י ע"י הכוונה שיש בה בידו לשדד המערכת על כןו שאמר
לו אהיה אשר אהיה כי ב"פ אהיה במלוי הוא קש"ל ק"ל וצם ב'
כוללים הוא שד"י במספר הטוב והוא ע"י שכוון גדול עד הראש
ואו ע"י נז' בידו לשדד המערכת והבאר לך ביתר ביאור שהרי
כבר נודע שקודם התיקון היו ח"י' נקיות ה' נעז ה' והם סוד
ה"ח וז"ל והיו בדרך זה כתר חכמה חסד ח"י' נלמם הם ה"ח :
בנ"י' הם ה"ג הרי כי היסוד הוא סוד הנצורה סוד אהיה
שהוא סוד הטבע והיה נקרא שדי ע"פ שחמור נעמנו לו והחד
תיקון העולם בסוד דיוקא קדשה דלמד כבר נבואר שגוף וברית
השכיני' חד שהם סוד ח"י' ויסוד וזה הוא עולה עד הראש ופירש"י
הם סוד ב' אלפים תורה כמבואר בברי' הכר' ז"ל : והשר"ל כי
בתיבת התורה נתקטו כל מע"כר : כי כבר נבואר כי מע"כר
הוא סוד שם אלהים ונתקטו בסוד עולם התיקון ע"י נתיבות
י' דברות ע"י משה כמ"ס כבר : והנה פרעם שראה שכל מע"כר
היה ע"י שם חלקים והם ל"ב אלהים הכו' בת ג"כ ולכן היה כבוד
ליב פרעה שזה הלכ הכבוד אותו שאמר שהעולם מתחכב על ידו
אלהים סוד הטבע שהם מערכת המולות שע"י המערכת ה'
אפשר לישראל ללכת מתחת ידו : ח"י' לא ידעתי חת' כ' וגם את
ישראל לא אשלם והוא מוכן :

והנה

עפ"י דברים חכם מלמדנו טעם לכך מה שנק' שש
משה כי לפי פשוטו כל מ'ה' עבתי' בה פרעה קראה
אותו משה ע"פ כי מן המים משיקויה היה בזין לרשותו משו שהרי
הוא עצמו משוי מן המים : אבל מלת משה הוא פועל ז"ל שהוא
טובה לאחרים מן המים : ועפ"י דברים הג"ל אתי שפיר שנלגגה
בה רוח הקודש וקראה אותו משה שהוא סוד אל שדי שנתקד
המערכת ויוציא את ישראל שכו' מארצ' בני' שערי עומתה סוף
מים הזדונוים מי טופנה שע"ו לא היה יכולת ללכת ממגרות
ע"י מערכת המולות והוא שידד את כל המערכת' ויוציא אותם מקס
ושפיר נקרא משה שמשה אחרים מן המים והנה כל הנסים שעשה
משה במלריים לא היה האשנה שלימה בישראל כי שרוממו מלריים
אמרו ואלכע אלהים הוא הכוונה כי אהיה שח"ף ע"י מערכת
המולות אפשר שיעשה נסים כאלה והוא סוד משה ברה"ש
דכתיב ברה"שית ברא אלהים את השמים ואת הארץ ונתקמו
שמים וארץ בחומם הגדול שהוא שם ח"י' שמתולת כזה אל' ח"ף
ה"י וי"ו והוא סוד אלכע במספר הטוב וע"י יובל לפעמים
מזד מערב' שמים וארץ כמה ימים וזהו שידוד המערכת כי עיקר
שידוד המערכת הוא כשעשה נסים עני דברים הפכיים : והוא
מכה לזה ורפואה לזה בפעם ח' כמו שנעשה בים וכוון שאמרנו
שאלכע אלהים הוא לא האמינו במשה : הכוונה שלא האמינו ששמו
משה שהוא מעדד המערכות שע"כ נקרא משה ולא משי' : והנה
כאן דכתיב ויאמינו בה' ובמשה יש להשוואה חס הדברים כפשוטו
כרי קשה חס במשה האמינו קל ויחמר בה' : אלה
ז"ל מ"ס שאמרנו בה' היינו שאמרנו שהופיע עליהם
אור קו הו"ה סוד עולם התיקון שעל ידו הוא מעדד המערכת

לחמת שטים ב' דברים הפכו' סגול' את ישראל וטבע את הנפלים
 כמ"ס ירו אחד משקפת למלרים וירו אחד מלח לישראל לפי
 שקו האמצעי אחו בסקי ידים : וכו' ויחמינו כה' שהלמינו טקס
 כו"ה סוד קו הישר הופיע את אורו עליהם : וכו' ספיר נקרא
 שמו משה שיטול' בידו לפדל המערכ' כי הוא סוד קו האמצעי כמ"ס
 וכו' קשה ומה תלמוד לומר ובמסה : והוא מוכן : וערה יובן כפ'
 שהתלמו שמתחלה היה העולם מתנגב ע"י הטבע והס' ב'
 הלפים הורו וכו' מלך המכור והדון שהס' ב' מדות חסד ופחד
 שהס' שני ימים של הקב"ה ויזמו כל קב"ה הוא חלף שנים והס' סוד
 הלפי וכו' וכסף שהס' סוד פחד וחסד כמ"ס כמס' פעמים וחל"כ
 ההלל להטעוק אור קו הישר קו האמצעי סוד הת"ת שהוא סוד
 הורה כמ"ס והוא עלה גם היסוד שהוא מל"ס ב' דרך את ו' אל
 הכתר ונקרא טו"ב כמ"ס לעיל : וי"ס טוב לי הורת פד מחלפי
 וכו' וכסף : והוא מוכן : כרי נבחר לך סוד אות ט' במיטע ועתה
 נבאר אותו בכניו :

פתח ב' דרך א' בו יתבאר סוד אות

טית בכניו שהוא מלואו

כתיב טוב שכן קרוב מלח רמוק לפיכך זאת תדע כי אות
 טו"ה בכניו שהוא תלואו רומז למדה היסוד כמו
 שרומז אות ט' ביורתי ובמיטע כן הוא רומז בכניו והנה רחמי
 לאות טו"ה ב' מילואים שלפעמים קובצים אותו במלוי וי"ד כוס
 טו"ה ולפעמים בלא וי"ד כוס ט"ה ושניהם רומזים למדת היסוד
 כמו שיתבאר לפיניו : הגה אמרו לא מלא הקב"ה כלו שמחויק
 ברכה לישראל אלא הטלם דכתיב ה' יברך את עמו בשלום :
 כבר ביארנו בשער הכ' שהאור שיהר מל"ס דרך עולם המלבוש
 הוא סוד ד' מילואי כו"ה בסוד הכתוב וי"ה חו"ה שהוא סוד
 יב"ך במספר השום : ונתבאר שם שזה האור מוסתים במדת
 היסוד שכן נקרא שמו שדי שאמר לעובדיו : וכבר נתבאר שם
 שיסוד הכת נקרא ברו"ך ששם האותיות הוא במספר ד' מילואי
 הו"ה ויסוד אומה נקרא ברכה ששם האותיות והכולל הוא ג"כ
 במספר ד' מילואי הו"ה כמו שמובאר מתוך דברי הוזהר : והגה
 נתבאר כבר כי האורות דליתא אחר שנהגלו הם יורדים אל היסוד
 דו"ה והס' סוד ג' שערי בינה כי מיטעם זה נקרא היסוד כ"ל
 כדכתיב כי כ"ל בשמים ובארץ ומתרגמין לאחד בשמיה ובארעה
 כמבואר מתוך דברי הוזהר : ואח"כ יורדים האורות דל"ה סוד
 י' הרו כ"ל : והנה האורות כשירודים דרך המדות טלס אינם
 מחויקים לעולם רק הם דרך למעבר האורות עד שבהו למדת
 היסוד שנקרא שדי שאמר לעובדיו די והוא מתלקט את כל הכסף
 כמ"ס ושם נשאר האוכל לפקדון לא"ך זכ"ש כבר : וכן היה בסוד
 השערי כלים שטלס לא נקתימו רק כני היסוד ששם נשאר
 האוכל לפקדון לא"ך : והנה זה נתבאר ג"כ כבר שמדת היסוד
 נקרא שלום הרומז לשלום ונורות שמדת הדנ"י מקבלת ע"י סן
 טו"ה כמו שביארנו בסוד חיתת נח ושגלום עם האוקיות הוא
 במספר ט"ס והוא סוד טלס ביה : א"כ שפיר אמרו לא מלא
 הקב"ה כל"י שמחויק ברג"ה אלא השלום : והנה סוד הכרעה שהוא
 סוד ד' מילואי כו"ה היורדים אל היסוד יש בהם ט"ל האותיות בסוד
 הנקוב כי טול אורות טל"ך : הרי ט"ס ט"ל במספר ט"ה במלוי
 וי"ד הרי נתבאר לך כי אות ט' במילואו בו"ד רומז אל מדת היסוד
 ועתה נבאר אות ט' במלוי בלא וי"ד שרומז ג"כ אל היסוד :

דרך ב' בו יתבאר סוד אות ט'

במילואו בלא וי"ד וסוד ט"ל אורות

כתיב פתחו לי אחותי רעייתי ונתנו תחתי שראשי כמלא טל
 להכניע זאת אבחר תחלה מה שכתוב ושקי מנשיקות
 פיהו כי טובים דודך מיון : הגה כתיב כשושנה בין החוחים כן
 רעייתי בין הבנות : ואמרתי אית שושנה אית שושנה אית שושנה
 דאיכו לפתח בין החוחים : ואית שושנה לעילא דאיכרי רעייתי
 קמתי ואיכו בין הבנות ולא איכו כנסת ישראל דליתקרי שושנת
 ב

העמקים מה שושנה תחלה אית לה ה' עליו תקיפין דל"גין שלם
 כבי שושנה עיכאה אית לה ס' עליו ואיטן רוח דה' תחיון דלהללים
 ומה שושנה תחלה אית לה י"ב עליו דסחרין לה : הכי שושנה
 עלאה אית לה י"ג ר"ל דרחמי דסחרין לה מכל סטרה :
 ואיטן רוח ד"ג תיבין מן הללים קדמאה ללהלים
 קנינא ומה שושנה תחלה אית בה סומקי וחודי הכי שושנה עלאה
 אית בה דינא ורחמי : זה המאמר הוא מוכן ע"פ שביארנו בס"ב
 בביאור מליחות הדעת שהוא התנועע' הכתר והוא סוד ברא' בוכרא'
 דנפיק מבין ר"ה וע"פ דקדוק הלשון שאמר דנפיק מבין ר"ה ולא
 חמר דנפיק מא"ה מכו' בין : מזה הלשון הוא מבואר כי עיקר
 המליחות לכו מא"ה אלא עיקר מליחותו מן הכתר רק דנפיק
 מבין ר"ה מבין מניסה דייקא כמ"ס כבר בחר היטיב : ומה הדעת
 קא מהלבש בת"ח ונעשה כשמה לת"ת וכד נפיק נפקת עמי' נח
 זוגו והוא נק' כנסת ישראל כמ"ס לקמן והוא סוד שושנה עלאה
 שהיא נק' ב"כ"ת שכינתא עלאה והיא מתנגשת במלכות מוק' של
 ת"ה ועשית נשמה אליה : והנה זה הסוד כוה עמוק מאוד ור"ך
 ביאור ר"ב וכו' נק"ר ויתבאר בחי'ה מקותן מעט מעט כדכתיב
 שלא להסריח על המעיין : והנה נתבאר כבר כי משה היה מבחי'
 הדעת וזה הוסיפה עלאה נק' כלת תשכ' והוא סוד נקודס עלאה
 שנימאה כמבואר ביוקר ונק' בינה כמ"ס משה וכו' לבינה ונק'
 שושנה דנעלה שמה דה' בהתדבקותה בל"טו' שושנים דבעלה
 דכתיב שפתוהיו שושנים והיא נמנעת גם כן מהתנועעת הכתר כמו
 הדעת כמ"ס בס"ב : ולכן נק' אחותו והיא שזה לו לא הוא גדול
 ממנה ולא הוא גדולה ממנו : ועליהם נאמר ויעש אלמים את
 שני המאורות הגדולים : ולכן הוא נק' רעייתי תחתי ועליו נאמר
 אחי : לא שיעמי : דהא שושנה תחלה אינו רוח דל"ג' : אבל
 דה' שושנה עלאה אינו גם כן רוח דכו"ה ועל"ה אחרת וכבדו
 לאחר לא אתן בגין לית המן חוחים וקו"ה רק איכו בין הבנות
 דכתיב רבת בנות עשו חיל והת' עלית על כולגה והבן ונק'
 שושנה העמקים בגין דכתיב עמוק עמוק מ"י ימלאנו ועליה אהמר
 מעממקים קראתך ה' דתתן הוא רוח דעמק הברון וכתיב ומחרון
 שבע שנים נבנאה והבן : והנה שושנה הרהה אית לה ה' עליו
 תקיפין דל"גין עלה הס' סוד ה"ס מחחוטת דליתא סוד ה' אוקו'
 מנל"ך סוד ה"ג דליתא שמגנין עלה שלח יקרי ממנה חכמים
 כך שושנה עלאה הס' סוד כו"ה נקודס הללים כגונג' דבינה
 עלאה והס' סוד ה"ג דליתא מקבלת מן הדעת שהוא שושן כל
 הדעים שדחה כל הדין ומתקן אותם כמ"ס כבר והוא סוד
 בראשית סוד ברא' הללים ברהשית ברא' ט' אהרון עשיראה אלמים
 מלוא"ה מכולא וע"ה הרי ראשית דליתו רוח דתכמה דליתו שית
 סטרין דברבין ברא' הרי הללים את השמים והה' הארץ : ומן
 חיתת הללים עד הללים תנינא יס"ג חובות דכתיב את השמים
 והה' הארץ וכארץ היתה הכי וכו' ומשך על פני הכוס ויאמר והס'
 סוד י"ג תכילין דרחמי שזויר משה בהפלחו כמבואר מתוך
 דברי הוזהר שמשך אוחס ממואל עלאה לכלתו : א"כ שושנה
 תחלה אית לה י"ב עין דסחרין לה מכל סטרה סוד י"ב בך
 והיס' עליהם סוד ד' חיות הטשאות את הכהן וכו' בנים אותה מד'
 רוחת' ולכל ה' ג' פנים שהס' ארי' סוד נסו : והס' הוא פנימאה
 דכולא סוד בת מלך כבוד פנימה : והוא סוד י"ב אוקיות של
 מלוי הללים : כך ששנה עלאה חופק עלי' היקנא קדישא שהוא
 סוד י"ג תכילין דרחמי ואשר שושנה תחלה אית בה סומקי וחודי
 כך שושנה עלאה אית בה רחמי ודינא כי שניהם כוללים מרחמי
 ודינא רק למעלה אין כגונין מתגלים רק למטה כמבואר ביוצר :
 לכן בחתום אחר סומקי וחודי רומז להתגלות הגונו' אבל בעלפה
 אחר רחמי ודינא שחן מתגלים שש : הרי נתבאר לך כל המאמר :
ונחזור לביאור הפ' יקני מנשיקות פיהו : והוא דכתיב כי
 אל דעות ה' שהס' סוד ב' יסודות ששייכים הס' בסוד
 דעות כמ"ס כבר בס"ב ונתבאר שם שהו"ה מתייחדים בלי שום
 לבוש כי שם אין לר"ך כסוי מפני הסתכלות רע עין לפי שהיקנא
 דעתיקא חופק עליהם : אבל וי"ג לריכין כסוי מפני הסתכלות
 הרע עין בסוד שאמרתי ת"ח מחלפי בעליהו והוא סוד השליט סוד
 השמל שהוא אור חלומות הכינה שששנה מלבוש' לוי"ג שהוא סוד
 השמל במספר השום : כמ"ס בס"ב : וזה האור נתבאר שורד
 מן ד"ס תקותיק שהס' נהי"ס דכונה והס' סוד ד' כנסת העלית
 וכהס'

שערי שער האותיות

אות מית גן העדן

וכסל מתלבב גם אור החכמה : דהא תרוויכו כחלל שריון שאורו אב"ח ויאלים לעשה לחן כי נתבאר כבר שיסוד אב"ח יולא לחין פישוד חימה ועליה בטור אור חור ויואלים לחון מן ז"ח לרך החור שבחזו ונעטפי על ראש רהל כמ"ש כבר והס סוד העליות דתיב יקחני בעצת ראשי ולכן הס ל"ב חליון סוד ל"ב נתיבות חכמה שסס מתגלים למטה בול"ח כי למעלה נקרא ל"ב נתיבות עליונות חכמה דהא מותחן עלאה סהים מכל סטרא ומתגלים למט' וסוד התכלת הוא סוד ז' שעת מרגליון שעולו במספר תכלת כמ"ס בעקומו : וימוה האור ברחים כל התלמים ואלו הכנפות נקראו כנפי הארץ דכתיב מנכף הארץ וקירות שמעטו בני ללדיק והוא מלשונו זמיר עריונים שאלו הכנפים מזמרים החומים והקוים סביב שפסגה תחלה ואמר בני ללדיק סוד ק"ב אורות שוירים מן ג' מלואים ע"כ ס"ג מ"ה ליסוד עקרא לדיק כמ"ס לקמן : והנה לעתיד שיהו ז' ו'ן דמיון א"ו"ח דכתיב ויהי אור הלככה באור החמה כי ל"ח ילטרטו ג"כ לכנפיים לכבוד דכתיב ולא יבקע עוד וגו' : והנה גם עתה יש עתים לטובה שז'ן עולים למעלה במקום א"ו"ח בסוד שאמר ישראל עלה במחשבה ואלו הס מתיחדים ג"כ דוגמת א"ו"ח בלא כנפיים לפי שדיקרא חופק גם עליהם : והנה מבואר בוחר שמרשה דעתיקא נביר טלה לו"ח דכתיב שראשי נמלא ט"ל : : והטובה כשה"ח עולה למעלה הוא מקבל מן חב"ד סוד המיון יש בהאשו סס יה"ו הרומז לחב"ד וכיון שנבדל עליו מרשה דע"ק נחמלא זה הסס יה"ו מאור דע"ק כוס י"ה ה"ח וז"ו והוא סוד ט"ל במספר השוא : והוא שראשי נמלא ט"ל נמלא דייקא : ועתה מבואר הפסוק פתחי לי אחימי רעיותי הקמתי שום קחי על שוטנה עלאה שסס הוא בסוד פתיחו דרעיוניו ואלו כנפיים לכבודו ואמר העשם שראשי נמלא טל : והוא מוכן : והנה כבר נתבאר כי סוד דיוקנא מתחיל מן ב' פאות הראש ובב' פאות מתחילין ס"ג מקילין דרחמי וסס יש ב' שמו' אל במלוי ט"ל עלה הק"ף וב' פעמים הק"ף הוא סוד ט"ע נהרין שיהודים מן פנים עליונים אל יסוד ז"ח והוא עיון ק"ן אורות אל הטקבה בסוד שאמרו אל תסתכל בק"ן ק"ו אלה במ"ה שס ב' כחו שיתבאר במקומו : וע"ס הש"ע נהרין נקרא היסוד עכ"ן דכתיב שכן טוב ורעה חמונה כמ"ס במקום אחר : והנה שכן ע"ס ט"ל הוא סוד ע"ת במספר השוא : הרי לפניך כי אות ט' במלוי בלי י"ד רומז ג"כ ליסוד : וכדי לבה לבואור הפסוק שהחלנו ולביאור הפ' ישקני וכור הוכור מה שכבר נתבאר כי יש שני מיני זוגים האחד בסוד נשיקין : והוא סוד התדבקות רוחא ברוחא ומהו סווג נבראו התלמיטס : וזווג שני הוא למעשה סוד התדבקות גופא בגופא : ומהו נבראים נשמות על ישראל עקרא עמוסים מני בטן : וזה הזווג אף נעשה למטה הוא יותר מעולה מהעליון ולכן הציבין ישראל מן המלאכים כמ"ס בש"ב ובהות ב' ובוה תבין מ"ס רוצה אשה בקב והפלות מעשרה קבין ופרשות הטובה בזה כשהיא מזדווגת עם דודה רק בסוד הנשיקין או נעשה סווג למעלה והיא מקבלת מכל קומת א"ו"ח הארת התלמיטס על א"ו"ח ר"ל שהרי כבר נתבאר כי דיוקנא דאדם הוא בתשלום עשר ספי' וכ"ח כלול מעשר שסס תאה : בסוד שאמרו ח"ת מ"ה א"ו"ח תאה כי מ"ה הוא רוח דלד"ס ואי אפשר להיות אדם שליט אלא עד שישלם למאה ח"כ יש בכל פרטוף עשר תלמיטס : ונתבאר כבר כי כל סוד תלמיטס הן עיקר תלמיטס על עולם או על פרטוף או כללות העשר הס בסוד סס ב"ן כתבואר מדברי האר"י ז"ל : הרי בפרטוף של סס י"פ סס ב"ן : וזהו העשם נקרא כנסת ישראל כי אחר שתקבלת מפרטוף שלם שהרי סס נעשה הזווג תמיד בשלימות והוא סוה בקומתו חלו כמ"ס כבר שלכן נקרא רעיותי פתחי הרי היא תקבלת עשר פעמים ב"ן וע"ס עשר כללות הוא סוד כנס"ה במספר השוא : והנה ב"פ ב"ן הוא ק"ב עם ב' אותיות הרי כשתקבלת מן א"ו"ח היא מקבלת עשרה קב"ים ועכ"ל הוא בסוד פרישה : והנה נתבאר כי כשהזווג נעשה למטה בורטו כה"ל דא"ו"ח להיעשות מוחין לו"ח ונתבאר כבר כי יסוד אומת אינו מגיע ליסוד ז"ח רק יבדו אב"ח הוא סוה ליסוד ז"ח ובשמיטה נעשה הזווג ואלו היא מקבלת רק ב' תלמיטס שסס ק"ב א' והוא בסוד חפלות מלשונו למיד שתיל והוא עיקר שלום בית וזה סוד הפסוק אכני טוב ל"ך מעשרה בני"ס והבן כ"ו : והנה ל"ז הוא בעת רטון ובשעתה דמי סה"ח בשלימותו והס"ח היא

מתרחק י"ב מול עד מחנה ישראל כמ"ס כבר או קב"ה ושינותי אחפשונו מכל כמיון דליוטן לבשוטן והו מתיחדים בקרוב כבר כמ"ס כבר : אבל עתה בזמן הגלות שהשמה מהפריכה ע"י שלוש וכשמתיחדת עם דודה הוא ע"י לבשוטן שהוא סוד חיכו בלבשוט' ואיכה בלבשוט' : דלא מקרב הגייה דלוייתה : אז חומת יקטו מכשירות פיו : הטובה כי טוב לי אז מעשה שאף הזווג סהיה נעשה ע"י נשיק שחינו רק התדבקות רוחא ברוחא עכ"ל היה בפתיחו דרעיוני' בלא סוס כסוי ע"י : ההוא טלה דלעילא כמ"ס לע"ל : וכבר נתבאר כמ"ס כי זווג עליון נרמו בטל ושמן : וזווג תחתון במים ויון מים סוד גבורת נשמים כי זווג תחתון הוא מקבל רק הגבורות כמ"ס כבר וזהו כי טובים לדי"ך ע"ה במספר ט"ל הרומז עולין מיון הרומז לזווג תחתון והבן : והנה נתבאר כבר שסיח הולכת בגולה או היא מתרחקת מן הבן : והוא כתיב ותתלבב חמוטו מרחוק כי אז היא מקבלת רק מספיקי דספיקו דשביעית כמ"ס כבר והוא סוד שס שדי שזמלאו הוא סוד רח"ק מקום היינו שדי הוא רח"ק במספר השוא וכשהחלל מרחוק ס' נראה חלי : ועתה מבואר הפסוק שהחללנו : טוב עין קרוב מהל רחוק : והוא מוכן :

אות יוד

פתח"א דרך א' בו יתבאר אות י"ד

בצורתו

כתוב

יוד לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם : הנה אחר ד' יריבין להודות : יושבי כלל טיול מביח כלל : ומהנה שנהרפה והולכי מדבר שבחו לעיר מושב : ויורדי חמיות בלב ים שבחינו למחוז חפנס : להביד כ"ו לרך אהה לידע כי אות יוד בצורתו יורה לראשית סוד החכמה שנק' ראשית דכתיב ראשית חכמה יראת ה' : ונתבאר כבר כי החכמה הוא סוד יו"ד של סס הוי"ה : והדע כי חכמי החמה יצירו אות יו"ד שיש לה' קונו כזה י' כתבואר בוחר דלמר נקודה חלה דליו חלה דליוטן חשע : והטובה כי כבר נתבאר שאות יו"ד רומז אל החכמה כי אות יו"ד נק' גולם כי כמו שהגולם אינו טורח ומקבל כל הערות וכל הערות ממש מתמיד' כן אות יו"ד אינו טורח והוא ראשית לכל טורח האותיות כי לא הולכ לקבוע סוס טורח אות חס לח תחיל בנקודה תחלה : וזנו כן החכמה שאור רק סוד החכמה ולא יצויר כי סוס טורח והוא ראשית לכל הערות דכתיב כולם בחכמה עשית וכמו סויו"ד הוא נקודה חדה וכוללת עשר במספרה כן החכמה טוללת כל העשר : כי הדנק נכנס במנין בחקום חקור כי חקור הוא נכנס מחד ונכלל בשס ח"ס ולא נרמו בשס אות כמ"ס כבר ולכן תחלת השס הגדול שהוא הוי"ה הוא אות יו"ד עמן אות יו"ד יולא כל השס כי אחר שהיוב אות יו"ד שהוא נקודה ח' כזה י' הנה הוא מתמלא מעלמותו שאס תמשיך קו למטה נעשה ו' וחס תמשיך עוד קו לרחבו נעשה ד' כוס ז' הרי לך יו"ד שהוא מלאו מעשם הנדודים : והנה בין נעשה מלאו שהוא יו"ד חס תקח ו' ותנסיס בחוד סד יהיה ה' וכן חס השס ה' בחוד סד יהיה ג"כ ה' בסוד דודי הרי כל אותיות ה"ה יולאים מן אותי' הרומז למחמה שהוא ראשית כהו"ה כי למעלה הוא נעדר כהו"ה רק הכל בהעלם מהלבו ונק' ח"ן אבל ראשית הוי"ה מתחיל מן החכמה שהוא ראשית הגלוי עכ"ל בגלוי הוא רק ברוח דמחשבה שהכל סס נאשר בכח ולא בפועל : וכבר נת' שסס סויו"ה מורה לכל העולמות וכלל הפרטפים כמ"ס כבר וכל סויו"ה יולא מאותי' ראשית השס הוי"ה הרומז למחמה שנק' ראשית הרי כי כולם בחכמה עשית : ולכן בכ"מ שאור החכמה שופע שס החיים והחסד כי החיים הוא עצמו סוד החכמה במספר השוא ועליו נאמ' כי עמד מקור חיים ועם האותיות הוא במספר חסד כי הוא עצמו סוד חסד עליון שהרי כתבאר כבר שהחכמה חלבים לרוע ימין של ארץ אנפין שהוא עשוי סוד חסד עליון : ומחטו הצעור פסוח לגומלי חסדים טובים והבן זה ומפני חקבלים כל העולמות

פתח כ' רדך א' כוית' אות יוד במניני

כתיב כל אשר יעבור חחת העבט העשירי יוכיח קודש ;
 הנה אמרו שמעבר חתו קודש עד שיקדש חתו קודש
 מלא ויאמר זה יוכיח ויעשר וזה נקדח קודש לכתיב העשירי יוכיח
 קודש ולה כתיב העשירי הוא קודש ; וכתיב וזה חתו קודש נאמרו
 שהות יו"ד במנינה שהוא עשרה רומן לעולם מלא חו לפרטוף שלם
 בסוד יחוד הב' שמות יהודגס"י כי חתו י' במנינה רומן לחכמה
 עולם מלמטה למעלה בכלילת הדעת במקום הכתר כמ"ט ככר
 ולפעמים לחכמה ופחה חכמת עולם שהיא עשירית מלמעלה
 למטה ויהא בסוד אור ישר וחור חור ; והנה ב' שמות ה"ל ו'
 ברישא יו"ד בסופה הרי חכמה בראש וחכמה בסוף ויהא בס"ה חגי
 ראשון וחגי חתון כי מלה חגי רומן לחכמה לכתיב חגי חכמה
 שכתיב ערמם ; וכוד זה הכתוב הוא כמ"ט ככר כי לעולם החכמה
 מחבש במדת המלכות דכתיב בחכמה יסד חרץ וכיניו ע"י מדק
 היסוד שהוא כוד שם שד"י סע"ס הוא במספר ערמ"ה ; וכנה
 חתון פרס"י ו"ל ע"פ בה חתך בערמם ופרס"י במרמם בחכמה
 כי ככר תבחר לעיל חתון חור החכמה מהגלה חלה ע"י ה"ס
 החתונות דבינה ששם הוא סוד ס"ה מלפ"ך שהוא סוד פ"ך
 דיונין ו"ס כללות ה' הוא סוד פ"ה חלומה חמימה כמ"ט במחוקו
 וכוח סוד מרמ"ה במספר השוא וסבן זה ; והנה תבחר נכר כי
 חכמה הוא סוד קודש ומדק המלכות הוא סוד חולין שנעשו על
 סוד הקודש כי היא נצטת מן סוד הנבורות ששם הוא סוד נהור
 בסוד הלוי שנקדחו טהורים ולה קדושים כמבואר בוותר וכיניו
 מן הנבורות דחכ"ה סוד החכמה לכתיב בחכמה יבנס בית וזה
 שנעשה על פתח הקודש ; סוד נבורות שבחלה וזה עדין
 למטה חתה היסוד וחל"כ עולה היא למעלה להודו עש הח"ת
 פכ"ט ; וכבר תבחר שבמחל מעורר וההכנס החלה לכתיב
 שמחלו חתה לראשי וימינו תבקי וזה סוד הפרשת המעשר וטתקם
 ללו כי מדת הלו הוא סוד הנבורות דחכ"ה סוד מלוי של שם
 ע"ב שהוא חמור"ס דחכ"ה ומלוי ע"ב הוא בסופו לוי' וכשנעשה
 הווג הוא ע"י הסד לכתיב עולם חסד יבנס והוא סוד מעשר מן
 המעשר שטחן הלו לכן וזה ג"י חתו חב' שמות חו"ס חל"י
 בכוד שלב השמות יו"ד בראש יו"ד בסוד וזה נקדחת קודש ; חו"ס
 שרדך לקדש בפה מלא כי פ"ה מלה כזה פ"ה ה"ה הוא סוד
 שלב הב' שמות ה"ל במספר השוא ; והנה תבחר ככר כי מלת
 שבע רומן למדת היסוד כי ש"ט עס ג' אותיות הוא במספר
 שד"י כמ"ט בכוד הכתוב דרך טוב מיעקב וקס שבע מישראל ;
 והוא ס"ה בבנין בן יודיע יוד חלוי בשבט כמבואר בוותר ;
 חו"ס כל אשר יעבור חחת העבט הייט חות יו"ד הרומן למדת
 המלכות שהוא חחת היסוד הנק' שבע העשירי שהוא חדה העשירי'
 מלמעלה למטה יוכיח קודש הייט שרדך להפריש חתה מן החולין
 ולהקדישה בפה מלא ; הרי תבחר נך סוד יו"ד בענינה ועתה
 תבחר בנינה

פתח נ' רדך א' כוית' אות יוד בכנינה

כתיב שתח את יודך ומשביע כלל חרצון ; ואמרו ח"ת
 יודך חלה יודך ולהכניך וזה השכלך ואורך כלל גדול
 בנחמ"ח"ל שכל מקום שחמרו ח"ת חון כוננת' לעקר שם הראשון
 שהוא הכתיב סה"כ לח חו"ס נרדך לכתוב נן רדך שיכתוב כמו שרדך
 לקרות וזי יבא חור המלך חדר כבר עשאו ולתקן דבריו חלה כוננת'
 הוא מלה תוכל לקרות זה הקרי כמו שכתוב ולבא על מונט
 עד שתקרה מרחמה הקריו וזה יתפרש נך גם הכתיב ע"י הדרך של
 הקרי ויש חס למקרה וחס למכורה וטנינה עוליס בקנה וז"ע חת
 חתיו ועוד כי טוב שג' מן ח"ה אבחר החלה מ"ט ע"פ חלה תולדות
 ט"ו בכבר"ס ואמרו ח"ת בכבר"ס חלה באבר"ס וזה חומר ח"ת
 בכבר"ס חלה כ"ה בראש וכבוד הגדול ע"פ המבואר בוותר כפ'
 נבדרי כח עשירי דברו וז"ה שם עשירי דברו ומש כי קלת דברו וקטן
 למדת חמ"ל כמ"ט כבר וע"י מעשה הלויקים שם מנבירים חל
 שלמעלה בס"ה ועתה יגלה נח חלוי הס עשירי חתה דבר מתע
 כמ"ט לפיניו והוא כסיהל למטה חחת היסוד בס"ה והאריך חמ"ס
 רגלי וזה הוא בראש דנקומה חדה רוא דחיק כמבואר בוותר וז"ה
 סה יו"ד תח"ה דלת ח"ה כ"ה ס"ו ר' ראשון רומן חל בראש יו"ד
 החתמה רומן חל חמ"ל שיהא למטה חחת חח"ה ס"ל יוד שבת

העולמו חיים וחסד עד שבהא למדת דוד לכתי' חיים וחסד עשית
 עמדי ; וחס ח"ו חור החכמה חמו טופע שנסתם הלטר כל דינין
 דעלמא תפערון בעלמא ; והנה נה' לך כבר כי יסוד חבה שהוא
 סוד התורה שכולל ס' רבוא אותיות שבהם שורש של ס"ה נמצות
 ישרתך ויסוד הבנה הוא הפת"ן שהוא הנט"ד וכל מי שחושב כפי
 מעשיו עד יד ויכן הפנס מניע חוי נסתם הלטר מלך שורש נסתמו
 וזה יגיע חלוי העונם כפי מעשיו כמ"ט לפיניו ; והוא פת"ן כח'
 לעיל כי כל חותיות סו"ה ונחמ"ס מן חור יו"ד וממנו כשפיעס
 על יד הרמן שהוא הלטר והכנה' כבר כי מן ד' חותיות סו"ה
 ונחמ"ס ד' מלואים ששם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן והם שורש נד' ויכוד'
 רוחניות וחסד ששולשל על יסודות בשמיים ששם חמ"ט ; והנה
 מי שפונס במדת החסד סוד יו"ד שהוא סוד העיס ונסתם הלטר
 של החסד של ימים חיים חו הוא גורם להגביר המיס הזוונים מי
 עופתה ומלד שחלם מולד בה מודדן לו והוא טובע בנהר ;
 והס יורדי הים בחליות שטרניט עליהם מי הים וקרומם נליו חלו
 מאר הוודלדני ומי שפונס במד' הבור' סוד ה' ראשון סוד חס גובר
 סוד חס וזה אשר לח חס ס' וזה כל משבצו נהפך לחלו חת' חס
 היסודי שהוא גובר עליו שדור עיקר לכל החולו כמ"ט ריש כל מרעין
 חלה דס שפוף סוד יסוד חסד חסד כולדע לחמתי הטבע ; ומי שפונס
 במדת כרמתי סוד החור שהוא סוד ח"ה שהוא סוד השמש שממנו
 בה חור של החכמה שהוא סוד יו"ד עשמו הוא חור' וגורם למטע
 החור ולכן הים יושבי חסד וללמות ; ומי שפונס במדת דינה
 למלכות שהוא סוד יסוד העשר ; וגורם להיות דרכו ליון חבילות
 מבני חלו מועד ומן שדה תפוזין נעשה מדבר שמתם ולכן דרך
 עיר מושב לח מלאו ; וחלו הסוד' שרדכיין להודות ; הגונה ע"י
 השוכה וסוד השפוף' חח"ה לך הנה נה' כבר כי חור החכמה ח"ה
 שיגלה ונת' בחלמ"י' ככ"ה כמ"ט חת' נה' כבר כי ה' ספי'
 תחחוט' דבינה מהלבשי' ב"ה ובהם מהלבשים חרות החכמה
 וע"י הפ"ה ח"ה מקבל חור החכמה' והנה בעוונת התחחוט' מבוה'
 מתוך דברי הוזהר פחימה עלאה חסתלקת מעל בנין דכתיב
 בעשעבט שולמה חמ"ס ; ומד' הרי המות כרוכה בעקבו שרי
 החיים חסתלקו לעיל' כמ"ט וכשפתחחוט' חווריס בהשוכה חו'
 חסוב ה' ר"ל סוד ה"ס דבינה הס שביס למקומם ומחלבשי' ב"ה
 וח"ה החיים חווריס ומחוספים ; ולכן כ"ו שהוא מרוחק מההשוכה
 הוא רחוק מן הקיים כי חין לנס חיים וזלה ע"י חלמנית השפוף'
 סוד ה"ס דבינה ; והנה כבר נה' שיקר הגיסים והנפלאות בחיס
 מלך קו החמני' שהוא סוד חו"כ כמ"ט כהר והנה ג"כ כמ"ט
 שיסוד הבינה הוא קנה והיט מניעת לת"ה ח"ה סוד קו האמני'
 ששם הוא עיקר עליו שם חו"ס כמ"ט חר' ע"י היסוד שלה ששם
 עס שד' שששד החוערה וע"י חס הס בחיס הנפלאות נעל
 המעריכה לפי שהי' למעלה מן המערכת כי המערכת הוא סוד
 ז' כוכבי לכה המתבלים מן ז' ימי הבנין חבל הח"ב ששם נמצלה
 מן ז' ימי הבנין הוא למעלה מן המערכת ולכן עס שד' שביסוד
 ביל' שבה מתלבש ג"כ יסוד החכמ' ובו עס שד' הוא מוסד המערכת'
 ובכשת' מקבל זה האור הוא עושה נפלאות והסס חו"ס שבו
 מפי' חד' יסוד נהור ומתקן הפ"ן חס שפנס בחיפה חות על סו"ה כי
 חחר שמניע חלוי חו' הביולרי הוא וזה מן מקור החיים סוד חו"ד
 שממנו יוצחי' כל החיות חו"ה ונשלם הסס מעלמנו כמ"ט לעיל
 חך כאשר שיסוד היימה קטרה וחייט מניע לת"ה דו"ה לכו' אורכס
 להרצין ירכיב ולהשפיל יסדה למטה בס"ה והסס רובעת על
 הכנס וחו' לננס היסוד שלה בת' של ז"ה וזה כתיב יח' שחקים
 ממעל כי כבר נה' כי ל"ה סס סוד שחקים שמוחמ"ס מ"ן ללדיקים
 וסוד מע"ל הוא סוד ח"ב במספר השוא ; ולכן יח' שחקים ממעל
 וח"כ דלתי ממים פתח וחו' יזנו לך ויפרו יעז וכן כ"ו והוא סוד
 הער' שפתול' דכתיב כי לך חפרע כל ברך כמבואר בכוונת
 החר' ח"ה ; והנה כ"ו רומן אורח ח"ד שיש לה' עוקנין כי גוף חו'
 רומן חל החכמה שהוא ראשית הבנו וראשית כל חו"ה וכדי שלא
 לקן בנינו חו' להצב אותו למצלל בלא כח עליון לוח רומן
 קול' לעיל' כמ"ט מתוך כתבי האריו"ל כי קו' חו' רומן חל הכתר
 וקטן שלפניו מורה על החלבוטיו דבינה וזוהה ח"ה להנהיג' חור
 החכמה וקול' דלת' רומן שמשפיע למטה בכל העולמו' וזולתו חין
 להס חיות נחמ"ס ולכן חומרי' חל הכוללות חזון הנפלאות וכן
 זענה מובן חת' שהחלטת יוד' לנס' חסדו ונפלאותיו לפני חסד והבן
 כ"ו הנה נה' לך סוד חות יו"ד נלקחו זענה נבחר חוטו במניני ;

חתי
 ככר
 גלש
 ושו'
 זקנו
 הים
 מ"ט
 חווב
 סוד
 ספר
 כנה
 וחו'
 פיקו
 סוד
 מלה
 חו"ס
 טוב

הרביעי המבדיל בין מים למים והוא היה חוצית גרמה ולית לה
 שום גוון ולא דיוקנה רק שהיה דליו דכתיב אל תראו עיני
 המרחוק והיא סתומה מכל סערה: ואין לה בים קבול ולא
 פתח ולא חלוקה כי כהוה ואין המלך בביטלו והוא נקרא קטנה
 דכתיב אחות לנו קטנה ועדיים אין לה כמ"ש כבר ועליה נאמר
 עיר קטנה ואנשים בה מעט ובה עליה מלך גדול וסיבב את העיר
 וצנה עליה מצודים וכו' עד ומלט את העיר בחמתו: הכונה
 בשם כי בסוד הקטנות בראו דנקודת חדח הוא בשביל שהנשים
 בה מעט ואין מי שיבנה חומותיה ומגדליה וטורים ולכן הוצרכה
 לאו עיר גרמה ולסחוס פתחים וחלונותיה מפחד המיניר והמילק
 שסם החומי הסובב את השוטה החורב' המיניר על הדרכים אך
 יוכלו ליכנס ולשלול שלה והם יפתח איונה פתח או חלון מיד כתי'
 עלה מוק בחלונות: כמו שארע בחורבן הבית שנכנסו ורים
 בסיכל ועמאו את המקדש כמ"ש כבר: ולכן הוא סתומה מכל
 סערה וכו' שהחומים והקוליס קיימים חי חפצר ללקוט השוטה
 מבינים וארץ מתחלה לשרוף את כל הקוליס והחומים וללקוט
 השוטה כמבואר מתוך דברי הוהר דאמר כל זמנה דהאי שוטה
 הוא בין החומים היא חטומה וסתומה מכל סערה ולא נלקח
 ריחין: בהר דלקח מבין החומין חי התפתח ונלקח ריחא
 טחא: ואין היא נעלמת ונבנית ונקראת עיר גדולה דכתיב עיר
 לו חיל וחומה ואין כתיב אי חומה ועדי כמגדלות ואין נפתחו
 פתחים וחלונותיה כי אין לה פחד מחמת המילק לפי שכבר נבנו
 עבדליה וחומותיה וכתיב על סופותיך ירושלים הפקדתי שומרים
 וכבר נבחרו עבדליה על ידי החכמה דכתיב בחכמה יבנה בית
 וי"ש ומלט העיר בחמתו והכוונה בסוד שאמרו ימינו פשוטה
 לקבל שבים: הטעם עפ"י שבארנו כבר כי ח"א מלבישין ב'
 צרועות של ח"א היינו אבא טחא סוד חכמה שבאליה מלביש ליד
 ימינו של אריותימה טחא כינה דאי מלביש ליד שאלו של ח"א
 כמ"ש: והנה בעת שאין העולם כדאי חי אבי וקמן הנכון של
 האורות של החכמה המלביש לוימן ח"א סוד כהן עליון הס קטנו'
 וסתומים ואינם מתפשטים לתחתונים והוא הוא בראו דיו"ד היינו
 גקודה חדה שכולל עשר: וסומקן עשירי קמננים ואחר שהעולם
 חוזר בחסובה איו ימינו פשוטה: הכונה כמ"ש למעלה קמדת
 במל' בעת רטון הוא בסוד ה' שיש לה פרטף וטרה ויש לה פתח
 וחלון ובעת צבועים יורדת למטה וחוזרת להיות בסוד נקודה חדה:
 ואחר שקור' בתשוב' תשוב' ה' ר"ל תשוב למעלה להיות בסוד ה'
 ואחר ע"י שמתבירים כח שלמעלה הכונה כי אחר שחזר' בתשוב'
 אז נפתח הסתום מן הקמך נעשה פתח וזון נקודה ח' שהיא סוד
 אות' והמלך מעלמותו שהיא י' במלוי יוד' והוא יל' פשוטה
 שנתפשטה למטה להאיר לתחתונים והוא נקלס כל השם כמ"ש
 לעיל ובמלוי ומלוי דלוי יש בהם כ"ח אותיות כידוע: וזה האור
 יורד עד מדת המל' ובוה אותה בסוד פרטף וזון ועתה יגדל נח
 ג"ח חרני': כי זה הכח הוא סוד עלהביתא דאשא שיואל עשורש
 הדין בגנו כמותא סתומה סוד חכמה עלאה כמ"ש שהוא דוקה
 על דיונים דכתיב אש יאלה מתשבון מרוח למחשבה ואכלה ע"ר
 מוא"ב דיונים שנק' ר"ע והם מ"ע עשרי עומה במספ' מוא"ב
 וסם החומים הסובבים את השוטה ונאחזים בה והם סוד הקרטי'
 שביראה שמעבבים את ה' כנפי ריאה המרחפים על הלב לקרר
 את קום הדם שבקונה ואחר שיווד זה השלכותימה הוא שורף את
 כל הקואים שסבים השוטה והוא הוא עולה למעלה וה' כנפי ריאה'
 שסם סוד ה"ם תחתונות דבינה מאירים בה והוא הוא נעשה ג"כ
 בסוד פרטף סוד ה' והוא סוד תשובה שהיא סוד הבינה כמ"ש
 כבר: הרי נת' לך ארץ ימינו פשוטה לקבל שבים:

דרך כ' בו יתבאר סוד יוד שנק' גולם
וסוד יוסף שהוא יתום מאמו

הנה עתה אבאר לך סוד גדול בענין החמירי שחמרו
 שהקב"ה חזר חסירה לקבל לבעלי תשובה וחמרו
 וזהו סוד החלון שבאות ה' שסם נכנסו הבעלי תשובה וחמרו
 בבראש בה' בראש רמז לבעלי תשובה שנכנסים בחלון שבכל
 אות ה': ובוה חבין מ"ש ע"פ ויעתר יאקח א"ת ויעתר אלף ויחת'
 מלמד שסוד חסירה וזו נקבל תפלתו: לכן אש"י לכן שמעו לי

הנה כבר נת' לשיל נשמה' עומדת תחת הסימ' הוא צלח
 דנקודה חדה: והח"כ כשעולה למעלה עולה עד ח"כ ד"א
 ועמד' מחמוריו: והיעור קומתה היא בסוד הקטנות שהוא רק
 נגד ד"ם של ו"א ועדיין אין לה כוד פרטף רק בסוד גולם סוד
 פשוטי כלי עץ שהוא גולם שמוכן לקבל הטרה כי כמו שאמר יו"ד
 הירמו לחכמה ענאה נק' ג"לס סוד חכמה במספר הטוב והחכמה
 הוא סוד המחשבה שאין בו ציור וממנו תחליטו כל הטרות
 דכתיב טלס בחכמה עשית כמבואר בוהר שאמר טלסו בחכמה
 אפבריו כן זו הנקודה תתהה סוד חכמה תתהה נקרא גס כן
 גלס שהוא מוכן לקבל טרה: והנה כתבאר ר"ב ב"ש כי נהי'
 דחימה מתלבשים בו"א ונבי' לחנה מתלבשים בנהי' דחימה:
 והנה כ"ה דח"א סם שים ומתפשטים בב' קוים ימינ' ומחלל של
 ז"א וכדי שגיב אור היסוד שלה לת"ת של ז"א לריכה להרפין
 עממה דכתיב והאם רובלת על הבנים כי היסודת שלהם אין שוים
 כי יסוד ח' הוא קצר ורחב סוד רחבות הגהר ומסתיים בעצת
 של ז"א כמ"ש כבר: ואז נכנס השליש מן יסוד אימה בשליש עליון
 של ת"ת ד"א חבל יסוד אבא הוא ארץ ואז' להרכין עליו ונאמר
 בפשיטותו דכרכו שהוא אור פשוט ודרכו להתפשט למטה והוא
 סוד ימינו פשוטה כי אבא נקרא ימינו כמ"ש לעיל: והנה כתבאר
 כבר כי אורות אבא כ"ו ססם מכוסים ביסוד ח' אין יעילין לנקוט
 את כלי ח"א וללאח לחוך עד אחר שהקיים יסוד ח' ועיקר
 בקיעתו בפני ח"א שמתנו נכנה פרטף יעקב כמ"ש כבר: ואז
 עלס יסוד של אבא נגיע עד יסוד ז"א וסם של' שאתר
 לעולמו די וחורים האורות למעלה בסוד אור חוזר ויואליס עם
 אורות אימה הנבוליס לאחורי ז"א דרך החור שבחום
 שסם מהחיל עמידת רחל וכבר כתבאר שיעיקר
 אורות ח' יואליס מאחורי ז"א אך שנובשבים בהם גם אורות
 אבא שעלו בסוד אור חוזר: ואורות אימה שהוא סוד בולט
 דקרדנותא הוא מוכן נקב בכלל של פרטף רחל שיעדין היתה
 בסוד גלס וזה הנקב נעשה בראש מן הגל שהוא סוד החלון
 שבאות ה': ולפי שאורות אימה הוא סוד הגבורות סוד ה' אותיות
 מנלפ"ך כמ"ש הרי נעשה סוד נקב' שהוא נקב' ה' וח"כ נכנסים
 האורות של אבא וע"י אלו האורות נבנית בינה ופרטפה דכתיב
 בחכמה יבנה בית וסם סוד הבעלי תשובה האותיות
 דמטרותיה כי אורות אבא הם סוד הבעליס נא' ח"א סוד החסובה
 וז"ש שבעלי תשובה נכנסים בחלון ה' למעלה: וז"ס החתימה
 שחוזר הקב"ה תחת כסא הכבוד: הכונה כי כבר כתבאר
 שבאחורי ז"א עומד יב' פרטפים לזה ורחל וזה נעשה מן החירת
 התלכות דבינה שהיא עממה סוד כסא הכבוד כמבואר מתוך דברי
 האר"ל והוא סתומים בשליש עליון של ת"ת ז"א ולמעלה היא
 עמידת רחל שסם הוא סוד החתימה סוד נקב' כ"ל וסם נכנס'
 שבעלי תשובה: ואחר שבכנה בינה איו כתיב ויבן את הכלע
 ויביאה אל האלם להיות עזר כעזו והוא מתייחד השם הגדול עם
 סם הכבוד והמלך נכנס בביטלו ואז ושיכילו כלו חומר כבוד וקרי'
 עם רטון וכתיב ואני תפלתו לך ה' עת רטון ומתקבלים כל
 החפלות: וז"ש ויעתר יאקח ח"ת ויעתר שמתפלל כי סוד התפלל
 הוא סוד יסוד השמות הכלל מלשן למיד תפול כמ"ש כבר אבא
 ח"כ נעשה תתנה התזירה שעי' נכנה פרטפה וח"כ ויביאה
 אל האלם ולכן אז חפצר לומר ויעתר אלף ויחחר: ולוהר
 ביאור אבאר לך גם פירש"ל שפי' ויעתר למה נמשלה תפלתן
 של דיוקים לעתה מה עתר מהפך את ההבואה ממקום זה למקום
 זה אף תפלתן של דיוקים מהפכין מהדה"ד למדה"ר והכוונה כי
 מלת עת"ר רומז לאורות אבא ואימה כי אורות אבא הם סוד
 הו"ת: במספר ס"ד ואורות ח' הם סוד י' אה"ה במספר רל"ז
 ולפי שסם יואליס לרך האחוריים שסם סוד אחוריים של סם
 אלהים במספר ר"ס במספר עת"ר סוד תורת חסד על לשון
 כי אלו האורות כבר נבחרו שסם סוד ת"ר אורות המגיעים לזו"ל
 סוד ו"ה הרי ת"ר ו"ה ה"ה תורה ולפי שיואליס מן יסוד אבא שהוא
 סוד לשון הקודש כמ"ש וסם סם ע"ב סוד חס"ד הרי מור"ס
 חס"ד בחסד עת"ר עם ב' אותיות ואלו האורות מהפכו את
 מדת המלכות שנקראת תפלה כמבואר מתוך דברי הוהר והם
 מהפכים אותה ממקום זה היינו מן האחוריים ופביאים אותה
 בפנים להיות עזר כעזו: כך תפלתן של דיוקים שהם דיוק ודק
 בשעתידיס יקד שהוא סוד תפלתן כמ"ש לעיל מהפך מתק' ע'
 למל' ע'

לח
 יוד
 רח
 ור
 זה
 לה
 וי
 יוד
 לה
 לע
 לח
 ח"י
 דכ
 חל
 חב
 לה
 חל
 חב
 ח"י
 ח"י
 וט
 דו
 הש
 יום
 שם
 ימה
 הו
 זה
 שח
 סוד
 וזה
 ב'
 פ'
 ב'
 שח
 רח
 ספי
 וספ
 שלה
 בשן
 דבו
 חו
 כל
 כמ'
 קד
 ונ'
 והכ
 שס
 קוי
 הוא
 וימ
 הס
 לקח

שערי שער האותיות

למלה יר כמבואר בזהר כהם המלכים טעמו יחזו אלון יוסף ויבואו דתרוויחו חקרון עבדים וכד מתוידוין תרוויחו המס ראו כן רמזו חלו מתרויין דלונין דמלך לחמהו וזנין הסתלק ורמחין השתכחו בכל עלמן וכנה זה היסוד ח"ה להיות חס לא שיה' זה החתירה או נעשה בסוד נקבה : וזהו חל תקרי ועשר שרומ לחטלתן על נדקים חלה ויחנה : והבן כ"ו ויתבאר סוד זה ויתר במקום אחר :

ועתה נבה לביאור הפ' חלה תולדות כו' כי טעם שכל התולדות שהם כל הגבראים והיגורים והנשעי' כולם יצאו מן יסוד וזן שנקראין שמים וארץ כמ' שהיסוד חי אפשר להיות חלה אחר טעמה רוח דה' על ידי תורוה חימה כמ' ש לעיל ואחר כך כנגדים תורות חבה וזו נעשה היסוד על ידי תורו' חבה סוד האסוד דכתיב עולם חסד יבנה כמבואר בזהר שחמר חימתי וזוגה למלכה עם מרדוטיא' בשעתה דקבלת מאבא דכתיב חמס החוסי בת חבינו' ותי לי לחסה : וכשהוא ח"ה חלה תולדות שמים וארץ בהבראש ח"ת בהבראש כי ח"ה לנסים צברא לנסות זולת מן יסוד וזן סוד שמים וארץ ויסוד חי אפשר להיות חלה שמיים מתחלה בסוד ח' כמ"ס ולכן חל הקריא בהברא' חלה בה' בראש : ובזה רעבו ויגיד עליו ח"ה בהבראש חלה באברהם שהוא סוד יסוד חבה שנקרא הבראש סוד חכר מ"ה כמבואר מתוך דברי הוהר כי ע"י אורות היוצאים מיסוד חבה אחר שמתסיים יסוד ח"ת ע"י נעשה היסוד דכתיב חמס החוסי בת חבינו' וזהו חלה בת חמי ותהי לילאשה ובזה מוכן :

ועתה יבוא ביאור הפסוק שהחלטו על טעמו שחמר פוחח חל ידך רמו למלכת מלכות בית דוד שנקרא י"ד סוד דו"ד במספר הקוב שהוא סוד י"ה כמ"ה סוד יהו"ה במספר הסוד : שנקמה פתח ח"ה כמ"ס ואז נעשה היסוד שהם שני מלכים יוסף ויהודה וזו משביע לכל הו רזון שזו יורד שפע ופרנסה ע"י שם הפרנסה שהוא חת"ך שהוא במספר ומשביע שזה שם ימתחלף באותיותיו בח"ה כ"ג שש ס"ל שהוא יתוך ב' שמות יהו"ה חד"כ בפספר שהוא כמבואר מתוך דברי האר"י ז"ל והנה זה היסוד חי אפשר להיות חס לא שישתח יהו"ה סוד החכמה שהיו קולעים בסוד קמ"ן ופנתחו נבדד פתח כי ע"י אורות חבה סוד החכמה היא מתייחדת עם המלך פנים בפנים כמ"ס לעיל וזהו חל תקרי שפתח חס ידך חלה יוד"ך והוא מוכן : ולכן נרמזו ב' שמות ח"ה בחיבת שפתח חל ידך שר"ה פח"י שם ס"ל וס"ת חת"ך כמבואר מתוך טונת האר"י ז"ל והבן היעויב

פתח ד' דרך א בו ית' סוד ששהיה וסוד יראה

כתיב ה' ששעני שמעך יראתי : כבר נחבאר ששם יהו"ה כולל כל ד' עולמו חבי"ע וכן הוא כולל כל הפרטי' ששם ארץ ח"ה וז"ן כי יו"ד רמזו לחבה וקוץ דו"ד לארץ ה' דאזנה חימה : ו' וז"ה אקרונה טקבא : וכן הוא כולל לעשר ספירות בסוד מלואו שהם עשר אותיות : וגם הוא בכל ספירה ובספירה כמ"ס בסוד הכתוב ה' הוא האלוים והוא סוד הגמטה שלהם חבל לאו כל שווין שווין וכן לפעמים נקרא גם מעטרו"ן בשם הו"ה דכתיב כי שמי בקרבו ולכן ח"ך לבין דבר מתוך דבר באיזה עולם או באיזה פרט' או באיזה ספירה : הוא רמזו כי זהו חשביל ואז חללים : והנה כמו שאנו כולל כל העולמות כן הוא כולל כל השמות וכל הכוונן כן אותן עשר שמות שאינן גמתיים כמ"ס כבר בשער הב' הן שאר הכוונן כמו רחום הנון מרום קדוש וכיוצא בהם שכולם מסתעפים מן שם הגדול הו"ה ב"ה וב"ש שהוא סוד חילוף רבא ותקף דעוונא דבולא ביה וכל השמות והכוונן הם כמו ענפים המתפשטים מן האילן לכל ג' : ולכן שם הו"ה נרמז במלך ע"ן שהוא סוד כס"ף מווקה שהוא במספר הו"ה ית"ה הוא ב' שפ"ו הוא ג' הרי ק' ופ"ה הוא ל' הפ"ן הוא ל' הרי ק"ס במספר ע"ן דכתיב ויורה ה' עזו'א' חל המים וימתקו המים כמבואר מתוך דברי הוהר : וכל השמות והכתיים הם כמו לנשים שמתלבש בהם כפי טוהך הגבחת העולם חס לחסד או לרין או לרקיעים וחס תרצה לעמוד עליהם הרי שער

אות יוד בן הערן סו

אורה פתוחים וחס תרצה חור צהר ומאיר באור חיים : ז"ש תדע כי שם הו"ה כולל ד' דברים שהם רחמי' שמיים רוח דבור ר' רחום ה' שמיים ו' רוח ה' דבור כמבואר מתוך דברי הרשב"י ז"ל שטעם ד' דברים יראה תשובה תורה מטה כמבואר מדברי האר"י ז"ל ואין להחריך בזה :

והנה טעם כי זה היראה הוא סוד יראה פניו סוד יראה מראה שכל זה חסד הכל בידי שמים חוץ מיראה שמים כי יראה מאהבה הוא סוד חסד עלאה וכתוב כי גבוש חסד שמים הסוד ולכן כות חוט בידי שמים : ומבאר לך זהו ביחוד ביחוד הבאר כך הפסוק חס ה' אליך שאל מעמך כ"ה ליראה : והמרו ח"ה עם חלה מלה : וחמרו הכל בידי שמים חוץ מיראה שמים : וסרך ובי יראה מלה זוטרהא היא וכתיב יראה ה' היא חמרו ואמרו ח"ה לכהב' צבית גבוה חלה חוץ של יראה : ומטני ח"ה לגבו משה ונלמא זוטרהא היא : והנה חשביל וזו"ך דרך וז"ה ח"ה : ואז תבין נתי"ש ע"ה קלא לשמה ויראה לשמה די מתייב עמיפא : ח"ל עי לח קמדות לעטו לשמה עדיפת מלא לשמה נמי עדיפא : והסוד הגדול כי הנה האהבה תמיד קמורה ביראה ח"ך לרין נאות היראה קמדת לאהבה כי היראה הוא סוד מפתח החסן והאהבה הוא סוד מפתח הפנימי : ואם ח"ה חוץ מפתח החסן ח"ך יכול לכוון לפנים : והנה כשהיראה קמדת לאהבה או מתוידים האהבה והיראה ובקשר ח' המנאחט בזה :

יראה כי יראה אהבה קמורה יחד מכל ג' : והסוד הוא כי כבר נחבאר כי ביקוד חבה יש צו ח"ה

אהבה וז"ל : והנה החסדים הם סוד האהבה דכתיב אהבה עולם אהבה ע"כ משכחך חסד : והוא סוד אהבה חובבי וכתיב חסד לאברהם : ויראה הוא סוד הגבור' ס בהסתר הסוד : ומבאר כבר כי יסוד חבה מתלבש ח"ך יסוד חימה וכ"ו שהוא מלבוב ביסוד חימה ח"ן יכולין ח' חבה ללמח חלה אחר שמתסיים יסוד חימה והף אחר שמתסיים יסוד חימה עכ"ו אורות חבה הם מוכינין ביסוד שלו שאינו יוצא חוץ חבור חלה דרך דמיון כלי היסוד שלו : חבל אורות חימה אחר שמתסיים יסוד שלה יוצאים האורות מעולים : והם יתקו מאירי' מן אורות חבה : והף כי נחבאר כבר שאף חסדים לחימה נחשבים לגבורת ח"ן לערך גבורות דחבה היינו כשנשים מעולים ח"ך כאלן בחשר שאורות חימה מעולים ואורות חבה מוכינים הם יתיר במעלה בסוד הכתוב טובה חוכמת מעולה מאהבה מסותרת והבן זה : והנה נחבאר כבר כי מן הגבורות לחבה נבנית פרט' רחל טוק דו"ה ואלו הגבורות הם סוד יראה לשמה : כי רחל נקראת שם ה' כמבואר בדברי האר"י ז"ל ולכן רחל נק' ג"כ יראה דכתיב חסה יראה ה' הוא התכלל : והגבו' חלו הם היוצאים מיסוד חבה שמתסיים יסוד חימה חבל חלו שביסוד חבה המוכינים ביסוד ח"ה שמים ח"ט מעוב שום הארש לרחלזוה קרחה יראה שלא לשמה ח"ך עכ"ו הוא יראה טובח כי מתוך שלא לשמה בא לשמה והבן זה : והנה אורות חימה כבר נחבאר שמן האורות שלמעלה עד שליש ח"ה דו"ה ששם מסתיים יסוד חימה מזה האורות ח"ט מניע ג"כ לרחל כי למה מקבלת אותם : ואימה כבר נחבאר שנקראת עטו' כמ"ס בסוד תורת הלמ"ד שהוא כפופה בסוד העטו' : ח"ך עכ"ו כבר נחבאר שמהבילת רחל מזה החור בראש שלה עקבים של למה בסוד עקב עטוה יראה ה' והוא בכח של רחל שהיא סוד עטרה של יראה ועקב של עטוה ח"ם עטוה שלא לשמה : ואם יקשה לך לומר ח"ך אפשר שיכוו אורות חימה וחר עדיפי' מאורות חבה כאשר עשיתם מסויים ח"ה צחינתם שיש ואורות חבה גדולים : בשלמה אותן האורות שהם מעולים שהם סוד עטוה לשמה יכולין להיות עדיפים בחשר שהם מעולים כי עובי' חוכמת עגו' מאהבה מסותרת חבל חלו שלמעלה שהם ג"כ מוכיני' למה יהי' להם מעלה יתירה מאורות חבה : התשובה בזה עפ"י שנקבאר כבר בסוד הקחוב וסוד עומד תחת העץ ויחבלי' : שאורות חימה היוצאים שלמעלה ויתר עדיפים מאורות חבה היוצאים מלמטה : ולכן כאלן שלמעלה האור יוצא גם מה"ה חימה שהוכרחה להכנין עלמה בסוד העטוה כמ"ס לעיל ואז ח"ה הוא לעולם גדול מאור : חבל אורות חבה ח"ן יוצאים רק מנה"ש שלו שהאור שלהם מועט כי כבר נחבאר שחבל הוא בסוד ימינו פשוטה וח"ל לכפיפה לכן אורות ח"ת עדיפי' למעלה : ולמטה ח"ך עסקתיים היסוד ח"ך שש

חברות
הוא דו"ה
הוא רק
סוד סוד
וחו"ה
החכמה
הטורח
מחשבה
גם כן
גם נה"י
חימה :
חל של
להכנין
ח"ט
בדפוס
ועליון
וכשאר
הוא וסוד
נחבאר
לכונן
ועיקר
ואז
שחמר
ס עם
שבחיה
שעיקר
אורות
בולט
היא
קחלון
זוהיות
מסים
דכתיב
בעלה
שוכה
חיתה
נבאר
חזרת
דברי
הוא
גמ"י
ללע
ל עם
הח"ה
כל
שלה
חלה
ביחה
יחד
שליח
חוס
ה' כי
ד' י
רד"ן
שם
שנו
והוא
יוצא
ר"ס
ח"ה
וחס
וחס
גדוק
ז"ל

גם כן אין יואר רק מנסי' שלה עכו' באשר שהם מגוללים הם
 ערופים כ"ל : וזה היה שאלת האהל : עגוה שלח לשמה ויראה
 לשמה כי מנייבו עדיף כי על עגוה לשמה לא היה צריך לשחול
 שבולדיו עדיף באשר ששם הם מגוללים בולדיו עובד תוכחת כ' רק
 ששחולו היה על עגוה שלח לשמה שהם חירות של חימה שיוצאים
 לתעלה גם כן מטוסים והיה לו קושיה הג"ל ופשוט לו שעכ"ו הם
 ערופי כפי תשובה הג"ל : והבן : ועתה נבוא גם לביאור הפסוק
 מה ה' אלוקי וגו' וביאור מהמרים ז"ל חך מתחלה נעורר על מה
 שיש לקדקק במחמרים שאמרו הגב בידו שמים חוץ מיראת שמים
 והוא מקרא ואלה כתיב וספרותי חת לב האבן מקרבכ' ונתתי לכם
 לב בשר וכתוב ונשיתי אשר בדרמי תלטו וגו' והנה בזה הרגישו
 כמה חכמי המחבר ולכן תמרו שיש ב' מיני יראה האחד יראת
 העונש או ירידת ענש : ה' הוא יראה מהאבה והנה יראת
 העונש בודקה הוא בידו שמים : חבל יראה מהאבה היינו שהאדם
 חושש לעונש מהאבה חת ה' ויראה חיותו כל הימים זה חיי
 בידו שמים : וזהו מובן : והטעם : בזה כמ"ש לעיל כי חירות חבל
 היינו גבורות שבחמדים נקראים ויראה מהאבה וזהו למעלה מן
 השמים : ולכן חייט בידו שמים : אבל יראת העונש הוא סוד
 יראה התחלה ששם סוד שכל ופגוש כמ"ש כמה פעמים חיו בידו
 שמים כי היה נמטה מן השמים : ולכן פרק שפיר אחר שמירי
 קראת מיראה עגלה שיהי בבית גמיו סוד כבינה עקרה חולר
 שהוא סוד שם אלמים במלוי אלפין שהוא במספ' ח"ר כמ"ש מלמד
 שכנהו כאשר שהבונה כחמה כבנה והבן : וזה יראה הוא בתוך
 הארץ : שהוא בית גמיו כי המלכות נקראת בית דהתגליה אבל
 בינה נקרא גם כן בית חבל חיותו בגמיו ח"כ וכי מלחה וזכרתה
 היא בשלמה הם היה קאי על יראה תהיה שפיר היו מלחה
 וזכרתה כ' והבן : ומשני חין לגבי עשה כי עשה זכה לבינה
 לפענה במקום הת"ם שלה ולכן ומשה היה עניו מלל חסם ועבדי
 ענוה יראה מלחה וזכרתה היא כמ"ש לעיל : והנה זה שהומר
 אל תקראו מה חלה מהם רוגה ג"כ לפי שם הזה יראה קאי על
 יראה עגלה והטעם כי עיקר השלמה ליראה היינו לכוונת חירות
 חבל שהוא סוד יראה עלאה ליראה התחלה וקשר חותם עם
 האבה שזה נעשה רק ע"י חירות חבל כמ"ש לעיל בסוד הכתוב
 חמדים חותמי בת חבי וגו' ונתבאר כבר כי גבורות חבל הוא סוד
 מניו ע"כ כי מלוי הוא סוד חלמים ומלוי ע"כ הוא מ"ו סוד מל' ה'
 במספר השם : וז"ל אל תהיי מ"ה שהוא סוד חלם הרומז לוונג
 דבר וקובץ מכוונת מתוך דברי הוזהר והוונג חי אפשר להיות
 חלה בשעתה דנטלה מחבל ולכן ח"ת מ"ה חלה מל' ה' : והבן כ"ו
 ועתה נבוא לביאור הפסוק שהתחלנו והוא עפ"י שנתבאר למעלה
 כי לא יבטו חירות חבל שהוא סוד יראה חלה אחר שכבר
 נכנסו חירות חיימה סוד השמיים והוא שחמרה ה' שמעתי שמעך
 יראתי והבן :

הרף ב' בויתבאר סוד יעקב וישראל

כתיב כי יעקב בחר לו יושרא ללסגולתו : לבאר לך זאת
 אבאר לך תחלה סוד הכתיב חך יוא יוא יעקב והנה
 עשו בוא מלוי : ואמרו אל הקרי **מַצְדוֹ** חלה **מַצְדוֹ** : והוא
 פליאה נשבע : וזכרת ים להפליה על תרגום ונתן שש"י חך
 יוא יוא יעקב בתרין טפחין : שהוא פלא מאוד בעיני כל חי :
 ובאר כל זה לרדף להניע לך הלצה אחד ואף שכבר נתבאר זה
 כדי להקל על המעיין : והוא כי כבר נתבאר שה'וא מלבישין
 לרדף חספין מן הברות עד עבודה ללכה ומן עבודה ולמענה
 מלביש ה"ה לח"ה ונתבאר שם כי העתיק מהלבש בח"ן ובח"ך
 ומסתתרים עד עבודה לרדף : וגם נתבאר כבר כי נג"י דח"ו
 מתלבשין בח"ה ויסוד חיימה מסתתרים בשלש עליון של ת"ת דו"ה
 ושם מתגלים חורו' חיימה וגם חורו' חבל אחר שמסתתרי יסוד חיימ'
 או בורגים מתוך לו"ה ומנה נעשה פ"טף יעקב שהוא סוד י' בקצ'
 כי חבל הוא סוד יו"ד כמ"ש : וזהו חך יוא יוא יעקב שני יציאות
 כי חירות חבל הם מכוסים ביסוד שלו כי יסודו חרוך ומגיע עד
 יסוד יו"ה ורדף יראה אחר מזופני כלי יסוד עלמו : כי מה שיוצא
 חך הפה שלמענה הוא בעת חיותו כי יסוד חבל יו"ד יו"ד יו"ד

בשם כמ"ש כבר והוא סוד יעקבי מנשיקות פיו קרין במשמע
 דה"ל מנשיקות פיו : והבן זה : ואורות חבל לרדף פ"טף יעקב
 הוא רק מה שיוצא דרך זופני הכלי של יסוד חבל ברוך הת"ת של
 ז"ה והוא יציאה ח' : וז"ל חבל הכ' הוא מה שיוצא דרך זופני כלי
 של הת"ת דו"ה הרי ב' יציאות ליעקב : ואמרו שאלו חבל יציאות
 הם אחר שלש עליון של ת"ת דו"ה ששם מסתתרים יסוד חיימה והנה
 ת"ת דו"ה נק' חמ"ה שנתבאר מהם ששם הם אורות חבל שהוא
 מעורר של ע"כ שגולה מ"ו במספר מה"ה והוא סוד הנקודות של
 שם הוי"ה שבת"ת שהוא שבת חולם קמץ כבוד הגבוה מו' בשת"ק
 יערוך לה' ונתבאר כבר כי כל כ"ו חלה הוא יוד וכל רקיע
 דהיינו ששם כמו פתח הו"ו הוי' הנקודות הוא במספר
 חמ"ה והמה של קודש הוא ו' טפחים ח"כ שלש ת"ת הוא ב' טפחי'
 ושם היה חבל יציאות של יעקב ועתה יבא לביאור התרגום על מכוונת
 וכבר נתבאר שלרדף חוונג השמאל מעורר תחלה וזה עשו הו"ך
 ללוד לוד בשם : וזהו יעקב מקבל הכרעות מן יעקב כמ"ש כבר
 בש"כ : וחל"כ שב יעקב למקומו ועשו ב"ה מלוד כמ"ש בחריכות
 שם : ועתה נבוא לביאור הפסוק שהתחלנו : רק זכור חסוד מה
 שנתבאר כבר כי כ"ו שאורות חבל מכוסים ביסוד חיימה חין ויטולן
 לבקוע דופן כלי הו"ה : ח"כ לפ"ו חרות ח"ה לעולם חין ויטולן
 מחוץ לו"ה סתרי הם לעולם מטוסים בחו"ה ח"כ יעקב שהוא
 מזכר שגומד מפני ז"ה ומחוץ חייט מקבל רק מאורות חו"ה וזה
 מאורות ח"ה חבנ' ז"ה בעצמו שהוא סוד ישראל ח"כ נעיל חו"ה
 מקבל גם מאורות ח"ה כי אחר ששפ"ים יסוד חיימ' חין לו רק ב'
 מסתתרים היינו יסוד עלמו ויסוד חבל ויטולן האורות לבקוע ב'
 מסתתרים כמ"ש בשער ב' : ח"כ ישראל מקבל מכל הג"ר מן ח"ה
 וזהו טטריון ישראל לי ראש : וזכור חסין מעלה שם ישראל על
 יעקב : והנה כבר נודע כי הג"ר הם סוד סגולתה ברוח טטריון
 כוה"ג : כי חו"כ הם ב' ריעין וקשר עגוה ע"ג : וחבל הוא סוד י'
 ששם ובינה סוד ה' ראשונה הם סוד י' ועתה הוא מוכן כי
 יעקב בחר לו יו"ה כי הוא מקבל רק מלוי חו"ה הוולמים מחוץ לו"ה
 ולא מן חו"ה של ח"ה כי נח' וכלו כבדו ג' מסתתרים : חבל יראה
 לכוונתו כי הוא מקבל מכל הג' נקוד' שהם יוד סגולתה : וזהו
 מובן :

פתח ה' דרך א' בוית סוד יוסף ובנימין

כתיב יוסף ה' לי בן אחר : מה שאל בקשה רחל על כמה
 בניס יתבאר ע"פ סוד הפסוק כבר שזר הדור לו וקרני
 ראש קרניו בשם עמים יענן : והוא כי כבר נתבאר כי מן שם
 הוי"ה יוצאים ד' מלואים ששם ע"כ ס"ג מ"ה ב"ן וכל מלוי כולו מן
 ד' מלואים היינו ע"כ שבע"ב כו' וכן כל מלוי ומלוי : ונתבאר כבר
 כי שם הוי"ה דרך כלל הוא כולל כל ה' פרטופים שבכל שולש
 ועולם כמ"ש בסוד שיר פשוט כסול משולם מרובע : כרי חס'
 נעריך זה בבינה שנימה הרי כי שיר מרובע שהוא סוד ה'
 אחרונה הוא סוד שם ב"ן והוא כולל ד' מלואים היינו ע"כ שב"ן
 כו' והם סוד ד' בניס : ונתבאר כבר כי יש אשנה עלאה של
 כלה משם והוא בת ונו של ת"ת : ואשנה התחלה היא בת ונו של
 לריק ושניהם הם בסוד משולם ומרובע : והמרובע ז"ל מן המשולם
 וזכור חסין חך כולל יוסף שהוא סוד יסוד מן רחל שהיא סוד מל'
 שהרי היסוד הוא למעלה מן המלכות : חלה זה רמזו בששם
 שרחל עלה למעלה וכללה בשושנה עלאה שזו היא ברוח דה'
 שהוא סוד עגולה חך רבוע שזו היא בסוד נקודה פנימאה
 שעומדת על ד' רגלי הכסא סוד שיר מרובע ששם עלאה סוד ד'
 רגלי הכסא הרי היא למעלה מן יסוד ושפיר יוסף ובנימין יוצאים
 מן רחל : כי יוסף הוא סוד יסוד וזכרה סוד מיון דכרין ובנימין
 יסוד טקבה סוד מיון טקבין במבואר בזוהר : והנה יוסף כולל ג'
 בניס כי יסוד הוא כולל גם ל"ה כיוצא והוא כולל גם חסין יוסף
 ג' בניס' והם סוד נס' ובנימין הוא סוד המלכות בה ונו של לריק
 שהוא בן רביעי : והנה נתבאר כבר כי כמו שנת"ת הם כוללים
 גם מנסי' והת"ת כולל חותם כונסי' ששם סוד שיר מרוב' כונסי'
 גם מחנ"ת בסוד ז' ו' מולקות ששם סוד ז' נרות ו' קני המטרה
 כמ"ש כבר ויוסף כולל בעלמו' ו' חיו"ת דכתיב וילקט יוסף חת
 כל הכסף ה' כסף שהם מת' ל"ה שכלל יו"ה יש שם הוי"ה כעשה
 ובענין

שינה למין לבסוף לטוב' סוד המלכות ואלו הוא מקבלת מאת ברכות במספר כף :

ועתה

אפשר ק' שער גדול במחשבה הקב"ה לתש' דכתיב והשטותי את כפי עליך עד עברי והטותי את כלי מעליך ורחוקה הנה הארץ ופני לא ירחו ופירש' ו'ל' מקנה סתוריות למחשבות הכל וכו' קרן הגנה וזה ו'פ' אליו הדברים והוא כי כבר נת' שמשוה הוא בחי' ממוצעת בין יסוד ה'א"ה וזכ' ידוע כ"ה תשי' כלי בתוך כלי הוי' החיטון שהוא אחורי כלי הפנימי הוא מחסר עם פטמות של כלי החיטון ה"כ בחי' משה הוא בין אחורי אסוד אב"ח לפניו יסוד אמת וכבר נבחר כי אחורי יסוד אב"ח הוא האחרונים של ע"כ שגולה דפ"ק ופנימי' יסוד ה'א"ה הוא אה"ה צידוד'ן שגולה קס"א ופנימי' סוד מ"ה' במספר השוק : ובחי' משה הוא רק מעבר לקור הפנימי שהוא חסד ה"ל שגולה סה"ק : ומ"ה' תלר"ף הק"ל למש"ה הוא במספר הק"ל סוד מס ב"ן שכל' ופ"קתו ומלו' מנורו' שג"ק הק"ל שג"ס ב"ן סוד המלכות שהוא סוד נפש כמ"ה' מקבלת מאת ברכו' קרו נפש ק' הוא הפ"ל : וכבר יהיה ב'נות' החוקן שחמר בשל לבניו אל פניו אל אל בשמי' והכוונה כי כבר נבחר ש"ל"ו סוד מלבישו לרצועת' של א"ה ופנימי' קרואים כפיוס עליונים : ונבחר כבר כי ה"ל א"ה שהם קרואים קרין ריעין דל"ה מתפרשן היט לנודק חיות העליונ' שהם אנון הוא תדיר בני הפסוק הכל לנודק אונ' ור"ל להשפיע בני חיותו ופני שג' ברכה ושלום לשראל קרן הסעודות דלחיה שהוא סוד יסוד ק"ס שהטו מעוררם מהם מתע' למעלה שח' ק"ס ע' סוד ה' תהיה ויראל סוד ו' והם עליוס קונעת מ"לכ"ל"ו לעורר אונ' עליון וזה ה' חלטה ה"ל : והם מתוהדים ע"י הדעת שהוא יסוד ומקבלים מן החל עליון שג"ס בני חיותו ופני ג"קתו קלוא וזו ה"ל סוד כפיוס מתחייקים ע"י חסד עלילה סוד אל שהוא כולל כל ה"ל היקום ונעשים כ"ף אחת שהוא סוד הק"ף סוד ה"ל כמ"ה לעול : והנה זה יחוש כי ת"ח ומלכות כל ה' קרוא ל"ב סוד כב"ה עלילה וכב"ד תחיה במפור' מען דברי וזה : וז"ה מתקונ' בשל לבניו ב' לבנות סוד ה"ל שג"ס ואל כפיוס סוד י"ה והם יתוהקו ע"י ה"ל ונעשים כף אחת וז"ה מ' ומשך החסד אל בפי' סוד הת"ח וזו נעשה אחד שאל ידונו ק"ל ומל' וחד השפע לשהתוים : ונבחרתה דברו שחמר נחשפה מרכיבו ונקראה ונבנה אל ה' שושלת השם ע"י תשובה ופירש' אמת חיות הוא דרך שישו' אל ה' ותקר בשל לבניו ונ' שוקו סוד תשובה עליה במבחר מתק' דכתי' בשהר : והנה כבר נבחר שפיקר און עם בחי' אחוריים כל האותות של הכתר הם כלם בבחי' פנים ולכן כל הכוונס בעלון בי און לשם החיו' רק בבחי' אחוריים ולכן במנחה בשפת שהוא זמן שליטת הדינים והדרך הע"ק לגלות אור הפנים שלווח' הדינים בעלון וקרוא עת רצו' אבל ח"ו בעת הדינים דכתיב ונבחי' חסיד פני מהם ח"ו חסד ה"ל שהוא סוד הב"ק מסתלק מיד נגלים האחרונים וניתן רשות למתקנים לחבל : ונעשה יצוה ביחוד השוק ובכחותיה את כפי ונ' ופירש' ו'ל על מבטו : והבן זה :

ועתה

נבוא לבחור מחמר ז"ל שהתלמי : רק מתקנים וכבר סכונת מה שאל' חומרים ומן זרם המתקנים שחד פעמיים : והוא כי נבחר כבר כי זה שם ה"ל שהוא יקון ה"ל הוא בני פחות ויורדים דרך הפנים למעט וכל זמן שהם לעלילה חונס מהותיים רק אה שוהדים בשגלות היקון שג"ס און הפסק בניהם ושם מתחייקים ונעשה אל אחד ושם מתחייקים ה"ל שג"ס החילין מן הגרון דה"ה : ונבחר שם ש"ל הוא סוד אור תקיף והוא סוד פ"ס חיה : וז"ל בפול אור פני סוד שם כו"ס : ופנימי' ביחוד ה"ל סוד אה"ה ה"ה במספר ה"ה : ונבחר כבר כי אור הכסד הוהד מן הפתח דהרנו לתון מתנת חל' חף שאינו כחלי דכתיב והטתי את אשר אהון אפ"י שאינו כחלי : וז"ה ומן ח"ס המתקנים שחד פעמיים כמ"ה לעיל והבן : ונעשה גנות לבחור מחמר ז"ל כי נבחר כבר כי אה"ה ה"ה קרואים שכן וקונרת וכתיב שכן וקונרת ישתלב ובמנו' יושך השפע ירבו הנוגס והמטה גס לשראל ע"י השעוררות עלהם נעשה זה הקמח : וחיימי' שמתקנים סב' כפיוס שג"ס סוד ה"ל ונעשה כף אחת שאל' הקטן והקטנת ביחוד והיטו ע"י שם אל' ואלו שמת' ל"ב ח"ה ק' בפניו חל' ופיקר ע"י שם אל' ופיקר הכפיוס

לה ב

יחד ונעשים כף אחת בשפת ה"ס תחומות וכולו מוכן : הרי נבחר' סוד חות כף בטרחה ובמנו' ובכניו :

פתח בדרך א' בו יתכאר סוד כרובים

וכנפים וכפורת

כתיב והיו הכרובים שרשי כנפים לתעלה סוככי על הכפורת לכביק וזת קרן לידע החלה מן הם הכרובים ומה הם הכנפים וסוד הכפורת ונבחר חלה כשה פנימי' מתאמר רז"ל בעיון זה הנה כתיב ה' תהי לבחות יושב הכפורת כריכי הכרובי' סוד סוד הכסא והסס כגדול יושב עליוס וכתיב וירכב על כרוב ויעץ וידה על כנפי רוח ופני אחריו וז על שהיה שפחה דלחמר וירכב על כרוב דלשקלה' ההוא כרוב יחידאי : וע"ד כתיב צרות חניך וצרות חמך לה תללה : והה דרך ביחוד גלו עיו' תחי' בני כחה : גם דרך נבין מתי אהון כנפי רוח וזי כנפיים יק' לו רטון סוד פניקס ח"ה אל חיו' : ובעת הדינים פניקס זה מזה ונהבין כ"ו חבאר לך בקינור מופלג : כי ע"י הקדמה קננים קונס נבין כ"ו : והנה כתיב לק' ומשפט מנון כסוד ומבחר ביוהר כי לק' הוא כדמה תחיה דלחקרי מלכות : ומשפט הוא קרוא עלהם דחוקרי ת"ת והנה הם מכוון לכסא : וזה כסא הוא סוד ה"ל שג"ס כסא לקר' וז"ה ומלכות הם הכרובים הנשחים את הכסא : והנה כרובים אחרו ע"י כרוב כרובי' ומקדש הוא כתיב ודמות פניהם פני אדם : ומטיי' ה' בנאפי רב רבא וה' בנאפי וזע' : ודרך נבין דכתי' חמשים מלון אהון הנפי רבדכי ואנפי וזע' והכונה דכתיב לק' לק' תרחף : והבוהר ביוהר לק' עלהם ודק תחיה : והוא עפ"י אשר כבר נבחר כי י' ששנה עלהם והוא בת וזו של ת"ת עלהם מסערה דשר חשולם : וששנה תחיה הוא בת וזו של דק' מסערה דשר מרובע והם סוד ד' גלי הכסא : והם סוד הכרובים מסערה דלנפי וזע' : וז"ה גבה ונ"י מסערה דשר משולם שם סוד אדם ידוע : והם מסערה דלנפי רב רבא : והנה בעת רטון שאלו הם פכ"ס ביוהר גמור עליוס שלימה בשאונה כמ"ה כבר : וז"ה ח"ה דלעיל לעילה הוא ושב הכרובים על עיניהם והכנפיים עלהם הם חמך ונבחרים שהם שרשי כנפיים למעלה בסוד נבחרת כפיוס של כנפי' כמ"ה כבר והם סוככים על הכפורת כי הכפורת הוא למעלה מן החרון כי החרון כבר נבחר שאלו סוד המלכות והכפורת הוא סוד היסוד כי המלכות הוא סוד אלמים תחיה כמ"ה כבר והיסוד נק' כתר מלכות : והנה כתי' ר' אלמים הוא סוד כפורת במקדש קשה והנה כשהת"ל ומלכות ש"ס הנפי כרובים הם פכ"ס והם פקשוהם ח' הרי הכנפיים ומשום לשניהם כח' אבל פעת הגלות חלולי ב' הרי' בגלות כמ"ה כבר הרי נבחר כרוב ח' שהוא הת"ת לבדו כשה למעלה : והוא סוד הרוח : והכנפיים הם שני לבדו : ונכפי החיות הם סוד ה' כנפת החרן שהוא סוד המלכות ששקשכל מן ד"ס המתקנות דה"ה לנסות על ת"ת ומלכות בעת קיחד שלא יסתכלי בהם הרע עין כמ"ה כבר : ובעת החורבן נחמטנו כנפי החיות דכתיב כנפ' חמרתו אשר הוי מימי קדם דכז' שרפירא דיליה שיהלו מימי קדם שהם ה"ה שנה' ימי קדם : כ"ו ימי הפנין נק' ימי עולם וג"ה נק' ימי קדם כמ"ה כבר וזו כשהרי האדם ואשתו ערותיו והוכחה להשיב ימינו חמור מפני חובו היט המלכות שכן' ומיני דכתיב לזכ' שגל ליתור בבחי' אופוד : וזון שגל מלכתח' : ושפתה כי תירש בביהרה וזו המלכות חזרת לחמור כדי שלא יאחוו החטוים באחריים שלהם כמ"ה כבר וזו היא קורה קופת דכתיב חיות לט קטנה וסדיים חין לה כי נלמחו השדיים ונשחרו רק בבחי' ב' דדים בלא חלב : והכוונה כי המלכות יש לה ב' בחי' היינו גדלות וקטנות וכבר נתב' שהגלות הוא כסד ה"ה והקטנות כסוד אלמים והנה בבחי' הקטנות יש לה ב' דדים כמו שיש לקטנם והוא סוד אל דד ומידך שהוא בחי' הקטנת ובבחי' הגדלות כתיב ויעבור ה' על פניו וינינו כשהם פכ"ס שהוא בחי' הגדלות או ועבור ה' סוד כו"ה קמלו ע"כ וע"כ יש לכל ח"ב' אחריות כסוד שם ע"כ שיוסע וקבתו ע' שג"ס ר"י אקויות קרו ע"כ ר"י קוא ויעבור ע"כ וז"ה הוא

ועצת בגדי כסוה לאהרן ולגביו לכבוד ולתפארת והבן :

דרבנ' בו יתבאר סוד כוס ישועות

כתיב טס יסופות אשא ובסס ה' אקרא : הגה אמרו כוס מלא ברכה ה' לכהיך וזח חדע כי כבר ביארנו סוד הברכה העליונה הוא שפע רטון יושר מלטר העליון סוד יסוד הגטו בחין סוף דרך חוש הושר וסס ד'א הויה סהא שמו' סוד רע"ן במספר השוה וכן ד'א הויה יולאים ד' מלואים במספר יב"י או"ר סהא סוד הברכה במספר השוה וזה יורד עד היסודו ד'א ח"ן יסוד אנה נק' ברוך ויבור חומה נק' ברכה : ומסס יורד למדת המלכות שנק' כוס על ברכה שהיא בית קבול לברכה וזו זה הס"ס סהא סוד אלסוס במספר השוה סהא בסוד הדיגיס וכשתמלא מן הברכה עליונה או מהסך מכסא דין לכסא רחמים סוד הויה וכו' כוס מנה ברכת ה' והרמו בוק כ"ס מלא כוה כ"ק ו"י ס"ד הוא במספר הברכה סהא סוד ד' מלואי הג' שולאים מן ד'א הויה וכו' כוס מלא ברכת ה' והנה נהבחר לעיל כי מתנהג היא מקבלת ה"ג על חומה שסס סוד ה' אוחיות אלס"ס ואח"כ נגדלת ונכנית על ידי אורות אבא דכתיב בחכמה יבנה בית ואורות חומ' סס סוד אלסוס ואורות אבא סוד הויה : והנה מבואר בושר שאמר מה שזכרה עלתה אפיקת ה' עליו תקיפון לחיקו יסועות והכוונה כי כבר נתבאר לחינון ה' עליו תקיפון סס סוד ה' אנה"ס שסס סוד ה"ס תחתוית לחומה שמהס משהלל המנובס סוד התשמל לז' ללטרך הווגו שלא יסתכלו בסי הרע עין וזו מתיוחד השס הגדול עס השס הנכבד ע"י ש"פ לגרות דהא ח"ק ע"י כמ"ס כבר : וזה המנובס נק' מעני יסע דכתיב ומעיל יס"ע ועטני סהא ש"פ במספר השוה וסוד מעיל הוא י"ה עליו הכל' סס ס"ד סוד ה"א מנפ"ך שסס סוד ג' שצרי בינה כמ"ס וסס כמ"ס ד'א יוס בכל ה' נ' הרי ק"ן במספר מעיל ולפי שסס אוחיות בסולת הרי ב"ס ק"ן ובסס מהלבס נ"י לחבה סוד החכמה סהא ש"ח מ"ה רוח דמחשבה כמ"ס כבר סהא סוד י"ס דכתיב להנחיל אוהבי י"ס סהא שוחב מהגורו העליון סוד רטון עליון סוד יסוד של שוטס המלכות שנק' י"ס כמ"ס כמ"ס : וזה האור יורד עד החכמה ולכן החכמה נק' ג"כ י"ס והוא עלס החיים דכתיב החכמה תחיל חת בעליה ו"ס אל התחכל בק"ן ק"ן אנה כמ"ס י"ס בו : והבן : ונחזור אל הענין כי ה' עליו תקיפון סס סוד מעיל יסע והס לטרך ו"י שסס סוד אוחיות ו"ה הרי יסועות : וזו לה' יסועות על עמך ברכתך סלה : שאו נק' כוס מלא ברכת ה' ואחיותו סוד מלא ברכת ה' כשזכרנו מוס בששון הכוונה כי ההוא רק"י ע"י שבו הוא קנ"ו עס ת"ק הוא חר"ו במספר ששון וזו כתיב וסאחבת מוס בששון מעימי יסועות : וזו נק' כוס יסועות ועומד הקב"ה מכסא דין ויושב על כסא רחמים כי מדת המלכות סביא סוד הכס"א כחושבן כ"ס כשהיא למטה היא בסוד אלס"ס סוד כסא דין וכשזכרנו מוס בששון היא עולה למעלה להתייחד בין חרון דרועין וזו ה' אחד ושמו אחד שסס היא נקראת בשס הויה כס"ה והשבות אל לבבך וידעת כי ה' הוא האלסוס והבן זה : ועתה יתבאר הכתוב שהתלבו כטוב טעס כוס יסועות אשא כס"ה אשא כי שמים ירי וזו ובסס ה' אקרא : והבן :

פתחנ' ררקה' בו יתבאר סוד כנור

וכנרת וכיור ופנו

כתיב הללוהו בכל וכו' : להביך סוד של אל הכלי שרי אודיעך תחלה סוד מאמר רז"ל שאמרו כנור היה תנו למעלה מראשותיו של דוד וכיון שבה חמת לניה רוח לפימה מכשבת בו וסי' מנגן מאליו : והוא כי מבואר בנור שחות' ו' וחות' ה' שניהם רומזים למדת הת"ת כי ו' הוא סוד ו' ק' הוא סוד ה' איה : דכתיב הוא עשט ול"ה אמת כ"ו ו' והכוונה מבואר מדבריו כי בעת דכתיב שחלבו חתך לרתי יומי תחב"י סהא סוד קסס

דרבנ' בו יתבאר סוד כהונה

שהם לכבוד ולתפארת

כתיב ועצת בגדי כסוה לאהרן ולגביו לכבוד ולתפארת : כנה לבאר סוד כל הבגדים תקר הרועה וחבאר לך רק בקיור מופלג : ומדע מה שאמרו שהיהן הוא שזכרנו למטרותיה כי הסס מדתו מסד והכנה : ויש חסד שנקרא רב הסד : ויש חסד שנקרא חסד סהס וזה שייך גס בפרטיו אחד שחסד הוא כסוד רב חסד והגות סהא ענף החסד נקרא חסד סתס וכן אהבה יש אהבה רבה ויש אהבה זועה : וכנגדס הוא כס"ג כנגד חסד עליון : וסגן הסס כנגד נח : והנה גס היסוד נקרא כהן/מטוח מנחמה והוא בסוד אהבה עולם כמבואר מתוך דברי חר"י ו"ל ו"י אהבה רבה עולם אהבתך ע"כ משכירך חסד ונקרא כהן/מטוח מנחמה ששם מקבל כח החסד סהא סוד שחן המשקה סוד אורות אבא הוא מנחם כל המלחמות כי הוא יוס מנחמה כי סביביו נשערה מתוך והבן זה : וגס המטטרון נקרא ג"כ כהן והוא סוד הגער דכתיב וישלח את כערי בני ישראל ויעלו עולות והוא נקרא כהן הדיוט כמ"ס כבר במקומו ועליו אמרו אל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך : והנה כתיב ואתה כהן לעולם על דברתי מלכי נלק שפחונה שנקרא כהן על סהא שזכרנו למטרותיה סהא סוד מלכי נלק כמו שביארנו זה הסוד באריכות גדול בחיבורי הגדול וזה על דברתי סהא מלשון מנהיב כמ"ס דבר ח' נלור כי ע"י נעשה הווגו : והנה כבר נתבאר שחי אפשר להיות שוס זוג אלה ח"כ ה"א מקבל מוחין מל"א דכתיב גס בלא דעת נפש לא טוב כי המוחין הוא סוד הדעה כמ"ס כבר : והמוחין סס סוד ד' ספי' נה"ס ד'א' : ונתבאר כבר כי אורות לחומה סס סוד גבורות ואורות אבא סס סוד חסדי ויש כהס אורות פנימים ומקיפס ואור המקיף הוא סוד בגדי כהונה שסס שמונה ד' בגדי לבן מסטרה ד' ספי' של אנה שסס גה"ס עלו המתפשטים למטה לעשות מוחין לז"ג : וד' בגדי זהב מסטרה ד' ספי' לחומה : ונתבאר לעיל כי בעיקר המוחין בא"ס ע"י יסודות דח"ה שסס מתקבלים כל האורות שלכן הוא נקרא מקבל"ל כמ"ס כבר : ונתבאר כבר כי יסוד חומה מסתים בשלש ח"ת ד"ה : ואורות אבא מתפשטים למטה עד סוס יסוד ז"א : ח"כ חסד עליון סהא למעלה מן הס"ס והוא סוד כה"ג הוא משמש בשמונה בגדים ד' בגדי זהב מסטרה לחומה וד' בגדי לבן מסטרה דאבא אכל שארי כהנים שסס למטה מן הת"ה שסס כבר נסחיים יסוד חומה ח"כ סס משמשים רק כד' בגדי לבן : וזוה חבין סוד מאמר ז"ל שאמרו שמה היה עשמש במשכן בחלוק לבן שאין בו חמרה : הכוונה כי כבר נתבאר שבחי' משה הוא סוד הדעה סהא סוד יסוד אבא : ויש לו ג' בחי' האחד למעלה במקום יסוד יסודות ח"ה : ב' במקום שמסחיים יסוד חומה עד סוס יסוד ז"א : ג' אחר שכנסם בנקודת ליון סהא סוד המסכן כמ"ס : ושס כבר נסחיימו ג' בחי' אורות של כה"י דאבא ולא נשאר רק בחי' מ"טו של אבא : ושס הוא סוד ב"ן שאחוריים על ג"ן הוא קר"ס בסוד וחסס שלמה מכל ח"מי בני קסס : והוא סוד חל"ק במספר השוה והוא חלוק לבן מסטרה דאבא ואין בו חמרה סוד מנפ"ך עס ב' כלילות כי מנפ"ך סס כפוליס והוא במספר ב"ר דכתיב בואת יבא אהרן אל הקודש בפ"ר בן בקר כמבואר בדברי חר"י ו"ל והוא סוד חמרה בסוד סס פתוחה וסחיותה סרומו ליסוד חומה שכבר נסחיים : והבן כ"ו והנה ל"ו הוא לערך ל"ן שסס סוד קטד ונתפארת כמ"ס כמה שמשם : ונ"ס

כתיב ועצת בגדי כסוה לאהרן ולגביו לכבוד ולתפארת :

כנה לבאר סוד כל הבגדים תקר הרועה וחבאר לך רק בקיור מופלג : ומדע מה שאמרו שהיהן הוא שזכרנו למטרותיה כי הסס מדתו מסד והכנה : ויש חסד שנקרא רב הסד : ויש חסד שנקרא חסד סהס וזה שייך גס בפרטיו אחד שחסד הוא כסוד רב חסד והגות סהא ענף החסד נקרא חסד סתס וכן אהבה יש אהבה רבה ויש אהבה זועה : וכנגדס הוא כס"ג כנגד חסד עליון : וסגן הסס כנגד נח : והנה גס היסוד נקרא כהן/מטוח מנחמה והוא בסוד אהבה עולם כמבואר מתוך דברי חר"י ו"ל ו"י אהבה רבה עולם אהבתך ע"כ משכירך חסד ונקרא כהן/מטוח מנחמה ששם מקבל כח החסד סהא סוד שחן המשקה סוד אורות אבא הוא מנחם כל המלחמות כי הוא יוס מנחמה כי סביביו נשערה מתוך והבן זה : וגס המטטרון נקרא ג"כ כהן והוא סוד הגער דכתיב וישלח את כערי בני ישראל ויעלו עולות והוא נקרא כהן הדיוט כמ"ס כבר במקומו ועליו אמרו אל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך : והנה כתיב ואתה כהן לעולם על דברתי מלכי נלק שפחונה שנקרא כהן על סהא שזכרנו למטרותיה סהא סוד מלכי נלק כמו שביארנו זה הסוד באריכות גדול בחיבורי הגדול וזה על דברתי סהא מלשון מנהיב כמ"ס דבר ח' נלור כי ע"י נעשה הווגו : והנה כבר נתבאר שחי אפשר להיות שוס זוג אלה ח"כ ה"א מקבל מוחין מל"א דכתיב גס בלא דעת נפש לא טוב כי המוחין הוא סוד הדעה כמ"ס כבר : והמוחין סס סוד ד' ספי' נה"ס ד'א' : ונתבאר כבר כי אורות לחומה סס סוד גבורות ואורות אבא סס סוד חסדי ויש כהס אורות פנימים ומקיפס ואור המקיף הוא סוד בגדי כהונה שסס שמונה ד' בגדי לבן מסטרה ד' ספי' של אנה שסס גה"ס עלו המתפשטים למטה לעשות מוחין לז"ג : וד' בגדי זהב מסטרה ד' ספי' לחומה : ונתבאר לעיל כי בעיקר המוחין בא"ס ע"י יסודות דח"ה שסס מתקבלים כל האורות שלכן הוא נקרא מקבל"ל כמ"ס כבר : ונתבאר כבר כי יסוד חומה מסתים בשלש ח"ת ד"ה : ואורות אבא מתפשטים למטה עד סוס יסוד ז"א : ח"כ חסד עליון סהא למעלה מן הס"ס והוא סוד כה"ג הוא משמש בשמונה בגדים ד' בגדי זהב מסטרה לחומה וד' בגדי לבן מסטרה דאבא אכל שארי כהנים שסס למטה מן הת"ה שסס כבר נסחיים יסוד חומה ח"כ סס משמשים רק כד' בגדי לבן : וזוה חבין סוד מאמר ז"ל שאמרו שמה היה עשמש במשכן בחלוק לבן שאין בו חמרה : הכוונה כי כבר נתבאר שבחי' משה הוא סוד הדעה סהא סוד יסוד אבא : ויש לו ג' בחי' האחד למעלה במקום יסוד יסודות ח"ה : ב' במקום שמסחיים יסוד חומה עד סוס יסוד ז"א : ג' אחר שכנסם בנקודת ליון סהא סוד המסכן כמ"ס : ושס כבר נסחיימו ג' בחי' אורות של כה"י דאבא ולא נשאר רק בחי' מ"טו של אבא : ושס הוא סוד ב"ן שאחוריים על ג"ן הוא קר"ס בסוד וחסס שלמה מכל ח"מי בני קסס : והוא סוד חל"ק במספר השוה והוא חלוק לבן מסטרה דאבא ואין בו חמרה סוד מנפ"ך עס ב' כלילות כי מנפ"ך סס כפוליס והוא במספר ב"ר דכתיב בואת יבא אהרן אל הקודש בפ"ר בן בקר כמבואר בדברי חר"י ו"ל והוא סוד חמרה בסוד סס פתוחה וסחיותה סרומו ליסוד חומה שכבר נסחיים : והבן כ"ו והנה ל"ו הוא לערך ל"ן שסס סוד קטד ונתפארת כמ"ס כמה שמשם : ונ"ס

כי כשר הבאר סוד הדעת הוא מקום
 התקבלות ה' וכו' : והוא המבאר והמכריע למעלה בין אלו :
 והטובה שהרי בוראי יש להבא עשר ספירות א"כ לונ"כ יסוד
 והוא רק לטורק הוונג שהוא לטורק חיות העולמות שם הוונג הוא
 הקדמי בלי הפסק הכל הוא וונג תחתון : והוא : כי כשר נחבאר
 שמבאר מתוך דברי האר"י ז"ל שכל האורות שלמעלה אף ק"ס
 בהם ה' בחי' נשמה שהם נרנח"י הוא דרך פרע ודרך כלל הם
 רק בבחינת נפש ורוח : ובכל א"י מאלו הב' בחי' יש בהם ה' בחי'
 והנה כל וונג שהוא לטורק חיות הוא בבחי' נפש : וכל שהוא לטורק
 הולדות הנשמות הוא בבחי' רוח : שזו וונג מעלה וטוב : וכשר
 נחבאר שלטורק הולדות הנשמות גם א"י לריקים : וכל שעשין
 חדשים מן הבאר והוא נוסף להם דעת שהוא סוד ה"ח וה"ב
 שעקבלים מן הבאר כמ"ש כבר : והוא הוא בבחינת רוח דכתיב
 ויפח בנפשו רוח חיים : וכתוב גם בלא דעת נפש לא טוב :
 וכשר נחבאר ש"א"י חיים מקבלים מוחים חדשים מן הבאר עד
 שנגמל האלה וונג בעתיק מני' וביה ואז יולא אור חדש דרך
 יסודו ששתיים בחי' לזר"ך והוא מתפשט אהם והא"ס לב'
 הכתמים וא"י א"י קטק מלבישים את הכתמים מקבלים זה האור
 והם סוד המוחים : והוא שכל שצמיק מקבל סוד נפת חסד
 עמוחא עילאה שם תלה טיפין דלודודיקו מנוחא עילאה סוד
 בגולתא דלוינו חלת יוד"ן שם סוד ל' בחשבון שלשים : וזה
 האור המה יורד עד שכל ליקולת לון סוד יסוד של מדת הפל'
 וזה שאומרים אור חדש על לון תאיר שהרי עשה בזמן הגלות
 א"ן וונג לטורק הולדות נשמות ולפיכך א"ן נשמות נשמות בזמן
 הגלות רק הכל הוא רק בבחי' נפש שהוא לטורק חיות העולמות
 והוא נוסף לים אור חדש על לון תאיר שלא תעטרך להתפרנס
 מספיקי שביעית והבן זה : והנה זה האור יורד שלשים מעלות
 עד שכל למדת המלכות קייט עשר דאבא ועשר דלוימא ועשר
 דז"א : וזה יודע אדם את חוב נשמוסך לו דעת כי לטורק וונג
 מעולה הדעת מחלבה בחי' ונעשה נשמה לחי' : והם סוד
 שלשים מעלות שהמלכות נקמה בהם : ולכן מבאר מתוך דברי
 הכוהן שהדעת הוא סוד מגדל הסורח בחי' דכתיב עמוד עון
 קם ה' ב' ירוך לדיק ונשאב : והבן כל זה : הרי נחבאר סוד
 אות למד' במיטו ובכ"ר אותו בכיטו שהוא זולאו :

דרך כ' בו יתבאר סוד אות למד בכנינו

הנה אמרו למד לב האדם שקול כנגד כל האברים כעין
 ואזון וזכור ושאר דברים : להבין אמרי בינה דרך
 לחזור בחכמה ולשאול על דברי חכמים שיש בהם שפת יתר שאם
 כשר הוא שקול כנגד כל האברים מה ראו לפיטו אלו ג' אברים
 עין ואזון ופה שהרי בכלל היו ומפני מה ילאו מן הכלל שבוודאי
 לא ללמד על עצמן ילאו אלא ללמד על הכלל כגו ילאו : ועוד
 קשה מה נשחנה כלי הפה מן עין ואזון שבעני אברים אלו פרע
 הכלים בעלמם שאמרו עין ואזון ופה לא פרע כלי בעלמם רק כח
 הכלי שהוא הדבור שהוא כח היו"א מן הכלים והיה להם להשוות
 מדותם וזמר עין ואזון ופה : או לומר רחוקי שמיעה דבור : אלא
 כל דברי חכמים וחילוקם הם כדבוגות ומיוסדים על חלמי פו .
 ולהבין דבריהם דרך חמה לידע חמלה כי אות למד' במילואה
 שהוא כוח למד' רומז ללב תבין והוא סוד הבינה כמ"ס לפיטו :
 והנה מלה למד הוא מלשון למד לשוק שהוא לשון הרגל והרגל
 מביא להטוב' סוד אלה"ס במספר שהוא סוד אלה"ס של מעשה
 בראשית שהוא סוד הטוב' כמ"ס בשער הא' וכתוב ק' אלה"ס
 שופט זה ישפיל זה יריים בבוד' ב' כפות מאזנים : דכתיב מי מדד
 בשעלו מים ושמים בורת חסין וכל בשלים עפר הארץ וסקל בפלס
 מאזנים : והכל ע"י הבינה ע"י סוד אלה"ס שהוא בסוד טיטיק
 כמ"ס בשער הב' שע"י מתגדלים האברים ושוקל אותם בפלס
 לתיקם במדה ובמשקל : ומבאר שם ששם אלה"ס הוא מתחלק לג'
 חלקים היינו א"ל מומין מ"י משתאל בסוד אלמד ומידה שהם ב'
 דדים של הבינה והוא ה' בחמלע שהוא סוד הלב והנה ה' מביא עוד
 ה' במבטא ה' ס' ה"ן והם סוד ב' חללים שכלב : והם סוד
 ה"ח וה"ב שזוהי נחשטו עוד למטה שני לבבות בסוד לבב
 אשע סוד יר' טוב מוסיט ויה"ר' משעאלו : דכתיב ויילר ה'
 לז ב

אלה"ס את האדם בשני יוד"ן : ומבאר כבר כי אלו ה"ח וה"ב
 נוחתה הבינה לוח' הנק' אדם : והם בייסוד בינה ובשפת לבשת
 הבינה ב"ח בסוד המלה שהמדה תכפנים : וזכר הנמדד תכחין
 כמו מדד' הנכבד סביב האמנה שיקוד בינה מספיק' בדעת דו"א וסם
 תחבול' ה"ח וה"ב הבאו מסוד הלב והא"כ הלב מתלק לכל האברים
 דכתיב ובעת תדורים יזנחו : הרי כי סגב שקול ככל האברים
 והבן זה : ועוד י"ל בדרך אחר : והוא עפ"י שביארנו כבר שכן
 ה"ח וה"ב שבינה הנח"ס מן ב' ה"ן שבינה ה' נקבים שכלב
 ב' נקבין דו"א שהם לוח' רחל והם עומדי מחזורי ו"א כפייעור כל
 קומתו ולכן זה שם אחר יק' או חוה"ס נקב"ה ע"ש נקב"ה : והנה
 הנקב"ה הוא חיי גופו של אדם שהרי שמיסם נקראו גוף אחד
 דכתיב והיו לבשר אחד בסוד שחמרו חממה שובתת חיי גופו של
 אדם כמ"ס במקום אחר : הרי כי ה"ב שהם כוד ה"ח וה"ב
 שקליים נגד כל האברים שגאדם היונו"א שכן אדם : וזה
 שפרע אלו ה' אברים ונס' בשני שבהם לרמוז שהוא ב"ח מן אות
 למד' סוד הטוב' : והוא כי ד' חוסיס יס' בראש האדם והם באים
 בשמיעה : מן חוסיס הרוח : מן פה הדבור והם כוד ד' לחיות
 הו"ה שהוא השורש ל' יסודות שמהם ד' חוסיס : וכשר נחבאר
 בש"א שחמלת מעשה בראשית קט"ה הכל סוד אלה"ס סוד הטוב'
 במ"ס שם חמלה לא נתגלו כל ה' יסודות : רק ג' שהם מים אש
 עפר : ויסוד הרוח לא נתגלה עדיין שהוא סוד ה' של הו"ה רק
 ג' חיותיו יה"ה כמ"ס שם א"כ חוש החוסיס לא נתגלה בעוד שהיה
 בסוד אלה"ס שהוא הטוב' רק אחר שהתגלה אור מרוח דתחשבה
 שהוא סוד הרוח או נתגלה ה' : ולכן כל הנסיוס שהוא נגד הטוב'
 באים מן החי' שהוא סוד ה' כמ"ס כבר : וא"י שחמלת מ"ב
 שנבראו ע"י ל"ב אלה"ס שהוא סוד ה"ב שבינה לכן חמלה בחורה
 ג' חוסיס אלו מיוחדים אל הלב : רא"י דכתיב לבי ראה חכמה :
 שמיעה דכתיב ונחת לעבדך לב שומע : דבור ויחמר אל לבו :
 וידבר על לבו : ויחמר בלבו : אבל חוש הרוח שהוא ב"ח מן
 החוסיס סוד ה' לא תמלא חלל הלב : ועל אלו הדברים תמכתי
 יחזקתי לקבוע משכן הגשם בלב : ואף כי כל חכמי המתק' חזקתי
 שמשכן הנפש בכבוד הייט נפש שבנפש סוד דס' הנפש כמ"ס כבר
 אבל עיקר הנפש בלב : ומשכן הרוח בראש : והגשמה היא בסוד
 אור מקיף אל האדם ולפי שכן הגשמה במחשך הגוף לכן בעת
 שחטא האד' היא נפרדת ממנו : משא"כ הרוח והגשמה שהם במחשך
 בס"ה מן חסור ברהיטיס והבן זה : כי כבר נחבאר שכל מ"ב
 הכל יסודות בבחי' נפש ולכן משענה בל"ב : היומ"ל לל"ב אלה"ס
 של מעבד' סוד הטוב' : ואף שהוא לכאורה נגד חכמי הראשונים
 שאמרו שמשכן האדם בכבוד ומשכן הרוח בלב : הסוהר בזה כמ"ס
 בשער ב' כי גם הפס' כולל מכל ה' בחי' נשמה א"כ מ"ס שמשכן
 הנפש בכבוד היינו סוד דס' האדם שחיו' תלוי בו והוא בכבוד כי שם
 מקומו : אבל בחי' הרוח שבנפש שהוא עיקר בחי' הנפש הוא בלב
 ולכן הלב מחלה הרוח לכל האברים ע"י הדפיקים שהרוח דופק
 בהם ובה מן הלב : והוא חמת ויטיב : וטען כי בלב הם ה"ג שהם
 ס"פ אלה"ס במספר נפ"ש ולכן לא פרע מכל האברים כ"א אלו
 השלשה לרמוז כל ה"ל : ולפי שכתבאר שם סוד מעבד' היה הכל
 בסוד חות ת' ואח"כ ת' רשים רשימו לעיוק יומין כמבאר בכוהר
 ולכוונג זו שיהי בלשוננו נומר עין ואזון דבור ששלשה במספר ת'
 והבן כ"א הרי נחבאר אות למד' בטרותו ובמניטו ובכנינו :

פתח ג' בו יתבאר סוד מלת לשון

לשוני הגהה לדרך כל איום חתלתך : לכבודי וזה דרך
 אחת לידע כי לשון מלת לשון רומז אל היסוד המבאר
 מתוך ברייתא דא"א ע"ה שאמר כף חובה וכף זכות ולשון חק
 מכריע בחמלע : ולשון מכריע היינו שמהו המדות להיות
 המחויבים במשקל : כי ע"י היסוד שהוא המבאר בין שני
 אורות הפכיות שם מרוחקים מקצת אל קצה וכן שני כחויבים
 המחשקיים וז"ל עד שיבא הכחוב השלישי ויכריע ביניהם ש"י הם
 מחמוסים במזג השוה שהחמד כולו מדין והדין כולו מחמד על ידו
 קו החמלע והוא מכריע למעלה ובחמלע ולמטה : והנה למעלה
 הוא מכריע בסוד הדעת : וכשר נחבאר שהפס' בעצמו כולל י"ס
 היט

פ אל כי
 קטנה
 ז למד'
 ח' הוא
 הוא ג'
 חלבות
 ח' חדא
 הרומז
 זבל את
 : וזהו
 : ועתה
 ז לטורק
 ז למד'
 מורה
 זין שזה
 גס מן
 גולמות
 גולמות
 במות
 החאי
 ז' הרי
 שסופו
 עולם
 הרה"ש
 עולם
 ויהי
 עולם
 אכל
 שהוא
 עין כי
 זכרנו
 להבין
 דעמוד
 ז נתן
 תבות
 שתיים
 זכור'
 ז' נגד
 עולם
 לל כל
 והנה
 ה' י'
 כתוב
 ה' :
 דים
 ה"ה
 ס כן
 כעון
 ש'ב'
 זכרה
 דשו
 חמרו
 שאין
 ו' ב'
 רכב
 נפיל'
 ינו
 זניט
 :
 תוס

שערי שער האותיות

אות למד בן הערן

ויכונן חך העליון הוא חכמה ליה החתון הוא צינה טיפוס הס ח"ג
שפתים ליה הלשון משמש ג' לשונות בתחלה סמוך לבית הכלבנה
ט"ה מ"כרע בין חך העליון לחתון שהם ח"ב וכו' וכו' מ"כרע עם
בסוד הדעת : ובחלוצ נגד הנקבים הנכנסים בחיטום שסם הרוח
שהוא סמוך לשנייה בסוד הת"ת : ובין השפתים הוא בסוד היסוד
ובללות הפה רוחו אל המלכות שהיא כללו' כולם : כי כל אחד יש לו
פעולה בפני עצמו אבל היא לית לה מנרמה כלום רק כולם
פועלים פעולתם על ידה : הרי הלשון הוא כולל כל קו החמטני
והכל הוא בסוד היסוד כי גם הת"ת נעשה ממנו לפעמים סוד יסוד
היינו בהכללתו ב' פרטופים כח' כמ"ס כבר בשער הב' והוא בג'
מקומות שס"ס ג' שמוח אחיה הוי"ה חל"י סוד מעבר יב"ק
שהוא במספר אל"ף עם הכולל לפי שמקבל מן אחיה סוד חל"ף
פל"ה ע"י הת"ת סוד הוי"ה ומשפיע במלכות סוד חל"י : הרי הוא
לשון סוד ח' שגילה כי ע"י מקבלת השכינה חל"ף שלמים בסוד
הכתוב החל"ף לך שלמה והוא מחבר החל"ף עם השכינה בסוד
לשון הקודש : שהוא מתמיד הרצון העליון ע"י : לנור ישר ומעלה
למטה ולכן היסוד שהוא סוד הלשון נקרא סופר שהוא סוד רצון
במספר השוא המתקשר לנור : דכתיב לשוני עט סופר מסיר :
ונקרא סופר מסיר בסוד הכתוב חזית חים מסיר במלכותו כמ"ס
למעלה במקומו :

פתח ד' דרך א' בו יתבאר מלת לורב

ולבנו

כתוב ארזי לבנון אשר נטע : ואמרו מלמד שיקרן הרב"כ
ממקומם ופתח במקום שפושא פרי : לבנון וזה
אודיעך תחלה מ"ס שיעקב נטע ארזים במצרים וישראל עקרו
אותו והניח עמם ומתם נעשו העמודים דכתיב עט ששים
עמודים : אך זכור הנזכר מה שכבר נתבאר בשער ח' שמהלך
מעבר נגלו רק ד' אורות : והתבאר שם כי בח' הד' שהיא
סוד ו' מתחזקות על ד' ספי' שנגזלו בעיני' עלמה וחס הוא מבחי'
יסוד העפר סוד בחי' החזקיים והו' בסם הרבה נגזרות ובהם
היו לאחון כל הדינים סוד מים הזדונים סוד מן טופנה ורע' לשת
את הארץ עד שגער בים הקב"ה וירדו למטה תחת חל' טהור
התחזקה וחזן סוד נגזרות קדושת עלו למענה בחי' טהור
עליונה וחינו על ידי אור מהבינה שהיא מן ג' ראשונות סוד הראש
שרד שלבנות לטורא והיינו סוד הנגער בגער בסם הקב"ה חס
האור חכמה בשם ישראל שהוא נטריקון לי רחם : ואחר שחזר
זה האור לעלות לידבק בשרשו עלו עמה כל הנגזרות קדושות ומסו
נעשה אח"כ יק' שנתגלה אח"כ סוד אוח'ו ששקם שסם סוד
העמודים כמ"ס בסוד ווי עמודים : והנה כבר נתבאר שס"ס
נקרא מרים שהוא מלר' יס : וכתב' כבר כי אור הראשון שנתגל'
בעטירו שגדיין לא היה בו רוח דמחשבה מכונה בשם יעקב :
והוא בחי' הנפש הכללי : והוא היה בחי' סוד בחי' יסוד
העפר בין הקליפות ואחר שהתחיל להתנוגז אור מוח
דמחשבה המכונה בשם ישראל בחי' הרוח הכללי חז עלו
למשלה : וכבר נתבאר בסוד שאמרו אל החד חסרם ולא
עבד פירון : לפי ששרשו מחי' טהור החחונה בחי' הנפש סוד
יסוד העפר דכתיב ונחש עפר' לחמו עש איתו עליו חז
מרוח דמחשבה לכן חין יכולים לעשות פרי' כי יסוד העפר חז
קשטם כלום כי לית לה מנרמה כלום אבל חלו האורה ששט
למעלה שסם מניע רוח דמחשבה נק' עץ פרי עושה פרי כמ"ס
כבר : והנה כבר נודע כי מלת ח"י רוחו אל הנגזרות כי
ענתו סוד נגזרה במספר הסוד ובכ"מ שחלצה ארזי לבנון רוחו
לנגזרות קדושות כי מלת לבנון הוא : מלצו לבנון : גם מלת
לבנון רוחו לל"ב נתיבות חכמה וגו' שערי בינה : והנה חלו
של צינה וירדים ותשתלשלים עד למטה גם ב' גולם הבריה
כמ"ס כבר אבל חלו אל חכמה כולם מ' גלגלים חלה בבינה וחס
נק' דרכים דכתיב דרכיה דרכי נועם וסוד יו"ו הוא בבינה כמ"ס
במקומו ואח"כ גולם בחי' אל היסוד דז"ה נח' דרוק (כח' יסוד)
דרכי ה' דרוק ילכו בס' : ואמר דרוק לרוח רב' : ורוחו
ללדוק ודק כמ"ס כבר וחס סוד עץ פרי עש פרי כמ"ס כבר
וכן מבוואר בזה : הרי מבוואר לפיך אך חלו הארזים שהו
תחלה מקומו למטה תחת קו הרוח שסם היה מקומו שהוא סוד
אחריים סוד יסוד העפר שאינו עושה פרי שסם מיד הקליפות
לאל חקר חסרם וכן עבד פירון והיינו תחלת גלגלי חכמה בסוד

והנה כוחיל וחתאן לכהא ובה זכ' הכתוב לפנינו ימח צינה
מילתא : רישא דקרא רחש לבי דבר טוב חומר חני
מעשי למך לשוני עט סופר מסיר : והוא כי יש סם אחד קדוש
וטורא עזר רח"ג והוא מ"רש את הקטונים וד"ך כל חרס לטון
בוה הסם קודם תפלתו בפטוס הקטורת והוא יונח מס"ת של
ממול"ח סוד ר' קד"ש : וזה משפח הקטורת לגרש את החיזונים
שלא יקום להם שום אחזה בתפלתו ולא יוכלו לקטרנ על הארס
וכוא טוב ג' לזכרון כי השכחה בזה מלך הקליפה כשהיא יונקת
מן האחריים קדושה כמבואר מתוך דברי האר"י ו"ל זה הסם
מגרש אותם שגא וכלו ליק מן האחריים לפי שמתגלה אור
הפנים שהוא סוד הזכרון : כי הפנים דח"ו הוא ע"ב קס"ה
במספר זכ"ר : ומגרש אותם כמ"ס : ומבואר מתוך דברי האר"י ו"ל
בגולה לזכרון לכתוב כל מה שלומד שכתובה מביא לירי זכרון :
והגוונה כי מדה המל' נקראת ספר כמ"ס במקומו וכיא נקראת
ספר הזכרון ר"ל ספר של יסוד שבו סוד זכרון לפי שמקבל אור
הפנים מן ח"ו ובו שורה הברכה כמד"א וברכות ראש' משביר
שהוא סוד יוסף הוא התבדיר וסוד הברכה הוא סוד ד' מלאכי
הוי"ה במספר הברכה סוד יב"ך שבו סוד הרכבה בס"ה ה' זכרנו
יב"ך ואח"כ יב"ך את בית אהרן והבן : והוא הסופר הכותב
בספר הזכרון וכיון שמתגלה אור הפנים מגרש את הקליפות שהוא
סוד השכחה הוונקים מתחזקיים : ולפיכך איוב שלט בו השגן
לפי שקבל כח מניקת האחריים ח"י מן יתן וכתבו מלי : והנה
זה האדס הזכרון תמיד לשם הקדוש הג"ל שיש בו ג"כ כח לגרש
זה הקליפה חין דרך לסגולה הכתיבה : וכל מה שלומד בלשון
נחשב לו כמו כותב בעט ברזל : גם מבוואר בכתבי האר"י ו"ל
ש"ך לכוון קודם תפלתו בשם מ"ב שזו תעלה
תפלתו ולא יוכלו החזונים לקטרנ עליו ולאחז בתפלתו
ומי שאין מכוון או מקטרנים עליו וחוטפים תפלתו וניח' להם כח
ולא די שלא יתקבל תפלתו לרצו' אלא טוחן כח לקליפה והוא כמו
מקריב קרבן לע"ז שנותן כח לקליפה : וחס"ה יבחו לעדים לא
אלו"ה סוד שם מ"ב כמ"ס כבר : ובוה נתישב קושיא עמוה על
שאמרו רז"ל חל"ף עלי מאן דמפרש חטאי' : שהוא נגד דברי ח"ל
שעיקר השכחה הוא היודי וכן מעיד הכתוב וזורה ועוזב ירוחם
אבל הכוונה הוא מודה ועוזב דייקא דהייט' שמכוון תמיד לשם מ"ב
קודם תפלתו וזו חין כח החזונים לקטרנ על תפלתו ולעכב אותה
והיא עולה ע"ז הסם למעלה לפני הקב"ה ומסויעין אוחו למעלה
לעוזב רשעו ולא ישוב לרשעו : וחטאי' שזכ' על ידי כח הקליפה
ששולט עליו ומחטיוו כנודע : אבל מן שמפרש חטאי' ולא מכוון
בוה הסם חז הדרכה טוחן כח לקליפה וזו בודאי ישוב לרשעו
וזה ככלל החזון על קיומו והכלבים ע"י פנים ולכן חל"ף עלי מאן
דמפרש חטאי' בלא כוונה : הרי נתבאר לך כי ב' שמות
שסם רח"ש מ"ב עש"ס שני פעולות טובות האחד שכתוב
לירי זכרון ואין לך לקולת הגחיבה : וכן' - שיקול

שקוה
שמיט
לישראל
משה
זה אמר
זה שיתן
קבאר
על שום
ר דברי
על אחר
על שום
הקשר
מסובל
זה שם
טובות
למשה
תועד
פעמים
בפעם
בוי"ש
בצירוס
דברים
עלה
ישראל
ד בתו
קרים
ח סוד
ה סוף
ה סוף
זכבת
י החול
נבדו כי
אין לך
למ"ח
עין
הסוף
ס סוף
תענות
י זל
בוהר
רעון
ין כי
עתידי
שבת
זכרון
בלול
והבן
גס
לכות
ו שם
טוב
יו"ל
זכרון
טרא
נתים
לרד
נחך
נעור

שער שער האותיות

עפר דכתיב ונחש עפר לחצו ואו כיון שלקה אחך הוא ונשאר כולו טוב : וסוד ההכחה הוא סוד הרקף דכתיב ונחשפתיו כלחך את הכסף : שעל ידו הרקף בנו השינים מסבף ויאל לרוקף כלו שנעשה מחלף לשכינתו והו השינה מספעת שפע טוב לישראל ואין לשט"ס אחיו כס : אבל כ"ו שהיא למטה מלכות בתוך מט"ט במקומו הוא חס מפני חיות שפע מגיע להטוה להיקרי ככל דכתיב ותחת נבל כי ישפע לחס כתיב במקומו : וסוד הרקף הוא ס"ה כי שמי בקרבו : הכוונה כי מן שם הוי"ע על ידי ריקן ויאל שם מט"ט : והוא גדול ויאל חלק מתקלה לב' חלקים כי י"ד הוא עשר תעשה ממנו ב' חזיות ג"ו שם ג"ג מספר עשר וכתב כל חות חלק בחלקו וקחמר בפ"ג הוא ט' : והח"כ חכה חות ו' ותחמר זפ"ו הוא מט"ט כרי לערך ג' חזיות מט"ט מן מעטרין : ונשאר לך מן שם הוי"ה ה"ה וסם בעשפ"ו ה"ה חכה מניהם וזה חשר י"ו פ"ו ה"ו הוא ר"ן הרי מן שם הוי"ה ע"ה הכחה סוד הרקף ויאל שם מעטרין ובהנה הדברים כרחה ברית ליישב כל הקציות הכל רך רך שדע כלל גדול שנבחר בוחר שכל דבר קוילה לפעול למעלה רך וקחמר בפ"ג הוא ט' : והח"כ חכה חזיות ויאל על ידי מהפכה רעוה לבח וקחמר ויאל ע"ה מלה : וקחמר ויאל ע"ה כבודת : וכל יאל חול בתר ויאל : כי הכל רך משה דומה למעלה ובעודל רך ויאל דבר טהור דומה למעלה שפ"ו חקצר הוא עובדל לעילא : והבן זה : והנה הבאר היא צינות מרים סוד חרן קמ"ט לעיל והיא סוד שו"ג חתחא בין החזיות שהתלבטת במט"ט סוד עין הדעת עור : שטופד חיסור והיקר כשר ופסול שיקור ושמע מים לוליס ומים עכורים וסרוקים ורך לסור ממנו חלק הרע אך בדברים לא יזכר עבד ולכן ט"ה קב"ה חת משה להטות כור כי ל"ר הוא דומה האר"ך במספר השנה ולא על לדבר כי בעובדל חילוף מתחיל ולא במלוא והוא סוד הרקף קמ"ט לעיל : והנה חקר מיתת מרים שוטרך להחזיר להסבאר בזכות משה שמדריגתו למעלה והיא רך נהוי מים מן המקום העליונה סוד כלת משה אשר על"ה לאחר חתי ה' לא שנית ונתיב חתי ה' ונכדו לאחר לא חרן ויש חין רך הכחה רק פים דברים כי שם סוד הדבור ולא המעשה ומלוא חתי מלוא ולכן זה הקב"ה ודברתם אל הסלע ולכן שנים בלשון לקרואו סלע ולא טר כי סל"ע ע"ה הוא דומה מקו"ה במספר השנה והנה נתן לו כיוון טוב בחמרו ודברתם אל הסלע שיפון להניח מים חיים מן המקום ישראל ה' : והנה משה כיון שאמר עשו נה המורים ובה לכלל כעם בה לכלל שמה המונים כי במשה כרזיב והוא שם עניו מחד שהוא וזה לבינה סוד שוקנה עליונס סנה סוד העונה כמ"ט כבר ואז עלמו סוד הוכרן סוד הכשן כמ"ט כבר וכיון שבה לכלל כעם פנס כדמוה ופנס בלשון ומיד בה לכלל שמה שהוא סוד הוכרן ופנס בחלוא שהוא סוד האשן מהחבר בשפה עליונה סוד שכינה עליונה במספר השנה ונסתלק ממנו סוד הדבור ויד מן מדברתו למדרגה תחזנה שנה חילוף עובדל ולא מלוא וזה שנתחלף לו סלע בסלע וידבר אל הס"ע ולא הועיל כלום כי כבר נסתלק ממנו סוד הדבור ורך לעובדל : ולכן וך את הסלע פעמים : ועשם פעמים שם סוד ב' הנה ת הינו סוד ב' ציפוס של מט"ט כמ"ט לעיל : והבדו הוא כי נאחר בה לכלל שמה ונתן כח לס"ה לאחוז בקדושה סוד ע"ה עור"ה : שגיונו והקב"ה קח את מןך בידך ר"ל ברשותך שלא היה עבד מולך ועשה הורד את השכינה להתלבש בעור"ר סוד השכחה סוד הרע שנאחו עטוב והרע טולל ב' מיני רע ה"ה סוד הדמים עמאים שם דיוין קשין ומחבין והב' סוד מים עכורים וסרוקים שנה' מים רבים כמ"ט לעיל ורך להפרוד חותם ע"ה ב' בחלות כמ"ט לעיל ולכן בפעם ראשון יאלו הדמים והח"כ יאלו מים רבים והח"כ וקפת הפעל ובעצם מן החיים לוליס והנה הטוה משה היה ממש כמו הטוה אדכ"ר גרם חתה לעמנו כן ג"כ משה גרם מיתה לעמנו : וזהו יתורו לה האלילות והבן כל זה : הרי נחבאר לך סוד הבאר של מרים : והנה עניו כבוד מנואר עפ"י חתמים ז"ל שהיו שבעה נבד ו' ימי הבנין בעשה סוד ז' הקפות כמנואר בדברי האר"י והחמד הוא נק' ויאל דלול וימין דכתיב וימס יטה ה' חסדו וימס כתיב וימס דלול וימין לפי שהוא בראש וכלל את כולם ולכן חסדו שמדתו חסד לכן בזכותו היא הו' עניים :

אות מס נן הערן עב

וכתם חסדו חזרו בזכות משה שהוא סוד הדעת וכתיב ונדעם חסדו ימלאו ומקומו בזכות עליו של משה שהוא לחס מן השמים כי כבר נחבאר שסוד הדעת הוא סוד הכר"ה סוד ד' מלואי הוי"ה במספר ינר"ך סוד הכר"ה העליונה וכל מלואים יש בהם ס' ודין בחסד מ"ן : הרי נחבאר לך בקרה כל הג' חזיות : כי לא רציתי להאריך בהם כי כבר ביארם היטב בכתבי האר"י וכל וכבר נחבאר סוד אות מ"ס במעט ועתה נבאר בפנינו :

פתחג' רך א' בויתבאר סוד אות מס בבנינו

כתיב מעיין חסדו רשע דקרח גל נעול מעיין חסדו : זה הספקו רותו לכנסת ישראל שהיא נמשלה לניסם שבאמ"ג לכן זונה כד ה"י נחמנה לקב"ה : וזה רמזו בחות חס במילואה שאות מס מתמלאת מעצמה שמי"ס מוליד מ"ס כבוד הדלקה נר מור כמו שכתבאר בשער הב' : והנה כל החזיות מקבלים הרבה מחוץ חזרה כגון חות ח' שאם חכמה חזרו בבנינו שהוא מלואו הוא כוח אל"ף הרי נרכב מן ב' חזיות חזרות שם ל"ף : וכן ב"ה וכן כל החזיות ואף חות ה' ו' לפעמים הם עורכבים משאר חזיות כמו שפירא ח' מילואי הוי"ה וזה חות מ"ס שאינו מקבל שם הרבה לפי שהוא מ"ס רותו למדת המלכות סוד כ"ו שאינה מקבלת שם הרבה מאחר ונחמנה לגבי קב"ה : ועפ"י חזירותיו דבר נאה ומתקבל בספק חתי ה' לא שניתו חף כי כבר מילואי הוי"ה כוללים כל החזיות : ע"ה חכמה סוד חזירות שפ"י ביה ס"ג סוד בריחה שפ"י : ח"ה כהכללו ח' מ"ה סוד ימירם שבחילוף המלכות ב"ן סוד עשים שבחילוף : והנה ב"ג מילואים כ"ל החזיות מקבלים הרבה מחזיות אחרות ע"ה מלא בידיו ס"ג סוד בידיו ואלו באל"ף מ"ה בחלפ"ן : אבל שם ב"ן שבמלכות חיה עוקבת הרבה חזיות אות רק כל חות מתמלא מעצמותו בסוד הדלקה נר מ"ה כל חות הוא ו' ה' הוא ג"כ י' הרי נאחזו כמותו : ה"ה ו' ה"ה ס"ה סוד מתמלא מעצמותו וכבר נודע כי מדת המלכות נקראת חתי : ו"ה חתי ה' נה גימטרי : וסוף מובן : והעשם בזה כי פתחה ו' טעו בה כמה גדולי הדור וקלטו בנטיעות קר"ו לעשות אותה רשות בפני עצמה לפי שהוא סוד העצמית שהוא סוד הרבוי שהוא ב' חזר מספר הכלל שמשפ"ה הכלל מסתיים ב"ג כמ"ט כבר : לכן פ"ה רמזו לעולם בחדה ו' להורה על חיודו השלם שהוא ה' אחד ושמו אחד : וכן בה רמזו בחות חס שמילואה ג"כ מ"ס ומתבאר כי כל מ"ס הוא סוד כ"ו הרי ב' מתי"ן הם ב"כ כ"ו שהוא כפל היותו ובה רמזו דוקא בחות מ"ס לפי שהוא מ"ס מורם ג"כ על הרבוי עבד אחד עבדים רבי' עלאה חלפ"י ע"ה עשים : וכחווה רבים כטוע לחכמי הדקדוק לכן מיד בחות חתי בה רמזו להורות על חיודו השלם ללמד לאדם דעת שלא יעשה כמו ששעה אלשע אחר : כמבאר בתמונה כיון שבה אלשע לחות מ"ס חמר מים מים ח"כ ב' רשיות הן : והסוד הוא כמו שביארנו שאות מ"ס שהוא כפולה בזוגות היות למים עליונים ומים החתונים סוד ששנה עלילה וסופנה תחאה שחיים החתונים מקבלים מן העליונים והעליונים כלוליס בתחמונים ומתלבשים בהם דכתיב תהום אל קהום קורא לקול למורד נמבאר תוך דברי הוהר וזה יתוד גמור ששניהם הם מעיין אחד כמ"ה כמו ב"פ מים וחלופע טעה לפי שהוא סוד הרבוי כמ"ט לעיל ולכן חמר בודח"ג רשו"ה הן כי כל אחד נקרא רשות בסוד שאמרו קפלת ערבית רשות וקולן בנטיעות אבל הכתוב מצי"ד באמרו נן נעול נעול הרמותי לב' ששנים כ"ל שם ב' מים כ"ל שניהם הם מעיין חזום מעיין ח' ומקור אחד לשניהם : ושניהם הם יתוד גמור ע"ה הגמור שביניהם סוד הקול כמ"ה לקול למורד והבן כ"ו : הרי נחבאר לך סוד אות מ"ס בטרחה ובמינוי ובנינו : ונחול לבאר כמה מלות המתחילים בחות מ"ס :

פתח דרך א' בו יתבאר סוד מעשה המנורה והמשכן

כתיב וזה מעשה המנורה : מלמד שנתקשה בה מעשה : עד שהראה לו הקב"ה מנורה של אש : כבר הרגיש בה החנף הרשבי' ז"ל למה נתקשה מקס לוקח בחלה הדברים הנרמזים באותיות שמו של משה : מנורה לאמרן : משכן דכתיב בכל הנביא המסבך אשר הראה ה' את משה בהר : וטעמה נרמזים באות מ"ס של משה שקלים דכתיב וזה יתנו מלמד שהראו מטבע של אש ואמר לו כזה יהיו : וכו' ורמז באות ש' של משה : החדש הוא לכס מלמד שנתקשה משה עד שהראה לו בחלבוש ואמר כזה ראה וקדש והוא נרמז באות ה' של משה : וכדי לבאר זאת תלך כי כל אלו הדברים הם רמזים לאות מ"ס שהיא כפולה : הכוונה שרומז לשושנה : ולית שושנה : ולית שושנה : וטעמה נרמזים באות מ"ס שהיא כפולה כמ"ס לעיל : והנה מנורה אמרו דלית מנורה ולית מנורה דכתיב טבע וטבע מולות : והם סוד ו' נרות בסוד סיר משולש שהשביעי הוא סוד שושנה עלאה סוד כלת משה ונקראים מאורי אור : ו' קני מנורה בסוד סיר מרובע שהשביעי הוא סוד שושנה תחלה מת דוד וכן מאורי האש כמבואר בוחר והנה משה סבר לפי דעתו באשר שמדרגתו למעל א"כ כל מה שזה הקב"ה לעשותו לעיור דוגמתו למעלה בודאי יהיה ממדרגתו שהוא למעלה ואלן במנורה באשר שאמר לו הקב"ה אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות שכוונה שישיך האורה וכן נרות למנורה שהיא סוד ו' קנים וא"כ הרי כי המנורה היא לכו מדרגה דלית ולכן נתקשה היינו שלא ידע כנגד חוזה דוגמה יעשה אותה כי הוא סבר מאחר שמדרגתו למעלה חוי כל מה שיעשה יהיה כנגד מדרגתו : והיה נתקשה לו היינו שהיה מסתפק כנגד חוזה מרד ויתכונן בעצמו עד שהראה לו מנורה של א"כ שהיא מדרגה תחתונה הרמוזה במלת א"כ שזה תחלת נבואתו היה של משה דכתיב וראו מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה כמבואר בדברי האר"י ז"ל : ואף שמדרגתו למעלה עכ"ל כבר ביארנו שהוא לפעמים גם נרמז במדת ה"ת המודוה למדה התחוקנה שהיא שושנה תחלה סוד מאורי האש : ו"ס מתוך הסנה הכוונה מתוך כוונתו כעגל של הסלה כזה ה"י סמ"ך ט"ן ה"י הוא ק"ל הרומז לת"ת המודוה בלבת אש והוא היה מדרגת דור המדבר דכתיב קול דברים אהם שומעים מתוך האש וזה הדרך כלולה לכל הדברים שנתקשה : והקושי היה דוקא לפי שרמזים בשמו כמ"ס לפניו : משכן ובואר מתוך דברי האר"י ז"ל שזה המשכן שהיה במדבר היה מדרגה תחתונה ממשכן שהיה בשילה כי משכן שילה היה בח' פנים באחור שהוא בח' משה במספר שול"ה אבל במדבר היה בבחי' אחוריים של שם אלהים היינו ב"פ ר' שהוא אחוריים של אלהים שמספרם ת' ועם י' אותיות של ב' שמות אלהים הוא במספר משכן : ולכן נתקשה ב"כ כג"ל שקלים מבואר בוחר שקל דא י"ד דליתו אבנא למשקל ב' חצי שקל ה' : ולא כמו שהבינו כמה חכמים שם דא י"ד הוא רמז לאבנא ועשו כזה : כי שקל הוא סוד נפ"ש במספר השוא : והוא סוד שושנה עלאה סוד נפש ככללי של עולם אלהי' אבן שמים ולכן אמר דא י"ד ודבר מפרט דליתו אבנא לרמז שהיא י"ד שקל רומז לשושנה עלאה שהיא ב"כ סוד י"ד בסוד ו' של א"ק"ף וי"ד של שם ויהאדונה' כמבואר בוחר והיא שקל הוא סוד שושנה תחלה שהוא סוד נפש דעם דליתו שהוא סוד חצי נפש שהוא סוד אחוריים של אלהים כזה ה' א"ל א"ל אלהי' אלהים ששמהותו' היא במספ' רט"ו כמנין חצי שקל : והשקל ד' גרה שהוא י"ד במספר עשרים שהוא כח"ר במספר השוא סוד עטרת תפארת ישראל : והנה זו הנדה כשהיא מהתברר לנגד החחוקה להשפיע בה נקראת שקל שלם ובצד יו"ד עדה : אבל כשהתברר למדה עליונה לקבל ממנה הוא בצד ה' שהוא חצי שקל נגד שלמעלה : ולכן נתקשה לו : והוא נגד להראות לו שהוא מטבע של אש ר"ל שושנה תחלה שהיא סוד א"ש כמ"ס רמזו לו במל' מטבע שהוא במספ' ע"ה לרמז לך' ארופי אלהים סוד הדי'ים ולכן הוא של אש : וכן החודש נתקשה לו שכיב לפי דעתו שהיה סוהרא המיד בשלימותו כמ"ס בימי שלמה ולא היה שייך בו חידוש החודש כי בימי שלמה היה ההנהגה ב'

החול כמו שהיה בימי משה ביום השבת כמו שרמז בסמוך ממנו 'סיר' ליום השבת ר"ת שלמה שששנה תחלה היה כללית בעלתה עסק כתיב וכבודי לאחר לא חתן ולא שייך בהחידוש הכלבנה ולכן נתקשה עד שהראו בחלבוש הכוונה שהראה לו שביומי עדיין לא נתקנה הסיורא ועדיין הוא בסוד החוזה הגדול שנחמתו כל מעשה בראשית דכתיב בראשית ברא אלהים את הארץ ואת הארץ שהוא חוזה שבמילואו הוא סוד חלבים י"ג אלהים במספר השוא וכל מעשה בראשית סיו בסוד הט"ע סוד אלהים במספר השוא הרומז לשושנה תחלה כי עלאה הוא סוד סיו"כ כמ"ס שמה פעמים : והעצם בזה כי בכל היה לפי הדור כמבואר מתוך דברי האר"י ז"ל מב' דורות של חזקוני ויחשיו : והבן על זה

דרך ב' בו יתבאר סוד מעקה

כתיב ועשית מעקה לגבך ולא תשים דמים בביתך כי יפול הגופל ממנו : סוד המעקה כבר נבאר : ועתה נחזור על הדברים נבאר במקומן : דע לאמנה כי עיקר האור היורד למעלה דרך יסוד עולם שהוא הדיק ש"י יורד האור דכתיב חור זרוע לדיק הוא מאור בפנימיות המכיל והיינו חומר אור שהוא ראוי לזרעה בסוד הכתוב ורע קודש מצבתם כמבואר מתוך דברי הו"א : ואח"י יורדים עוד טיפין אורות סוד המותרי' שאינן ראוי לזרעה וחס נופלים על השמלה : וסוד השמלה הוא סוד השמל' של שושנה מאור החיון של הבינה המבטח לו"ן בעת הו"א והוא מתקבל מתת רגליהם וזה נופלים חוזה הגולות אורות ונקראים ספיימי שביעיה ונתעכבו ע"ס באותו שמלה עד שעולים הגולות מבורר רפ"ח כיוצא ע"ה מעשה הדיקוס וזו הם המתלבשים באוזהם טיפין ועליון יחד בסוד מ"ן ונקראים ביו"א ז"ל : ו"ס ספיימי שבעית שהם לעניים ואביונים שהם סוד הרפ"ח כיוצאם של הכסדר כלים שנקרא עניים ואביוני הארץ כמבואר בו"א : ולכן בני עולמות אב"י בכל א' מהם יש בו סוד מעקה היינו שהשמל נתקבל ע"ד רגליהם של ז"ן שהוא סוד קרקע א"י והוא עצמו גג בריאה שלא יפלו חל הטיפין מן אלהי' לבריאה : כי א"ס היו יורדים מעולם חל עולם שלמה היה כח בכחיונים שלמה להחיה בהם כי כבר היה פולט בהם סוד המיתה שהוא ירידה מעולם לעולם כמ"ס כבר : וזו היה נחוקה להם א"כ גדול לעלות גם למעלה וליתן מתוך האקבא דליתות ששם הוא סוד דדי בהמה כמבואר מתוך דברי האר"י ז"ל : וזהו ולא תשים דמים בביתך כי כיון שהם יונקים ממנה הוא שופע סוד ה' דמים עומדים ח"ס כי יפול הגופל ממנו הגופל כבר שהם סוד הטיפים הגופלים למטה ומתעכבים ע"ה המעקה שהוא סוד אור החיון של הבינה סוד גבורה שהוא סוד מעקה ע"ה במספר השוא : וכבר נבאר שכל עולם הוא בערך הו"ה לעולם שנמטה ממנו : וזו לגב"ד סוד הו"ה במספר השוא : והנה נבאר כבר בשער ה' שהשמל הוא המבטח לו"ן דליתו הוא מן אור החיון של בינה והוא גג בריאה ח"ס חיונה עלאה מקנה בבורכות : שהוא סוד הבריאה שנקרא עולם רכסא : והמעקה דליתו שהוא סוד גג היורה המעקה היא סוד השמל המלביש לו"ן דבריאה שנחבאר ע"ס שהוא נעשה מאור החיון של ז"ה כמ"ס שיה סטרו"ן מקנין במלאכיה שיה סטרו"ן הוא סוד הו"ה מקנן ביורה סוד עולם המלאכים והמעק' על גג העציה נעשה מן החשמל היורד מן מלטת כמ"ס שם חיונה תחלה מקנה באופן שהוא סוד העציה ולכן תדע כי המעקה שבין חליות לבריאה נעשה מאור החיון של בינה סוד אלהים שחוקריים שלה הוא סוד אור החיון והחוקריים של אלהים כזה א' א"ל א"ה אלהי' אלהים הוא במספר ר' : ויש בו ט"ו אותיות רט"ו סוד מעקה במספר השוא : והמעקה שבין בריאה ליורה הוא סוד שם ח"ל שהוא לשון חקיק' ובעל יכולת דכתיב ואת חילי הארץ ושם ח"ל כזה ח"ל א"ל ל"ד הוא סוד מעקה ע"ה במספר השוא : והמעקה שבין יורה לעציה הוא סוד שם ב'ן ואחוריים של ב'ן קד"ס וב"ן ע"ס קד"ס שהיא חוקיקה הרומז לטק' : הרי נבאר לך סוד המעקה של ג"ע ח"ל ובעשה ח"ל עוד מעקה : והבן :

שערי שער האותיות פתח הדרך א' בו יתבאר סוד מדה משקל מנין מספר

פתיב מי מדה בשעל עיס וכל בשלם עפר הארץ ועקל בשלם הריש אבשנת במאנונים זה הסוד כבר נכתב ופתח חוקיף לבאר : מה יש מדה שעודנו' בו דבר לה זה תבואה או פירות היו בכלי מבחן שהוא המדה : ודבר הנמדד הוא בחוף המדה : ויש מדה שעודלית בו בנד והוא חמה או ורץ או המדה בפנים והבנד שהוא דבר הממדל מהקפל על החמה מבחן ולכן תמצא לפעמים שהבנים רומזים במדה שלה וביבש ובחמה וברות כמ"ט לפיטו , וכן הת"ת ב"ב כמ"ט הכנ לפיטו , כי כבר נכתב שנה"י דלחב' מלובשים קמוד בנה' לחימה ונה"י דחימה מלובש' תך ו"א ונה"י ד"ה מלובשים תך טוקבה ד"ה כמ"ט בשער הב' ונה"י כה"י דחימה הוא סוד נ' עשרי ביה שהוא סוד מ"ב במספ' השה ונה"י בערך שמלכשת לנש"י דלחב' שהם סוד וין ומן כמ"ט כבר היה שד מלת הלה , וערך שמלכשת בו"א הוא בשוד חמה שהחמה בפנים ודבר הנמדד למבחן , וכן הו"א שהוא סוד י"ק"ב שטלל ז' הו"א סוד ז' עמיטות שהם מ"ט סוד מ"ה במספר השה והוא גם כן בזה הלויף , הרי נ"ת לך סוד מ"ה , וסוד העשקל כבר בארט סוד שקל הקודש שהוא סוד קטנה עלאה סוד קפס דלחילתה וכפ"ש הוא שק"ל במספר השה , ונק' שקל הקודש שמקבלת מלכשת שהוא סוד קודש ולכן היה נקראת גם כן קודש כמ"ט כמ"ט , והנה אחרי שקל על קודש בשלם היה והיטו כי בעת שמקבלת מן ח"מ' עלאה מכלי' ספי' טה עשר פעמים חל"ה"ס הם במספר חל"ה"ס הם ב' פעמי' שק"ל , וגם היה בפולה שכלל' עם שזקנה תחאה ו' ספי' טה הם סוד י' פעמי' אה"ה , ועשר ספי' על שזקנה תחאה"ה ספי' פעמי' חל"ה"ס וכן מולס במספר ב"פ שק"ל , והיטו עשרים גרה כי האורות שלהם הם כבוד הגבורות סוד ונח"א שהוא כמספר ג"ה , וכשיחיה מתקבלת תחב"ה סוד עשר הו"א ובה"י אה"ה וכן מולס סוד משקל במספר השה , וגם באבל עלמו הוא סוד עם ע"ב כבוד ע' וחמור' ע"ה סוד במספ' חל"ה"ס שהוא מ"ו' פעמי' מ"ו' ע"ו' השרש הוא במספ' שק"ל וסוד מנין הוא בחימה ששם סוד המנין של כסן גדול שה' מונה חמה וחת וחתק וכו' כעבורה מחדר דברי הוהר , וביטול שלה סוד ח"ה' בחל"ה"ס שעולה מנין ע"ה , וסוד מספר הוא גם כן כה"י דחימה כי ל"ה שלה הוא סוד מ"ט שכלוחות , כתבואה מתוך דברי האר"י וכלי' וביטול שלה עם סוד ה' חותיות מלש"ק במספר פ"ר סודי מספר וסבן טעוים :

דרך ב' בית סוד מוזה

כתיב וכחזרם על מוזהות ביהק ובשערך : מה סוד מוזהות הוא סוד עם חל"ה"ס במספר השה : והוא סוד שזקנה תחאה שעומדת מחורו' ו"ה נדנ"י של ו"א כמ"ט כבר' והיא נקראת ערומותא תלשון משרון שהוא תרגומו של שומר' שהיא שומר' וזה הפתח שהם שני מוזהות והמשקף כי ל"ה של ו"א הם סוד ב' מוזהות הבית והת"ת הוא סוד כמסקוף : כתבואה מתוך דברי הוהר ונה"י באר' כי עוקר יקחת החל"ה"ס הוא מן הרגלים סוד ל"ה שהם לבר פגופה ועיקר יקחתם מן האקוריים לכן עומדת עם הנוקבה של ו"א סוד רחל והיא עומדת את הפתח : בכה הגבורות הקדושות שמקבלת מלכות עלאה סוד עם חל"ה"ס בחל"ה"ס יוד"ן עולה במספר ע' ויש בהם י"ב חותיות סוד י"ב עלון פקדון ששבי' לשוקנה להגון עליוס כתבואה מתוך דברי הוהר והכלל הוא י"ד הרי ק"ש חל"ה"ס שהוא שומר' את מוזהות הבית והי"ב עלון תקיפין הוא סוד ג' שעות כח"ו כמספ' ח"ו' ספי' חכ"ן על המוזה שכן' שעות חל"ה"ס הם י"ב חותיות והם עומדים על השען העמיד לחורו' הפתח ומסכתל בבית ומקטער על אנשי ביתו ויש לו קליפה ח' הנה' י"ב שעות בא סוד השכחה בסוד שחמרו על חל"ה"ס גדול מחמתי הנמרח ששכח תלשורו והיה קורא בפרשה הקודש הוא לכה היה אומר החרש היה לכה ומתחילו לו חותיות דו"כ שהוא במספר חל"ה"ס בחותיות ר"ב הוא הקליפה הגל' החב"ה לודי שכהה והגם שט"ן עם ר"ב הוא במספר רש"ע ע"ה : וסוד המוזה מבטל לוח הקליפה בו שד"י

אות מס גן העדן ע

הכתוב במוזה הוא מקבל נה מן חותיות וי"ה הכתוב בפסוק המוזה ענין חורו' לקסטר לכוון לכתוב עם שד"י נדן חיות וי"ה שפנים המוזה כי עיקר כח עם שד"י הוא מן עם הו"ה שבות חותיות וי"ה : וזה היה מקבלת מן סוד ד' בנים סוד גבורות יתקן שהוא כמספר ד' בנים ועם ד' שרשים הוא כמספר ר"ב שהוא כח על ג' שעות שעולים במספר ר"ב : והנה כבר כתבתי שהקליפה היא סוד חותיות והוא סוד חתם שג"ס מיתה לעולם ונח"ש עם ר"ב הוא סוד רש"ע במספר השה : וועיקר בוטולו הוא ע"ה שהו"ה כל"ל : ו"ה הכתוב לפס רשע ללדיק ומבקש להמיתו ו"ה לא יעזבו בירו : סוד רש"ע הוא עומד חמור הפתח ומסכתל בבית לדיק ומבקש להמיתו אבל עם הו"ה הכתוב במוזה שהוא חתן כח נשם שד"י לא יעזבו בירו : והנה חמור חבור לרשעים רע לעולם : פיור לרשעים ויש לעולם : הכוונה כי כאשר הם כן בולגוים ליקח מן הקדושה או יש להם חמור חובב והוא בודלי רעה לעולם שביחא אנדרלמוסיה לעולם סוד כ' קליפו' נח"ש חו"ה סוד וכו' וקב"ה סק' הנדרלמוסיה כפרסו"ל וזה דבר נח' לעולם סוד המיתה אבל חס' בחל"ה"ס נעשה חיל חו' יבוס לריט : שחם הקדושה טחח חו' קב"ה כי חס' כמות חס' הדפנו רוח סוד הו"ה שהוא שורש לביטול הרוח כמ"ט כבר : והוא סוד ומכתבת על מוזהות שחורו' בראש ובסוף הוא מ"ה : וחיותות והלשונות במספר הו"ה : שהוא מפרסר בין חותיות מ"ה וזה פיור לרשעים ויש לעולם והבן כ"ו :

דרך ג' בו יתבאר סוד מוזה

כתיב ואם מוזה חבנים תעשה לי לא חבנס את ג' בית הכנסת הפנימי מוזה הוהב : והוא כנגד שזקנה עלאה ונק' מוזה הקעור' כי קעור'ת הוא תלשון קיטור כי עם חכמה ואתיה ורשעות ועלה חמור' חותיות העייתו חמתי : והוא סוד חבן הראשנה סוד חבן שהיה שמשם כוספת העולם וסבן ב"ו : וחיות מוזה הוא מוזה החלון והוא מוזה האלמה ששם מקריבין הקרבנות וסוד הקרבנות הוא סוד קירוב הכחות לקרב מולס אל המוזה ועו"ה הוא עולה למוצה עד הכוונה : ולשון מוזה הוא ובה כריזין ע"ה חחשד והרמזים שהוא סוד חל"ה"ס במספר מוזה"ה : והוא סוד חבן מחבו סבוכים היותם לראש פנה : ומ"ט לא חבנס חתקן בבית הוא כמו שפי' במקום חחר לא תניף עגלים' ברזל שלא ליתן כח לנ"ה שהם החוקים הסבוכים את השקנה תחאה שקיה סוד מוזה חתקן ובה כוללים ד' חניפין סוד ד' נשים שהיה ליעקב שהם למה אפה רחל בלהם : וכנגדם בקליפה ידעת העומחה עניס עקן חרבע ובקליפה השפחות קודמת לגבורות כמ"ט ככתבו האר"י וזה סוד ב"ו בלהם רחל ולפה למה ש"ת שלהם הוא ברזל ולכן כל כלי ברזל לא יטמע בהבטור' את הבית כי סוד בנין הבית הוא ע"ה חירות אבה כמ"ט כבר והם דוחי' הקליפות וברחוקים מהם וזה שמש קולס : אבל ויב סקף ומחשת כרומו' לג' גוונים דקדושה כמבואר בבוהר היה בבית והבן כ"ו :

דרך ד' בו יתבאר סוד מקדש

כתיב מקדש אדני כלנו ידך : מה חמור גדול מקדש שניחן בין שני שעות דכתיב פעלת ה' מקדש חל"ה"ס להביק' וזהו חת' כ"י סוד משכן רומז לשונת חחאה שהיא כחמשמנה בעומות ישראל והיא סוכנת בין החתומים וסוד מקדש הוא סוד שזקנה עלאה ולפני' גם שזקנה תחאה כשעולה לתעלה וכסלס קומתה נדן כל קומת ו"ה וזה הוא מקבלת מן ד' אלפין של ד' חסו"ה כמ"ט כבר וד' אלפין במספר מ"ד' בס"ה ומתח' ימו מה הוא שאלו היא מקבלת מן כל כמ"ט בס"ה ו"ה טיש בו עש"י חותיות של עם מ"ה כמבואר בוהר : והנה שזקנה עליונה הו"ה מקבלת מן דעת עליון סוד עלם הו"ה כמ"ט ומשענת בשש"ט תחאה סוד חל"ה"ס : הרי הוא בין שני שעות הו"ה חל"ה"ס : וכן שזקנה תחאה כשהיא מוטלמת בכל קומת ו"ה או היא מקבלת גם כן קומתה עלינה סוד חת"ה וזה המלכות דברי' ח' עולה לעעלה במקום שהיה מתלה מלכות דלחילת שהוא למוזה חתקן

שערי שער האתיות

אות נון גן העדן

היסוד והו מלכות דבריהם נק' גס כן אלני ומקבלת מן מלכות דאזילות סוד עקדש הרי מקדש בין שני שמוס. הוי"ה אלני ככ"ל והנה כשהיא נשלמת ע"ד כל קומת ז"ה הוי נתחזקו הנה"י שלה שמתחלה לא סיה להם על מה שיסמכו כמ"ש כבר בס"ה חס השיב משבת רבליך ר"ת חמ"ה וזמ"ה יס לורגליה חס כעשה ע"י מוחין דאו"ה שחס סוד ב' ידים שלמעלה כמ"ש כבר : וחכו מקדש אלני כוננו ידך : דכתיב הוא עשך ויכונק והוא מלשון על כט והבן א :

דרך ה בוי"ת סוד מקרא משנה מדרש

כתיב וירכב אותו במרכבת המשנה : כבר נודע כי יוסף הוא סוד לדיק עלאה יסוד עונס והוא רוכב במרכבת המשנה סוד משטרון כמ"ש כבר : ומט"ע הוא משנה למלך וסוד משנה הוא כי היסוד מקבל מן ג' מלואי חס"י שביסוד ח"י שמספרם חמ"ה בס"ה אשר חמ"ה הו"ק על השמים כמבואר בדברי האר"י ועס ג' מלואים הוא חמ"ה בס"ה חמ"ה התיבה בחודש ה' מבואר עס : והנה השמות עלמס כאשרים ביסוד והמלואי יורדים למטה ומקבל חומס מט"ע : והנה ה"ג מלואים ה"ל זולת השמות עלמס עולים במספר משנה וסוד מדר"ש הוא סוד החוריים דח"י דויד"ן שעולה במספר מדר"ש : וסוד מקרא הוא סוד תורה שבכתב והוא סוד ב' יסוד דאו"ה כמ"ש כבר והוא סוד החוריים של יסוד אבא המהלכש בפנימי של יסוד ח"י ואחוריים דאבא הוא החוריים של עס ע"ב שהוא במספר דפ"ק ופנימיית דחומס הוא חמ"ה במלוי יוד"ן במספר קמ"א ושניהם עולים במספר ח"ל ע"ד והוא במספר מקרא עס האותיות : ואין להאריך בזה :

כשהוא בסוד רגילות שאז יש לו ג' שליבות והסודים בשלימות שהג' שליבות הם ג' נקודות של שרק רומזים לפרש"ק שלט שהס חב"ד חנ"ת נה"י והמלכות משלמת לעשר והוא סוד מלאכי חלסים עולים ויורדים בו שכל עליונה וירידה על ידי היסוד דרך השליבות שפולס כמו שכתבתי כמה פעמים : ולכן נקוד הוי"ה שביסוד הוא שרק שהשורק מורה לקבוצ אורות והוא סוד הכתוב אשרקה להם ואקבלם והבן זה : וכן היסוד נקרא מקבאל כמו שכתבתי כבר : וכן קורין אותו נקוד בעלי עבודת הדקדוק בלשון קבוצ שפתים : והיסוד הוא כי שני שופטים הם סוד ב' שפתים דכתיב שפתותיו שופטים והס סוד שפה עליונה ושפה התחתונה וספ"ה הוא סוד שכינה במספר השנה ושמיהם מהבשרי וכללי' זה בזה על ידי הלשון סוד יסוד כמ"ש כבר : ח"ס ומלאכי אלהי' עולים ויורדי' לשון רבי' ומיעוט רבי' שנים והבן זה : וכן הוא מבואר מתוך דברי הוה"ר שהם ומלאכי אלהי' דא' שכינתא עלאה ושכינת' התחתונה עולים ויורדי' בו בו דא' דשיעורא דילי' ג' ויד"ן והס ג' שליבות של סולם ושליבות הוא מלשון משולבות אשה חל החומס : וזאתר כמה דלמיקו דלשון בוא"ו קך נחיתו דלשון בוא"ו הרי מבואר לפניך כי כל זמן שהסולם שלט בג' שליבו' הוי חף כשיורדת למטה נחיתו קרי לה שהוא ירידה וזוהי כפולה ושלימו' הסול' הוא כסוד הגדול שהוא סוד הקמ' דרית הכל בעת החורבן כתיב הדיקו אבך מתי אבך חכך ב' שליבות הרומזים לחב"ד וחב"ת כי מפני הרעה נחסף הדיקו בסוד דליק' כסוד' דשיעורא דילי' ג' ויד"ן סוד שרק ריק' בסוד יוד"ה ח"י כרו"ת גכ"י בסוד חרק דכתיב ב' רח"ק ממני מחסם עשיב נפשי וח"כ'ת מקלקל הסולם הוי נפילה קרי בו' ולכן לא חוסף קיס מעמיה כי לא תעלה במעלות עד שיחזקו מהחלה הסולם : ח"ס שאמרו על פ' דליק ונודע לדיק ומנוסע ח"ן כתיב חילא לדיק וגו' מהחלה הוא נוסע וח"כ מושע והוא מובן : ח"ס אשרקה להם ואקבלם מתחלה לרד' להקמת בריית בסוד וזכרתי את ברייתו ועקב וגו' כמבואר מתוך דברי הוה"ר והבן כ"ז :

דרך ה בוי"ת סוד אות נ' בצורתה כר"א

עור יש לפרש שורת אות נ' כשופה רומז אל הבינה בסוד ג' שערי בינה והוא כשופה בסוד עונס כמ"ש כבר והוא מסתכלת למטה להשיג בחחתי' בסוד הכתוב וגם שמים לא זכו בעיניו כמבואר מתוך דברי הוה"ר והוא יושבת בסוד והאס רובצת על הבינה או על האפרכסות כמו שכתבתי כ"ו כבר בסוד הכרכנה שמרכנת עמנה הבינה להכניס המוחין בוא"ו ואין להאריך בזה כי כבר נת' כ"ו והוא מובן :

פתח ב' בו יתבאר סוד אות ג'

בתיב פתח ב' בו יתבאר סוד אות ג' : וקדשם את שנת החתמים שנה וקדחתם דמור : תדע נחמנה כי חוק' ב' במענה שהוא חתמים רומז למחשים שערי בינה שהוא סוד היובל דכתיב ועל יובל ישנה שרשון כי כל הנמנחים שם נשרטו ומסס נשלוסם ולסס וקורו כל הדברים אל שרשם כמ"ש כבר בשער ח"ה : והנה רחתי' בכתבי האר"י ב' דיעות מחולקות בענין ח"ה שער' בינה במקום ח' אומר ששם מפה קדוש האלהי האר"י'ל ששער ח"ה הוא שער בתיב עלמו כמו שארו השערי' אך שהוא נעלם מאוד ואינו יכולת להשיגו ועליו כתיב עין לא ראתה חלפים וילקח והוא השער שלא הבינו משה בחייו דכתיב ויקברו אותו בערבות מוא"ב : ושער ח"ה הוא הכניס הנעלם דכתיב נתיב לא ידעו עשו ולא ישרו עין : וכל השערים הם בבינה עלמה והמ"ט שערים הם ביסוד וב' שליבי ח"ה שלה ושער ח"ה פלא כמו הכתר וכת' בתוס'ל' מתוך כתר לו"ה ולכן זה השער נק' פלא כמו הכתר וכת' בתוס'ל' מתוך אל תחקור ומסס ולמטה הוא מתלבש בוא"ו ולכן יש בה שאלה חכל בשער ח"ה שהוא עלמה מוא"ה שנק' ח"ה אסור גם השאלה כי אין בה שום השגה כמ"ש בתל"ש ח"ה : כ"ו מלתי בכתבי האר"י

אות נון פתח א' דרך א' בו יתבאר סוד אות נ' בצורתה

סומך ה' לכל הנופלים : הנה באשר שניעים ומירות ישראל כלל ב' חותיות נו"ן וסמ"ך בפ' ח' בתהלה לדוד לכן נלא בעקבותיו : אך נבאר חמלה אות ל' בג' בחינותיו ואחר כך אות ס' גס כן בכל ג' בחינותיו :

כתיב נפלה ולא חוסף קיס בתולת ישראל : הנה זה הכתוב פירשו אותו ר"ל לשבח היינו שלא חוסף קיס מעמיה כמו בעולות ראשונות רק עתה לא חוסף קיס מעמיה רק הקב"ה יקום אותה דכתיב חני אקיס סוכת דוד הגופלת : והנה לבאר לך זאת תדע כי אות נ' בצורתה הפליג בה חס"ה גדול הדור מעלי העבודה הזאת והאסיר להסופרי' סת"ס לכתוב ארת כ' כשופה ראשה שלמעלה כשופה למטה והקו שלמעלה יהיה עגול כמו שהיא יושבת כזה : והענין כי אות נ' כשופה רומזת למל' בית דוד כשהיא יושבת בגולה ורומז לפילתה מלמעלה דכתיב אך נפלת משמים ה"לל בן שחר והבן : וכן אומרים בתפלת נחם והיא יושבת וראשה כפוי וי"ב וראשה חשו והיא היא : וסוד הישיבה כבר בארנו בסוד הפ' ח"כה ושם בדר העיר : וסוד הנפילה נה"ך לבאר שלא אמר לשון וירדה רק לשון נפילה : הכוונה כי לשון ירידה מורה שירדת דרך מעלות ושליבו' הסולם והוא תרד שלימה אכל לשון נפילה הוא בלא מעלות והוא הבא לידי פריקת חיברים ושכירת עמס דכתיב שיבר כל עלמותיו ולכן הבאר לך כ"ו

הנה כתיב כי מפני הרעה נחסף הדיק : הכוונה כי הנה מבואר בוא"ר שנקודת שורה שהס ג' נקוד' כזה : רומז למדת לדיק יסוד עולם והוא סוד הסול' שמו"ב אר"ה וראשו מנוע השמימה : דכתיב כי כ"ל בשמים ובארץ : ומתרגמינין לחייד בשמים ובארעה והסוד הוא כי הנה הדיק רומז לט"ס בכלילות עשר והס במספר ז' והוא עז"ז כי התבאר כבר כי היסוד רומז באות י' ועירא של פנימס ונת' כבר כי כל ח"ל יש לה ראש חוק סוף סוד סה"ר והס ג' נקודות לפי שהוא כולל גס ל"ה ועמו הרי שלשה והנה כל נקודה יש לה גס כן שד ח"כ רבי' ע' נקודות הם במספר ז' והוא רומז

שערי שער האותיות

אות סמך בן הערך

אם יש לך לב משכיל הלא תראה בעיני סמך שהאותיות
 כאשר נאמרו תחלה בסדר אבג' כן ירדו מעולם אל עולם :
 ומפרטף לפרטף הכל בסדר אבג' עד שבאו לפרטף אבג' שהם
 חמשה דהיותם וכאשר באו אל הבינה באו ג' דרך אבג' ד'
 וכאשר ינאו מן הבינה חסר שקבלו עס צוירם האותיות עסס וזקק
 על הלוות כמ"ס כבר ברי כי מן הבינה ירדו דרך כניסחם
 ובחומי פתח שבאו בלוחי פתח ינאו שהיא סוד יסוד שבה ויגה
 כאן הוא המשל לשפסרת שהכנסם אחריו ולא ראשון : א"כ הוגרת
 להיות ינאו בסדר תשר"ק ובאשר חבן מתחת כסא הכבוד קבאו
 סוד הבינה שנקרא כסא הכבוד כמ"ס כבר כך נחקקו בשמים
 סוד הת"ת שנקרא שמים : לפי שבאו דרך ראש כ"ל : והנה
 בריאת העולם שמדבר ברב המנוח היו העולמות כולם
 שלמטה שם בי"ע שכולם נבראו ע"י התורה היו תורה שבכתב
 סוד הת"ת ותורה שבפ"פ סוד המלכות והנה מן הג"ה ינאו אל
 המלכות דרך היסודו א"כ כאשר נחקקו מן ינאו היו דרך תשר"ק
 וזו שאמר שבאו לפני הקב"ה סוד הת"ת דרך תשר"ק ובאשר
 ירדו למטה מן המלכות הרי ג"כ ינאו בלוחי פתח שבאו להוכיח
 וזו הוכיח לטוית מתהקף מחומר חומס שבנו ללאח בדרך אבג' ד'
 כמו החלת חליבתן : והנה הרעון היה בהאותיות שכל אחד אמר
 כי יבא רטט שהוא ימלך בראש וזה שוכה ע"י גלי העטרות
 שארי האותיות שברי עיקר בכנין הוא ע"י צרוף גמס ותעופת
 במבואר מתוך הברייתא דה"ה בסוד האותיות חמ"ס : ועתה נבוא
 לביאור האומר הג"ל : כי יבא חסר שהאותיות כאשר ינאו
 מתחלה אל הבינה אל ה"ה לא יבאו לסבול האור ושמרו כלים
 ונפלו למטה והאורות חזרו אל הבינה וחמ"ס ינאו שנים לזורך
 התיקון ע"י התיקון נבראו כל העולמות של מטה ובהכרח עס
 מעולם לא היו האורות רחוקים מן הכלים יותר מן ג' ספירות
 שהוא כלבוד ע"י"ן היה להם קוה לקבו לגבולם ולבוא אל התיקון
 שהם היו רחוקים יותר מן הים נפסק הקו לפי שאינו כלבוד ולא
 שיו יטוין לבא לידו תיקון : והנה נחבאר שבאשר עוררוה דלתת
 אחר עובדה דלעילא וחמ"ס הם היה הברואה ע"י חמ"ס כמ"ד הרומז
 אל הבינה לכוות הוא סמך בראש כל האותיות הוא מעורר ג"כ
 להיות הבינה מתעלה בראש כל הספי' ואז היו האורות רחוקים
 מן הכלים יותר מן ג' ספירות וגא היו יטוין לבוא לידו תיקון :
 וכן הוא ג"כ התיקון של הנוצמות שנפלו בין הקליפות ובכררים
 תמיד ע"י סמיכת גבולה לתפלה שהוא ע"י אורות הבינה כמ"ס
 כבר שכתב המלכות יורדות בסוד גלות הבינה יורדת עמה
 בסוד ותלכנה שקיין האומר בנעמי ורות כמ"ס כבר ו"ן אל חת
 תיפוק מאחר לקנות מתוך בראש חינו נפלין מזה הוא עליהן :
 ולכן נורת הסמך היא כדור עגול הרומז אל הבינה קודם התיקון
 בסוד פרטף רק שהיה בסוד נקודה שהוא כדור עגול : ובכן כ"ו
 הרי נחבאר סוד חת סמך בלוחי אצתה נבאר אותה במנוחה :

כתוב ויטע שוכרת גם הת"ת לירד ג' מדרגה עד קרקע הא"י
 שהיא שמים של הברואה כמ"ס כבר בס"ה עמו אלכני ברה וכו' פ'
 פתח דברי הוגר שאמר הג"י לה הוא דרגה עלאה וירד עד
 קרקע א"י לכתוב השלך משמים ארץ תפארת ישראל וכתוב
 בשלך חמת ארנה זה מדה הז"ת והוא לא נשאר ביניהם רק ג'
 מדרגות והוא כלבוד והוא ויש תקוה לאתרויך והוא סוד הסמיכה
 לכתוב שמתן ה' לכל המופלים ח"ס סמוכטי באשיות ח"ת
 באשיות אלה בשוית ר"ל לפי שנתרחקה ו' מדרגות מריכה
 למויכה סירד לקרקע א"י שהוא הסמך המבדיל בין א"י לברואה
 והוא הוא עמוד אחר כהגלו מלין מן הקרבים להאיר מעט אליה
 כתבתי בזה : שאמר מתנא למלכה דתריך מערוביה דליה
 וכו' : ובכן כ"ו היטב :

אות סמך

פתח א' דרך א' בוי תבאר אות סמך

בצורתה

סמך ה' לכל הטופלים : פבר נחב' ועתה
 חשיב שנים ידי לבארו : דע אחי שצרת
 ס' בטוריה הוא רומז אל הבינה עליונה :
 כי כבר נחבאר שהבינה מתהקף לב'
 בחי' בחי' ה' הוא סוד תהי' ה' המהלכים בו"ה וכבר נחבאר
 שזה הבחי' נרמז בלוחי ת' סתומה כמ"ס במקומו : ובק"י קב'
 א"ס עלמות שלה שם מלביקים נחממה : שית ספרין הרביין
 הפרמיום במלה בראשית כתבואר בו"ה וזה הבחי' נרמז בלוח
 סמך בטוריה כמ"ס לפינוגו ובהביך זה אבאר לך תחלה מאחר רב
 סמוכה סבה בסוד האותיות שבאו לפני הקב"ה וכל א' רוב שיבאר
 בו העולם ובו דרך תשר"ק עד שבאה אות סמך' והשיב לה הקב"ה
 א"ס את היתוף מאחר חינו נפלין מה הוא עליהן : והנה מתחלה
 צריך לבנין למה באו האותיות דרך תשר"ק ולא דרך אבג' ד' כמו
 תחלת אצותן בעולם המלבוש שכבר נחבאר בשער א' שכשירדו
 האורות דרך חלון העמוד נחך התיאור מן א"ס ינאו מתחלה אות
 א' ראשונה ויסע לנבחותיו עס כל רצונו שהם ר"ה עד ת'
 ולמה באו כן לסיפק גם מה שאר"ל שהאותיות בשמים הם דרך
 תשר"ק וכשניטנו בדרך נחמו בדרך אבג' ד' : בס"ה תהקף כמו
 חומר חותם וצריך לדע ולהודיע מה מקור וטעם לזה : וגם ע"י
 נפסק עניי שכלית בלוחי עולם מדבר רב המנוח שבה שבאו כל
 האותיות וכל אחד חסר בו יבא העולם : א"ס מדבר מתחלת הא"י
 שכשירדו מן המלבוש אל הגוף כמ"ס בשער א' קודם שנאלץ
 ה"ס של עולם הא"י : א"ס חותן נפלין מאז בעני ההס כמ"ס
 כבר : וא"ס מדבר אחד ספירת הכלים ונפילתן למטה יקשה למה
 באמה לא באו מתחלה : אך הענין הוא עפ"י שנתבאר כבר כי
 בעולם העליון לא יתאר בו סוס ניור ותמונת אותיות כי הכל הוא
 אור פשוט ואף שאנו מליירים עס חיות אותיות חו שמים הקודש
 וכנים הכל הוא בעולם מוחלט ואף מקשבה לא תפסא ב' ואף
 ספי' הכתר של עולם הא"י לא תפסא ב' סוס מחשבה שלכן הוא
 נרמז בשם ח' ו' רק בהשתלשל האור אל ספי' הב' שהוא החכמה
 גתוסף בו מעט ימות בסוד הגולות י"ע מאי' וישאיה הוא כי
 המחשבה תופסת בו אבל לא יתואר עדיין עס סוס ניור עד שבא
 אל הבינה שם הוא סוד הניור בסוד ח' ו' כאלהיו ח' ו' א"י
 כאלהיו שרומז אל הבינה כמ"ס בשער א' ובחבאר עס שהאורות
 למעלה שכשירדו מן המלבוש ח' ו' באו לכל הפרמיום דרך הא"י
 בסוד בקע לגלגלת ולא דרך היסודות וכל זוג האורות ה' מיניה
 אביה כי ח' למעלה בחי' נוק' עד ספי' החכמה שם נהגלה בחי'
 עוף' שהיא הבינה לכתוב בחכמה וסך ארץ וירדו האורות אל
 החכמה דרך ראשו ונשתלשלו דרך ח' חוליות שכשדה מן המוח
 עד שבאו אל יסודו : והנה ע"י זוג החכמה עס הבינה ירדו
 האורות מן החכמה אל הבינה דרך היסודות : ובחבאר כבר כי מן
 הבינה ירדו האורות ג"כ דרך היסוד שלה : בסוד הלודיה ובא"ס
 אל ה"ה דרך ראשו כמ"ס בסוד המוחין וה"ה עתה לטק' דרך
 קרקע וטעם הס' בא"ס לזה העולם : גם כן דבר יסוד ועתה

פתח ב' דרך א' בוי ת' סוד אות סמך

במנינה

פתיב כל הנפש הבאה ליעקב מצימה ינאו וירבו מלבד
 כשי בני יעקב כל נפש שמים וטע : וכתיב כל הנפש
 לבית יעקב הבאה מצימה שבשים : הגה מלבד הקושיא שרבינו
 בה חו"ל שפרטין אחה מנא שבעים חסר א' ובכללן אחה מנא
 שבעים : מלבד וו הקושיא נעורר עוד מה שיש לנקות בשני' לשון
 הכתובים : כי מתחלה חסר כל הנפש הבאה ליעקב : וא"כ אמר
 לבית יעקב : גם מ"ש ינאו יריבו שנמעט לנאורה נראה שהוא
 שפת יתח' ונבאר כל זאת : תדע כי אות סמך' במנינה שהוא
 ששים רומז אל הת"ת : ואף כי אמרנו שאות סמך' בצורתה רומז
 אל הבינה : אבל במנינה הוא רומז אל הת"ת שהוא טולל ו"ה כל
 אחד כולו מעשר הוא ששים : ואף א"ס תחלה שלפנימס רומז אות
 סמך לשאר ספירה עכ"ל הוא רומז אל הת"ת שבאותו ספירה
 שכולל ג"כ ר"ק של אותה ספירה שכל אחד כולל ג"כ מעשר הרי
 ששים : והנה עתה באחי להעמידך על דרך האמת שלא תהיה
 בדרך כי תחלה בוצר ובחוקים וכן בכהני האר"ל וגם
 בציאוריו זה הקטן וכן בקפרי הגולו בפירושו על האומר
 שלכאורה

ש
ע
ל
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת
י
ל
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

שערי שער האתיות

שאלתה ודמה בעיניך שאלו דברים שחזרו זה אל זה וזה תודעתך עליהם : כמו שתמצא לפעמים מבורר בוודק שבעת החורבן כעלה פוכת קול לגובה וכו' וזהו שכתבנו למעלה למקום חו"ה בסוד חו"ה וה"ו ולפעמים מבורר שה"ת ירד גם כן עמה בסוד הכתוב עמו חנכי כערה וכו' השלך משמים ארץ השפלות ישראל : וגם מבורר שהסוד תמיד דבוק עמה בסוד הכתוב עמות ביוסוף שמו בלחמו על ארץ מזרים וכן מבורר בהצני האר"ו ו'ל בסוד יו"ד של קצ' על הפילון של יד שטרך לקדק' שהיא תמיד דבוקה בבית כמ"ש בשער ח' : גם תמצא לפעמים מבורר שבעת הגלות היטבה כשתלקה תעל הבנים שלב נספחו עשרי תשובה : ולפעמים תמצא שגם הבינה יורדת והולכת עמה בגלות בסוד הכתוב ותלכנה פתיחן האמור בנעמי ורתי : וכבר בארתי די לרשם בשער ח"ו ו' וצדקה חו"ב ידי עינת לכאריס כדי שהיא הכבדים תמיד נגד עיניך כי כמה כללים וצדקוים גדולים תחיה בזה כענינים שישלכו וצדקה הט חוקך ושמע :

האתיות עלים : זה שהוא חנכי ד' וזהו שכתבנו למעלה למקום חו"ה בסוד חו"ה וה"ו ולפעמים מבורר שה"ת ירד גם כן עמה בסוד הכתוב עמו חנכי כערה וכו' השלך משמים ארץ השפלות ישראל : וגם מבורר שהסוד תמיד דבוק עמה בסוד הכתוב עמות ביוסוף שמו בלחמו על ארץ מזרים וכן מבורר בהצני האר"ו ו'ל בסוד יו"ד של קצ' על הפילון של יד שטרך לקדק' שהיא תמיד דבוקה בבית כמ"ש בשער ח' : גם תמצא לפעמים מבורר שבעת הגלות היטבה כשתלקה תעל הבנים שלב נספחו עשרי תשובה : ולפעמים תמצא שגם הבינה יורדת והולכת עמה בגלות בסוד הכתוב ותלכנה פתיחן האמור בנעמי ורתי : וכבר בארתי די לרשם בשער ח"ו ו' וצדקה חו"ב ידי עינת לכאריס כדי שהיא הכבדים תמיד נגד עיניך כי כמה כללים וצדקוים גדולים תחיה בזה כענינים שישלכו וצדקה הט חוקך ושמע :

הנה

כבר נת' כשהאדם מה אזי הגוף מובל לקבר ונקבר בעפר והגוף כלה עט ועשה עפר אך שנשאר עטס הח' קצן הנקרה לו שהוא חייב כלה לעולם ואף אם יתקוה אותו במחשבה לח ופחות ממנו חף כחוש השערר והם יורוה אותו בלש לא יטה וזהו לא יבצר בו ויחמו עמיד להיבטת כל הגוף בעת כחתי' שהיא' במח' בימינו ובו נשאר אותו הכלה לגרמי וזמן בו לחות המיד שלא יתיבש ועי' יבא לודי חיקונו' תקות חוש השמי כי זה העלם הוא מקבל כח מן הכלל דגרמי שהוא סוד הנפש שבגוף כמ"ש כבר : והוא נפש שבגוף שברוח : והבט' דגרמי מקבל מן נפש האמוני שהוכן בלב והנפש מקבל מן הרוח : והרוח שוכן במוח בצורתו קרוינא לדורות שהוא סוד הרוח כמ"ש כבר : והרוח מקבל מן הגשמה והגשמה חייב שוכנת בגוף האדם רק היא חופפת על ראשו ונעשה לאדם בסוד אור מקיף : והוא סוד הכלם של האדם וממנו עיקר חיות האדם דכתיב אך כללם יהתקף חית וכללם מקבל אור מזור העליון שהוא אור השמי ואל כל האכרי' של האדם על קיומם עי' תקות חוש השמי שהוא הקו היורד מאור העליון אל הגשמה וכן' חוש על חסד כמו שאמרנו חט של חסד משך עליו מתעלה למטה עי' הקו ואינו נפסק : ואם נגור ח'ו' חיה על האדם אזי מיד הגשמה מסתלקת מן האדם כי בלש' נגור עליו מיהא אזי יתקן רשות למחיר דינו לשלטת באדם וכל זמן שהגשמה חופפת עליו בסוד ושמ' על ראשך לא יחסר בני' כשמי' ע"ה חן רשות למחיר דינו למקד לבני' כי חן להם אחיו כלל בגשמה שהיא כח מסורה לבינה כמ"ש כבר : ולכן הגשמה מסתלקת ממנו ליתן מקום למחיר דינו לשליט בו ומיד שולטים בו הדמיון : וז' הכתוב' ממשמת אלה יאכלו : שכוון שמשמת אלה יאכלו אזי חין הגשמה משפעת אל הרוח : וזוון שראויים הרוח והנפש שאין הגשמה משפעת להם אזי הם מואשיים בגוף האדם ונפרדים ג' כ' מן הגוף ולא נשאר בגוף רק הכלל דגרמי סוד שבגוף שיש נשאר תמיד בגוף ואינו נפרד ממנו לעולם והוא הגוף הולך ומתמתטט ונחלש עד שיתו' : וז'ס ונתיי משכני בתוככם ולא הנעל נפשי אחכם : עזה המשכן הוא סוד הגשמה כמ"ו שהגשמה עם האדם לא תנעל הנפש בגוף : אך פרידת הנפש אינו כותן פרידת הרוח כי הרוח נפרד קודם פרידת הנפש ופרוד' הנפש הוא כעף ויאית הנפש שזו ימות האדם כנרתי' בחוש : והנה אחר שמת האדם חין והרוח תשוב אל האלהים והנפש מרחפה על המת ויחזר שנקבר הגוף אזי הנפש שבגוף שהוא סוד הכלל דגרמי נשאר עם הגוף בקבר והנפש מרחק על הקבר ומבקר תמיד לבית המת כ' שבגוף ימים ואחר זה היא שוכנת בבית הקברות על הקבר כ' ב' חודש וזו היא שמקבל כל דין האדם ואחר שיקבל דשו מושבו כ' ע' ארץ : וששכ הרוח בגן עדן העליון ומושב הגשמה לרעה כערה חיים את' וכלל שבת וחודש הרוח עולה למעלה לקבל שפע אור מן הגשמה דכתיב וזיס מדי חודש בחדשו ומו' : והנפש עולה גם כן ומקבל שפע מן הרוח ומבקר לנפש שבגוף ששוכן בקבר שהוא סוד הכלל דגרמי שנשאר בצורתו עטס הטן הנקרה ל'ו' וזמן בו לחות חזויו שעל ידי זה יוכל לבא לידי תחיה וכל זה הוא על ידי הקו

אות סמך גן העדן עה

סוד תקוה חוש השמי היורד מפורס בשמי : וזו שנתחייב ח'ו' כרת פירושו שנתרת הקו וזו נהפך הדבילי סוד חוש התאבש שהם נר"ג ונפסק אותו חוש וזו כתיב ונברחה הנפש סוכא לצג' כשארית למטה בדרך וזו נשאר היתו הכלה דגרמי בלי חיוני ולחות ואין לו תקוה ואחרית טוב כי חנכי' תקוה ואכל שמו מן הארץ ע"ס סס

רשעים ירקב כי רשעים הוא במספר כר"ת וזוון שהוא חייב כרת אז חבדה הקויה אותו תקוה חוש השמי התחיה אותו עלם ונשאר בלי חיוני ונרקב וזו גם שמו בחסך יבשה : והנה עוזה חנין מ"ש שנכתבו מנוט עשרי תשובה לסיוח מקד' מביא לפתוח אין לך דבר ששמו בפני התשובה שזו קצו הכנה של אחרת השערי תשובה וזו' יחמו' : חלף הענין הוא כל' שהשמה חופפת על האדם בסוד הכלל חזו כבר נחבאר שהגשמה היא בזה מבחי' הבינה שהיא ענינה סוד התשובה כמדע אזי חף ש'חש עכ"ו י' לו חקיה בהשמה שהשגרים פוזחים חבל אחד שכתלקה שמה הגשמה מיד נספחו ממנו השערי תשובה וזו סוד לאס ואין הגשמה משפעת לרוח ורוח לנפש ונפש להבטל דגרמי ומיד האדם מת : רק חס לא נרתת הקו אזי יש תקוה לאחריתו : וזוה חנין מה שנספקו בזה עמודי עולם בחיי' כריתות שבהרהר בהשמה חס יקומו בתח' חס לא : ולא נספקו בשאר ענות והנה אחר שכתבנו לך הענין באדם החתוון החושי עמה נקח דוגמתו למעלה באדם העליון : כי כבר נחבאר ששוכנת תפחה נקרא' גופא קדישא חף שח' להאר למעלה סוס דמות הגוף ולא דמיון הגוף עכ"ו בשאר שהוא מלבשת לאורות עליונים ואורות עליונים שפעלים עי' כדמיון הגשמה שפעלת עי' חבדי הגוף וכל הפעולה שאלם עושה לפי ראות עיני המו הכריות נראה שהפעל' סוח עי' הגוף ולזה נק' גופא קדישא כמבורר בבוהר : ושוכנת עלאה שהיא נקדש הפנימית כבר נכתב' שהיא סוד כלל נפש החלולות כמ"ש נשבע' בנפשו : והיא הגופנית חיוני לכהוא גופא קדישא שאף שאמרנו ששוכנת תפחה שנק' גופא קדישא לית לה בגרמה כלום עכ"ו יש לה סוד דם הנפש שהוא סוד הכלל דגרמי כמ"ש כבר : והוא חייב ששוכנת עלאה מקבלת כלל רוח החלולות סוד הדעה סוד פנימיות החית : והרוח מקבל מן נשמה הכללית סוד בינה עלאה : והנה בעת החורבן כשתלקה האדם מעל הבנים שהבינה כשתלקה למעלה כמ"ש בבוהר : והבינה היא סוד בחינת הגשמה וזו כשתלק ללם אלהים אזי מיד וגם הרוח תשוב אל האלהים סוד ת"ת ויבדל שהם שניהם סוד הרוח כמ"ש בבוהר : בסוד חו"י לנו כי פנה יו"ס כי אחר שנתחלק סוד בחי' רוח וגשמה שנתחייב בתלת יום כי' רוחו ליסוד סוד י' זעירא כי מפני הרעה נאסף הדיק שנאסף חלק בחלקו ונעשה בסוד י' זעירא כמ"ש כבר : ו' רוחו נתי' : חס שהומה רוחו אל הבינה שהיא רובלה על הבנים : ררי אוחיות יו"ס : וזו מיד גם הנפש יונחת מן הגוף להתדבק גם כן בשרשה למעלה כי יקוים ונעלה נפש אחכם : והיא סוד ה' ונעשה כל חו"ס דוח : והוא ששוכנת תפחה סוד גופא קדישא ירדה למטה בין הקליפות בסוד הכתוב ויחן רשעים קברו : שנטמנת בעפר דכתיב שיה לפר נפשינו סוד והנשט עפר לחמו כי חס הנשתלק מזה הגוף בסוד חמלאה החריבה שלא נחמלאה זור אלא מחורבנה של יושגים והוא עלמו חיות הקליפות ובזן מאוד ולא נשאר מזה הגוף רק עטס ח' בסוד שאמרנו דין גרמא דעשיראה ביר כי תשעה אורות מסתלקים ממנה ונעשו בסוד עפר וחלק האחד סוד העשירית נשאר בסוד הקבורה :

והנה האורות עליונים כיון שישתלקו למעלה וזויל ירקב פלאים למטה הרי נחמקה יותר מ' ג' ספרות מן אורות עליונים ואינו כלבוד לזה אחר ח'ו' נדורט חבדה הקוית שנגור הקו בסוד הכרת וגאבל התקוה לכן סודרכה גם נקודה הפנימית סוד ששנה עלאה סוד הנפש לירד למטה במקום המר

סוד עפר

למ

למ

המסכן שהיה סוד קרקע האצילות למטה במקום המלכות שבו
 חרף וקוצה כמ"ס כבר וכבר כתבאר על עולם ועולם מן עולם
 הנפרדים לא מחשב רק לערך ספי"ח לערך עולם האצילות וזו
 היא קצורה בטקת חוט השני ויש תקנה להחריטה ושבו בעים
 לגבולם הלו הם ה' בעים פקעו בסוד העפר ימי' להם תח'י'
 עני יד' והוא עלם לין גרמא דעשרה ביר סוד עלם הלו שמתנו
 יוכלו כלם לבא לידו החיה והנה זו הנקודה שירדה למטה ירדה
 עם כל בחינותיה אבל הרוח לא ירד ממנו רק בחי' הנפש שברוח
 למה חיוני לנפש הכללי והם תן בחי' הנפש ירדה גם כן בחי'
 הנפש שבגשמה להיות סוד אור מ'קף לבחי' הנפש שברוח וחוט
 כפועלם לא בחי' יתקן ובו וקרו כל השאלות והסן הטוב :

עולם כמ"ס כבר ושאלנו עלה קראו ע"ד בסוד הקש הקש
 חכמ"ס כמ"ס כבר : וז' סמוכים לעד לעולם שלכאורה הוא
 כפל גשון מה לי לעד או לעולם הלא שהוא רומז לכ' ששנים שנים
 סוד לע"ד לעולם והם סמוכים ע"ת'ת' ויסוד : וז' ש' עשויים
 בחמ"ת ויס"ר : וזה הכתוב השני וחמר פדות שנה לעמו שש'
 הסמיכות שהיא סוד סמיכו' גחולה לזופלה או יש תקנה לחמירות
 ושבו בעים לגבולם : ואם תקשה כך מאחר שירדה בין הסמיכים
 והלכה בגולה הרי יש לה דין סבו' שאסור לכתן ואין יסוד
 לקהקה לכן סיים הכתוב מה לעולם בריחו שאף שזונה חתמה
 סוד עולם שירדה בין העמיה גם בחי' החתמה של יסוד לא ין
 מתנה כמ"ס בסוד עדות ביוסף שמו באחיו על ארץ מצרים סוד
 ו' געירה הדבוקה מחזורי הדלת כמ"ס כבר וז' מה לז' לעולם
 בריחו : והכל ע"י סוד תקות חוט השני שהם ת"ו היה נכסתי
 היה אבדה תקופתי : וז' מה חוט הסר כריחות חמכס חסר
 שלחתי : הרי נתבאר לך סוד חות סמך בכל ג' חלקיה והסן ל' :

אות עין
פתחא ררך א' בו יתבאר אות ע

כצורתה
 כתיב
 עין בעין נראה חמה ה' : וכתיב
 עיני ה' משוטטות בכל הארץ :
 וכתיב על האסן האחת שבנה עיניו :
 הגה להביקך כל זאת ואת עיך אחת
 נדעת שהות עי'ן בצורתה רוחות
 לכתה מדות כמ"ס לפנינו : וגם לפעמים רומז לכל האש
 בכלל או בפרט : והוא כי מאחרי כחוב בעס גדול ח' מפעלי
 קבלה הראשונים שיעקר טרת אות עי'ן הוא חות אחת מורכבת
 מן ג' אותיות פשוטות והם אות ט"ן וזוהי וי"ו וזוהי וי"ו
 כזה **ג** ויתבאר גם כי אי אפשר לומר שהוא מורכב רק מן
 ב' אותיות ל' או ל' זה אי אפשר לומר שהרי חות ט"ן הוא
 מן אותיות פשוטות וזוהי מורכבת וזוהי להיות עגול למטה
 כזה **ג** ולא שחפשי הקו למטה כזה **ג** שאם כן הרי תראה
 מורכבת מן ב' אותיות ל' או כזה **ג** ואם כן באשר שהקו של
 העי'ן הוא מתפשט הוכרה לומר שהיא מורכבת מן ג' אותיות
 ל' ו' כ"ל ע"כ : ולפי' ררך להזייר את הסופרים מה'ס
 שאם יודעו להם חיות תיבה בסוף השורה ובחובה חות ל'
 והם מרחיבי' את הקו שלמטה כזה **ג** כאשר רחיקו בעצמנו
 בכמה ס"ח ועוסים זה כדי להשוות את השורות והוא בעצמו
 אינו כשורה כי הוא הוליה מכלל וזוהי האותיות והוא שני
 טרה ממש כמבואר למעלה ולכן ררך להזייר אותם ע"י
 שלה יעשו עוד כוחה :

והחזור אל העינין : כי טרת חות **ע** הוא חות מורכבת מן
 ג' אותיות ל' ו' ו' והם רוחים לב' כתרים כמו
 שהם ג' אותיות פשוטות לכן הם רומזים למדות פשוטות כמ"ס
 כבר שאור הכתר בכלל ובפרט לעולם הוא בסוד אור פשוט ואלו
 הג' מדות הם כלל כל העשר שהרי כבר ביארנו בסוד הפסוק חס'
 אשר חסיה שהם סוד ג' חסיות כי גם מלת חס'ר רומז גם כן
 לחסיה כי חסיה הוא בתוספת ח' ונדע כי חות ד' פשוטה עולה
 ת"ק במספר ח"ק בכ"ד : וא"כ ח'ך הוא ממש במספר חס'ר הרי
 ג' חסיות סמוכי' לעד לעולם והוא סוד קשור האצילות בהצללות
 שלמעלה ושלמטה וקשור הג' ראשונות עם ז' ימי הבגין כי כבר
 נתבאר כי הכתר של האצילות הוא בעצמו סוד המלכות לח"ן
 בסוד ח'י ראשון וח'י אחרון חס' כן הכתר של האצילות הוא
 קשור את האצילות לעולמו שלמעלה כמ"ס כבר
 בשער הב' והוא גרעו בחות ו' כי כללו של ו'
 הוא סוד חסיה במספר הקדמון והוא רומז לכתר
 כמבואר :

ועתה נבא לביאור הפסוקי' שהתחלנו שהרי כבר נתבאר כי
 ה"ת הוא סוד ד' רבתי ויסוד הוא סוד ו' געירה
 כמבואר מתוך דברי הוהר והנה נת' כי סוד ו' רבתי הוא שיש לו
 דת' שעולה בסוד ירמל' עלה במחשבה שהוא סוד וי"ד שהוא
 סוד הרשע של ו' הרי יו' חמור י' פעמים ו' הוא סמך במנינה
 ו' געירה הוא שאין לורחש למעלה רומז לבחי' יסוד שלישי עולה
 בבחי' ירמל' והוא טרת ו' כזה ו' בלי יו"ד למעלה והוא כשאר
 לעולם בבחי' שש דלתי' וילכס אותו בגדי שש הרי ששים ושש :
 והנה כבר נתבאר כי בחינת יעקב כולל לת"ת ויסוד : כי הוא
 בסוד קונה שלימה שעולה במספר רל' דלתי' גדול ח'וננו ור"ב
 כ"ח שהוא במספר ירמ' וזוהי ירדו במלכים הוא סוד המלכות
 מלך יס כמ"ס והכל רק בבחי' נפש שבו : אבל השושה עלה
 שהיא סוד נפש הכללי ירדה עם כל בחי' ונתבאר מתוך דברי
 הארז"ל קבל הבחינו' שבה הם בסוד שבעים בסוד הכתוב והברון
 שבע שנים נבננה והוא סוד ע' רבתי של קמ"ע : והוא נקראת
 בית יעקב בסוד הכתר בית יעקב לבו ולככה באור ה' : וזה
 שאמר הכתר כל הנפש הבאה ליעק' מרימה יולחי ורכו ששים
 ושש חלו הם הבחי' שירדו מן תפארת ויסוד המכונים בשם יעקב
 הם ששים ושש וכולם בבחינת נפש : ואחר כך חמר פע"ח קניה
 כל הנפש לבית יעק' הבאה מרימה שבעים רומז לכל בחי' נפש
 של בית יעק' שכולם ירדו למצרים והם שבעים והסן כל זה :
 הרי נת' לך חות סמך בצורתה ובמנינה : ועתה נבאר חותה
 בכנינה :

דרך ב' בוית' סוד אות סמך בכנינה

סמוכים לעד לעול' עשוי' בחמ' ויסר וזה קבין ע"פ הדברי'
 המתחילים : רק תדע שאות סמך בבנינה רומז
 לסמיכות סוכת דוד הנופלת עם כל בחינותיה דכתי' סומך ה' לכל
 הטעמי' וזוהי כתיב סוכנו בחששו' וחמיו' מהו באשקו' בב' אשנת
 בומר' שבכת' ותורה שבע"פ ותורה היא חס דכתי' מימינו חס'ת
 נמוכות' הלא כה דברי כהן נחם ה' : והלו שני כתובי' הבאים
 כאחד ללמד על שני תורות : תורה שבכת' הוא דכתי' מימינו חס'
 דת לנו שהוא סוד ימ' ותורה שבעל פה הוא דכתי' הלא כה דברי
 כהן כי סוד דבר הוא סוד תורה שבעל פה כמבואר מתוך דברי
 סוהר : והנה בחי' עליונה שלהם נמשל לאור דכתי' כי נר מטה
 ותורה אור : ובחי' חלמנית שבה נמשל למים דכתי' הוי כל אמת
 לנו למים : ובחי' התחתונה שבה שהיא סוד נפש נמשל לאש סוד
 החמיונות שבהם הנפש שמתנו חיוני הגוף : והנה סוכת דוד
 שנופלה למטה במקום חושך ולא אור כבר אמרנו שהזכרה סוד
 שושנה עלאה לירד גם כן למטה במקום המלכות לסומך נפילת'
 וכיון שירדה למטה הולך גם כן הח'ת ויסוד לירד גם כן למטה
 לארץ שהוא סוד קרקע האצילות סומך למקום המלכות להמשיך
 הקו סוד תקות חוט השני דכתי' השליך משמים ארץ תפארת
 ישראל : והכל רק בבחי' נפש שבו כ"ל שהוא סוד חס'ת
 כמבוי' באשיות בשני אשיות : והנה הת"ת ידוע שהוא סוד חס'ת
 לפי שהוא כולל כל הבגין סוף תוך ראש : ויסוד נקרא ישר דכתי'
 טוב וישר ה' על כן יורה חמיוס בדרך כמבואר מתוך דברי סוהר
 עתם מובן פלמו' שהתחלנו רק תדע ששושה תפארת נקראת

שערי

שער האותיות

אות עין נן הערן עו

כבר	י
חמבה	י
י	ת
ה	ה
נבירה	ו
ה	י
ה	נ
ה	ו
ה	ת
ה	ה

כתבואר בוואר שטאך לחמו באות ו' כזה
 ואף שגירטו זה התפוסה בחיפון אחר
 הכל עולה לקנה אחד חס תעין השיב:
 והנה האיות בח"ת כ"ס הוא שם הקדוש
 תלמי'ן שעולה במספר כתר הרי כי חות
 ו' שבטרת ע' רומן לכפר עליון: ומלת
 ח"ה הוא ג"כ סוד אהיה ככל והוא רומן
 למדת הבניה כתבואר בוואר: כ"ס'
 מה'ר שמה לחמו הוא יתן מעדני מלך

כע"ש כבר נתקשר רחש שהוא נעשה וכתר לו' ימי הבנין
 ולזה רומן חות כ' שב' הרומן לו' שערי בינה המתפשטי' למטה
 בו' ימי הבנין ונעשה להם בסוד המוחין כמ"ס בת"פ: והוא סוד
 הקיפור בעולם האלוהי עליון הב"ר עם ז' ימי הבנין והא"ה
 אחרון רומן למדת המלכות עקרה אהיה כתבואר בוואר
 והוא נעשה ג"כ בסוד הכתר לעולם הגשמיים כמ"ס כתר כמ"ס
 והוא סוד הקיפור עולם חז"י עם העולמות שלמטה זה רומן בחו'
 ז' שבטרת ע' כתבואר בוואר כמ"ס כבר נתקמו שאלות ו' רומן
 למדת המלכות הרי ג' האיות רמזים בג' האיות פשוט שם
 ט"ו ומתה נרכבת חות ע' ככל: והנה חות ג' הוחיות ט"ו הוא
 עולם סג' והוא מתבסר במספר ג' א"ה"ה: ועוד כנה לביחור
 הכתובים: רק חזק מה שכתב נבחר שם הו"ה סג' כולל כל
 החז"י וכל ספירה וט' ג' כ"ס הו"ה כי כ"ס סג' כולל מעשר
 ושם הו"ה שכל ספי' כולל כל המער והם עשר היות במספר
 ס"ה בס"ה הו"ה ה' כי ס"ה גרמות: כתבואר בכתבו הא"י ז"ל
 והוא במספר כ"פ ע"ן כי כיון שיש יחוד שלם והעשר ספירות הם
 ביהוד שלם אז עין בעין גרמה חתה ה' שם סוף עני עינים
 עלו מתחורין אחד כתבואר בוואר בסוד הכתוב עיניו כיונים
 רוחות בהבוג' והבן כ"ו: ויקבאר עוד לקמן: הריזה הפסוק
 רומן לא"ה"ה ראשון סוד עיניו פקחה חורא גו חורא פמשיה
 על כל העולמות בס"ה הכה לח ט"ס ולא יסן שומר ישראל כתבואר
 בחזרה קייטא: וע"ש שבעה עינים על אבן חתה רומן אל
 אהיה עני הרומן לבינה שיתפשטת למטה בו' ימי הבנין ששם
 סוד וין התאומר בעגביו בתכפר ע' כמ"ס כבר כתב שחורו
 כגם יין ילא בואר: והכוונה כי כבר טעם סוד הבינה הוא שם
 בו"ה בקקודת האלוהים כי עין וחזרה במקופה כולה רחמים רק
 דיניו נתעורר מינה בהתפשטותו למטה סוד יין חסוד והקודות
 הם סוד העינים כמ"ס כבר ולכן הם ז' קקודות סוד ז' וידין
 שם במספר יין: וכבר טעם כי בומן היחוד השלם המלכות
 נתגלגל בכל קומת ז' ויקפת מהבינה עצמה בסוד עני מלכות
 המשתמשים בכתר אחד כמ"ס בת"פ: והנה שבעה עינים סוד ז'
 קקודות הם על אבן חתה והבן: והאיות בתראה רמזו בפסוק
 עיני ה' משועטות בכל הארץ כי אחר שיש לה יחוד ותקבלת השפע
 שם סוד שבעה המה עיני ה' והן משועטות בכל הארץ הם כל
 העולמות שלמטה והיא משתקת בכל מעשה התחומים לתת לאיש
 כדרכו והאחילו כפרי מעליו: כי מלמד הוא שבר ועש כמ"ס
 כבר ולכן היא רמזות באות ז' דמלכת תלי בה כל ויינא: הרי
 כתבאר לק סוד חות ע' בטרחה: וענה נבאר אותה במלטה:

פתח דרך א' בויתכאר סוד אות עין

בבניה

כתיב עין ה' אל ירחיו למחולים לחסדו וכתוב עיני ה' אל
 לדיקים החנה פה בן עיני דע"ק סזימא לכל סמימין
 לעיני דז"א אלא עיני דע"ק בולח חור גו חור דכליל כל חורא
 ומריוויאו התמורו לחד טולא יעוצא לית ביה שמחאל: ועל'
 כתיב עין ה' אל ירחיו: עיני דז"א אחמוי במלת גוויני דאיון
 רוח חלת גווי דקשת אות ביה ויניח ושמאל: ולסביק כל
 זאת: ט"ך חתה לידע שאות עין רומן לכתר עליון כי עין הוא
 במספר ה' הו"ה שם סוד ה"ה המהגלים מן כ"ס: והכוונה
 כי כבר כתבאר בש"כ שיש בראש עלמו סוד עשר ספי' והוא בכל
 פריטקופרסוף: ובארנו שם שהעינים הם בח' ה"ב שבעה
 שבראש: אך לפעמים רומזים העינים לל"ה והוא בע"ק שהעינים
 שגו באים מהארץ ל"ה של עתה וימין כמ"ס הכל בחריקות שם:
 ובכל א' יש בו ה' הו"ה סוד ה' חסדים כי בעיקר אין בו גבורות
 כלל רק טלו חסדים ומתה הו"ה הוא במספר ק"ל: ולכן עיני
 ארץ אנפין שהוא סוד ע"ק סמימא דסמימין אחריו לחד וכלא
 חור גו חור שהע"ו הוא רמזים גדולים וז"ל גם כן רמזים א"כ
 הוא חור גו חור כולא ויניח דלית שם דינין כלל לכן לית ביה
 רוח דשמאלא ולכן קראו בלשון יחיד עין אחד כי כבר אמרנו
 שלשון עין הוא מתאון גוון והוא חד גוון טולא חור: אבל העינים
 של ז"א שם סוד ח"ו' שבראש והם נמלאים מהארץ ל"ה דז"א

לש"ב

בשם הקדוש
 לכאורה הוא
 משנים שם
 וז"ש עינים
 לעיניו שג'
 ה' לחתה
 בין העינים
 ויחיד שג'
 ומה חתה
 יחיד לח
 תמים סוד
 לזה לעולם
 הו"ה נכתב
 ומתם חסד
 והבן לו:

אות ע

וכתיב
 ארץ:
 ה עינים:
 יך חתה
 ה רוחות
 כל המעשה
 ז מעשיו
 ז מורכבת
 חות ויין
 כב רק עין
 ט"ו חת
 ול למטה
 די חתה
 שקהו של
 חותיות
 ח חות
 חות ל'
 י בעלמי
 ז בעלמי
 ח עני
 ח ע'ן

ככתב קו
 ס כמ'
 וז' חת
 יק חת'
 ז'בס כן
 ה עולם
 זר הרי
 עולמות
 כן ככת
 דח"ק
 ת הוא
 כבר
 של ו'
 לכתר

שערי שער האחות את עין גן העדן

במספר עשרת ובהן כ"ו היטב :

דרך ב' בוי תבאר סוד עוב

כתוב ויבא הפלוט : ואמרו שזה עוב שהוא שימש את אברהם וקרא הפלוט שנפלט מן המבול : ולכן כתיבא חמט חסה לפי ששימש את אברהם : חלע מה שכבר נבחר טיבור או"ה נכבשים ב"ה ומהם יואל הארה לחן מ"ה ומן עיקר הארה נעשו הפרטופי קדושה כמ"ש כבר : ומהמותרות נעשו פרטופי דינין שמהם יונקים הס"א : והנה עיקר הארה יואל מחן לו"ה דרך ישר לפני ולאחריו והמותרות יואלים בחלבסון דרך עקלתון שהם סוד דור עקש ופתלתול כי פתלתול"ע עולה במספר י"ה פעמי" אלהים סוד י"ה וירעות עזים שהם נכסה לחלל כמ"ש כבר : והנה חוקה הארה כבר נבחר שהיה נדחה נגד העורף של ז"ה בס"ה כי עש קשה עורף אחי: והנה מה שיואל דרך חלבסון מימין ז"ה מזה נעשה פרטופי אחד וקרא עוב ויוגן מן החסד שהוא סוד מדת אברהם ולכן שימש את אברהם והוא כפלי"ט שהוא סוד קד"ל במספר השם ששולח נגד הקדל מימין : וזה שאמרו כפי שנפלט מן המבול כטובה בזה על פי שבלטו בתחלת הספר שמתחלת אליהם המלכות בעולם שהיה בזה גזברים עליהם המים הזדונים סוד מי המבול וכשעלתה המלכות למעלה מן קו הרוח אזי המים הזדונים והם דינים קשים ורעים מאוד נשחרו למטה תחת קו הרוח והדינים שהיו מעט ממותקיים עלו ג"כ למעלה והלחוח במלכות שהיה סוד חייבת זה כמבואר בזה ומהם נעשו הקליפות בעולמות שלמעלה שגם הם לורך לעולם שהם ראוה להלקות לרשע ולאליהם עשה שיראו חלפניו הרי שהוא נפלט מן המבול והיה הולך אל התיבה והבן ג"ו : והנה חלד שמתל יואל ג"כ הארה דרך חלבסון והוא היה בחי' סימון" והוא ג"כ סוד קד"ל במספר השם והנה כתיב יפקוד על לבא גרום בנרות ועל מלכי האדמה באדמה שבעת פק דהם מתבטל הארהם והמתבטל מלכותם ועל אלו הכ' בחי' כשהגיע קולס להיבטל כתיב וימנע פרשעים אורס שמתבטל אותה הארה ועליוס נחמר האומר לחרם ולא יורח כי חרם הוא סוד ג"כ קד"ל במספר השם והמתבטל מלכותם ככלי חרם שאין לו תקנה : וזה שתיירא משה מן עוב וזה מסיחון כי עוב היה מבחי' הארה של ימין ו"ש לפי ששימש את אברהם והוא ברא מחלפת אבה שהוא הארה גדולה מאוד חבל הקב"ה כבר הוציא יקר מולל כי זול"ל הוא סוד עו"ג במספר השם חסד ו' שהוא הוק"ר סוד י"ש ונכנס אותה הארה באברהם בס"ה להנחיל חובי י"ש וכתיב אברהם אבינו שהוא סוד ח' ושם ה' הוא' או' כתיב בחבור רשעים רל"ה והבן כ"ו היטב :

דרך ג' בוי תבאר סוד עולת תמיד וסוד

עקדה

כתוב וזאת תורת העולה הוא העולה כתיב הוא וקיינו הוא : והכוונה כי כבר ביארנו בסוד הכרוב והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו שמתה המלכות היא סוד טעם ורקת כמו שמבואר מתוך דברי הרשב"י ז"ל דלומנין אודירקת לתתא ברוח דחירק דכתיב והארץ הודס רגלי ואיכו נקודה החת ו' דלחיו רקיע ברוח דלוח ח' כזה ו' וזריך לורקת לה למעלה לפיכך תנח על ו' ברוח דחולם ברוח דכתיב אשת חיל עטרת בעלה והוא רוח דעין עליון דעל רקיע ברוח דלוח ח' כזה ו' והיה רקיע דלחיו באמצעות דל"ף עמוצע בין תרין יודין ברוח דשמש שלים דלחיו יאהודג"ה דלחיו רוח דו' ואיהגרוה דלסל : ועלמכי אלהים דלחיו רוח דתיקונין דקבא עולים ויורדים בו : וכולה ברוח דלוח ח' דלחיו אחד רוח דלוח' דביה בליקת וביה נחתית ובתיבותקס בשוד לילה ותמן טרף לביתה וחק לנערותיה דכד אחרגש שמשא וגורא דמדבחה אחיקד דכתיב וזה המוכח חוקד בו כל הלילה אזי הוא נחתית לתתא וכדין כל תרעין סתימין וכד חמי נפרא אזי כתיב וישבס אברהם בבורק ואחרת חמי בוקר דכתיב עליה בוקר אערון לך ולאגפה וזה הפתחו הרעין דרמתי בן כתיב ויעקוד אברהם את ימחק בנו וכל דינין אהכפיון אזי

שהם ב"פ חלקים ושם יש חסדים וגב' והחסדים בימין והגבורות בשמאל לכן תסס וחילך מהל"ן סוד הגוונים שהם ב' גוויי דקשת שהם סוד הסד דין רחמים דנתיב אל הד"ר הורתי ולכן הם סוד ב' עינים : שיש בו סוד ימינא ושמאלא : ובכל ח' ג' גוויין והנה כבר נבחר שאות יו"ד של קס הו"ה הוא סוד ירחא הפנימית וזאת יוד כולל כל קס הו"ה ושם הו"ה כולל כל האצילות הרי כולם הם סוד ירחי ה' : והנה עין ח"ה נק' עינא פקוחא כי לא יוטל ולא יישן שומר ישראל לעילא בגין דלית ליה גבלין על עיני' כי הגבויין הם העינים המכסס את האור שלא יאיר למטה והם סוד הדינים אבל בא"ה אין קס טוס דינין : אבל בו"ה יש בו סוד הדינין לכן יש בו סוד הגבויין והוא דכתיב השם עבדים כסותו ולכחמו מתפללים פקה עיקר ורחא ערה למח תישן והיטב כשמידין העינים שהם הדינין המבדלים ומכסין האור של ח"ה שלא יסתכל הו"ה למעלה כי בעת שה"ה מסתכל למעלה בעיני ח"ה אזי גם עיני ח"ה מתחזקין ומתחזרים לחד ומבואר בחלדא חס"ה כי עומתיכם מבדילים בו' והנה בעת רמון אזי ח"ה משגיח בעינא פקוחא על כל האלוי' : חו"ש עין ה' אל ירחיו למיהלים לחסדו כי כל האלוי' מחכים לחסדו של ח"ה : אבל בזמן שאין עת רמון ואז ההשגחה ע"ה הת' שיש בו דין ורחמים ואז עיני ה' אל נדיקים וגו' פני ה' בעשירי רע : והוא מובן : הרי נבחר סוד אות ע' בכל ג' בחינותיו שהם ארתו ומנטו ובנינו :

פתח ר' דרך א' בו יתבאר סוד ערבה

ועצרת

כתוב עצרת תהיה לכם : ואמרו מאי עצרת לכם לצמימס הנה נבחר בכתיב האר"ל שמתחלת תה הסוטה שנק' יוס ראשון או מתחיל התיקון דטק' : כי ה' ימים מו"כ הם דמלכא כמבואר בזה : וכדי שלא יקטרנו המעבדים נוחים בכל יום חלק להם והם סוד העין פרוס של חג שהם נגד ע' פרוס שלמעלה וע' אומות : והם סוכבים את מט"ט שיש בו ע' שמות שלכן הוא סוד עין דקעת טו"ר כמ"ש כבר : ומלת דעה הוא מלשון וידע אדם את חוה כי בימי החול היא מתלבשת במט"ט כנודע ולדרך הווג היא עולה למעלה ושלא יקטרנו הע' פרוס הנ"ל נותנים להם חלקס דמיון שיעיר המשתלח : חס"ה ולקחהם לכס ביום הראשון פרי עין דהר שהוא אחרון שנקרא פרי עין דהר כמבואר בזה ומיחדים אותה עם הלולב סוד ת"ת ויסוד ובדי הדם הם סוד ח"ו וערבי נחל סוד ל"ה כידוע וכולס חיקונים שלה : ואנו לוקחין הס"ת מן הכיכל ומעמידין על העמוד ומסבבים אותה עם הד' מינין כל יום הקפס ח' בסוד נקבה מטובב נבר : והנה ביום ה"ר שאז הוא עול"על החסד שהוא סוד יומ' דכול' וימין דכתיב וימס יעו ח' חסדו והוא סוד המים כמ"ש לכן חמי מקיפס ז' הקשות ושולאים על המים ואז היא מקבנת מן בריכה העליונה סוד ד' מלוא הו"ה קיש בהם ט' יודין במספר מו"ס ואז הוא סוף טיטקס מן הדינין שהיו נחתים בה זריך ליתן להם עוד אחיה חלק והוא סוד ערבה כמבואר בכתיב האר"ל ולכן ח"ל ברכה כמו ששים אחרונים ח"ל ברכה כי הוא סוד ח' : וגם בגיל פסח אזי טורים מזה ומרור ואוכלין בלא טבול ובלא ברכה כמבואר הכל בכתיב האר"ל : והנה עד כאן היה היחוד במקומם למטה שאז לריך לכבות עינים מפני הרע עין כמ"ש כבר ולכן לריך ליתן להם חלקס דמיון שחוד ואז השוד יעור עינים כי לוקחים חלקס ומסתלקים מן הקשות : והנה ביום השמיני אז היחוד למעלה במקום ח"ה ששם חוסף הדיקנא של ח"ה ואין יכולים להסתכל עם לכן ח"ל ליהולס שום חלק ולכן כתיב עצרת תהיה לכם לצמימס ושום זר לא יתערב בשמחתנו ואז מתחזרים כל המדות ומשפיעי' בה ו"ש מאי עצרת כנישתא : וסוד עצרת הוא כי אז מקבלת כל הד' מלואי הו"ה שעולים במספר רל"ב וג' מלואי חס"ה שעולים במספר תל"ה והמין השמיני נכנס בהיכלו שהוא סוד כ"ח חל"ס והבן שהוא במספ' ע"ג וכל כנישתא דה הוא

פתח דרך א בוי תבאר סוד פקדה וסוד פלג

כתיב פקדת הדרך ותשקיק רבת תעשרנה פלג אלהים
מלא מיט : נספיק כ"ו דרך שדע מה שביארנו כבר
בסוד הגלות של ו"ל וסוד המות שנקבל ה"ח מנ"ה דחי'
וכאן כי המה כתיב משברי אחזה אלה : והנה באלם התמתן ים בו
עור למעל' והבשר תחת העור וכוונת הכשר עמדות וכוונת העצמות
יש מוח ועוד יש בחבור רוח חיים : והנה למעלה באלם העליון
סוד הו"ג יש בהם סוד כלים ואלו פנימי ואלו חיצוני בכלים עמדות
והס"ג בחי' פס"ג בחי' עור וכשר ועצמות ונ"ה דחי' התכלית
בו הוא בחי' המוח ונ"ה דלכא הוא סוד הרוח חיים כי הוא
החיים בל' תמצא כח"ש כח"ש : והנה נה"י דחי' התכלית ב"ה
הוא הדרך וה"י נ"ה דחי' התכלית כל ה"ל ג"ב עליון והנה
מתלבשים כב' קוים של ו"ה היינו נלח דחי' ע"ש בו ג' גלוס'
מתלבשים בחי' מין של ו"ה היינו חכמה גדולה נלח של ו"ה ומספיק
עליון של ו"ה לנפשו של ו"ה ואלו דחי' התכלית כפי עמדות
של ו"ה ע"ו הדרך אבל יסוד ו"ה הוא קרן גוף נחשב רק לטעם ה'
ומגיע רק עד ת"ת ד"ה וסוד נקודת עוה"ו והוא תחת כתיב
האר"י שסמות' אינם מוגלים וזה הו"ה רק הסודים פס"ג ה'
חסדים שיש ביסוד ו"ה הם מתפשטים בכל קמות הו"ה כאשר
יתבאר לפנינו והחסדים הם סוד המים כטעם והם מוגלים וזה
האלין סוד אלטא רבא ותקף ומזוגל דגולה ב' והנה ביסוד ה'
יש בה ה"ח וה"ג וכן ביסוד אבא ותבאר כבר כי החסדים של ו"ה
נחשבים לגבורות ח"ף לשרך הגבורות של אבא כח"ש הגל בשער
הב' והנה מתחלה באלם ה' חסדים של ו"ה שביסוד שלה נדעת ו"ה
כי קודם שמתקנת עצמה אינה מגיע היסוד שלה רק נדעת ו"ה וסוד
מסתים היסוד של ו"ה וזה מתגלים החסדים כשינאפים מ"סוד
חימא והדעת מתלק אותם לכל המדות של ו"ה בסוד הכמות נדעת
חדרים ימלאו וסוד חד"ר כולל כל הג' קוים שס"ס סוד חסד דין
רחמים : והוא בדרך זה שמתן חסד ה' שלם לגדולה של ו"ה וחסד
ה' שלם לגוף של ו"ה וחסד ה' ע"ש לגבורה של ו"ה וחסד ה' שלם
לסוד של ו"ה הרי ב' קוים כי מתחלה הו"ה הוא בסוד הקטנות
שאין לו הרמת ראש סוד ה"ג כח"ב ומתחילין החסדים מן ג"ב של
ו"ה : וכשאר עוד חסד ה' והינותן לת"ת והוא בדרך זה שאמר
שחי' מרכנת עמור או מגיע היסוד שלה עד שליש ת"ת של ו"ה
ותבאר כבר כי כל מקום שהאורות נוספים ביסוד ו"ה אינם
מאירי' כ"כ כמו שאמר שופאים מוגלי' ולכן צריכים ב' שליש
חסד של ו"ה לשליש ה' של ת"ת של ו"ה המוסה ושליש ה' של חסד
מספיק לב' שליש ת"ת של ו"ה המוגלים כי כפליים לצדו' :
ונדעת של ו"ה לא נשאר שום חסד רק שמתחלה קודם
ההרכבה או כולם נחבלו נדעת ושתפרשו שם וזה השימוש נשאר
בחו"ב ומספיק לו : והוא סוד יעקב משם בפתנת הלוקו כי כבר
נבאר שמשם הוא בחי' נדעת וה' חסדי' שס"ס סוד ה' חומש
חורה שכתב יתנו לו בפתנה ועוב עין הוא יבדק שמולק אותם
וטון בפתנה לכל המדות שיש בהם סוד י"ב צדופי' הו"ה וששים
רבות וותיות הסורה נבד עשים רבות ישראל : והוא שנותן בחי' ה'
וה"ס טוב עין הוא יבדק וקרינ' יבדק שהוא מתבדק ג"כ מהם :
ולמדת היסוד חוט מגיע כלום מהחסדים של ו"ה יסוד הוא סוד
יוסף הדקיק ענק יתוס הנרות ברת' של הפסוק יפה יתאר ויבדק
תראה ר"ת יתוס ששאר יתוס חלמו ויעקב גדלו ויעקב הוא
עפ"י שנתבאר בשער ב' י' כקע שהם סוד האורות אבא שהיסוד
אבא חרוך ומגיע עד יסוד ו"ה ומתלבש בו וס"ס הם חסדים
של אבא ואינם יוצאים לחו"ב בסוד שם שדי שביסוד שאמר לעלותו
די רק הם חסדים למעלה בסוד חור חור חסדים דרך החסד
שכחו מתאחריו ומאלו האורות הוא כנין הטקפה דכתיב בחכמה
יבנה בית כמ"ש כבר : ואלו חסדי' נכפל להשיב הרי אמרנו שהי'
היה רק בסוד שם הקויות ואין לו ג"ר שס"ס סוד חב"ד ח"כ חסדי'
נמצא לו נדעת שאמרנו שכל המדות חסדים ימלאו ולכן וכוונת כלל נמצא
מה שכבר ביארנו בשער הב' שכל מקום שאנו חומרים שהו"ה
הוא בסוד הקטנות והוא רק בסוד ו"ה וס"ס המלכות היא בסוד
קקודת ה' היינו כשם שסקטן אחר שטולג גרי ים לו ראש ה'
אין

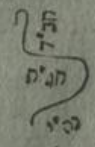
פ' כוס פ"ה פ"י פ"א והנה אותיות המנוי הם ח"ה הרומי' לנ'
ראשון' בסוד שאמר ח"ה מקום כבודו בעוסף כמבואר מתוך
כתבי האר"י ו"ל והכוונה עפ"י סוד הכתוב הוא למשכב לו כי כבר
בארנו שהמל' מתלבשת בנ"ע ב"ע והס' נעשו מושב אלה : והנה
נת' ששעולם הכריז' שם אמרו ח"י תקנה בכורס' הטוב' שהבי'
טולחת תורת' לטאיר בבחי' המל' המתפשטת בכריחה : והת"ת
מקנו ביטרה ע"ו הדרך וחימה תחמה מקנת בלופו היינו עשים
ג"כ ע"ו הדרך : והנה בינה היא סוד אלף בסוד חלף בינה כמ"ש
והת"ת הוא סוד ו"ה כטעם : והמלכו' היא סוד ה' אחרונה כטעם
הרי אותיות ח"ה הו"ה ח"ה למושב לו : ובוה חבין מה שאמר ח"ן
ישיבה בעזרה אלף למלכות בית דוד לבד : כי כבר בארנו כי ג'
עולמות ב"ע ענק' עולמות הנפרדים הם בסוד עזרות ועולם
אלעזר הוא בסוד הירבל ונת' כי רק המל' היא מתפשט' למטה
בנ"ע ב"ע ב"ש' ח"י לך בעקבי האלן : ונקיים ומלכותו בכל משל'
כמ"ש בשער הב' : ח"כ ח"ן ישיבה בעזרה רק למלכות בית דוד
שהוא סוד המל' המתפשט בנ"ע ב"ע סוד העזרות : והנה אמרו
שבית שני מתעשה כבודן על ישראל : הסוואה כי סוד המלכו'
נק' כבודו של ישראל דלעילא כמבואר בוור : בס"ה השמים
מספרי' נבד אל והנה בבי' שני נחסרו י'ו אורות לבחי' המלכות
המתפשטים בנ"ע עולמות ב"ע כי בכריחה נחסר אור ח' היינו
בבחי' מל' דבריחה וביני' נחסר אור ו' נקודות חג"ת נה"י :
ובעשים נחסרו ט' אורות בסוד חמלאה החרבה לא נתמלאה טר
אלף מתורבנה של ירושלים ח"כ נחסרו י'ו אורות ולא נשאר לה
רק י'ה אורות בסוד הכתוב כי י'ד על כס יה מלמטה לה בעמלק
והנה י'ו הוא בעוסף ח"ה שבעת רטון מתמלאים כל האורות
ואו היא עולה למעלה לג"ה הנרמזים באותיות ח"ה בסו' רביעי'
הינין כמ"ש : והנה ג' מלוחי פ' שהם פ"ה פ"ה פ"ה רומזים נס
כן לשלשה עולמות בריחה וצירה עשים עשם מושבה של מלכות
בסוד מיועז הרח זה היה גם בפני בית עזי כ"ל כי מלוי פ"ה
הוא סוד כמ"ה במספר השוה וסוד רומן אל עולם הכריחה ענק'
עולם הכסא כמ"ש ח"ימה עלאה תקנת בכורסיה והוא במספר
אכ"כ' שהוא הרבץ עלאה הרומן אל הבינה כמבואר מתוך דברי
בוור : ומלוי פ"ה רומן ליורה כי מתפררין שהוא סוד דרוק בסוד
ברית מ"ה שהוא במספר פ"ה מקין בלירה : ומלוי פ"ה רומן אל
המל' ענק' פ"ה כטעם ואמר ח"י תחאה תקנת בחי'ן שהוא
עולם העשים והנה חותן ג' אותיות של המלוי שם אותיות ח"ה
הם במספר י'ו רומן לי'ו אורות שנחסרו מבחי' המל' בחותן ג'
עולמות : וכבר תבאר שד"ת המל' היא סוד ת"ו כמבואר בוור
שאמר ת"ו רשים רשימו לעתיק ומין ו"ס פ"ה אשכ כי אותיות
אותיות ח"ה ת"ו : וגם ח"ה ת"ך שביט שני עמד ת"ך שנים
ואותו ח"ה הם סוד ג"ע כנ"ל שבזמנה נחסרו סוד ואתו ח"ה
מן בחי' ת"ו : ובוה חבין סוד הכתי' כי שמה יעבו כסאו למשפט
בסאות לבית דוד ויתפרש שמושו על למ"ד של למשפט שפירשו
בשביל משפט : ואמר כסאות לשון רבים הכוונה כי כבר נת'
כי יש ששנה עלאה וקתח' וששנה עלאה היא סוד כלת חסד שעליו
אמרנו משם וכה לבינה כי היא נכללת בבינה כמ"ש בש"ב וששים
נק' כסאות לאורה שלמעלה מהם ולפעמי' נכללים בשם כסא ח'
והוא כ"כ כסא כבוד מרום מראשון ות"ת ומל' נקראים מטון לאותו
כסא כמ"ה דק ומשפט מטון כסאך כי דק סוד המל' ומשפט
סוד הת"ת ואתון הכסאות מרד לכות בהם סוד השיבה לדרך
פת"ת נקי' משפט והכוונה אחר שדע מה שכבר בארנו כי כאשר
בינה נותנת המוחין לת"ת היא מרכנת את רגליה בסוד השיבה
בס"ה והוא רובלת על הכנים כדי שיכנס היסוד שלה בת"ת של
ו"ה לפי שיסוד שלה הוא קר' ובסוד העמידה ח"ימו מגיע רק עד
הדעת של ו"ה אבל בסוד השיבה ח"ימו מגיע עד הת"ת כמ"ש הכל
צ"ע הב' אבל אבא שיסוד של חרוך ח"ל לשיבה והוא לעולם בסוד
העמידה וגם הו"ה ששנותן המוחין לטקפה ח"ל ג"כ לשיבה רק
לעולם בסוד העמידה בס"ה עומדות היו רגלינו בשער ירושלים
ובוה חבין בסוד התפלה סוד השיבה שהוא בעלמא דק"ל וסוד
העמידה בעלמא דכטורח' : והנה הב' עולמות הם נקראי' כסאות
לבית דוד סוד המל' כנ"ל וס"ס הוא ג"כ סוד השיבה כי המלכות
כשירדת למטה בחותן ג"ע אז הוא ג"כ בסוד השיבה כמ"ש כבר
בס"ה איכה ישבה בדד ח"ש כי שמה יעבו כסאות למשפט כסאות
לפני שד והבן : הרי נת' סוד אות פ' בטרותו ובמקומו ובבנינו :

לד' היות שהם נעשה שורש לד' יסודות רוחניות כמ"ש קס ולזו
 רומן טורח צ"י בבחי' חב"א כוה צ"י סביו"ל סוד חב"א ו' סוד
 חיומה קסס הו' בסוד חב"א ועדיין לא נעשה סוד התיקון והיה
 הכל בסוד עולם החוה קסיה בונה עלמות ומחריבין ולזה רומן מלת
 לד' שמשפרו ד' הויות ולכן לד' קרוננו של והארץ היתה
 תוהו קרוננו לד' : וע"ז נאמר כי יסודו למעלה ובנינו למטה
 פתבואר קס הכל באריות : והנה נתבאר קס ג"כ שכל שורש
 הגשמות הכל נעשירים בבניה בס"ה אין טור כאלהיו אין ציר
 כאלהיו כי נתבאר קס שפפת סוכר הוא החומר ושפת הקבצה
 הוא הטרה והוא האדם סוד הגבורות שבא' שהוא סוד קס אלהים
 במלוי הה"ן הוא סוד לה"ר במספר הקוה בס"ה לזר תעשה
 לחיבה כמ"ש כבר וע"ה עולה במספר ל"ר לשון חוקק וע"ז
 הבינו אל לור מוצתתס כמ"ש שהגשמות נחלבו מתחת כסא הכבוד
 סוד הכוה שהיה סוד כסא הכבוד כמ"ש כבר : הרי נתבאר לך
 בחי' א' של אות צ"י בבחי' חב"א : ובחי' סב' רומן ג"כ למדת
 היסוד אחר שאלו עשר נקודות בעיני' קסס שאז היו ח"ב בבחי'
 פב"א בס"ה ותכס בחחור 'שכמה וזה הבחי' נעשה על ידי אור
 היסוד שירד מיסוד עולם המלבוש כמ"ש קס ואחר שירד האורות
 עד שבאו למדת היסוד כל הנקודות וקס נתעבבו קודם השבירה
 בסוד בן ימי על האדמה ונתבאר קס שהוא עכבן לטורח המל'
 בס"ה והיה האובל לסקודן לארץ : והמלכות היא סוד ק' כמ"ש
 כמ"פ ואז נק' לזיק בתוספת ק' : וכבר נודע שביסוד ומלכות
 הם ב' אותיות ו"ה והס סוד ב' שמות הו"ה אדנ"י : ועל ידי
 ארופ"ב אותיות ו"ה וא"ו פ"א ו"ה פ"ה"ה הוא סוד כ"ר לזון במספר
 שהוא כמ"ש כבר : ועם הו"ה אדנ"י הוא במספ"ל ט"ר : וכבר
 נתבאר טעם קס מניע מעשה החמונים שא"ס העוונות גורמים
 היו כתיב טר ילך תשי בסוד אבר מת ושפת חסד סוד קס א"ל
 חורר לאחוריו דכתיב ופא בך ערות דבר ושב מאחריך וזהו ומתכח
 א"ל מחולק : והבן כל זה : ולזה רומן טרה אות צ"י בבחי'
 פב"א כנ"ל ובבחי' הג' רומן למדה היסוד אחר תיקון העולמות ואז
 נעשו ח"ב בבחי' פב"פ וקס תרין ריעון דל"ה מתפרשין כמ"ש כבר
 והתבאר שלהם הוא ע"ה הוא שכל דקיק ללא תחידע שהוא סוד
 הדעת המחבר אותם בבחי' יסוד ומקס נמשך חוונ לה"ת ומלכות
 על ידי מדת היסוד האמיתי : וזהו החשובה לד"ה אנת ונר"ק אנת
 אבל עיקר מדתו לאחר אחר תסתלק שהוא במקומו לטורח חוונ
 ח"ת ומלכות שהוא עיקר בנין העולם וקיומו כמ"ש ולפי קסס
 במקומו סביב רשעים ויהלכון בסוד השערות כמ"ש וקס לך
 כנפיים לככות מפני הרע עין לכן אחר ועוד בנין דלת לך למתו
 בשמורו ולית את לך לאחיגליה : והנה בעת הוועס שאין חוונ
 על ידי יסוד האמיתי רק על ידי מעטרון עק"ג נער כמ"ש שאותיות
 אמנות הם סוד ח"י ומילונות אותיות רמון שהוא במספר ט"ר
 ושם חלד החיטות יש אחיו להם כמ"ש בסוד עץ הדעת ט"ר
 ע"ז כתיב דרך נחש עליו טור ועליו נאמר והכית בצור בסוד הכתוב
 דבריהם לא יוסר עבד כמבואר בוחר : אבל בשמוריותה כתיב
 ודבריהם אל הסלע שם לך פיוס ולפי שמדת היסוד שהוא טור
 האמיתי כנ"ל והוא תמש למעלה ולמטה עליו נאמר הגור חמים
 פעלו ח"ס י"ס כמבואר בוחר : ואז נק' לזיק וישר כי בבחי'
 פב"פ נק' ישר דכתיב ישר יחו פנימו : הרי נתבאר אות צ"י
 בטרותו ועתה נבאר אותו במנינו :

פתחב' דרך א' בו יתבאר אות צדיק במנינו

בתיב צדיק כחמר יפרח : כתיב טפה רשע ללזיק ומבקש להמיתו וה' לא יעזבו בירו :
 לכהיך וזה תדע שאות צ' במנינו שהוא ששעים רומן למדת
 היסוד שהוא מדה החשיבה ממעלה למטה ובכללות עשר הוא
 תשעים והוא רומן לאות צ' של ג"ס דכתיב לך בכלל יתהלך איש
 וכתיב כי לא ימיט עלי ארץ : מאין בין ג"ס ללל אלא רוח דמלה
 כי כבר ביארנו כי נה"י דא"י נעשים תוקמן ל"א והתבאר כבר פי
 ג"ה דחיות יש בכל א' ג' פרקים ויסוד שלה נחשב לפרק
 א' הרי"ן קסס שול ז' אותיות בג"ד כפ"ת ע"ה בהם

דגש ורפה פי במקומם היו רחמים גמורים ובהתפשטותם
 למטה לזיון מתערי' מניח והם סוד ז' נקודות של הו"ה בנקודת
 אלה"ס כוה אלה"ס וקס במספר יו"ן סוד יו"ן במספר הכל
 עכ"ז הוא סוד יו"ן אלוס המוקדם למטה בד' כוסיס
 של פכה שליחת מלרים סיה מלדה דכתיב ותמשים עלו בני
 ישראל מארץ מלרים סוד ל' שערי בינה כמ"ש כבר ואחר
 שמרכנת עלמה היו נכנסם גם ת"י ה"ת' שלה ב"ה' היו נחשב ח"י
 ת"ה שלה לב' פרקים הרי ע' סוד ע' אהויות של מלכ"ת סופ"ר :
 ועוד נעשה הו"ה בסוד ט' נקודות מב"ד ת"ה נה"י וט' נקודות
 הוא במספר ז' והוא סוד צ"י של ג"ס ובכתיב טלו נעשה מח"י
 ח"ה של בינה הפליונה בסוד עומר ישראל בתפארה וכתוב
 בעצמה שערס לו חמוג"ו כמ"ש הכל בשער הכ' וזה הכתר
 הוא סוד ל' של ג"ס ובכתיב זאת אוסף עיני דוי לבאר בהלכה
 אף שביארנו זה כבר כי הוא עיקר גדול והוא לורך לכתם דברים
 והוא כי הרי אמרנו שג"ה לחיות נכנסים ב"ה' ת"ה ל"ה ומוחן
 ח"כ קס קושיא עלמה הרי אמרנו כי א"ה ח"ה תרין ריעון דל"ה
 מתפרשין וזווייבו חדר ולא חתפסק לעלמין וקס להבין א"ך
 יהיה זווייבו הויל ונ"י דחיות סס בתוך ז"ה ולכן לך
 קחדע עיני זה כי כבר נתבאר בשער הכ' כי קודם לידת המוחין
 היו מסתלקין האורות של נה"י דח"י למעלה בתקום ת"ה שלה
 בסוד שאמרו אין האש פורעה לילד עד שמלנגנת ורשיותה
 כאבנים דכתיב ורחימים על האבנים : ובסוד שאמרו אין הכוה
 מתקיימת אלא במי שממית עלמו עליה והבן : ח"כ יתרבה
 חור גדול בת"ה שלה וזוהו האור נחוספו לה נה"י חקשים והם
 נמשכים לחורו הו"ה כמבואר מקוד כתיב הרי"ן ז"ל שהוא תמש
 סוד אות למ"ד בטרותו כוה

ה"ת' של בינה מקפת
 והוא סוד הכתר של ז"ה כי
 כתר מלשון הקף בסו"ה הבחי'
 דוד וכתיב רשע ומתיר את
 דכתי' סביב רשעו יתהלכון
 על נה"י החלטים הנעשים לחיות לטורח חוונ א"ה ונה"י בכללות
 עשר הוא שלשים במספר הג' ולכן חמו אומרים שהלמ"ד של
 כלס מורה על כתר ז"ה והנה ח"ה של כלס מורה על ד' ספ"ו
 כוה"ד דחיותה שהם למעלה מן הג"ה שבכללות עשר הם ארבעה
 במספר ט' שמוס האור נעשה בחי' מקוף לז"ה וזוהו הוא עיקר
 הקוים כי נודע שאור המקוף הוא בעיקר הקוים והמעמיד את
 אור הפנימי וכיון שאור המקוף נסתלק חיו גם אורות הפנימים
 מתהלקים ג"כ למעלה ושארם הגלים קוים בלי אור זה נחשב
 להם בחי' מיתם כמ"ש כבר : הרי כי ב' אותיות ל"ל סוד חור
 פנימי של ז"ה ואותיות ללס רומן לאור פנימי עס המקוף :
 והנה חדע שבא"ס העליון וגם בא"ס התחתון יש בהם סוד נפש
 רוח נשמה כמ"ש כבר : והנה הנפש שזין בלב היינו עיקר בחי'
 הנפש אך הנפש שנפש הוא בכבוד שהוא כנגד ל"ב במספר השוה
 והוא סוד הדס הנפש שכלב שממנו נוצרין כל האברים דכתיב כי
 הדס הוא הנפש : והרוח שזין בגולגלחא שהוא סוד קרמ"ה דחור'
 שהוא סוד הרוח כמ"ש כבר והוא עיקר בחי' הרוח אך בחי' הנפש
 שברוח שזין ג"כ כלב שממנו ניוון הנפש העיקרי שכלב והנשמה
 חופף למעלה על ראשו בבחי' אור מקוף והוא עיקר בחי' הנשמה
 אך בחי' הרוח שנשמה הוא בגולגלחא וממנו ניוון עיקר
 בחי' רוח שבגולגלחא : : והוא סוד השלשלת שהוא הדבריות שיש
 לנר"ן : וכ"ו שהנשמה חופפת על ראשו של אדם חיו הנשמה
 משפעת אל הרוח והרוח אל הנפש והנפש לכל האברים וזו יש
 קוים והעמדה לאדם ואם יסתלק הנשמה מן האדם חיו שבו
 חיו מי שישפיע רוח ותפרדה חבילה וזו אין ביות והעמדה
 לאדם : וז"ה החכס עיניו בראשו : וכי החכס לבד עיניו
 בראשו שהוא מופיק ל' מכללה דטולא : אלא שחיו שמתו עיניו
 לראות מה בראשו שהוא סוד הנשמה החופפת על ראשו וטמן לו
 קוים והעמדה כמ"ה ושמועל ראשו אל יסור כי שמו סוד הנשמה
 וכ"ו שהשמן בגר הפחילה יוקן מן השמן ורוךך ודולה ומחור אבל
 חיו יסור השמן נחשך גם האור מן הפחילה שבג"ד וכ"ה הוא סוד
 נפש רוח שרם ונקיים מן השמן סוד הנשמה : ולכן אמרו ח"ל
 של' יוס קודם מיתת האדם הנשמה מסתלקת ממנו ואז נשמה

שערי שער האותיות את צדיק גן העדן עם

כנודע והנה סוד חסד שנותן פירות לשבעים שנה כסד נחמד
שהוא סוד הגפס שליט גותן פירות חלף אחר שבעים שנה היינו
אחר שהקבל מן סוד ע' שהס סוד רוח נשמה סוד ל"ח של
ל"ס וזה שאמר לדיק בתמר יפרח והבן : הרי נחמד
כי אות ל' במנינו : ועלה נבחר אותו בכנינו שהוא מלוח :

פתח ג' בו יתבאר אות צ בבנינו

כתיב לדיק ה' בכל דרכיו : להביק זאת מרץ אתה לידע
כי יש כמה דרכים ורוב דרכים בחוקת סכנה כלנימי
שומא דרך היסר ולא יטה ממנו לימין ושמאל והוא דרך הדלקים
כאור ונהג הולך וזור עד כבן כוים וזי נדיק לפניו ילאך ויש דרך
פעמי כמה כתיב דרך זכר בעלמה דרך אלהי בלב וי דרך נסד
בשמי ובוה הדורסר ממטה למעל' דרך מלוה דרך הסער אשר
עליו כתיב בזה השער לדיקס יבואו בו ואם יטה מזה הדרך
עליו כתיב דרך נחש עליו טר : וכלי שחבין כל זה מרץ חסה
לידע שאות לדיק בבנינו רומו למדת היסור דכתיב ולדיק יסוד
עולם : והוא נקרא לדיק וסד : לדיק פי' שמעמיד דבריו על
קו המשפט וסד שנגמל לפנים משורת הדון דכתיב לדיק הוא ה'
לדקות חשב לדקות חרתי משפט ה' שהוא הדון והמספד :

הב' גנותן בדרך נדיקס שהוא לפנים משורת הדון : וככל חשמיד
על קו המשפט שמדת יסוד זה הוא סוד הלשון המכריע בון הכשום
כף וזוה וכף חובה ולשון חק מכריע בנתיים : ולפעמים מכנסם
לפנים משורת הדון דכתי' והיטיף את אשר החון חף עג פי' שליט
כדחי : והיטי שמררר חף לרשעים ומשפיע לבס טובה בעולם
הזה מתייב טעם הכמסם על זה אמרו בקדי ככסי דוחמנה למה
לך : חבל עבד' הכל על קו המדה וכהנה כתיב חל הלזק הרבה ואל
הרשע הרבה : והוא על פי שאמר ר' ל' חס יבא לנפק דין
מהלכה הוא עני מחוד והמלטה הוא עשיר חל חומר הרי המלטה
מחויב לפרכשו חוכס את העני בדון וכמלא מתפרנס בכבוד על זה
נאמר חל הלזק הידיע : דכתיב לא תסדר פני דל : ועלה נכח
לחוכן כוונת הסוד כי נכח ככר נחבאר סודא' לחלק לב' מנייות
היינו ת"ת שנו הוא בחי' יורה וזה' ע"ה הוא בחי' עשה והוא
סוד ישראל ויעקב : ונק' ישראל לפי שה"ח בצהח הגלות בשמי'
חב"ד סוד הראש וישראל הוא אופות ל"ה ראש' : ויעקב נק' ע"ש
י' נק' ג' סוד חורות חב"ד שתגלים עם כמ"ב בס"ב : ועוד יש
בחי' יעקב שמוזר מילר עד פי ז'א' ומכון נגד בחי' יעקב
שכפנים והוא נעשה ג"כ מאורות חב"ד כמ"ש עם כס"ה ויעקבי
זה פעמי' וכה"ב ג' פעמי' יעקב הוא כוונת' מרר' כ' שהוא סוד
דרך מ' וסוד מ' ככר נחבאר שהוא סוד ג"ח' במספר הכסו שהיא
סוד יסוד שבו נעשה סוד הדרך היסר לפי ע"י מתחברת ד'
ספירות שהם חסד גבורה נחם סוד שס סוד קו ימין וקו שמאל :
וכ"ה כלול מן י' הרי מ' : והנה בב"מ חסד גבורה וי כהס סוד
הו"ה אלהים כנודע והוא בחוסבן יב"ק וכן בב"מ י"ה גס כן
סוד יב"ק ובי"ק ובי"ק הוא במספר דר"ך הרי מרר' גס לפי שהוא
כולל כל קו החלמי שהוא סוד הסלס מולב ארצ' ורהטו מניע
השמימה והוא כולל ג' שעות הו"ה הו"ה חדכ' שהוא סוד כל קו
החלמי כמ"ש ככר הרי הס במספר יב"ק וגם מתלבש בו יסוד
חב"ד כמ"ש ומתגלים עם החסדים וגבורות שהם ג"כ סוד הו"ה
אלהים הרי יב"ק והס במספר דר"ך : ולפי סיסוד חב"ד הוא סוד
החיים שהוא סוד חכ"ה במספ' השו' שעליו נאמר כי עמך מקור
חיים שהמקור שהוא הכתר תמיד משפיע בו והוא קושר את נפש
דוד סוד החלבות עם החיים העליונים על ידי החבות ולכן
נקרא היסוד לרוד החיים בסוד הכתוב והי' נפש אלוני גרוד בצרור
החיים : ועם כל הנשמות צרורות שהוא שאמר עליו יש חדל
א' ששמו גוף כי חד"ר הוא סוד אסד' דין רהמים שהוא כולל
ששקט ומתנו יורדים כל הנשמות ועם כל עלוים כזו הדרך
דכתי' והנה מלאכי אלהים עלוים ויורדים בו : ומה שאמרן
ששמו גוף לפי שהוא ו' כנודע והוא סוד פ' כמ"ס במקומו וגם
הוא סוד ג' כי טעם חסד גיטו בשומא' לאמה הוא סוד י' ועלה
על פינחס סוד מדה אברהם שע' נחכהן פינחס והיא דביקה
למטה באות ו' געשה מרת ב' כה"ך והוא נכנס באות ד' בסוד
גמול דלוים ונעשה ג' דכתי' והמן סורע ג' ד וס' ב' לתתן כס"ה
לשקוד

הגוף עד שימות כי ח"ה הוא סוד ד"ס הנפש במספר השוא
שהיו טען קיום וסעמלך לכל האברים : ומה שליט מת מוד
בהסתלקות הנשמה הוא נמש למיון הגר שחלש וכנס השמן מן
הגר חיו נבחר בנר לחלוטית שמן עומה שחב ככר מן השמן ואכן
הוא דולק חך שנחמר אורו והולך ומקור וקודס שיכבה למרי חיו כל
החלופיות שיש עוד בנר הוא קופך למעלה ואזו ינדל מעט אורו
ומיד הוא נכבה : כן הוא בחדס שההשפע ששאר צרות נפש מן
הנשמה שכבר השפיע בהם ולכן הוא חו"ך שהולך וחסר ויתלב
וקודס מותו חיו כל החלופות הנשמה עולה למעלה והוא בחוסט של
חדס כי החוסט הוא מואב מלחלוח' הגולגלתה כידוע ואז יקל
מעט מחליו ומיד ימות : וזו"ה חדלו לבס מן החדס אשר נשמה
בחי' ע"ה נשאר לו סוד בחי' הגשמה רק בחפי שהוא החולט : הרי
לפניך שסוד ג' חלופות ל"ל שהם סוד חור פימי רומי' לנפש רוח
שהם בפנים וחלופות לל"ס רומי'ם לל"ג בחי' ג' חוה שאמרן כי
ל"ל וימיו עלי חרץ והוא כלל עובר שאין להס חף בל"ס
יתחלף חיש : והנה ככר נחבאר שיש בלב ב' חל"ה שסם שכינת
שמי שגשים טען טוב הוא חל"ה ובין רש הוא חל"ה : והוא סוד
ב' חלופות ל"ה סוד לזק רשע ח"ה הוא סוד ל' של ל"ס שנחבאר
למעלה שהוא מתפשט בכל הט' מדות כי ב' בחלופות עשר הוא ל'
וע' הוא טוב כנודע ומתנו כיוון כל הגוף הוא שוכן בחלל ימין של
לב : ואות ר' הוא סוד חלופות של עם אלהים שגולה במספר ר'
הוא סוד הידוע שממנו כוונת' הס"ה סוד ינה"ר ח"ס ר"ש רשע
והוא שוכן בחלל שמאל של לב ח"ס לב חסד לימינו ולב כסיל לשמאלו
ואמרנו הרחק משכן רשע ונחבאר ככר כי בחלופה הלב בין שני
יש לה ג' חלופות כזו ה"ה ח"ה כ"ה שהוא במספר ח"ה והוא
חסד חל כל כיום שגלוי ה' בעורתו חו' היל"ה שהוא מתגבר כל
היום על האדם ורוצה שיהיה ח' נכונע תחת ידו ורשואו חבל
הסם בעורתו ואינו יכול לו : וח"ה לולי ה' עורקה לי כמעט שכנס
דומה נפשי נפשי' לדיקא סוד הנדיק הסוכן בלב שהוא סוד הגפס
כמ"ש לעיל והנה הנדיק והרשע הם שני שגמס דרוס במדור ח'
שהוא הלב והמיד טפה הרשע לנדיק ומבקה למיחו כי אחר שיטה
אוירו לדעתו שילך אחר עצמו ויתחלף חיו מיד משהלק הנשמה ממנו
פמ"ס ככר בסער חב' וזו מיד מוכן לו המיתה כמ"ס לעיל : וה'
לא יעובבו ביה ווד' הוא סוד ח"ה ע"ה במ"ה שהוא סוד חוה ה'
שבוטלע הלב לא יעובבו ביה כמ"ס : והנה אמרו שמי שיש בו כל
המדות שמת חכמים והוא עומד במדת משכיל חו שפיעים בו כל
ד' חלופות הו"ה והסם בעירו סוה"ר חו יוכל לו ואינו חושף
לעולם ועפי' אחר חחי מורו"ל דבר נחש ומתקבל על שאמר ז'ל
על פסוק ויהי דור בכל דרכיו משכיל וז' עמו אפסר כתיב וז' עמו
הש"ה בא לידו : והוא מתוק לחך ודברי פי חסן ואפסר שכיון
גם כן לוח שאמרן שהוא סוד ה' הסוכן בחלופה הלב ואינו מניח
אות הרשע לבלע נפש לדיק ועפי' חבין גס כן מה שאמר ז'ל וה'
עמו הלכה כמותו בכל מקום כי אמרט סוד ז' הוא סוד חות ה'
הסוכן בלב וכ' זהה בה' שוכן בלב חזו נקרא בני חל"ח סוד חסד
ח"ה שהוא בעירו ומתגבר על הי"ה הרע והולך הרע נכנע ואף
מלאך רשע בעל כרחו יענה חמן : וזהו הלכה כמותו בכל
מקום : וגם סוד ח' הוא סוד הלכה חלופות הכלה כי לכן
מי שבא משכס יסוד הלכה כמותו כי יבדלה הוא סוד ח'
הנוצר לעיל כתבאר ככתבי הרב רבי יצחק לוריא ז"ל : והנה
מיו שאין בא עדיין לכל הפדות ואין מאזרום בו כל חלופות
הו"ה סוד יכודה חו"ה ד' יוכל לבא לידו חטא :
וזה שאמרן רבותיו אברום לברכה על פסוק כבלע
רשע לדיק ממנו ואמרן לדיק ממנו בלע לדיק
במור אינו בולע : והוא שוכן : ונחמו אל הענין
שאות ל' שורה בלב שהוא סוד הגפס וכל זמן
שהוא מקבל מן שבעים נפש של בית יעקב שהוא
סוד ל"ס של ל"ס שהס במספר ע' חיו היא
בשורתה עלתה נלח : ונתון מוזן לכל האיברים :
ונחבאר ככר כי סוד ל' הוא סוד ע' והוא סוד מדת יסוד

שם"ה מחדלה בפני הקדשה לקוף בפני אדם : ולכן לרדף
 חתה לידע כי אות ק בלתי הו' מזיזין חתה כל חכמי האמת שהיו
 לרבות מן ב' אותיות שם ר"ם ונ' פשוט כו' וכו' וכו'
 רומן לפעמים אל הבינה ולפעמים אל המלכות והם שתי אהם
 ארבע כי בבניה עלתה לפעמים רומן בהפסעה לתעב ברכה
 וקיים ולפעם רומן להפסעות הדיני' כי דינין מהצדן מינה :
 וכן היא במלכות כי בה סוד סוד ועוד ולכן ראוי והכל אל חיוב
 חות זה תינה סמוכה אם היא סמוכה לאות או לתיבה הסורה אל
 הקדשה גם הוא קדוש יאמר לה : והכוונה כי כאשר הוא מיוחדת
 למעלה עם דודה וריעה זו הוא תפעל' טובה וברכה לכל העולמות'
 חזק כשהיא חין מיוחדת למעלה והיא יושבת בדד למטה זה הדינים
 ונקיים ממנה ומתגברים : וז"ל הרי כבר נבאר שבניה המיד'
 מיוחדת למעלה עם האמה שהם סוד הרין ריעין ללא התפרשין
 כרי בחרה כ"ו כבר כי זה רק לטרך קיש העולמות הצל' לתוספת
 שפע וברכה לרדף זוג אחר חלם מעלה פונג הראשון : ראה
 מה כתוב ויבנה ה' לבנות במספט : ואמריו כון שנעשה לין
 ברעמים עז נתעלה הרי כי קודם שנעשה הדין הוא למטה אך
 לאחר שנעשה הדין אז נבאר רעמים רגם : ושד ההעלות
 למעלה ונבאר לך לפיט : והנה מלאהי כתוב בשם חכם א'
 חכמי קדמם הראשונים שכתב שאלה ק' בנורה מורה על הת"ת
 היונו שהוא טרת ר' גוף ר' הוא הת"ת הוא כהנר הגדול
 שהוא הבינה המושך מים מזה עינין : ומכאן ר' היה תמה שחמרו
 קוף זה שמו של הקב"ה : ושאריו לוי חת"ר' : כי מ"ש שר' רומן
 אל הת"ת זה טעות גדול : כי לעולם לא ירמוהו ר' אל הת"ת כי
 לעולם הרי רומן לתבורות הדיני' כמבואר בובר וכתבי האר"י
 ז"ל וכן יעידו על זה כל חכמי האמת אך לפעמים רומן אל הבינה
 בהפסעות הדיני' בסוד החוריים של שם אלה"ם שיעלה בהספר
 ר' כמ"ס ולפעמים רומן אל המלכות כשהיא יושבת בדד בסוד
 הכתוב ור"ם חין כ"ל שמתה היסוד הנק' כ"ל הוא רחוק ממנה
 בסוד הכתוב כי רחוק ממני ממחם מתיב נפשי : אבל הת"ת שהוא
 מדרו של יעקב כתוב ברמב"ם וכו' וכו' כל : ומ"ש כי הן' פשוט
 שתחת הרי רומן לנשר הגדול : לדעתו עולם הסך ראה שח"כ
 ידיו עליונים לנשט והתחומים למעלה : ומה שכתב ר' היה חתם
 שאר"ל קוף זה שמו של הקב"ה הוא מביא רחיה לפחור זה דבריו
 שהרי זה מקובל בידינו וכבר הבחתי זה בראש הספר והוא עיקר
 גדול מעיקרי האמונה שכל תקום שיאמר עליו כי הוא זה שש של
 הקב"ה הוא רומן זה אל הבינה זה אל המלכות כי הבינה הוא שמו
 של חכמה והמלכות הוא שש של הת"ת כי לא עתכיתו קריאהו כי
 שמו נקרא ע"ש פעולותיו כמבואר בובר ומבואר ג"כ כי פעולת
 חכמה ויא' מתח אל הטוב על ידי הבינה כמ"ס בשער ה' ופעולת
 הה"ת על ידי המלכות : וכן כל חכמי האמת טולם יתנו עידיהן
 שמתל שם רומן זה אל הבינה זה אל המלכות : ואני סלל אכתוב
 לך כפי הגרסה לי לפי קט' שכלי ואם צנתי אחי חלני : כי
 בהבטת השגה תמיד : והנה מלאחי און לי שבספר התמונה
 מבואר מתוך דבריו שאלה ק' בטררו רומן אל הבינה ואל המלכות
 הזמר שהוא סוד שיעור שני פתחים בטרם א' שהוא מרת ה'
 שיש בה פתח ה' למטה ופתח א' בלדה והוא בסוד הכתוב לשעור
 מנוחת פתחי : וכן אחרו אל יסתכל אדם אה"כ נכנס שיעור ב'
 פתחים : והנה הבאר אותו בניאור רחב :

כתוב ונר יולא מעדן להסקות את הגן : ביאור סוד זה הכתוב
 הוא כי מבואר בובר כי מלת עדן רומן אל החכמה
 שבבינה שהוא מנדוגה עם הבינה שבחכמה : ושהם עין כ"ל
 רומן אל הבינה ואף שמבואר גם כן בובר שמתל עדן רומן אל
 החכמה אבל הבינה נקראת ענה בחוספות ה' לוק ותשכת
 שכרומה אל חכמה ככללי המספיע בבניה סוד רומן אל הבינה
 שבחכמה שזה הכתי' הוא מנדוגה עם הבינה במבואר ככתבי
 האר"י וביניה כשהיא מקבלת מן החכמה נק' ענה וכשהיא
 משפעה למטה נק' עדן כי עפ"י הרוב ידבר על הבינה בלשון זכר
 כמבואר כמ"ס בובר : וזכור כל זה : והנה פתחא פת"ש שיסוד
 אבה הוא נק' סגור הגדול כמושך מן המעיינין אל הים הגדול והוא
 יולא מיסוד אומה שנקראת רחובת הגור ונתלבב ביסוד הת"ת
 וממנו הוא בכין המלכות וקיומה כמ"ס כמ"ס ומבואר ג"כ שמתל
 המלכות נקראת ג"ן דכתיב גן געול אקוטי כלה ועתה מבואר

הכתוב בחר היעב ונר הוא סוד יסוד אבה יולא מעדן סוד יסוד
 בינה להסקות את הגן סוד מדה המלכות הרי על זה הדרך הוא
 מבואר טרת אות ק שהר' גלמעלה הוא סוד יסוד בינה ששם
 ים החוריים של אלה"ם במספר ר' וכן ר' בטררו מורה על
 סוד הכתוב בפרוש שרומן כמבואר מדברי הרשב"י ז"ל דאמר
 ר' לא רוח דלחחח לחפרע לגבי בעלה ומקבל לי' והוא סוד
 רחובות סגור והן' פשוט קוף סוד סגור שיעלה מעדן להסק'
 לנן : וכן ע"י הדרך רומן למדת המלכות הינו מלכות דה"ל סוד
 שונגה עילאה שנהסתר כבר שהיא בת זמקו על דעת סוד כלת
 משה והיא נעשה פנימיות של שוקה התאה בת זוג' של יעקב
 והבן זה תולד והנה תדע כי הבינה נקראת תהום רבה
 שנקדשה סכענה בקליפה שחמרו טקבא דהסומא רבה שהיא
 בינה דקליפה : והמלכות נקראת תהום קדום ועליוס נאמר
 היום אל היום קודם לקול מורך והכוונה עפ"י שמתואר מדברי
 הובר שאמר יקו המים אל מקום אחד שפי' של יקו הוא לבון
 המסכה ומבואר מתוך דבריו שרדף להתמך כל המים היינו מים
 עליונים ומים תחתונים אל מדה היסוד שהוא סוד וז"ל במספח
 אחד וזהו אל מקום אחד והוא סוד אח"ד שבק"ש וכתבאר שרדף
 התעוררה מתחל לעילא שרדף מתחלה להמשיך מים תחתונים
 והנה כהונה שבמלכות היא למטה תחת היסוד בסוד הכתוב : והנה
 אשה שוכנת מרגלותיו וזהו היה בסוד ק' כי נמשכה רגל ה' למסס
 וכן אנה נעשה קנה בסוד הכתוב גער חית קה"ם כמבואר מדברי
 הובר וזו רגליה זרדות מוח שמקבלים ממנה הדינים ולכן
 לרדף להעלות למעלה בסוד הכתוב אם תשך משבת רגליך
 כמ"ס כבר וכשעלה לנעלה מתחירות עם דוד ע"י הלדוק
 וזו מיד נמשכים חליו גם המים העליונים כי לא נמשכים המים
 עליונים סוד הספעת בבניה אל מדה היסוד כי הם הוא ביונו עם
 המלטה בסוד הכתוב הלדוק חונד בלדוק שפירם בובר שבביל
 לדוק כי אם הלדוק סמוכה ללדוק והיגים ללדוק מה שלבו חסן ואם
 חין הלדוק סמוכה לו חין טחנים לו כלום הרי כי יקו המים אל
 מקום אחד רומן שביניה משפעה למלכות על ידי היסוד שהוא
 הסגור המהספך רטן וזהו מקום אל המים קודם לקול מורך ומלא
 אחרי חנע מים : והנה כבר נבאר בסוד ספ' לדוק נחמר
 יפרה שבומן שהמלכות עלה אל היסוד גם היסוד יש לו עליה
 ונתוסף לו סוד כח ואמתין ובובר כמ"ס כמ"ס : וכבר טדע ששם
 הו"ה מורה על היסוד כמו שמורה על הת"ת כי טף וברית
 חשכינו זה וכן מלת ל"ב מורה ג"כ על היסוד בסוד הלוב
 בסוד שאמר מה המדן חין לו אלא לב אחד ס' והבן זה ופנה
 לבד שם ה' ימשך לו מתחלה המים התחתונים וזו חוק ויאמר
 לך שנתוסף לו חתק ואלתין כח סוד כח גברא ואח"כ יקוה אל ה'
 שזו ימשך חליו גם המים העליונים בסוד יקו המים אל מקום
 אחד : הרי נכתבאר כי שני התומות נמשכים אל מקום אחד
 שד היסוד שנקרא ל"ב י"ם כמ"ס כבר ח"ס קפוא התומות בלב
 ים ותוס' תחתן קורא לתהום עליון לאמר חנע מים : הרי
 נכתבאר לך סוד חות ק' בטררו : ועתה נבאר חותו במנטו :

פתח ב' דרך א' כויתבאר סוד את ק
במנינו

כתוב קוף קוטי ה' וס' אלי ושמע שועתי להבינך זאת
 דע כי אות ק בפניו שהוא ענה מורה על מלה
 פרפת שרדף להתמסס מן המ"ס פתוחה סוד החכמה אל הסמך
 סוד הת"ת שהוא סוד ר' בכללות עשר הוא סמך הרי מלה ואח"כ
 מן הסמך סוד הת"ת אל המל' סוד מ"ס סקו"ט ששם סוד בללתין
 בלרת מ"ס סדומה סוד ר' רבתי דאחד ששיעור ב' דלחין
 בלדך הכתוב לעקוד על דלתותיו יוס וס' : כמ"ס כבר בסוד
 קאמרו א"ה סה אלא משה כמ"ס שטלי של ע"ב שבחכמה הוא
 צ"י מ"ו סוד מלה שמתמ' מקבל הת"ת סוד שם מ"ס במספר
 א"ס ולכן שם הו"ה שיעקרו בת"ת נקראת כוה' קוף' שהקדוה'
 עולת במספר מ"ו וכו' מקבלת המל' סוד מ"ל' ב"ת דוד
 בסוד הכתוב חורי וכן נעשה לך עם נקודת הכסף כמ"ס
מא ב

שערי

שער האותיות

אות קוף

גן העדן

כבר בסוד הכתוב לוחו ולי יבושע וסוד מלת קוף מורה על לשון קוף מלשון חקופת השם: כי נודע שהמלכות היא סוד חודש וסוף הוא סוד שנה שנת החמה: והנה יסוד הוא סוד נקודה החלוצה שהוא המרכז והוא היסוד והמלכו' הוא סוד העבודה שמסבבת ומעגלת סביב המרכז בסוד נקבה הסובב גבר: והוא נק' גלגל ועל ידי הת' שהוא סוד אמת המים שהוא סוד ו' נעשה מן גלגל גלגול קולתו אין הנעשה לגלגל: והנה ביתי החג אט עוסקן הקפה א' בכל יום ומקבלת מן מדה א' משבע מדות וכל מדה כלולה מן' הרי בעסקה ימים הם מ'ב ועם ד' מונים שבלולב הוא מ'ו סוד מא'ה שם נקוד' הכסף ר"ל נקודת של עם סוף ה' סוד סוד העינים שמקבלת מהסמכות העינים של ז"א כמבואר בעקבי האר"ל: ובה"ר שאו מהפליים על המים להמשיך אמת פתיה על הגלגל שעל ידו נעשה מן גלגל גלגול או נשלמו כמהה ברכות כי עושים ו' הקפות וסוף הוא מ'ט ועם מ'ו הוא ל"ה ועם ד' מונים שבלולב ועוד נחוסף מנהג נביאים שהוא ערבה הוא מא'ה: ומעמידו התורה על השלחן סוד יסוד שהוא סוד תורה שכתב במ"ש ומקיימים אותו סוד היקף העבודה סביב המרכז ועל ידי אמת המים נעשה מן גלגל גלגול: וכדי לבאר כך הטוב סוד זה אוסיף שנית ידי לבאר סוד המעשה המים אל מקום אחד:

תאנא

כתוב וידעת היום והסבות אל לבבך כי ה' הוא האלקים פקודת דא למדע לי לקב"ה בכללם ובפרטא ה' הוא כללם: אלהים הוא פרטא ונרדף לאכללם לון כי כלל לרדף לפרט ופרט נרדף לכלל וע' אמרו שרדף לאכללם מדת יום גלילה ומדת לילה ביזס ודא הוא דכתיב וידעת היום כי אין יום בלא לילה ולא לילה בלא יום וע' אחר שלמה מלכא בני דע את אלהי אביך ועבדו: דכל מאן דעביד כדון כל תרעין פוחין קמו' ועייל בכל תרעין ולית מאן דומחי בדי' וכל מאן דעביד הקב"ה לית ליה ושע בעותי' ועבדי רעותי' ועליו נאמר כי ידע שמי יקראמי ואנשו: והכוונה כמו שבואר בוואר כי ה' אלהים דא הוא שמו שלם כי שם הוי"ה הוא כלל כולו וממנו מתחפפים כל המדות והכונים כמ"ש במקומו והוא כל המדות: ושם אלהים רומז על המדות והענפים המתחפפים ממנו והם הכונים והמלואים כי ע"ז ומו"ו הוא סוד אלהים במספר השם: ושם הוי"ה הוא המתלבש בהם כפי הפעולה שפועל במדות ונק' ע"ש הפעולה כמ"ש כבר דמיון הגשמה המתלבש בגוף האדם ופועל על ידו האיברים וכשהגשמה מתחלק ואינו נתון כח לאיזה חבר חזי הוא חבר מת ואינו יכול לפעול שום פעולה: וכן הגשמה בעלמה לא תפעול ולת האיברים כי זה הכלית ירושתה בגוף כמ"ש כבר במ"א והנה נבאר כבר בשער ב' כי יש הוי"ה שגולל כל המדות וכן יש הוי"ה פרטית בכל מדה ומדה שע' ואמר בוואר דלואו וכן בווי"ו שון כי לא דמי רגלוי דמלכא לרישא דמלכא: והנה יודע כי עיקר עבודת האדם ליחד המדות ולכלול כל העולמות ואז בהכללות העולמות אזי התחזן מלביש לעליון והעליון נעשה פנימו לתחתון דמיון הגשמה בגוף עד שכולם נעשים לבוש לעלמה. על כל העולמות והוא נעשה נשמה להם: והו עיקר היחוד האמיתי: כרי אותה הוי"ה שהיה גליוה מדה והיתה דמיון נשמה לאותה מדה עתה נעשה לבוש להוי"ה של מדה שלמעלה הימנה ונעשה בסוד שם אלהים סוד הלבוסים הרי כי מן הוי"ה עלמה נעשה אלהים ח"ס ה' הוא האלהים ומ"ש בתוספת ה' ולא אמר ה' הוא אלהים כי יורה על מה שאמרנו שגדרש מרישא לסיפא ומסיפא לרישא והבן זה: ולכן נרדף האדם לכוון לעשות המשכה שעל ידיו בהמשכה יתהוה היחוד הג'ל ונרדף לב' המשכות עד שיעשה משם הוי"ה שם אלהים ואז הוא שמו שלם: כי ישלום היחוד: מתחלה נרדף לכוון להמשיך מים תחתונים למעלה למקום אחד היינו לעלות עדת המלכות שהוא סוד מים תחתונים אל היסוד שנקרא אחד ולוה נרדף לכוון למלוי שם הוי"ה: ח"ס המשכת המים כי ימשך מד' אותיות הוי"ה מלואים ונעשים ו' אותיות כוה וי"ד ה"א וו"ו ה"א שעולה במספר מ"ה: והנה ד' אותיות הוי"ה הם במספר כ"ו ושמה נחוסף לו מספר י"ט שהוא סוד ח"ה במספר השם והוא סוד ח"ה במספר מ"ה שהוא סוד אד"ס במספר השם הכולל וזר ונקבה

דכתיב ויקרא את שם אד"ס ואז עורה עליו הברכה כי אין ברכה שורה אלא כשכזר ונקבה בכללם חדא כמבואר בוואר: ואז נמשכים הליו המים עליונים וחו המשכה שניה שרדף לכוון להמשיך מן אותיות מ"ה ג' מלואים כוה מ"ס ה"א שעולה במספר אלהים הרי ע"ז ב' המשכות נעשה משם הוי"ה שם אלהים: והכוונה כי כבר אמרנו שה"ת הוא סוד הוי"ה ובינה סוד אלהים וכן מלכות סוד אלהים כמבואר בוואר: והנה המל' שהיא שם אלהים היינו אחר שגלגשת לת"ה כי במקומה כשהיא משפעה לעולמות שלמטה היא בסוד הוי"ה כמ"ש ואחר שגלגשת לת"ה ומקבלת ממנו נעשה בסוד אלהים הרי ה' הוא אלהים שמה שהיה מתחלה בסוד הוי"ה נעשה בסוד אלהים: וכבינה שהיא סוד אלהים אחר שמהשיבים אותה להתלבש בח"ת להת לו מוחין הרי היא מתלבשת בת"ה ונעשה פנימי לת"ה והת"ה מלביש אותה הרי עתה נעשה משם אלהים שם הוי"ה: והת"ה שהוא סוד הוי"ה נעשה עתה שם אלהים סוד המלכות הרי נדרש מרישא לסיפא ומסיפא לרישא: והוא היחוד האמיתי שע"ו נאמר לאנה ודאנה בטות ליון בתוך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום החונתו: ואמרו כלל הפהרת נחת ברחשו בעמדו לפניך עלהר סיני: והבן זה: והוא סוד המשכת מאה ברכות כי אחר שנעשה ע"י המשכה שניה סוד אלהים ומתחבר עם ד' סוד קורי וזב נעשה לך עם נקודת הכסף זה הוא מאה: ח"ס אל תקרא מ"ה אלא מאה: והנה בהמשכה שניה נמשך מן אותיות מ"ה נחוסף מספר מ"ה: ועתה נבא לביאור הכתוב שאמר קוה קוית ה' שאין גלגול מוכן שהיה לרדף למר קוה קוית אל ה' אלא הן הבריות שאמרנו שרדף למשך הכס הוי"ה עלמוב' המשכות ו"ש קוה קוית ה': ומפרש והלך הב' המסכונן המשכה ראשון לעשות משם הוי"ה מ"ה ומתוסף לו מספר י"ט: ומשכה ב' מן אותיות מ"ה מ"ס ה"א: ומתוסף מ"ה ח"ס ח"ה: ובדיון כל תרעין פוחין וכל מאן דעביד קב"ה עבדי רעותי': ח"ס ושמה שועתי: הרי נבאר לך סוד אות ק' בנינו: ועתה נבאר אותו בנינו:

פתח ג' רדף א' בו יתבאר סוד אות ק'

בנינו

תאנא קוף זה שמו של הקב"ה: כתיב הנה מקום אחי ושעתיך בנקרת הטר ורחיית את אחורי ופני לא יראו להביך ואת לרדף אהה לידע כי אות קוף בנינו שהוא מלואו כוה קוף רומז למדת מלכות כי קוף הוא סוד שאומרים בדרך המקום במספר השם והוא סוד מדת המלכות שהיא מקומו של עולם כמ"ש בשער ה': ומתבאר שם שם המקום עלה ועלה דכתיב הנה מקום אחי: ואז נעשה סוד החקיקה שהוא סוד הדיון כמ"ש שם: והוא סוד רבוב של שם הוי"ה כוה יפ"י הוא ק"ס ה"ה הוא כ"ה ופ"ו הוא ל"ו ה"ה ה"ה כ"ה כ"ה ג"ה ג"ה ונת' שם שאחר עליות זה המקום שהוא סוד המנוחת שהיתה נבחה בה"ס ונתחברת עם היסוד שהיתה גנוה בחין סוף בסוד פה אל פה הדבר בו כמ"ש שם אזי מוד כתיב מי זה האור ממורת שמש שרד אור החכמה שנקרא מורח שמש כמ"ש עד היסוד ומלכות ונפתח פתח בטיירו עלילה וכל הארץ החירה מכבודו כמ"ש הכל באריות שם זה היה שורש אחר תיקון העולמות אלא אחר שהעלה מדת המלכות ונתחבר עם היסוד בסוד אחד ח"ה ד' ואז עוד יורד טפת חסד ממוחה עלאה סוד החכמה ואז הברכה מלוי ח"ס הנחוב כמ"ש אשח אזכיר את שמי אבה חלד וברכתך: כי כבר נודע כי מדת היסוד נק' כל כ"ה כי כל בשמים ובארץ כמ"ש כבר כמ"ש ומדה המלכות נק' מקום והנה כ"ל מקום הוא מספר רל"ו סוד ד' מלואי הוי"ה עם ד' אותיות השורש הוא במספר רל"ו שהוא סוד שיעור קומה שלימה בסוד הכתוב גולל אדונינו ור"ב כ"ה כמ"ש בשער ה': והוא המקום שאמר עליו וירא את המקום מרחוק כמ"ש א' מרחוק ה' נראה אלי ויחנק קראו עדה כמ"ש כבר:

הנה

הנה
לח
שתי
יעק
ישי
שמו
בסו
זוה
וזה
לפי
כבר
דמה
לנו
עד
רש
ובש
יכו
על
סוד
כח
דוח
שע
בז
גש
חנה
והי
קוד
והו
ע"ש
מח

דרך ב' בו יתבאר סוד קיש

הנה כי למה לבאר המשוב עתה... יחד ק"ש וסוד קבלת שבת : כי נתבאר מתוך כתבי הא"י וז' שבת ק"ש הוא בסוד התעוררות התקף לעילת ומעלת לתת והוא כי שבת הוא שש' סודות המעלות המלכות למעלה שתקבל מן ו' מדות כח"ס שבכליות עשר הוא סוד ע' נפש לבית יעקב והן הע' גדולה כי הוא אלפא ביתא הרבא ומנוונת ע"ס ישרא"ל כי עולה למעלה וז' יקרא עוד שער יעקב כי אם ישרא"ל סוד מדרגת למעלה תיערב כח"ס בשער הב' וזו עולות שיהיה בסוד ח"ס אל פ"ח והוא סוד ה' אלטי וזו ח"ס מנוונת ס' יחד זוג העולה לדרך הולדת העוונות ע"י מולד עלאה סוד סו"ס : וזו ה' חלשית ה' וזו יחד שפע רב המתיקא דתיקון וסתימת דסתימן והוא סוד ח' של אחד הרומו לעתקא קדישא כח"ס כנר בעקמו ולכן האור להארך בא' של אחד בסוד שאמרו כל דתחילי יקרא כי האור געבט עס עלה יעבט השפע וזו חן לנו השנה בתקום סוד כח"ס הכל כנר וחל"ס יכון להודיה השפע עד מלת היסוד שהוא סוד ח' מדה שמעיות מן ההכנסה הנקראת ראשית ולכן אמרו שסוד לטון בוח"ח כד' להמליכו ב' קוות וכשנים נס' ריש שס' ח"ב או ע' וזו ח"ס' ונעשה ח"ס' וחל"ס יכוון לירד ח"ס' וחל"ס סוד ד' ונעשה אחד ודרך לטון להושיבה על הכסף של ד' חיות וחסור נפשו בתקום הוד כי בתקום הוד סוד חסורית נפש כח"ס זה כח"ס' וזו נעשית כל' גדולה כי מתעלה נאמר עליה אחת לנו קבנה ועדים חן לס' ער"ס טעריקן שחל דוחה ימין מקרבת או הבחינה אין לה בזמן הקטנות ונחה שנעשו לה מוחין נאמר עליה חני חומה ועדי כנפלות אחת בזמן שהיא כשולפת עליו ונתחבר ע' של שתי עס' ד' של אחד נעשה ע"ד סוד הע"ד הוא הדין' בסוד הכתוב וסבת ע"ד ה' חל"ס כח"ס כנר ונאמר ע"ס מן שפע וח"ס מן אחד בסוד הכח' והכי חש"ח כפ' למפרע פתחובמיעור סו"ס שהוא סוד אור חור והוד יר כח"ס כנר בשער כב' שמתחלס יודים הבגורות וחורוה למעלה עד שירדים היסודים וזו מתישבים גם הבגור' ע"ס והסן כרי נתבאר לך סוד היסוד של ק"ש שדרך התעוררות מתחל לעילת ומעלת לתת והוא סוד ה' הוא חלשית' כח"ס לעיל

כח"ס כח"ס כח"ס האר"ל כי חן הדעים שמתקיים חלל כשרן והוא מלכותא דמורה הודר כע"ס וזמנו נחזין כל הדינים וסופות כל המושג החול ולובשת בגדי שבת כי בגדי חול הם סוד הכתיים כח"ס לעיל המקיבו פשטו אח כחתיי חכמה חלבמה וזו דרך נעשית התעוררות בעובדה ובמלה בשבדה שיעלה אל הפסד לרמוז שיעלה האורות עלת גלה מנוונת חלשית עלתן סוד שבת קודש סוד חל"ס שחל"ס חל השדה אשר ברטו ה' ובמלה שאלו אומרים לכה דוד' לקרחת כלה כח"ס לעיל שווג חל"ס עלתין ותחליון כוונ בסוד דוד' : ונחה תקבלת תפליס וזו נק' חקל תפוחין קדישין כמבואר בכתבי האר"ל וזו מקבלים פני שבת : הנוטה כי כל ימי החול כתיב השער הקדושים ויהי סגור ח"ל שאלו יואל הארה עיוסו חל"ס עלתין שואו סוד שער הקדושים וזו כתיב ופני לא יראו : והסוד כי בח' משה כנר נתבאר סודו הכחי' שכן יסוד חבא לוסוד ח' ולכן סוד כליליס בו כל הכחות של ס' הבוד ופני הכחי' על משה הוא עד לחורו יסוד חבא ונחה שנפחה השער בשבת ומתלבשים נח"ל לח"ס בו"א ויסוד חבא שואו חרך מתלבש ביסוד ח"ל חו הוא מקבל פני שבת מחד : והבן זה מחד : וזו נעשה היסוד שלס ומדוונת חסו"ס כמולת עלמין בסוד וחכמי השמות כה' הטר"ח בימוד של שפע וחל"ס כח"ס לעיל וזו שחמרו שפעס ח' סקר גאלה לתפלה וזו פתיק חובא משמו' כולה יומא ח"ס יתח משה במתנת חלקו וכו' וחמר שני לוחת אבנים סודו כח' בעמודו לפעך על הר סיני כח"ס כסר' : וע"ס דברוים חלו נפח לביבור הכתוב הנה מקום אחי הוא סוד העליות ונקום לתעלה חו מיד ומתפך בקרקת הער סוד יסוד חומה שנק' הודר כח"ס כח' פעמים וזו רחלית את אחורי ופני לא יראו : והבן :

פתח ר' דרך א' בו ית' סוד קין והכל

כתיב וישם ה' נקין אות ואמרו סבורים לו בגלל חמה : וז' כלב חסר לו : הנה סוד קין והכל יס' בזה סודות עמוקים ולא רצויה לבארם משום כבוד חלשים הסוד דבר חך הדבר פשוט שהוא סוד היסוד כלל' ואיכסר שעטנו בסוד הקרבנות שלהם : והנה קין הוא מבואר כואר שהוא סוד קינא דמח' אצותה שדרך שיהיה בו ניוון קדושה המוח' אותו כי זולת זה הנלוץ חין להם חיות כלה כח"ס כנר בש"ב : והנה נתבאר ע"ס כי נלוץ קדושה המוח' אחסו הוא סוד מלכות דמלכות דעקיה שנעשה עתיק כח"ס לקיים ומלכותו בכל משלה והוא סוד גלות השכינה כח"ס : והנה מר אחר חלה ומר ה' חנה ולפ' : אך הוא נעשית דברי חסורו : כי הח' אחר סבורות לו בגלל חמה הוא סוד הנלוץ קדושה המוח' אחת סוד בחי' המלכות שהיא סוד הגלגל של חמה כח"ס לעיל בסוד נקבה חסוכב גבר' וכדי עלה השמש לומר על ידה עליגה מתח' כח"ס הכל סוד מן העשר חפילו בגלל חמה שמורה על מדה עליונה מתנה לכובא רע' א' וידע עליו וחמר כלב חסר לו סוד ע"ס כ"ן שהוא במלכות דמלכות דעקיה ונפיו שנעשה ראש לשיעלים מחבלים כרמים שהוא סוד הכוב שס"ס רבוץ ע"ג מתוכה בעת סודים ובית גי' ח"ס כלב חסר לו : והוא סוד ח"ס' סמוס שהו בקטורת לבשל הדוני' והמיהה ע"ס ח"ס' סמתיס שהס נגד י"ס דקליפה ונלוץ קדושה המוח' אחת וע' הקטורת שהוא מלשן קשור שהוא מעלה הנלוץ קדושה בסוד הבירור ומעלה אותו אל הקודש וזו עברע החו"ס שלהם בסוד כל העוסף גורע : על דרך עשתי עשרה דישות עזוס : והנה נתבאר כנר כי מאורות חבא נדחין כל הדונין ולכן חין מקטירין קטורת חלל בשעת הדלקת הגרות של עתן הרומו לאורות חבא בסוד הכתוב שמן וקטורת ונחה לב כח"ס במקומו ; וכתוב ובהעלות הארן את הגרות יקטרינה ונסה ענין הקטורת וסמתיס ושמתיס הוא ביבור חרך ואיחד לו מקום תיחד בשער הקליפות :

דרך ג' בו יתבאר סוד קבלת שבת

ועתה נבאר סוד קבלת שבת שאלו אומרים לכה דודי לקרחת קלה פני שבת נקבנה : ולפי מלגה ראשונים שהיו מנצח'ם לקבלת שבת לשעה : והענין הוא כי מבואר מתוך כתבי האר"ל וז' שביתו החול כו"ן מקבני' שחין רק חל"ס תחליון שהס סוד ישרא"ל סנה וסבוגה שנת' כנר בש"ב שעיניהם סוד סוד בריאה ששאל' אלל בשבת הוא חופפת קדושה שאו מקבלים חו"ן כמותיון חו"ס עלתין סוד חו"ב סוד עסס חל"ס סנה' קודש ונח' כנר כי סוד זוג חו"ס עלתין הוא בסוד ד' וזוג חו"ס תחליון בסוד ד' עסס סוד ב' כח"ס' כנר כי לעולם הוונן בסוד ה' כי לעולם לא חודווג הכחמה שבתמה עם החכמה שבבינה רק כבינה שבתמה עם החכמה שבבינה הרי ד' שהוא גורה העללה וכן הוא בחל"ס תחליון חך שחל"ס עלתין החכמה הוא בסוד יו"ד ותחליון החכמה בסוד ו' ולכן בתחליון הוא סוד ד' שהוא לר"ס חמלה ולכן סוד הוונן הוא בסוד ה' וכסופי ה"א לכס ורע : והנה ביוס השני אחר חנות מתחיל להטוילן קושכת שבת : כי נח' כנר שביסוד הוא סוד לחס משה ובשירו האורות תחלת החלילות קיבל היסוד האורות מה שיהי שין למה שהנועת בחי' התחתון של הכלי שלו בבורת פקדון בסוד הכתוב וזלס האוכל לפקדון לארץ ונתקדשה החי' תחתון של כלי היסוד מקדושת שבת ולכן כחוסף חות ה' ביוס כששו דכח"ס ויהי ערב ויהי בוקר ויס' הששי שחית ה' מורה על קדושת שבת כמו שאכתוב במקומו : ולכן אחר חני יוס הששי שהוא סוד חני תחתון של יסוד שהוא עדה ששת עבנין העולם מתחיל להתעורר קדושת שבת וזו הכלה עולה למעלה ומתקדשת מנומחה בסוד הכתוב רחלתי את רגלי חכמה אנטנס והוא סוד רחלתי במיס מתיין

שערי שער האותיות אות

אין לו אלא זירון מיד ולזרות סוד הכנסת הגבורות פעם ראשונה שבאים מיד קודם החסדים ולזרות טיולו אשר הכנסת הגבורות פעם של פעם לנודד המורות שנקראו ושמירה מן הר"ע ע"ן עסק ת' מעש של עשו שבאו להלחם נגד יעקב והר"ע ביקר לר"ק לזרזו במקום שיש בו הסרון כים: הכוונה בעת שהיה למטה שלו רבנא יורדת מות ושלאל יתחוו בה החסדים והוא סוד המקום לחמור גולה וירא את המקום מרחוק וכשה"ו לחזות בה החסדים היו נוסר מנין כ"ס שהוא סוד ל' במספר השנה וגשאר צ"ו ע"ו סוד ה"ח לחזות בהגלי המטה ולכן לר"ך שמירה גדולה ויותר ירוח: וכשה"ס תה שרמוט בסוד הכתוב מעד וקמות וקמות וזו השכל וזו תלמי: הרי נחבאר שהגבורות הם שומרים סבוב המטה ושרשם הם ה"ג דלחב"ו כ"ג לחימא ט"ס עברה והם כשלים הרי עשירים ובכלילת עשר הוא מאתיים: או"ש ומאתיים לנוטרים את פרוי פרוי' סוד פרי עץ הדד כמ"ש כבר: הרי נחבאר ק"ך אות ר' במתינה ועתה נבאר אותה בבנינה:

פתח ג' ד' א' בו יתבאר אות ד' בכנינה

כתוב ראשית ערוסותיכם הלה תרומו: וכמו כן ראשית בטורי דלמחקר חביה ביה ה' אלהיך: תאז בין דל' לדל': וכדו לכנינה זאת אבאר לך החלש טעם נתינת כל ראשית אל כהן וצריך אותה לידע כי אות ר' בכנינה שהוא מלואה ר"ש ויש בה ג' מלואים עסק ר"ש ר"ש ר"ש והוא מורה על ג' בחי' שיש למלמט: האחד כשכח למטה או נחמר ולרש אין כל כמ"ס כבר וצריך להעלותה למעלה דכתוב עליה ר"ש וזהו בחי' ה' בחי' כ"ב כשינקת מן החכמה וזהו לבנית אבן שלמה כמ"ס כבר כמ"ס בחכמה יבנה בית או נחמלתי במלוי כזה ר"ש כי אות ו"ד רומז אל החכמה כמ"ס כמ"ס: בחי' ג' כשינקת מן הכתר דרך ק' חמשי או נק' ראש במלוי ה' הראשון אל הכתר כמ"ס במקומו: והנה כתיב ראשית דבק הוא תב"ד של ז"א כי מלת דב"ד רומז אל ה"א טבולל ז' מנין דגן וסוד דגן הוא סוד אל' הו"ה במספר השנה שהוא ז"ה כמ"ס והנה אותיות הקדמות לאל' סו"ה הוא א"ך טה"ד כי אות ס"ה הוא סוד כראש ואין לו ראשון הקודם לו ולכן נשאר במקומו: והנה ו"ך הוא סוד רא"ש במספר השנה כ"ך פשוטה הוא במספר ט"ר במספר א"ך כ"ד ועם ה"ה הוא סוד רא"ש דרוח. אליהם המטה סוד ראשית חכמה טה"ד עלה במספר כ"ב רומז ל"ב אותיות שהם מלוי' פבוט וטויה ה' א"ך טה"ד ע"ס ב' כוללים תכלים בדעת ששם הוא ע"ס הו"ה במלוי אלפיון עולה במספר ב' שנות הג"ל ע"ס ב' כוללים א"כ הרי כי הדעת שהוא כולל הו"ה נק' ראשית דנק: והנה ב' שנות הג"ל עולים במספר ג"ס שהוא סוד הכתר של רחל כמ"ס כבר בסוד שאמרו אחין וגמיון רבוים הם: שצורך פליחת הר"ש שהקבל זה הראשית וזה ראשית ערוסותיכם קדמו חל"ה כי חל"ה הוא ב' שנות הג"ל במספר השנה: ולכן כתיב תרומתו שצריך לנדים אותה למעלה כמ"ד אל עלה דע וע"ו מי היא עולה על ימי הכסף שבו סוד החכמה וע"ו הו"ה שהוא משרר האהבה החל"ה כמ"ס שחל"ה חתה לראש ומימו החסדי: ונכונותה טויה מעשר לגוי ואח"כ הרומז לכך חרומה הוא סוד חרוס' ב' כי עיק' עלייתה ע"ו הכסף שהוא כמעלה אותה למעלה והוא ששביעית דמשוניתא והוא סוד הכהן שמתדו חסד כמבו' בווקר ואחר שקרא על' למעלה נגד הדעת דז"א וקבל מ' שנות הג"ל סוד ג"ס רבוי הוא מתרבה השפע בכל המדות שלה שבכללם נק' בוח' כמ"ס פשוטה ראשית בטורי דלמחקר בטורי הוא סוד רה"ל במספר השנה שהוא סוד אלמתי

תז נן הערן פב

ס' פתח: וזהו ראשית בטורי דלמחקר סוד הכתר שהוא רוח: בטורי דלמחקר חביה בית ה' אלהיך והכן כל זה כרי נחבאר סוד ר' בטרה בשם ובכנין:

דרך כ' בו יתבאר סוד ריה נחוח

כתוב ריה נחוח חסד לב' סוד טריח הוא סוד הו"ה עולה בסוד הריח ונכנס במקום העליון וזו כתיב וריח אשך כתפוחים תפוחים הם סוד המים העליונים: והנה כתיב עלה עשן בלש' הוא סוד ע"ס אלהים סוד הדינים הו"ה אשר ה' של תנפ"ך שהוא בחוטים של ז"א כמבואר בתבוי החר"ו ל' ואחוריים של אלהים הוא במספר ר' ועם ה' אותיות אלהים הוא ה"ד אלהים חורב"ה סוד הגבורה במספר השנה: ועם י"ג אותיות של מלוי אלהים הוא במספר ריה והו"ה עולה למעלה בסוד הריח להקיע הדינים כתבואר בווקר באדרה הדושה: ונחבאר כבר כי בחוטים העליון יש בו ע"ס כיווני חו"ה ומלוי של ע"ס ס"ג הוא סוד ה"ל במספר השנה: והם ב' הכלים הו"ה מ' נקבי חו"ה ה' ל"א ו' לטורקיה כתבואר באדרה ובספרה דלמישהא וב"פ בע"ל עולה במספר ע"ס הקדוש חכמ"ס שהוא מורה על מיתוק הדינים ע"י יחוד וז"ל כמ"ס כבר בסוד הכתוב ושנת ע"ד ה' אלהיך שהוא סוד קבור ע' של שמו"ע וז' של חמד שהם אהונו רבדין ועם ב' תכלים הוא במספר ט"ח ככתוב ריה טחא וזו אשה ל' והכן זה:

אית שין

פתח א' בו יתבאר סוד אות ש' בצורתו

כתוב שני רשעים עברת: מה כתיב בטורי לה' השועה הנה להצ"ק וזאת דע כי נחמטת זאת הצורה של אות ש' ראשית פירושי' טויה וכל אחד מראה מני' מסבירו לקיים דעתו וגם חלקו אחרת נפשו: כי נכחלתו כתמונת זאת הצורה של אות ש' שהוא כו"ה שהוא חוח מורכב מן ג' אותיות עסק ג' וד' ו' וזו: וזוהו ב' נחמט וכן הוא מבואר בפייט: והנה זאת הצורה מורה על שלימות הבנין ויהודים וקבלתם מן ג' הגלקים: ולכן רוב תיבות הבאים בלוח ש' מורה על תכלית השלימות: כמו מלה שלישות שררה שמישה

אות תז

פתח א' בו יתב' סוד אות ת' בצורתו

כתוב והתוית תיו על מלכות האנשים וגו' ואמרו למה ה' חלל ה' החיים ה' תמות שזו קושי הכבדה שבו זו כת' של חמיה וקמות הוא רק אות השמות וזוהו מוסד הבנין וא"ך וורה חזיה דבר בלי אות סיבול העורה על חו"ה דבר: אלא הענין הוא כי אות ת' עמדה בצורה מורה על החיים ועל המות כמ"ס לפנינו: והוא כי מבואר מחו"ך דברי קבורה כי אות ת' בצורה היא חוח מורכבת מן ב' אותיות ד' ל' ט' רנ' יהוא מורס על עתה חת' בהקבלותה למטה:

אין לו אלא זירון מיד ולזרות סוד הכנסת הגבורות פעם ראשונה שבאים מיד קודם החסדים ולזרות טיולו אשר הכנסת הגבורות פעם של פעם לנודד המורות שנקראו ושמירה מן הר"ע ע"ן עסק ת' מעש של עשו שבאו להלחם נגד יעקב והר"ע ביקר לר"ק לזרזו במקום שיש בו הסרון כים: הכוונה בעת שהיה למטה שלו רבנא יורדת מות ושלאל יתחוו בה החסדים והוא סוד המקום לחמור גולה וירא את המקום מרחוק וכשה"ו לחזות בה החסדים היו נוסר מנין כ"ס שהוא סוד ל' במספר השנה וגשאר צ"ו ע"ו סוד ה"ח לחזות בהגלי המטה ולכן לר"ך שמירה גדולה ויותר ירוח: וכשה"ס תה שרמוט בסוד הכתוב מעד וקמות וקמות וזו השכל וזו תלמי: הרי נחבאר שהגבורות הם שומרים סבוב המטה ושרשם הם ה"ג דלחב"ו כ"ג לחימא ט"ס עברה והם כשלים הרי עשירים ובכלילת עשר הוא מאתיים: או"ש ומאתיים לנוטרים את פרוי פרוי' סוד פרי עץ הדד כמ"ס כבר: הרי נחבאר ק"ך אות ר' במתינה ועתה נבאר אותה בבנינה:

כתוב ראשית ערוסותיכם הלה תרומו: וכמו כן ראשית בטורי דלמחקר חביה ביה ה' אלהיך: תאז בין דל' לדל': וכדו לכנינה זאת אבאר לך החלש טעם נתינת כל ראשית אל כהן וצריך אותה לידע כי אות ר' בכנינה שהוא מלואה ר"ש ויש בה ג' מלואים עסק ר"ש ר"ש ר"ש והוא מורה על ג' בחי' שיש למלמט: האחד כשכח למטה או נחמר ולרש אין כל כמ"ס כבר וצריך להעלותה למעלה דכתוב עליה ר"ש וזהו בחי' ה' בחי' כ"ב כשינקת מן החכמה וזהו לבנית אבן שלמה כמ"ס כבר כמ"ס בחכמה יבנה בית או נחמלתי במלוי כזה ר"ש כי אות ו"ד רומז אל החכמה כמ"ס כמ"ס: בחי' ג' כשינקת מן הכתר דרך ק' חמשי או נק' ראש במלוי ה' הראשון אל הכתר כמ"ס במקומו: והנה כתיב ראשית דבק הוא תב"ד של ז"א כי מלת דב"ד רומז אל ה"א טבולל ז' מנין דגן וסוד דגן הוא סוד אל' הו"ה במספר השנה שהוא ז"ה כמ"ס והנה אותיות הקדמות לאל' סו"ה הוא א"ך טה"ד כי אות ס"ה הוא סוד כראש ואין לו ראשון הקודם לו ולכן נשאר במקומו: והנה ו"ך הוא סוד רא"ש במספר השנה כ"ך פשוטה הוא במספר ט"ר במספר א"ך כ"ד ועם ה"ה הוא סוד רא"ש דרוח. אליהם המטה סוד ראשית חכמה טה"ד עלה במספר כ"ב רומז ל"ב אותיות שהם מלוי' פבוט וטויה ה' א"ך טה"ד ע"ס ב' כוללים תכלים בדעת ששם הוא ע"ס הו"ה במלוי אלפיון עולה במספר ב' שנות הג"ל ע"ס ב' כוללים א"כ הרי כי הדעת שהוא כולל הו"ה נק' ראשית דנק: והנה ב' שנות הג"ל עולים במספר ג"ס שהוא סוד הכתר של רחל כמ"ס כבר בסוד שאמרו אחין וגמיון רבוים הם: שצורך פליחת הר"ש שהקבל זה הראשית וזה ראשית ערוסותיכם קדמו חל"ה כי חל"ה הוא ב' שנות הג"ל במספר השנה: ולכן כתיב תרומתו שצריך לנדים אותה למעלה כמ"ד אל עלה דע וע"ו מי היא עולה על ימי הכסף שבו סוד החכמה וע"ו הו"ה שהוא משרר האהבה החל"ה כמ"ס שחל"ה חתה לראש ומימו החסדי: ונכונותה טויה מעשר לגוי ואח"כ הרומז לכך חרומה הוא סוד חרוס' ב' כי עיק' עלייתה ע"ו הכסף שהוא כמעלה אותה למעלה והוא ששביעית דמשוניתא והוא סוד הכהן שמתדו חסד כמבו' בווקר ואחר שקרא על' למעלה נגד הדעת דז"א וקבל מ' שנות הג"ל סוד ג"ס רבוי הוא מתרבה השפע בכל המדות שלה שבכללם נק' בוח' כמ"ס פשוטה ראשית בטורי דלמחקר בטורי הוא סוד רה"ל במספר השנה שהוא סוד אלמתי

שערי

כלי

הרואים

בן העדן

כלי הרואים אות א

אות גימל

א בואור פ' אודך לעולם כי עשית : שער אורה לדיקים פ"א ד"א
 ב בואור מאמר'ל חס הראשונים כמלאכים : שס ל"ב
 ג בואור פ' אס רוח המושל תעלה עליך : שס פ"ג ד"ב
 ד בואור מאמר'ל האבות הן הן המרכבה : שס פ"ה ד"ה
 ה בואור פ' ואהי' שעשועים יום יום : שס ל"ז
 ו בואור פ' איכה ירדוף ח' חלף : שס
 ז בואור פ' אלי אלי למה עזבתני ובואור מאמר'ל קס ל"י
 ח בואור פ' אלה תולדות שמים וארץ ובואור מאמר'ל שס ל"ב
 ט בואור פ' אודך על כן נוראיה : שער דרך אמת פ"א ד"ה
 י בואור פ' ואהיה אללנו אמתן : שס ל"ג
 יא בואור פסוק אומר וקדם לרתי : שס ל"ד
 יב בואור פסוק ואלה המלאכים : שס פ"ב ד"ה
 יג בואור פ' אני אמת ואהיה : שס פ"ג ד"ה
 יד בואור פ' אחד באחד יגשורו לא יבא בנייהם : שס פ"ו ד"ה
 טו בואור מאמר'ל חסה מרעה תחלה : שס ל"ב
 טז בואור פ' חלף כן שלום : שער האותיות : אות א פ"א ד"ה
 יז בואור מאמר'ל חלף בית חלף בינה : שס
 יח בואור פ' אל גדול ה' : שס
 יט בואור פ' אלהים לא תקלל : שס
 כ בואור פ' אכני אלהי אביך : שס
 כא בואור פ' את השמים ואת הארץ : שס פ"ג ד"ז
 כב בואור פ' אלהת אהבים ויעלת הן : שס פ"ד ל"ו
 כג בואור פ' אור ורע לנתיק : שס פ"ה ל"ז
 כד בואור פ' אחזה סתר לי מנר : שס פ"ו ד"ח
 כה בואור פ' הארץ אשר נבצע : שס ל"ב
 כו בואור פ' וסיה באתרית המים : שס ל"ג
 כז בואור פ' הגה ארון הברית : שס ל"ד
 כח בואור פסוק ואלו רועים : שס ל"ה
 כט בואור פ' רק באבותך חשק ה' : שס ל"ו
 ל בואור פ' אנטס כחזיר ימיו : שס ל"ז

אות דלת

א דור הולך ודור בא : שער אורה לדיקים פ"ד ד"א
 ב דע את אלהי אביך : שער האותיות אות ח' פ"ה ד"ד
 ג חס לך חס לך הוא כתר כו' אות ד' : שס פ"א ד"ה
 ד ע ב"פ דרך בוכב מיעקב : שס
 ה עא ב"פ דגל מהגה דן : שס פ"ב ד"ח
 ו עב ב"פ דלתי שמים פתח : שס פ"ג ד"ח
 ז עב ב"פ דרכי ציון הבילות : שס ל"ב
 ח עד ב"פ רחמי דמעק השקקים : שס ל"ג
 ט עה ב"פ דמעקה על לחים : שס
 י עו בואור מאמר ז"ל ב' דמעקה יורדי' ונפלים לים : שס
 יא עז ב"פ כי יפלא ממך דבר : שס
 יב עח בואור פסוק כי הדס הוא הנפש : שס
 יג עט ב' פסוק דליה ירדוך בכל עת : שס

אות רה

א בואור מאמר ז"ל כ"מ שנה' בו היה שלם חדש ראה : שס
 ב שער אורה לדיקים : שס פ"א ד"ג
 ג פח בואור פסוק והאכלתך נחלת יעקב אביך : שס פ"ה ד"ח
 ד פח בואור פסוק ודיעני נא קולי : שס ל"ו
 ה פח בואור פסוק הנבא בן אדם על העלמות היבשות : שס ל"ב
 ו פח בואור פסוק הראשונות נכס בואו שער דרך אמת : פ"ו ד"ח
 ז פח בואור פסוק חס לך זרע : שער האותיות אות ה' פ"א ד"ה
 ח פח בואור פסוק המספר ירחים תגלגלה : שס
 ט פח בואור פסוק לידם והסרתי : שס
 י פח בואור פסוק הן לה' אלהיך השמים : שס פ"ב ד"ח
 יא פח בואור פסוק הן הס ירח : שס
 יב פח בואור הבדלה : שס
 יג פח בואור פסוק ואלו את המקלל : שס פ"ג ד"ח
 יד פח בואור פסוק הר ציון שמים : שס פ"ד ד"ח
 טו פח בואור פסוק ובר סיני עשן כונו : שס פ"ה ד"ח

אות ויו

א בואור פסוק ויחי האדם לנפש חיה : שער אורה לדיקים פ"א ד"ג
 ב בואור פ' ויעבר ה' אלהים רוח על הארץ שס פ"ד ד"ד
 ג בואור פסוק ויפת תרח בחרן וסוד נ' הפוכה שס פ"ה ד"ה
 ד בואור פסוק ויבא יעקב שס עיר שס ד"ה
 ה בואור פסוק ויבא יעקב פתח האהל : שס ד"ט
 ו בואור מאמר'ל ורוח אלהים דה רוחא דעסיחא : שס
 ז בואור פסוק ויפת אמת מלשונותיו : שס

אות בית

א בואור מאמר וזכה ברים הרמנותא דמלכא שער אורה לדיקים : שס
 ב בואור הפייס בושר אהבה בראשית ברא : שס
 ג בואור כוונותן של תיבת בראשית : שס פ"ג ד"ח
 ד בואור מאמר'ל מהיכן נברא העולם : שס ל"ג
 ה ב"פ ביליגן את העבריות : שער דרך אמת : שס פ"ו ד"ה
 ו ב"פ ברטות שדיים ורחם : שס
 ז ב"פ בן יברך ושרא : שס פ"ח ד"ה
 ח ב"פ ברוך חברים לאל עליון שער האותיות אות א' : שס פ"ו ד"ג
 ט ב"פ ברלות ה' דרכי חיים : שס פ"ו ד"ד
 י ב"פ בית והן נחלת אבות : אות בית : שס פ"א ד"ח
 יא ב"פ בראשית ברא אלהים : שס
 יב בואור חרגוס בראשית בחוכמתא : שס ל"ב
 יג ב"פ בית יעקב לבו ונלכה : שס
 יד ב"פ באר חפורה שרים : שס פ"ב ד"ח
 טה ב"פ ברוך חברים : שס
 לו בואור פסוק בניס אחס לה' אלהים : שס
 לז בואור פסוק ותקרא שמו בן אוני : שס פ"ג ד"ח
 לח בואור פסוק ובנימו בן יהודע : שס ל"ב
 טח בואור פסוק במסתרים תבכה נפשו : שס
 כ בואור פסוק ויברא אלהים את האדם : בללמו שס פ"ד ד"ח
 כא בואור פסוק בטח בה' ועשה טוב : שס ל"ב
 כב בואור פסוק בלע אמתו : אות ד' : שס פ"ב ד"ח
 כג בואור פסוק ובערת הרע מקרבך אות ח' : שס פ"ד ד"ג
 כד בואור פסוק בטר שירו הדד לו : אות י' : שס פ"ה ד"ח

שערי

כלי הרואים

גן העדן

אות מס

אות פא

רמז ב"פ פעמים ושגל יפעול אל עשר אורח לדיקים פ"ג ד"ה
 רמז ב"פ הפח כסדר עשר דרך אמת פ"ג ד"ה
 רמז ב"פ פתחו לי שערי גן העדן פ"ג ד"ה
 רמז ב"פ פתחו לי חמתי רעיותי חות ט' פ"ב ד"ב
 רמז ב"פ פתח את ידך חות י' פ"ג ד"א
 רמז ב"פ פה אל פה חדר בו חות פ' פ"א ד"א
 רמז ב"פ מי שס פה לאדם חות פ' פ"ב ד"א
 רמז ב"פ פה חשב כי חיותיה חות פ' פ"ג ד"א
 רמז ב"פ פגג חלטים מלא קים חות פ' פ"ד ד"א

ר"ג ביאור פסוק מה רב טובך : עשר אורח לדיקים פ"ג ד"ה
 ר"ד ביאור פסוק מלך חסור ברהמים חות פ' פ"ג ד"ה
 ר"ה ביאור מאמר ר"ל נ"ס וסמ"ך שבלוחות חות פ' פ"ג ד"ה
 ר"ו סוד מ"ין טוקבין חות פ' פ"ג ד"ה
 ר"ח סדר מעשה בראשית בקצור מופלג חות פ' פ"ג ד"ה
 ר"ט ביאור פ' מאת ה' כיתה זאת : עשר דרך אמת חות פ' פ"ג ד"ה
 ר"י ביאור פ' מנדול עוז חס ה' : עשר אורח חות ח' חות פ' פ"ג ד"ה
 ר"כ ביאור פסוק ותדעות אלפים אמה חות פ' פ"ג ד"ה
 ר"כ"ב ביאור פסוק מן הארץ אשר בלבטן חות פ' פ"ג ד"ה
 ר"כ"ג ביאור פסוק על מה אדניה הטבעו : אות ו' חות פ' פ"ג ד"ה
 ר"ד ביאור פסוק מי מלך בשעלו מים חות פ' פ"ג ד"ה
 ר"ט"ו ביאור פסוק ממטן שבתו השגיה : אות מ' חות פ' פ"ג ד"ה
 ר"י"ו ביאור פסוק מים רבים חות פ' פ"ג ד"ה
 ר"י"ז ביאור פסוק מעיין חתום חות פ' פ"ג ד"ה
 ר"י"ח ביאור פסוק וזה מעשה המעורר חות פ' פ"ג ד"ה
 ר"י"ט ביאור פסוק ועשית מעקה לגבך חות פ' פ"ג ד"ה
 ר"כ"ו ביאור פסוק מי מלך בשעלו מים חות פ' פ"ג ד"ה
 רכ"א ביאור פסוק וכבדתם על מוות ביתך חות פ' פ"ג ד"ה
 רכ"ב ביאור פסוק חס מוכה חבנים חות פ' פ"ג ד"ה
 רכ"ג ביאור פסוק מקדש אלני חות פ' פ"ג ד"ה
 רכ"ד ביאור פסוק וירכב אוהו במרכב המעל' חות פ' פ"ג ד"ה
 רכ"ה ביאור פסוק ומאיתים לטערי' את פרוי : אות ר' חות פ' פ"ג ד"ה

אות צדיק

רמז ביאור פסוק ללפון אומר תני עשר אורח לדיקים פ"ג ד"ה
 רמז ב"פ לך ומשפט מוכן כסוף שערי חמיות אות כ' פ"ב ד"א
 רמז ביאור פסוק לדיק ו ער הוא חות ל' פ"א ד"א
 רמז ביאור פסוק כביטו אל טר חובתם חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק לור ילדך חסו חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק והיית בלור חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק לדיק כחמר יפרח חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק טפה רשע ללדיק חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק לדיק ה' ככל דרכו חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק ועשית לין טר קודם חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק ט את אהרן חות ר' חות פ' פ"ג ד"ה

אות קוף

רמז ביאור קלון בנטיעות עשר אורח לדיקים פ"ב ד"ב
 רמז ביאור מאמר ר"ל ע"פ קן כל כשר עשר דרך אמת פ"א ד"ה
 רמז ב"פ וקדשת' את שנת החמשה' שערי חמיות אות כ' פ"ב ד"א
 רמז ביאור פסוק קפחו קהמותי בלב יס חות ק' פ"א ד"ה
 רמז ביאור פסוק קול אל ה' חזק ויאמץ לבך חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק קול קויתו ה' ויעו חלי חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור מאמר ר"ל קוף זה שמו של הקב"ה חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור סוד ק"ש חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור קבלת שבת חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק ויחס ה' לקין חות חות פ' פ"ג ד"ה

אות נוין

רכ"ו ביאור פסוק ונחש עפר לחמו : עשר ח"ץ פ"ג ד"ה
 רכ"ז ביאור פסוק והכלתך נחלת יעקב חבך חות פ' פ"ג ד"ה
 רכ"ח ביאור מאמר ר"ל נחלה בני מלרים חות פ' פ"ג ד"ה
 רכ"ט ביאור מאמר ר"ל נחלות חכמה תורה חות פ' פ"ג ד"ה
 רל ביאור פסוק ונכר יולא מעדן : עשר ד"ה חות פ' פ"ג ד"ה
 רל"א ביאור פ' נעשה חסד בלמנו : עשר אוחיו' ח"ה חות פ' פ"ג ד"ה
 רל"ב ביאור פסוק מנחל בדרך ישנה : אות ג' חות פ' פ"ג ד"ה
 רל"ג ביאור פסוק ונח מלא חן : אות ה' חות פ' פ"ג ד"ה
 רל"ד ביאור פסוק נר אלהים נשמת חסד : אות ח' חות פ' פ"ג ד"ה
 רל"ה ביאור פ' נפלה ולא תוסף קום בתולת ישראל ח"ג פ"א חות פ' פ"ג ד"ה
 רל"ו ביאור פ' נורה תולדות עשה פלא חות פ' פ"ג ד"ה
 רל"ז ביאור פסוק כפשי חשקה לה' חות פ' פ"ג ד"ה

אות ריש

רמז ביאור פסוק רשעים בחושך ידמו עשר ח"ץ פ"ד ד"ב
 רמז ביאור פסוק ורוח חלבים מרחפת עשר ד"ה חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק רגע קטן עובתך חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק רגע בחפז קיים ברטנו חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק רחש לבי דבר טוב שערי חמיות אות ל' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק רש ועשר אל חסן לי חות ר' חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק ראשית ערסותיכם חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק ראשית בטרורי אדמתך חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק ראשית דגך חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק ריח נחמה לה' חות פ' פ"ג ד"ה

אות סמך

רמז ביאור פ' סומך ה' לכל הטפלי' : עשר חתיו' ח"ס פ"א ד"ה
 רמז ביאור פסוק סמוכים לעל לעולם חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק חוזה עפר כריותות חמס חות פ' פ"ג ד"ה

אות עין

רמז סוד עומר שעורים : עשר אורח לדיקים פ"ב ד"ב
 רמז סוד עשר ספירות בני מה חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פ' עש נבל ולא חכם וביאור הרגומו : חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור מאמר ר"ל י' קנין חכמה ירדה לעולם : חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ב"פ עת אשר ישלום האד' בחלום : עשר דרך אמת פ"ו ד"ב
 רמז ב"פ עשרה עשרם ספקהאח' : שערי חמיות' אות כ' פ"א ד"ה
 רמז ביאור פסוק עין בעין נראה אתה ה' : אות ע' חות פ' פ"א ד"ה
 רמז ביאור פסוק עיני ה' משוטטות חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק עיני על אבן אמת חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק עין ה' אל יראו חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק עיני ה' אל לדיקים חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק עלרת חיהם לכס חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור עוג מלך הבשן חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור שני ע"פ זאת תורת העולם חות פ' פ"ג ד"ה

אות שין

רמז ביאור פסוק חאל בא לימים ראשונים עשר ח"ץ פ"א ד"ב
 רמז ביאור שנת הסמטה ויחבל חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור מאמר ר"ל חמרה שבת לכול' כתב בן זוג חות פ' פ"א ד"ב
 רמז ביאור שישו ושחמו כל המתחבלי' שערי חמיות' אות ח' פ"ו ד"ה
 רמז ביאור פסוק שאו שערים ראשיכם חות ל' חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור מאמר ר"ל שערי דמעות לא נענלו חות פ' פ"ג ד"ה
 רמז ביאור פסוק שבע ביום הללתיך חות ה' חות פ' פ"ב ד"ה
 רמז ביאור פסוק שקוץ עמודי שש חות ו' חות פ' פ"א ד"ב

שד
 שס
 שז
 שח
 שט
 שצ
 שסו
 שסז
 שסח
 שסט
 שסכ
 שסג
 שא
 א
 אדס
 מיס
 אבא
 א"ח
 א"ה
 א"ו
 א"ז
 א"ח
 א"ט
 אור
 מקומ
 בגן
 בונה
 ב"כ
 ב"ט
 חבית
 חיצות
 כפ"ה
 כה"ל
 עמור
 בית ד'
 כמסע
 אות
 גסקע'
 רעוה
 ראשונ
 חקונים
 בפ"ע
 חמית
 אות
 דמ' ד'
 אות
 אות

שערי

עד ב"ס ושנתם הארץ שנה לה' שט
שה ביחור פסוק שנת ימים עשה ה' שס
שו ביחור פסוק ושנתו כדכד ששנתך אות ה' שס
שו ביחור פסוק שש מאות חלק רגלי וגו' שס
שה ביחור פסוק כששנה בין החומים אות ט' ש"ט

אות היו

שעו באור מאמר ל' חכו קוריוק שער אורח לדיקים פ"ג ל"ז
שז ביחור פסוק תוסף רומס יגועוען שס פ"ד ל"ז
שז ביחור פסוק ותרג פלאים שס פ"ד ל"ז
שיט ביחור פסוק והשבת אל מחולק שער אחרות אות ח' פ"ח ל"ב
שכ ביחור פסוק ותשב בחינת השמו שס פ"ח ל"ב
שכה שעס חידוש העולם באופו זמן שער א"ל פ"ח ל"ב
שכב שעס שנק' הילה"ר לפגי שס פ"ח ל"ב

נן העדן

כלי הרואים

שעו שעס לברייתא עולם ע"י שס אלמים שס
שכד שעס לבונה עולמות ומחריבן שס
שכה שעס לקדמות הקליפה למרי שס
שכו שעס שנק' חממה בלשון נקבה שס
שכו שעס לחמ"ש שנק' אחות שס
שכה שעס נון הפוכה בחין שס
שכט שעס שהקדמה התורה תיחות הרח שס
של שעס להחלת האותיות בח' שס
שלא שעס שנק' עטורו עלאה ש"ח פ"ח
שלב שעס שנק' ח"ק שס
שלב שעס להשעוריות שחאל חממה שס
שלד שעס שנק' בניס למקום ש"ח אות ב' פ"ח
שלה שעס שנק' חממה אות ט' פ"ח
שלו שעס שנק' משה עבד ונביא שס
שלו שעס שנק' המלאכים עבדים שס

פ"ח ד
פ"ב ל"ב
פ"ח ל"ב

אורו הם סימני ראשי תיבות הנמצאים בזה הספר

אורו הם סימני ראשי תיבות הנמצאים בזה הספר

אות א א"ס אין סוף : א"ל חריק הנשין או אי אפשר או חברה אבינו : אק"ס אלס קדמאה סתימאה : א"ק אלס קדמון או חיר קדמון : אה"פ און חוטם פה אמר"ג : אש מ"ס רוח עפר : אמ"ס אור מ"ס חם : א"ו אב"ל ואימה : א"ע אב"ל עלאה או חמ"ל עלאה : אבי"ע חלילה בריאה יצירה עשי : א"י חרץ ישראל או חירי ויכל : א"ת חס האמר או אל תקרי : אוב"ע אומת העולם אה"כ אחר כך אה"ו אחר זמן או אחר זה א"ז אין נרד אב"א אחר באחר אב"פ אחר בניס אצפ"כ אף על פי כן אה"כ אלה אס כן א"כ אס כן אר"ס אחר ר' שמעון

אות ב ב"ע בריאה וצרה עשיה : ב"פ ב' פרטונים או ב' פקדים או ב' פעמים : בל"מ בכל מקום או בכמה מקומות בש"ל בשער א"י בש"כ בשער ב' בב"ע בג' עולמות או בגן עדן בג"ה בינה גבורה הוד בג"י בינה גבורה יסוד בג"ס בינה גבורה הוד יסוד מלכות בד"א בדרך אחר או בד' אחרות ב"ס ב' ספירות בג"ה בסוד הכתוב : בבד"ח א' בברייתא לאברהם אבינו במס"ס במספר השנה ברת בראשי תיבות : במ"ח באופי חיות או בספר תורה או ב' ספירות התקנות בס"י בספר יצירה בפ"א בפירוש אחר או ב' פקדים אמלעים בע"כ בעל כרחך בד"ק באימרה קדישא בד"ו בדרך זה או בדבר זה : בפ"ע בפני עצמו או ב' פקדים עליונים : בפ"ת ב' פקדים התקונים בד"ה בית דין בגדול : בע"ת בעלי השוכה : בע"ש בערם שבת : בה"ר בהשענה רבה : בוי"ח ביום הכיפורים בע"ה בעל הרשון :

אות ג ג"ע ג' עין או ג' עולמות : ג"ג גדולה גבורה או ג' גבורות : גג"ה גדולה גבורה תשעת : געקע"ר א"ח גלגלתה עלה דבולחא קדומה לאוריא עמר נק' רשון דרעון אשגחא פיקוח חוטמא : ג"כ בס כן : ג"ה ג' ראשונות : ג"ח ג' אולגעות או ג' אחרונות : ג"ת ג' הקונים או ג' התקנות ג"פ ג' פקדים ג' פרטונים ג' פעמים ג"פ"ע ג' פקדים עליונים ג"פ א' פקדים אמלעים ג"פ"ה ג' פקדים חתונים : ג"ס ג' ספירות : ג"פ ג' פעמים ג' ג"ג ג' נקודות :

אות ד ד"ע ש עולמות ד"מ דרך משל : ד"א ד' אחרות או דרך אחר ד"מ ד' ספירות : ד"ז דבר וטוב' דמ"ד דעה דמלכותה דינא : דפ"ד ד' פעמים ד' ל"כ דרך כלל דל"ל דלריך אנשין או דלברכה אבינו :

אות ה ה"א ה' אחרות ה"ב ה' בחינות : ה"ח ה' חסדי' ה"ג פ' גבורות : ה"פ ה' פרטונים או ה' פעמים

אות ו ו"ג חממה ובינה חב"ד חממה בינה דעת ח"ג חסד וגבורה חח"ג חממה חסד לוח ח"ס ח' ספירות : ח"ת חסד גבורה תשעת עז"ר חסד דין רמעים ח"ו חס ועלום ח"ח חד חמר :

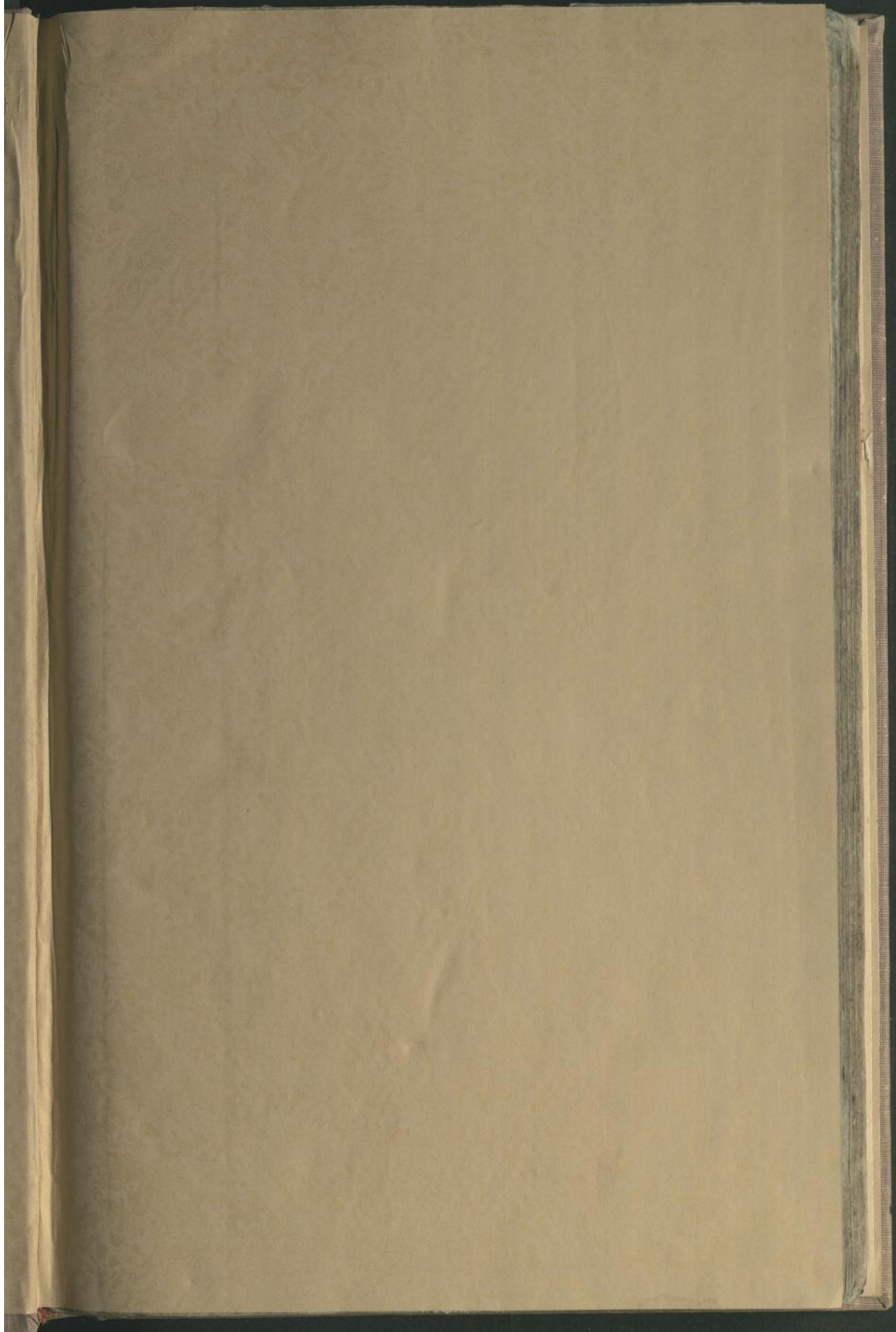
אות ז ז"כ ע"י חקונות : ט"ם ט' ספירות ק"ו טוב ורע : ט"ת ט' חיקוין ט"ע עטורו עלאה :

אות ח ח"ג חממה ובינה חב"ד חממה בינה דעת ח"ג חסד וגבורה חח"ג חממה חסד לוח ח"ס ח' ספירות : ח"ת חסד גבורה תשעת עז"ר חסד דין רמעים ח"ו חס ועלום ח"ח חד חמר :

אות ט ט"כ ע"י חקונות : ט"ם ט' ספירות ק"ו טוב ורע : ט"ת ט' חיקוין ט"ע עטורו עלאה :

אות י י"ג חממה ובינה חב"ד חממה בינה דעת ח"ג חסד וגבורה חח"ג חממה חסד לוח ח"ס ח' ספירות : י"ח חממה חסד לוח ח"ס ח' ספירות : י"ט חממה חסד לוח ח"ס ח' ספירות : י"כ חממה חסד לוח ח"ס ח' ספירות : י"ל חממה חסד לוח ח"ס ח' ספירות : י"מ חממה חסד לוח ח"ס ח' ספירות : י"נ חממה חסד לוח ח"ס ח' ספירות :

אות יא י"ג חממה ובינה חב"ד חממה בינה דעת ח"ג חסד וגבורה חח"ג חממה חסד לוח ח"ס ח' ספירות : י"ח חממה חסד לוח ח"ס ח' ספירות : י"ט חממה חסד לוח ח"ס ח' ספירות : י"כ חממה חסד לוח ח"ס ח' ספירות : י"ל חממה חסד לוח ח"ס ח' ספירות : י"מ חממה חסד לוח ח"ס ח' ספירות : י"נ חממה חסד לוח ח"ס ח' ספירות :

*Erworben mit Unterstützung der
Fritz Thyssen Stiftung*

